

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE LEGACY SERIES

An ornate floral wreath composed of purple and white cherry blossoms, silver filigree, and purple lightning bolts, framing the title text.

DAWN
of
CHAOS
and
FURY

MELISSA K. ROEHRICH

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

AYRICA MELISSA K. ROEHRICH TARAFINDAN

KARANLIĞIN LADY SERİSİ

Karanlığın Hanımı

Gölgelerin Hanımı

Küllerin Hanımı

Kül Hanımı

Biçici (Karanlığın Hanımı romanı)

Yıldız Ateşi Hanımı

Amansız Rüzgarlar (Karanlığın Hanımı romanı)

Karanlığın Hazineleleri (Karanlığın Hanımı derlemesi)

MİRAS SERİSİ

Gölge Yağmuru ve Sonlar

Sırların ve Kederin Fırtınası

Öfke ve İntikam Fırtınası

Kaos ve Öfkenin Şafağı

DAWN OF CHAOS AND FURY

THE LEGACY SERIES
BOOK FOUR

MELISSA K. ROEHRICH

İçerik uyarısı: Dawn of Chaos and Fury şunların temsilini içerir: depresyon, cinsel sahneler, cinsel saldırı/tecavüz tehditleri (FMC/MMC'ler arasında değil), ölüm, anksiyete, fiziksel istismar (sayfada ve anılarda), zorla tıbbi müdahaleler, cinayet, işkence, klostrofobi, intihar düşünceleri, kan, rehineler, alkol bağımlılığı, adam kaçıрма, cinsel içerikli sahneler, gaslighting, orospuyu aşağılama, küfür, iğneler, açık şiddet, markalama, uyuşturucu verme, psikolojik manipölasyon, bağımlılık, geçmişteki cinsel saldırılara göndermeler, hamilelik (FMC değil), kandırma.

KENSINGTON BOOKS şu kuruluş tarafından yayınlanmaktadır:

Kensington Yayıncılık A.Ş.
900 Üçüncü Cadde
New York, NY 10022

kensingtonbooks.com

Telif Hakkı © 2025 Melissa K. Roehrich'e aittir

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve hadiseler ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya mekanlarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın kapağındaki resim veya resimler bir veya birden fazla kişiyi tasvir ediyorsa, bu kişi veya kişiler yalnızca modeldir ve kitapta yer alan herhangi bir karakteri veya karakterleri tasvir etmek amacı taşımaz.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, incelemelerde kullanılan kısa alıntılar hariç olmak üzere, Yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde veya hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yazarın ve yayıncının münhasır haklarını sınırlamaksızın, bu yayının üretken yapay zekâ (YZ) teknolojilerini eğitmek amacıyla yetkisiz kullanımı açıkça yasaktır.

Tüm Kensington başlıkları, baskıları ve dağıtılan serileri, satış promosyonları, primler, bağış toplama, eğitim veya kurumsal kullanım için toplu alımlarda özel miktar indirimleriyle sunulmaktadır.

Özel ihtiyaçlara uygun özel kitap alıntıları veya özelleştirilmiş baskılar da hazırlanabilir. Ayrıntılar için Kensington satış müdürünün ofisine yazın veya telefon edin: Kensington Publishing Corp., 900 Third Avenue, New York, NY 10022, Attn: Satış Departmanı; telefon: 1-800-221-2647.

Kitap logosu bulunan K harfi ABD Patenti ve TM Kapalıdır.

İlk Kensington Ticari Ciltsiz Kitap Baskısı: Aralık 2025

ISBN 978-1-4967-6036-4 (ticari ciltsiz kitap)

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Elektronik baskı ISBN 978-1-4967-6040-1 (e-kitap)

İç tasarım Kelsy Thompson tarafından yapılmıştır
Bölüm başlığı tasarımları yazara aittir ve görseller Canva'nın izniyle kullanılmıştır

AB'de ürün güvenliği ve uyumluluğu konusunda yetkili temsilcimiz eucomply OU, Parnu mnt 139b-14, Apt 123 Tallinn, Berlin 11317, hello@eucompliancepartner.com'dur.

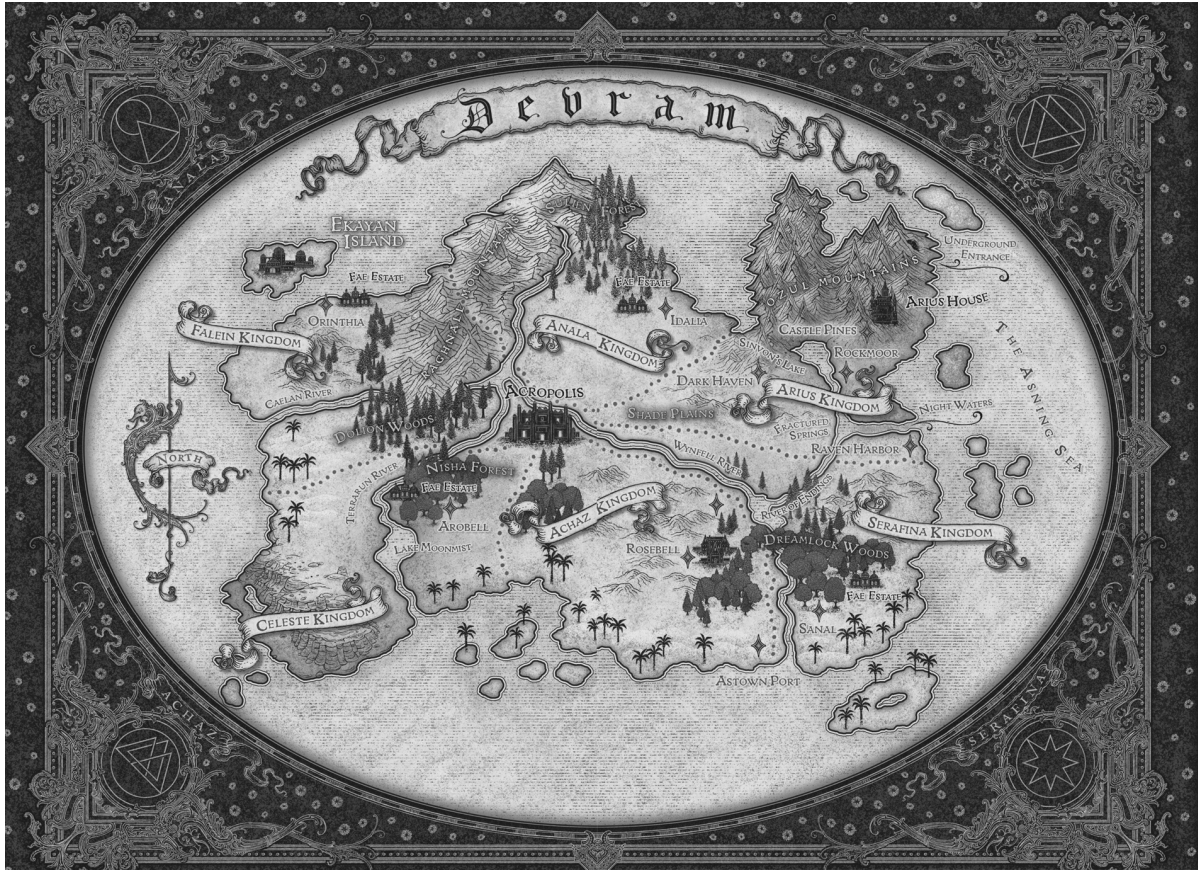
İÇİNDEKİLER

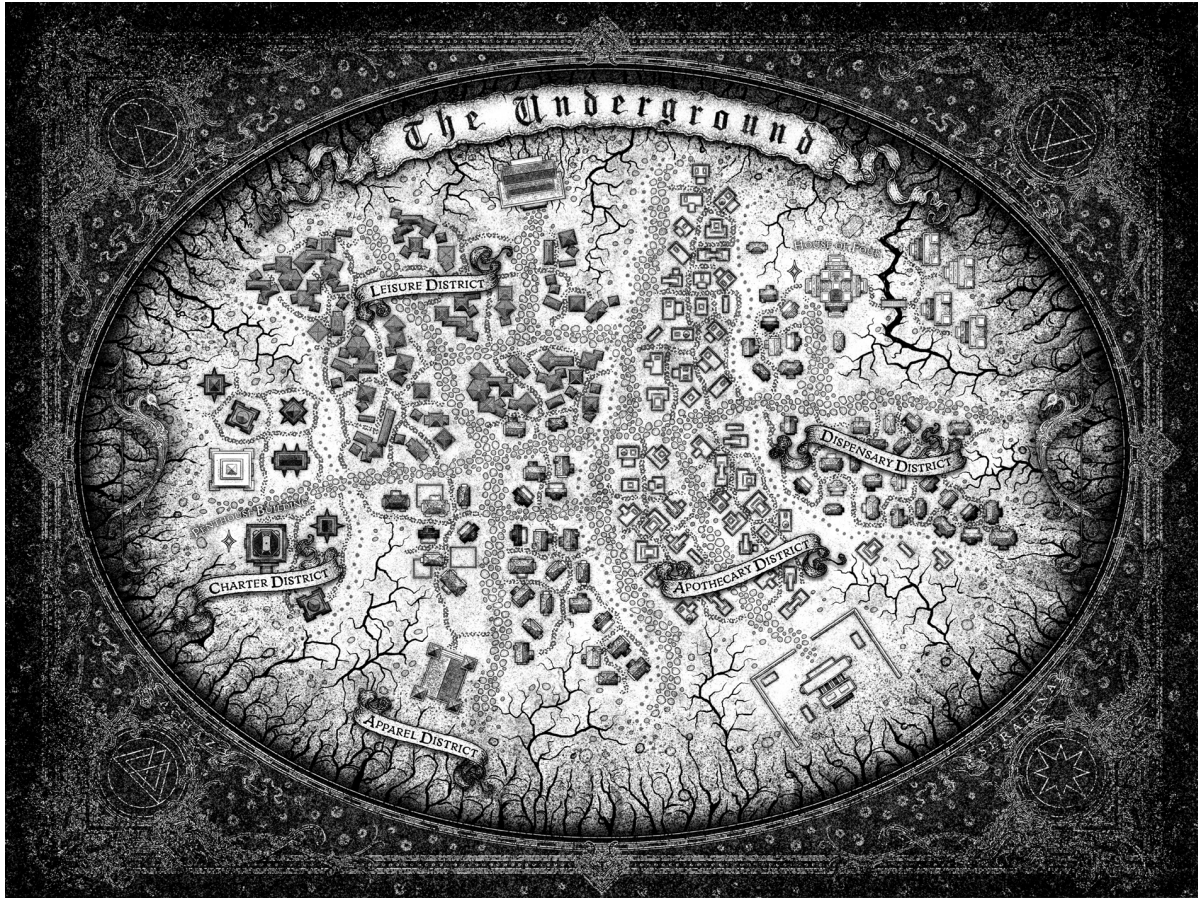
Melissa K. Roehrich'in de yazısı	
Başlık Sayfası	
Telif hakkı	
Adanmışlık	
Harita	
Seri Rehberi	
Birkaç Şey ve İçerik Bilgileri	
Öfke ve İntikam Fırtınası Kısa Özeti	
Kimler Ayakta Kalacak?	
Birinci Bölüm Sonları	
Bölüm 1	
Bölüm 2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
İkinci Bölüm Başlangıçlar	
Bölüm 17	

Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Üçüncü Bölüm Denge
Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38
Bölüm 39
Bölüm 40
Bölüm 41
Bölüm 42
Bölüm 43
Bölüm 44
Bölüm 45
Bölüm 46
Bölüm 47
Bölüm 48
Bölüm 49
Bölüm 50
Bölüm 51
Bölüm 52

Bölüm 53
Bölüm 54
Bölüm 55
Bölüm 56
Bölüm 57
Bölüm 58
Kaos Hüküm Sürerken
Bonus İçerik
Çalma listesi
Melissa'dan Bir Not
İçerik Bilgileri
Teşekkürler
Yazar Hakkında
Aile Ağacı

Dengesi alışılmadık olanlar için kimseye bir açıklama borçlu değilsiniz. Bırakın dünya merak etsin.

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

I know. There's a lot to remember and keep straight as you dive into Devram.
So here's a little reference guide to help you out!

OUR MAIN PLAYERS

Tessalyn Ausra:

Tes-uh-lin Ah-sruh

Fae, Legacy, Chaos

Source of the Arius Heir...sort of

A little (or a lot) wild and impulsive

Theon St. Orcas:

Thee-on Sānt Or-kus

Legacy, Heir to the Arius Kingdom,

A morally grey, walking, talking red fla

Source to...Tessa? Maybe?

Luka Mors:

Loo-kuh Morz

Sargon Legacy, Theon's Guardian
and advisor

Axel St. Orcas:

Ax-ul Sānt Or-kus

Legacy, Second-in-Line for the Arius
Kingdom, Theon's brother, married to
Katya

OTHERS OF NOTE

Dex: Dex

Wind Fae, Tessa's ex-best friend

Claimed by Achaz Kingdom

Oralia: Or-āl-eeuh

Water Fae, ~~Tessa's Friend~~

Claimed by Achaz Kingdom

Corbin: Kor-bin

Water Fae, Tessa's friend, involved
with Lange, claimed by Arius
Kingdom, chilling with Eviana

Lange: Lāng

Wind Fae, Tessa's friend, involved with
Corbin, claimed by Arius Kingdom,
chilling with Eviana

Brecken: Brek-in

Wind Fae, Tessa's friend?

Claimed by Achaz Kingdom

Katya: Kat-ya

Fire Fae, Tessa's friend, claimed by
Arius Kingdom, married to Axel

Tristyn Blackheart:

Tris-tin Blak-hārt

~~Mortal~~, Legacy, Deity, owns Lilura

Inquest, Cienna's brother

Penelope: Pen-el-ō-pee

Fae, personal servant of Theon & Axe

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

OTHERS OF NOTE

Felicity Davers: Fel-i-sit-ee Dav-ers
Gracil Legacy, Theon's prospective Match

Auryon: O-ry-un
Huntress

Pavil: Pah-vil
Sleazy Legacy that works for Valter

Julius: Jool-ee-us
Sleazy Legacy Advisor to Valter

Razik: Ra-zick
Legacy, Luka's brother, Eliza's twin flame

Xan: Zan
Legacy, Luka and Razik's father

Desiray: Dez-i-rā
A Sirana Legacy who oversees Rosebell and the Sirana Villas

Elowyn: El-ō-win
A priestess in Achaz Kingdom

Nylah: Nī-luh
A wolf that guards Tessa

Ford: Fōrd
Fae, Pen's replacement

Metias: Meh-tī-us
Sleazy Legacy that works for Valter

Mansel: Man-sell
Sleazy Legacy Advisor to Valter

Eliza: Ee-lie-zuh
A Fire Fae, Razik's twin flame

Bree DelaCrux: Bree Del-uh-crū
One of the four coven leaders of the Night Children who lead the Dispensary District in the Underground

Gia: Gee-uh
A Witch in the Underground, Cienna's lover

Roan: Rōn
A wolf that guards Tessa

Birkaç Şey ve İçerik Bilgileri

sabun kutusuna adım atar

Sevgili Kaos Aşıkları—

İşte buradayız. Legacy serisinin son kitabı. Burada olduğumuza inanamıyorum. Ama her zaman olduğu gibi, konuya dalmadan önce son bir kez daha söylemem gerekiyor. Neden mi? Çünkü bazılarınız bana inanmıyor, körü körüne bağlanıyor ve sonra İçerik Bilgilerinde yer alan bir şey hakkında bana bağırmaya başlıyorsunuz. Keşke şaka yapıyor olsaydım ama e-postalarım, DM'lerim ve yorum bölümüm yalan söylemez.

Bu, KARANLIK bir fantastik aşk dizisi. Yaklaşan yıkımla birlikte muhtemelen bir kurtuluş da olsa, tüm karakterler hâlâ ahlaki açıdan karanlık ve gerçek karanlıkta, bu asla tamamen ortadan kalkmayacak. Kurtuluş var. Kalp kırıklığı var. Büyüme var. İntikam var. Ama yine de Devram.

Theon Takımı mısınız? Luka Takımı mı? İçerik Bilgi Takımı olmanızı isteyeceğim, çünkü yine söylüyorum, bu sorunun cevabını en başından beri gümüş tepside sunduğumda azarlanmaktan hoşlanmıyorum.

Tüm kalıpları, etiketleri ve tetikleyicileri www.melissakroehrich.com adresindeki web sitemde bulabilirsiniz. Oraya koydum çünkü gerektiğinde kolayca

güncelleyebilirim. Bunlardan herhangi biri size uymuyorsa, sorun değil! Bu bilgileri, kendi sınırlarınızı belirleyip ruh sağlığını koruyabilmeniz için veriyoruz. Sizden, körü körüne davranıp, her zaman erişebildiğiniz bilgilerde belirtilen şeyler yaşandığında hayal kırıklığı veya öfkeyle bana mesaj atmamanızı rica ediyorum.

Bunu da son kez ele aldığımıza göre, Devram'a tekrar hoş geldiniz. Dayandığınız ve sürece güvendiğiniz için teşekkür ederiz. Bu travmatize olmuş ve duygusal olarak körelmiş bebekleri, onlara karşı son derece sinirli ve öfkeli olsanız bile desteklediğiniz için teşekkür ederiz. Sona geldik. Duygusal bir sarsıntı olacak. Kurtuluş olacak. Uzun zamandır beklenen ölümler olacak.

Denge olacak.

Keşke her yere sabitleyebilseydim dediğim kısa bir hatırlatma: Legacy Serisi, Karanlığın Leydisi serisiyle aynı evrende geçiyor, ancak bu yepyeni karakterlerin olduğu tamamen yeni bir dünya. Legacy Serisini anlamak için Karanlık serisini okumanıza GEREKMEYOR. Bu seri ayrı olarak okunabilir. Bu hikayenin sonunda kendi sonu var. Ancak, o anda spoiler olarak tanımasanız bile, Karanlık serisine dair spoiler'larla ve bazı ejderha yumurtalarıyla karşılaşacaksınız. Favorilerimizden bazıları Devram'a ulaştı ve onları farklı bir bakış açısından görme şansına erişiyoruz. Karanlık'tan büyük ayrıntıları açıklamayacağıma söz veriyorum, ancak küçük spoiler'lar olacak. İşlerin nasıl sonuçlandığını öğrenebilirsiniz, ancak bizi o noktaya getiren iniş çıkışları öğrenemezsiniz.

Şarabı alın, çalma listesini açın ve rahatlayın. Bu, bugüne kadar yazdığım en uzun kitap. Birlikte geçireceğimiz çok sayfa var. Diğer tarafta görüşmek üzere—

Sevgilerimle,

Melisa

Öfke ve İntikam Fırtınası Kısa Özeti

CYRUS'UN ANLATTIĞI GİBİ

Merhaba Canım! Sana verebileceğim son özetin bu olduğuna inanmak zor. Devram'a gitme şansını hâlâ yakalayamamış olmama inanmak daha da zor.

Scarlett: Tanrılara yemin ederim Cyrus. Durman gerekecek.

Cyrus: Ve ailemizi başka diyarlara göndermeyi bırakmanı isteyeceğim. Eliza ve Razik'ten aylardır haber alamadık.

Sorin: Hepimiz onlar için endişeleniyoruz, Cyrus.

Cyrus: Evet, belki de oraya tek başlarına gönderilmemiş olsalardı—

Cassius: Bunu defalarca konuştuk. Hepimiz onları özlüyoruz ve hepimiz endişeliyiz. Scarlett'in aynalı odalarda kitaplarla dolu sayısız saat geçirdiğini sen de benim kadar iyi biliyorsun. Çabalıyor. Hepimiz çabalıyoruz.

Cyrus, Scarlett'e bakarak: Evet, tamam. Öyle demek istemedim...

Scarlett: Önemli değil Cyrus. Bunu yapalım da Rüzgar Sarayı'na dönebileyim. Ashtine faydalı olabilecek başka metinler buldu.

Cyrus: Devram'a döndüğümüzde Theon'un iyi olmadığını görüyoruz. Tessa onu dizlerinin üzerinde bırakmış. Luka'yı peşinden göndermiş ve kardeşinin nerede olduğunu bilmiyor. Tristyn Blackheart ortaya çıkıp onu Yeraltı'na

götürüyor ve orada Eliza ve onlara yardım etmeleri için gönderdiğimiz Razik ile tanışıyor. Eliza, Perilerin aşağılık muamelesi gördüğü bir diyarda sıkışıp kalırsa, yoluna çıkan herkese acıyorum.

Bu arada Tessa, Achaz Lord'la takılıyor ve vizyonları sürekli değişiyor. Luka ortaya çıkıp Pantheon'a doğru yol alırken, bir Mahkeme Duruşması'ndan gizlice kaçıyor. Oraya giderken Muhafız'la karşılaşılıyor, ancak birden fazla Muhafız olduğunu fark ediyor. Pantheon'un altındaki aynalı kapıya ulaşıyor ve büyükbabası Achaz'ı çağırıyor. (Duraklıyor.) Bu bir seçim, hem de pek de iyi bir seçim değil.

Axel bir yerlerde kilitli ve onu delirten çılgın bir kan arzusunun kurbanı oluyor... Yani, deliriyor. Bir noktada, kilitli odadan çıkarılıp Yeraltındaki Gece Çocukları'nın liderlerinden biri olan Bree DelaCruz ile buluşuyor. Bree, Yeraltını ve sonunda tüm Devram'ı ele geçirmek için güçlerini birleştirmeyi teklif ediyor. Karar vermesine yardım etmesi için onu kan arzusuna terk ediyor. Ne kadar da orospu.

Scarlett, homurdanarak: İşte yüzyılın en küçümsemesi.

Cyrus: Bunun ne kadar etkili olabileceğini görebiliyorum. Yani, Gehenna'ya bak.

Cassius mırıldanarak: Lütfen Büyücü'yü bu işe karıştırmayalım.

Cyrus: Neyse, Luka Achaz Krallığı'na gidiyor çünkü Theon bunu istiyor ve Muhafızlar, Muhafızları için ellerinden geleni yapmalarıyla ünlüdür.

Cassius, kesin bir dille: Seni ters çeviririm.

Cyrus, göz kırparak: Biliyorum.

Luka, Tessa'nın Axel'ı bulmalarına yardım edeceğini umarak ortaya çıkar. Sonunda Axel, Achaz Lordu ile pek de iyi olmayan bir pazarlık yapar ve Tessa, Axel'ın öngörülebilir gelecekte Achaz Krallığı'nda kalacağını öğrenince öfkelenir. Onu yanında istememesinin birçok nedeni vardır, ancak bunlardan biri Faven Sarayı'nın altında saklanan büyük bir sırdır. Luka, Tessa'nın onu orada görmekten hoşlanmadığı gibi orada olmaktan da hoşlanmaz, ancak Tessa onu

rüyalarına çekmeye başlayınca aniden daha büyük endişeler duymaya başlar.

Theon ve Tessa, Tessa Arius'un malikanesine geldiğinde nihayet yeniden bir araya geliyorlar ve sihirleriyle birbirlerine giriyorlar. (Kıkırdama.) Güzel. Birbirimize sinirlendiğimizde yaptığımız gibi bir binayı yıktıklarını mı düşünüyorsun? Neyse, Luka araya giriyor ama Eliza ve Razik'i de keşfediyor ve Razik'in açıkça akraba olduğunu fark ediyor.

Tessa, Theon'u yemekhanesine bırakıp Wynfell Nehri'ne gider ve orada Gece Çocukları tarafından saldırıya uğrar. Auryon ve Tessa'nın kurtları yardımına koşar ve Roan ağır yaralanır. Luka'dan yardım ister ve sonunda Theon'un tazıları ve atları için özel bir Şifacı'sı olan Arius Evi'ne varırlar. Nylah ve Roan'ın, babası Temural tarafından yaratılan İz Sürücüler olduğu ortaya çıkar. Hı hı. Bunlar yeni. Scarlett, hüznle: Biliyorum. Keşke oradayken bilseydim. Aklımda o kadar çok soru var ki.

Sorin: Konuşamıyorlar, Aşkım.

Cyrus: Muhtemelen buna minnettardırlar. Senden ne kadar çabuk sıkılacaklarını hayal bile edemiyorum.

Scarlett, kaşlarını çatarak ona orta parmağını gösteriyordu.

Cyrus: Sorulardan bahsetmişken, Theon'un da bir sürü sorusu var, Razik ve Eliza ile takılan Katya'nın da. Kat bir kitap buluyor ve hepsi ikiz alev bağı ve Kaynak İşaretleri'nin onları nasıl iğrenç bir şekilde manipüle ettiğini öğreniyor. Sonunda. Tanrılara şükür ki sonunda bunu bir araya getirmişler. Kat da şunu fark ediyor—Kahretsın. (Scarlett'e bakar.) Bu doğru mu?

Scarlett, yumuşak bir sesle: Devam et, Cyrus.

Cyrus, yutkunarak: Kat, Axel'in ikiz alevi olduğuna inanıyor ve Eliza'dan ikiz alevi Mark'ı kendisine vermesini istiyor, böylece Axel'i bulmalarına yardımcı olabileceği umudunu taşıyor.

Tessa, Sirana Villaları'na bir gezi düzenler ve orada Perilerin güçleri için yetiştirildiğini öğrenir. Bu çok kötü.

Scarlett: Ve Eliza ve Razik'in bunu durdurmaya yardımcı olacağına güveniyorum.

Cyrus kendi kendine mırıldanıyordu: Eliza bunu öğrendiğinde her şeyi yakacak.

Brecken, Tessa'nın gizlice binalardan birine gitmesine yardım eder ve orada bazı dosyalara erişir. Arkadaşları hakkında bir şeyler öğrenir, ama aynı zamanda Valter'in Kaynağı'nın bir kızı olduğunu da öğrenir. Tessa, Villaları yok etmeye yemin eder ve Brecken, masumları kurtarmak için ona birkaç gün zaman tanımasını ister. Tessa bunu yapar ve birkaç gün sonra geri döner ve Villaları yıkar. Tanrılara şükürler olsun.

Tüm bunlar olurken Theon, Kat ve Tristyn, Axel'ı bulmak için yardım istemek üzere Şekil Değiştiren Alfa ve Beta'ya giderler. Kabul ederler, ancak Theon'un önce kayıp Şekil Değiştiren Prens'i bulması şartıyla. Ayrıca Tristyn'in Şekil Değiştirenlerle bir geçmişi olduğunu ve Cienna ile kardeş olduklarını öğrenir.

Axel, aniden Bree tarafından kurtarılır ve kafasındaki bir sesin onu Kat'e götürmesini izler. Orada ona saldırır. Tanrılar aşkına. Neyse ki Theon ve Tristyn onu oradan çekip çıkarırlar ve Kat'in çocuğuna hamile olduğunu öğrenir. Aman Tanrım! Bu adam bir mola veremez mi? Görünüşe göre hayır, çünkü kısa bir süre sonra Cienna ortaya çıkar ve laneti tetiklediğini ve bir Gece Çocuğu'na dönüşeceğini doğrular. Kat ile paylaştığı ikiz alev bağı, geçiş tamamlandığında ölecektir. Kat ve çocuğu için bir tehdit olduğunu bilerek oradan ayrılır ve... Bree'ye döner. Bu bir hile, değil mi?

Cassius: Cyrus, cidden. Hepimiz bunun berbat olduğunu biliyoruz. Devam et.

Cyrus: Evet ama...

Sanırım Theon, babası Achaz Krallığı hücrelerinde tutsak tutulduğu için Arius Lordu'nun görevlerini üstlenmiş. Bunu Rordan'a karşı bir koz olarak kullanmaya çalışarak diğer yöneticilerle toplantılara katılıyor. Villaların yeniden inşasına

kaynak ayrılacak bir Gala düzenlemeye karar veriyorlar.
Aman Tanrım!

Cassius: Cy—

Cyrus: Evet, evet, biliyorum. Devam et.

Tessa, anlaştıkları gibi Luka ile eğitim görüyor ve Luka, Tessa'nın Seyahat konusunda ustalaşmasını istiyor. Auryon, Tessa'nın sürekli çağırdığı Avcıları takip etmek zorunda kalmasından rahatsız olarak ortaya çıkıyor. Auryon, Tessa'ya durması gerektiğini söylüyor, ancak Tessa, Avcıların ona cevap vermesini istiyor.

Luka, Tessa'nın onu rüyalarına nasıl çektiğini bilip bilmediğini sormak için Theon'un yanına gider. Orada resmen Razik'le tanışır ve öz kardeş oldukları doğrulanır. Razik'in umurunda değilmiş gibi görünür ve bu, o somurtkan piç için gerçekten de kötü bir durumdur.

Tessa, Dex ve Rordan'ın onu oyunculuğa zorlamaya devam etmesiyle giderek daha fazla şey öğreniyor. Nefes almak ve uzaklaşmak için, yaralarından hâlâ iyileşmekte olan Roan'ı ziyarete gidiyor. Theon'un tazılarıyla oynarken ve Roan'ı da katılmaya ikna etmeye çalışırken son derece insancıl olduğunu fark ediyor. Hiçbir şey hissetmemek için çaresizce, kendisi için hazırlanan çayı çok fazla içiyor ve bir vizyona çekiliyor. Uyandığında Luka orada, ne kadar uzun süredir baygın olduğunu görünce panikliyor.

Axel, Bree ile yaptığı bir sohbetin ardından Kat'i almaya karar verir ve Gece Çocuğu'nun onu öldürmesine izin verdiğini fark eder. Yardım için Tessa'ya gider, ancak Tessa soyunu yok etmeyi planladığını söyler. Kimseye güvenmeyen Axel, hava kararana kadar bekler ve Kat'e gider. Aralarında bir konuşma geçer ve sonunda Kat, onunla birlikte Yeraltı'na döner.

Tessa, Luka'ya, Luka'nın rüyalarına nasıl girdiğine dair teorileri hakkında Razik'le konuşmaya gitmek için eşlik eder. Bunun, Luka'nın çeşitli soylarından gelen yeteneklerin bir tezahürü olduğuna inanırlar. Döndüklerinde, Luka, kardeşinin onu ne kadar az önemseydiğini görünce üzülür.

Tessa, aklını başka yere çekmeyi teklif eder, ancak Theon bağı kabul edene kadar direnir. Dürüst olmak gerekirse, iyi ki öyle yapmışlar. Tessa, Theon'la bir ilişkiye asla razı olmamıştır ve Luka, harekete geçmeden önce arkadaşının bu konuda bir sorun yaşamadığından emin olacak kadar asildir. Bu, Devram'da göremeyeceğiniz bir şey.

Olayların çılgınca gelişmesiyle Tessa, Valter'in Kaynağı Eviana'nın tutulduğu odaya gizlice girer. Kadının açıkça kayıtsız olmasına rağmen Tessa, kadına botlar, kıyafetler ve silahlar da dahil olmak üzere çeşitli eşyalar bırakarak tekrar tekrar geri döner.

Sirana Galası gerçekleşir ve Theon, Felicity Davers'ın eşi olduğu için onunla gitmek zorunda kalır. Etkinlik sırasında Rordan herkesi şaşırtır ve Tessa için de bir eş ilan eder. Kendini kontrol altında tutmak zorunda kalan Tessa, erkekle dans eder. Sonra kendini Theon'la dans ederken bulur. İkisi de her şeyin başladığı aynı girintiye, salona girerler.

Tessa'nın Sirana Galası'ndaki hareketlerine öfkelenen Rordan, harekete geçmediği için onu bir kez daha azarlar. İçinde bulunduğu bu karmaşadan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışırken, tekrar saldırıya uğrar. Bu sefer Augury tarafından ve Theon'un annesinin onlarla birlikte çalıştığını öğreniriz. Tessa, Avcılarını çağırır, ancak Arius Krallığı'nda çağrıldıkları için asi olurlar. Auryon onu bu konuda uyarmıştır ve Avcı savaşta öldürülür ve yayı Tessa'ya kalır.

Luka, Tessa'yı evine geri götürüyor... Gerçekten mi? Onun da bir evi mi var?

Onu, Theon'un onları beklediği mağarasına geri götürür. Theon, Krallığını savunmak için hemen ayrılmak zorunda kalır ve Luka'yı bir kez daha Tessa'yla bırakır. İkisi sonunda aylardır içlerinde besledikleri duygulara ve gerginliğe teslim olurlar. Her şey yolunda gidiyor gibi görünürken, Tessa, Luka'nın babasının Faven Sarayı hücrelerinde olduğunu tüm bu zaman boyunca bildiğini itiraf eder. Aralarında bir tartışma çıkar ve Luka onu kovar. Tessa sonunda Seyahat'e çıkar.

(Uzun bir sessizlik.)

Bunların hepsi... berbat.

Cassius: Şunu bitir artık Cyrus. Lütfen. Bugün yapmamız gereken başka şeyler var.

Cyrus: Neredeyse bitti. Rahatla yoksa yer değiştirirsin.

Cassius homurdanarak: Sargon'a yemin ederim ki, bazı günler...

Cyrus: Eviana'nın haberi olmadan, Tessa iki arkadaşını Eviana'yı kurtarmaları için görevlendirmiştir. Lange ve Corbin gelip kadını kendisiyle gelmeye ikna ederler. Tessa, Valter ile bağını engellemek için bir işaret olduğunu öğrenir ve sonunda Lange ve Corbin'i kendisine yardım etmeleri için şantaj yapar. Neyi yapmasına yardım ediyor? Kimse bilmiyor, ama kızıyla ilgili olduğunu varsayabiliriz.

Axel ve Kat, Bree ile bir anlaşmazlık yaşarlar. Sonunda evlenirler, ancak Bree'nin Yeraltı'ndaki tüm kan erzaklarına el koyduğunu ve Axel'ı zor durumda bıraktığını öğrenirler.

Tessa, Theon'dan gelen mesajları keşfettikten sonra kendini her şeye teslim ettiği Faven'a döner. Kaderi belirlenene kadar Pantheon'un altındaki hücrelere götürülür. Ancak Theon onun için savaşmayı hiç bırakmamıştır. Tristyn ile birlikte gelir ve onu kurtarırlar. Bu süreçte, beklenmedik bir şekilde Achaz Varisi'nden yardım alırlar.

Luka, Razik'in ne konuşmak ne de görmek istediği babalarını kurtarmasına yardım etmesi için kardeşini kandırır. Ardından Theon'a yardım etmek için koşarlar. Theon her şeyi çözdüğünü ve Kader Tanrıçaları'nın Tessa'nın peşine düşüp Devram'ı yok edeceğini söyler. Hepsine gitmelerini söyleyerek Luka'ya onu korumaları için son bir emir verir. Sonra da... çekip gider. Ona her zaman istediği özgürlüğü verir ve onun için diyarı feda eder. Vay canına. Şok edici bir olay örgüsünden bahsediyoruz. Sence nereye gidecekler?

Scarlett: Bilmiyorum. Bir şeyler bulmaya çalışıyorum ama yıldızlar arasında avlanmaya devam edecek.

Cyrus: Burada mı? Eliza ve Razik'le buraya gelemizler mi?

Scarlett, Sorin'e bakarak: Bunu konuştuk ama buna izin veremem. Henüz değil. Achaz'la olan mücadelemizden henüz yeni kurtulmuşken olmaz ama bir yolunu bulurum. Ben... Kahin, kendi savaşlarını vermeleri gerektiğini söylüyor. Zaten yeterince müdahale ettik.

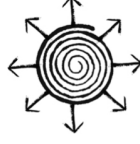
Cyrus, kolunu onun omzuna atarak: Hadi, Kale'ye gidelim, canım. Yardım için pelin otunu getireceğim.

Scarlett alaycı bir tavırla: Pelican otu nasıl işe yarayacak?

Cyrus, ağır ağır: Sanırım denemeden bilemeyiz. Ama en azından biraz rahatlayacaksın. Sorin'in bu konuda yardımcı olacağını düşünürdüm...

Sorin: Bunu duydum, seni pislik.

Kimler Ayakta Kalacak?

Çıplak ayaklarının altında sadece kayalar, toprak ve moloz vardı. Buraya ilk adım attığında berrak ve mavi olan gökyüzü, bir zamanlar görkemli olan bir dünyanın yıkıntıları arasında ne kadar uzun süre durursa o kadar hızla griye dönüyordu. Kötü, zalim ve yıkıktı, evet, ama kabuğu görkemliydi. Dış güzelliği, diyarda yayılan, öldüren, alan ve parçalayan zehri gizlemişti.

Parmak uçlarında şimşekler çaktı; gümüş, altın, beyaz ve siyah benekler, gücünün arasında titreşti. Derin bir nefes aldı, karnında biriken öfkeyi yatıştırmak için. Buraya geleceğini kimseye söylememişti. Sadece bir kişi biliyordu. Buraya gelmesine yardım eden kişi. Ama belki de sadece ayaklarının yere basmasına yardımcı olması için Roan veya Nylah'ı da getirmeliydi. Bu dünyaya gelesi onlarca yıl olmuştu. Hâlâ... hissettireceğini düşünmemişti.

Ama bilmesi gerekirdi.

Bunu ona sonsuza dek hissettirecekti.

Çünkü onu en son orada görmüştü.

Çünkü bu her zaman bir bağdan daha fazlasıydı.

Tessa omzunun üzerinden geriye baktı. İçinden geçtiği aynalı kapı birkaç adım ötedeydi, ama bir zamanlar içinde bulunduğu Pantheon harabeye dönmüştü. Çatlak sütunlar ve ufalanmış taşlardan başka bir şey değildi. Bir zamanlar büyük ve görkemli çeşmenin bulunduğu avluyu görebiliyordu. Pantheon'un geçitlerinde dolaşmak zorunda kalmadan, parçalanmakta olan yapıya hızla ulaştı. Çeşmenin yarısı gitmişti ve su çoktan akmayı bırakmıştı, ama diğer yarısı birkaç yerinden çatlamış olsa da hâlâ ayakta idi.

Elini dudağının üzerinde gezdirdi, bu dünya ölmeden önce orada olan bir çatlak buldu. Gücüyle oraya yerleştirdiği, bir Avcı'yı yanına çağırdığı bir çatlak. Kenardan baktığında dudaklarından şaşkınlık dolu bir inilti döküldü. Altı ilk tanrı ve tanrıçanın mozaikleri nedense hala bozulmamış ve mükemmeldi. Fayanslarda tek bir çizik veya çatlak yoktu. Başını eğerek onları incelerken, özellikle Celeste'in bazılarını yanlış yaptıklarını düşünmeden edemedi. Sadece birkaç küçük ayrıntı vardı, ama Arius değildi. O mozaik, koyu saçlar ve zümrüt gözlerle mükemmeldi. Dudaklarının kibirli eğimi. Hatta karanlığının ve gücünün aurasını bile yakalamayı başarmıştı. Ona çok benziyordu.

Gerçekten tuhaftı, Arius'tan yüzlerce nesil uzaktayken. Nasıl bu kadar inanılmaz derecede benzer görünmüştü? Genetik olsun ya da olmasın, bu mantıksız görünüyordu.

Doğrulup, bir zamanlar neredeyse ev gibi hissettiren bir şehir evine doğru ilerlemeyi planladı, ama döner dönmez hareketsiz kaldı. Bu dünya ölmüştü, Kader Tanrıları onu ararken onu yok etmişti ve yine de...

"Merhaba, akıllı fırtına."

Hiçbir şey söylemedi.

Sadece ona baktı.

Kaşlarının üzerine düşmenin bir yolunu her zaman bulan simsiyah saçları. Karanlık ve günahla sürüklenen zümrüt irisleri. Ceketsiz takım elbisesi. Parmaklarındaki yüzükler. Sol elinin arkasında sonsuza dek taşıyacağı Achaz'ın İşareti - onun İşareti.

Kadın konuşmayınca, ellerini ceplerine soktu ve topuklarının üzerinde hafifçe geriye doğru sallandı. Gözleri başından ayak parmaklarına, sonra tekrar yukarı doğru kayarak onu yavaşça süzdü. Sanki elinden geldiğince çok ayrıntıyı kavramaya çalışıyormuş gibi.

"Sen bir hayalet misin?" diye sordu sonunda, kendine hakim olamayarak. Devram ve içindeki herkes yok olduktan neredeyse bir asır sonra nasıl buradaydı? Nasıl hayatta kalmıştı?

Gülümsedi ve karnında bir gamze belirirken, karnında bir şişlik oluştu. Ancak o zaman ona doğru tek bir adım attı, bu hareketle başı hafifçe yana eğildi.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi ve bir kez daha hareketsiz kaldı.

Tessa, yanları derin yırtmaçlı siyah elbisesine baktı. Fiyongu göğsüne dolanmıştı, altın rengi saçları ise rüzgârla birlikte savrulup etrafında uçuşuyordu.

Bakışlarını tekrar ona çevirerek, "Soruma cevap vermedin. Hâlâ nasıl buradasın?" dedi.

Cevabını tartıyormuş gibi göründü, sonra "Tam olarak emin değilim. Keşke emin olmasaydım mı?" dedi.

"Ben..." Parmakları yanlarında kıvrıldı, güç ve daha da alevlendi, çünkü ne dilediğini bilmiyordu. Bugün, neden sonunda buraya geri döndüğünü bilmiyordu.

Birkaç uzun adımda ona ulaştı. Çenesini nazikçe kavrayıp yüzünü kendisine doğru kaldırdı ve kadın ürperdi. Onu görmeyeli onlarca yıl geçmiş olabilirdi ama ruhunun bir parçası onu hatırlıyordu. Her zaman hatırlayacaktı. Gücü yatıştı. Öfkesi yatıştı. Onu sürekli tüketmeye çalışan Kaos, dokunuşuna koştu, onu aradı. Adam başparmağını alt dudağında gezdirdiğinde, kadından hafif bir iç çekiş kaçtı.

"Daha iyi misin?" diye sordu, sesi boğuk ve alçaktı, gözlerini süzerken endişe yüz hatlarını kaplıyordu.

Başını salladı, zorlukla yutkundu. "Nereden bildin?"

O küçük gülümseme yine silindi. "Neye ihtiyacın olduğunu her zaman bilirim, küçük fırtına." Uzun bir süre öylece durup birbirlerine baktılar, sonra hafifçe boğazını temizledi. "Luka nerede?"

Tessa omuz silkti, aynalı kapıya baktı. Keşke bakmasaydı. Adamın eli yüzünden kaydı ve içindeki şey anında sarsıldı, ona öyle şiddetle uzandı ki, bir adım geri sendeledi. Elleri kıvrıldı, parmakları çoktan saçlarına uzanıyordu ama etrafını saran karanlık tutamlar onu yatıştırıp sakinleştiriyordu.

Buraya geri dönmemeliydi, ama...

Ona dokunabilmişti. Bir hayalet bunu yapamazdı, değil mi? Öte yandan, Avcılar istedikleri zaman ona dokunabilmişlerdi.

"Çok fazla düşünüyorsun, Tessa," dedi nazikçe, onu izleyerek.

"Bu Sonrası mı?" diye sordu.

Gülerek homurdandı. "Tanrılar aşkına, umarım öyle değildir. Yine de, eğer seni bana getirirse, kabul ederim."

"Onlarca yıl oldu."

Kaşları birkaç saniyeliğine çatıldı, sonra hızla düzeldi. "Bana ne verirsen kabul ederim."

Başını salladı, hâlâ olan bitenden emin değildi. Onu en son gördüğünde...

Çenesini kaldırıp ona baktı, içinde taze bir öfke yükseliyordu. Yıllardır içinde tuttuğu öfke. Başına gelen herkese anlattığı öfke, aslında onu nasıl saklayacağını, ustalaşacağını, gerektiğinde nasıl kullanacağını öğrenmişti. Öfke ve kaos. Kaos ve öfke. Vahşi ve evcilleştirilmemiş. Evcilleştirilmemiş ve vahşi.

Söz konusu kendisi olduğunda denge diye bir şey hiç olmamıştı. Onlara sadece böyle bir şey bulduğu yanılsamasını vermişti. Bir denge bulmuştu. Bir nebze huzur ve aidiyet bulmuştu. Bir amaç duygusu bulmuştu. Gerçek şu ki, kaosun ve öfkenin onu tüketmesine izin vererek hayatta kalmanın bir yolunu bulmuştu. Luka'nın da bunu hissettiğini biliyordu. Denemişti, diye düşündü, ama sonunda...

"Luka bana diyor ki..." Sözü nü yarıda keserek, parmaklarını etrafında sürüklenen ve yakınında duran karanlığın içinde gezdirdi. "Sanırım herkes bana buradan ayrıldıktan sonra bir daha asla eskisi gibi olmadığımı söylüyor."

"Herkes kim?"

Omuzlarını silkti, ittiği karanlık yerlerden çıkmaya çalışan çok fazla duygu vardı. "Luka. Tristyn. Beni burada geçirdiğim zamandan beri gerçekten tanıyan tek kişiler onlar."

Yavaşça başını salladı, gözlerini ondan ayırmadı.

"Beni kırdın" dedi.

"Biliyorum Tessa. Biliyorum, biliyordum ama seni kurtarırsam bunun..." Saçlarını eliyle düzelteceğini ummuştum, sinirli bir homurtu çıktı ağzından. "Biraz telafi edeceğini umuyordum. Seni güvende tutacağını. Seni asla hak etmediğin bir kaderden kurtaracağını. Senin için tek istediğim buydu. Güvende, mutlu olmanı ve—"

Ne yaptığını tam olarak anlamadan öne doğru fırladı. Dürtüsel. Vahşi. Ellerini göğsüne bastırdı ve adam bileklerini yakalayıp onu orada tuttu.

"Beni terk ederek beni kırdın!" diye bağırdı, sonunda öfkesinin kazanmasına izin vererek.

Öfkelenince ikisi de kaybeder.

"Söz vermiştin. En kötü halimi gösterdiğimde asla geri adım atmayan tek kişi sendin - tek kişi. Her zaman söz vermiştin... Sonunda tek değişmezim sen oldun ve beni terk ettin," diye bitirdi.

Hiçbir şey söylemeden onu göğsüne çekti. Başını ona yaslamıştı ve kalbinin hızlı ve düzensiz attığını duyabiliyordu.

"Her şey seni kurtarmak içindi, Tessalyn," diye mırıldandı, göğsü kelimelerle inliyordu. "Seni her zaman kurtarmak için, çünkü seni seviyorum. Lütfen bunu anladığını söyle. Bildiğim tek yol bu... Seni seviyorum."

"Ve senden nefret ediyorum," diye cevap verdi.

Birkaç hızlı kalp atışından sonra sessiz kaldı ve sonra, "Evet, küçük fırtına? Benden ne kadar nefret ediyorsun?" dedi.

"Çok fazla," diye cevapladı, ona daha çok bastırarak, çünkü bu şekilde ruhu neredeyse sakinleşmişti. Öfkesi neredeyse dinmişti. Luka'ya da aynısını yapmıştı ama asla yeterli olmamıştı. Huzur ve memnuniyet ulaşamayacağı kadar uzaktaydı. Ölümsüz varoluşunda dünya bir kez olsun neredeyse sessizliğe gömülmüştü.

Eli saçlarında gezindi, gömleğini tutarken tutam tutam saçlarını karıştırdı. Onu içine çekti, kokusunun ciğerlerini

doldurmasına izin verdi. Dokunuşunu ezberledi. Bir yanı onunla kalabilmeyi diledi. Daha büyük bir yanı ise, kendinden bir parçayı burada bıraktığını ve bu yüzden geri döndüğünü biliyordu.

Bir hayaletle birlikte kalmak istemek ne kadar da tuhaf.

Sanki hâlâ onun düşüncelerini duyabiliyormuş gibi fısıldadı, "Burada kalamazsın."

Kadın kaskatı kesildi, adamın parmakları omurgası boyunca aşağı doğru kaydı.

"Burası senin için çok karanlık, küçük fırtına," diye devam etti. "Karanlıktan nefret edersin."

"Senden ne kadar nefret etsem de," diye karşılık verdi.

Parmakları belinin alt kısmında durdu ve ardından kısık bir kahkaha sesi duyuldu. "Seninle her zaman bir mücadele var, değil mi?"

İstemedi de olsa dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Her zaman."

"Tessa, ben-" Ama sustu, tüm vücudu kasıldı ve kız geri çekilip bir kez daha yüzüne baktı.

Bakışları ötesindeki bir şeye odaklanmıştı ve kadın, uzakta bir figür görmek için döndü. Bu kadar uzakta, gelişmiş duyularıyla bile pek bir şey seçemiyordu. Sadece belirgin bir şekilde kadınsı bir figürün etrafında artan rüzgarlarda uçuşan uzun siyah saçları görebiliyordu.

"Bu... Auryon mu? O da burada bir hayalet mi?" diye sordu Tessa, bir adım daha yaklaşmak için hareket ederken, adam onu daha da sıkı tutarak kendine yaklaştırdı.

"Gitmen gerek," dedi. "Şu anda burada senin için güvenli değil."

"Ne zaman oldu ki?" diye karşılık verdi, sesi sertleşerek.

Yanaklarını avuçlarının içine aldı, pişmanlık ve özlemle ona bakıyordu. "Seni her zaman bulacağım. Sonsuza dek seninim."

Tessa dudaklarını büzdü, adamın tutuşundan kurtulmadan önce bir saniye daha oyalandı. Onunla tartışmayacaktı.

Daha önce işe yaramamıştı; şimdi de işe yarayacağına dair hiçbir yanılgıya kapılmamıştı.

Göğsünde tuttuğu yayı düzeltti ve aynalı kapıya doğru geri dönerken tek kelime etmedi. Uçsuz bucaksız alanın karşısındaki figür, hareket etmeden onu izliyordu.

"Beni de kırdın," diye seslendi arkasından, onu duraklatarak. "Hiç hayal edemeyeceğim şekillerde. Öyleyse benden nefret et, Tessa. Benden nefret et, beni kır ve bana her şeyi hissettir, ama beni kurtarır mısın? Eğer yapabilseydin?"

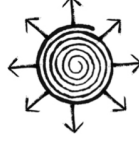
Parmakları aynanın etrafına kazınmış sembollerin üzerinde gezinerek ihtiyacı olanı aradı. Uyluğundaki kılıfından bir hançer çıkarıp avucunu kesti ve işarete bastırdıktan sonra son kez omzunun üzerinden baktı.

"Belki," diye cevapladı aynadan geçmeden önce.

BİRİNCİ BÖLÜM

SONLAR

1

TESSA

Sandalye boştu.

Uyandığında oda hep boştu. Ama uyurken orada oturduğunu biliyordu. Kokusu odada öyle güçlü ve tazeydi ki, az önce çıkmış olmalıydı. Şimdi ne kadar kırılmış ve parçalanmış olsa da, hâlâ bağını gevşettiğini hissedebiliyor muydu acaba? Bundan nefret ederdi. Ona herhangi bir şekilde bağlı olmasından nefret ederdi. Sadakat her şeyden önemliydi ve kadın buna ihanet etmişti. Ona ihanet etmişti.

Ama Theon onları o odada bıraktığından beri ilk kez, gözlerini açtığında Luka'nın o sandalyede oturuyor olmasını diledi. İlk kez, ruhundaki kargaşayı yatıştırmak için orada olmasını diledi.

Doğrusunu söylemek gerekirse, ne kadar süredir burada olduklarından emin değildi. Günlerdir herhalde. Haftalardır? Muhtemelen. Onunla konuşmaya çalıştılar ama duyamıyordu. Sesler boğuk geliyordu. Kendine, düşüncelerine, öfkesine o kadar yabancıydı ki. Bir şeye, herhangi bir şeye anlam vermeye çalışıyordu. Ama düşüncelerini toparlayamıyordu ve toparlasa bile, yapması gereken seçimler vardı.

Çok fazla seçenek var.

Bu, her zaman istediği şeydi ve şimdi o kadar çoktu ki, felç edici hissettiriyordu.

Yataktan kayarak çıkan Tessa, avuçlarını serin cama bastırarak yerden tavana kadar uzanan pencerelere doğru

yürüdü. Bu üç katlı çatı katının her odasında böyle pencereler vardı. Yüksek binanın en üst katlarından, aşağıdaki Akropolis'in uçsuz bucaksız manzarasını görebiliyordu. Ortada, şehrin merkezindeki tepede görkemli ve görkemli Pantheon. Birkaç blok ötede Tribunal binası. Güneyde alışveriş merkezleri, içinde bulunduğu bina ise batıdaki kurumsal bölgenin kalbinde yer alıyordu.

Dışarıdaki her şeyi görebilse de, camdaki büyü ve korumaların bu binanın zeminlerinden daha fazla olduğunu biliyordu. Kimse içeriyi göremezdi. Kimliğini düzenli olarak değiştiren bir erkekten de bundan daha azını beklemezdi. Tristyn Blackheart yüzyıllardır buradaydı ve tüm cazibesini ancak son birkaç ayda kaybetmişti.

Kız kardeşi sürgüne gönderilip Yeraltı'nda saklanırken ve Arius Lordu tarafından avlanırken, bu lüks içinde yaşamaktan dolayı suçluluk duymuş muydu? İçinde en ufak bir pişmanlık hissetmiş miydi? Bundan şüphe ediyordu. Kendine ait amaçları ve amaçları vardı ve bunları elde etmek için kimi kullandığını umursamıyor gibiydi. Kız kardeşi acı çekebilirdi. Adaletsizlik hüküm sürebilirdi. Peki ya o? En çok işine yarayana kadar sırlarını ve planlarını ondan saklayabilirdi. Bu kahrolası diyarın geri kalanından farklı olduğunu düşünmüştü.

Sebeplerim olabilir ve yine de umursuyorum. Bunlardan biri ya da diğeri olmak zorunda değil.

Parmak uçlarında güç parladı. Parlak ışık odaya geri yansıdı ama daha fazlası vardı. Enerji kıvılcımları. Siyah ve beyaz közler. Soluk gümüş ve altın benekleri.

Derin bir nefes aldı, ruhunu sakinleştirmeye çalıştı. İşe yaramadı. Hiçbir zaman işe yaramadı.

Tristyn'in sözleri kafasının içinde yankılanıyordu.

Bunlardan biri veya diğeri olmak zorunda değil.

Ama onun da bir amacı vardı. Bu dünyadan ayrılrsa bile yerine getirebileceği bir amaç. Kaderin gelip en iyi bildikleri şeyi yapmasına izin ver.

Herkesi ve her şeyi siktir et.

Ama bu şu anlama gelir:

"Bunu bir daha yapmayacağın konusunda anlaşmıştık," diye bir homurtu geldi ve durakladı.

Pencerelerden uzaklařtđđını fark etmemişti. Bir aşağı bir yukarı yürümeye başlamıştı. Ellerini saçlarının arasına almış, tellerini çekiştiriyordu.

Yavaşça döndü, bakışlarını Luka'ya çevirdi ve Luka yakındaki bir masaya bir şey attıktan sonra odanın karşısına geçti. Elleri hâlâ saçlarında, her adımda geri çekiliyordu, ta ki sırtı pencereye dayanana kadar. Neyden bahsettiğinden emin olmadığı için hiçbir şey söylemedi. Herhangi bir şeye onay verdiğini hatırlamıyordu.

Ellerine uzanıp saçlarını parmaklarından usulca çözdü. Dokunuşunda hiçbir şefkat yoktu. Yumuşak bir bakış ya da güven verici bir bakış yoktu. Sadece... görev duygusu.

İşte onun için bu hale gelmişti. Vesayetindeki kişinin ona verdiği bir görevdi bu.

Onu suçlayamayız elbette.

Ve belki de böylesi daha iyiydi. Yalnızken yapılması gerekenleri yapmak daha kolaydı.

"O zaman sessizliğe devam mı edeceğiz?" diye sordu Luka, bitirdiğinde, ondan bir adım geri çekilerek sert bakışlarla.

Ellerini yavaşça yanlarına indirdi, parmakları giydiği gömleğin kumaşına dolandı. Bu onun değildi. Aslında kıyafetlerin nereden geldiğini veya ne zaman giydiğini bilmiyordu. Buraya geldiğini bile hatırlamıyordu.

Kollarını göğsünde kavuşturarak ekledi: "Duş alıp giyinmelisin. Herkes bir saat içinde bir sonraki hamlelerimizi görüşmek üzere toplanacak."

Ruhundaki her şey onun için çabalarken, o da dişlerini sıkarak ona bakarken, onun öfkesinin arttđđını gördü. Gücü onun gücünü istiyordu ve yine onun mücadelesini hissedip hissetmediğini merak etti.

Ama her geçen gün, onun bunu yapamayacağından emin oluyordu. Theon da yapamıyordu çünkü onları

hissedemiyordu. Bağın ardındaki sessizlik sağır ediciydi ve ona ne kadar kırıldığını gösteriyordu. Sessizlik o kadar gürültülüydü ki, çığlık atıp öfkelenmek istiyordu. Git ve kal. Kurtar ve yok et.

Bir noktada hareket etmişti. Ne zaman olduğunu bilmiyordu ama adam daha da yaklaşmıştı. Parmak uçları kolunda gezinirken, sanki yapmak isteyeceği son şey buymuş gibi, en ufak bir dokunuş hissetti, ama yine de onun göreviydi. Ama o dokunuş... Tanrım, o dokunuş her şeyi, onu delilikten biraz olsun uzaklaştıracak kadar sakinleştirdi ve gözleri titreyerek kapandı.

"Seninle ne yapacağım, Tessa?" diye mırıldanmadan önce duyulabilir bir iç çekiş duyuldu.

Gözleri aniden açıldı ve onun dokunuşundan uzaklaştı.

Onunla ne yapacaktı?

Kendisine söyleneni asla yapamayan, olması gereken şey olamayan vahşi, evcilleştirilmemiş, kaotik şey.

Onunla ne yapacaktı?

Hiçbir zaman kendi pisliğini temizleyemeyen ve her zaman kurtarılmaya ihtiyaç duyan kişi.

Onunla ne yapacaktı?

Boyun eğmeyen ve her şeyi anlaması beklenen, ama hiçbir şey söylenmeyen Kaynak.

Dudaklarından karanlık bir kahkaha sesi döküldü, ruhunu ele geçiren çılgınlığın izlerini taşıyan bir ses.

Bütün bunlarla ne yapacağını sormalıydı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Luka. "Bu o değil—"

Ama o çoktan ondan uzaklaşmış, banyoya doğru yürüyordu. Banyo zemininin soğuk fayansları, dönüp yatak odasına baktığında kendini güvende hissetmesine yardımcı oluyordu. Luka kıpırdamamıştı ama bakışlarını ona diktiğinde gözleri kısılmıştı.

Sonra kapıyı çarparak kapattı.

Tuvalet masasına doğru yürüyüp yansımasını buldu. Menekşe rengi gözleri parlıyordu ve onları nasıl durduracağını bilmiyordu. Artık isteyip istemediğini de

bilmiyordu. Uzun zamandır onu kontrol etmeyi öğrenmesi gerektiği söylenmişti. Uzun zamandır ondan korkmuştu. Uzun zamandır onu yenemediği için kendini zayıf hissetmişti. Ama belki de...

Elini kaldırdı, ışık birikti, altın ve gümüş benekler belirdi ve hepsinin arasında dönüp durdu. Şimşek çakmaları. Avucunda bir fırtına.

Belki de sonunda hepsi yanılmıştı.

Gözleri hâlâ yansımasındaydı, gülümsedi. Yıllar sonra ilk kez, özünde olanı kucakladı. Başkalarına uyum sağlamak için kendini değiştirmeyecekti. Işığını bastırmayacak, karanlığa duyduğu özlemi inkar etmeyecekti. Korkmayacak ve başkalarının onu kurtarmasına izin vermeyecekti.

Gömleğini başından geçirip, üzerindeki bol pantolonu çıkarıp yere yıgıdı. Sonra duşa girdi, suyu açtı ve sıcak suyun vücudunu yıkamasına izin verdi.

Ben seninle ne yapacağım?

Bunu Dex söylemişti.

Bunu Theon söylemişti.

Bunu Luka söylemişti.

Ona hiçbir şey yapmazlardı. Hiçbir şey yapmazlardı.

Peki ya o?

Amacını kendi istediği şekilde yerine getirmeye hazırdı.

"Seni ayakta ve hareket halinde görmek güzel, vahşi öfke," dedi Tristyn, geniş oturma odasına girdiğinde sesi hafif ve şakacıydı.

Tessa bakışlarını onunkilere dikti ama hiçbir şey söylemedi. Dudaklarını kıpırdatmadı, kaşlarını çatmadı ve adamın küçük gülümsemesinin söndüğünü izledi.

Luka, saçlarından hâlâ sular damlayarak ve teni çıplak halde banyodan çıktığında onu bekliyordu. İkisi de konuşmamıştı. Sadece masaya fırlattığı bohçayı işaret

etmişti; bunun bir tayt, bir kazak ve iç çamaşırı olduğu ortaya çıktı. Çorap veya ayakkabı yoktu; zaten giyecek de değildi. Sonra onu bir kat aşağı, Razik ve Eliza, Cienna ve Gia, Tristyn ve Xan'ın toplandığı yere kadar takip etmişti.

En yaşlı erkeğin duygulu safir gözleri, her zaman yaptığı gibi, büyümlü bir camın arkasından onu dikkatle izliyordu. Boynundaki beyaz taş tasma hâlâ duruyordu. Anlaşılan henüz kimse onu nasıl çıkaracağını çözmemiştir.

Uzun süren sessizlikte Tristyn, Luka'ya baktı. "Hiçbir şey söyledi mi?"

"Hiçbir şey söylemedi," diye atıldı Luka, yanından geçerken.

Tristyn bir an tereddüt ettikten sonra tereddüt etti, "Peki ya tahvil?" diye sordu.

"İkisinden de bir şey yok," diye cevapladı. Düşünceli ve metanetli. Bu odadaki diğer iki erkekle aynı.

"Yiyecek var, Tessa," dedi Tristyn, dikkatini ona çevirerek. Sesindeki alaycı ton gitmiş, yerini daha yumuşak bir tona bırakmıştı. Daha nazik.

Dikkatli.

"Ama eğer başka bir isteğiniz varsa onu da gerçekleştirebilirim" diye ekledi.

Duvar boyunca dizilmiş yiyeceklerin olduğu masaya doğru kaydı. Meyveler ve ekmekler. Donutlar ve krakerler. Çeşitli reçeller, soğuk etler ve peynirler.

Tristyn, dumanı tüten bir fincan kahveyle yanında belirdi ve Tristyn tekrar ona baktı. "Hadi, vahşi öfke. Bu bir barış teklifi," dediğinde sesi alçak ve sadece Tristyn'e yönelikti.

Sanki bir fincan kahve onu düzeltebilirmiş gibi. Bunu düzeltebilirmiş. Herhangi bir şeyi düzeltebilirmiş gibi.

Ama yine de aldı, sıcak fincan elini ısıtırken bir krakere uzandı ve bir ısırık aldı.

"Bırakın gitsin," dedi Luka, bir koltuğu ele geçirdiği odanın diğer ucundan. Bileğini dizine dayayıp parmağını şakağına götürdü. "Şımartılmaya ihtiyacı yok. Çocuk gibi davranıp herkese soğuk davranmak istiyorsa, bırakın öyle kalsın."

Muhtemelen onun sinirlenmesini bekliyordu. Bir şekilde tepki vermesini. Ama kadın ona bakmaya bile tenezzül etmedi, bunun yerine bardağını bırakıp küçük bir tabağı biraz yiyecekle doldurdu. Eskisi gibi olmak isterse, bunu yapabilirdi. O somurtkan bir herif, oysa... Eh, eskisi gibi olmayacaktı ama adam hiç olmamış gibi davranmak isterse, bunu yapabilirdi.

Kahve fincanını alıp pencerenin yanına gitti, tabaklarını sehpanın üzerine koyup dışarıyı izlerken, aldığı donuttan bir ısırık aldı. Gri gökyüzü karla, yere doğru sürüklenen kar ve buz fırtınasıyla dönüyordu. İlkbahar ekinoksuna yaklaştıkça kar yağışının azalması gerekirdi, ama hava soğuk ve kasvetliydi.

Tris hafifçe boğazını temizleyene kadar odaya çöken ağır sessizliği fark etmedi. "İki hafta oldu..."

"Onu Pantheon hücrelerinden mi çaldın?" diye sordu Cienna.

"Sanırım buna öyle diyebiliriz," diye mırıldandı Tristyn.

"Başka ne diyeceğinizi bilmiyorum."

"Onu serbest mi bırakıyorsunuz?"

"Kaderi zorlamak mı?" diye karşılık verdi Cienna.

"Burada kaldığımız her gün kaderi zorluyoruz" diye karşılık verdi.

Cienna onaylarcasına mırıldandı. "Ve şimdi geri çekilip onların kendi adımlarını belirlemelerine izin verme zamanı, Tristyn. Yeterince müdahale ettik."

Müdahale mi edildi?

İlginç bir kelime seçimiydi çünkü ikisi de elleri zorlanana kadar herhangi bir rehberlik sunmadılar ve o zaman bile rehberlikleri belirsizdi.

"Çok basit," diye araya girdi Luka. "Gitmemiz gerek. Bu karar çoktan verildi."

"Peki tam olarak nereye gideceğiz?" dedi Tristyn. "Bizi geride tutan şey bu değil miydi? Ayrıca..."

Sözleri yarıda kesildi ve Tessa, adamın kendisine doğru işaret ettiğini camdaki yansımadan izledi.

Luka, "Eğer konuşmak ve herhangi bir şeye katkıda bulunmak istemiyorsa, o zaman söz hakkı olmamasından ve seçeneklerinin olmamasından şikayet edemez" dedi.

Yine de hiçbir şey söylemedi, sadece donutundan bir ısırık daha aldı. Sanki birinin seçimlerini bir kez daha elinden almasına izin verecekmiş gibi.

"Scarlett'in Halaya'ya gitmemize izin vermeyeceğinden emin misin? Her şeyi çözene kadar mı?" dedi Luka sonunda.

"Bunu daha önce birkaç kez konuştuk. Cevabım değişmeyecek," dedi Razik, sesi kardeşininki kadar sinirli geliyordu.

"Ya sadece ortaya çıkarsak?" diye sordu Luka. "Daha sonra af dileyecekmişiz gibi bir şey mi?"

Tessa, bu cevaba kendi kendine gülerек kahvesini alıp bir yudum aldı. Kalıcı bir üşümenin yerleştiği kemiklerini ısıtmaya çalışıyordu. Bir daha asla çözümlü çözülmeyeceğini bilmiyordu.

"Bu korkunç bir fikir. Her zaman bir planın olmalı," diye yanıtladı Razik.

"Plan bu," diye karşılık verdi Luka.

"Peki ya affetmeyi reddederse?"

"Kes şunu. İkiniz de," diye araya girdi Eliza. "Belki de en iyi hareket tarzı onu aynaya çağırıp sormak. Hayır dese bile, nereye gidebileceğimize dair bir fikri vardır."

"Ya da," dedi Razik ağır ağır, "alemler arasında seyahat etmeyi açıkça tercih eden ve bağlı kalmak istemeyen erkek bize bazı fikirler verebilir."

Tessa'nın, Xan'ın büyük oğlunun apaçık öfkesine nasıl tepki vereceğini görmek için omzunun üzerinden bakmasına sebep olan yorum buydu. Luka, cevabını saklıyormuş gibi görünüyordu ve Razik, bakışlarını ilk bozan kişi olmak istemeyerek babasına dik dik bakıyordu. Peki ya Xan?

Kollarını kavuşturup iç çekti. "Kendimi defalarca açıklamaya çalıştım. Sen dinlemeyi reddediyorsun."

"Çünkü umurumda değil. Tek umursadığım gerçek babama geri dönmek. Beni kendi çocuğu gibi yetiştiren

babama. Eğer buradaki plan ayrılmaksa, o zaman siktirip gidelim," diye karşılık verdi Razik.

Tessa, Xan'ın ne söyleyeceğini tartmasını izlerken, kendi ailesinin yaptıklarını açıklamasına izin verip vermeyeceğini merak etti. Yoksa Razik'in umursamadığı gibi o da umursamayacak mıydı? Bu hiçbir şeyi değiştirmezdi ve onu unutulduğu bir diyarda terk etmeyi seçtiği için onları affetmek zorunda değildi. Aşkın böyle işlediğini düşünmüyordu.

Oysa onu sevdiğini iddia eden herkes aynı şeyi yapıyordu.

Onu bırak.

Onu terk et.

Hepsi onu korumak ve güvende tutmak adına.

Birini seviyorsa, onun için savaşırdı. Her gününü tehlikede geçirmek pahasına bile olsa, onlarla kalmak için ne gerekiyorsa yapardı. Birini seviyorsa, bunu anlardı çünkü onları güvende tutmak için bir dünyayı yok ederdi. Onları terk etmezdi. Onlardan uzaklaşmazdı. Onları geride bırakmazdı.

"Tessa."

Adı, düşüncelerini bölen keskin bir emirdi, bakışları hâlâ o lanet olası sandalyede oturan ve sanki dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi duran Luka'ya kaydı.

Gözleri vücudunun aşağısına doğru inerken, "Kontrol et," dedi.

Avuçları parmak uçlarında çıtırdayan közlerle parlarken aşağı baktı. Ama dizginlemek yerine, büyümesine izin verdi. Bacaklarına, beline serbestçe dolanmasına izin verdi. Odadaki diğer güçleri çağırmasına izin verdi ve karşısında duran herkesin kaskatı kesilmesini izledi. Kendi zorlanan büyülerinin ona ulaşmasını engellediklerini biliyordu. Gücünün onlarınkini çağırıldığını biliyordu.

Bunun en çok Luka'yı etkilediğini biliyordum.

Ve Tristyn veya Cienna onu sakinleştirmek için Pax yeteneklerini kullanmaya çalışırken bile, sakinliğini korudu. Pencereye dönüp kahvesini aldı ve Pantheon'a baktı.

Tribunal binasına. Akropolis'e. Zehirli bir diyarın merkezine. Ancak o zaman, bileklerindeki ışık şeritleri dışında gücünün azalmasına izin verdi.

"Buraya getirildiğinden beri o güçten hiç harcadı mı?" diye sordu Xan, herkes rahat bir nefes aldı.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye cevapladı Luka.

"Ve bunun iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun?"

Luka, "Bence inatçı ve bir şeyi kanıtlamaya çalışıyor. Her zamanki gibi bu da onu zor durumda bırakacak." diye yanıtladı.

Tessa onu görmezden geldi, kahvesini bir kenara koydu ve bir portakal alıp soymaya başladı.

"Konuya dönebilir miyiz?" diye sözünü kesti Razik. "Çünkü cevabım aynı. Scarlett, neredeyse kaybettiğimiz bir savaşın yaralarını sarmaya çalıştığımız Halaya'ya bu tür bir gücün girmesine izin vermeyecek. Tessa tüm diyarlarda avlanmaya devam ederken, asla."

"O zaman geriye Scarlett'i aynaya çağırmak mı kalıyor?" diye araya girdi Tristyn. "Başka fikirlerin yoksa Xan?"

"Nereye gidebileceğimize dair fikirlerim var, ama yine de Dünya Gezgini Yüksek Kraliçesi'nin geçiş izni vermesi gerekecek," diye cevapladı.

"O zaman anlaştık. Pantheon'a gidiyoruz, Scarlett'i aynaya çağırıyoruz ve oradan devam ediyoruz," dedi Tristyn.

"Ne zaman gidiyoruz?" diye sordu Eliza.

"Dürüst olmak gerekirse, Tessa'nın henüz buraya kadar takip edilmemesi bizim için büyük bir şans. Seyahat etmesini engelleyen büyü hâlâ aktif. Çok... Onu kaldırmaya vaktimiz olmadı," diye bitirdi Tristyn.

Razik, "Günlerdir hiçbir şey yapmadan oturuyoruz" diye araya girdi.

"Er ya da geç gitmeliyiz. Zaten hepimiz hazırlıklıyız. Kaçmamız gerekirse diye hazırдық," dedi Tristyn.

"O zaman bu gece gidiyoruz. Karanlığın örtüsü altında. En iyi şansımız bu," dedi Luka ve penceredeki yansımadan Tessa, onun sandalyeden kalktığını izledi.

Razik, "Anlaştıık," dedi.

"Cienna?" diye sordu Tristyn ve Tessa başını yana eğdi.

Penceredeki yansımasında onu da görebiliyordu, bakışları Tessa'ninkilerle buluştu ve onu tuttu. Tessa ağzına bir dilim portakal attı ve cadının cevabını bekledi.

"Sanırım artık bu konuya müdahale edemeyiz" dedi sonunda.

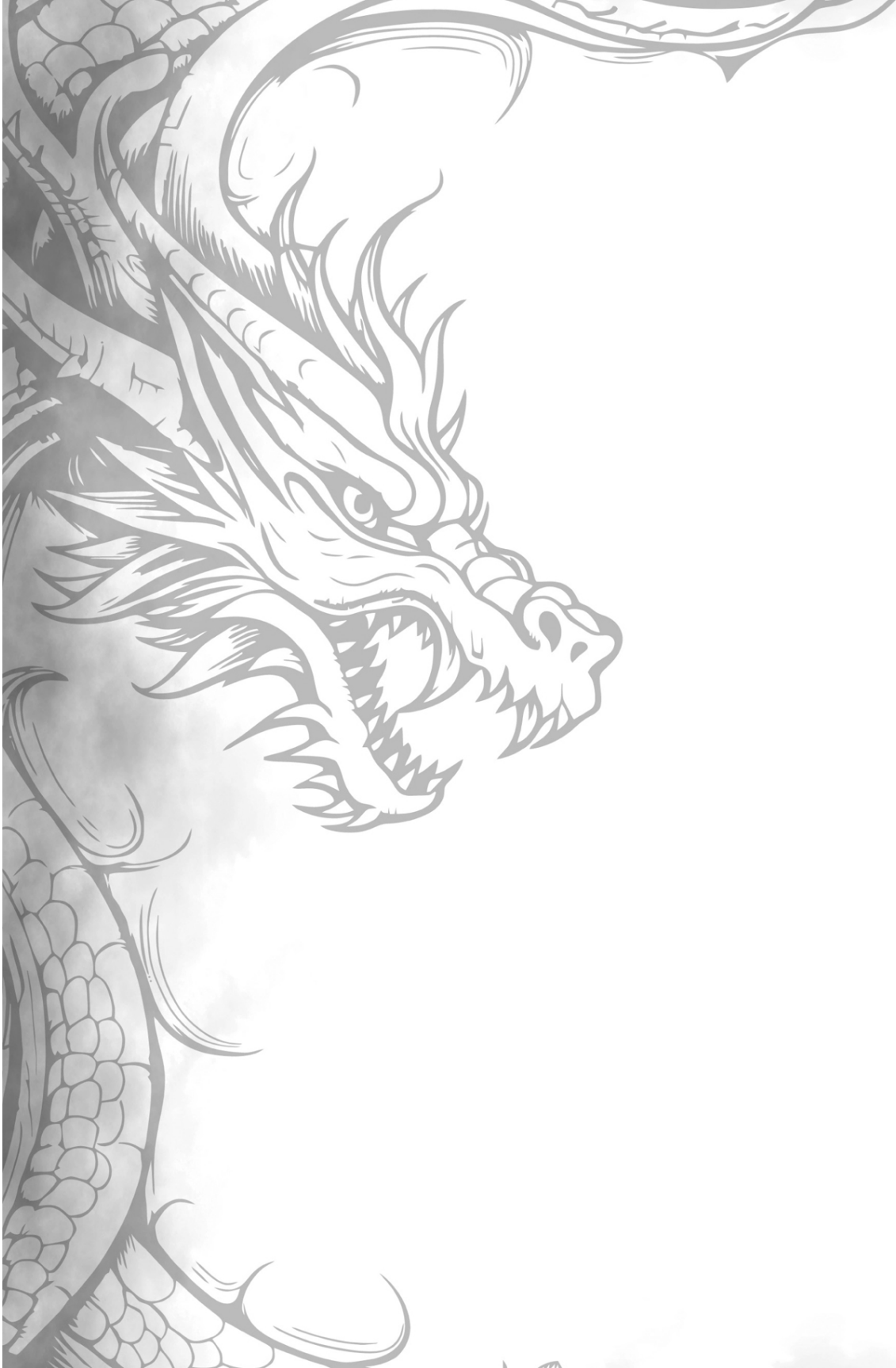
Ve Tessa gülümsedi.

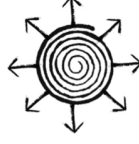
Akıllıca bir seçim.

Topuklarının üzerinde döndü, tek bir ses bile çıkarmadan odanın karşısına geçti. Çıkarken hiçbirini fark etmedi ve merdivenlere doğru geri döndü. Portakalından bir ısırık daha alıp kaldığı odaya çıktı.

Onlar plan yapmıştı ama onun da kendi planları vardı.

Ve artık amacına ulaşmak için bunları sonlandırabilirdi.

2

LUKA

En azından Tristyn, Luka'ya saldırmadan önce, üst kattaki odasının kapısının kapandığını duyana kadar bekledi.

"Bu kadar mı? Ne oluyor Luka? Bir şeyler yapmalıyız," diye tükürdü Blackheart, kahve fincanını odanın karşısına fırlatırken.

Seramik kupa duvara çarptığı yerde paramparça oldu ve Luka sırtımdan edemedi. Yirmi yılı aşkın süredir Aziz Orcas kardeşlerin ve Arius Lord'un öfke nöbetleriyle uğraşıyordu. Bir odaya hükmetmeye ve sorgusuz sualsiz itaat edilmeye alışkın erkekler. Belki de Tristyn'in bir tanrı olduğundan endişe etmeliydi ve son birkaç aydır Tessa ile de uğraşmasaydı endişelenirdi.

"Onu şımartmamı söylemiştim," diye cevapladı Luka, yemek masasına doğru yürürken sıkılmış bir ses tonuyla. "O pisliğin içinden bile görebiliyor."

"Onu kendi gücünden çıkarmamız lazım, kendi gücüne gömülmesi için daha fazla sebep vermememiz lazım," diye karşılık verdi Blackheart.

"Siz sanki her an patlayacakmış gibi davranıyorsunuz."

"O öngörülemez biri. Theon gittiğinde Pantheon'da neler olduğunu hatırlamıyor musun?"

O günün anılmasıyla göğsünden uyarıcı bir homurtu yükseldi. Sanki olanları hatırlatacak bir şeye ihtiyacı varmış gibi. Gözlerini her kapattığında, o anı tekrar tekrar yaşıyordu. Her uyuduğunda, ki bu sadece o uyurken

oluyordu, Tessa'nın onu rüyalarına çekmesini ve zihninde tam olarak neler olup bittiğini görmesini umuyordu ama bu asla gerçekleşmedi. Tessa artık ona güvenmiyordu ve bu his oldukça karşılıklıydı. Sorun şu ki, rüyalarına çekilmediği için, o günün kabusunu tekrar tekrar yaşıyordu.

En yakın arkadaşının, gerçek kardeşinin o odadan çıkışını izlemek. Tessa'nın kollarında çırpınması. Öfke çığlıkları ve giderek artan gücü arasında diğerleriyle konuşmaya çalışması. Ondan yayılan enerji şoklarına karşı dişlerini sıkması, varlığına ve gücüne gömülmesi, tutunabileceği her şeye tutunmaya çalışması. Almak istemişti ve Tessa istediğini yapmasına izin vermişti. Gücü buna karşı koymaya yetmemişti, tıpkı Theon'un gücünün tek başına asla yeterli olmadığı gibi. Razik yardım etmişti, en azından Sargon'un iki torununun gücü onu kontrol altına alıyordu, ama onu nihayet durdurmak için hem Tristyn hem de Cienna'nın eklenmesi gerekmişti.

Ve durmak muhtemelen kullanılacak en iyi kelime değildi.

Kardeşler, barış ve huzur tanrısı babaları Pax ile güçlü bir cadı olan annelerinden aldıkları yetenekleri birleştirmişlerdi. Tessa'yı derin bir uykuya daldırmayı başarmışlardı ve Luka, Tessa'nın kollarında gevşediği anda hafif bir suçluluk hissetmişti. Tessa bir tür büyü kaynaklı komada olsa da, Luka hâlâ onun ruhunda çırpınan büyüsunü hissedebiliyordu.

Sinirli.

İntikamcı.

Kaotik.

Herkes hemen oracıkta ayrılmak istemişti. Eliza kraliçesini çağırmaya hazırlanırken aynanın önündeydi bile. Luka onu durdurmuştu. Devram'dan henüz ayrılmamalarının asıl sebebi oydu. İki hafta sonra hâlâ burada olmalarının sebebi de oydu. Herkes bunun Tessa yüzünden olduğunu düşünüyordu ve bir bakıma öyleydi de, ama itiraf etmeliydi ki bu konuda ayak sürüyordu.

Başlangıçta, Tessa'yı bildiği tek dünyadan, zaten dengesizken almanın hata olacağını savunmuştu. Yeni bir

dünyada, bilmediği bir ortamda uyanacak, o odada konuşulan her şeyden sarsılacak ve gücü onu tüketecekti. Doğru da olabilirdi, abartı da. Her iki durumda da, sonunda herkes, olması gerekenden daha fazla ondan korkarak, aynı fikirdeydi. Bir gün sonra uyandığından beri ve o günden beri hiç kimseye tek kelime etmemiş olması onu deli etse de, şu anda ne kadar dengesiz olduğunu gösterirken, kalmak konusunda tartışmak zorunda kalmamıştı.

Tartışmaları Tessa ile ilgili olabilirdi, ama aslında bu durumdan bir çıkış yolu bulmaya çalışıyordu. Theon'un emirlerini biliyordu, ama en yakın arkadaşını yok olacak bir dünyada geride bırakma fikri? Ailesi? Birlikte büyüdüğü kardeşleri? Birlikte acı çekip hayatta kaldığı? Yıllarca süren entrikalar ve planlar? En azından denemezse kendiyile yaşayabileceğinden emin değildi.

Ama başaramamıştı ve sabrı tükenmişti. Bu sabah, babası da dahil olmak üzere herkes gitme zamanının geldiğini söylemişti. Tessa'yı karara dahil etmeye çalışmışlardı ve Luka sonunda onun da itiraz edeceğini ummuştu, ama elbette ondan hiçbir şey gelmemişti. Sadece izlemiş, dinlemiş ve öğrenebildiği her şeyi öğrenmişti.

Bugün bile Theon'un emirlerini yerine getiriyor.

Ancak o da Arius Varisi kadar kurnaz ve gaddar olmayı öğrenmişti ve bu onu onun için daha büyük bir baş belası haline getirirken, aynı zamanda ruhundaki ejderhanın onu daha da çok istemesine neden oluyordu. Bir kez daha, özellikle de onunla neler olabileceğini tatmışken, onunla ters düşmüştü.

Luka ekmek dilimlerinin üzerine şarküteri etini koyarken Tristyn, "Söyleyecek hiçbir şeyin yok mu?" diye sordu.

"Ne diyecektin?" diye karşılık verdi Luka, son iki haftadır kendisiyle tartıştıkları halde, şimdi birdenbire onun fikrini almak istemelerinden rahatsız olarak.

"Ona yardım etmeye mi çalışıyorsun?" diye homurdandı erkek. "Bu noktada umurunda mı?"

Elbette umurundaydı.

İşte bütün sorun buydu.

Theon'u önemsiyordu.

Axel'i önemsiyordu.

Ve lanet olsun ki, Tessa'yı kesinlikle umursamaması gerekirken umursamıştı.

Lanet olası bir kısır döngüye girmişti. Onu istiyor ve kendini inkar ediyordu, onunla vakit geçirmek zorunda kalıyordu, sonunda ona sahip oluyordu ve şimdi tekrar onu istememeye geri dönüyordu.

Kader zalimdi.

"Tristyn geçerli noktalara değiniyor."

Luka, babasına döndüğünde onu odanın karşısında tek başına dikilirken buldu. Razik ona hiç yüz vermiyordu ve Eliza, eşine körü körüne sadık olmasa da, hâlâ yanında dikiliyordu. Tessa gittikten sonra Cienna ve Gia kanepede yerlerini almışlardı. Luka ise sandviçinden bir ısırık alıp adamın devam etmesini bekledi.

Xan kollarını kavuşturdu, Razik'in duruşunu ve Luka'nın sık sık kendini içinde bulunduğu duruşu taklit etti. "Çok sessiz. Kaos asla sessiz kalmaz."

"Bu, Xan, birkaç on yıl önce işine yarayacak bir bilgiydi," dedi Tristyn, ceketinin cebinden bir rulo sigara çıkarıp yaktıktan sonra elini saçlarından geçirdi ve saçlar hemen gözlerinin önüne düştü.

Parlayan bilge gözleri.

"Bilmiyorduk. Kimse büyüüp ne olacağını bilmiyordu. Herkes bekleyip izliyordu," diye yanıtladı Xan.

"Ama bir fikrin olmalıydı," diye itiraz etti Tristyn.

"Rordan ve Valter de dahil olmak üzere herkesin fikirleri vardı," diye karşılık verdi Xan. "Onun olabileceği şeye nasıl hazırlanmaya çalıştıklarını bizzat gördün. Onu kaybettiğimiz anda hepimiz başarısız olduk."

"Onun izini kaybettik. Onlar izini kaybetti. Lanet olası Kader onu kaybetti," dedi Tristyn bir duman bulutu üfleyerek. Tüm vücudu gevşemiş, gerginlik uzuvlarından

akıp gidiyordu. "Ama o bebeği kollarıma bıraktığın gün, sen-
"

Blackheart'ın söylediklerini, masaya düşen bir tabağın sesi böldü ve tüm gözler, yarı yenmiş sandviğinin masada olduğu Luka'ya döndü.

"İkinizi de yanlış duyduğum sanırım," dedi babasını işaret ederek, "Tessa'yı Devram'a getirip sonra da sana teslim etmişsin gibi geldi." Parmağını Blackheart'a doğru uzatarak cümlesini bitirdi. İki erkek de sessiz kalınca, "Hepimiz onun yüzünden mi buraya geldik?" diye sordu.

"Dur tahmin edeyim," diye araya girdi Razik, sözlerinden küçümseme akıyordu. "Başka bir alemde terk edilmedin cnk sana ihtiyaç duyuldu."

"Ne için gerekli?" diye sordu Luka, kardeşine döndüğünde onun alaycı bir şekilde sırtıttığını gördü.

"Beni terk eden aynı şey. Sargon'un doğrudan soyundan mı? Temural'ın Koruyucusu'nun oğlu mu? Onun için görevimizi yerine getirmekten daha önemli hiçbir şey yok," dedi Razik, parlayan gözleriyle Luka'nın gözlerini süzerek.

"Her zaman ona ait olmam gerekiyordu," diye mırıldandı Luka, ona birden fazla kez fısıldadığı sözleri tekrarlayarak. O biliyordu, ruhu biliyordu ama o her zaman bunun... anlamına geldiğini düşünmüştü.

Babalarına döndü. "Bu doğru mu? Buraya getirilmemin sebebi bu mu?"

Xan i ckti, kolları iki yana düştü. Boğazındaki tasma sarsılınca hafifçe irkildi. Sayısız kez çıkarmaya çalışıp da başaramadıkları tasmayı.

"Bu sadece bir Muhafız bağıyla ilgili değil. Evet, Muhafızlarınız sizinle daha güvende, ama siz de başka biriyle bağ kurduğunuzda daha güvendesiniz. Bağlar, basit kelimelerden ve sihirbazlık numaralarından daha karmaşıktır. Eminim hepiniz artık bunun farkındasınızdır," dedi Xan.

Luka, kardeşinin yüz ifadelerinin tekrar stoacı bir hal aldığı Razik'e baktı, ancak Eliza'nın aralarındaki bağı

küçümsediğini gösteren hafif baş eğmesini fark etti. Ve aniden daha fazla soruyla karşılaşsa da, ağzından çıkan tek soru şuydu: "Tessa biliyor mu?"

"Biliyor musun?" diye sordu Xan.

"Onu buraya getirdiğini. Onu Blackheart'a teslim ettiğini. Benim..." Aklına takılan her şeyi nasıl ifade edeceğinden emin olamayarak sustu.

"Valter ona buraya benim getirdiğimi söyledi ama bana hiç sormadı," diye cevapladı babası ayağa kalkarak. "Bunu yapmasını bekliyordum. Hücreme her geldiğinde bu soruyu bekledim ama hiç sormadı."

"Ya sen?" diye üsteledi Luka, Blackheart'a bakarak.

"Ona hiç söylemedim," dedi Tristyn. "Güvenini kazanmaya çalışıyordum ve bu amaca ulaşmaya yardımcı olmuyordu. Hep planlamıştım. Sadece... hiç gündeme gelmedi."

"Hiç mi gündeme gelmedi?" diye tekrarladı Luka. "Aylardır, tüm hayatı boyunca cevaplar arıyordu ve hiç mi gündeme gelmedi?"

"Bizim müdahalemiz ancak bu kadar olur," diye araya girdi Cienna.

Luka onun orada olduğunu unutmuştu ama artık yoktu. Sonra ona döndü, dudağı kıvrıldı ve dişlerini gösterdi. "Bütün bu zaman boyunca biliyordun. Hepiniz biliyordunuz ve tek kelime etmediniz."

"Çok fazla karışırsak, Miras'a veya tanrılara hesap vermeyiz," diye çıkıştı Cienna, sözleri buz gibi ve sertti. "Kaderler peşimizde. Çok fazla karışsak, onları doğrudan buraya getirirdik."

"Buraya geldik ve Tristyn diğer tarafta bizimle buluştu. Orada-" diye başladı Xan ama Luka sözünü kesti.

"Hayır," diye hırladı. "Bana bu detayları şimdi anlatamazsın. O burada olmadan olmaz. Her şeyi üçünüzden duymayı hak ediyor, benden ikinci ağızdan değil. Bakalım onu tekrar buraya getirebilecek miyim?"

Cevap beklemeden odadan fırladı. Herkes ve kahrolası sırları. Baskı için bilgi biriktirmek. Şantaj yapmak ve

üstünlük sağlamak. Bu kahrolası diyarın bildiği tek şey buydu. Hamleler ve karşı hamleler.

Ve Tessa her şeyi öğrendiği gibi bu stratejiyi de öğrenmişti.

Babasıyla ilgili bilgileri ondan saklamasının sebebinin bu olduğunu biliyordu. Arius Evi'nden Achaz Sarayı'na gitmişti. Her türlü bilgiyi öğrenmek için mükemmel bir konumdaydı ve Arius soyunu yok etmeye yemin etmişti. Achaz'ın kapısında belirdiğinde ona neden bir şey söylesindi ki? Elbette şüpheleniyordu. Ona orada olmasını istemediğini defalarca söylemişti ve adam ona sadakatini söylese de, sözler onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Onu manipüle etmek için ne kadar güzel sözler kullanılmıştı?

Hayır, Tessa sadece eylemlerden anlıyordu. Sözler sağır kulaklara gidiyor, duygular ona ihanet ediyordu.

Dolaplara tıkılıp şarap mahzenlerine kilitlenmenin ne demek olduğunu anlıyordu.

Birisinin onun parmak arası terliklerini alıp gece gökyüzünün altında pizzayla oturmasını anlamıştı.

Bir yatağı paylaşmaya zorlanmayı ve itaat ederek diz çökmeyi anlıyordu.

Değerlendirmeden uyandığında yanında birinin olduğunu anladı.

Birinin ona müzik armağan ettiğini ve doğaçlama bir sahada Kaosfer çaldığını anladı.

Kendisine asla yapmayacaklarına yemin eden iki kişinin, birinin öfkeyle, diğerinin ise onu kurtarmaya çalışarak kendisinden uzaklaştığını anladı.

Sonunda, gücüne yenik düştüğü için onu hiç suçlayamazdı. Sahip olduğu tek sabit şey buydu.

Kapısının önünde durdu. Yoksa kapı onların kapısı mıydı? Başka hiçbir yerde uyumazdı ve burada başka bir odası da yoktu. Yanındaki birkaç eşya da o odadaydı. Etrafta hareket ettiğini duyamıyordu ama... mırıldandığını mı duyuyordu?

Kapının ardında ne bulacağıyla henüz yüzleşmeye hazır değildi, cebinden telefonunu çıkarıp iki haftadır neredeyse

her saat aradığı numarayı çevirdi. Ve her seferinde olduğu gibi, doğrudan sesli mesaja yönlendirildi.

Theon tek bir telefona bile cevap vermemişti. Lanet olası bağ açıkça kopmuştu ve Tessa...

Blackheart, onun ilgisiz davrandığını sanıyordu ama aslında tam tersiydi. Onun sinirine dokunmaya çalışıyordu. Ondan bir tepki alabilmek için elinden gelen her şeyi yapıyordu ve bunu Theon'dan öğrenmişti. Aylar önce onu ilk kez Arius Evi'ne getirdiğinde ve o içine kapandığında, Theon onu rahat bırakmamıştı. Luka ona onu rahat bırakmasını söylemişti ama o ısrar etmişti. Sonunda nedenini anlamıştı. Tamamen takıntı ve kontrol sorunları değildi. Evet, çoğunlukla öyleydi ama sonunda onu her zaman tepki vermeye zorluyordu. Sonunda onu uçurumun kenarından geri çekiyordu. Onun alaycılığını ve öfkesini, sadece bir şeyler hissettiği anlamına geldiği için arzuluyordu.

Şimdi anlıyordu çünkü Tessa birkaç saat önce banyo kapısını suratına çarptığında büyük bir rahatlama hissetmişti. O odadan beri ilk kez duygu göstermişti. Bu duygu geçiciydi ve banyodan çıktığında yine duygusuzdu, ama yine de oradaydı.

Bunun sorumlusu Theon'du. O değil.

İç çekerek telefonu cebine geri koydu ve bunun bir önemi olup olmadığını merak etti. Gidecekleri yeni dünyada telefon teknolojisi olacak mıydı acaba? Razik ve Eliza bu cihazlara dokunmazdı bile. Şu anda bunu düşünmek aptalcaydı aslında, ama o sadece kaçınılmazı geciktiriyordu.

Kapıyı çalmaya bile gerek kalmadan tokmağı çevirip kapıyı iterek açtı. Sadece bir adım atmıştı ki hareketsiz kaldı. Tessa, duştan sonra giydiği kıyafetlerle yatakta sırtüstü yatıyordu. Başı yatağın kenarından sarkıyordu, bu yüzden dünyaya tepetaklak bakıyordu, altın rengi saçlarının uçları yere değiyordu. Bir eli karnının üzerindeydi, parmağı mırıldanmasına ritim tutuyordu, diğer eli ise havadaki gücüyle oynuyordu. Dönen bir enerji kütlesi, aralarında şimşekler çakıyordu ve...

Odaya doğru ilerledi ve kapıyı arkasından kapattı.

İçeride yağmur yağmasına saniyeler kalmış gibi havada nemli bir sis vardı.

Ve o, bütün bu süre boyunca sadece orada yatıp mırıldanıyordu.

O aptal Revelation Decree şarkısını mırıldanıyorum.

"Tessa," dedi sert bir sesle. Normalde onu duraklatan bir emirdi bu ama bu sefer hiçbir şey olmadı. Tessa ona bakmadı. Göz kırpmadı veya irkilmedi. "Tessa," diye tekrar denedi. "Aşağıda senin de katılman gereken bir tartışma var. Bilmeyi hak ettiğin bilgiler."

Elinde büyüyen fırtınaya rağmen onu hâlâ fark etmemişti ve Luka kendini hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti. Savaş ve cesaret tanrısının torunuydu; yenilgiyi nasıl kabul edeceğini bilmiyordu. Ama odanın karşısına geçip yere yığılırken hissettiği tam olarak buydu.

Başını geriye atıp yanındaki yatağa koydu ve mırıldanmasını dinledi. Ne kadar nefret etse de, tüm benliği biraz olsun rahatlamıştı. Onun yanında olmak, bir nefes huzur çekmek gibiydi. Sürüklendiği bağdan mı yoksa başka bir şeyden mi, bilmiyordu ama bir anlığına kendini bunun tadını çıkarmaya bıraktı. Bu gece her şey sonsuza dek değişecekti ve bencilce bu son huzur kırıntısını istiyordu.

Bir Koruyucu olarak görevini nasıl başaramadığını düşünmek istemiyordu. Vesayeti altındaki kişi kendi yıkımını kollarını açarak karşılarken, bunun başka bir ifadesi yoktu. Kısacık bir anlığına da olsa her şeye sahip olduğunu düşünmek istemiyordu. Aile. Kabullenme. Sevgi. Her şeyin nasıl bu kadar çabuk paramparça olduğunu ve bununla birlikte gelen tüm çelişkili duyguları düşünmek istemiyordu. Öfkesine nasıl teslim olduğunu. Kontrollü bir pervasızlığı.

"Bundan nasıl kurtulacağımızı bilmiyorum" dedi, gözleri kapandı.

Mırıldanmayı hiç bırakmadı ama adam onun dinlediğini biliyordu. Ne söylediğinden veya neden söylediğinden bile

emin değildi. Belki de eskiden konuştuğu iki kişi geride kaldığı ve başka kimsesi olmadığı içindi.

Tanrıların torunu olmak yalnız bir kulüp, ama artık yalnız olmak zorunda değiliz.

Sanki bir ömür önceymiş gibi gelen günlerin sözleri aklından uçup gidiyordu, göğsü tüm o anılarla sızlıyordu.

"Yeni bir dünyaya gidiyoruz Tessa, ve sahip olduğumuz tek şey birbirimiz olacak," dedi odaya, gözleri hâlâ kapalıydı. "Bunun nasıl görüldüğünü bilmiyorum. Burada karşılaştığımız ihanetlerden sonra bunu nasıl yapacağımızı bilmiyorum."

Çünkü sonunda hissettiği buydu. Tessa tarafından ihanete uğramıştı. Hem de binlerce kez. Ama aynı zamanda Theon tarafından ihanete uğradığını da hissediyordu. Onlarca yıl birlikte yaşadıktan sonra ondan uzaklaşabileceğini düşündüğü için. Bu ihanetin, sonunda kendisini başarısız hissetmesine neden olan şey olduğunu. Tessa'ya olduğu kadar Theon'a da öfkeliydi.

"Şu anda ihtiyacın olanın o olduğunu biliyorum. Nasıl o olacağımı bilmiyorum. Bizi kendimizden her zaman koruyan o ve ona ihtiyacın olduğunu biliyorum. Bundan nefret ediyorsun ama sen de biliyorsun." Sessizliğe gömüldü, saniyeler uzadıkça sadece onun mırıltısıyla doldu. Sonra o kadar alçak bir sesle söyledi ki, onun onu duyup duymadığını bile bilmiyordu: "Onun olmadan nasıl yaşarız bilmiyorum."

Onlar fark etmeden önce fark etmişti. Theon sonunda anlamış olabilirdi. Tessa hâlâ anlamaya çalışıyordu ama üçü o kadar iç içe geçmişti ki, bir parçaları olmadan hayatta kalmak imkânsız görünüyordu. Üstelik bunun sebebi Theon'un onu çarpık Kaynak bağına çekmesi değildi. Kader Tanrıları ancak belli bir noktaya kadar kontrol edebilirdi ve hiç kimse Kaos'u kontrol edemezdi.

Ancak o zaman uğultunun kesildiğini, odanın sessizliğe büründüğünü fark etti.

Luka gözlerini açıp başını kaldırdığında, kızın kendisine baktığını gördü. Yüzündeki küçük gülümsemeyi, ancak korkunç bir çılgınlık olarak tanımlayabilirdi.

"Tessa..." dedi dikkatle, gücü onu giderek daha fazla tüketirken ne söyleyeceğini veya ne yapacağını bilemiyordu. Her geçen gün onu kaybettiklerini ve bunun ilerideki yolu daha da belirsiz hale getirdiğini biliyordu.

Yüzüstü yuvarlandı, saçları omzuna döküldü. Artık ona çok yakındı, nefesleri yanaklarına çarpıyordu. Adam da döndü, gözlerini ondan ayırmadı.

Hiçbir zaman bir avcıya sırtınızı dönmeyin.

Kadın onu izlerken başını eğdi ve adam onun konuşmasını, göz kırpmasını, herhangi bir şey yapmasını bekledi.

Sıçradı, neredeyse ejderha formuna dönüşecekken, kadının eli ona doğru uzandı, ama parmakları dudaklarında dans ederken dokunuşu yumuşaktı. Ve sonunda onunla konuşarak ağzını açtığında, ses tonu, adamın ensesindeki tüyleri diken diken eden o ürkütücü tınıya sahipti.

"Yanlış soruları soruyorsun, Luka Mors."

Bir sonraki göz açıp kapayıncaya kadar yatağın üzerinde duruyordu ve hafifçe yere atladı. Pencereleere doğru ilerlerken mırıltısı bir kez daha odayı doldurdu, parmakları camda kayarken odanın bir ucundan diğer ucuna yürüdü.

İleri geri.

İleri geri.

Odadaki çiseleyen yağmur dinmişti, ama dışarıdaki kavurucu kış havası da durmuştu. Dışarısı tamamen durgundu. Ne bir esinti ne de kar tanesi vardı.

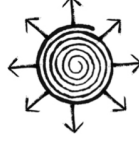
Ona bakarken içini huzursuzluk kapladı. Çıplak ayaklar. Diğer elinin parmakları saç tellerine dolanırken saçları dağınık. Ürkütücü bir uğultu. Her hareketini yankılayan ve yansıtan bir güç.

Fırtına öncesi sessizlik.

Şafak öncesi karanlık.

İşte o da buna bakıyordu.

3

TESSA

"Ayakkabılara ihtiyacın var, Tessa," dedi Luka çatı katının ana fuayesinden.

Çıplak ayak parmaklarına baktı, kaşlarını çatı.

"Günlerdir kar yağıyor ve durduğunu biliyorum ama şimdi kaldırımlar ve yollar buzlu," diye devam etti Luka, önündeki yere bir çift bot bırakarak. "Dahası, aynalı kapıdan girdiğimizde neye bulaşacağımızı bilmiyoruz."

Aslında bundan pek endişelenmiyordu.

Çorapları kadının ellerine bastırdı ve kadın, iğrenerek burnunu kırıstırarak ona baktı.

"Parmak arası terlik giyemezsin," diye azarladı kollarını kavuşturarak. Kadın gözlerini devirerek yere çöktü ve çoraplarını ayaklarına geçirdi. Sonra siyah botlarını giydi, tokalarını ve bağcıklarını çözdü. Neredeyse dizlerine kadar geliyordu. Elbise giymeyi tercih ederdi ama üzerinde dar siyah bir pantolon ve vücuda oturan bir üst vardı. Razik ve Eliza'nınkine çok benzeyen kıyafetlerdi bunlar; bu dünyaya geldiklerini varsaydığı kıyafetler.

Görüş alanına bir el girdi ve parmaklarını Luka'nın avucuna sokarak onu ayağa kaldırmasına izin verdi. Sonra Luka başına bir çorap şapka geçirdi ve Luka ona kaşlarını çatarak baktı. Luka onu görmezden gelerek, Tristyn'in dağıttığı bir pelerini almak için uzandı. Hepsi Muhafızların giydiği pelerinleri giyecekti. Herkesin ihtiyaç duymayacağını umduğu ekstra bir kılık değiştirme katmanı.

Herkes gitmeye hazır olana kadar aşığı inmemiştii. Luka önemli bir şey konuştuklarını söylemiş ve onu her şeyi dinlemeye ikna etmeye çalışmıştı, ama gerçek şu ki umurunda değildi. Kimsenin söyleyeceğı hiçbir şey hiçbir şeyi değıştirmeyecekti ve sahip oldukları her bilgi bu gecedten sonra ona anlatılabilirdi.

"Herkesin her şeyi var mı?" diye sordu Tristyn ve Tessa, onun etrafındaki alanı yavaşça kavramasını izledi. Yüzyıllardır yaşadığı bir yerdi burası.

Razik, Eliza'dan bir paket almak için uzandı ve kendi paketiyle birlikte omzuna attı. Cienna ve Gia'nın, iksir malzemeleri ve kitaplar içerdiğini düşündüğü çantaları vardı. Tristyn'in ağızına kadar dolu iki çantası, Luka'nın ise bir sırt çantası ve bir spor çantası vardı.

Hiçbir şeyi yoktu.

Auryon'un bıraktığı yay, Luka'nın mağarasındaydı. Telefonu Faven'daydı. Rordan'ın ona verdiği kitap ise saklıydı. Arius Krallığı'na giderken yanında getirdiğı hiçbir şeyi yoktu.

Hiçbir şeyi yoktu ama her şey değışmek üzereydi.

Luka uzanıp pelerininin başlığını başına geçirdi ve saçlarını topladı. Theon'un talimat verdiği gibi ona baktı. Yeni görevi buydu.

Tristyn etrafına son bir kez daha baktıktan sonra, doğrudan ana fuayeye açılan asansörün düğmesine bastı. Hepsi içeri girdi, birinci kata kadar yolculuk sessizdi ve sokağı çıkıp bir ara sokağı açılan yan kapıdan içeri girerken öylece kaldılar. Arkalarındaki kapı daha tamamen kapanmamıştı ki, gölgelerin arasından iki iri şekil belirdi ve parlayan turuncu gözleri ona kilitlendi.

Roan yanına gelip bacaklarına sürtündüğünde Tessa gülümsedi. Parmakları adamın gümüş rengi tüylerine gömülürken, Nylah gece kadar karanlık, birkaç adım önünde sinsice dolanıyordu. Görülseler kim oldukları konusunda neredeyse hiç şüphe olmazdı, ama çok azı bir şey yapmaya

cesaret ederdi. Güçlüydü. Kurtları tehlikeliydi. Yanındakiler vahşiydi.

Gelecek her şeyin başlangıcıydı.

Tristyn, Xan ve Nylah'la birlikte öne geçti. Luka diğer tarafında kaldı. Arkalarında Eliza ve Razik vardı ve Tessa, adımlarını nasıl bu kadar hafif tuttuklarını merak ediyordu. Cienna ve Gia arkada kaldı.

Dünya hâlâ etraflarındaydı, sanki tüm diyar nefesini tutuyordu ve Tessa derin bir nefes aldı. Taze, soğuk hava ciğerlerini doldurdu ve karda botları yerine çıplak ayaklarının iz bırakmasını diledi.

Karanlık sokaklarda ve gölgelerde ilerleyerek Pantheon'a ulaştılar. Yolculuk, olması gerekenden üç kat daha uzun sürdü, ama ön kapıya arabayla yanaşmaları pek mümkün değildi.

Göz ucuyla Luka'nın telefonunu cebinden defalarca çıkardığını gördü. Çoğunlukla sadece ekrana bakıyormuş gibi görünüyordu. Birkaç kez başparmağı mesaj yazıyormuş gibi hareket etti.

Tristyn onları gizli kapıdan geçirip Pantheon'daki geçitlere götürmeden önce iki saatten fazla zaman geçti. Roan, yanında kalamayacağı kadar dar bir geçitle arkasında kaldı ve Luka'nın, onu kendisinden bu kadar uzakta tuttuğu için kurda küfür ettiğini duydu. Çok geçmeden hepsi odaya doluştu, herkes kapüşonlarını geri çekip rahat bir nefes aldı.

Ya da herkes öyleydi.

Tessa kapüşonunu başından çıkarmadan odanın hemen girişinde durdu. Gözleri odayı taradı, aldığı her nefesi, attığı her adımı, söylediği her kelimeyi ve döktüğü her gözyaşını canlı bir şekilde hatırlıyordu.

Yumuşak, şefkatli ve hüzün dolu bir öpücük.

Tessalyn Ausra, senin için tüm diyarları ve tüm yıldızları feda ederim. Tamamen vahşisin. Tamamen evcilleştirilmemişsin. Ne kafese kapatılmak için yaratıldın, ne de böyle bir armağanı hak etmeyen bir diyar için kurban

edilmek için. Işıktaki yaşamak için yaratıldın. Yaşa, küçük fırtına.

Başparmaklar yanaklarına sürtölüyor.

Ve öfke.

Ondan uzaklaşırken ne kadar da öfkeliydi.

"Bizimle kal Tessa," diye mırıldandı kısık bir sesle. Gözlerini kırıştırdığında Xan'ın karşısında durduğunu gördü. Yüzünde bilmiş bir ifade vardı, safir gözleri Tessa'nın gözlerini süzüyordu. "Bırak sana yardım etsin. Ne kadar derine batarsan, seni geri çekmek o kadar zor olur."

Dudaklarının kenarları kıvrıldı. "Belki de boğulmak istiyorum."

Eğer onun konuşmasına şaşırdıysa bile bunu belli etmedi ve sözlerine de itiraz etmedi.

"Bunun daha kolay olduğunu biliyorum," dedi başını sallayarak. "Pes etmek daha kolay ama sonunda? Hepsi bu kadar. Bir son."

Sonra Luka yaklaşırken uzaklaştı ve uzaklaşan babasına şüpheyile baktı. "İyi misin?" diye sordu, hâlâ babasını izliyordu. Luka cevap vermeyince, sonunda tamamen ona döndü. "Gitmeden önce, Tristyn ve Cienna'nın seni hücrelerden kurtardığında üzerine yapılan büyüü kaldırmaları gerekiyor. Nereye gideceğimizi bilmiyoruz ve kendimizi elverişsiz bir yerde bulma ihtimalimize karşı Seyahat edebilmemiz gerekiyor."

Başını salladı çünkü büyüünün kaldırılması hoşuna gidecekti. Hiçbir yere portal açamamak onu kafese kapatmış gibi hissettiriyordu ve kapana kısılmış hissetmekten hoşlanmıyordu. Dahası, son birkaç saattir yürümek yerine, hepsi buraya kadar gelip gidebilirlerdi. Roan, yanında oturduğu yerde, burnu ıslak ve soğuk bir şekilde elini dürttü. Nylah, odanın çevresinde volta atıyordu.

Tristyn, Luka'nın yanına gelerek, "Buradan kurtulmak daha kolay," dedi. "Özellikle de büyüünün daha güçlü ve yaygın olduğu bu yerde."

"Neden?" diye sordu.

Tristyn, Xan gibi şaşkınlığını gizleyemeyerek gözlerini kırptırdı, ama yerini hemen memnun bir ifade aldı. "Çünkü Pantheon kıtanın merkezinde yer alıyor. Bir merkez olarak konumu nedeniyle zaten daha güçlü bir yer. Bunun ötesinde, bu oda Pantheon'un merkezi, bu da onu daha da güçlü kılıyor. Bu yüzden içinde bulunduğun hücreler seni barındırabilirdi. Burada daha fazla sihir var."

"Daha fazla Kaos mu demek istiyorsun?" diye ekledi, parmaklarını bir kez daha Roan'ın kürküne dolayarak.

Tristyn yavaşça başını salladı ve neredeyse tereddüt eder gibi olduktan sonra, "Evet, bu yüzden nasıl etkileneceğini bilmiyorum. Büyüyü kaldırmamız bizim için daha kolay olacak ama korkarım senin için daha zor olacak." dedi.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Luka, biraz daha yaklaşıp onu görüş alanından çıkardı.

Neredeyse alay etti. Fiziksel korumaya ihtiyacı yoktu. Sadece onu elinden almaya çalışanlardan korunmaya ihtiyacı vardı. Onu güzel sözlerle kontrol et. Kullan onu.

"Zaten... gücüne dalmış durumda," dedi Tristyn. "Bu büyüyü bozmak için buradaki büyüden yararlanmamız gerekecek ve büyüsü de..."

"Kendisi," diye ekledi Tessa, Luka'nın yanından geçip odanın derinliklerine doğru ilerlerken. Luka'nın onu geride bırakarak aşağı indiğini izlediği geçide sırtını dönmüştü. Bunun yerine, Eliza ve Razik'in alçak sesle konuştuğu aynaya odaklandı.

"Ortada dur," dedi Cienna her zamanki sert tonuyla. Tessa odanın ortasına doğru ilerledi. Uzanıp kapüşonunu geriye itti ve Luka'nın ona verdiği çorap şapkayı çıkarıp herkesin eşyalarını koyduğu kenara fırlattı.

Hissedebiliyordu. Tristyn'in bahsettiği güç. Havada vızıldıyordu, çılgınca ve baştan çıkarıcıydı. Ya da belki de bu onun kendi gücüydü? Aslında pek de önemli değildi. İkisi aynıydı. Ama damarlarındaki büyü arıyordu. Ruhundaki şey geriliyordu. Her şeyi hissedebiliyordu. Herkesin gücünü.

Ejderhaları ve ateşi. Tristyn'in ona bahşettiği sakinleştirici etkiyi. Diyarın ve ötesindeki yıldızların büyüsunü.

O aynanın gücü.

Cienna onun etrafında dönüyor, yürürken yere işaretler çiziyordu. Tristyn ise endişesi yüz hatlarına kazınmış bir şekilde önünde duruyordu.

"Luka burada olacak, vahşi öfke," dedi Tristyn, küstah gülümsemesini takınmaya çalışarak. Gerçekten de bu konuda endişeliydi. Ne kadar ilginç. "İşimiz biter bitmez seni geri çekmek için burada olacak."

Başını yana eğdi. "Nereden döndün?"

"Delilik," diye ekledi Xan. "Temural annen için sık sık aynısını yapmak zorunda kalırdı."

Tessa gözlerini kırptırdı. İki haftadır ilk kez gerçekten daha fazla bilgi istiyordu. Ailesi onu terk etmiş olsa da hâlâ meraklıydı. Onlarla tanışır mı nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Razik gibi soğuk ve mesafeli mi olacaktı? Yoksa Luka gibi çekingen ve açık sözlü mü olacaktı?

Muhtemelen Razik'e daha çok benziyordu. O, bilerek terk edilmişti; Luka ise bu alemin kurbanıydı.

"Hazır mısın?" diye sordu Tristyn, Tessa'nın onu hiç görmediği kadar gergin görünüyordu. Her zaman sakin ve soğukkanlıydı, Theon'a çıkışıyor ve insanları yerlerine oturtuyordu.

Tessa başını salladı, keşke bunu yapmadan önce botlarını çıkarsaydım diye düşündü. Çorapların verdiği histen nefret ederek ayak parmaklarını kıvırdı.

"Seninle aynı çemberde olamaz," dedi Tristyn. "Onun çağrısını dinlemelisin."

Tessa, kollarını kavuşturmuş duran Luka'ya baktı. Bakışlarını ondan ayırmadan, "Senin için geleceğim Tessa," dedi.

Bu ifade karşısındaki tereddütünü ve kararsızlığını hissettiğini sanırdı insan, ama durumun böyle olmadığını biliyordu. Aralarındaki bağ kopmuştu. Theon bu odadan

çıktığı anda kopmuştu. Üçü de kopmuştu ve artık onları düzeltmenin bir yolu yoktu.

Luka, daha fazlasını söyleyecekmiş gibi dudaklarını aralayarak ona doğru bir adım attı, ama Cienna eski bir dilde bir şeyler okumaya başladı. Tristyn ona katıldı ve an kayboldu. Luka'nın dudakları ince bir çizgi halinde birbirine kenetlendi ama ona odaklanamadı. İçindeki o şeyin heyecanla çılgılık attığını, gücünün yüzeye çıktığını hissettiğinde değil. Gücün onu sardığını, büyüsünün onu karşılamak için gerilip çekiştiğini hissettiğinde değil.

Tristyn'in duraksadığını duydu ama Cienna, "Devam ediyoruz Tris. Büyü yerindeyken bu dünyadan ayrılıp ayrılamayacağını bile bilmiyoruz. Durma." diye çıkıştı.

Tessa, kardeşleri izlerken başını eğdi; ikisinin de gözleri yumuşak bir adaçayı rengine parlıyordu; onun gözleri kızıl alt tonlu, onunkilerse menekşe rengiydi. Büyülerini tekrarlamaya devam ettiler ve Tessa, olduğu şeyin itişini, çekişini ve çağrısını hissederken gözlerini kırptırarak kapattı.

Etrafında dönüyordu ve nefes nefese kalmıştı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Işık ve karanlık parmak uçlarında parlıyor, kollarını sarıyordu. Altın kıvılcımlar ve gümüş közler her şeyin arasında uçuşuyordu. Ayakları yerden kesilmişti ve saçları sanki bir fırtınaya yakalanmış gibi etrafında yelpaze gibi açılmıştı. Belki de etrafına yağmur ve kar yağıyordu ve tanrılar. Endişelenmemişti ama bu canını yakıyordu. Sanki her dünyanın büyüsü, sahip olduğu güce ulaşmak için onu parçalamaya çalışıyordu. Almak, almak ve almak istiyordu. Büyüsünün istediği gibi davranmasına izin verdiğinde her zaman kapıldığı o vahşi arzuydu bu. Onu uyarmışlardı. İzin verirse her şeyini alacağını söylemişlerdi ve bu—

Demek istedikleri buydu.

Tessa!

Adı zihninde yankılanıyordu. Belki de Luka bağırmıştı. Belki de duygu, parçalanmış ve kopmuş bir bağın içinden sızacak kadar güçlüydü.

Önemli değildi.

Ağzını açtığı anda ağzından bir çığlık koptu.

Onun büyüsunün çığlığı.

Acısının çığlığı.

Kaos ve öfkenin çığlığı.

Çığlıklarına şiddetli bir kükreme karışıyordu ama güç onu bir Kaos kasırgasına sardığı için hiçbir şeye odaklanamıyordu. Kaos kasırgasının içinde çırpınıyor, bir çıkış yolu, kendini kurtarmanın bir yolunu arıyordu ama güç onu daha da sıkı kavıyordu. Sanki büyü onu portal açıp Seyahat etmekten alıkoymaktan daha fazlasını yapıyordu. Sanki büyü gücünü de bir şekilde kafese kapatmıştı ve şimdi öfkeliydi. İstedikini alıyordu ve bedeli de kendisi olacaktı.

Tekrar çığlık attı. Dizleri Pantheon odasının taş zeminine çarparak çatırdadı.

Ve kaosa düştü.

Sanki aynanın karşısında, etrafında dönen dünyaları ve yıldızları, hepsinin kaynağı olan Kaos'un bir arada tuttuğunu izliyordu. Hiçbir düzen yoktu. Hiçbir yapı yoktu. Hiçbir denge yoktu.

Nefes alamıyordu ama bu alanda nefes alması gerektiğini de bilmiyordu. Bunun Sonrası olduğunu düşünmüyordu. Belki de Başlangıç'tı.

Belki de hiçbir şeydi ve aynı anda her şeydi.

O kadar savrulmuştu ki, ama yine de...

Kaosa rağmen sakinliğini koruyordu.

Ne kadar tuhaf.

Mücadele etmeyi bıraktı. Çırpınmayı bıraktı ve kendini olduğu gibi bıraktı.

O izledi.

O dinledi.

Öğrenebileceği her şeyi öğrendi.

Ve sonra kendini gösterişli bir odada buldu. Altın ve beyaz, siyah ve gümüş. Bildiği ve bilmediği işaretler duvarlarda, yerde ve tavanda parıldıyordu. Zeminin ortasında, ışığı yutuyormuş gibi görünen ama aynı zamanda odayı aynı anda aydınlatan uçsuz bucaksız bir uçurum vardı.

"Tanrılara şükürler olsun... Aslında tanrılara değil. Açıkçası, onlara ve başarısızlıklarına siktir git. Kader Tanrıçalarına mı? Ama bu garip olurdu, değil mi? Düşünsenize-"

"Bunun için zaman yok," diye bir erkek sesi kadının sözünü kesti.

Tessa, sesler karşısında irkilmiş ve gölgelerin arasından süzülen kadın figürünü bulması birkaç saniyesini almıştı. Baştan aşağı siyahlar içindeydi, üzerinde bir pelerin vardı, kapüşonu da başındaydı ama küllü sarı bir örgüsü göğsünden aşağı doğru uzanıyordu. Ve tanrılar aşkına, vücuduna o kadar çok silah bağlıydı ki, Tessa nasıl hareket edebileceğinden bile emin değildi.

Daha fazla hareket, dikkatini erkeğe yöneltti. Uzun boylu, iri yapılı, koyu bronz tenli adamın, Peri ve Miras'ın kemerli kulaklarına sahip olduğunu gördü. Siyah saçları başının üstünde toplanmıştı, gözleri fırtına rengindeydi. Ama Tessa'nın gözlerini kısmasına neden olan, omuzlarının üzerinden kavis çizen kahverengi tüylü kanatlarıydı.

O da Dex, Oralia ve Brecken'la aynıydı.

Kadın, aynı anda kalçasından bir hançer çıkarıp ucunu eldivenli parmağına doğru çevirirken kapüşonunu geri çekti. Dişlerinin uçları görünecek şekilde gülümsedi ve gülümsemesinde, Tessa'nın bal rengi gözleriyle birleşen gözlerden anladığı bir delilik tonu vardı.

Başını yırtıcı bir tavırla yana eğdi ve erkeğe, "Tarih ve saati yanlış aldığımı düşünmeye başlamıştım," dedi.

"Kaynaklarıma güvenmiyor musun?" diye bir başka kadın sesi duyuldu ve Tessa tekrar döndü.

"Hangisi olduğuna bağlı," diye cevapladı ilk kadın, hançerini döndürmeye devam ederek.

Yeni gelen odaya esintiyle girdi ve kapıyı arkasından dikkatlice kapattı. Uzun, koyu kızıl saçlarının arasından kemerli kulakları zar zor görünüyordu ve Marks, uzun kollu üstünün geniş yakasından dışarı bakıyordu. Tessa ayrıca burnundaki piercing'in tek piercing olmadığından şüpheleniyordu ve bal rengi gözler bir kez daha ona dikildi.

"Seni çağırdığını biliyorum," dedi Tessa'ya, odanın içine doğru ilerlerken, beyaz spor ayakkabılarını parlayan zeminde sessizce gezdirdi.

Tessa sessizce durdu, hepsini izledi ve anlamadığı bir başka görüntüde neler olup bittiğini anlamaya çalıştı. Kaos onu delirtmiyordu; her şeyin ve hiçbir şeyin bu lanet olası anlık görüntüleri onu uçuruma itecekti.

"Ne kadar vaktimiz var?" diye sordu erkek, Tessa ile odanın ortasındaki deliğin arasına girerek. Tüylü kanatları sanki ek bir bariyer oluşturuyormuş gibi genişçe açılmıştı ve Tessa, ona bakarak eğitimli bir savaşçı olduğunu, hatta belki de Razik'ten bile daha eğitimli olduğunu anlayabiliyordu.

"Anala yine üzerine düşeni yapıyor," dedi esmer kadın acı acı.

"Onun favorisiyse ne yapalım," dedi ilk kadın.

Ama Tessa, ruhundaki şey onu öne doğru çektiğinde onları dinlemeyi bırakmıştı. Bir adım sendeledi, yaklaştıkça erkek kaskatı kesildi.

"Em..." diye uyardı erkek.

"Bulduum," diye çıkıştı esmer kadın, sonra tekrar Tessa'ya odaklandı. "Çağrısını dinle. Daha derine inme."

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Tessa, ilk dişi elinde birer hançerle yanına sinsice yaklaşırken, erkeğin etrafından bakmaya çalışarak. Sanki bir kavga çıkacağını tahmin ediyorlardı. Belki de gücü... Sadece istiyordu.

"Biraz daha diren," dedi dişi Em. "Eğer direnirsen, seni bulur ve denge bir daha asla düzelmez."

"Denge diye bir şey yoktur," diye karşılık verdi Tessa, bir adım daha öne çıkarak.

"Var," diye ısrar etti Em. "Ama seni bulursa, iktidarda kalmasını sağlayan koleksiyonuna ekler. İstediğin bu mu?"

Tessa, kimin veya neyin hakkında konuştuklarından emin olamayarak duraksadı.

"İşte yaptığı bu," diye devam etti Em, onun tereddütünü fark ederek. "Bulur. Yaratır. Kafesler. Seni korur."

"Ben kimsenin değilim," diye tısladı Tessa, gücü parmak uçlarında titreşirken.

Ve zemin sarsıldı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı erkek. "Bunu hissetmiş olmalı."

"Bunu kontrol altına aldığını söylediğini sanıyordum," diye çıkıştı diğer kadın, Em'in yanına gelerek. "Sadece bir iki dakika dikkatini dağıtmamız gerektiğini söyledik."

"Öyle dedi," diye karşılık verdi Em.

"İşte bu yüzden senin lanet olası kaynaklarına güvenmiyorum."

Kapının açılmasıyla hepsi döndü ve içeri giren uhrevi güzellikteki bir kadın vardı. Kızıl-altın saçları beline kadar uzanan gevşek bukleler halindeydi, kehribar gözleri Tessa'ya dikilmişti.

"Zamanımız doldu," dedi kadın, sesi ateşli ve güçlüydü. Hiç yavaşlamadan Tessa'ya doğru yaklaştı. "Gitmelisin. Ölüm'ü seçeni bul. Cevapların onda."

Sonra elini uzattı, alevlerle kaplı avucunu Tessa'nın göğsüne ęarptı ve o tekrar Kaos'a düştü.

Yıldızlar kaydı. Dünyalar yıkıldı.

Ve sonra bir hücrenin önünde duruyordu.

Daha önce de buradaydı ve pencereye döndüğünde denizin altında olacağını biliyordu.

Aynı kadın parmaklıkların ardındaydı, parmaklarını uzun siyah saçlarının arasına sokmuş, uçlarını ęekiřtiriyordu. Parlak menekşe gözleri Tessa'ya çevrildi, kadın parmaklıklara değmemeye dikkat ederek öne doğru sendeledi.

"Seni o mu gönderdi?" diye sordu, sesi biraz fazla öfkeli geliyordu. "Sonunda peşime mi düştü?"

"Ben... senin kim olduğunu bilmiyorum," diye yavaşça cevapladı Tessa, kadının yavaşça geri çekildiğini izlerken başını eğdi ve başını salladı.

"Ama sen öylesin, çocuğum. Ama öylesin. Biz bir ve aynıyız," dedi kadın. Sonra başını geriye atıp öne doğru fırlayıp ellerini hücresinin parmaklıklarına dolayarak güldü.

Güç dalgalanarak Tessa'ya çarptı ve o tekrar düştü.

Ama bu sefer daha hızlıydı.

Sanki pencereden bakıyormuşçasına görüntüler. Ruhu o kadar çok yöne çekiliyordu ki, parçalanıp gitmesini diledi.

Kitaplarla çevrili bir odada gümüş saçlı bir kadın. Sayfaları çılgınca çevirirken yüzündeki endişeyle Scarlett'i tanınması bir dakika sürdü. Kapıda üç erkek durmuş onu izliyordu. Biri Sorin'di. Gölgeleleri etrafını sararken üçü de endişeli bir bakış paylaştı.

Gümüş saçlı bir başka kadın, omuzlarında beyaz bir yılanla gecenin karanlığına doğru süzülüyordu.

Gökteki toprak.

Sarı bukleli ve mavi gözlü bir çocuk, koşarken gülüyordu, sonra birden küçük bir kediye dönüştü.

Saçları kendi saçları kadar altın sarısı olan bir kadın balkon korkuluğunda oturmuş, bacaklarını havaya kaldırmış, sanki Tessa'yı görebiliyormuş gibi gülümsüyordu.

Uzun siyah saçları ensesinde toplanmış bir erkek. Kurtlar yanında yürüyor, tepesindeki gökyüzünde siyah bir kartal çılgınlık atıyordu. Çam yeşili gözler, sanki o da onu görebiliyormuş gibi Tessa'ya odaklanmıştı.

Sanki Tessa iki dünya arasında kalmış gibiydi. Tüm dünyalar.

Ruhundaki şey sızlanıyor, serbest bırakılmak için yalvarıyordu. Dişi başını geriye atıp üzerindeki kara bulutlara gülerken, erkek çenesini sıktı, yanlarındaki kurtlar başlarını geriye atıp berrak gökyüzüne doğru uludular.

Bir zamanlar bakir, şimdi ise moloz yığını olan bir toprak, siyah saçlı ve delici zümrüt gözlü bir erkek. Ayakları sonunda tekrar yere bastı, kayalar çizmelerinin altında çitirdiyordu. Avucunu yanağına koydu, başparmağıyla hafifçe okşadı. "Eve git Tessa. Seni çağırıyor," dedi.

Ve ona bir cevap veremeden, ona bir evi olmadığını söyleyemeden, eğildi ve dudaklarını alına bastırdı. Ruhundaki her şey sakinleşti, bir kez daha Kaos'a düşerken bile.

"Tessa? Gözlerini aç, Tessa!"

Adı homurdanarak söylenen bir emir gibiydi, omuzları sarsılırken gözleri açıldı. Luka, yüzünde bir rahatlama ifadesiyle ona baktı. Yerde diz çökmüş, vücudu kollarının arasındaydı ve kız, boğazından safra yükselerek adamın elinden kurtuldu.

Kusması ihtimaline karşı uzanıp saçlarını topladı ama kusmadı. Elleri ve dizleri üzerinde durup kendine gelmeye çalışırken kolları titriyordu.

"İşe yaradı mı?" diye sordu Luka.

"İşe yaradı," diye yanıtladı Cienna.

"Nasıl emin olabiliriz?"

"İşe yaradı," dedi Tessa, mide bulantısı geçince başını kaldırarak.

"Ne oldu lan?" diye sordu Luka, dikkatini artık onun üzerinde toplamıştı.

Ama Tessa dudaklarını büzdü ve topuklarının üzerine oturdu. "Bir şeyler gördüm."

"Vizyonlar," diye açıkladı Luka.

"Bir nevi. Sanki bir bakıma içlerinden düşüyordum. Çok hızlı geçtiler. Farklı dünyalar. Farklı zamanlar. Aynı anda iki dünya. Ben..."

Başını sallayarak ve toparlanmaya çalışarak sustu. Luka saçlarını bıraktı, ondan uzaklaştı ve üzerine çöken sakinlik hemen kayboldu. Gücü ona doğru akın etti, onu yakaladı ve keskin bir tıslama sesi duydu. Kendi büyüü onu korumak için harekete geçti ve güçleri iç içe geçerken Luka derin bir nefes aldı.

"Yeter," diye bağırdı Luka.

"Bana bir dakika ver," diye tekrar hırıltılı bir sesle söyledi, ayağa kalkmaya çalıştı ama hemen tekrar dizlerinin üzerine düştü.

"Ne demek vizyonlara düştün?"

Tessa, Eliza'nın başında durduğunu gördü; gri gözleri kısılmıştı.

Tessa omuz silkti. "Öyle hissettim."

Peri, yanında duran Razik'e baktı. "Bu kulağa ... gibi gelmiyor mu?"

Razik çenesini ovuşturdu. "Benzer olabilir," diye onayladı.

"Biri bize bilgi versin. Yine," diye homurdandı Luka, ayağa kalkıp Tessa'nın kalkmasına yardım ederken. Tessa sallandı ve Luka onu sabit tutarken dudakları ince bir çizgi haline geldi.

Razik, "Scarlett doğuştan böyle biri değildi," dedi. "Dünya gezginlerinin gücünü buldu."

"Buldu," diye tekrarladı Luka kuşkuyla.

"Kontrol altına alınmış ve saklanmıştı," diye araya girdi Eliza. "Tanrılar ve dünya gezginleri arasındaki savaş sona erdiğinde, bedeli buydu. Bu gücün kaybolmasını istemediler, bu yüzden kontrol altına alındı. Dünya Gezginleri hâlâ Kaos'un varlıklarıydı."

"Ve Scarlett o gücü elde etti, esasen kendisi de bir güç oldu. Tessa da... benzer bir şey," diye bitirdi Razik.

"Yani diyorsun ki o, ne? Dünyaları dolaştı mı?" diye sordu Luka.

"Scarlett'in yapabileceği gibi değil ama benzer bir şey olabilir belki," diye onayladı Razik.

Luka, Tessa'yı omuzlarından tutup kendisine doğru çevirdi. Çenesinin altındaki bir parmak başını geriye doğru yatırdı ve bakışlarını Luka'ninkilerle buluşturdu. "Ne gördün?"

Ona söylemeliydi. Artık sır saklamayı bırakmışlardı ama gördüğü hiçbir şeye anlam veremiyordu. Burada yalnız değillerdi ve o da bir iki kişiyle daha sorunlarını çözmeye yeni alışıyorlardı. Koca bir oda bile değil.

Burun delikleri nefes verirken genişledi, sessiz kaldığında hafif duman izleri belirdi. Eğildi, alçak sesle, "Bu konuşma bitmedi Tessa, Sargon bana yardım et, sen anlatacaksın. Bunu sen çözmek zorunda kalacaksın çünkü benim Theon kadar sabrım yok," dedi.

Onu bırakıp çantalarını almak için odanın diğer tarafına yürüdü. Ellerini yumruk yaparak arkasından baktı. Sadece... bir ana ihtiyacı vardı. Adamın ona kızgın olduğunu biliyordu - buna hakkı vardı - ama siktir et.

"Sakin ol Tessa," dedi Xan, onu sakinleştirmeye çalışarak ama sesi oğlunun sesine çok benziyordu. Gözyaşları gözlerinin arkasını yakıyordu. Keşke bunların incinmişlik gözyaşları olduğunu söyleyebilseydi ama öfkedendi.

Son zamanlarda hep öfke vardı.

Gücünün onu kemirmediği tek an, içini kemirdiği zamandı. Sadece bir dakika nefes almaya ihtiyacı vardı. Bir dakika düşünmek için. Bir dakika...

"Çağırın onu. Hadi başlayalım," diye hırladı Luka, Tessa'yı içinde bulunduğu girdaptan kurtararak.

Herkes eşyalarını toplamıştı. Eliza ve Razik aynanın başında bekliyorlardı.

"Bekleyin!" diye bağırdı Tessa, onları durdurmak için elini kaldırarak, ama güç odanın içinde yankılanıyordu. Enerji ve ışık etrafa sıçradı, küfürler duyuldu.

"Kontrol et, Tessa," diye bağırdı Luka ve bakışlarını ona doğru kaydırarak, dudağı alaycı bir şekilde kıvrıldı.

Adam sinirliydi, ama kadın da sinirliydi.

"Öyleyim," dedi ve bu sefer herkes sustu çünkü sesi çok yumuşaktı. Çok sakın. "Her şeyi ben kontrol ediyorum."

Eliza'nın yanına yaklaşırken Razik onu yanına çekti ve aynaya doğru ilerledi.

"Onu arayabiliriz," diye söze başladı Eliza. "Bize bir yol gösterdi-"

"Ben yaparım," diye sözünü kesti Tessa, sihirli girdaptan altın bir hançer çekerek. İtirazları duymazdan gelerek avucunu kesti, kanın yere damlamasını önlemek için parmaklarını kıvırdı ve aynayı çevreleyen sembollere ve rünlere baktı.

Razik, "Bir sembolü olmayacak," dedi. "Bu yüzden bize onunla iletişime geçmenin bir yolunu verdiler."

Tessa omzunun üzerinden baktı, yüzünde vahşi ve şeytani bir gülümseme vardı, "Biliyorum." dedi.

Sonra avucunu aradığı İşaret'e bastırdı.

Sekiz köşeli yıldız.

Ölümü seçeni bul.

"Bu doğru değil-" diye başladı Tristyn, ona doğru uzanarak ama Tristyn diğer elini kaldırdı, büyü onu geri itti. Ayna, tıpkı içine düştüğü görüntüler gibi dünyalar ve sahnelerle parıldarken, ışık girdap oluşturarak diğerlerini uzakta tutuyordu. Herkesin onun için en iyisini bildiğini düşünmesinden o kadar bıkmıştı ki. Ona söyleneni yapmasını söylemekten. Luka ile git. Bu dünyadan ayrıl. Bana ne gördüğünü söyle. Kontrol et. Kıpırdamayı bırak. Pes et. Daha çok çabala. Daha fazla ol. Daha az ol.

Ayna, hiçbir şeyi seçemeyeceği kadar hızlı dönerek daha da hızlandı, sonunda yavaşladı ve bir kadın belirdi. Gümüş rengi saçları omuzlarından ve göbeğinden aşağı dökülüyordu; başının üzerinde yıldız ışığı kadar parlak beyaz alevlerden bir taç vardı. Kalın sürme gözlerindeydi, dudakları kan kırmızısıydı. Siyah elbisesi neredeyse şeffaftı ve bronz tenine zıt olarak gövdesi ve omuzları boyunca uzanan beyaz bir piton vardı.

Parıldayan gümüş gözler Tessa'nın üzerinde durdu ve "Varlığını öğrendiğim andan beri bunu bekliyordum." dediğinde sesi yıldızlar arasındaki boşluklar kadar uhrevi ve soğuktu.

"Herkes kim olduğumu biliyor ama kimse bana söyleme gereği duymadı," diye yanıtladı Tessa, elini yana doğru indirerek, büyü kesiği çoktan iyileştirmişti. "Ama bana cevapların olduğunu söylediler."

Dişi çok hareketsiz duruyordu. Nefes alıyormuş gibi bile görünmüyordu.

Belki de tanrıçaların nefes almasına gerek yoktu.

"Hangi cevapları arıyorsunuz?" diye sordu.

Parmaklar koluna dokundu, sanki onu geri çekmek istercesine dirseğine dolandı ama o onları silkeledi.

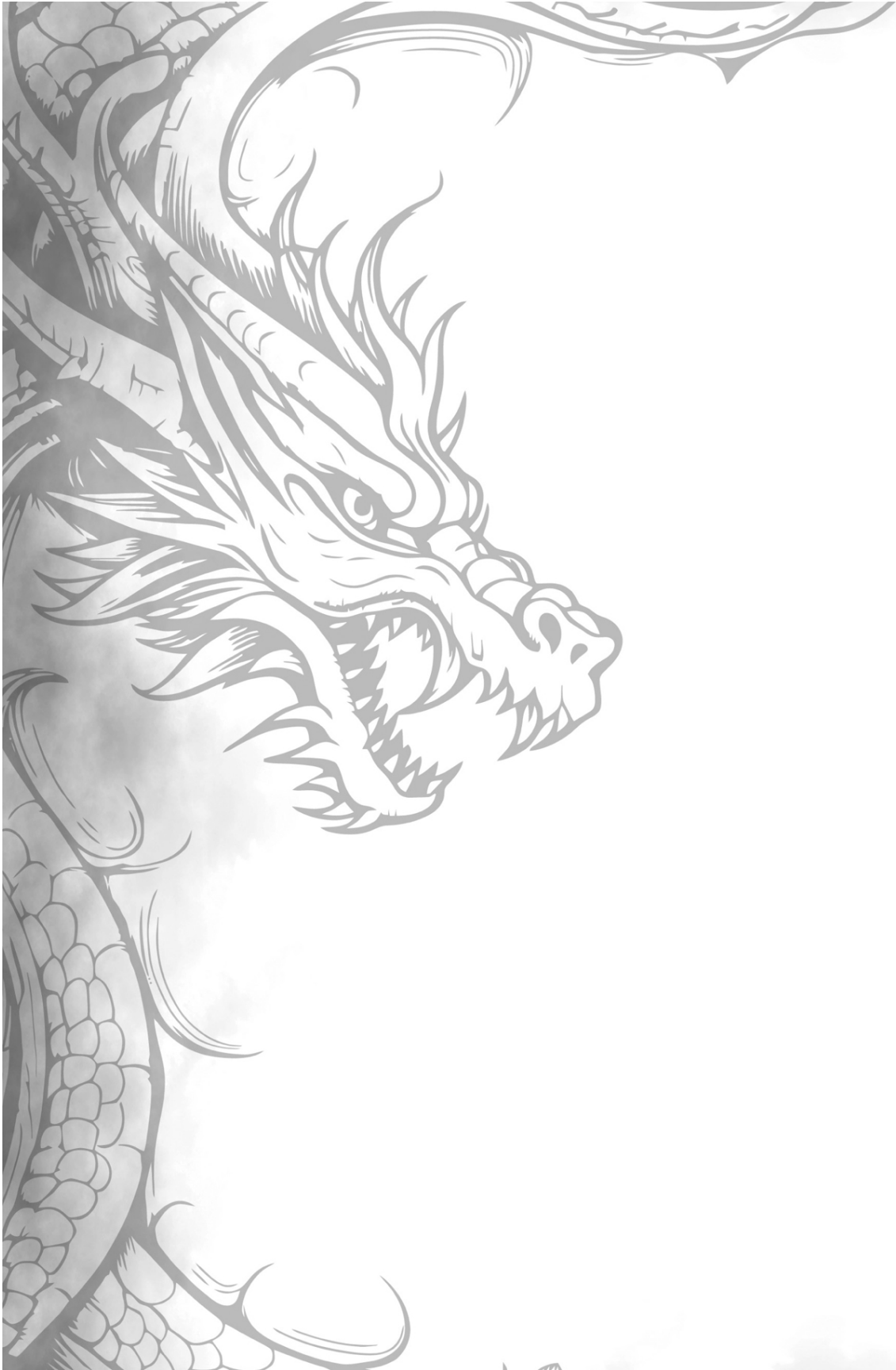
Ona kontrol etmesini söylemişti.

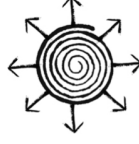
İşte yaptığı da buydu.

"Onu sen seçtin. Başlangıçlar yerine Sonları seçtin," dedi Tessa. "Neden?"

Kadının gözleri Tessa'ya bakarken bir anlığına yumuşadı, bakışlarını hiç ayırmadı. Yılan hareket etti, dili havayı tadarken içeri ve dışarı hareket etti. Ama kimse konuşmadı. Başka bir ses yoktu ve sessizlik o kadar uzun sürdü ki, Tessa cevap verip vermeyeceğini merak etti.

Ama bir şekilde cevaplarını alacaktı ve tanrıça, "Bir yaratılış başlatmak için" dediğinde bunu anlamış gibi görünüyordu.

4

LUKA

Lanet olası bir tanrıçayı çağırmıştı.

Serafina, rüyaların ve yıldızların tanrıçası. Arius'un eşi. Tessa'nın büyükannesi.

Luka, Tessa'nın bir İlk Tanrıça ile kapışmasına baktı. Ona çok öfkeli olmalıydı. Ona çok öfkeliydi. Tessa, planlarını bir kez daha tek başına altüst etmişti. Ama tanrılar aşkına, Tessa çenesini kaldırıp tanrıçanın cevap vermesini beklerken onunla çok gurur duyuyordu. Her şeyi mahvedecekti. Bunu kemiklerinde hissedebiliyordu. Tessa çılgınca ve kontrolsüz bir şey yapmak üzereydi ve muhtemelen daha sonra onunla bu konuda kavga edecekti, ama o anda göğsü gururla kabardı.

"Bir yaratılış başlatmak için," diye cevapladı tanrıça sonunda, Tessa'nın bakışlarını tutarken gözleri bir nebze olsun yumuşadı.

Bir oluşum mu?

Bu terim zihninin bir köşesinde bir şeyleri harekete geçirdi, ama sonra Blackheart'ın "Mors!" diye tıslaması onu sağa döndürdü.

Sadece erkeği diz çökmüş halde buldu. Cienna ve Gia aynı pozisyondaydı. Babasına baktığında, onu, Razik'i ve Eliza'yı da diz çökmüş halde buldu. Tıpkı Perilerin Miras Lordları ve Leydileri için diz çökmesi gibi.

Çünkü onlar Devram'daki tanrılardı.

Luka daha önce hiç böyle bir şey yapmak zorunda kalmamıştı. Gerçek bir ilk Tanrıça'nın huzurunda olmak mantıklıydı, ama Tessa'nın şu anda bu kadar... öngörülemez olması karşısında diz çökme fikrinden hoşlanmamıştı. Dahası, tüm alemlerde neden dünyalarını terk edip olduğu gibi bırakan bir varlığın önünde diz çöksündü ki? Sadık olduğu birinin önünde diz çökerdi ve bu kesinlikle lanet olası bir tanrıça değildi.

Gümüş gözleri, sanki düşüncelerini duyabiliyormuş gibi ona kaydı. Yüz ifadesi değişmedi. Beden dili hareketsizdi. Yılan, etrafında süzölmeye devam etti. Önünde diz çökmedi ama bakışlarını ilk kesen olma nezaketini gösterdi, gözlerini indirip başını bir Lord veya Leydi'ye yakışır şekilde eğdi.

Ta ki tanrıça, "Xan, epey zaman oldu." diyene kadar.

Luka başını hızla kaldırıp babasına baktı.

"Öyle, Serina," diye cevapladı Xan.

Serina mı?

Babası onunla ilk adıyla mı konuşuyordu? Sadece ilk adıyla değil, aynı zamanda sevgi dolu bir aile ismi miydi?

Serafina, "Sargon giderek daha fazla kaygılanıyor" dedi.

"Anlaşıldı hanımefendi."

Ne anlamıştı? Son haftalarda Tessa ve Theon için o kadar endişelenmişti ki, babasıyla oturup hiçbir şey hakkında konuşacak vakti olmamıştı. Konuştuklarında ise, hepsi onu gitmeleri ve zaman kaybetmemeleri gerektiğine ikna etmeye çalışıyordu. Daha doğrusu, Tessa ile ilgilenmesi ve onu gitme zamanının geldiğine ikna etmesi gerektiğini söylemeye çalışıyorlardı.

Tanrıça, "Hepiniz ayağa kalkabilirsiniz," demeden önce birkaç saniyelik gergin bir sessizlik oldu. Bakışları tekrar onların üzerinde gezindi ve sağında durdu. "Tristyn Blackheart, yaptıkların beni ilgilendirmiyor ama yine de en derin arzularını ve hayallerini görebiliyorum. Taika bu olay raporuyla ilgilenecektir."

Luka, erkeğin çenesinin kasıldığını, parmaklarının iki yanında yumruk haline geldiğini gördü ama hiçbir şey

söylemedi. Babası bir tanrıydı. Erkeğin başka bir tanrıçayla ne tür ilişkileri vardı? Her şey iyice karışıyordu ve açıkçası, onların ilişkilerini veya tanrıların gizemlerini umursamıyordu. Tek istediği, Tessa'nın "genesis" derken neyi kastettiği ve Tessa'nın bunu neden ona sorduğuydu.

Tessa da aynı fikirdeydi çünkü bileklerindeki ışık bantları parlıyor ve kollarına doğru uzanıyordu, ancak şimdi ışığın arasında karanlık noktalar vardı.

"Yeter," diye çıkıştı Tessa, aynaya bir kez daha yaklaşıp. "Bu, hiç umursamadığın bir aleme yolunu bulmuş ruhlarla yeniden bir araya gelmek değil. 'Bir oluşumu başlatmak' derken neyi kastettiniz?"

İşte bizim kızımız.

Luka kendini durduramadan bunu düşündü.

Aman Tanrım.

Serafina, yılanın etrafına dolanabilmesi için kolunu kaldırarak torununa odaklandı. "Devram binlerce yıl önce yaratıldı," dedi. "O dünya geri kalanından ayrıldığından beri çok şey oldu." Gümüş gözler odayı tekrar taradı. "Ve çok fazla tarih unutuldu. Unutulmadıysa bile, hikayeyi kimin anlattığına bağlı olarak değiştirildi."

"O zaman senin söylediklerine nasıl inanacağım?" diye sordu Tessa, ellerini saçlarına götürerek.

Öne çıkıp onu durdurmak istedi ama tereddüt etti, nedenini bilmiyordu. Yardımını istemediği için olduğunu söyleyebilirdi. Bunu kendi başına yapmasına izin veriyordu, eğer kendisi istemedikçe, ama tek sebebin bu olmadığını biliyordu. Ejderhası da bunu biliyordu, içten içe hırıliyordu.

O bizim değil, diye çıkıştı ruhundaki yaratığa. Bize ihanet etti.

Elbette, içindeki sahiplenici ejderha tarafının umurunda değildi. Bir kez bir şeyi sahiplendi mi, artık geri dönüşü yoktu.

Bu da onu onun için daha da büyük bir baş belası haline getiriyordu.

"Bana inanmak zorunda değilsin," diyordu tanrıça Tessa'ya. "Ama beni bir sebepten dolayı çağırdın, bu yüzden en azından söyleyeceklerimi dinleyeceğini umuyorum."

Tessa'nın kollarını saran güç tekrar alevlendi, ama sonra Roan oradaydı, bacaklarını ovuşturuyordu ve parmakları onun tüylerine battı. Onu yere seriyor, tutunabileceği bir şey veriyordu.

Luka, içinde büyüyen suçluluk duygusunu görmezden geldi.

Serafina'nın gözleri kurda kaydı, dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Oğlumun kurtlarından biri," dedi.

"Roan benim," diye karşılık verdi Tessa. "Nylah da öyle."

"Çünkü sen ondansın," diye cevapladı tanrıça basitçe.

Luka, Tessa'nın alaycı sözlerini duyduktan sonra, "Öyleyse bana tarihin kendi versiyonunu anlat, tanrıça," dedi.

Serafina'nın gülümsemesi gergin ve soğuk bir şeye dönüştü. Tessa'nın yüzünde birden fazla kez gördüğü bir gülümsemeydi bu. "Dikkat et evlat. Ailem olsun ya da olmasın, ben hâlâ bir tanrıçayım."

"Umurumda değil," dedi Tessa. "Unutuldum, atıldım, kullanıldım ve istismar edildim. Senin ne olduğun umrumda mı sanıyorsun? Bu noktada kendi iyiliğim umrumda mı? Artık kaybedecek hiçbir şeyim yok. Her şeyimi çoktan kaybettim. Herkesin hikâyesindeki kötü adam benim, kendi hikâyem de dahil. Herkesin eylemlerinin bahanesiyim ve herkesin aradığı güç benim. Bir yol ayırmındayım. Kurtuluş ya da yıkım. Öyleyse ya bana neden bu yolu seçtiğini söyle ya da git. Her iki durumda da bir seçim yapacağım. Bilginin, bir sonraki adımı atmadan önce değerlendirmem için yeterince değerli olup olmadığına sen karar ver."

Serafina kıpırdamadı. Tessa'yı incelerken gözünü bile kırpmadı. Luka ise kendini ona yaklaşıırken buldu. Ayaklarının hareket ettiğinin farkında bile değildi ama yüzünü görmesi gerekiyordu. Ne beklediğinden tam olarak emin değildi ama bulduğu o soğukluk değildi. Tereddüt yoktu. Öfke vardı ama artık ne zaman yoktu ki? Peki ya sözleri? Bir zamanlar çok

benzer şeyler söylemişti ama o zamanlar farklıydı. Kötülerle dolu bir dünya tarafından ezilmişti. Bu alem onu kötülüğe dönüştürdüğü için kötüydü.

Aradaki fark, artık umursamıyor gibi görünmesiydi. O, olduğu her şeyi kucaklıyordu.

Vahşi ve evcilleştirilmemiş.

Karmaşık ve kontrol edilemez.

Güçlü ve intikamcı.

"Tıpkı baban gibi. Vahşi ve inatçı," diye mırıldandı Serafina.

"Beni terk etti. Onu zerre kadar umursamıyorum," diye tısladı Tessa.

Tanrıça, Tessa'nın kulağına fısıldamak istercesine eğildi. "Güçlüsün ama yeteneklerime karşı bağışık değilsin, Tessalyn. Olanların bu olduğuna mı inanıyorsun? Seninle hiçbir şey yapmak istemediğine mi? Seni Kader Tanrıları'na mı terk ettiğine?"

"Daha da kötüsü," diye alay etti. "Beni yalnız bıraktı. Herkes bıraktı. Ben böyle yaşadım ve böyle biliyorum. Lanet olası bir dünyada yapayalnızım. Keşke birileri umursasaydı..."

Serafina'nın cevabını bekleyerek sustu ve Luka tanrıçaya baktı. Dudakları büzülmüş, gözleri sanki yıldız ışığıymış gibi daha da parlak parlıyordu. İçlerinde gümüş alevler parlıyordu. Scarlett'in kullanabildiği gümüş alevler.

"Arius ve Achaz eskiden oldukça yakındı. Kardeş gibiydiler," dedi Serafina. "Kaos'tan ilk çıkanlar, her zaman olması gerektiği gibi uyum içinde çalıştılar. Dengeyi korudular."

"Her iki durumda da dengeyi bozmuş olurdun," dedi Tessa.

Serafina'nın cevap gülümsemesi hiç de neşeli değildi. "Kaos'tan çıkan tek varlıklar biz değildik. Arius ve Achaz ilk olanlar olabilir, ama onlardan sonra başka varlıklar da ortaya çıktı. Bazıları bizden önce."

"Dünya Gezginlerinden bahsediyorsun," diye araya girdi Razik, yaklaşarak. Yeni bilginin çekiciliği onu aleve çekilen bir pervane gibi içine çekiyordu.

"Evet, Dünya Gezginleri de onlardan biriydi," diye onayladı tanrıça.

"Başka kim?" diye sordu Tessa.

"Ejderhalar. Melekler." Bakışları Xan'dan ayrılıp Tessa'ya kaydı. "Kaderler."

"Daha fazlası var mı?" diye sordu Tessa.

"Onlar ana oyuncular," diye yanıtladı Serafina. "Hepimiz kendi güçlü yönlerimizle ortaya çıktık. Hepimiz bir denge unsuru olmak için yaratılmıştık ama... Yeni yıldızlar yarattık. Yeni dünyalar. Ama Dünya Gezginleri, diyarlar arasında en özgürce hareket edebilenlerdi. Geri kalanımız da bunu yapabiliirdi, ama özünde sana ait olmayan büyü'nün bedelleri var."

"Bütün bunların Arius'u Achaz'a tercih etmekle ne alakası var?" diye araya girdi Tessa.

"Dünya Gezginleri de tanrılar kadar güçlüydü. Bizim kendi güçlerimiz olduğu gibi, onların da vardı. Onlar da dünyalar yaratabiliyor ve istedikleri zaman form değiştirebiliyorlardı. Kader Tanrıları yaklaşan bir dengesizlik konusunda uyarıyordu ve kaderi anlamaya çalışırken olduğu gibi, hepimizin başına yıkım geldi. Tanrılar ve Dünya Gezginleri arasında savaş çıktı."

"Sonsuz Savaş" diye açıkladı Eliza.

Serafina başını salladı. "Kaybediyorduk ve çaresizliğimizden, var olan diğer tüm varlıklardan daha güçlü, güçlü bir çocuk yaratabilirsek..." diye düşündük.

"Sen ve Achaz yaratacaktınız... Neden yaratmadınız?" diye sordu Tessa, biraz daha yaklaşarak.

"Uzun bir hikaye. Bugün anlatacak vaktimiz yok," diye yanıtladı Serafina. "Ama Achaz'la anlaşılamadığımız bir an geldi. Zafer ve güç onu tüketmişti. Dengenin her iki tarafa da bozulacağını biliyorduk. Kader Tanrıları geri çekildi ve bir seçenek sundu."

"Ya kurtuluş ya da yıkım," diye mırıldandı Tessa, ellerini yanlarında açıp kapatarak.

Serafina tekrar başını salladı. "İki kişi bir araya gelip tarihin akışını değiştirebilirdi. Bir son ve bir başlangıç. Seçim onlara kalmıştı. O zamandan beri, tarihi değiştirebilecek iki ruha sunulan başka kritik anlar da oldu. Bazıları başlangıcı seçti. Bazıları seçmedi. Bazıları seçtiklerinin farkında bile değil. Ama Kaderler, yollarının kesişmesini sağlamanın ötesinde bir müdahalede bulunmuyor."

"Her zaman bir bağdan fazlasıydı." Tessa'nın sözleri o kadar sessizdi ki, Luka kimsenin duymadığından emindi. Ellerini tekrar saçlarına götürerek küçük bir adım geri çekildi. Sonra gözleri ona kaydı. "Biliyor muydu?"

"Ben..." diye söze başladı Luka, hâlâ olanları anlamaya çalışırken, aklında bir görüntü belirdi. Eliza ve Razik'in odalarındaki bir kağıt parçasının üzerinde dönüp duran bir terim.

Yaratılış bağı.

Bakışlarını yavaşça Razik'e çevirdi. "Biliyordun. Ona söyledin mi?"

"Karşılaştığımız bir terimdi. Hâlâ araştırıyorduk ama şüpheleniyorduk," diye cevapladı kardeşi, her zaman kullandığı kayıtsız ses tonuyla.

"Seni orospu çocuğu," diye öfkelendi Luka.

Razik, "Biz karışamayız" diye karşılık verdi.

"Kader Tanrıçaları dünyalar arasında seyahat edemez mi?" diye sordu Tessa aniden, Serafina'ya bakarak.

"Dünya Gezginleri Ebedi Savaş'ın o noktasında yenildiklerinde, güçlerinin havaya karışmasını istemedik," diye yanıtladı Serafina. Kolunu bir kez daha kaldırdı, yılan tekrar yukarı kaydı. "Güç en güçlülerden alınıp kontrol altına alındı, ama aynı zamanda alemler arasında hareket etmemiz için kapılar da yarattı."

"Bunun gibi," diye açıkladı Tessa.

"Evet."

"Ve bu aynalı kapılar Kader'in buraya gelmesinin tek yolu mu? Başka birinin de buraya gelebilmesi mümkün mü?"

Serafina tereddüt etti, gözleri bir kez daha Tessa'ya kaydı ve dikkatlice cevap verdi: "Her zaman geçici çözümler vardır. Mesele, kişinin bedeli ödemeye istekli olup olmamasına bağlı. Geçitler en kolay ve en hızlı olanlardır."

"Ve Kader beni de mi alacak?" diye üsteledi. "Çünkü ben bir dengesizim."

"Kader Tanrılarının niyetlerini veya kehanetlerini söyleyemem. Ben rüyalarla ve arzularla ilgilenirim."

"Ben de Kaos'la uğraşıyorum," dedi Tessa ve sesindeki o ürkütücü tını, Luka'nın dikkatini çekti. "Seçiminden pişman mısın?"

Tanrıça da bir adım geri çekilmişti, sanki Tessa onu aynanın bu tarafından etkileyebilirmiş gibi. Muhtemelen Tessa'nın etrafında kıvrılıp ince bir sis gibi üzerinden akan ışık ve karanlıkla bir ilgisi vardı. Ya da belki de aralarında titreşen altın ve gümüş kıvılcımlarıydı. Enerji olabilirdi, her şeyin içinden çıkan şimşek çizgileri. Ama muhtemelen avuçlarında kopan fırtınalardı. Dönen girdaplar. Biri en parlak beyaz, diğeri en koyu siyah. Luka'nın havada hissedebildiği, ikisi arasında bir itme ve çekme.

Serafina, cevabının bir şeyleri harekete geçireceğini biliyormuş gibi zorlukla yutkundu. Ama "Hayır. Arius'u bin kere seçerdim," dediğinde sesi güçlü ve kuvvetliydi.

Kimse gözünü kırpmadan, hatta hareket bile edemeden Tessa öne doğru sendeledi. Avuçları cama değdi, parmak uçlarından anında örümcek ağı gibi çatlaklar ve yarıklar çıktı.

"Tessalyn, hayır!" diye soludu Serafina. Beyaz yılan, tanrıça sendeleyerek ilerlerken ilgiyle başını kaldırdı. "Bunun bedelini anlamıyorsun! Ben... bunun işleri nasıl değiştireceğini bilmiyorum!"

Tessa'nın başı yana doğru eğildi, ellerinden sihir aktı, çatlaklar derinleşip daha da yayıldı. Ayna şiddetle dönmeye

başladı, Tessa'nın üzerine döktüğü aynı sihir kıvılcımlar saçarak odanın içinde sekti.

"Ben de," diye yanıtladı Tessa. "Ne olacağını asla bilemem. Sanırım bir kereliğine hepimiz aynı rekabet ortamında olacağız, değil mi?"

Avuçlarını kaldırdı, ayakları yerden kesilirken gücü her tarafını sardı ve ellerini tekrar cama çarptı. Tanrıça ağzını açtı ama cam parçaları yere düşmeye başlayınca ortadan kaybolduğu için ne söyleyeceğini asla bilemeyeceklerdi.

"Hayır!" diye bağırdı Razik, ona doğru atılarak, ama Luka ondan önce davrandı. Onu durdurmak için değil, kardeşini geri itmek için. Kanatları kopup gömleğini yırtınca, Razik karşılık olarak hırladı.

"Ona dokunma" diye uyardı Luka.

Razik'in gözleri çoktan değişmişti, dikey gözbebekleri öfkeyle dolmuştu. Vücudu titriyordu, Luka'ya kardeşinin de tıpkı kendisi gibi değişime karşı koyduğunu söylüyordu.

"Eve gitmemizin tek yolu bu," diye homurdandı Razik. "Eğer onun her şeyi mahvetmesine ve bizi sonsuza dek burada mahsur bırakmasına izin vereceğimi sanıyorsan, sen —"

Ama cümlesini bitiremedi. Altlarındaki zemin sarsılıp ikisinin de sendelemesine neden olurken değil. Küçük kaya ve moloz parçaları üzerlerine yağarken değil. Razik döndü, bir kolunu uzatarak Eliza'yı yanına çekti ve Luka, Tessa'nın hâlâ güçle yuvarlandığını görünce döndü. Güç, zemine yayılarak yayıldı. Duvarlardan yukarı, tavandan aşağı.

"Tessa, ne yapıyorsun?" diye bağırdı Luka, ama onun kendisini duymadığından emindi. Çok derindeydi. Onu bundan nasıl kurtaracaktı?

"Buradan çıkmalıyız!" diye bağırdı Tristyn. "Bu odayı mahvediyor!"

"Durdurun onu," diye hırladı Razik tekrar. "Eve gitmemizin tek yolu bu!"

"Oldu zaten," dedi Tessa, hepsinin ona dönmesine neden olan o ürkütücü ses tonuyla.

Tüm varlığı bir kaos aurasıyla parlıyordu. Işık ve karanlık. Enerji ve korlar. Başlangıçlar ve bitişler.

Razik, "Ayna hâlâ duruyor," diye savundu.

"Çok uzun sürmeyecek," diye cevapladı ve odanın çıkışına doğru yöneldi. Her adımda karanlık bir güç izi bırakıyor, her adımda sihir saçılıyordu.

"Hadi gidelim!" dedi Tristyn, onları buradan çıkarmak için hızla ilerlerken.

Herkes sıraya girdi, yerden çantalarını kaptı ve onları takip etmek için koştu. Luka da kendi çantasını kaptı ve Tessa'nın önünde olmadığını fark edene kadar ilerledi. Aniden durdu, omzunun üzerinden nereye gittiğini anlamaya çalışarak baktı. Sonunda onu bulduğunda ne düşüneceğini bilemedi. Diğerleri buradan çıkmak için tırmanırken, o parmaklarını duvarda sürükleyerek kenara çekilmişti. Altlarından çatlaklar yayılıyor, temele sızıyordu. Tristyn yanılmamıştı. Odayı mahvedecekti ama bu...

Bu, tüm Pantheon'u çökertirdi.

Ona doğru koştu, diğer elini de tuttu. "Tessa, gitmemiz gerek," dedi ve onu çekti.

Ama adam çekerken bile, Tessa'nın acelesi yok gibiydi. Adam onu sürüklerken elini duvardan hiç ayırmadı. Koridorlarda ilerlediler, çatlaklar her yöne doğru açılıyordu. Nylah her zamanki gibi ileri doğru sinsice ilerliyordu ama geride kaldıkları için sürekli geri dönüyordu. Roan, Tessa'nın arkasındaydı ve burnuyla onu dürtüyordu.

"Tessa, daha hızlı hareket etmeliyiz," diye dişlerini sıktı. Luka, düşen molozlar büyüdükçe, yere düştüklerinde büyük taş ve mermer parçaları parçalandı. Önlerindeki insanların, karşılaştıkları insanlara koşup Pantheon'dan çıkmaları için bağırıklarını duyabiliyordu, ama Tessa sadece gülümsedi. Gözleri, kenarlarında parıltı veren mor halkalar dışında neredeyse tamamen simsiyahtı. Hızla daralan geçitlerin engellerinden kaçınmaya çalışarak, sonunda onları ana kata çıkaracak basamaklara ulaştılar.

Tekrar o lanet olası Revelation Decree şarkısını mırıldanmaya başlamıştı ve adam artık bu işi bitirmişti. Onu kollarına alıp kırık merdivenleri hızla çıktı ve kaosun ortasına çıktı.

Rahibeler çığlık atıp koşuyor, kolları erzak ve kitaplarla doluyordu. Kimse onlara aldırış etmiyordu, ki bu iyi bir şeydi. Kanatları ortaya çıktığında pelerini parçalanmıştı ve onları yok etmiş olsa da, hâlâ üstü çıplaktı ve tanınabilirdi. Ayrıca Tessa artık herkes tarafından tanınıyordu, artık dünyaya uyum sağlamaya çalışan vahşi Peri değildi.

Kalabalık yüzünden onu taşımak çok zordu ve onu tekrar ayağa kaldırmak zorunda kaldı. Nylah yine geri dönmüştü ve kurtları insanların onlardan uzak durmasını sağlıyordu. Yine de Tessa, Pantheon'un ana katında sakince yürüyordu. Enerjisi yayılmaya devam ediyordu ve büyü, hareket ettikçe Rahibeleri alt ederek onu etkisiz hale getiriyordu. Yere düşen her bedenle gücünün arttığını hissediyor ve sonunda rezervlerini nasıl doldurduğunu anlıyordu.

Hayat vermek zorundadır, ölüm ise almak zorundadır.

Haftalardır içmemişti.

Tek yapması gereken onu dışarı çıkarmaktı. Pantheon duvarlarının dışına çıktıklarında, Tristyn ve Cienna büyüü kaldırmayı başarmışlarsa, Seyahat edebilirlerdi.

Luka, ana kapılara yaklaşırken diğerlerini gördü. Nöbetçiler içeri doluşuyor, Rahibeleri tahliye etmeye çalışıyorlardı. Ancak o zaman etrafta tek bir Peri bile olmadığını fark etti. Tessa'ya döndü, Tessa ona sadece karanlık ve kötücül bir şekilde gülümsedi. Sonunda hem yaşam hem de ölüm olduğunu kabullendi ve bugün ikincisini yaşıyordu.

"Bunu en başından beri sen planlamıştın," dedi inanmaz bir tavırla, yanından geçerken.

Hiçbir şey söylemedi, sadece ellerini önüne doğru kaldırdı ve önlerine ışık huzmeleri fırlattı. Ağır ahşap kapılar menteşelerinden fırlayıp avluya fırladı. Adam onları takip ederek, diğerlerinin onları beklediği binaya çıkan yirmi

basamağı hızla indi. Ama adamlar ona bakmıyordu ve adam artık ne bulacağını bilmeden döndü.

Tessa en üst basamağa oturup botlarını çıkarırken tek kelime etmedi. Pantheon, sanki her an yıkılacakmış gibi arkasında sallanıyordu ve Tessa'nın umurunda bile değildi.

Çünkü her şey onun kontrolündeydi.

İki nöbetçi ona doğru koştu ama kurtları oradaydı, çığlıkları devasa çeneler tarafından kesiliyordu. Tessa ayağa kalkarken çizmelerini arkasına fırlattı ve ancak o zaman basamaklardan indi. Bir elinde ışık dönerken, diğerinde karanlık asılı duruyordu. Her basamakta enerji fışkırıyor, merdivenler her birini geride bırakırken yok oluyordu. Hâlâ pelerinini giyyordu ve rüzgar şiddetlendikçe pelerini arkasında dalgalanıyordu. Üzerlerindeki bulutlar gürlüyor, şimşekler çok yakınlarına düşüyordu.

Aşağıya ulaştığında gözleri sola kaydı. Luka, dikkatini çeken şeyi görmek için döndüğünde, karşısında Achaz Lordu ve dört Hanım'ı buldu.

Bok.

Ama Tessa yavaşça yere eğilirken sadece başını eğdi ve tek bir avucunu taşa koydu. Tek yapabildikleri, elinden fırlayan son çatlağın, geride bıraktığı molozların üzerinden geçip Pantheon'un kalbine saplanmasını izlemektir.

Şafağın ilk ışıkları gökyüzünü deldiğinde diyar titredi.

Ve sonra Pantheon kendi içine çöktü, yıkılırken dalgalar halinde yayıldı ve dışarıya doğru güç saçıldı.

Toz ve kül havayı o kadar yoğun bir şekilde doldurmuştu ki, Luka gözleri kaymış olsa bile neler olduğunu görmekte zorlanıyordu. Zemin sarsılmaya devam ederken sendeleyerek ilerledi ve Tessa'nın yeniden ayağa kalktığını gördü.

"Gitmemiz gerek," diye homurdandı, omzunu kavrayıp onu kendine doğru çevirdi. Çenesini tutup yüzünü kendine doğru çekti. "Anladın, Tessa. Şimdi gidip toparlanmamız gerek. Bundan sonra ne yapacağımıza karar vermeliyiz."

Tristyn, enkazın içine nefes almamak için ağzını eliyle kapatarak belirdi. Gözleri Tessa'ya dikildiğinde ıslıl ıslıl parlıyordu. "Avlunun ötesine geçmeliyiz. Seyahat edebileceğimiz yer orası."

Tessa başını salladı ve kaos fırtınasının içinden bakmak için döndü. Rüzgâr, havayı temizleyip Achaz Lordu ve Leydileri'ni bir kez daha mükemmel bir şekilde görmelerini sağlayacak kadar yön değiştirdi. Rordan'ın bakışları Tessa'ya odaklanmıştı ve o da aynı şekilde bakıyordu. Aralarında neler geçtiğini anlamak mümkün değildi. Tessa niyetini Devram'ın tamamına duyurmuştu. Bir şey geliyordu ve bu tek uyarıydı.

Sonra dönüp hepsine sırtını döndü ve yalınayak, Devram'ın yönetici ailelerinden uzaklaştı. Lanet olası kalelerini yerle bir etmişti.

Luka onun yanına doğru hareket etti ve diğerlerinin arkasında bir tür formasyon oluşturduğunu hissetti. Tristyn ve Cienna saklanmayı bırakmışlardı. Babası özgürdü ve tarafını seçiyordu. Devram bölünmek üzereydi.

Artık kaos hüküm sürmek üzereydi.

"Periler güvende," dedi aniden, içinden geçtikleri molozları umursamıyormuş gibi. Ayaklarını kesiyor olmalıydı.

"Güvenli oldukları ne demek?" diye sordu.

"Önceden haber gönderdim. Biz gelmeden önce Perilerin Pantheon'dan çıkarıldığından emin olmak için. Bugünden sonrasına sadece Legacy gitti," diye yanıtladı.

"Nasıl?"

Omuz silkti. "İzledim. Dinledim. Öğrenebileceğim her şeyi öğrendim."

"Savaş ilan ettin, Tessa," diye homurdandı Luka. "Kimseye danışmadan. Sonuçları olacak. Misilleme yapacaklar."

"Perilerin hizmet etmeye zorlandığı bir diyarda yaşamayacağım. Bu dünya bir savaşı hak ediyor. Devram bir hesaplaşmayı hak ediyor," diye bağırdı avludan çıkarken.

"Ve sen bunun senin kararın olduğuna mı inanıyorsun? Böyle bir yargıya varmak?"

Durdu ve ona bakmak için döndü. "Amacımın bir başlangıç olduğuna inanıyorum. Daha da önemlisi, amacımın, hiç kimse hiçbir şey yapmıyorken en azından denemek olduğuna inanıyorum."

Ona nasıl cevap vereceğini bilemeyerek gözlerini kırptırdı, ama daha bir şey söyleyemeden Tristyn ve Cienna yaklaştı.

"Çatı katıma dönemeyiz," dedi Blackheart. "Tessa'nın oradan çıkmasının ardından bir açıklama yaptık."

"Farkındayım," diye mırıldandı Luka, hâlâ Tessa'ya bakarak. Gözleri hâlâ çok karanlıktı; hâlâ gücünün etkisindeydi. Ve konuşanın büyüğü mü yoksa kendisi mi olduğuna karar veremiyordu.

"Metroya mı inelim?" diye üsteledi Tristyn.

"İlk bakacakları yer burası," dedi Cienna. "Çok az kişinin bildiği bir yere ihtiyacımız var."

Başını ona doğru çevirdi, delici bakışlarının kendisine odaklandığını gördü. "Hayır," diye homurdandı.

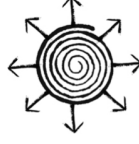
"Rahatsız edilmeyeceğimiz bir yere ihtiyacımız var. Bir plana ihtiyacımız var ve onun uçuşunun kenarından geri getirilmesi gerekiyor," diye karşılık verdi Cadı.

Aman Tanrım.

Onun haklı olduğunu biliyordu ama tanrılar aşkına, bundan nefret ediyordu.

"Pekala," diye homurdandı, Tessa'nın beline bir kol dolanıp onu kendine doğru çekerken. Bu seferlik ona karşı koymadı. Diğer elini uzattı, Cienna da tuttu. Hepsinin birbirine bağlı olduğundan emin olan Luka, kontrol edilemeyişi kontrol etmenin hiçbir yolu olmadığında nasıl hayatta kalacaklarını anlamak için onları mağarasına götürdü.

5

THEON

Ödünç alınmış bir zamanla çalışıyordu.

Bunu biliyordu.

Sadece Kader'den değil, babasından da.

Luka, Xan'ı kurtardıklarında babasının serbest bırakıldığını söylemişti. Luka'ya bir plan yapmalarına gerek olmadığını, Kader Tanrıları'nın bununla ilgileneceğini söylemişti ama bunun ne zaman olacağını kim bilir. Kehanetteki uyarılar birbirini izliyor gibi görünse de, ölümsüz varlıklar için günler hatta on yıllar sonrasının yakın olduğunu gösteriyordu. Theon, babasıyla henüz karşılaşmamasının tek sebebinin Eviana'yı aramaya çıkmış olması olduğundan emindi. Onu neden bulamadığının ayrıntılarını bilmiyordu. Hepsini Pantheon'da bırakmadan önce detaylı açıklamalar yapacak vakti olmamıştı. Ayrılmak için daha fazla bekleseydi, bunu başaramayacağından emindi. Tessa'nın çığlıkları ayrılırken koridorlarda yankılanmıştı ve şimdi onu rahatsız ediyorlardı. Uyanırken. Uyurken. Önemli değildi. Onları sürekli duyuyordu.

Theon, Rockmoor'daki çatı katında kalıyor, bir plan benzeri bir şey yapmaya çalışıyordu. Ve bir planı vardı. Bir nevi. Bazı işleri halletmiş, hesaplardaki paraları aktarmış ve kan erzaklarını stoklamıştı, çünkü bir Kaynak olmadan bunlara ihtiyacı olacaktı. Dahası, eskisini kapatıp yeni bir telefon almıştı. Takip edilme riskini göze alamazdı ve Luka da onunla iletişime geçmeye çalışıyordu. Bir erkek,

cazibesine ancak belli bir süre dayanabilirdi. Bunun kesin bir kopuş olması gerekiyordu. Kontrol edemediği tek şey, üçü arasındaki bağı ve bu ironik değil miydi? Bağ kopmuştu ve bu durum onu hem mutlu ediyor hem de sinirlendiriyordu. İki ucu keskin bir kılıçtı. İyi olup olmadıklarını bilmek istiyordu ama ikisini de bırakması gerekiyordu. Onu Luka'ya emanet etmişti ve buna karışamazdı. Artık karışamazdı. Ayrıca, şimdiye kadar diyardan çoktan gitmiş olmalıydı. İki hafta olmuştu. Luka'dan istediği son şey buydu.

Ama artık Axel'ı Yeraltı'nda takip etmeye hazırdı. Kardeşine olup biteni anlatması gerekiyordu ve dürüst olmak gerekirse, Luka ve Tessa'nın gidişiyle birlikte ailesi olarak gördüğü tek iki kişiyle birlikte olmak istiyordu. Eğer dünyaları sona erecek ve Arius'la tanışacaksa, kalan zamanını onlarla geçirmek istiyordu. Bu yüzden son birkaç gündür Arius Evi'ni uzaktan izliyor, babasının geri dönmediğinden emin oluyordu. Geriye sadece hizmetlilerin kaldığından emin olduktan sonra, gece karanlığında içeri girmişti.

Theon, babasının çalışma odasında kitapları ve haritaları sistematik bir şekilde paketleyerek çalışıyordu. Değerli olabilecek her şeyi. Keşke Arius Evi'ndeki kütüphaneyle birlikte bu odanın tamamını taşıyabilseydi. Bu ciltleri incelemek için sayısız saat harcanıyordu. Bazen Luka'yla, bazen Axel'le. Genellikle tek başına. Ama hafif seyahat etmesi gerekiyordu. Kişisel eşyalarıyla birlikte her şeyi götüremezdi. Tessa'nın saklamak istediği bazı eşyalarından bahsetmiyorum bile.

Tek eliyle kontrolü ele geçirdiği gece üzerinden çıkardığı o kırmızı elbise.

Balkonda sık sık sarındığı polar battaniye.

Babasıyla ilk kez karşı karşıya geldiklerinde taktığı kolye.

En sevdiği çatlak saplı kahve kupası.

Şu lanet olası parlak mor parmak arası terlikler.

Üst rafları ararken tekerlekli bir merdivende ayak seslerini duydu. Hemen gerildi, yavaşça aşağı indi, elindeki üç kitabı

kenara koydu ve ellerini ceplerine soktu. Ayak sesleri yaklaştı ve ilgiyle başını eğdi. Bunlar babasının ağır adımları veya personelin tereddütlü ve sessiz hareketleri değildi.

Kapı açıldığında, Cressida kapının eşiğinde durduğunda, "Merhaba Anne," diye alaycı bir şekilde söyledi.

Yıllardır Cordelia ve Rordan'la çalıştığını öğrendikleri düşünöldüğünde ne kadar da aptalcaydı. Tessa'yı dize getirip mahvetmek için bir tuzak kurmasına yardım ettiğini de söylememe gerek yok.

"Ah. Senmişsin," diye iç çekti Cressida, hayal kırıklığı apaçık ortadaydı. "Babanın sonunda eve döndüğünü sanıyordum."

"Yani, ihanet ettiğin erkekten mi bahsediyorsun... Ne kadar zamandır?" diye cevapladı, sesi soğuk ve karanlıktı. "En başından beri mi?"

Ama annesi de aynı buz gibi gülümsemeyle karşılık verdi. "Her şeyi çözdüğünü sanıyorsun, değil mi Theon? Ailenin akademisyeni ve zekisi."

Uzun siyah elbisesi vücuduna yapışmış bir şekilde odanın derinliklerine doğru ilerledi. Günlük bir parçaydı ama topuklu ayakkabılarını hâlâ giyyordu. Her adımda yüksek sesle tıkırdayan topuklu ayakkabılar, masaya ulaşıp dekoratif bir kağıt ağırlığı alana kadar devam etti. Elinde çevirip, oğlunun hesaplı mizacı onu hiç endişelendirmiyormuş gibi bakışlarını nesneye dikti.

"Sanırım bu noktada her şeyi oldukça iyi kavradım," dedi sonunda, sadece dekorla oynamaya devam edince.

"Sürekli araştırıyor ve planlar yapıyorsun," diye devam etti, sanki onun konuşmasını beklemiyormuş gibi. "Zahmet etmene gerek olmayan şeyleri kurcalıyorsun. Keşke sana söyleneni yapabilseydin. Babanın seni yetiştirmeye çalıştığı şey buydu."

Tamamen hareketsiz kaldı. Tessa'ya kaç kez benzer sözler söylemişti?

Dramatik bir şekilde içini çekti, "Eğer o zavallı yavruyu seçmekte ısrar etmeseydin, bunların hepsi halledilmiş

olacaktı-"

Sözünü bitiremedi. Theon, daha gözünü kırpmadan odanın karşısına geçti. Elini boğazına doladı, sözlerini kesti ve onu masaya geri itti.

"Ondan bir daha asla böyle bahsetme," diye hırladı. "Yine de, çok uzun süre konuşamayacaksın. Ona tuzak kurdun. Cordelia'yı çökertmek ve kafese tıkmak için onunla birlikte çalıştın. Onu benden almak için Rordan'a bilgi verdin. Gerçekten asla öğrenemeyeceğimi mi sandın?"

Kadın nefes nefese kaldı ve adam konuşmasına izin vermek için elini gevşetti. Alaycı bir kahkaha atarak, "Tıpkı baban gibisin Theon. Kendi gündemine ve gücüne o kadar dalmışsın ki etrafında olup biteni fark edemiyorsun. Ortaya Çıkış'ta herkese gösterilene kadar kadının bir Fae olmadığını bile fark etmedin. Bu kadar zeki biri için, her seferinde tam önünde olanı kaçıırıyorsun." Duraksadı ve ekledi, "Yine de, sanırım bu tamamen senin suçun değil. Ne olduğunu düşünürsek."

Eli tekrar sıkılaştı ve gücü avucundan çekilip baskıyı artırdığında dudaklarından keskin bir nefes çıktı. "Bana her şeyi anlat, yoksa seni hemen öldürürüm."

"Yapamazsın," dedi boğuk bir sesle.

Karanlığı elinin altından yukarı doğru tırmandı, çenesi boyunca sürünerek aralık dudaklarına doğru yol aldı.

"Annem olduğun için umursadığımı mı sanıyorsun?" diye sordu. "Bana karşı hiçbir zaman şefkatli olmadın. Hiç umursamadın. Sadece ünvan olarak annemsin ve onu incittin. Onu benden almaya çalıştın. Bu ihlalin bedeli senin hayatın."

Kekeledi ve adamın gücü biraz azaldı. "Seni ben büyüttüm," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"Caris beni büyüttü, sonra da öldürüldüğünde Pen'i. Tekrar dene," diye alay etti ve elini tamamen çekip gücünün işini yapmasına izin verdi.

Dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Benim olmasan bile seni ben büyüttüm. Beni öldürmeyeceksin Theon, çünkü

beni öldürürsen seni doğurana da öldürürsün. O zaman, varlığından bile haberdar olmadığın sorularına asla cevap bulamazsın."

"Ne diyorsun sen?" diye sordu.

Kadın kıpırdandı ve adam bir elin uyluğuna değdiğini hissetti. Aşağı baktığında, elbisesinin eteğini yukarı çektiğini gördü. Bir adım geri çekildi, karanlığı onu masaya mihlamıştı. "Ne yapıyorsun?"

Elbisesini yukarı çekerken hiçbir şey söylemedi. Sonra, iç uyluğunun etine sertçe değen bir İşaret'in nerede durduğunu ona gösterecek kadar kıpırdandı. Çok az kişinin görebileceği, kesinlikle kendisinin de göremeyeceği bir yerdeydi ve daha önce hiç görmediği bir yerdi.

"Ne işe yarıyor?" diye sertçe sordu.

"Hayatımı onun hayatına bağlıyor. Bunu benim... güvencem olarak gör," diye hırıltılı bir sesle söyledi, adamın gücü hâlâ boynunda kıvrılıyordu.

"Sen bir şey söylemeseydin asla bilemezdim," diye karşılık verdi.

"Senden bir koruma değil," diye cevapladı, adam gücünü daha da gevşetirken doğrulurken. "Babandan."

"Başka kim biliyor?"

"Kimseye," diye yanıtladı. "En azından söylemediğim kadarıyla. Beni bir Gizlilik İşareti ile bağladı ama kısa bir süre Arius Lordu olmadığında kayboldu." Çıplak kolunu kaldırarak, bir zamanlar dirseğinin kıvrımının üzerinde, tüm hayatı boyunca tenini süsleyen bir İşaret'in yerini gösterdi. Sözüne sadık kalarak, gitmişti. Bunu hiç sorgulamamıştı. Babası, başkalarını sürekli Gizlilik İşaretleri almaya zorlardı. Hayatının çeşitli dönemlerinde kendi teninde de aynı İşaretler vardı.

"Eğer hala yaşıyorsa nerede?" diye sordu gözlerini kısarak.

"Şimdi bunu sana neden söyleyeyim ki?" diye sordu Cressida, yeni kazandığı avantajla yüzündeki sırıtış silinirken.

"Peki Axel?"

"Axel benim," dedi sertçe.

Mantıklıydı. Onu her zaman kayırıyordu, Theon'a ise hoşgörüyü yaklaşıyordu. Bazen Axel adına araya giriyor, Theon'u babasına karşı kendi başının çaresine bakmak zorunda bırakıyordu. Axel'in koyu saçlarının alt tonları, Cressida'nın koyu kızıl bukleleri sayesinde kızıl tonlarındaydı, Theon'un saçları ise babasıninki gibi simsiyahtı. Ama yine de...

"Birbirimize neredeyse tıpatıp benziyoruz" diye savundu.

"Genetik güçlüdür," dedi kısaca. "Baban, Eşinin... belirli özelliklere sahip olmasını sağladı."

Başını salladı. "Sana inanmıyorum."

"İster inan ister inanma," dedi omuz silkerek. "Bu senin tercihin."

Ama ona inanıyordu. Sorun buydu. Karşısındaki kadın, tıpkı soyunun bilindiği gibi kurnaz ve yaratıcıydı. Onlarca yıldır bir kimliğe bürünmüştü. Sadece önemsiz ve yüzeysel şeylerle ilgilenen bir kadın. En iyi toplantılara davet ediliyor, en güzel elbiseleri ve mücevherleri takıyordu. Oysa gerçekte, entrikalar kuruyor, kendi kin ve kan davalarını besliyordu. Tıpkı bu lanet olası diyardaki herkes gibi, o da kendi güç hamlelerini planlıyordu.

Adamın doğruyu söylediğini fark ettiğini görünce gülümsemesi büyüdü. Annesi olmasa bile, onun büyümesini izlemişti. Dahası, düşündüğünden çok daha fazla dikkat etmişti. Adamın ne söylediğini ve tavırlarını bilirdi.

"Bu diğer yönetici ailelerden nasıl gizlenmiş olabilir?" diye sordu. "Eşleşmeleri onaylıyor ve tüm gebelikleri doğruluyorlar."

Yüz hatları karardı. "Bugünlük bu kadar soru yeter," diye çıktı.

Şimdi kendi gülümsemesiyle savaşıyor, bir zayıflık buluyordu. "Ama annemle ilgili her şeyi bana anlatmaya çok istekliydin Cressida," diye mırıldandı, yaklaşarak.

Cressida'nın tepesinde yükselen bu gülümseme, başını geriye atıp ona bakmasına neden oldu.

"Bu senden ve küçük Kaynağından daha büyük bir şey," diye çıkıştı.

"Tıkırdadı. "Ama o benim Kaynağım değil. Bunu biliyorsun. Bunu her zaman biliyordum."

"Onun ne olduğunu bilmiyordum."

"Valter ve Rordan seni karanlıkta mı bıraktı? Belki de sandığın kadar değerli değildir," diye sert bir gülümsemeyle cevap verdi. Ona tokat atmak için elini kaldırdı ama adam daha yaklaşımadan bileğini yakaladı. "Şimdi seninle ne yapacağım?" diye düşündü. "İddialarını doğrulayana kadar seni hapse mi atacağım?"

"İstediğin kadarını doğruyla," diye karşılık verdi.

"Peki bunu nasıl yapacağım?" diye sordu, başını yana eğerek, her nefes alışını ve gözlerindeki her seğirmeyi izliyordu. Yalanı bekliyordu.

"Bu evde kadın olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun. Bu krallıkta. Diyarda," diye tısladı. "Ailelerimiz için tek değerimiz, toplumda daha üst seviyelere çıkmalarına, bir Lord veya Leydi'ye daha yakın olmalarına yardımcı olmaktır ve o da ancak bir çocuk doğurabilirsek. Valter'e bir çocuk doğurmasaydım ne olurdu biliyor musun? Hem de herhangi bir çocuk değil. Sözleşmem çok özeldi. Bir erkek çocuk doğuracaktım ve babanın sigortası vardı."

"Böyle bir şeye karşı nasıl sigortası olabilirdi ki?" diye sordu Theon, onu konuşturmaya çalışarak. Öfkeliydi. İnsanlar o ruh halindeyken her türlü bilgiyi açığa vururlardı. Bu, en aşağılık manipölasyon biçimlerinden biriydi.

Acı bir kahkaha atarak onu baştan aşağı süzdü. "Sendin," dedi. "En azından bana öyle söyledi. Ama ilk çocuğum erkek olsaydı bile sonucun aynı olacağından şüpheleniyorum."

Theon, ne dediğini anlamayarak ona baktı. Daha doğrusu inanmak istemiyordu ama babasının istediği sonucu elde etmek için ne kadar ileri gidebileceğini çok iyi biliyordu. Yine

de, Cressida annesi değilse, kimdi? Damarlarında başka hangi soy akıyordu?

Lordlar, Leydiler ve varisler için tüm Maçlar, mevcut hükümdarlar tarafından onaylanmalıydı. Bu, dengeyi sağlamanın ve bir krallığın diğerinden daha güçlü hale gelmesini engellemenin bir yoluydu. Babası, Theon'un Felicity ile Maç sözleşmesini imzalamasından önce onların onayını almak için dilekçe vermek zorunda kalmıştı. Babası başlangıçta kendi farklı bir Maçı mı istemişti ve bu reddedilmişti? Dahası, diyarlar onun Cressida'ya ait olmadığı gerçeğini nasıl gizlemişlerdi?

Bileğini tutmaya devam ederken, karanlığı bir kez daha boğazını sardı. Ani saldırı karşısında şaşkınlıkla nefesini tuttu. Diğer eli arkasındaki masaya vurarak ona karşı kullanabileceği bir şey aradı ama bulabildiği tek şey kağıt ağırlığıydı. Ona fırlattı ama atış zayıftı ve kolayca yakaladı.

"Sana bir seçenek sunacağım Cressida," dedi ağırlığını bir kenara atarak. "Ya bana sözde annemin nerede tutulduğunu söylersin, ben de seni günlük yiyecek, su ve haftalık kan erzaklarıyla bir yere kilitlerim. Seninle düzgünce ilgilenene kadar... biraz rahat edersin. Ya da kozunu kendine saklamaya devam edersin, ben de hayatının geri kalanında tamamen perişan olmanı sağlarım."

Cressida ona dik dik baktı. "Sen henüz Arius Lordu değilsin, Theon St. Orcas. Bir Lord'un karısını hapse atma yetkin yok. Biri gelip beni alacak."

"Seni bulabilirlerse," dedi soğuk bir sesle. "Rahatlığını buna bahse var mısın? Tanrılar biliyor ki, Devram'ın sunduğu daha güzel şeylere alışmışsın."

Tartışmanın zümrüt yeşili gözlerinde nasıl geçtiğini izledi. Bir zamanlar ondan aldığını sandığı gözler. Blöf mü yapıyor diye merak ederek, içindeki belirsizliğin parladığını gördü ve hiçbir şey ele vermedi. Sadece ona sert ve soğuk bir şekilde baktı.

"Zamanımı boşa harcıyorsun," diye çıkıştı birkaç saniye sonra, elini kaldırıp gücünün daha fazlasını ortaya çıkardı.

"Bekle!" diye bağırdı, masadan itmeye çalışırken. Adamın karanlığı onu tekrar geriye itti ve dudaklarından küçük bir çığlık kaçtı.

"Bekleyecek vaktim yok Cressida," diye cevapladı, gücü tekrar kızın boğazından yukarı doğru kayıyordu.

"Tam olarak nerede olduğunu söyleyemem," dedi, sesinde panik vardı.

"O zaman bu noktada sana ne faydam olacağını göremiyorum."

"Bir Lord'un karısını öldüremezsin!" diye tekrar denedi.

"Söz konusu Rabbim uğruna yapmak zorunda kaldığım şeyleri bilen biri için inanılmaz derecede kendinden eminsin," diye düşündü.

Mürekkep siyahı çenesinin altında kaydı, bir tutamı ağzına doğru kaydı ve acısını hissederek inledi.

"Söyleyemem! Mecburum!" diye soludu.

"O Gizlilik İşareti silindi," diye karşılık verdi. "Bana kendin gösterdin."

"Onu, bulunmasını istemediği her şeyi sakladığı yerde tutuyor," diye inledi, dudaklarının arasından daha fazla karanlık kayarak onu bitirmeye hazırlandı.

Adam, onun sözlerini sindirerek durdu.

Aman Tanrım, kahretsin.

Tam olarak nereden bahsettiğini biliyordu.

Parmaklarını şıklatarak gücü bir kez daha harekete geçti, bileklerini sardı ve kollarını arkasından büktü. Kitap ve diğer eşyaların olduğu kutuyu yerde bıraktı. Birazdan geri dönecekti. Şimdi halletmesi gereken başka bir şey vardı.

Cebinden yeni telefonunu çıkarıp, kapıya doğru yürürken, kaydettiği birkaç numaradan birini tuşladı. Gücü birdenbire arttı ve Cressida'yı arkasından sürükledi. Ayaklarını yere sağlam basmaya çalışırken sendelediğini duydu. Ayakkabılarının tıkırtısı, ona yetişmek için neredeyse koştuğunu gösteriyordu ve topuklu ayakkabılarıyla Tessa'ya da aynısını ne kadar sık yaptırdığını düşünerek içten içe irkildi.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye sordu Cressida. "Sana elimden geleni söyledim."

Omzunun üzerinden ona bakmaya bile zahmet etmedi. Evin içinde yürürken ona cevap bile vermedi. Arama bağlanırken bile.

"Evet?"

"Bir iyiliğe ihtiyacım var," dedi Theon, merdivenleri ikişer ikişer çıkarken ve Cressida'nın o lanet şeylerden düşmesini umursamadan.

Bir sessizlik oldu, sonra bir iç çekiş duyuldu. "Bunlardan epey bir borçlanıyorsun."

"Arius Evi'nin dışında benimle buluşabilir misin? Bana bir şey tutmanı istiyorum."

"Şu an mı? Güneş hâlâ uyuyor, Theon."

"Eğer sormazdım ki-"

"Sadece çaresiz olduğunuzu söyleyin."

Bu ifadenin doğruluğu karşısında dişlerini sıktı, tam olarak aynı kelimeleri söylemediği sürece yardımcı olmayacaklarını çok iyi biliyordu.

"Çaresizim," diye mırıldandı.

"Bütün bu iyiliklerin hesabını yapmaya geldiğimizde hazırlıklı olun."

Ana fuayeye vardıklarında kuyruk kesildi. Ancak Cressida'yı geceye çıkarmadan önce durup ona döndü.

"Bana anlattıklarından herhangi biri yanlışa, ölmeyi dileyeceksin," diye uyardı onu.

Ama o sadece neşesiz bir kahkaha attı. Bu alemdeki pek çok kişiden duyduğu bir sestir bu. "Sanki geçmişte bunu hiç istememişim gibi," diye cevap verdiğinde şüphe etmemesinin sebebi buydu. Sonra çenesini kaldırdı, zümrüt yeşili gözleri sertleşti. "Ve elde edemediğimde, hayatımı burada katlanılabilir kılmanın ve onun asla tahmin edemeyeceği şekillerde karşılık vermenin yollarını buldum."

Theon cevap vermedi. Karanlığının, onu bayıltacak kadar içine sızmasına izin verdi. Kapıyı açarken büyüü onu sardı ve gölgelerde hiçbir asanın kalmadığından emin oldu.

Arazide hızla hareket eden gücü, Cressida'yı arkasından sürükledi. Ana kapılara ulaşması neredeyse on dakika, koğuşların ötesine geçmesi ise on beş dakika daha sürdü.

"Manzaralı yoldan gideceğini söyleyebilirdin," diye sızlandı onu bekleyen kadın.

"Geldiğin için teşekkürler, Tana," dedi Theon, Anala Varisi'ni selamlayarak.

"Bana henüz teşekkür etme Theon," diye yanıtladı. "Bunu anneme sen açıklayacaksın." Kehribar rengi bakışları, Cressida'nın cansız bedeninin karanlık bir sisin üzerinde süzüldüğü yere kaydı.

"Sadece hapsedilmesini istiyorum. Nerede olduğunu bilemez. Günlük yiyecek ve su. Haftalık erzak. Ödemeyi ben göndereceğim. Hiçbir şekilde lüks olmasına gerek yok," diye yanıtladı. "Müsait olduğumda açıklarım. Ben-"

Ayaklarının altındaki zemin sallanıyordu.

HAYIR.

Bütün âlem titriyordu sanki, sanki dünyanın bir parçası ölmüştü.

Theon sendeleyerek öne doğru geldi ve Tana'nın Kaynağı, güç tarafından ayakları yerden kesilirken onu yakalamak için sendeledi.

"Bu neydi?" diye sordu, sanki sebep oydu, gözlerini Theon'a dikerek.

"Bilmiyorum," diye cevapladı, şafak vaktinin ilk ışıkları etrafa uhrevi bir parıltı saçarken etrafındaki ağaçlara baktı.

"Ne demek bilmiyorum? Burası senin krallığın," diye karşılık verdi.

"Ve ben burada bunca yıldır hiç deprem yaşamadım," diye karşılık verdi.

Bir telefon çaldı, sesi artık durgun olan şafak vaktinde yüksekti. Tana'nın Kaynağı bir telefon aldı, ekrana baktıktan sonra Tana'ya uzattı. "Annen," dedi.

"Evet?" diye yanıtladı. Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı ve Theon'a dikildi. "Anlıyorum." Telefonu kapattı, elleri cihazı

sıkıca kavramıştı. "Gatlan, Cressida'yı al. Idalia'ya dönmemiz gerek."

"Ne oldu?" diye sordu Theon, Gatlan Cressida'yı almak için hareket ederken yaklaşarak.

Tana'nın dudakları ince bir çizgi halini aldı, bir ateş portalı belirdi, kızıl saçları alevlerin içinde parıldıyordu. "Pantheon düştü."

Theon bir kez göz kırptı. İki kez. "Bu mümkün değil," diye sonunda başardı.

"Ayrıntıları bilmiyorum. Annem bana bilgi verecek ama gitmem gerek. İletişime geçeceğim."

Bunun üzerine, Gatlan hemen arkasında, portalından kayboldu ve Theon tek başına kaldı. Eğer Pantheon yıkılsaydı...

Belki de günleri, ayları veya on yılları yoktu.

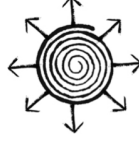
Kader Tanrıçaları'nın Tessa'yı aramak için dünyalarını parçalamaya geldikleri ortaya çıktı.

Döndü ve eşyalarını toplamak için avludan hızla geri döndü. Axel'a ulaşması gerekiyordu. Onu görüp, daha önce hiç fırsatı olmadan açıklama yapması gerekiyordu. Eğer dünyaları gerçekten sona eriyorsa, geriye kalan tek ailesiyle birlikte olması gerekiyordu.

Rekor sürede, Castle Pines'daki küçük portal istasyonuna varmıştı. Babasının kimsenin kullanmasına izin vermediği istasyon. Teknik olarak hâlâ erişebildiği istasyon, çünkü o noktada krallığı kimin yönettiğini kimse bilmiyordu ve oradaki nöbetçiler, olası Lordlarını kızdırma riskini almak istemiyorlardı.

Göğsünde bir spor çantası, omzunda bilgisayar çantası, bir elinde iki küçük çanta, diğer kolunun altında bir kutu kitap ve haritayla Theon portaldan hızla geçerek Yeraltına indi.

6

AXEL

Bir basamaklı taburede tehlikeli bir şekilde dengede durarak, üst raftaki deri bir çantaya uzandı. Bir teneke kutuydu ve nihayet kutuyu yakaladığında, yere atlarken kapağını açtı. İçinde bir Metro haritası vardı. Çeşitli kitaplara bakabilirdi, ama bu harita büyüktü ve çalışma masasından odanın diğer ucuna kadar uzanıyordu.

Axel dikkatlice açtı, köşelerine kafatası şeklinde ağırlıklar yerleştirdi ve sonra üzerinde durup nesneyi inceledi. Burası Theon'un yeri idi, onun değil. Theon saatlerce, hatta günlerce haritaya bakabilirdi ve sonunda o bilginlik sersemliğinden sıyrıldığında, tamamen oluşmuş bir plan olurdu. Axel, bunun kendisi için asla geçerli olmayacağını biliyordu. Bu nesneyi istediği kadar inceleyebilir, hatta belki de yarı oluşmuş bir plan bile bulabilirdi, ama sonunda içgüdüleriyle hareket etti. Babası için Yeraltı'nda gezinirken bu içgüdü ona çok iyi hizmet etmişti. Şimdi neden taktik değiştirmeyi düşündüğünden tam olarak emin değildi.

Muhtemelen Yeraltı'nın kendi krallığı olduğunu ima etmiş ve neredeyse onun için bir savaş başlatmıştı.

Çok pervasızcaydı ama geri dönüşü yoktu. Bree'ye sadakat yemini etmeyi reddetti ve Kat'e nasıl baktığını görmüştü. Daha doğrusu, Kat'in karnına.

Bugün bu çalışmaya gelmesinin sebeplerinden biri kesinlikle bir plan yapmaya çalışmaktı, ama tek sebep bu değildi. Erzakları azdı. Çok azdı. Neredeyse tükenmişti.

Büyük bir stok bulundurmanın gerekli olduğunu hiç düşünmemişti. Bree ilk darbeyi indirene kadar, o farkına bile varmadan, Yeraltı'nın herhangi bir yerinden kan bulabilirdi. Bree o gün evine kan tedarikçilerini temizlemiş halde gelmişti.

Bu, güç rezervlerini doldurmak için kana ihtiyaç duyduğu zamanlardan farklıydı. Artık hayatta kalmak için kana ihtiyaç vardı. Bir vampir uzun süre kansız kaldığında ne olacağını tam olarak bilmiyordu ama öğrenmek de istemiyordu. Kana susamışlığın çılgınlığını çoktan deneyimlemişti. Eğer buna yakın bir şeyse, riske atamazdı. Bundan daha kötüsü varsa, akli almıyordu.

Ama ağzı çoktan kurumaya başlamıştı. Kendini kısıtlamıştı ve bunun etkilerini hissediyordu. Duyuları, özellikle koku konusunda, bir Miras'inkinden bile daha keskindi. Üst kattan Kat'in kanının kokusunu alabiliyordu ve bu onu masayı o kadar sıkı tutmaya itiyordu ki, eklem yerleri bembeyaz olmuştu. Ertesi bir iki gün içinde erzakını bitirecekti, sonra ne yapacaktı ki?

Boynunu iki yana uzatarak beslenme ihtiyacını bastırmaya çalıştı. Gece Çocukları bunu nasıl kontrol etmeyi öğrenmişti ki? Kendini tam anlamıyla tatmin olmuş hissettiği tek an, Kat'ten çok fazla aldığı zamandı. Belki de kana susamışlığın ve lanetin etkisine fazla kapılmıştı. O anda çok fazla şey olmuştu.

Odak.

Ne yapacağına odaklanması gerekiyordu.

Bir fincan kahve alıp haritayı inceledi, sıcak sıvının kan olmadığını görmezden gelmeye çalıştı. Susuzluğu, açlığı veya ihtiyacı gidermiyordu. Nasıl ki...

Odak.

Kupayı bıraktı ve haritayı incelemeye çalışırken bir bardak su aldı.

Metronun bir ucundaydılar. Bree ve Gece Çocukları, karşı taraftaki Eczane Bölgesi'ni işgal ediyordu. Bu, arada çok fazla bölge ve her iki tarafa da ikna edilebilecek birçok

potansiyel müttefik bırakıyordu. Onlarca yıldır, hatta yüzyıllardır burada mahsur kalmış insanlar. Birçoğu, en az o kadar zamandır güneşi veya gökyüzünü görmemişti. En çok özlediği şeylerden biriydi bu. Temiz hava. Buradaki hava küflü ve kuruydu. Zaten güneşe çıkamazdı. Artık çıkamazdı.

Odak.

Önce kime gitti? Tüm Mıntıkalarla ilişkileri vardı, ama o da bir Arius Varisi olarak. Şimdi onlardan biriydi. Sırf kin güttükleri için ona sırt çevirebilirlerdi ve onları gerçekten suçlayamazdı. Diğer üç Gece Çocukları Evi Bree'ye sırt çevirmezdi. Hâlâ Henry'nin yerine geçmemişlerdi. Rayell, dramalardan çok hoşlanırdı. Cade onu dinler ve sonuna kadar dinlerdi, ama sonunda onun tarafını tutmayı reddederdi çünkü erkek onu kendi iktidar konumuna bir tehdit olarak görürdü.

Bu da onu kalan topraklara geri götürdü. Giyim Bölgesi'ndeki birçok Peri ile arası iyiydi, ama onlar hâlâ Miras'a kin besleyen Perilerdi. Yine haklı sebepleri vardı. Eğlence Bölgesi'ndeki Şekil Değiştirenler ideal olurdu. Kaybeden tarafta olmayı reddeden, zaferi her şeyin üstünde tutan kararsız varlıklardı. Bu da sizin tarafınızdalarsa iyiydi.

Eğer öyle olmasaydı yıkıcı olurdu.

Ve kazanan tarafta olduklarından emin olmak için her zaman dikkatli seçimler yaptılar. Bu da, Alfa ve Beta'ya geçmeden önce diğer müttefiklerin de hazır olması gerektiği anlamına geliyordu.

Geriye Eczacı Bölgesi ve Cadılar kaldı.

Muhtemelen orada şansı yaver giderdi. Cienna ile olan ilişkisi, birçok Cadılarla arasını iyi tutmuştu. Miara, Bölge'nin lideriydi ve yaklaşılabilecek en mantıklı kişi o olurdu. Özellikle kan depoları neredeyse tükenmişken, Charter Bölgesi'nde saklanmaya devam edemezdi. Dahası, Bree'nin önünde sinmeyi reddediyordu.

"Yine soğuk bir yatakta uyandım."

Kokusu burnuna gelirken, sesi odayı doldurana kadar elini su bardağına sımsıkı sardı. Hareketiyle birlikte eli hafifçe

titreyerek bardağı dikkatlice masaya geri koydu. Kapıya baktığında Kat'in orada durduğunu gördü. Eli karnında duran bebek her geçen gün biraz daha büyüyordu. Siyah saçları başının üstünde toplanmıştı ve sıcak, koyu teni loş ışıktaki parlıyor gibiydi. Üzerinde Kat'in gömleklerinden biri ve kendi eşofman altı vardı, ayaklarında ise geçen hafta Giyim Bölgesi'nden aldıkları terlikler vardı.

Haritaya tekrar baktı ve masanın kenarına tutundu. "Uyumuşum-"

"Nerede uyuduğunu biliyorum, Axel," diye sertçe sözünü kesti.

"Bir şeye ihtiyacın olsaydı seni duyardım," diye cevapladı, haritaya bakıp ama tam olarak göremeden. Bölgeler önünde bulanıklaşıyordu.

"Benimle aynı yatakta yatacak bir kocaya ihtiyacım var," diye karşılık verdi. "Yoksa bu sadece anlık bir heyecan mıydı?"

Başını hızla kaldırdı. "Bunun böyle olmadığını biliyorsun, Katya."

"Bunu kesinlikle bilmiyorum, yoksa önermezdim," dedi kollarını göğsünde kavuşturarak. Elinin arkasındaki Birlik İşareti artık görünüyordu ve adam kendi işaretine ve parmağındaki oniks banda baktı.

"Niyetimden şüphe etmen için hiçbir sebep vermedim," diye savundu, su bardağını tekrar eline alarak. Sonra tısladı, bardak tutulamayacak kadar ısındığı için elinden kaydı. Yere düşüp kırıldı, cam parçaları etrafa saçıldı ve kaynar su sıçradı.

Bakışlarını yavaşça tekrar ona çevirdi. Kadın ona dik dik bakıyordu, yüzünde en ufak bir pişmanlık yoktu. Hatta gözlerindeki hafif alevleri buradan bile görebiliyordu ve bunlar, karnındaki çocuğun nezaketiyle etrafında uçuşan gölgelerdi. Şu anda kendi uçurumunda sürükleniyor olmasaydı, onu kollarına alırdı. Böyle davranmasını severdi. Kabuğundan böyle daha çok çıktığı için onu bilerek sinirlendirirdi. Ama şimdi zamanı değildi.

"Seni koruyorum Kat," diye yanıtladı. "Kalan erzakımla uğraşıyorum ve sen tam buradasın."

Gözlerini devirdi ve Axel bu hareket karşısında doğruldu. Durumun ciddiyetini gerçekten kavrayamamış mıydı?

"Tıpkı Theon gibisin," diye azarladı. "Her şeyi kendi başına yapman gerektiğini düşünüyorsun. Ben buradayım, Axel. Benimle konuşup birlikte bir plan yapmak yerine, sen—"

Dikkat kesildi, hızla ve aniden onun önüne doğru hareket etti.

"Bunu yapmayı bırak," diye homurdandı, göğsüne doğru dürterek. Gerçi bunun bir önemi yoktu. Adam sendelemedi bile.

Ama nazikçe omuzlarından tutup başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Birisi koğuşları aştı. Yukarı geliyorlar. Burada kalın. Lütfen."

"Axel—"

"Lütfen burada kalın," diye tekrarladı.

Birkaç saniye daha ona baktıktan sonra ağzı ince bir çizgi halini aldı ve ardından başını hafifçe eğerek başını salladı.

"Daha fazla konuşacağız" diye söz verdi.

Ama çalışma odasının kapısında onu ayakta bırakırken onun "Bir şekilde bundan şüphe ediyorum," diye mırıldandığını duydu.

İşler böyle yürümemeliydi. Hayatındaki hiçbir şey böyle gitmemeliydi. Yine de, bir Arius Varisi için kaderin cilvesi bu gibi görünüyordu.

Merdivenlerden ana kata indi ve asansör kapılarından birkaç adım uzakta durdu. Güvenlik, birinin geçişine izin verip vermeyeceğini sormak için aramamıştı. Yani ya zorla içeri girmişlerdi ya da çatı katına sınırsız erişimi olan biriydi. Babasıysa, siktirip gitmişti. Annesini görmek istemiyordu ama onu yatıştırdı. Tessa ise... Şu anda araları pek iyi değildi ve Theon ile Luka'nın onunla işleri zordu. Sonunda, asansör kapıları açıldığında kimi bekleyeceğini bilmiyordu ama kesinlikle kolları bok dolu Theon değildi.

Kardeşi odaya girdi ve hemen onu tepeden tırnağa süzdü. Kendinden önce sorumlu gördüğü kişiler için hep endişeliydi.

Asansör kapıları kapanırken Axel'in kaşları çatıldı. Yalnızdı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, Theon'u gözleriyle takip ederken, ağabeyi bilgisayar çantasını yakındaki askılara asmak için hareket ediyordu. Bu alışkanlık, yürümeye başladığı andan itibaren ona yerleşmişti. Babaları gelirse diye ortalıkta hiçbir şey bırakmamak. Babaları, Theon'un Axel'i koruduğu tüm zamanları biliyor olmalıydı. Theon böylesine önemsiz hatalar yapmayacak kadar titiz ve kontrollüydü, ama yine de defalarca suçu üstleniyordu. Axel ise hayatının ikinci on yılına gelene kadar bunun ne kadar sık olduğunu fark etmemişti.

Kutuyu sehpanın üzerine koydu, yanına da büyük spor çantasını ve küçük çantalarını koydu. Kutuyu koyarken bir tanesi şingirdadı ve Axel kutuya odaklandı.

"Birkaç saat önce depremi hissettin mi?" diye sordu Theon, takım elbisesinin ceketini çıkarıp bilgisayar çantasının yanına asarken.

Axel hala çantaya odaklanmış bir şekilde, "Hangi deprem?" diye yanıtladı.

"Görünüşe göre tüm diyarda hissedilen oydu," dedi Theon. "Yeraltı'nda değil sanırım. Pantheon düştü."

Bu, bakışlarının Theon'a kaymasına neden oldu. "Bu ne anlama geliyor?"

Theon gömleğinin manşetlerini açmış, kollarını geriye doğru sıvarken, "Aynen öyle. Pantheon moloz yığınının dönmüştü. Mahkeme binası da öyle." dedi.

"Bu nasıl oldu yahu?"

"Buraya gelmemin sebeplerinden biri de bu," diye cevapladı kardeşi, ellerini cebine sokarak.

Axel sabırsızca elini salladı. "Öyleyse, tükür bakalım."

"Ben..." diye söze başladı Theon, sesi kısıldı. Bir el saçlarını çekiştirip yüzüne doğru çekti. Boğazını temizledi. "Vahiy Kararnamesi'ni, kehaneti ya da her ne derseniz onu çözdüm." Axel, onun bu işe girişmesini bekleyerek sadece

gözlerini kırptırdı. "Kararname, Devram'ın nasıl yönetileceğine dair talimatlar olarak asla tasarlanmamıştı. Bir kehanet. Tessa ve Devram'ın çöküşü hakkında."

"Ve?" diye sordu Axel.

"O bir dengesizlik," diye devam etti. "Ahaz ve Arius. Işık ve karanlık. Başlangıçlar ve bitişler."

"Ahaz ve Arius," dedi Axel. "Bütün bunları biliyorduk."

"Evet, ama ne kadar olduğunu fark etmemiştik. Achaz, Arius ve Serafina'nın torunu. Annesi hâlâ bir sır, ama babası bir tanrı ve o daha da fazlası-"

"Theon, asıl konuya gel," diye araya girdi Axel. Bunu nasıl anladığını gerçekten umursamıyordu. Sadece başlarına ne gibi bir saçmalık geldiğini bilmek istiyordu.

"Kader Tanrıları onu aramaya gelecek," dedi Theon, Axel'in ses tonunu duyunca doğrularak. "Onu öldürüp dengeyi sağlamak için."

Axel omuz silkti. "Soyumuzu sona erdirmek istediği düşünöldüğünde, bu birçok sorunumuzu çözer gibi görünüyor."

Bu sözler Theon'un etrafını sardı ve Axel umursamadı. Kader Tanrıları'nın Tessa'yı almaya gelmesinden daha büyük dertleri vardı. Tessa, Theon'un derdiydi, onun değil ve kesinlikle umurunda değildi. Onu bulabileceği halde bulamadığı zaman bunu açıkça belli etmişti. Bulsaydı, belki de her şey farklı olurdu.

Belki de karısıyla aynı lanet yatağı paylaşmaktan korkmazdı.

Axel, Theon'un ifadesine herhangi bir uyarı eklemeyince, "Ciddi misin?" diye dişlerini sıkarak konuştu Theon.

Axel kollarını kavuşturup omuz silkti. "Bak sana ne yaptı Theon. Çoğu gün tam bir pislik olduğun için bir kısmını hak etmiş olsan bile. Ve evet, bizi Baba'dan kurtarabilseydi harika olurdu, ama Arius'un Mirası mı? Krallığımızda onunla veya bunlarla hiçbir ilgisi olmayan masum insanlar var."

"Biliyorum," dedi Theon ve içinde bir şeyler değişti. Axel tam olarak ne olduğunu anlayamasa da, boşluğu dolduran

neredeyse bir pişmanlık ya da teslimiyet havasıydı.

Devam etmeyince Axel, "Ne olmuş yani? Bu depremin bir başka alamet olduğunu mu düşünüyorsun?" dedi.

"Sanırım buraya gelen Kader Tanrıları'ydı" dedi.

"Tessa için," diye açıkladı Axel.

Theon yavaşça başını salladı.

"Neyi söylemiyorsun, Theon?"

Elini tekrar saçlarının arasından geçirdi, diplerini çekiştirdi. "Tessa burada değil."

"Eminim Faven'dadır," dedi Axel ciddi bir tavırla.

Ama Theon başını iki yana salladı. "O burada değil, Axel. Her şeyi ben çözdüm ve onu Razik ve Eliza ile gönderdim. Luka da onunla gitti. O bu alemde değil. Kaderler onu bulamayınca Kaos hüküm sürecek. Dengeyi sağlamak için onu ararken bu alemin yok edilecekleri."

Axel, Theon'un az önce söylediklerini bir türlü kavrayamadığı için ona bakakaldı. Onu doğru duymuş olması imkânsızdı.

Theon, "Bir şey söyleyebilir misin?" diye sorana kadar tam bir dakika geçti.

"Ben..." Axel, neşesiz bir kahkaha atarak sustu. "Ne söylememi istiyorsun?"

"Bir şey. Herhangi bir şey."

"Şunu açıklığa kavuşturayım," diye söze başladı Axel, bir adım öne çıkarak. "Kader Tanrıları'nın onu aramaya geleceğini biliyordun, bu yüzden mi onu gönderdin? Onun için koca bir diyarı ölüme mahkûm ettin? Sırf damarlarında akan kan yüzünden koca bir grup insanı yok oluşturma mahkûm etmekten çekinmeyen kadın mı? Sorumlu olduğun bir krallık mı? Tüm bunlarla hiçbir ilgisi olmayan bir diyar mı?" Kardeşine doğru ilerlerken sesi her kelimedede yükseliyordu. "Ne halt ediyordun Theon?"

"Bunun hiçbirini hak etmediğini düşünüyordum," diye karşılık verdi Theon, o karanlık irislerinin üzerinden geçip etrafını sararken. "Bunu o istemedi."

"Biz de!" diye bağırdı Axel.

"Bu alem onu bu hale getirdi," diye karşılık verdi Theon. "Tıpkı bizi olduğumuz hale getirdiği gibi. Burada masum değiliz Axel."

"Belki öyle değildir ama burada masum insanlar var Theon. Miras'ı unut. Burada Periler var. Ölümlüler. Devram'ın politikalarıyla hiçbir ilgisi olmayan koca bir Yeraltı insanı var. Hiçbiri onun için kefaret ödemeyi hak etmiyor!" diye hırladı Axel, Theon'un göğsüne vurarak. "Sana inanamıyorum. Sen de onun kadar pervasızsın."

"Bunu düşünmeden yaptığımı mı sanıyorsun? Dürtüsel davrandığımı mı?"

"Elbette hayır," diye alay etti Axel. "Bu durumu daha da kötüleştiriyor Theon. Bunu gerçekten düşündün. Seni tanıyorum, seçenekleri değerlendirmek için sayısız saat harcadın ve yine de yapılması gerekenin bu olduğuna karar verdin. Onun için koca bir diyarı feda etmek."

"Onun için her diyarı feda ederim! Onu korumak benim sorumluluğumda!" diye bağırdı Theon.

"O zaman, bana ait olanı korumak için buraya gelen herhangi bir Kader veya Tanrı'yı öldüreceğimi anlayacaksın," diye karşılık verdi Axel. "Bu, sana savaş açmak anlamına gelse bile."

"Bizim için savaşa gidecek. Kaderlerle ve tanrılarla savaşacak ama benimle konuşmaya veya benimle aynı odada bulunmaya bile tenezzül etmeyecek."

İkisi de Kat'in sesini duyunca dönüp merdivenlerden inerken buldular. Bakışları, öfkesi hâlâ ona dönük olan kehribar gözleriyle buluştu ve ardından Theon'a yöneldi. Onlara bakarken çenesi kalktı ve tanrılar aşkına, uyku tulumu içinde olmasına rağmen bir görüntüydü. Kat, istediği gibi yukarıda kalmadığı için ona kızamazdı bile. Neden kızsındı ki? Theon'un kendisi için bir tehdit olmadığını biliyordu ama Theon'un bundan haberi yoktu...

Kardeşine döndüğünde, onu ona bakarken buldu. Daha doğrusu karnına. Ama bu bile doğru değildi. Bakışları karnından eline, sonra da kendi eline gidip geliyordu; sanki

az önce Axel'in elindeki Birleşik Krallık Nişanı'nı ve yüzüğünü fark etmişti.

"Kat..." diye söze başladı Theon, ama yutkunarak sustu.

"Merhaba Theon," dedi, sesindeki gerginlik gitmiş ve Axel'in kaşını kaldırmasına neden olan bir yumuşaklık. Son aylarda Theon'un yanında saatlerce araştırma yaptığını söylemişti ama görünüşe göre aynı zamanda... arkadaş olmuşlardı.

Theon ayağa kalktı ve bu Axel'i daha da şaşırttı. Kardeşinin her zaman kontrol sahibi, duygusuz ve hesapçı Arius Varisi olduğunu görmüştü. Tessa söz konusu olduğunda ise durum farklıydı.

"Siz... İkiniz de—"

Theon, Kat'e doğru bir adım atmıştı ama Axel önüne geçince sustu ve hareketsiz kaldı. Zümrüt yeşili gözler onunkilerle buluştu ve Axel'in tüm hayatı boyunca hiç görmediği bir şey vardı orada.

"Bana incinmiş gibi bakma," diye tısladı Theon'a. "Az önce bana bu diyarı gönüllü olarak feda ettiğini söyledin. Karıma ve doğmamış çocuğuma yaklaşmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Theon hiçbir şey söylemedi. Sadece uzun bir süre ona baktı, sonra bir adım geri çekilerek aralarındaki mesafeyi daha da açtı.

Yoğun ve ağır bir gerilim boşluğu doldurdu, ta ki Katya onu kıran kişi olana kadar.

"Theon bize zarar vermeyecek, Axel," dedi yumuşak bir sesle, elini onun koluna sürterek.

Onun dokunuşu her şeydi. Tanrım, onu özlüyordu ama o da Theon kadar büyük bir tehlikeydi.

Bu düşünceyle kaskatı kesildi ve kadının elinin düştüğünü duydu.

"Madem buradasın," dedi, Theon'u görebilmek için kenara çekilerek. "Bir sorunu tartışıyorduk—"

"Yeter Kat," diye araya girdi Axel.

"Hayır," diye tersledi. "Yardıma ihtiyacın var ve ilişki de budur işte, Axel. Birbirimize yardım etmek."

"Neyin var?" diye sordu Theon, yüzünde yeni bir endişe ifadesi belirdi.

"Dünya sona erdiğinde hiçbir şeyin önemi kalmayacak," diye karşılık verdi Axel.

Kat koluna vurdu. "Huysuzlanmayı bırak," diye azarladı.

Yanına yaklaştı ve kardeşine dik dik bakarken göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi.

Theon uyarıyı duyunca kaşlarını çattı. "İkiz alev bağının bir daha var olmayacağı izlenimine kapılmıştım..."

"Bir zamanlar vampire mi dönüşmüştüm?" diye tamamladı Axel onun yerine.

"Evet," diye itiraf etti, ensesini çekiştirerek onu yeni bir ilgiyle inceledi.

"Öyle değil," dedi Axel sertçe. "Onu kaybettik ama yine de birbirimizi seçtik."

"Anlıyorum," dedi Theon, birinin devam etmesini bekleyerek.

"Tamamen değişti," diye önerdi Katya. "Ama sorun bu değil. Sorun Bree."

Theon buna hiç şaşırmamış gibiydi. Sadece devam etmesi için başını salladı, ama iç çekerek konuşan Axel oldu.

"Beni bir sürelğine o alıkoyduğunu biliyorsun. Kan dökme arzusunun Kat'i öldürmeme sebep olacağını varsayarak beni bıraktı ve sen orada olmasaydın ben de öyle yapardım," diye itiraf etti. "Bree onu öldüreceğimi, sonra geri dönüp Hanedanına sadakat yemini edeceğimi sandı. Yeraltı'nı yönetmek istiyor."

"Peki şimdi?" diye üsteledi Theon.

"Döndüğümü duyunca buraya geldi. Kat'i gördü ve aralarında laflar geçti. Ama zaten biliyordu. Buraya gelmeden önce, büyücülere Yeraltı'ndaki tüm kan depolarını temizletti. Kan alabileceğiniz tek yer Eczane Bölgesi." Bir an durakladı ve ekledi: "Ayrıca Yeraltı'nı ele geçireceğimi ima etmiş de olabilirim, bu da bir kan davası başlatmış olabilir."

Theon homurdanarak güldü ve tüm bilgileri özümseyerek parmağıyla alnını kaşdı. "Ne kadar kanın kaldı?"

"Neredeyse bittim. Bu yüzden Kat'in yanımda olması güvenli değil," diye cevapladı karısına bakarak.

Gözlerini devirip kollarını kavuşturarak alaycı bir şekilde sırttı. "Hâlâ bana bir şey yapacağına inanmıyorum. Ayrıca şu anda ateş ve gölgelerim var. Kafanı kullanıp mantıklı düşünsen, kendimi savunabileceğimi anlarsın."

"Gölgeler mi?" diye sordu Theon, kaşlarını kaldırarak. "Bebekten mi?"

Axel, "Tristyn'le göndermeden önce oldu," dediğinde Kat başını salladı.

"Hiçbir şey söylemedin," dedi Theon, Kat'e bakarak.

"Yapamazdım," diye yanıtladı, elini karnına götürüp yan tarafını ovuştururken. "Eliza saklamama yardım etti. Kime güveneceğimi bilmiyordum. Miras'ın çocuğunu taşıyan bir Peri mi? Üstelik bir de varis mi? Onu korumak zorundaydım."

"O mu? Erkek mi?"

Kat başını salladı, yüzünde küçük ve yumuşak bir gülümseme belirdi.

Theon arkasını döndü ve beraberinde getirdiği çantalara doğru yürüdü. Birini alıp hafifçe şingirdadı. Daha önce olduğundan daha fazla yaklaşmadı, sağlıklı bir mesafeyi korudu ve Axel'in çizdiği sınıra saygı gösterdi. Çantayı yere bıraktı, sonra geri çekilirken "Yedek. Birkaç şişe. Alın," dedi.

Axel'in gözleri fal taşı gibi açıldı, çantadan Theon'a, sonra tekrar çantaya baktı. Sonra öne atılıp çantanın fermuarını açtı ve iki düzineden fazla şişe buldu. Birini kaptı, saniyeler içinde hepsini içti ve neredeyse rahatlayarak yere yığıldı. Damarları sıcaklıkla doldu ve neredeyse iki haftadır ilk kez kendini normal hissetti. Tedirgin veya kontrolden çıkmış gibi hissetmiyordu. Akı başında hissediyordu. Güçlü hissediyordu. Tadı harika değildi, Kat'ten özlediği şeye hiç benzemiyordu ama ihtiyacı olanı yapmıştı.

Tekrar özetleyip bir kenara fırlatırken Kat'e döndü. Bir sonraki nefeste karşısında belirdiğinde gözleri kocaman

açıldı ve bu kadar hızlı hareket ettiği için onu azarlamadan önce, yüzünü ellerinin arasına alıp dudaklarını onunkilere bastırdı.

İçine erirken şaşkınlıkla inlemesini yuttu. Damaklarında hâlâ kan vardı ama aynı zamanda tadını da alabiliyordu. Sıcak ve yakıcı. Şehvetli ve kusursuz. Elleri gövdesine kondu, parmakları gömleğinin altındaki çizgileri takip etti. Theon birkaç adım ötede olmasaydı...

Kendini geri çekilmeye zorladı, fazla uzağa gitmedi ve alnını onun alnına değdirdi. "Özür dilerim, kedicik."

"Seni özledim," diye fısıldadı.

"Sana zarar vermek istemedim."

"Biliyorum," diye mırıldandı.

"Kendimle yaşayamam," dedi ve başparmağını yanağında gezdirdi.

"Lütfen yardım etmeme izin verin."

Pişmanlık dolu bir ses çıkardı. "Sanırım Kader Tanrıçalarıyla savaşmamız gerekecek."

Ellerini kaldırdı, parmaklarını hâlâ yüzünü tuttuğu bileklerine doladı. "Sanırım bir orduya ihtiyacımız olacak."

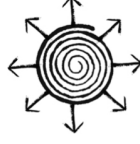
Duraksadı, geri çekilip onu inceledi ve kadının ona bakış şekli? Tanrım, sanki her şeyi başarabilecekmiş gibi hissettiriyordu.

Dudakları tekrar dudaklarına değdi, sonra onu yanına yatırıp kardeşine döndü. Theon'un elleri ceplerindeydi, gözleri onlara bu anı yaşatmaya çalışırken başka her yere bakıyordu. Dünyanın sonunu kabullenmiş olabilirdi ama Axel savaşmadan pes etmeyecekti. Bir geleceği hak ediyorlardı. Oğlu da bir geleceği hak ediyordu.

Dikkatinin üzerinde olduğunu hisseden Theon başını kaldırdı.

Kardeşinin bakışlarını kaçırmadan Axel, "Yardıma ihtiyacım var." dedi.

7

EVIANA

"Hayır," dedi Lange, başını kararlılıkla sallayarak. "Tekne çalmıyoruz."

Eviana aracın ön koltuğundan hiçbir şey söylemedi. Ellerini kucağında kavuşturmuş, hiç kıpırdamadan oturuyor ve küçük marinayı izleyerek dosdoğru önüne bakıyordu.

Corbin'in elleri, sıkıca tuttuğu direksiyon simidinde kasıldı. "Haklı," dedi. "Zaten bir Lord'un aracını çaldık, bir Miras'ın doğrudan emirlerine karşı geldik, esasen bir Lord'un Kaynağını çaldık ve—"

"Uzun bir liste hazırlıyorsun," diye sözünü kesti Eviana. "Bu noktada bir ihlal daha eklemenin ne önemi var?"

"Çünkü seninle asla bir tane daha olmayacak," diye homurdandı Lange arka koltuktan.

Haklı olduğunu düşündü ama hiçbir şey yapmaktan yorulmuştu. Aslında hiçbir şey yapmıyorlardı da değil. Yiyecek, giyecek ve benzeri malzemeleri toplamak için bir gün ayırmışlardı. Raven Harbor malikanesinin birkaç odasını yağmalamıştı, çünkü eşyaları para karşılığında satıp başkalarına da sessiz kalmaları için rüşvet vermeleri gerektiğini biliyordu. Ama aynı zamanda hafif seyahat etmeleri de gerekiyordu. Sonunda aracı geride bırakmak zorunda kalacaklardı ve o gün gelmişti.

Birkaç gün batıya doğru, Gece Suları'nın güneyinde kalarak yolculuk yapmışlardı ama son haftadır burada, Sonlar Nehri kıyısındaki küçük bir marina kasabasının

eteklerinde mahsur kalmışlardı. Serafina Krallığı ile Arius Krallığı arasındaki sınır sadece birkaç mil güneylerindeydi ve son birkaç gündür sınırı nasıl geçeceklerini anlamaya çalışıyordu. Fae'ler, gerekli belgeler olmadan krallıkları geçemezdi. Corbin elbette sahtecilik yapabilirdi ama herkes onun kim olduğunu biliyordu. Dahası, herkes Valter'in onu aradığını biliyordu. Efendisinin istemeden serbest bırakılması, bu duruma kesinlikle bir zorluk katmanı daha eklemişti.

"Yine de Luka'yı ya da Theon'u aramanın en iyisi olduğunu düşünüyorum," dedi Corbin dikkatlice.

Duraksadı, onun bu fikri aklından çıkarmasını bekledi -ki çıkaracaktı da- ama kadın konuşmasına izin vermişti. Zaten pek dinlemiyordu, zihninde şekillenen plana fazlasıyla odaklanmıştı.

"Bize yardım edecekler," diye atıldı Corbin, cevap vermeyince. "Söylentileri duyduk, Eviana. Pantheon düştü. Bunun yankılarını hissettik. Onların korumasına ihtiyacımız var."

Neredeyse alay etti. Korumaları mı? Miras, onları kullanmak için güçlü Perileri korumakla ilgileniyordu. Alacakları tek koruma, kaçmaya çalıştıkları için cezalandırılmak ve ardından bir daha asla kaçmamaları için kilit altında tutulmak olacaktı.

"Bir tekne çalacağız," dedi sonunda.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Lange, öfkeyle kendini koltuğun arkasına atarak. "Peki ne yapacağız, Eviana? Serafina Krallığı'na yelken mi açacağız?"

"Evet," diye yanıtladı, rıhtımlarda devriye gezen birkaç nöbetçiye inceleyerek. "Nehrin ortasında muhafız yok."

"Ciddi olamazsın derdim ama ciddi olduğunu biliyorum," diye yanıtladı, şimdi doğrulup koltukların arasına yaslanarak. "Nöbetçiler bizi nehrin ortasında bile görecekler. Alarm çalacaklar ve kıyıya vardığımızda bizi bekliyor olacaklar. Ya da bize tekneler gönderip orada alıkoyacaklardır. Ya da asla

kıyıya varamayız ve kendimizi Dreamlock Ormanı'nda buluruz."

"Doğru," diye yanıtladı Eviana.

Son iki gündür hangi tekneyi çalacaklarını düşünüyordu. Elit Legacy'ye ait sadece üç büyük gemi vardı. Diğer gemiler o kadar görkemli değildi ama rahat olurlardı. Tekne kullanmayı bilmiyordu ve Corbin ile Lange'nin hiç tekneye binmediğinden emindi. Ama aynı zamanda çabuk uyum sağlayacaklarından da emindi. İkisi de araba kullanmayı bilmiyordu ama Corbin çok az çabayla öğrenmişti. Teknoloji konusunda usta olan Corbin, aracın ekranlarını ve çeşitli bileşenlerini çabucak çözmüştü. Tüm hayatlarını değiştirmeye adapte olmuş hayatta kalanlardı. Devram'daki Fae'lerin hayatı böyleydi. Bunu çözeceklerdi.

"Saçmalama," diye devam etti Lange, "diyelim ki bu bizim için sorun değil. Hâlâ tekneyi almamız gerekiyor. Oradaki planın ne?"

"Bir dikkat dağıtma," diye cevapladı.

Corbin, "Dikkat dağıtacak şeyin ne olacağını sormaya korkuyorum" dedi.

"Ben," dedi sadece. "Siz tekneye binerken ben dikkatinizi dağıtacağım. Orada buluşuruz."

"Yapamayız—Bu değil—Hayır," diye kekeledi Lange. "Bu asla işe yaramaz."

"Hayır mı?" diye karşılık verdi Eviana. "Rüzgarlar mı söyledi bunu sana?"

"Sen bu saçmalıkları söylemeye devam ediyorsun ve ben hâlâ ne dediğini anlamıyorum," diye karşılık verdi.

Sonunda dönüp ona baktı. Gök mavisi gözleri öfkeyle parlıyordu. Soluk sarı saçları yüzüne döküldü, yüz hatları sonunda kırılıp teslimiyete dönüşecek bir kararlılıkla büküldü. Burada kontrol ondaydı ve araçtaki herkes bunu biliyordu.

"Eğer dikkat dağıtan sizseniz, teslim olmamız daha iyi olur," diye araya girdi Corbin. "Tanındığınız anda, tüm krallıklara haber verilecek. Sizi tutuklamak için takip

edileceğimizden şüpheniz olmasın ve Lange ile ben, durum böyle olmasa da, bir Kaynak'ı kaçırdığımız için hemen öldürüleceğiz."

Bunu düşünmüştü ama daha çok bir nöbetçinin Lord'a ait bir şey istemesine bel bağlamıştı. Kesinlikle bir riskti. Corbin tamamen haksız değildi. Öldürülmeden önce tutuklanırlarsa, soyları ortaya çıkacaktı. O zaman kesinlikle öldürülmeyeceklerdi, ama cezalar ve hapis cezaları yine de gelecekti. Buna rağmen aklına başka bir seçenek gelmemişti. Doğuya gidip bir tekne çalıp denizi kullanarak Serafina Krallığı'na girmeyi düşünmüştü ama yol arkadaşlarının bilmediği bir şekilde, plan gerçekten de Dreamlock Ormanı'na girmekti.

"Çok daha basit bir çözüm var," dedi, ikisine de bakmadan.

"Basit olduğundan eminim," diye alay etti Lange.

"Bağlarımı çıkarın. Buradaki birkaç nöbetçiyle kolayca başa çıkabilirim. Sonra yürüyerek gidip bir tekneye binebiliriz."

"Sınırı geçip Serafina nöbetçileri tarafından fark edilene kadar," diye karşılık verdi Corbin. "O zaman başa döneriz. Sen kapana kısılmışsın, biz de ölmüşüz."

"Serafina Krallığı'na girmemiz gerek," diye yanıtladı. "Sınırı geçince, bizi güvende tutacak sırları biliyorum. Tek yapmamız gereken oraya ulaşmak."

Lange arka koltuktan, "Ne yaptığımızı bize anlatırsanız, size yardım etmeye daha istekli olabiliriz," diye konuştu.

Bunu gerçekten hiç düşünmemişti. Tüm hayatı, Efendisi ve diğerlerinin sırlarını gizli tutmasını izlemekle geçmişti. Birisi sırlarınızı öğrendiğinde, üzerinizde bir nüfuza sahip olurdu. Kimse bilgisini kolayca vermezdi; tıpkı kimsenin birbirine güvenmediği gibi. İstedikini zorlama ve baskıyla elde ederdi. Sadece sorarak değil. Sadece fikri bile delilikti.

"Bilmen gereken tek şey, Serafina Krallığı'na girmemiz gerektiği," diye cevapladı sonunda, avuç içleri bacaklarının üzerinde düz dururken parmakları hafifçe esniyordu.

"Neden?" diye üsteledi Lange.

"Ya başka bir fikir bul, ya da bir tekne çalacağız," diye cevapladı, elini paltosunun içine sakladığı hançere doğru kaydırarak. Tessa'nın Faven'da tutulduğu sırada ona getirdiği palto. "Tabii eğer zincirlerimi çıkarmaya razı olmazsan."

"Bunu yapmayacağız," diye çıkıştı Lange. "Ama beceriksiz de değiliz. Bizim de kendi gücümüz var, biliyorsun."

Elbette biliyordu. Sadece ona yardım etmeye istekli olmayacaklarını varsaymıştı. Şimdi bu ima bile onu şüphelendiriyordu.

"Ne düşündüğünü biliyorum," diye devam etti Lange, sanki bir şey duymuş gibi başını eğerek. "Neden bize güvenesin ki, değil mi? Ama gerçek şu ki, bizi çok derinlere sürükledin. Şimdi geri dönersek, öldürüleceğiz. Kaçmasak bile, bir Kaynak kaçırdığımızı söyleyecekler. Ne olursa olsun, battık. Bu işte senin kadar bizim de kaybedecek çok şeyimiz var."

Bu tamamen doğru değildi, ama gerçek niyetlerini henüz onlara açıklamaya hazır değildi. Belki de haklıydılar, ama kendilerini kanıtlamaları gerekiyordu. Onlara körü körüne güvenemezdi. Herkes bir şeyi parlak göstermek için kelimeler kullanabilirdi.

"Bu durumda sihrini kullanarak mı yardım edeceksin?" diye sordu, yalan söylediğine dair bir işaret olup olmadığını anlamak için gözlerini kısarak.

"Ölmemek için sihrimizi kullanacak mıyız?" diye sordu Lange, gözlerini devirerek. "Evet, Bellana."

"Bana öyle seslenme," dedi ve tekrar önüne döndü.

"Bize şantaj yaptın ve hayatımızı tehlikeye attın. Sana istediğim gibi hitap edeceğim," diye karşılık verdi.

"Lange," diye iç çekti Corbin, alnını ovuşturarak, ama Lange'nin sözleri Eviana'nın başını eğmesine neden olmuştu.

"Beni azarlama," diye cevapladı Lange, bir kez daha koltuğuna çökerek. "Yorgunum, açım ve uzun zamandır iyi bir eğlence-"

"Uzun!" diye bağırdı Corbin.

"Birbirinizden zevk almanızı hiçbir zaman engellemedim," diye cevapladı açıkça, bir kez daha devriye gezen nöbetçilere odaklanarak.

Lange, tam olarak anlayamadığı bir şeyler mırıldandı. Ayrıca burada neler olduğunu da tam olarak kavrayamıyordu. Kimse onun yanında bu kadar açık sözlü konuşmazdı. Ama bu doğru değildi. Legacy, bir şey için kullanılmadığı sürece odada yokmuş gibi konuşurdu. Fae onunla asla konuşmazdı. Tüm bunlar oldukça kafa karıştırıcıydı.

"Bir plan," dedi Corbin dişlerini sıkarak. "Lanet olası bir plana ihtiyacımız var."

"Evet, evet," diye homurdandı Lange. "Benim de onlardan bir tane var."

"Paylaşın lütfen," dedi Corbin bezgin bir sesle.

"Serafina Krallığı'na nehirden geçerek giriyoruz," diye cevapladı basitçe.

"Neden bir tekne çalamayacağımızı daha önce konuşmuştuk," diye karşılık verdi ortağı.

"Tekne çalmaktan bahsetmedim. Nehri kullanacağız dedim. Sen su büyüüne sahipsin. Ben rüzgara sahibim," dedi, sanki bu çok açıkmiş gibi.

"Nehirden girmek istiyorsun," dedi Corbin anlayışla, ama Eviana ne demek istediğini hâlâ anlamamıştı. "Nehrin birkaç mil yukarısına, korunaklı olmayan bir yere gidebiliriz. Oradan girebiliriz."

"Kesinlikle," dedi Lange. "Büyümüz tükenmeden önce gidebildiğimiz kadar uzağa gidebiliriz ve nefes almak için yüzeye çıkmamız gerekiyor."

Eviana, "Tespit edilemeyeceğimiz su altı krallığına girmeyi mi planlıyorsun?" dediğinde her şey yerli yerine oturdu.

"Kesinlikle," dedi Lange.

"Sihirli büyüün ne kadar dayanacak?"

"Pek kullanmıyoruz," diye ekledi Corbin. "Rezervlerimiz dolu. Yüzeye çıkmadan önce krallığa kolayca girebilmeliyiz."

Yine de nehir akıntısı bir etken olacak."

Dinlerken başını salladı. Onlara Dreamlock Ormanı'na gitmeleri gerektiğini söylemenin zamanı değildi. Bu bilgiyi, bölgenin iyice içine girene kadar açıklamayacaktı.

"Bence bu plan mantıklı," dedi sonunda.

Lange arka koltuktan homurdanarak güldü. "Yaptığımız hiçbir şey sağlam değil, Bellana."

Lakap tekrar kaşlarını çatı ama hiçbir şey söylemedi. Kendisine dışarıdan göz alıcı görünen ve zehirli meyveler veren bitki olarak hitap etmesinin yerinde olduğunu düşündü. Tadı lezzetliydi ama yedikten bir saat sonra insanı öldürüyordu. Bunun yerine, Corbin aracı çalıştırmadan önce onun sorgulayan bakışlarına sadece bir kez başını salladı.

Birkaç dakika sessizce yol aldılar, ta ki etrafta kimse ve hiçbir şey kalmayana kadar. Ağaçlarla çevrili, nispeten korunaklı bir alana park edip aracı kapattı ve Eviana hiç vakit kaybetmeden çıkıp erzaklarının olduğu arka tarafa döndü. Her şeyi yanlarına alamayacaklardı ve Eviana, eşyalarını sistematik bir şekilde sırt çantasına taşımaya başladı. Lange ve Corbin'in yaklaştığını hissetti ve sessizce aynısını yapmaya başladılar.

Birkaç dakika içinde çantaları omuzlarına aldılar ve Corbin arka kapağı kapatmak için uzandı. Lange ile bakıştıktan sonra Eviana'ya dönüp "Hazır mısınız?" diye sordu.

Eviana sadece başını salladı, bir kayışını düzeltti.

"Suya ulaştığımızda, büyümü kullanarak bir tür kubbe oluşturacağım. Kuru ve güvende kalmak için suya gireceğiz. Lange oksijen sağlayacak. Suya daldığımızda, bizi aşağı indireceğim ve nehrin dibinde yürüyebileceğiz," diye açıkladı Corbin. "Akıntıyı azaltmak için elimden geleni yapacağım."

Tekrar başını salladı ve çalkantılı suyu incelerken ellerini önünde kavuşturdu. Kristal mavisini rengiyle, Gece Suları'nın tam tersiydi. Yine de, yüzeyin altında da aynı karanlık olduğundan emindi. Valter'in emriyle defalarca başkalarını suyun altında tutmak zorunda kalmıştı. Valter iki kez aynısını ona yapmıştı ve yaşadıklarından sonra hiçbir şeyden

korkmasa da, gönüllü olarak nehrin altına girme fikri kalp atışlarını hızlandırıyordu.

"Eviana? İyi misin?" diye sordu Corbin, onu aşağı doğru yuvarlandığı yoldan çekerek.

Serafina Krallığı'nda küçük bir kız. Odaklanması gereken şey buydu. O minik ruh için her şeyi yapabilirdi ve yapardı.

"Evet," diye cevapladı ciddi bir tavırla, suyun kenarına doğru yürürken. İki erkeğin yanına gelmeden önce birbirlerine baktıklarını görmekten çok, hissettiklerini hissetti.

Corbin aralarında durdu ve elini kaldırdı. Dalgalar büyük bir kayanın etrafından akıyormuş gibi bölünürken, su aynı anda kıvrım kıvrım yükseldi. Fidanları, tam da olacağını söylediği gibi, bir kubbe oluşturunca kadar ördü. Suyun kenarı şimdi çıkıntı yapıyordu, çamurlu toprak uzaklaştıkça aşağı doğru meyilleniyordu.

"Hadi gidelim," dedi Lange, öne doğru adım atıp Eviana'ya bakarak.

Onu takip etti, Tessa'nın ona verdiği çizmeler çamurlu nehir tabanına battı. Bir an duraksayıp titrek bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. Sonra parmakları onun parmaklarını sardı ve gözleri aniden açılınca Lange'nin elini tuttuğunu gördü. Corbin diğer tarafına geçmiş, yüzü konsantrasyonla çarpılmıştı.

"Bunu daha önce de yaptık," dedi Lange, sanki ürkmüş bir hayvanı ikna etmeye çalışıyormuş gibi sessizce.

"Bir nehrin altına mı taşındın?" diye sordu, adam onu yavaşça öne doğru çekerken bir adım daha attı.

Gülerek onu bir adım daha ileri çekti ve "Burada olmaz, Bellana. Ama biz de kendimize göre yaramazlıklar yaptık, özellikle de Akropolis'te Çıkış Töreni'nden sonra daha fazla özgürlüğe sahip olduğumuzda." dedi.

"Çok uygun," diye mırıldandı, adam onu nehrin ortasına doğru ilerlettikçe gerginliği azalıyordu. Derinlere doğru ilerledikçe her iki tarafta da su duvarları yükseliyordu.

"Neden?" diye sordu Lange ve ses tonunda alaycı bir ton olduğuna yemin edebilirdi.

"Hiçbir sebebi yok," diye cevapladı Corbin'e bakarak. Ela gözleri sanki biraz değişmiş gibi daha parlaktı.

"Hazır mısın, Lange?" diye sordu Corbin.

"Evet," diye cevapladı Lange, erkek diğer elinin parmaklarını sanki rüzgarları çağırıyormuş gibi çevirince etraflarındaki hava yoğunlaştı.

"Eviana mı?" diye sordu Corbin.

Bir kez daha ona baktı. "Ne?"

"Hazır mısın?"

"Geri dönmek için biraz geç değil mi sence?"

Ona hafifçe gülümsedi. "Öyle," diye cevapladı ve ellerini yanlarına indirdiğinde su kapandı.

Sanki devasa bir balonun içindeymiş gibi, su etraflarını sardı ve nehir akıntısı onu ele geçirince sendeledi. Ama Lange hâlâ elini tutuyordu ve elini bıraktı, sadece kolunu beline doladı ve onu yanına çekti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Corbin ve Eviana onun büyüünün suyu uzak tutmak için çalıştığını hissedebiliyordu.

Etraflarındaki her şey giderek daha karanlık ve bulanık bir hal alıyordu. Nehir onları yutuyordu ve derinliklerde bir güzellik vardı. En azından seçebildiği kadarıyla. Işık hızla azalıyordu, o kadar derine ulaşamıyordu. Balıklar sürüler halinde yüzüyordu. Çeşitli yaratıklar etraflarında uçuşuyordu. Su bitkileri, tam olarak göremese bile, büyüüne sesleniyor ve onu çağırıyordu. Orada olduklarını biliyordu. Keşke şu lanet olası gruplar gitmiş olsaydı.

Botlarının içinde ayak parmaklarını esneterek ellerini ceplerine soktu, bir tarafındaki doğaçlama silahları, diğer tarafındaki Valter'in masasındaki hançeri yokladı. Yanında, Corbin'i zorla verdiği telefon vardı. Bilmiyorlardı ama şarjda tutmuştu. Elbette kapalıydı. Valter'in onu takip edebileceği olası bir açık bırakmak istemiyordu.

"Ne kadar vaktimiz var?" diye sordu Eviana, Lange'nin tutuşunun gevşediğini hissederek. Her şeyi süzerek yavaşça döndü, ama artık hava çok karanlıktı. Bu kadar derine sadece belli belirsiz güneş ışığı sızıyordu ve gözlerini kısarak karanlığa alışmaya çalışıyordu. Ses boğuktu ve su kubbesi, suyun bu kadar derinlerindeki soğuğu hafifletmiyordu.

"Corbin'in rezervleri benimkinden daha hızlı tükenecek," diye yanıtladı Lange. "Bizi su altında tutmak, akıntıya karşı koymak ve kuru tutmak için daha fazla güce ihtiyacı var."

"Ama havayı çağırmalısın," diye karşılık verdi Eviana. "Hiçlikten."

"Yok yere değil," dedi, kubbenin kenarına doğru yürüyüp parmağını suyun içinde gezdirerek. "İçinde oksijen var. Sadece onu çekmem gerekiyor."

"Ne kadar dayanabileceğimizi düşünüyorsun?" diye tekrar sordu, paltosunu daha da sıkı sararak. Bir sonraki hamlelerine nasıl hazırlanacağını bulması gerekiyordu ve bunun için de Serafina Krallığı'nın içinde nerede yüzeye çıkacaklarına dair bir fikre ihtiyacı vardı.

Lange, Corbin arkasından gelip kolunu beline dolayıp çenesini omzuna yaslayınca omzunun üzerinden baktı. "Birkaç saat dayanabilirim sanırım. Hareket etmeye devam ettiğimiz sürece Serafina Krallığı'na varabiliriz. Akıntının bizi sürüklemesine izin vereceğim, ama bizi bunaltıp sürüklemesine izin vermeyeceğim. Kontrolümü kaybetmek istemiyorum."

"Krallığın ne kadar derinine?" diye üsteledi, istediği kadar derine inemeyeceğini biliyordu.

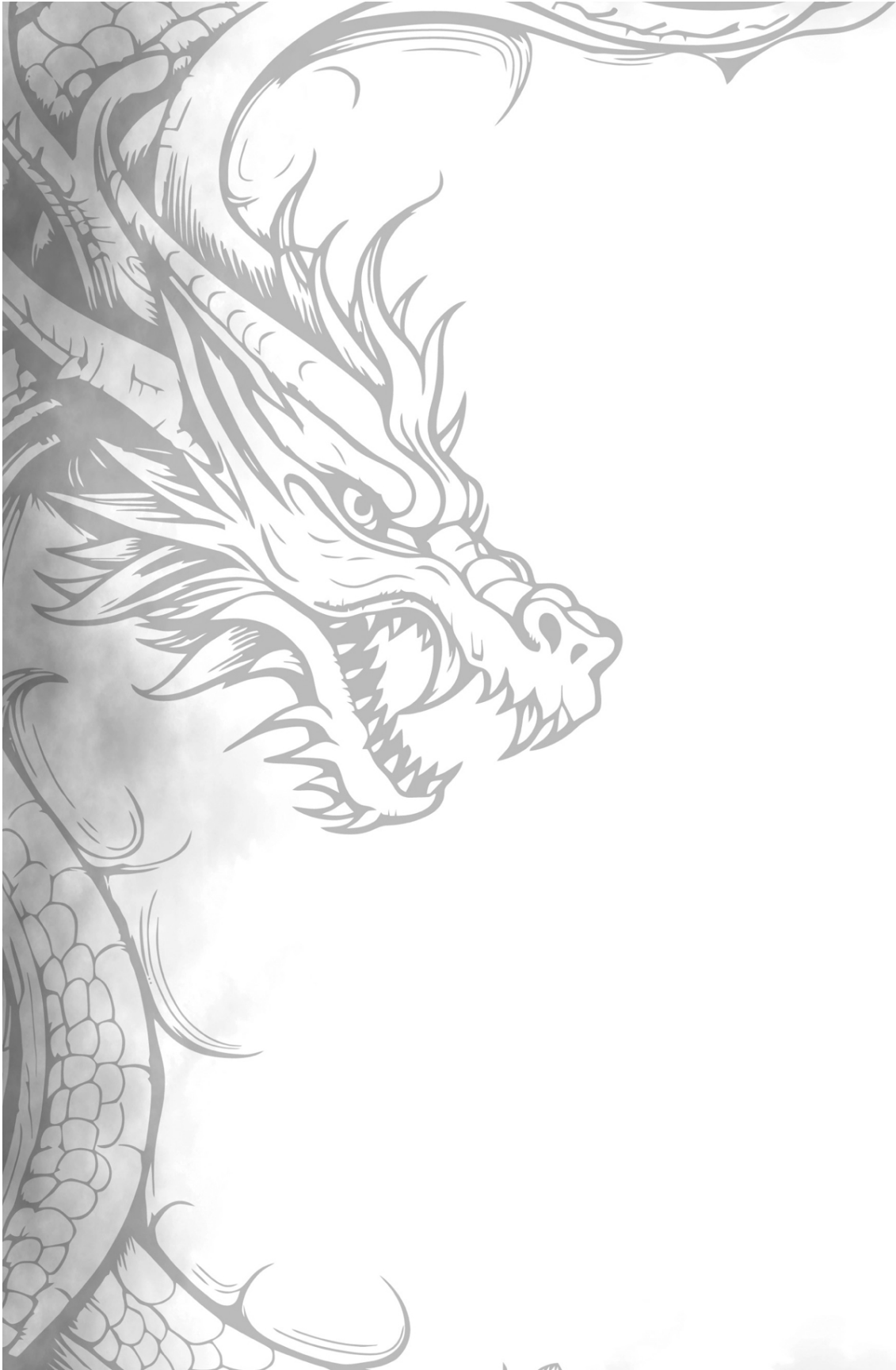
"Bence hemen harekete geçmeliyiz," dedi Lange. "Hepimiz mümkün olduğunca uzağa gitmek istediğimiz konusunda hemfikiriz. Hiçbirimiz keşfedilmek istemiyoruz, Bellana."

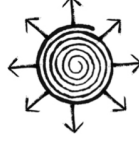
Erkeğin görünüşe göre takındığı takma ada gözlerini devirdi, ama haklıydı. Sınırlarını öğrenmek için onlarca yılı vardı ve gücünün ne kadar süreceğini tam olarak söyleyebilirdi, ancak onlar hâlâ kendi sınırlarını

keşfediyorlardı. Hâlâ derinliklerini anlamaya çalışıyorlardı ve onlarla geçirdiği kısa zamandan, yalnızca tam kapasitelerini keşfetmediklerini değil, aynı zamanda ne kadar güçlü olduklarını da anlamadıklarını biliyordu. Bu sorun değildi. Onları öğrenmeye zorlayacaktı. Bunu onlardan zorla çıkaracaktı, çünkü Dreamlock Ormanı'nda hayatta kalmak için hepsinin tam güçte olması gerekecekti. Ama yine de, bunu çok yakında öğreneceklerdi.

Nehir yatağında ilerlemeye başlarken onlara bu huzurlu anı yaşattı. İki erkeğin bir Kaosfer oyunu tartışmasını yarı yarıya dinlerken, keşke bu kadar önemsiz bir şeyi önemseyebilme kapasitesine sahip olsaydı diye düşündü. Gerçekten de öyleydi.

Ne yazık ki Kader'in yolları kesişmişti ve o, dokunduğu her şeye yayılan bir zehirdi. Belki de Bellana uygun bir isimdi.

8

LUKA

"Eşyalara dokunmayı bırak," diye homurdandı Luka, mağarasının ana yaşam alanına geri dönerken.

Herkes buradaydı. Herkes. Eşyalarının yakınında çok fazla insan vardı.

Razik kollarını göğsünde kavuşturarak, "Hiçbir şeye dokunmayacağım," diye karşılık verdi. Başını eğip küçük, kare bir teneke kutuya doğru eğildi. "Bu kaç yaşında?"

Luka yanına gidip onu kaptı. "Eşyalara bakmayı bırak," diye çıkıştı, mutfağa gidip tezgahın üzerine koydu. Kardeşinden uzağa.

"Bu bir kase bile değil, Raz," diye seslendi Eliza kanepede oturduğu yerden. Bir yerlerde, sayfaları kucağında açık bir kitap bulmuştu. "Onu kızdırmayı bırak."

"Sanırım o kase kendiliğinden ortadan kayboldu, öyle mi?" diye karşılık verdi.

"Muhtemelen onu yanlış yere koydun."

"Ben eşyalarımı kaybetmem," diye hırladı, nefes verirken dumanlar yükseliyordu.

Gözlerini devirip kitabına geri döndü ve Razik boş çerçevelerden oluşan duvarı incelemek için ilerledi. Luka gerildi, gözlerini kısarak kardeşine baktı. Tam iki gündür buradaydılar ve Razik bunun her saniyesinden nefret ediyordu.

Gözlerini zorla ayırıp buzdolabına yöneldi ve çeşitli eşyalar çıkardı. Cienna, Gia ve Tristyn Castle Pines'a gidip

yiyecek, yedek kıyafet ve diğer ihtiyaçları stoklamışlardı. Hiçbiri burada ne kadar süre saklanacaklarını bilmiyordu. Dahası, Theon da saklanmış gibiydi. Telefonla ulaşamıyordu ve bağ artık bir seçenek değildi. Bir kısmı, Eviana'nın yaptığı gibi bağı bir şekilde engellemek için bir işaret kullanıp kullanmadığını ve bu yüzden düzgün çalışmadığını merak ediyordu. Eviana'ya gelince, Lange veya Corbin ile de iletişime geçememişti. Bu iyiye işaret değildi ama aynı anda üç yerde birden olamazdı. Tüm bunların ne zaman kendi sorumluluğu haline geldiğinden tam olarak emin değildi.

Yumurtaları bir tencereye koyup, iyice haşlamak için ocağı yaktı. Pişerken sebzeleri, şarküteri ürünlerini, peynirleri ve biraz da meyveyi doğradı. Kaselere cips ve kuruyemişler koydu, bu arada kardeşinin tek bir şeye bile dokunmadığından emin olmak için onu görüş alanında tuttu.

Razik yemek masasına geldiğinde yumurtaları duruluyordu, ama tabağı doldurmamıştı. Sadece doğrulup kollarını kavuşturdu ve "Nerede o?" dedi.

Luka ona baktıktan sonra dikkatini tekrar yaptığı işe verdi. "Xan onunla birlikte."

"Ve sen onu benden ne zamana kadar uzak tutacaksın?"

Haşlanmış yumurta kasesini diğer yiyeceklerle birlikte masaya koyarken, kardeşinin tavrını taklit etti. "Aynı odaya adımını attığı anda ona saldırmayacağını bilene kadar."

"O senin Vesayetin değil," diye alay etti Razik, dudağı tiksintiyle kıvrılarak.

"Farkındayım."

"Ve artık senin gibi görünmüyor," diye devam etti.

"Ne demek istiyorsun?" diye çıkıştı Luka, ejderhası bu sözler üzerine içten içe hırladı.

"Onu korumak senin görevin değil," diye karşılık verdi Razik. "Yaptıklarının hesabını vermeli. Lanet olası Kader. Bu soy, ne diye istediklerini sonuçlarına katlanmadan yapabileceklerini sanıyor?"

"Arius soyu mu?" diye sordu Luka şaşkınlıkla.

"Arius. Serafina. Onların kahrolası torunları," diye homurdandı. "Mesele şu ki, artık onun ve seçimlerinin yanında durmanın senin görevin olmadığı anlaşıyor."

Luka, kardeşinin gözlerindeki kibirli meydan okumaya karşılık vererek dişlerini gıcırdattı. Sanki erkek, ruhunda alevlenen savaşı görebiliyormuş gibi, sırttı ve Luka'nın ne yapacağını bekledi. Peki ne yapabilirdi?

Cevap vermeyeceği belli olunca, Razik öne doğru bir adım attı ve kollarını iki yana açtı. "Eve giden yolumu mahvetti," diye hırladı.

"Biliyorum," dedi Luka.

"Ben bu alemde sıkışıp kalmak istemiyorum."

"Peki, tam olarak ne yapmamı istiyorsun?" diye karşılık verdi Luka. "Pantheon'u yeniden inşa edemem ve kesinlikle dünya yürüyüşü yeteneğim yok. Öyleyse ne başarmayı umuyorsun? Dahası, ne yapabileceğini düşünüyorsun?"

"O Kaos," diye çıkıştı Razik. "Yapabileceği bir şey olmalı."

Alaycı bir tavırla, "Çünkü açıkça dünyayı dolaşmayı düşünebilecek bir konumda. Gücü o kadar derin ki, her geçen gün daha da deliriyor." dedi.

"Delilik, rüya görme biçimimizdir."

Tessa'nın sesi odaya sızdığı anda ikisi de döndüler, o ürkütücü tınısı. Gitmemişti. Pantheon'u yerle bir ettiği günden beri, o ürkütücülük oradaydı. Gücünün şu anda üzerinde ne kadar kontrol sahibi olduğunu ele veren en açıklayıcı şeydi. Ama diğerlerinin pek fark etmediği şeyler vardı. Sürekli bir şeye, genellikle duvara dokunmak zorunda olması. Ellerinin sürekli saçlarında olması. Mırıldanması. Ama tavırları giderek daha dengesizleşiyordu ve herkes bunu fark ediyordu.

Boşluğun derinliklerine doğru ilerledi, çıplak ayakları ayak izleri bırakıyordu. Auryon'un sık sık geride bıraktığı küller gibi değildiler ama benzerlerdi. Tessa'nınkiler daha çok gümüş ve altın parçacıklarıydı. Luka, Eliza'nın oturduğu kanepenin arkasına yaslanıp ona sert bir bakış atan babasına baktı. Eliza, sanki içeri giren dengesiz kadını

duymamış gibi hâlâ kitabına odaklanmıştı. Ancak Luka daha iyisini biliyordu. Kadının fark etmediği pek bir şey yoktu.

Razik, Tessa'nın yanından geçerken ona dik dik baktı ama Tessa umursamıyor gibiydi. Sadece bir portakal alıp karşı tezgaha atladı, meyveyi soyarken bacaklarını sallıyordu. Kimse bir şey söylemedi çünkü bu noktada söylenecek ne vardı ki?

Altın rengi saçları yumuşak dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu ve saçlarını çekiştirirken parmaklarının hafifçe titrediğini gördü. Dar elbisesi rahattı; uzun kolluydu ve her iki yanında uyluklarının üstüne kadar uzanan yırtmaçları vardı. Geniş yakası, kalbinin üzerindeki İşaret'i gösteriyordu. Tüm bunları başlatan İşaret. Onu, kendine yasaklamaya çalıştığı bir şeye çekmişti.

"Neredeydin?" diye sordu Luka.

Tessa cevap vermedi, hatta ayakları sallanmaya devam ederken onları fark etmedi bile.

"Onu dışarı çıkardım," diye cevapladı Xan.

Babasına döndü. "Dışarıda mı? Bunu neden yaptın?"

"Gökyüzünü görmesi gerek," diye yanıtladı. "Onu yere indirecek bazı şeyler var. Emniyet ve güvenlikle ilişkilendirdiği şeyler. Bağdaştırdığı şeyler."

Aniden sözünü kesti ve devam etmeyince Luka sordu: "Ve gökyüzü onun için bunu yapıyor mu?"

"Daha iyi seçenekler var," dedi Xan imalı bir şekilde. "Ama kaosun derinliklerinden kurtarılıncaya kadar bu bir süre."

"Peki daha iyi seçenekler neler?" diye sordu Razik, ama bakışları Luka'ya kilitlenmişti. Ona orta parmak göstermemek için elinden geleni yaptı.

"Akira için bir insan her zaman en iyisidir," dedi Xan dikkatle. "Tessa farklı olabilir... Ben sadece ona bir şey bulmasında yardımcı olmaya çalışıyorum ve Akira gökyüzünü görmeyi seviyor."

O farklı değildi. Luka bunu biliyordu.

Seni görebileceğim bir yerde dur.

Omzunun üzerinden baktığında portakalı soymayı bitirdiğini gördü, ama şimdi meyvenin özünü koparıyordu. Suyunun parmaklarından aşağı aktığını görebiliyordu ve dudakları kendi kendine mırıldanırken kıpırdıyordu. İç çekerek aralarındaki mesafeyi kapattı ve yaklaşırken mırıldanmaları duyabiliyordu.

"Xan haklı ama bizi istemiyor. Kimse bizi istemiyor. Bunu biz yaptık. Ben. Sen. Sadece yalan söylüyor ve kandırıyoruz ama onlar göremiyorlar—Kimse göremiyor..." diye sustu, bir el kalktı. Luka, yapışkan parmakları saçlarına dalmadan önce bileğini yakaladı.

İrkildi, görünüşe göre ne kadar yaklaştığını fark etmemişti. Bakışlarını yavaşça ona doğru kaldırdı, irislerindeki menekşe, dönen gümüş ve altın renklerini deldi. Konuşmadılar ama o bakışta aralarında birkaç kelime geçti. Buraya geldiklerinden beri konuştuklarından daha fazla kelime.

Boğazının bir yudumla inip kalktığını izledi ve diğer elinden portakalı alırken, gücünün ona doğru uzandığını ve onu daha da yakınlaştırmaya çalıştığını hissetti. Bileğindeki ışık şeridi, onunki yerine parmaklarının etrafına ve koluna dolandı. Gözlerindeki güç biraz yatıştı, menekşe daha fazla parladı, ama bundan da öte, bir duygu parıltısı vardı. Bağın aşağısında hissedemiyordu ama gözlerinde görebiliyordu.

Çaresizlik.

Kararlılık.

Pişmanlık.

İstifa.

Arıza.

Öfke.

"Benimle gel Tessa," dedi, onu herkesin bakışlarından uzaklaştırmak istercesine. Onu nereye götüreceğini bilmiyordu. Bir sürü oda vardı ve Tessa'nın kendine ait bir alanı vardı, ama onu asla uzun süre yalnız bırakmıyorlardı.

En son bunu yaptıklarında, diyarın merkezini yerle bir etmek için bir plan yapmış ve uygulamaya koymuştu.

Bileğini çekiştirerek onu elinden kurtarmaya çalıştı. "Göremiyorsun," diye fısıldadı.

"Bana gösterebilir misin?" diye karşılık verdi, herkesin onları izlediğinin farkındaydı.

Başını yavaşça sallarken bakışlarını ondan ayırmadı. "İstemiyorsun ve anlıyorum."

"Razik sana kızgın," diye tekrar denedi.

Başını eğdi, saçları omzuna döküldü. "Bu sefer beni yakalamanı ben istemedim Luka. Artık buna hakkım olmadığını anlıyorum."

Hâlâ onu tutuyor, hâlâ ona dokunuyordu ve son iki gündür en tutarlı hali buydu. Babasının haklı olduğunu zaten bilmiyorsa, ihtiyacı olan tek doğrulama buydu. Onu tamamen geri çekmeye yetmiyordu ama büyüünün durgunluğundan kısa bir süreliğine de olsa kurtulması için ona sağlam bir zemin sağlıyordu.

Luka onu bıraktı, geri adım attıktan çok sonra bile gücü hâlâ üzerindeydi. Bir portakal daha alıp soymaya başladı ve erkek yaklaşırken kendini onunla Razik arasında tuttu. Luka, ilk konuşanın Razik olacağını sanıyordu ama konuşan Tessa'ydı.

"Bana söylemek istediğin bir şey mi var?" diye sordu. Ve tanrılar aşkına, Luka odadaki havanın gerginlikle yoğunlaştığına yemin edebilirdi.

Tessa'ya döndüğünde, onun hareket ettiğini ve tezgahın üzerinde dizlerinin üzerinde oturduğunu gördü. Gücü kollarını sarmış, Razik'i incelerken altın bir sis bulutu oluşmuştu.

"Eve giden yolumu mahvettin," diye homurdandı Razik.

"Kader Tanrıçalarının giriş yolunu mahvettim," diye karşılık verdi.

"Ve evimin yolu," diye tekrarladı.

"Buraya ilk başta müdahale etmeye karar verdiğinizde bunun bir risk olduğunu biliyor muydunuz?"

Luka, onunla alay etmediği için neredeyse gülecekti. Gerçek bir soru gibiydi.

"Elbette bunun bir risk olduğunu biliyordum," diye çıkıştı Razik.

"O zaman bana değil, kendine kızmalısın," dedi, parmaklarını tezgahın üzerinde gezdirerek.

"Serafina sana içeri girmenin başka yolları olduğunu söylemişti. Sen bizi burada tuzağa düşürmekten başka bir şey başaramadın."

"Başka giriş yolları varsa, başka çıkış yolları da vardır," diye yanıtladı Tessa omuzlarını silkerek. Sonra dudakları küçük, sinir bozucu bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ama onları da bulacağım. Her yolu yok edeceğim."

"Bu dünyanın bir hesaplaşma yaşamasını istiyorsun," dedi Eliza, Razik'in yanına gelerek. Gri gözleri Tessa'ya dikilmişti. "Neden öylece çekip gitmiyorsun da Kader'in bunu yapmasına izin vermiyorsun?"

"Çünkü buradaki masumlar adaleti hak ediyor, onları nasıl kullanacaklarına göre değer biçenlerin yanında ölmeyi değil," diye tısladı Tessa, parmak uçlarından yayılan güçle.

Eliza, ikiz alevinden çok daha sakin bir şekilde başını salladı. "Miras'ı ortadan kaldırmak istiyorsun."

"Buradaki Perilerin senin kendi dünyanda sahip olduğun özgürlüğe sahip olmayı hak etmediğini mi düşünüyorsun?"

"Evet," diye onayladı Eliza.

"Mükemmel bir cevap," dedi Tessa, bakışları Razik'e kayarken dudaklarında alaycı bir sırıtış belirdi. "Öngörülebilir gelecekte burada mahsur kalacağın için."

"Şanslısın ki ben..." diye başladı Razik, ama gücü yoğunlaşıp elinde bir kırbaç gibi kıvrılınca ağzını kapattı. Işık ve karanlık çatırdadı, enerji kıvılcımları ve başka bir şeyin közleri ondan alevlendi.

"Söyle bana," diye mırıldandı Tessa. "Bana sahip olduğum tüm şansını anlat, Razik Greybane. Doğumda terk edilmek mi? Düşünmek için dar alanlarda geçirilen zaman mı? Beni kullanıp kandıran dostlar mı? Aynısını yapan Lordlar ve Leydiler mi? Yoksa tüm kitapların ve öğretilerin varken ne olduğumu bilmemek, bunu anlamamanın bir yolunu

bulamamak mı? Sonra buraya gelip, sana bu kadar özgürce verilen bilgiye sahip olmadığımız için sanki sende aşağıymışız gibi davranıyorsun."

Luka, etrafındaki gücü giderek artarken ona doğru yaklaşarak, "Tessa," diye sessizce uyardı. Dışarıda bir yerlerde gök gürültüsü duyulurken, hayalet rüzgarlar esiyor, yemek tepsileri şangırdayıp bazıları yere düşüyordu.

Ama Tessa onu duymazdan geldi. Bunun yerine, tezgahdan atlayıp Razik'in önüne konduğunda, kimsenin beklemediği bir şekilde hızla hareket etti. Adam küfrederek Eliza'yı arkasına iterken, Luka da kolunu Tessa'nın beline doladı ve sırtını göğsüne yasladı. Turuncu, unutulmuş bir şekilde yere düştü. Gücü tenine işledi ve alevleri yüzeye çıktı; büyüsüne mi yoksa onu mu koruyacağına emin değildi.

"Yoksa ben şanslı olan mıyım çünkü vaatlere ve nazik dokunuşlara rağmen sonunda bir yuva bulduğuma inandım ve sonunda kaderimin bu olmadığını öğrendim?" diye devam etti Tessa, her kelimesinden zehir damlıyordu ama Luka konuşurken vücudunun hafifçe titrediğini hissetti. "Bence buradaki şanslı kişi sensin, Razik Greybane. Geri dönmek için her şeyi yapacağın bir yuvan var. Dahası, seni isteyen insanlar var. Duygularına karşılık vermemene rağmen seni isteyen insanlar. Ben olsam buna dikkat ederdim. Sonunda denemeyi bırakıp seni istemeyi bırakırlar ve sen de çok geç fark edersin ki aslında onları hep istemiştin."

Oda tamamen sessizliğe gömülmüştü. Eliza, Razik'in vücudunun etrafından bakıyor, elini kolunun ön kısmına bastırıyordu. İkilinin aralarındaki bağı açıkça iletişim halindeydi, ancak Eliza, eşi bir şey yapmaya kalkarsa müdahale etmeye hazır görünüyordu.

Gerçi buna ihtiyacı yoktu. Luka, Tessa'yı bırakırsa, büyüsü şu anda bu kadar dengesizken, erkeğe karşı fazlasıyla dayanabileceğinden emindi. Sessizlik uzarken, Luka onu yavaşça ayağa kaldırdı. Ellerini elbisesinden aşağı doğru kaydırды, sonra saçlarına uzanıp kendini durdurdu.

Doğruldu, bileklerindeki ışık bantları dışında tüm gücü içinde kayboldu. Sonra çenesini kaldırdı ve Razik'in bakışlarını kaçırmadan şöyle dedi: "Şansım yok ve Kader beni yok etmeye kararlı. Hayatta kalmak için savaştığım için özür dilemeyeceğim, başkalarının benim için kurban olmasına izin vermediğim için de özür dilemeyeceğim. Ve kesinlikle af dilemeyeceğim-"

Ağzını hızla kapattı, boğazını temizledi ve odaya göz gezdirdi. "Her şeyde bir denge olmalı, ama tek bir ırk her şeye hükmederken bu nasıl mümkün oluyor? Başkalarını kendi karanlıklarında hapsederek mi? Bize Achaz'ın yanıldığını, diyarları yönetmek istediğini söylüyorlar, ama o zaman ona direnmemiz gerektiği apaçık ortada. Ona direneceksek, bu buradan başlamalı."

Bunu söyledikten sonra, sanki neredeyse sihir saçılarak sona eren bir çatışma yaşanmamış gibi uzaklaştı. Parmakları dokunabildiği her şeyin üzerinde gezindi - kanepeler, sehpa, duvarlar - ve yürürken mırıldanmaya başladı, onu misafir odalarına götürecek bir geçide doğru ilerledi. Kendi odasının tam tersi yönde.

Luka, gözden kaybolana kadar bekledi ve ardından uzun adımlarıyla ona kolayca yetişti. Kadın kendi kendine mırıldanıyordu ve Luka, neredeyse üstüne çıkana kadar ne dediğini anlayamadı.

"Yüzlercesini kurtarmak için birini lanetliyoruz. Onları kurtarmak için kendimizi lanetliyoruz. Sevdiğimizde yaptığımız şey bu..." Sözünü yarıda kesti, avucunu duvara yasladı ve karanlığın parmak uçlarından sızdığını izledi. Ama bu karanlık değildi. Dönen kara sis ve altın közlerdi. Sonra kendi kendine başını salladı. "Sevilmeye izin verdiğinde böyle olur işte. Bize bunu öğretiler. Hayır. Evet. Yapamam..." Ellerini saçlarının arasına doladı, köklerini çekiştirdi.

"Tessa," dedi Luka, onu böyle görünce göğsünde bir şeylerin sızladığını hissetti ama bu hissi bir kenara itti.

Döndü ve gözlerini kırpmıştırmadan önce ona bakarken gözlerinde gümüş parıltılar olduğuna yemin edebilirdi.

"Hiçbir şey yemedin," dedi kadın konuşmayınca. Başını eğdi ama cevap vermedi. "Ona ulaşmaya çalıştın mı?" diye sordu Luka, onunla konuşurken farklı bir açıdan bakarak. Sözler üzerine bakışları yana kaydı. "Seni reddetmeyecek," diye ekledi, ellerini saçlarından çekmek için uzandı ama kadın bir adım geri çekildi.

"Zaten öyle," diye karşılık verdi, gözbebeklerinde şimşekler çakararak. "O... kafa karıştırıcı," diye mırıldandı.

"Sanırım bu his karşılıklı, küçüğüm."

Daha önce geri sendelemişti, şimdi de sanki ona vurmuş gibi sendeliyordu. Nedenini biliyordu. Ona o takma ad hakkında söylediklerini hatırladığını biliyordu. Ama kendine hatırlatması gerekiyordu. Ona güvenemezdi. Babası hakkında onu karanlıkta bırakmıştı. Pantheon planlarından bahsetmemişti, tabii ki onu bu konuda suçlayamazdı. Hepsi onu durdurmaya çalışırdı. Ama sonunda onun Koruyucusu olsa bile aralarında mesafe bırakmalıydı. Bunu yapacaktı. Bu, Theon'un ondan son isteğiydi ve bunu yapacaktı çünkü soyunun ve ailesinin göreviydi.

Tekrar kendi kendine başını salladı ve adam onun düşüncelerini duyabilmeyi dilediğini fark etti. Keşke her şey bu kadar berbat olmasaydı. Ama Tessa'yla işler farklı olsa bile, bir daha asla bütün hissedebileceğinden emin değildi. Ailesi olmadan asla. Ve ana salondaki kan bağı olan aileyi kastetmiyordu.

"Tessa, ben—"

"Yayım nerede?" diye araya girdi.

Luka'nın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Ne?"

"Benim yayım. Auryon'dan. Bizim."

"Bizimki," diye yavaşça tekrarladı.

Başını salladı, ayak parmaklarının ucunda zıplayarak. "Bize bıraktı. Doğuştan hakkımız olduğunu söyledi."

"Tessa, belki biraz dinlenmelisin. En son ne zaman uyudun?"

Ona birkaç santim kala, parmak uçlarında yükselerek öne fırladı ve konuştu. "Rüyalarımnda ne gördüğümü biliyor musun Luka?"

"Hayır, Tessa," dedi dikkatle. "Rüyalarında ne gördüğünü bilmiyorum. Artık bilmiyorum."

Geriye doğru düştü, duvara doğru hareket etti ve parmaklarını taşa gezdirdi. "Asla gerçekleşmeyecek her şeyi görüyorum. Bize işkence ediyorlar," diye mırıldandı. "Işık ve karanlık. Başlangıçlar ve bitişler. Rüyalarım peşimizi bırakmıyor. Onlar kabus. Orayı sevmiyorum."

"Yine de uyuman gerek," diye ısrar etti. "Güç rezervlerini yeni doldurduğunu biliyorum ama yine de dinlenmen gerek. Kendine iyi bakmıyorsan, gücünün kontrolü ele geçirmesi daha kolaydır. Theon'un beslenmen ve programın konusunda nevrotik olmasının sebebi de bu."

Adını duyunca irkildi, gözlerinde şimşekler çaktı. "Artık beni istemiyor."

"Tessa, bu o değil—"

"İşte buradasın," dedi bir erkek sesi, Tristyn koridorda görüş alanına girdiğinde ikisinin de dönmesine neden oldu.

"Yalanların ve Aldatmacaların Bekçisi," diye selamladı Tessa, gözleri kısılarak.

"Vahşi bir öfke," diye cevapladı aynı şekilde, sesinde alaycı bir ton vardı. Tanrılara şükür ki sonunda onu şımartmayı bırakmıştı.

"Nerede olduğunu sorardım ama sen yalan söyledin," diye alaycı bir şekilde cevap verdi.

Ellerini deri ceketinin ceplerine sokarken ona alaycı bir sırıtış gönderdi. Kızıl gözlerinde hafif bir adaçayı parıltısı vardı ve neredeyse ela gibi görünüyorlardı. Erkek şımartmayı bırakmış olabilirdi ama yine de Tessa'yla bir tanrı olarak yüzleşmeye hazırды.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Tristyn, sanki şu anda ne tür bir tehdit oluşturduğunu izlemiyormuş gibi koridora bakarak.

"Bunun cevabını bilmen gerekmez mi?" diye şarkı söyledi Tessa, onlardan geriye doğru dans ederek avucunu tekrar duvara bastırdı. Gücü içinden dışarı doğru kıvrılarak yayıldı, kaya boyunca yayıldı ve Luka uzanıp elini çekti.

"Bu mağarayı yok edersen tanrılar sana yardım etsin, Tessa," diye homurdandı.

"Tanrılar bana asla yardım etmez. Neden şimdi başlasınlar ki?" derken ona bakmadı bile.

Tristyn boğazını temizledi ve Luka'ya uyarıcı bir bakış atarak, "Sanırım beni kız kardeşimle karıştırıyorsun, vahşi öfke. Sürekli değişeni görebilen o." dedi.

Tessa, bileğini Luka'nın elinden kurtararak mırıldandı. Elleri iki yanına düştü ve elbisesinin kumaşına yumruk yaptı. "O zaman ne istiyorsun?"

"Sorduğun için memnun oldum," dedi hafif bir muziplikle. Ellerini ceplerinden çıkarıp birini onun önünde açtı. Avucunun ortasında iki rulo ısıklık yaprağı vardı.

Tristyn'in bakışlarıyla bir kez daha karşılaştığında gözleri kısıldı. "Baban da huzuru böyle mi sağlıyor?" diye sordu, rulolardan birini alıp parmaklarının arasında çevirirken.

Blackheart'ın gözleri karardı. "Babam çoğu durumda barışı isteğe bağlı olarak görür ve ne zaman kullanılacağına kendisi karar verir."

Sadece bir kez daha mırıldandı. "Öyleyse bu ne? Bir barış teklifi mi?"

"Pizza ve agave kalbi olmadan mı?" diye alay etti Tristyn. "Bu nasıl bir barış teklifi?"

Saniyeler geçti, koridor ürkütücü bir sessizliğe büründü, ta ki sessiz yaprağı ona geri uzatana kadar. "Sana güvenmiyorum Tris," dedi iç çekerek.

Erkeğin kibri bir anlığına sarsıldı, ama sonra tek bir adım attı. "Ne yapmam gerekiyor Tessa? Sana sadakat yemini ettim. Sana kefaret olarak ne verebilirim?"

Bir sonraki nefesinde, "Bir hikaye," derken tüm yüzü aydınlandı.

Tristyn'in yüzü bu sözler karşısında soldu. "Sanırım hikayeler daha çok senin tarzın, vahşi öfke. Benim değil."

Sendeledi, eteğinin uzunluğuna takılıp düştü. Luka onu yakalamak için hamle yaptı ama Tristyn'in koluna yapışmış, elindeki yaprak rulosunu eziyordu. "Bana bir hikâye anlatmalısın," diye ısrar etti, sesine panik ve mani sinmişti. "Hepimiz aynıyız. Sen yalnızsın. Ben de yalnızım. Ve sen hayatta kaldın. Yalnızlıktan nasıl kurtulacağımı bilmem gerek. Uzun süre yalnızdık ve sonra düşündüm ki... Sonra yalnız değildik ve şimdi yalnızız. Ve bunun benim hatam olduğunu biliyorum ama..."

Tristyn uzanıp elini saçlarından aşağı kaydırıp onu sakinleştirici bir sesle susturunca aniden sustu. "Pekala, Tessa," dedi yumuşak bir sesle ve Luka, onun şu anda yeteneklerini kullandığını biliyordu. "Sana bir hikâye anlatacağım." Başını salladı, vücudu onun gücüne rağmen hâlâ çok gergindi. Luka'nın bakışlarıyla buluşan Tristyn, "Onu yakaladım. Biraz mola ver, Mors," dedi.

"Bir mola ver," diye mırıldandı Tessa. "Bizi istemiyor. Çok derinden vurduk. Yıkımı seçtik." Tessa cevap veremedi başını hızla kaldırdı. Tristyn'in elinden kurtulup aniden Luka'nın önüne çıktı. Ellerini yumruk yapıp gömleğinin içine soktu ve ona sarılarak, "Ama onu senin için kurtardım," dedi.

Sesinde, adamın anlamadığı bir yalvarış vardı. Kollarını kavrayıp gömleğini beyaz boğumlu elleriyle kavramasını rahatlatmaya çalışıyordu. "Kimi kurtardın, Tessa?" diye sordu Luka.

Ama başını sallayıp tekrar mırıldanmaya başladı. "Göremiyor." Bakışlarını ona çevirdiğinde, günümüzde renkleri sık sık gizleyen mor ve altın renginin arasından gri bir renk görünüyordu. "Göremiyorsun."

"Neyi gördün, Tessa?"

Onu bırakırken yüzünde küçük ve hüzünlü bir gülümseme vardı, yavaşça geri çekildi. Başını sallayarak, "Göremiyor," diye mırıldandı.

Sonra ondan uzaklaşarak koridorda sürüklenmeye başladı, tekrar mırıldanmaya ve elini duvarda kaydırmaya başladı, parmakları ve çıplak ayakları arkasında sihirli bir iz bırakıyordu.

"Onu yakaladım. Cidden, Mors. Bir süre ara ver," dedi Blackheart sert bir gülümsemeyle.

"Çok derinlere indi," dedi Luka.

"Biliyorum," dedi erkek, kaosun öfkesini takip etmek için dönmeden önce.

Luka, onlar ortadan kaybolduktan çok sonra bile olduğu yerde kaldı. Nereye varacaklarından bile emin değildi.

Göremiyorsun.

Seni görebileceğim bir yerde dur.

Onu senin için kurtardım.

Kimi kurtarmıştı? Babasını mı? Bunu o yapmıştı. Babasının nerede olduğunu öğrendikten sonra onu almaya giden oydu. Onu değil.

Dişlerini sıkarak döndü ve geldiği yoldan geri döndü. Ana yaşam alanına ulaştığında, Eliza'nın bir yerlerde kaybolduğunu ve onu sadece kardeşi ve babasıyla bıraktığını gördü. Bu harikaydı. Tessa ile yaşadıkları tartışmadan sonra hepsinin bir yerlere defolup gitmesini umuyordu.

Xan, çok az kişinin dokunduğu yemek masasını temizliyordu. Luka, bunun sadece yapacak bir şeyleri olsun diye olduğunu düşündü. Görünüşe göre hiçbir şey yapmadan oturmak, soylarının alışık olduğu bir şey değildi. Üçü de huzursuzdu ve harekete geçmek için can atıyordu. Bir şeyler yapmak için. Saklanmak doğalarında yoktu. Kendilerine ait gördükleri kişileri korumak ve onlar için savaşmak doğalarında vardı.

"Görünüşe göre onun benden korunmasına ihtiyacı yokmuş," dedi Razik kanepeden, Eliza'nın oturduğu yere oturarak.

"Eliza'nın da senin korumana ihtiyacı olduğunu sanmıyorum, ama sen onu yine de arkana aldın," diye

karşılık verdi Luka, babalarına yardım etmek için yanından geçerek.

"Eliza'nın benim onu korumama ihtiyacı yok," diye cevapladı kardeşi, bir kolunu kanepenin arkasına atmış, omzunun üzerinden onları izliyordu.

"Ama yine de öyle yapıyorsun."

"O benim," diye yanıtladı Razik kısaca. "O, kendim ve Vesayetim de dahil olmak üzere her şeyden önce gelir." Babalarına dik dik bakarak isteksizce ekledi, "O gerçekten de benim kaçınılmazım."

Luka dişlerini gıcırdattı ve arkasını dönüp babasının yoluna çıktı.

"Yanılmıyor, biliyorsun," dedi Xan. "Achaz, ayrı diyarları fethetmeyi ve bölmeyi hedefliyor. Yüzyıllardır yaptığı şey bu. Hayatta kalmanın tek yolu, bir diyarın bir araya gelip ona direnmesi."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye sordu Luka, ellerini tezgahın kenarına dayayıp başını göğsüne gömerek.

Xan, tezgaha yaslanıp kollarını kavuşturarak yanına gitti ve tasmanın tenine batmasıyla yüzünü buruşturdu. Luka, tasmayı çıkarmak için hâlâ hiçbir girişimde bulunmadıklarını fark edince suçluluk duygusuna kapıldı.

"Ne yapmasını isterdin? Sol mu?" diye üsteledi Xan.

Luka buna nasıl cevap vereceğini bilemedi. Gitmek, Tessa'yı en güvende tutacak şeydi. İsteddiği de buydu ama...

Üzgün değildi. Olmalıydı ama değildi. Onu vazgeçirmeye çalışıp çalışmayacağından bile emin değildi. Eğer bir şeye üzülseyse, o da onu planına dahil etmemiş olmasıydı. Tam bir ironiydi.

"Açıkça konuşabilir miyim?" diye sordu babası, onu düşüncelerinden sıyrarak.

Kanepeye baktığında Razik'in gittiğini gördü. Başını sallamasının tek sebebi yalnız olmalarıydı. Bu konuşmanın etrafında başka kimsenin olmasını istemediğini hissediyordu.

"Kaçınılmaz bir bağ zorla olmaz Luka," dedi Xan. "İkinizin de hissettiği bir çekim var. Bunaltıcı ama ikiz alev bağı gibi değil. Kaderin kaderinde olan bir şey değil. Geldiği Kaos kadar vahşi ve evcilleşmemiş ve yalnızca iki ruhun en çok ihtiyaç duyduğu anda ortaya çıkıyor. Ama sonunda yine de bir seçim."

"Ve bunu seçmediğim için aptal olduğumu mu düşünüyorsun?" dedi Luka acı acı. "Başkalarının sadece özlemini çekeceği bir şeyi çöpe atmış olacağımı mı düşünüyorsun?"

"Sözlerimi ağzıma tikiyorsun evlat," dedi Xan, tezgahtan iterek. Duraksayıp Luka'nın omzunu kavrayıp sıktı. "Bence kısa yıllarında çok fazla yalnızlık, kayıp ve işkence yaşadın ve bu, dünyaya ve değer verdiğin şeylere bakış açını şekillendirdi. Ve bence tüm bunların senin için en zor kısmı, onun da aynı olduğunu bilmen. Senin aynan. Senin için en zor kısmı, onu suçlarsan, kendini de suçlaman gerektiği." Onu bırakmadan önce bir kez daha omzunu sıktı. "Hâlâ önemsiyorsun ve bu seni kemiriyor. Kontrolünü kaybetmiş hissediyorsun, istemediğin bir şeye çekiliyorsun ama görevin olduğuna inandığın şey arasında kalmışsın. Bu yüzden şunu söyleyeceğim: Unutma, bağ ancak iki ruhun en çok ihtiyaç duyduğu anda oluşur. Kaos'tan doğan bir bağdır."

Luka'yı mutfakta ayakta bıraktı, odanın karşısına geçip mağaranın girişine giden geçide doğru ilerledi. Ama gözden kaybolmadan önce durup tekrar Luka'ya döndü.

"Ne olursa olsun, seni hâlâ sahipleniyor," dedi. "Bildiği tek şekilde."

Luka sert bir şekilde, "Birini sahiplenmenin ne demek olduğunu bilmiyor," diye karşılık verdi.

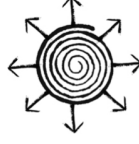
Xan'ın tek cevabı, Luka'nın sırtından aşağı bir utanç duygusu sızmasına neden olan, boyun eğmiş bir baş sallamaydı. Babasının hayal kırıklığına uğradığını anlayabiliyordu ama anlamıyordu. Razik'in kinini içinde tutmasına izin vermişti ama bunun için Luka'yı mı suçluyordu?

Hayal kırıklığıyla homurdanarak odasına doğru yürüdü. Uçmaya ihtiyacı vardı. Nefes almaya ihtiyacı vardı. Lanet olası en iyi arkadaşıyla konuşmaya ihtiyacı vardı.

Ve tüm dünyasını altüst eden o ayartıcıdan uzaklaşması gerekiyordu.

O, bu iş için uygun kişi değildi. Tıpkı başından beri söylediği gibi.

9

TESSA

"Sana ihtiyacım yok, Bekçi," dedi Tessa, Tristyn'i koridorda daha da takip ederken.

"Elbette hayır," diye cevapladı Tris omzunun üzerinden sırtarak. "Kimseye ihtiyacın yok, değil mi vahşi öfke?"

Kadın, adamın sözleri karşısında kaşlarını çatı, bir an durakladı ve parmakları duvara yaslandı, ışığı incecik iplikler gibi parmakların etrafında dolandı.

"Ben öyle demedim," diye karşılık verdi sonunda, adımlarına devam ederek. Tristyn'e yetismeye çalışmıyordu ama... hareketsiz kalamazdı. Çok fazla...

Çok fazlaydı.

Damarlarında zonklayan güç, sürekli daha fazlasını arıyordu ve etrafı sürekli bu kadar güçlü varlıkla çevriliyken, onu kontrol altında tutmak için her zerresine ihtiyaç duyuyordu. Misilleme olarak, pençelerini daha da derine saplamış, onu aşağı doğru sürüklemiş ve sanki derisinden çıkacakmış gibi hissettiği bu sürekli yerde tutmuştu. Daha fazlasını isteyip onları itmek. İhtiyaç duymak ama sahip olamamak. Sonunda onu kontrol altında tutamayacağını bilmek. Bir denge olmadan değil.

Sonunda kendisi hakkında söylenen kehanetin gerçekleşeceğini ve Kaos'un hüküm süreceğini biliyordu.

Xan onu her zaman dışarı çıkarırdı ve bu durum Tristyn'in hoşuna giderdi, ama Tristyn onu Luka'nın mağara sisteminin derinliklerine doğru götürüyordu. Gösterdiği alanların -ana

yaşam alanı ve misafir odaları- ötesine geçmemişti. Çok daha fazla oda ve geçit vardı ama Tristyn, Luka'nın kendisine olan güvenini çoktan sarsmıştı. Zaten en başından beri onu burada istemediği belliyken, alanına girerek ona daha fazla saygısızlık etmeyecekti.

Bir görev.

Bir yük.

İhanetin ve ondan çaldıklarının sürekli hatırlatıcısı.

Artık onun için tek anlamı buydu ve sonunda, onun Koruyucusu olmak için kendisini ona bağlamasına izin vermeyecekti. Xan, bu bağın nasıl işlediğini ve nasıl kurulduğunu anlatmıştı. Reddedecek ve ona, canla başla özlediği özgürlüğü verecekti.

Tristyn onu dağların derinliklerine doğru götürse de, yol aşağı doğru değil, yukarı doğru eğimliydi. Nedense burada olmaları, yer altında olmaları onu o kadar rahatsız etmiyordu. Yine de gökyüzünü görmeyi özlüyordu ve görebildiği kadarıyla mağaraya sadece iki yol vardı. Ana giriş ve Luka'nın odasından çıkan تنها bir balkon.

Tristyn, koridorun iki yanında iki odanın önünde durarak, "Birini seç," dedi. İkisinin de kapısı yoktu ve Tristyn, erkeğin yanına gelip içlerine baktı.

Soldaki bir çeşit oyun odasıydı. Masa tenisi masasının üzerinde raket ve bir top vardı. Bir köşede, üzerinde bir deste iskambil kağıdı ve oyun fişleri olan yeşil keçe kaplı bir masa vardı. Duvarı bir televizyon asılıydı, birkaç oyun konsolu birbirine bağlıydı ve Tessa, bu odanın esas olarak Axel buraya geldiğinde onun için olduğunu kesinlikle biliyordu. Baksa, ses sistemine bağlı ve müziğini çalan bir telefon bulacağından emindi.

Diğer odaya açılan koridordan geçip kapıda durdu. Buradaki dekor, mağaranın geri kalanıyla aynıydı. Bol deri mobilyalar. Sıcak bir şömine. Ortamı ısıtmak için bir kilim. Kenarda birkaç sandalyenin durduğu yuvarlak bir masa ve mobilyaların arasında duran uzun, alçak bir sehpa. Bu alan Theon içindi ve hareket ettiğini fark etmeden önce odaya

birkaç adım atmıştı. Tristyn'in açtığı loş ışık, odanın etrafına rahatlatıcı bir ışıltı yayıyordu ve sehpanın üzerindeki lambaya doğru yürüdü. Düğmeyi çevirdi ve ışık, okumaya olanak verecek şekilde ortamı daha da aydınlattı.

"Burasının sonunda gideceğimiz oda olduğunu hissediyordum ama öyle olacağını varsaymak istemedim," dedi Tristyn, onun etrafından dolaşıp kanepeye çökerken.

"Varsaydığımızda ne olacağını biliyorsun," diye mırıldandı Tessa. Tanrılar aşkına, Theon'un kokusunu hâlâ burada alabildiğine yemin edebilirdi. Ve Luka. İkisinin de. Birlikte.

Bu onun yeni favori odasıydı.

Tristyn, cebinden bir çakmak çıkarıp dudaklarının arasına koyduğu çakmak rulosunu yaktığında, Tessa'nın yorumuna kahkaha attı. Tek düşünebildiği, bir tanrının çakmak kullanmak zorunda olmasının ne kadar saçma olduğuydu. Yine de, sanırım kendisi de aynısını yapmak zorunda kalacaktı.

"Ötekini ezdiğim için özür dilerim" dedi.

"Sanki daha fazlası yokmuş gibi," diye cevap verdi göz kırparak ve sehpanın üzerindeki kumandaya uzandı.

Televizyon için olduğunu sandı ama güç düğmesine bastığında şömine canlandı. Başı alevlere çarptı ve öne doğru sendeledi. Çömeldi, yüzü ve elleri camdan birkaç santim uzakta olana kadar durmadı.

"Kahrolası Kader, Tessa," diye bağırdı Tristyn, aniden yanına gelip onu geri çekmeye çalışarak.

Ama o, onu umursamadı ve şöminenin kenarında sürünerek elleri ve dizleri üzerine çöktü.

"Hep kapana kısılmış durumdayız," diye mırıldandı, alevler camı yalayıp geçiyordu. Birbirlerine. Turuncular ve kırmızılar. Sarılar ve maviler. Bir çıkış yolu bulmaya çalışarak her yöne doğru kıvranıyorlardı. Ama kaçsalar bile, yiyip bitirirken, beslerken, alırken, alırken, alırken, alırken sadece yıkım olacaktı.

Bir denge olması gerekiyordu.

Tristyn topuklarının üzerine oturup onu izliyordu ve Tristyn sürünmeyi bırakıp sırtüstü yuvarlanıp tavana baktığında, o da aynısını yaparak onun yanındaki koltuğa oturdu. Omuzları birbirine değdi ve Tessa, içindeki şey doğrulup yüzeye yaklaşırken dişlerini sıktı.

Titreyerek geri itti, uzanıp uyuşuk yaprağını dudaklarından çekip bir nefes çekti. Korkunç bir fikirdi. Çok gevşerse kontrolü kaybedebilirdi. Ya da daha kötüsü, uyuyakalırdı.

Bitki işini yaparken, uzuvlarındaki gerginlik azalırken, "Bana bir hikaye borçlusun," diye şarkı söyledi.

"Unutmanı umuyordum," diye mırıldandı, sakinleştirici yaprağını ondan geri alıp derin bir nefes daha çekti.

"Hiçbir şeyi unutmuyorum" diye cevap verdi.

"Bu doğru değil," diye cevapladı, sesinde sert bir ton vardı. "Ama bu tamamen senin suçun değil."

Bunun ne anlama geldiğinden emin olamayarak sessiz kaldı, parmaklarını elbisesinin kumaşına doladı.

"Seni çok uzun zamandır bekliyordum ama sen-"

"Hikayeler böyle başlamaz," diye sözünü kesti, elini kaldırıp gücün orada birikmesine izin vererek. Bu, ona durgun yaprağın verdiği rahatlama daha fazla rahatlama sağladı.

Tristyn'in büyüünü izlediğini hissedebiliyordu, eğer yeteneklerini etkisiz hale getirmek için harekete geçmesi gerekirse diye, durgunluğa rağmen gerildiğini hissedebiliyordu. Ya da en azından denemesi gerektiğini.

Ve hala bekliyordu çünkü o ne demek istediğini biliyordu.

Boğazını temizlemeden önce adamın güclükle yutkunduğunu duydu. "Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Ateş ve gölgeler."

"Gökyüzü, deniz, alemler," diye fısıldadı aynı şekilde.

"Seni bekliyordum," diye devam etti. "Seni inandığın gibi kullanmak için değil, kurtuluşumun bileti olduğun için, Tessa. Ama sana anlatmak istediğim hikâye bu değil. Sana senin hakkında bir hikâye anlatmak istiyorum."

Düşünceli bir şekilde mırıldandı ama sonunda başını salladı. Hikâyesini ne kadar merak etse de, bu cevapları daha çok istiyordu.

"Bu diyara gelişin yüzyıllardır kehanet ediliyordu," dedi, bir kez daha yerleşerek. Ona uzatmadan önce uyuşukluk yaprağından bir nefes daha çekti. "Ve biri Devram'a ulaştığında, bir Muhafız tarafından karşılanır."

"Bu hikayeyi biliyorum," diye araya girdi.

"Sana temin ederim ki hayır," dedi nazikçe, neredeyse üzgün bir şekilde.

Tekrar sessizliğe büründü, son nefesi çekmesi için sigara yaprağını uzattı. Adam sigarayı söndürdü, izmariti kenara koydu ve tekrar boğazını temizledi.

"Devram'ın hayatı boyunca birçok Koruyucu olduğunu biliyorsun. Bazıları Öteki Dünya'ya gitti, bazıları görevi bıraktı ama hâlâ yaşıyor, bazıları da amaçlarından saptı. Ancak gerçek şu ki, bir Koruyucu, diyara giren herkesi bir ayna kapısından karşılar."

"Bekle," diye tekrar sözünü kesti, dirseğine dayanarak ona bakmak için eğildi. "Birden fazla mı var?"

Yavaşça başını salladı. "Ana krallığı yok ettin, ama her krallıkta bir ayna kapısı var, Tessa. Onları gizli ve korumalı tutuyorlar. Güç dengesini sağlamak içindi ama Devram'daki her şey gibi, amacı çarpıklaştı."

"Hmm," diye mırıldandı ve bir kez daha aşağı indi.

"Buna söyleyeceğin tek şey bu mu?"

"Bu korkunç bir hikâye," diye yanıtladı, gücüyle tekrar oynayarak. "Ve senin oyalandığına inanmaya başlıyorum, Yalanların Bekçisi."

İç çekme sırası Tristyn'deydi ve Tristyn tekrar boğazını temizlediğinde haklı olduğunu anladı. Ne söyleyeceği konusunda gergindi.

"Cienna ve ben, tıpkı Xan'ın seninle, oğlu ve karısıyla birlikte geldiğinde olduğu gibi, Koruyucular tarafından karşılandık."

"Karısı," diye mırıldandı Tessa. "Şimdi nerede?"

"Bu Xan'a sorulacak bir soru. Anlatacağı bir hikaye," diye cevapladı ve kadın kısık sesle "tıs" dedi.

"Bununla ilgili sorun şu ki, herkes hikayelerini, onları açıklamak zorunda kalana kadar gizli tutuyor."

"Onlarla tanışan bendim," diye araya girdi Tristyn.

Bu sözler avucundaki gücü daha da artırdı. Işık ve karanlık yukarı ve dışarı doğru spiraller çizerek yükseliyor, öfkesi bir kez daha büyürken pençelerini batırıp almaya çalışıyordu.

"Buraya geldiklerinde onlarla tanıştın," dedi, fazla sakın bir şekilde. Her kelimesi fazla kararlıydı. "Ve sen bunu bana şimdi mi söylüyorsun? Eğer kim olduğumu biliyorsan, Celeste Malikanesi'ne nasıl geldim? Eğer kim olduğumu biliyorsan, nasıl yıllarca bu kadar kaybolmuşum? Beni mi bekliyordun? Ne için? İhmal ve terk edilmişlik içinde eriyip gitmemi izlemek için mi? Neden bir şey yapmadın?"

Ayağa kalktığında ne olduğunu bilmiyordu ama o ayağa kalkarken başında dikiliyordu. Kızıl gözlerini adaçayı parıltısı kaplamıştı ve adam ona doğru uzanıp akıllıca bir hareketle elini saçlarının arasından geçirdi.

"Hiçbir şey yapamadım. Kayboldun, Tessa," diye ısrar etti. Acı ve pişmanlık yüz hatlarını kaplamıştı ama Tessa buna güvenemiyordu. Bu lanet olası diyardaki kimseye güvenemezdi. "Xan geldiklerinde seni bana teslim etti. Buradaki amacım sendin ama aynalı kapı onları içeri aldığında, başkaları da buraya gelme fırsatını değerlendirdi. Tıpkı benim gibi onlar da bekliyordu."

"Kim?" diye çıkıştı Tessa. "Başka kim geldi buraya?"

"Ahaz'ın gönderdiği Seraflar."

"Dex'ten mi bahsediyorsun? Ve Brecken'dan. Ve Oralia'dan," diye öfkeyle söylendi.

"Başkaları da vardı."

"Ve tekrar soruyorum, neden şimdi söylüyorsun bunu? Zaten bunca zamandır biliyordun?"

"Çünkü bunca zamandır bilmiyordum," diye cevapladı, sesine de bir parça sinirlilik sinmişti. "En kötü sonuçlara

varmak için her türlü nedenin ve hakkın olduğunu biliyorum Tessa, ama bırak açıklayayım. Sonra benden ne kadar nefret etmeye devam edeceğine karar verebilirsin."

Ona dik dik baktı ama sert cevabı karşısında dilini ısırdı, bunun yerine kollarını kavuşturdu ve çenesini ona doğru sallayarak devam etmesini söyledi.

"Seni bekleyen tek kişi ben değildim," dedi ve ceketine uzanıp bir rulo daha "lull-leaf" almak için elini uzattı. "Dediğim gibi, buraya gelişin yüzyıllardır kehanet edilmişti. Bazıları dünyanın yaratılışından beri olduğunu söylüyor. Bir zamanlar, krallıklar, mevcut hükümdarlar tahta çıkmadan önce birlikte çalışmıştı. Ancak Achaz ve Arius Krallıkları arasındaki ilişkiler, Rordan ve Valter bir süre birlikte çalışmış olsalar bile, onlardan çok önce bozulmaya başlamıştı. Valter, Devram'daki yerlerini geri almaya çalışıyordu ve Rordan, krallıklar arasında barış için yarıştığını iddia ediyordu. Ama Rordan, bildiğiniz gibi, Valter'i terk ederek The Augury'den ayrıldı. Bilmediğimiz şey, Rordan'ın barış için hiç çalışmadığıydı. Her yerde gözleri var ve Valter'le birlikte çalışmak, Arius Lordu'nun öğrendiği bilgilere erişmesine olanak sağladı. Sen geldin ve onlar da Achaz Krallığı'na girmek için gerekli düzenlemeleri yapmış olarak geldiler."

"O zaman Gardiyan onları nerede karşılayacaktı?" diye araya girdi Tessa.

Gülümsemesi dişlerini gösteriyordu. "Rordan'a sadakat yemini etmiş olmalarına rağmen ayna kapısından içeri adım attıkları anda öldürüldüler. Hiçbir risk almadı."

Nefesi kesildi ama başka türlü tepki vermedi, adamın devam etmesini bekledi, çünkü bunların hiçbiri onun alemde nasıl kaybolduğunu açıklamıyordu.

"Xan'la ayna kapısında buluştuk ve plan, Xan ve Aiyana dünyaya ve kültüre alışana kadar seni benim evime götürmektir. Yasal vasilerin olacaklardı ve hepinizi Arius Krallığı'na entegre etme planları vardı. Ama Pantheon'dan hiç çıkamadık," diye devam etti Tristyn. "İç odalardan çıkar çıkmaz belirdiler ve merdivenlerden aşağı koştular. Xan seni

çoktan bana teslim etmiş, Luka'yı Aiyana ile dövüşürken yanıma itmişti ama ikisi de dar alanda hareket edemedi. Birkaç serafı öldürdüler ama dikkat dağıtma amaçlıydılar. Rordan, Elowyn ile birlikte ortalama bir seraftan daha güçlü dört kişiyle birlikte bekliyordu."

"Ortalama bir melekten daha mı güçlü?" diye sordu Tessa, bu bilgiyi duyunca başını eğerek.

Tristyn başını salladı, onu dinlemeye istekli olması yüzünde bir rahatlama ifadesi oluşturdu. "Evet. Onlara Maraan denir ve bir Sargon soyundan gelenin bir ejderha dönüşümcüsünden daha güçlü olması gibi, onlar da bir seraftan daha güçlüdür. Hem ejderhalar hem de serafar Kaos'tan çıktı, ama-"

"Ahaz ve Arius'un bazıları daha güçlü ve daha seçkin oldular, tanrılar gibi oynuyorlardı," diye alay etti Tessa.

"Hem evet hem hayır," diye cevapladı, ne söyleyeceğini, hatta belki de nasıl açıklayacağını düşünürken başını iki yana sallayarak. "Sargon ve Arius, anladığım kadarıyla her zaman yakınlardı. Arius, Ebedi Savaş'ta Achaz'dan saptığında, Muhafızlar yaratıldı. Achaz, Maraanlarla karşılık verdi, ama bu hikâyenin amacı bu değil. Asıl amaç, Xan ve Aiyana'nın serafarla savaşarak zayıflamasına izin vermeleri. Gücümü seni ve Luka'yı güvende tutmak için kullanıyordum ve Rordan ile Maraan'lar ortaya çıktığında, hepimizin rezervi azalmıştı. Doğru düzgün harekete geçemedim Elowyn bir büyü yaptı, ama bunu Xan'ın Maraan'lardan birini yere sermesiyle aynı anda yaptı. Büyü, Xan'ın gücüyle çarpıştı ve bu etki, büyüünün olmaması gereken kişilere çarpmasına neden oldu. Sanırım kim olduğunuzu unutmamızı sağlamak için tasarlanmıştı, ancak güç çarpışması büyüünün dengesini bozdu. Bizi unutturdu, ama aynı zamanda diğer anıları ve bilgileri bulanıklaştırıp çarpıttı.

"Hatırladığım bir sonraki şey, savaşın yıkımıyla çevrili o geçitte olduğumuzdu. Nasıl görüldüğünü hatırlayamıyorduk ve neler olduğunu bilmiyorduk. Yakın zamana kadar Maraanların orada olduğunu bile hatırlamıyordum, sadece

melekler vardı. Elowyn'in büyüü hafızaları değiştirmek içindi, ama bu onu ve Rordan'ı da etkiledi. Hiçbirimiz kim olduğunu ve neler olduğunu hatırlayamıyorduk, ama hepimiz burada olduğunu biliyorduk. Hiçbirimiz seni nasıl bulacağımızı veya nereden aramaya başlayacağımızı bilmiyorduk."

"Yani sadece Dex, Oralia ve Brecken nerede olduğumu biliyor muydu?" diye sordu, içinde yeni bir öfke yükseliyordu.

"Kesin olarak söyleyemem ama tahminim bu," dedi, yüzünde tanıdık bir acıma ifadesi belirmişti. İstemediği veya ihtiyaç duymadığı bir acımaydı bu. "Çünkü yirmi yıldan fazla bir süredir ben arıyordum, Valter arıyordu ve Rordan arıyordu. Görünüşe göre Rordan seni ilk öğrenen kişi olmuş ve belli ki yolunda gitmeyen kendi planını uygulamaya koymuş."

Tessa sessizliğe bürünmüş, tüm yeni bilgilerin ruhuna yerleşmesine izin veriyordu. Tekrarlıyor ve zihninde evirip çeviriyordu.

"Denemeye çalışıyordum, Tessa," dedi Tristyn birkaç dakikalık sessizliğin ardından. "Her anım seni bulmaya çalışmakla geçti. Takıntılı hale geldim ve geri kalan her şeyle Cienna'yı baş başa bıraktım. Her saniyem kayıp bilgileri geri kazanmaya ve seni bulmak için yeni büyüler yaratmaya çalışarak geçti."

"Ama beni bulduğunda bana söylemedin," diye itiraz etti, ellerini saçlarına götürerek. "Bana hiçbir şey söylemedin!"

"Henüz her şeyi bir araya getirememiştim. Sana bu kadar umutsuzca aradığın cevapları veremediğimde kendimi nasıl açıklayacaktım?" dedi. "Anladığımda, Rordan pençelerini çoktan içine öyle derine saplamıştı ki, bana inanmazdın zaten."

"Yalnız kalmak istiyorum," dedi aniden ve yüzünü tekrar şömineye doğru çevirdi.

"Tessa—"

"Git, Tristyn," diye bağırdı.

Adamın attığı ceketini alıp çalışma odasından çıktığını duyması tam bir dakika daha sürdü. Adamın çok uzağa gitmeyeceğini ya da başka birinin gelip bebek bakıcılığı görevini devralacağını hissediyordu. Hepsinin onu dikkatle izlediğini biliyordu.

Aşağı inip cam bölmenin önüne oturdu ve kollarını bükülmüş dizlerinin etrafına doladı. Alevler birbirleriyle sürekli savaşıyor, itiyor ve çekiştiriyorlardı. Birbirlerinden nefret ediyor ama yine de birbirlerine ihtiyaç duyuyorlardı.

Haklıydı.

Korkunç bir hikayeydi bu.

Nerede olduğunu bilmiyordu.

Kesinlikle Devram. Ayna kapısından adımını attığında gitmek istediği yer orasıydı ama Pantheon bir zamanlar burada değildi. Yine de, bu dünyadan ayrılmadan önce o ayna kapısını yok etmişti. Bu, Kader Tanrıları buraya gelmeden önce hepsini yok etme arayışında yok etmediği diğer aynalardan biriydi belli ki. Zaten sonunda zamanı tükenmişti.

Havadaki soğuğu bastırmak için kollarını ovuşturdu ve olduğu yerde döndü, bir çeşit şehirde olduğunu fark etti. Şehir haraptı ama Kader Tanrıçaları onu aramaya gelmiş olsaydı beklediği gibi tamamen harap değildi. Binalar hâlâ ayakta, sokaklar boştu ve çıplak ayaklarının altındaki kaldırım donarken yürümeye başladı.

Birkaç dakika boyunca sokaklarda bir aşağı bir yukarı dolaşarak yürüdü. Burada tanıdığı hiçbir şey yoktu ama bu bir şey ifade etmiyordu. Arius ve Achaz Krallıkları dışında diyarın pek bir yerini görmemişti. Herhangi bir yerde olabilirdi, ama daha serin havaya bakarak dünyanın kuzey kesiminde olduğunu tahmin etti.

Şehrin açıkça yerleşim bölgesi olan bir yere girerken, bir köşeyi daha dönmek üzereyken bir ses onu durdurdu ve yavaşça dönmesini sağladı.

"Merhaba, akıllı fırtına."

Theon, elleri takım elbisesinin pantolonunun ceplerinde, saçları hafif esintiyle dalgalanarak birkaç adım ötede duruyordu. Onu izlerken, ağzının kenarında hafif bir gülümseme belirdi.

Yüreği düştü.

Hâlâ buradaydı. Geleceğin o kısmı, her şeyi değiştirmek için attığı adımlara rağmen değişmemişti. Bu sonucu değiştirmeye çalışmasına rağmen. Bu onu delirtmişti ve sonunda yine de başarısız olmuştu.

İlk yağmur damlası düşerken yukarı baktı, gökyüzü hızla güneşliden griye döndü. Sonra tekrar ona baktı. "Neden bu kadar hüzünlü, küçük fırtına?"

"Sen hala bir hayaletsin," dedi kaşlarını çatarak, adamın ona yaklaştığını izlerken.

O küçük gülümseme biraz daha yumuşadı. "Benim için endişeleniyor musun?"

"Evet. Hayır." Saçlarına uzandı, parmakları sıkıştı. "Çok sinir bozucusun."

"Luka nerede?" diye sordu, ellerine uzanıp nazikçe çözdü.

Omuzlarını silktili, dokunuşunun tadını çıkarıyordu. Nasıl olduğunu anlamaya çalışmayı bırakmıştı, pek de umurunda değildi. Ruhunun yarısı onu yakınında hissetmeye alışmışken.

"O gittiğinden beri onu görmedim," diye cevap verdi, diğer eline geçerken.

Kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben..." Hatırlamaya çalışarak sustu. Rüyalar, şimdiki zamanın anılarıyla, belki de hiç anı olamayacak geleceğin anılarıyla karışıyordu. Ama bu kısmı hatırlıyordu. Günlerdir üzerinde düşündüğü bir şeydi bu. "Beni istemedi," diye cevapladı sonunda, sesi fısıltıdan ibaretti.

"Sen onun istediği her Şeysin," dedi Theon gergin bir Şekilde.

Tekrar başını salladı. "Çok fazlaydım. Çok fazla Şey yaptım. Onu serbest bıraktım. Sevdiklerimiz için yaptığımız Şey bu—  nemsediklerimiz için, değil mi? Sen de aynısını yaptın. Biz de aynısını yapıyoruz. İŞte böyle—"

Saçını düzeltmeyi bitirdiğinde sözleri kesildi, büyük eliyle çenesini kavradı ve yüzünü kendisine doğru kaldırdı. "Seni terk mi etti?"

"Evet. Yani, henüz değil. Ama bu zamanda..." Karanlıkla dönen zümrüt gözlerinde kaybolmuş, kendi gücüne seslenerek sustu. "Onu incittim."

"Ve seni incittik," dedi gergin bir Şekilde, çenesini bırakıp elini tuttu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu, onu sürüklemesine izin vererek. Memnuniyetle karşıladı. Verilecek bir karar yoktu. Düşünecek bir Şey yoktu. Sadece tüm bunları elinden almasına izin veriyordu. Sonsuza dek değil. Sadece bir erteleme. Sanki Şu anda ihtiyacı olan Şeyin bu olduğunu biliyormuş gibi.

"Soğuktan," diye cevapladı omzunun üzerinden, birkaç basamak çıkıp  n kapıyı iterek açtı.

Evdeki her Şey kalın bir kir ve toz tabakasıyla kaplıydı, ama yapının iskeleti hâlâ sağlamdı. Karanlık bir kırbaç tahta bir sandalyeyi sardı, parçalara ayırıp odun yanan Ő mineye bıraktı.

"Biraz yardıma ne dersin?" diye sordu, ona umutla bakarak.

Kaşlarını  attı. "Ateş b y m yok."

Hâlâ elini tutuyordu ve onu öne doğru çekerek önünde durmasını sağladı, onaylamayan bir tavırla dilini Şaklattı. "ŐimŐeđinin birden fazla yangın çıkardığını gördüm, zeki fırtına."

"Ya bütün evi ateşe verirsem?" diye karşılık verdi.

Omzuna bir avuç kondu ve ardından çıplak kolundan aşağı kaydı. Parmaklarını elinin etrafına doladığında tüyleri

diken diken oldu. "Bunu başarabilirsin," diye mırıldandı, kulağına yumuşak bir sesle. "Sana yardım edelim."

"Artık kimseye nasıl güveneceğimi bilmiyorum," diye fısıldadı.

Hareketleri durdu, nefesi kulağının yanındaki ince tüylerin şakağına çarpmasına neden oldu.

Sonunda, "Bu adil, Tessa. O zaman kendine güven." dedi.

"Ben de ona güvenmiyorum. O çok-"

"Mükemmel," diye araya girdi. "Çok fazla insan onu değiştirmeye, kullanmaya ve ondan bir şeyler almaya çalıştı."

"Peki şimdi?" diye sordu, cevabını beklerken sesi titriyordu.

"Ve artık istediği kişi olmakta özgür," diye yanıtladı, bir kez daha elini kaldırarak. "Kimin ona layık olduğuna o karar verecek. Kendine güvenmemenin tek sebebi, sürekli olarak yetersiz olduğunun söylenmesi."

İnce bir karanlık sisi bekliyordu ve gücünün yüzeye çıkmasına izin verirken derin bir nefes aldı. Şimşek, tam da söylediği gibi çaktı ve o karanlık onu ocağa yönlendirdi, alevler canlandı.

Ve ateşin özgür ama kontrollü dansını izledi.

Vahşi ama mutlu.

Sert ama dengeli.

Sonra onun tutuşunda döndü, bir kez daha ona baktı ve parmak uçlarında olabildiğince yükseğe çıktı. Adam, ikisinden de çaresizlik sesleri yükselirken, adam onunla yarı yolda buluştu. Bu bir rüya olabilir, ama bedeni ve ruhu on yılların ayrılığını hissediyordu.

Öpüşmeyi yarıda kesip ellerini boynunun arkasına kaydırды ve onu imkânsız bir şekilde kendine çekerken birbirine kenetlendi. Başını göğsüne yasladığında, kalp atışlarını duyabildiğine yemin edebilirdi. Hayalet olsun ya da olmasın, şu anda umurunda değildi. Bir diyarın yıkıntıları arasında, boş bir evde sallanmaya başlarken.

Olması mümkün olan ve asla olmayacak bir şeyin hayaletiyle dans ettiği gibi değil.

Gözleri aniden açıldı ve derin bir nefes aldı.

Yerde.

Çalışma odasında yerde yatıyordu. Kucağında bir battaniye birikmiş, doğrulup oturmuştu. Biri onu örtmüş ve ışıkları kısmıştı, böylece sadece şöminenin parıltısı aydınlatıyordu. Elini yüzünden aşağı doğru gezdirene kadar yanaklarındaki gözyaşlarını hissetmedi.

İşte bu yüzden kendine uyku izni veremiyordu. Çünkü onu hâlâ hissedebiliyordu. Kolları onu sıkıca sarıyordu. Dudakları onunkilerin üzerindeydi...

Onu rahatsız eden kabuslar. Tıpkı Luka'ya anlattığı gibi.

Bu odadan çıkması gerekiyordu. Odanın kokusu onlarınki gibiydi ve onu sahte bir güvenlik duygusuna sürüklüyordu.

Sessizce ininden çıkıp koridordan geri döndü, kapıları kapalı birkaç odanın yanından geçti. Herkes gece için yatmış olmalıydı.

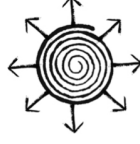
Oturma odası boş ve sessizdi ve yapmaması gerektiğini bilmesine rağmen Luka'nın odasına doğru sessizce ilerledi. Olabildiğince nazikçe tokmağı çevirip kapıyı itti. Orada, battaniye ve yastıklardan oluşan yuvasının ortasındaydı ve onunla aynı yatakta olmanın anısıyla iki gözyaşının daha aktığını hissetti.

İkisiyle de aynı yatakta olmak.

Parmak uçlarında odaya biraz daha ilerleyip, o gün giydiği gömleği bulduğu dolaba yöneldi. Kollarını gömleğin kollarına soktu, henüz kıvrıma gereği duymadı. Dışarı çıkınca kıvrıracaktı.

Kendini sertleştirerek, odadan çıkarken adımlarını hafif tuttu ve kapıyı arkasından sessizce kapattı. Her adımını izleyen parlayan safir gözlere bir kez bile bakmadı.

10

AXEL

"Bundan gerçekten hoşlanmıyorum," dedi Axel yatağın kenarında oturduğu yerden.

Kat, diş fırçasını ağızına almış, kaşlarını çatmış bir şekilde başını banyodan dışarı uzattı. "Ne gibi?" diye sordu fırçanın arasından.

"Biliyor musun," diye homurdandı.

Banyoya dönmeden önce ona hafifçe gülümsedi, ama Axel onun kendisine kızdığını biliyordu. Theon'un buraya gelmesinin üzerinden bir hafta geçmişti ve tahmin ettiği gibi, tüm seçeneklerini sıralayıp her şeyi enine boyuna düşünmeye başlamıştı. Evet, Axel'in kardeşinin yardımına ihtiyacı vardı, ama Yeraltı'nda işler enine boyuna düşünmekle yürümezdi.

Karısına gelinceye kadar.

Sonra da her şeyi fazla düşünen kendisi oldu.

Katya, üzerinde sadece bir gömleğiyle geri döndü. Karnı artık kendi kıyafetleri için fazla büyüktü ve hamile kıyafetlerini Giyim Bölgesi'nden satın almış olsa da, gömleklerinin uyumak için daha rahat olduğunu söylemişti. Bu doğru olabilirdi, ama bunun üzerinde kalan kokusuyla da bir ilgisi olabileceğinden şüpheleniyordu.

Kadın, önünde durup ellerini omuzlarına koydu. Bacaklarını açıp onu aralarına çekerken parmakları çıplak uyluklarında gezindi, ona daha yakın olmak istercesine. O gün bol bol kan içmiş olmasına rağmen, kokusunu içine

ekerken köpek dişlerinin karıncalandığına yemin edebilirdi. Theon, getirdiğı tüm erzakları ona vermiş, kendine hiç ayırmamıştı. İhtiyaç duyduklarında gidip daha fazlasını alabileceğı konusunda ısrarcıydı ama tanrılar, o gidiş-dönüş yolculuğı en az bir hafta sürecekti. Theon Seyahat edemezdi ve bir Kaynak olmadan, babaları gibi gölge gibi yryemezdi. Ama şu anda onu endişelendiren bu değıldi.

"Yarın seni kalmaya ikna edebileceğimi sanmıyorum," diye mırıldandı, parmakları yumuşak teninde aşağı yukarı geziniyordu.

Küçük, utangaç bir gülümseme belirdi yine. "Henüz işe yaramadı," diye yanıtladı. "şimdi işe yarayacağını nereden çıkardın?"

İçini çekti, parmakları onun uyluklarının arkasını daha sıkı kavradı. "Tehlikeli, Kat. şekil Değıştirenler—"

"Kurnaz ve kararsız," diye sözünü kesti. "Evet, farkındayım. Onlarla daha önce de karşılaştım."

"Seni oraya götürdüğü için Theon'u öldürebilirim," diye hırladı Axel, onu daha da kendine doğıru çekti ta ki çıkıntılı karnı gövdesine çarpana kadar.

"Seni bulmaya onun kadar kararlıydım Axel," dedi, uzanıp parmaklarını saçlarının arasından geçirerek. "İsrar ettim."

"nk inatsın," diye mırıldandı. "Bu hem seni hem de bebeğı tehlikeye atıyor."

"Yani zmnz beni burada yalnız bırakmak mı? Bu nasıl daha güvenli?"

"Bu kadar mantıklı olmayı bırak," diye homurdandı kaşlarını çatarak.

Ama gülümseme daha da büyüdü. "Her birkaç saatte bir aynı tartışmayı açmayı bırak," diye karşılık verdi. "Bana üzerinde çalışacak yeni bir şey ver."

Bu sözler üzerine kuşağına kaydı, dizleri kalçalarının iki yanına gitti ve elleri boynuna dolandı.

"Bununla çok çalıştın," diye homurdandı, kadın onun üzerine yerleşip ğtlrken.

"Çok huysuz," diye azarladı, çenesine öpücükler kondururken.

"Ciddiyim, Katya."

İç çekerek geri çekildi, artık sinirli olduğu belliydi. Adam kalçalarını tuttu, ağırlığını destekledi ve kolları yanlara düşerken dengesini korumasına yardımcı oldu.

"Gerçekten bu tartışmayı tekrar mı yapmalıyız? Tamam. Ne öneriyorsun Axel? Theon'u tek başına mı gönderiyorsun ki sen benimle kalabilesin? Beni Bree'nin bulması için burada tek başıma mı bırakıyorsun? Theon kalacak ve sen Alfa ve Beta ile tek başına mı ilgileneceksin? Hangi seçeneği seçiyorsun?" diye sordu.

"İyi bir seçenek olmadığını biliyorum," diye savundu, kendi öfkesi giderek artıyordu.

"İyi bir seçenek var," diye ısrar etti. "Üçümüzün birlik içinde hareket etmesini gerektiriyor. Bir Fae'yi eş olarak alarak babandan ve diğer Miras'tan zaten farklı olduğunu göstermeni gerektiriyor."

"Sen ortalıkta dolaştırılıp bir amacın peşinden gitmek için kullanılacak bir pazarlık kozu değilsin, Katya," diye araya girdi.

"Yani beni sessiz ve uysal bir konuma mı indirgiyorsun? Bana söyleneni yapıp dünyadan saklanmamı mı?"

"Bu adil değil. Hamilesin, Kat. Sana bir şey olursa..."

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve bakışlarını kaçırmamasını sağladı. "Benim de aynı şekilde hissettiğimi hiç düşündün mü? Belki de ben de senin kadar sahiplenici ve aşırı korumacıyım. Seni bir kez kaybettim Axel. Bir daha kaybetmeyi reddediyorum," dedi, gözlerinde alevler ve gölgeler canlanırken.

"Yavru kedi," diye fısıldadı.

"Seni seviyorum Axel, ama bu konuda daha güçlüyüm. Benim ateşim ve senin gölgelerin var. Theon'un da gücü var."

"Ve ben hiçbir şey değilim," dedi, bu ifadenin ruhunda yarattığı acıyı hissederek.

"Hayır," diye ısrar etti, adam ondan uzaklaşmaya çalıştığında kararlılıkla. "Sen her şeysin. Ve bilgin var Axel. Yeraltı'nı herkesten daha iyi biliyorsun. Bilgi, aynı ustalıkla kullanılırsa saf güce galip gelebilir. Theon'u bu kadar tehlikeli yapan da bu; o, bilgiye göz diken güçlü bir varlık. Değerin büyüenden çok daha fazlasında yatıyor. Bunu bana sen öğrettin. Ama yarın o toplantıya olduğundan daha az olduğunu düşünerek girersen, bunu görecekler. Görecekler ve görmeleri gereken tek şey bu olacak. Odadaki en güçlü kişi olmadığına inanmayan birini, liderlik etmeye layık olmadığını düşünen birini takip etmeyecekler."

"Öyle miyim?" diye sordu, kendisini diz çöktürebilecek tek kişinin karşısında tamamen savunmasız bir halde.

Sözleri dudaklarında uçuşacak şekilde eğildi ve fısıldadı: "Axel, sen karanlıkta yaşamak için doğmadın. Halkını karanlıktan çıkarmak için doğdun."

"Tanrım, seni seviyorum," diye fısıldadı, dudakları onun dudaklarına değdiğinde, elleri başının arkasına kayarak onu kendine çekti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu adam onu bıraktığında.

"Seni öpüyorum," diye cevapladı, dudakları çenesinde kayarken.

"Biliyorum," dedi, nefes nefese kalmış bir sesle. "Ama sen..." Başını iki yana salladı ve kaşlarını onunkine indirdi. "Bunu yapmaya devam ediyorsun," dedi, gözleri kapanmıştı ama adam gözyaşlarının biriktiğini gördü. "Bunu yapıp sonra duruyorsun."

"Nedenini biliyorsun kedicik," dedi usulca, saçını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Sana zarar vermek istemiyorum. Asla. Ve eğer... Kontrolümü kaybedebilirim."

"O zaman beni öpme ve bana öyle bakma," diye çıkıştı.

Tanrı aşkına. Onun hırçın tarafını seviyordu ama bu ondan da fazlasıydı. Hamileyken onu ne zaman zorlayıp ne zaman geri çekilmesi gerektiğini anlamak epey zor olmuştu. Bir dakika portakal suyu yüzünden sinirliydi, bir sonraki dakika ise gayet iyiydi ve günlük hayatına devam ediyordu.

Ya da bu durumda, bir dakika ona Yeraltı'nı fethedebilecekmiş gibi hissettiriyordu, bir sonraki dakika ise onu güvende tutmaya çalıştığı için kendini bir pislik gibi hissettiriyordu.

"Nasılsın bakalım kedicik?" diye sordu sonunda dikkatlice.

"Sanki benden bir şey istiyorsun ama vermiyorsun. İkimizi de perişan ediyor. Ve Anala aşkına, şu anda beni istemene ihtiyacım var, Axel. Sadece... ihtiyacım var," diye iç çekti.

Tüm vücudu kaskatı kesildi ve çenesini kavrayarak yüzünü bakışlarıyla buluşturdu. "Seni istemediğimi mi sanıyorsun Katya? Sana dokunmak, tatmak, etrafımda hissetmek istemediğimi mi sanıyorsun? Çünkü senin sikimde parçalandığını hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum, kedicik. Bunu sürekli düşünüyorum. Sana tapınmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlamadığımı mı sanıyorsun?"

"Böyle şeyler söylemeyi bırak," diye öfkelenildi ve tanrılar, adamın tam bir pislik olduğunu anladı çünkü adamın sözleri kızın gözlerini arzuyla bulandırıyor.

"Katya, eğer sana zarar verirsem—"

"Seni yakacağım ve kendi gölgelerinle seni tutacağım," diye araya girdi. "Lütfen sadece—"

"Hayır," diye homurdandı ve ağzının bir köşesine, sonra da diğerine küçük öpücükler kondurdu.

Omuzlarının çöktüğünü hissetti ve bu gece onunla bu konuda tekrar tartışmayacağını biliyordu ama bu kelime bunu durdurmak için söylenmemiştir.

"Seni istemem için bana yalvarmana asla gerek yok, kedicik," diye mırıldandı, sesi alçak ve kanındaki karanlıkla doluydu. "Böyle düşündüğünü söylediğin için üzgünüm."

Geri çekilirken derin bir nefes aldı, kehribar rengi gözleri onun gözlerini tarıyordu. "Durmayacak mısın?" diye sordu ve lanet olsun, parmaklarının altında hafifçe titriyordu bile.

"Beni durduracağına söz verdiğin sürece hayır, eğer ben—"

Parmaklarını hafifçe çıplak göğsünde gezdirip onu yavaşça yatağa iterken hafifçe kıkırdadı. Sonra elleri aşağı, karnından pantolonunun beline doğru kayarken kıkırdaması

bir tıslamaya dönüştü. Ama ellerini tekrar yukarı kaldırırken ve aynı anda kendini yeniden konumlandırırken onu tahrik ediyordu.

İşte o zaman gömleğinin altında iç çamaşırı giymediğini fark etti.

"Zeki kedi yavrusu," diye mırıldandı. "Bunu sen planladın."

"Aynı ustalıkla kullanıldığında bilgi ve zekâ, salt güce galip gelebilir," dedi nefes nefese, onun üzerinde hareket ederek, arayıp taradıktan sonra.

Ellerini tekrar kalçalarına koydu ve dengesini korumasına yardımcı oldu. "Neye ihtiyacın olduğunu söyle," dedi sertçe, hareketlerini izlerken büyülenmiş bir şekilde.

"Beni korumayı bırakıp, benim sana ihtiyaç duyduğum gibi bana ihtiyaç duymaya başlamanı istiyorum," diye cevapladı. "Beni sevdiğini bilmeye ihtiyacım var. Anlık bir karar olmadığını bilmeye. Sadece çocuğunu taşıdığım için olmadığını bilmeye. Aramızda bir bağ olması gerektiği için olmadığını bilmeye." Üzerinde hareket etmeye devam ederken, çıplak bedeni pantolonunun ince kumaşı üzerinde sert gövdesi boyunca hareket ederken bile bir damla gözyaşı süzüldü. "Hâlâ beni seçtiğini bilmeye ihtiyacım var, Axel."

Son sözler bir fısıltıydı ve ruhunda bir şeyleri paramparça etti. Çünkü ona anlatmaya çalışmıştı. Tüm bunları anlatmaya çalışmıştı ve onu kendisinden korumakla o kadar meşguldü ki, aslında olması gereken kişi olmayı özlemişti. Bunu istememişti ama hayatı boyunca içine işlemiş dersler onu ele geçirmişti ve tam da onu suçladığı şeyi yapıyordu. Onu, kendisine söyleneni yapma noktasına getirmişti; ancak kendini, onu güvende tutmak için olduğuna inandırmıştı.

Eli tekrar aşağı kaydı ve neredeyse onu bırakacaktı. Neredeyse bu yeni cesur yanının elini pantolonunun içine sokup onu dışarı çekmesine izin verecekti ama adam hâlâ kalçalarını tuttuğu yerde hareketlerini durdurdu. Daha fazla gözyaşı süzüldü, ama bunlar öfkeli, hayal kırıklığı dolu gözyaşlarıydı.

"Beni durdurmayacağını söylemiştin," dedi, sözleri yenilgi ve bıkkınlıkla doluydu.

"Seni durdurmuyorum kedicik," dedi, onu nazikçe üzerinden kaldırıp kucağına alarak. "Hızı ben kontrol ediyorum."

"Ne?" diye sordu, adamın onu düzgün bir şekilde yatağa bırakmasıyla sinirlilik yerini şaşkınlığa bıraktı.

Ama cevap vermedi. Gömleğini yavaşça vücudunun üzerine geçirdi, parmaklarının hassas teninde hafifçe sürtünmesine izin verdi. Dokunuşla göğsünün titrediğini, nefesinin kesildiğini izledi. Çıplak teninin onu beklemesi ağzının kurumasına sebep oldu. Onu kışkırtıyordu. Kanını tatmamak için tüm öz kontrolünü zorluyordu, gerçi o arzu hala vardı. Bu akşam bir şişe dolusu kan içmemiş olsaydı, kendine bunu yapma izni vermezdi ama haklıydı. Kapalı kapılar ve cam pencereler ardında korunmaktan daha fazlasını hak ediyordu.

Tapınılmaya layıktı.

Pantolonunu kalçalarına kadar indirip tekmelediğinde hiçbir şey söylemedi. Sonra yanına sokulup onu nazikçe yana doğru çevirdi. Kadın gönüllü olarak gitti, aralarındaki bu ani alışveriş her şeyden daha sarhoş ediciydi. Tekrar kontrolü ele geçireceği anı sabırsızlıkla bekliyordu ve adam buna bayılıyordu.

Onu seviyordu ve bundan şüphe etmesine izin verdiği için onu Azap Çukurlarına atıyordu.

Bacaklarından birini kaldırıp mükemmel bir şekilde açarak arkasına sokuldu. Başını omzuna yasladı, penisine yaslanırken dudaklarından yumuşak bir inilti döküldü.

"Bu hiçbir şeyi yavaşlatmayacak," diye hırıltılı bir sesle konuştu.

"Hayır mı?" diye takıldı, kulağının hemen altına bir öpücük kondururken.

Başını iki yana sallayıp tekrar ona yaslandı. "Hiçbir şey onu yavaşlatamaz. Çok yakıным. Ben..."

"Biliyorum, kedicik," diye fısıldadı, burnunu çenesinden boynuna doğru gezdirerek. Kokusunu içine çekti.

Sonra dişlerini onun boğazına doğru hafifçe sürttü ve kadın donakaldı.

"Axel..."

"Yapmayacağım," diye hırıltılı bir sesle tekrarladı. "Sen izin vermediğin sürece yapmayacağım. Ve kontrol edebileceğimden emin olana kadar da yapmayacağım."

Adam geri çekilip parmak uçlarını çıplak kollarından aşağı, yukarı, dolgun göğüslerinin yanlarına doğru gezdirdikten sonra bile uzun süre sessiz kaldı. Dokunuşunun ardından bıraktığı tüyleri hissetti.

"Bebek doğduktan sonra," diye fısıldadı sonunda.

"Tanrım, mükemmelsin," diye mırıldandı, avucunda göğsünü nazikçe yoğururken, ondan gelen bir inilti daha kopardı ve bu inilti doğrudan penisine ulaştı. "Zonkluyor musun?"

"N-ne?" diye soludu, adam onun meme ucunu çekiştirirken.

"Ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyorum," dedi kalçalarını onun kıkırına doğru sallayarak. "Ama eğer burada zonklamıyorsan," diye devam etti, elini karnından aşağı kaydırıp başparmağını klitorisinde gezdirirken, "yapmam gereken işler var."

"Lütfen, hayır," diye sızlandı. "Sadece beni becer."

"Ne kadar iğrenç sözler bunlar, kedicik," diye azarladı ve kedi, tanrılara yakışır bir şekilde homurdandı. "Seni öylece becermeyeceğim Katya," dedi, ciddileşip boynuyla omzu arasındaki birleşme noktasına bir öpücük kondurarak. "Kendimi sana kanıtlamam gerektiğini söylemiştin-"

"Öyle demek istemedim..." diye soludu, sözleri adamın tekrar klitorisini okşamasıyla kesildi, sonra elini tekrar karnına ve ağır göğüslerinin arasına doğru sürükledi.

"Öyle yaptın ve haklısın," dedi. "Yani hayır, seni sadece becermeyeceğim Katya. Sana tapacağım. Seni hissedeceğim ve sen de benim, benim de senin olduğumu

anlayacaksın. Bu hayatta ve ahirette." Kalçaları tekrar sallanıyor, ucu onun merkezine dokunuyor ama asla girmiyor ve zaten kısa olan nefesleri daha da hızlanıyor. "Öyleyse söyle bana kedicik. Seni nasıl seveceğimi söyle bana."

"Ben... Axel."

Adamın ismi inilti gibi duyuldu, adam yavaşça kadının göğsünü avuçladı ve kadının eli adamın boynunun arkasına doğru uçtu.

"Evet, yavru kedi?" dedi, parmaklarının arasında bir meme ucunu yuvarlarken boynuna doğru gülümseyerek.

Ona doğru eğildi. "Beni gerçekten gördüğünde seviyorsun," diye nefes nefese söyledi. "Sadece korunacak bir şey olmadıgımda. Sadece bir Peri olmadıgımda-"

"Sen asla sıradan bir Peri olmadın, Katya," dedi sertçe.

"Bana buna inandırıyor sun," dedi, nefes nefese ve parmakları ensesinde esneyerek. "Korunmaya ihtiyacım olduğunda bana güvenmeni istiyorum."

"Evet, kedicik. Kendime güvenmiyorum."

"Ama sana güveniyorum Axel," dedi, adam dikkatini diğer meme ucuna çevirince tekrar irkilerek. "Bana yardım etmeme izin verdiğinde ve işleri tek başına yapmakta ısrar etmediğinde beni seviyorsun. Beni gördüğünde seviyorsun," dedi tekrar.

Adam hizmetlerine ara verdi ve kadın başını çevirip dudaklarını yakalamasına izin verdi. Diliyle içeri girmeyi talep eden oydu ve adam memnuniyetle buna izin verdi, ağzının sıcaklığına karşı her hamlede imkansız derecede sertleşti.

"Seni duyuyorum Katya," dedi ikisi de nefes nefese kaldıklarında. "Seni görüyorum."

Başı tekrar omzuna düştü. "Bana ihtiyacım olanı verdiğinde beni seviyorsun," dedi nefes nefese. "Ve şu anda sana ihtiyacım var."

İçine girerken hiçbir şey söylemeye tenezzül etmedi. O, bu işi ne kadar uzattıysa, o da o kadar uzatmıştı.

"Evet," diye inledi, aynı anda adam da "Siktir" diye tısladı. Tristyn'e teslim etmeden önce onun içine ilk kez giriyordu. Aylar.

Aylarca, kendisine ait olanı doğru düzgün sevmekten korkmuştu. Bir daha asla kimse, kendi tercihi olmayan bir şeyi ondan alamazdı. Bir daha asla başkasının insafına kalmayacaktı. Babasının değil. Bree'nin değil. Diz çökeceği tek kişi, şu anda ondan zevk alan kadındı ve onun için ruhunu feda ederdi.

Tekrar ileri atıldı ve yalan söylememiştii. Zaten oradaydı, uçurumun kenarında sallanıyordu.

"Daha fazla," diye sızlandı, ona doğru eğilip elini tekrar göğsüne doğru götürdü. "Dokun bana, Axel. Her yere."

Orada sorun yok.

Elleri göğüslerini avuçlayıp kalçalarının üzerinden kayıyor, uyluğunun kıvrımına sürtünüyordu. Birkaç dakika içinde ona sıkıca sarılmış, onu kendinden geçmenin derinliklerine doğru takip etmeye zorluyordu. Kör edici bir haz onu sararken, çığlığını bir yastığa bastırdı.

İkisi de aşağı inene kadar biraz bekledi, sonra ona temizliğe yardım etti. Tekrar yatağa girdiklerinde, çıplak bedeni onunkine dolandı ve başına bir öpücük kondurdu. Nefes alış verişi çoktan değişmişti ve daha yastığa bile değmeden uyuduğuna yemin edebilirdi.

Elini karnının üzerinde gezdirdi, avucunu düz tuttu. Bebeğin kalp atışlarını duyabiliyordu, ritmi güçlü ve istikrarlıydı.

Ve sonra elinin altında çok ufak bir kıpırtı oldu.

"Kat?" diye fısıldadı.

"Biliyorum," diye mırıldandı, belli ki sandığı kadar uykuda değildi. "Bir süre önce onu hissedebilirdin."

"Hiçbir şey söylemedin."

"Denedim," dedi esneyerek, ona doğru bastırarak. "Çok... tükenmiştin. Benimle konuşmuyordun."

"Bir daha asla. Söz veriyorum."

Gerçekten derin bir uykuya dalarken, ona daha da sokularak mırıldandı. O sözleri kastediyordu. O sözü kastediyordu.

Ve kendi hayallerine daldığında, bir söz daha verdi. Bu söz, doğmamış oğlunaydı.

Ona yıldızları göreceğine söz verdi.

Geçici taht odasının kapıları arkalarından gürültüyle kapanırken başını dik tuttu. Katya'nın eli solunda, Theon ise sağında duruyordu. Theon her zamanki takım elbise ve kravatını giymişken, Axel biraz daha gündelik bir şeyler tercih etmişti. Ceket ve kravattan kurtulmuş, sadece siyah pantolon ve siyah düğmeli bir gömlek giymiş, üstteki iki düğmesini açık bırakmıştı. Miras olarak onlara hükmetmek için burada olmadığını, ama yine de hesaba katılması gereken biri olduğunu gösteren bir şeydi bu. Peki ya yanındaki kadın?

Tanrım, Katya vücudunu saran ve karnını vurgulayan, olası tüm şüpheleri ortadan kaldıran siyah bir elbiseyle göz kamaştırıcıydı. Uzun kolları ve çenesine kadar uzanan yüksek yakası etini gizliyor olabilirdi, ancak uyluklarının üst kısmına kadar uzanan derin yırtmaçlar bunu telafi ediyordu. Düz sandaletleri altın rengindeydi ve üzerlerinde çeşitli renkli taşlar vardı. Parmağındaki bant, odanın loş ışığında parılıyordu. Abanoz buklelerini başının üstüne toplamıştı, birkaçı yüzünü çerçeveliyordu ve her şeyden önce, bu toplantıyı bitirip onu eve götürüp dün gecenin tekrarını yaşamak istiyordu.

Odanın önüne doğru yürürken hiçbiri sendelemedi ve taht tasviri olduğu açıkça belli olan sandalyelerin önünde durdular. Tek vücut halinde durdular, Alfa ve Beta'nın bakışlarıyla karşılaştıklarında hiçbiri çenesini bile eğmedi.

İlk konuşan Beta oldu, çenesi manikürlü eline dayalıydı. Keskin uçlu bir törpü çenesine vururken, "Bunun farkında mısın bilmiyorum Theon, ama bu senin kardeşin. Kayıp Şekil Değiştiren prensimiz değil," dedi.

Theon, hiçbir şeyi ele vermeyen bir tonla, hiç tereddüt etmeden, "Görünüşe göre yardımına ihtiyacım yokmuş. İstedığımı elde etmenin bir yolunu her zaman bulurum, Giselle," dedi.

Giselle'in açık gri gözleri ona dikildi, şarap kırmızısı saçları köprücük kemiğinin üzerinde dalgalanıyordu. "Bunun samimi bir ziyaret olacağını düşünmüştüm."

"Elbette olabilir," diye cevapladı ellerini ceplerine sokarak. "Sanırım bu ikinize kalmış."

"Yeter artık," diye sertçe araya girdi Kylian. "Kendi evimizde bize saygısızlık edemezsin, Arius Varisi."

"Ben böyle bir şey yapmadım ve üretken bir tartışma yapabildiğimiz sürece yapmama da gerek kalmayacak."

"Hakkında mı?" diye sordu Alfa.

"Bağlılıklar," dedi Axel, Theon'un yerine geçerek.

Kardeşi destek olmak için buradaydı, ancak bunlar onun pazarlıkları olmalıydı. Theon görevi devralmayı teklif etmişti ve Axel, tam da bunu yapmamak için tüm öz kontrolünü kullandığını anlayabiliyordu. Ama Theon'un yeri Yeraltı değildi; burası artık Axel'in alanıydı. Sadakatlerini kazanması gerekiyordu.

"Elbette Arius Krallığı'na sadığız," dedi Giselle, her zamanki şehvetli aksanıyla. "Başka nereye sadık kalabilirdik ki?"

"Arius Krallığı'na mecbur olduğun için sadıksın, ama bizi karanlıkta çürümeye terk eden Lordlar ve Leydilerden bahsetmiyorum," diye cevapladı Axel.

"Biz mi?" diye sordu, dolgun dudakları alaycı bir gülümsemeye yukarı kıvrılırken. "Senin sonsuza dek bize katıldığına dair bir söylenti duydum, genç... vampir, öyle mi?"

"Öyle," dedi, hiç yüzünü buruşturmadan. "Şimdi tekrar soruyorum, sadakatin nereye dayanıyor?"

"Ailenize karşı gelmemizi istemiyorsunuz herhalde?" dedi Kylian kaşlarını kaldırarak ama Axel onlarla yeterince vakit geçirdiği için onun elini açması için baskı yaptığını biliyordu.

"Belki bugün değil," dedi Axel omuz silkerek.

Bu, hem Alfa'nın hem de Beta'nın daha dik oturmasını sağladı.

"Açıkla," diye tısladı Giselle. Aksanından eser kalmamıştı. Onun yerine, dönüşmeyi tercih ettiği dev piton gibi geliyordu.

"Gökyüzünü görmemize izin verilmesi konusunda onlarla pazarlık edebilecek biri varsa, bunun bir aile bağı olacağını düşünürdüm," dedi Axel. "Ömrümün geri kalanını karanlığa mahkûm etmeyeceğim ve kesinlikle güneşin ne olduğunu asla bilmeyen bir çocuk yetiştirmeyeceğim."

Her kelime kısalıyor ve daha da koyulaşıyordu. Artık gölgeleri olmayabilirdi ama hâlâ lanet olası bir Aziz Orka'ydı. Hâlâ bir odaya hükmetmek için yetiştirilmişti. Hâlâ hükmetmeye hazırdı. Babasından bu yüzden nefret ediyordu ama siktir et, onu tam da bunun için yetiştirmişti. Şimdi tüm o dersleri alıp kullanacak, ama babasının planladığı şekilde değil.

İkisinin de gözleri, parmakları birbirine kenetlenmiş halde hâlâ elini tutan Katya'ya kaydı. Kylian'ın bakışları karnında takılırken, Giselle, "Bir gelin aldığını duymuştuk ama sen onunla buraya gelene kadar gerçekten inanmamıştım," dedi. Sandalyesine yaslanıp çenesini tekrar avucuna yasladı. "Bir Aziz Orka oğlu, bir Peri ile evleniyor. Baban ne dedi? Yoksa zaten bu yüzden mi burada mahkûm edildin?"

Dudakları kıvrıldı, dişleri ortaya çıktı. "Burada mahkûm edilmedim," diye hırladı. "Buraya isteyerek geldim."

Keskin bir kahkaha attı. "Ah, saf şey. Kimse buraya kendi isteğiyle gelmez."

"Saf mı?" diye tekrarladı Axel, öne doğru bir adım atarak. Kat'in elini bıraktı ama o da onunla birlikte hareket etti.

Ancak kardeşi geride kalıp bunu kendi başına yapmasına izin verdi.

Onu korkutması gerekirdi. Ona bakan her zaman Theon'du. Onu koruyan. Ama belki de ikisi de sonunda bunun her zaman böyle olamayacağını öğrenmişlerdi. Sonunda ailenin dışında bir kimlik bulması gerekiyordu. Luka ve Theon'un dışında. Ve Theon'un buna izin vermesi gerekiyordu.

Ama yalnız değildi.

Gölgeler yavaşça zeminde sürüklenirken, aralarında alev iplikleri dolaşıyordu.

Alfa ve Beta'nın gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve Kylian, "Bu bebek bir Arius Mirası," derken sandalyesinin kollarını kavrayan parmak eklemleri bembeyaz olmuştu.

"Bebek bir Aziz Orka," dedi Kat, çenesini dik tutarak. "Ve şu anda Theon'dan sonra sırada o var."

"Bunun hiçbir anlamı yok," dedi Kylian. "Arius Varisi'nin kendi varisi olacak. Zaten bir Eşleşmesi var."

Axel, Theon'un gücünün bu sözlerle kabardığını hissetti. İnce bir şeydi ama ağabeyinin büyüsunü hissettiğı anda anlıyordu. Ağabeyinin onu dizginlemek için çalıştığını biliyordu.

"Bu riski alabilirsin," dedi Kat. "Ama herkes biliyor ki durum böyle olsa bile Theon ve Axel yakınlar. Theon'un yeğeninin burada kalmasına izin vereceğini mi düşünüyorsun? Arius tahtına oturduğunda pazarlık yapmayacağını mı? Ve o zaman geldiğinde kimin tarafında olmak istiyorsun?"

"Sen zeki bir çocuksun, değil mi?" dedi Giselle, ikisini de yeni bir ilgiyle inceleyerek.

"Bizden ne istiyorsun?" diye sordu Kylian.

"Bağlılığınıza," dedi Axel. "Bree'nin planlarıyla ilgili fısıltılar duyduğunuza eminim. Onun da daha önce burada olup sizden aynı şeyi istemesine hiç şaşırmam."

Ne Alfa ne de Beta kıpırdamadı veya söylediklerinin doğru olduğuna dair bir işaret vermedi, ama Bree doğru olduğunu

biliyordu. Son bir haftadır planlarını hazırlamakla meşgulken, Bree bu darbeyi onlarca yıldır, hatta yüzyıllardır planlıyordu. Lanet olsun, Şekil Değiştirenler bile bunun bir parçası olabilirdi, ama denemek zorundaydı. Kat için. Oğulları için. Bu insanları Bree'nin asla umursayamayacağı kadar çok önemsiyordu. Devram'ın tamamını istediğini açıkça belirtmişti ve Yeraltı onun için sadece bir basamaktı.

Axel, "Eğer planlarını uygulamaya koyarsa ve biz de ona karşı çıkmak zorunda kalırsak, sizin bizim tarafımızda olacağınızdan emin olmak istiyorum" diye devam etti.

"Kardeşin Arius Krallığı tahtını ele geçirirse, bir gün özgürlüğümüz için onunla pazarlık yapma ihtimalin var mı?" diye alaycı bir şekilde sordu Kylian. "Bu, onlarca yıl sonra olabilir ve krallıkların şu anki bölünmüşlük şekliyle, Arius Mirası'nın önümüzdeki günlerde bir krallığı bile olmayabilir."

"Peki Bree sana ne vaat etti?" diye sordu Kat. "Güç mü? Özgürlük mü? Aldıklarını sana vereceğini mi sanıyorsun? Şu ankinden daha iyi bir durumda olmayacaksın."

"Her zaman birine hesap vereceğiz," dedi Giselle. "İster bir Tanrı, ister bir Tanrı, ister yıldızlar olsun. İttifaklarımızı halkımız için en iyisini sağlayacak şekilde seçtiğimiz için suçlanmayacağız. Peki, tam olarak ne sunuyorsunuz?"

"Bir seçim," dedi Axel. "Devram'da kimseye nadiren verilen bir şey. Haklısın. Hiçbir şeyi garanti edemem ama denemekten asla vazgeçmeyeceğime yemin edebilirim." Cebinden küçük bir bıçak çıkarıp avucunu kesti ve kanının yere damlamasına izin verdi. "Bana katılsan da katılmasan da, karanlıkta kilitli kalmayı hak etmeyen insanların özgürlüğü için savaşmaktan asla vazgeçmeyeceğime yemin ediyorum. İnşa ettikleri her şey için bir tehditsin. Bunu biliyorlar. Bree de biliyor. Seni bunun için kullanmak istiyor; ben de onların arasında yaşayabilme özgürlüğü için savaşmamızı istiyorum. Onlardan aşağı varlıklar olarak değil, bu basit hakka layık insanlar olarak."

"O zaman senin yönetimin altında mı?" diye araya girdi Kylian.

"Hükmetme arzum yok," dedi Axel. "Ama adalet için savaşımam istenirse kesinlikle liderlik ederim ve yanımda kimse olmasa bile bunu sürdürürüm. Son yıllarda ailemle geçirdiğimden daha fazla günü Yeraltı'nda geçirdim. Evet, babamın elinden buna zorlandım ama bunu da değiştirmem. Çünkü onların nelerden korktuğunu gördüm. Kafeslerde tutulmazlarsa kaderi değiştirebilecek bir halk."

"Bugün bir cevaba ihtiyacım yok. Beni nerede bulacağını biliyorsun," dedi ve uzaklaşmak için arkasını dönerken bir kez daha Kat'in elini tuttu. Söyleyecek her şeyi söylemişti ve yalvarmayacaktı, tıpkı Bree'nin ayaklarına kapanıp yalvarmayacağı gibi. Bir daha asla.

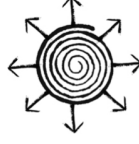
"Kardeşini bu alışveriş için buraya getirmenin amacı neydi?" diye seslendi Giselle arkasından. "Gözdağı mı?"

Axel durakladı ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Aslında hayır. Seninle konuşması gereken kendi meseleleri var ve sadakatının nerede olduğunu öğrenene kadar senin adına müdahale etmem için bir sebebim olduğunu sanmıyorum, değil mi?"

Gözleri Theon'a döndüğünde fal taşı gibi açıldı. Axel, Theon'un onlarla ne işi olduğunu bilmiyordu. Kardeşi ona sadece bu konuda güvenmesini ve gün bittikten sonra her şeyi açıklayacağını söylemişti. Axel kabul etmişti. Tek isteği Theon'un onları bir ittifak kurmaya zorlamak için baskı kullanmamasıydı. Zorla kurulan bir ittifak, ittifak sayılmazdı ve ilk testte bozulurdu. Şekil Değiştirenlerin bunu seçmesine ihtiyacı vardı. Gerçek sadakat seçimle doğardı ama sonunda o hâlâ bir Aziz Orka'ydı. Hâlâ ölümdü ama kardeşinin asla olamayacağı kadar becerikliydi çünkü burada saklanmaya zorlanmadan çok önce hayatta kalmaya zorlanmıştı.

O hala bir kötü adamdı; Şekil Değiştirenler onun kendilerine ait olup olmayacağına karar verebilirlerdi.

11

THEON

Axel ve Kat'in arkasından kapılar kapanmadan önce Giselle, "Anlaşmamız hâlâ geçerli Theon. Diğer yükümlülüğünü bile yerine getirmemişken buraya daha fazlası için gelmen ne kadar da cüretkârca," dedi.

"Daha önce de konuştuğumuz gibi, senin pazarlığına ihtiyacım yokmuş," diye cevapladı. Bu odada başka bir mobilya olsaydı otururdu, ama bilerek sade bırakmışlar ve ziyaretçilerini, kendileri tahtlarında tembel tembel otururken önlerinde ayakta durmaya zorlamışlardı.

"Yine de bir pazarlık var Mark," dedi, koltuğuna yaslanıp bir bacağını diğerinin üzerine atarak.

"Öyle," diye onayladı, ellerini tekrar ceplerine sokarak. "Ve buna saygı duyacağım. Kardeşimi bulmak için pazarlık konusu olan bilgilere artık ihtiyacım olmasa da, bu kayıp Şekil Değiştiren'i aramaya ve bulduklarımı bildirmeye devam edeceğim."

"Bir Miras'ın hayırsever bir tarafı olmadığını biliyorum," dedi Giselle, onu izlerken başını eğerek. "Peki bedeli ne olacak?"

Yanlış değildi ve buraya bir amaçla gelmişti.

"Babamın sizin Bölgenizdeki mülklerinin yerini hâlâ bilmem gerekiyor," diye cevap verdi.

Kylian alaycı bir tavırla "O zaman anlaşma geçerli." dedi.

"Hayır," diye yanıtladı. "Anlaşma, kardeşimi bulmak için bilgi sağlanacağı şeklinde açıkça ifade edilmişti. Aynı bilgiye

ihtiyacım olması, anlaşmanın şartlarını en ufak bir şekilde etkilemiyor."

"Burada koz bizde, Theon. Sen değil," dedi Alfa soğuk bir alayla. "Sen anlaşmaya varacak durumda değilsin."

"İşte burada yanılıyorsun," dedi Theon, sonunda gücünü açığa vurarak. Kardeşi kendi pazarlığını yaparken o karanlığı içinde tutmuş, kilit altında tutmuştu. "Buraya kardeşim adına gelmedim. Onunla olan ilişkilerin, benimle olan ilişkilerinden ayrı. Karısı doğruyu söylemiş olsa da, sonunda muhatap olacağın Rab ben olacağım. Ama sen de haklıydın," diye devam etti, birkaç adım daha yaklaşarak. "Bu kaçınılmazlığın zamanlaması belirsiz. Yarın da olabilir. On yıllar sonra da olabilir. Maalesef, diyarın Kahinleri bu konuda fikir ayrılığına düşmüş gibi görünüyor."

"Bunların hiçbirinin nasıl bir koz olduğunu anlayamıyorum," dedi Kylian, kafasının tıraşlı tarafındaki şakağını yumruğunun üzerine koyarak.

"Bu benim kozum değil."

Kylian'ın kaşları sessiz bir şekilde devam etmesi için kalktı.

Theon sadece gülümsedi; soğuk, karanlık ve kötücül bir şekilde. "Benim avantajım bu odadaki en güçlü kişi olmak."

İkisi de hareket edemedi, hatta kıpırdayabilmeden önce, gücü onları sıkıca sardı ve ikisinin de çok sevdiği sandalyelere bağladı. Gücü daha da sıkılıp boğazını sıktığında ve soluk borusuna baskı yaptığında Giselle nefesini tuttu. İnsan formlarında sıkışmış olabilirlerdi, ama gölge kanatları arkasında iyice açılmıştı. Kylian'ın gözleri kedi göz bebeklerine dönüşmüştü ve Theon, kendi gözlerinin tamamen siyah olduğunu bilerek ona bakmaya devam etti.

Giselle'in öfkeli sızlanmalarını duymazdan geldi, ama hepsi burada neler olduğunu biliyordu. Theon, Şekil Değiştirenlerin nasıl çalıştığını biliyordu. Herkes, Alfa ve Beta'ya mevkileri için meydan okuyabilirdi. Sonuçta varlıklar vahşi ve evcilleşmemişti ve hayvan akrabalarının birçok

yolunu izliyorlardı. En güçlüsü unvanı taşıyordu. Theon, o kişinin gerçekte kim olduğunu anlayabilecekleri bir şekilde hatırlamalarını sağlıyordu.

Kylian gözlerini indirdi, sonra çenesini teslim olurcasına kaldırdı, ama Theon ne onu ne de eşini bırakmadı. Ta ki istediğini elde edene kadar.

"Bana evin nerede olduğunu söyle, Kylian," dedi Theon, eğer reddedilirse acı çekeceğinin sözünü veren sakın bir emirle.

"Yapamam," diye cevapladı Alfa sertçe. "Ama Giselle'i bırak, sana elimden geleni anlatayım."

Theon güldü. "Onu serbest bırakıp boğazımda bir yılan bulacağımı mı sanıyorsun? Sanmam. Bana elinden geleni söyle, yoksa ona verdiğim azıcık havayı bile aniden yok edecek."

"Malların nerede olduğunu bilmiyoruz," diye çıkıştı Kylian. "Bir fikrimiz var ama-"

"Nerede olduğunu bilmiyorsan, anlaşmanın sana düşen kısmını nasıl yerine getirmeyi planlıyordun?" diye araya girdi Theon.

"Az önce hatırlattığın gibi, bu anlaşmanın bizim tarafımız, kardeşini bulman için sana bilgi vermemizi içeriyordu. Tam yerinin açıklanması gerekmiyordu."

"Sizi orospu çocukları," diye hırladı.

"Kara Kalp ve kayıp Kaynağınla o kadar meşguldün ki, kendini suistimal etmelerine izin verdin. Bu bizim suçumuz değil," diye homurdandı Kylian. "Bu Devram'ın yolu, Arius Varisi. Yeraltı'ndaki bizler bile bunu biliyoruz."

Theon gücünü kullanarak Kylian'ı koltuğundan çekip Axel'in az önce durduğu yerde durmaya zorladı. Sonra etrafından rahatça dolaşıp derme çatma kürsüye çıkan basamakları tırmandı, sandalyesine oturup Alfa'ya baktı. "Yeni plan Kylian," dedi, şakağını yumruğuna yaslayıp erkeğin önceki pozunu taklit ederek. "Bana Beta'nın hayatını kurtarmaya değer bir bilgi ver ve hemen söyle. Oyunlara ve numaralara harcayacak vaktim yok."

"Kaynağın hâlâ burada," dedi Alfa gergin bir şekilde ve bu, erkeğin söylemesini beklediği son şeydi. Kylian, şaşkın sessizliğini yanlış anladığını sanmış olmalı ki ekledi: "Muhafızlarımdan biri, senin ve Axel'in buraya gelirken dışının diyardan ayrıldığını konuştuğunu duydu. Gittiğine inanıyorsun; gitmedi."

"Sana bana yalan söylememeni söylemiştim," dedi Theon, Giselle'in tiz iniltisi onun artan sinirinin tek göstergesiydi.

"Sana yalan söylemiyorum," diye ısrar etti Kylian, öne doğru sendelemeye çalışarak ama Theon'un gücü onu sıkıca tutuyordu. "Krallıklardan soruşturmalar geldi. Biliyorsun ki hepsinin burada kendi casusları var. Pantheon'un yıkılışı sırasında bizzat hükümdarlar tarafından görüldü. Nerede olduğunu bulan kişiye yüklü bir ödül teklif ediliyor."

Theon sessizce oturdu, bu bilginin sindirilmesini bekledi ve inanıp inanmamaya karar vermeye çalıştı. Eğer doğruysa ve Luka onu bu diyardan götürmemişse, tanrılar yardımcısı olsun.

Ama eğer Tessa gerçekten Pantheon'u mahvettiye, tanrılar da onlara yardım edecekti.

"Peki ya babamın malları?" diye sordu Theon, müzakerelerin ortasında olmadığı bir zamanda önceki bilgilerin değerini tartışmaya karar vererek.

"Nerede olduklarını söyleyemem," dedi Alfa tekrar. "Bize para ödeniyor ama asla doğrudan ondan gelmiyor. Bölge hakkında şüphelerimiz var ama hiçbir zaman doğrulayamadık. Koğuşlardan şüpheleniyoruz."

"Peki şüpheli bölge?"

"İlçenin kuzeybatı kısmı. Sınıra yakın."

Elbette, Charter Bölgesi sınırına yakın olacaktı. Babası asla kendi güvenli topraklarından çok uzaklaşmazdı.

Ayağa kalkan Theon, hem Alfa'yı hem de Beta'yı serbest bıraktı. Kylian, Giselle Theon'a doğru atılırken, Giselle'e doğru hamle yaptı; kadından hissedilir bir öfke dalgası yayılıyordu. Ama Kylian onu göğsüne çekip kulağına alçak

sesle mırıldanırken, Theon onlara aldırış etmedi, sadece ceketinin düğmelerini ilikleyip gömleğinin paçalarını düzeltti.

"Bu kardeşine hiçbir fayda sağlamadı," diye tükürdü Giselle.

"Kardeşimle aramızdaki ilişkinin hiçbir ilgisi yok," dedi Theon. "Benden Yeraltı'ndaki... çatışmalarından uzak durmamı istedi."

"Öyleyse neden onunla birlikte buradasın?"

"Bunu açıkça belirttiğini sanıyordum. Seninle görüşmek için kendi amaçlarım vardı," diye cevapladı Theon, kapıya doğru ilerlerken. Ama yanlarında durdu ve her birinin gözlerinin içine bakarak ekledi: "Ama yardım için beni çağırırsa, cevap veririm. Ona bağlılık kararını verirken, böyle bir şey olursa kimin tarafında olmak istediğini düşün."

Çıkışa doğru yürürken ayak sesleri odada yankılanıyordu.

"Bu karşılaşmayı hatırlayacağız, Aziz Orcas," diye seslendi Kylian arkasından.

"Lütfen yapın," diye cevapladı, onlara dönmeye bile tenezzül etmeden. "Gelecekte işinize yarayacaktır."

"Bana, o lanet olası Şekil Değiştirici liderlerine saldırmanın onların kararını nasıl etkilemeyeceğini bir kez daha anlat," dedi Axel, merdivenlerden inerek oturma odasına geri dönerken.

Theon onu bekliyordu, doldurduğu viski bardağını uzatırken bir yandan da kendi viskisinden bir yudum alıyordu.

"Bunu akşam yemeğinde etraflıca konuşmuştuk zaten," diye cevapladı Axel, bardağı elinden kaptığı gibi tek dikişte yarısını içerken. "Kat nerede?"

"Uyuyordu," diye cevapladı Axel, törensel bir şekilde kanepeye çökerek. "Asla kabul etmeyecek ama bugün onun için çok zordu."

Üst kattayken üstünü değiştirmişti, şimdi eşofman altı ve Chaosphere tişörtü giymişti, Theon ise hâlâ takım elbise pantolonu ve gömleğiyleydi. Kravatı kaybetmişti ve gömleğinin düğmeleri açıktı.

Theon kanepenin diğer ucuna oturdu, ayak bileğini dizinin üzerine attı ve içkisini kanepa koluna koydu. "Kendini nasıl hissediyor?"

Kardeşi elini yüzünden aşağı doğru sildi. "O... güçlü. Ruh halleri tahmin edilemez olabiliyor ama o gerçekten güçlü Theon. Bunun ilk yarısını tek başına yaptı ve benim deneyimim yok ama ben bile Fae ve Legacy gebeliklerinin acımasız olduğunu biliyorum."

"Daha da kötüleşecek," diye ekledi Theon. "Bebek ve gücü arttıkça. Dinlenmesi gerek."

"Peki, söyle bakalım ona," diye homurdandı Axel, ona bakarak. "Ne?"

Theon'u dudaklarında hafif bir gülümsemeyle, onu izlerken yakalamıştı. "Düşünmesi bile tuhaf, değil mi? Sen, genç varis, evli ve yolda bir çocuğun var. Dahası, sevdiğin ve gerçekten değer verdiğin biriyle evlisin. Soyumuzu devam ettirmek ve gücümüzü en üst düzeye çıkarmak için sana zorla bir Eşleşme değil. Saf ve... Senin adına mutluyum Axel."

"Ama tam olarak hayal ettiğim gibi değildi, biliyor musun?" dedi Axel, bakışları içkisine dikilmiş, bardağıyla oynarken. "Güç yok. Bir vampir. Yeraltında saklanıyor, karımı ve doğmamış oğlumu, yüzyıllardır güç düşkünü bir Gece Çocuğu'ndan korumaya çalışıyorum."

"Aynı oyun, farklı mekan ve farklı oyuncular," dedi Theon sert bir şekilde.

"Evet, sanırım Tessa'yla ilgili her şeyi bilirdin. Çocuk kısmı hariç."

İkisi de sustu, Theon "Kylian onun hâlâ burada olduğuna dair söylentiler olduğunu söyledi. Devram'daymış. Hiç ayrılmamış." demeden önce birkaç saniye geçti.

"Onu bağından aşağı hissedemez misin?" diye sordu Axel, içkisini bir kez daha dudaklarına götürürken.

"Çok bozulmuş," diye yanıtladı Theon, kendi içkisinin kalanını içerken. "Üçümüz de... Bu dünyanın bizi dönüştürdüğü şey yüzünden çok hasarlıyız. Aynı güç düşkünü kötü adamların yönettiği bir diyarın ürünleri. Tanrıların yüzyıllardır süregelen oyunlarında piyonlar."

"Sonunda üstesinden gelebilecek miydin?" diye sordu Axel. "Luka ile bağı paylaşmak mı? Yoksa kaçınılmaz olarak onu Luka ile paylaşmak mı?"

"Onun için bir dünyayı yok olmaya terk ettim," dedi Theon, bardağındaki buzun yavaşça erimesini izlerken. "Sonuçta mesele benim ne istediğimle değil, onun neye ihtiyacı olduğuyla ilgili. Ama o bile... Sanırım sonunda Luka olmadan aynı olmazdı. Üçümüz..."

"Birbirinizi dengeleyin," diye tamamladı Axel onun yerine. "Birini çıkarırsanız, her şey çöker."

"Evet," diye mırıldandı Theon, bu sözleri düşünürken.

Birini çıkarın, her şey çöker.

Axel, "En azından sizin ve Luka arasındaki karşılıklı bağımlılık artık bir amaca hizmet ediyor" diye ekledi.

Theon'un başı hızla kalktı ve kardeşinin yüzünde bir sırıtış belirdi.

"Dick," diye mırıldandı Theon, bardağını Axel'a doğru çevirip buz küplerinin kendisine doğru uçmasına izin verirken.

Axel onları bir kahkahayla savuşturdu ve bunu duymak tuhaftı. Öylece oturup konuşmayalı çok uzun zaman olmuştu. Luka burada olsaydı, tıpkı eski günlerdeki gibi gecenin geç saatlerine kadar planlar ve entrikalar çevirirdi.

Birkaç dakika geçmişti, üzerlerine rahatlatıcı bir sessizlik çökmüştü ki Axel sessizliği bozarak, "Demek bu mülk hakkında potansiyel müttefiklerimize işkence etme ihtiyacı hissettiniz..." dedi.

Theon, bu konuşmanın yapılması gerektiğini bilerek iç çekti. Şekil Değiştiricilerle buluştuktan sonra Axel'ın

oradayken tamamen görevine odaklanabilmesini istiyordu.

Ayağa kalkan Theon, bardağını sehpayaya koydu ve içki şişesini aldı. Boş bardakları doldurmakla uğraşmadı, bunun yerine şişeden bir yudum alıp Axel'a uzatmayı tercih etti.

"Bu hiç de iyiye işaret değil," diye mırıldandı kardeşi, sonra da kendi içkisinden bir yudum aldı.

"Cressida, ben buraya gelmeden önce Arius Evi'ne geldi," dedi Theon, koltuğuna otururken.

"Ah," dedi Axel, şişeyi tekrar devirip Theon'a geri uzatarak. "Ve sen de bana onu ihaneti ve Tessa'yı öldürmeye çalışmasındaki rolü yüzünden öldürdüğünü söyleyeceksin."

"Keşke sana bunu söylüyor olsaydım," diye sertçe cevapladı, bir yudum daha aldıktan sonra şişeyi dizine koydu. "Onu neden öldüremeyeceğime dair ikna edici bir argüman sundu."

Axel yavaşça dönüp ona baktı. "Hangisiydi?"

"Onu öldürmek annemi öldürür," dedi açıkça, başka türlü söylemenin bir yolunu bilemeden. "Gerçek annem."

Axel bir kez göz kırptı. İki kez. Ağzı birkaç kez açılıp kapandıktan sonra sonunda, "Ve sen de ona inandın, değil mi?" dedi.

"Yine çok ikna edici bir argüman sundu," diye cevapladı Theon, ardından Cressida'ya konuşmayı, Cressida'nın iddialarını ve eğer iddialar doğruysa kadının nerede olduğundan şüphelendiğini anlattı.

"Kan arzusuna yenik düştüğümde annenle bir yerlerde tutulduğumu mu söylüyorsun?" dedi Axel, iki elini saçlarından geçirerek. "Aslında kardeş olmadığımızı mı söylüyorsun?"

"Hayır," dedi Theon kararlı bir şekilde. "Biz kardeşiz. Sadece bir babamız olsa bile, yine de kardeşiz. Tıpkı Luka'nın bizim kardeşimiz olması gibi."

"Evet, ama..." Axel ayağa kalktı, volta atmaya ve boynunu bir yandan diğer yana uzatmaya başladı.

Theon tek kelime etmeden kalkıp mutfağa gitti ve küçük bir bardak kanla geri döndü. Axel bardağı aldığı anda

yüzündeki rahatlama hissediliyordu ve Theon, hepsini bir kerede içmediği için ona hakkını vermek zorundaydı.

Theon omzunu kavradı, sıkıca sıktı ve onu yerinde tuttu. "Sen benim kardeşimsin Axel. Bu hiçbir şeyi değiştirmez, ama bilmeni isterim ki, müsait olduğumda Cressida'yı öldüreceğim."

Axel bakışlarını kaçırmadan zorlukla yutkundu ve başını salladı. "Anlıyorum Theon. O bir tehdit ve sorumluluk. Her şey ve herkes için."

"Benden nefret etmeyeceksin, değil mi?"

"Hepimiz onun anaç olmadığını biliyoruz," diye cevapladı, bilginin ilk şokunu atlatırken gerginliğinin bir kısmı geçmişti. "Elbette, bana yakınlık duyuyordu ve şimdi nedenini biliyoruz, ama değildi... Bir şeyler hissedeceğim. Dürüst olmak gerekirse, henüz ne olduğunu bilmiyorum ama senden nefret etmeyeceğim."

Theon başını salladı, bir kez daha omzunu sıktı ve ardından kanepeye dönüp viski şişesini aldı.

"Peki sana söylediler mi? Bu ev nerede?" diye sordu Axel, kan dolu bardağını yudumlarken.

"Kylian bilmediklerini söyledi. Koğuşlar falan var," diye iç çekerek cevapladı. "İnceleyebileceğim şüpheleri var ama daha acil bir şey olabilir."

Axel soru sorarcasına kaşını kaldırdı ve Theon, buraya ilk geldiğinde Tessa haberine nasıl tepki verdiğini düşününce, Cressida'yı konuşmaktansa Tessa konusuna geri dönmeye daha istekliydi.

"Tessa'nın hâlâ burada olduğu iddiasını araştırmam gerekiyor. Devram'dan hiç ayrılmadığı iddiasını," dedi.

"Yeraltında söylentiler kol geziyor Theon. Bu onları doğru yapmaz. Bunu biliyorsun."

"Evet, ama yine de ikna edici bir argüman olduğunda-"

"Çok fazla düşünüyor, uyumuyor ve gereksiz yere takıntılı mı oluyorsun? Özellikle de konu Tessa olunca?"

"Defol git, Axel."

Omuz silkti ve içki şişesini işaret etti. "Belki de bu gece düşünmek yerine kalanını içmelisin ve sadece... hiç düşünmemelisin. Lanet olası hayatında bir kez olsun."

Keşke öyle olsaydı.

"Ama bunu yapmayacağını biliyorum," diye iç çekti Axel. "Peki buradaki plan ne, Theon?"

"Metrodan bir süreliğine ayrılmam gerek. Doğru olup olmadığını öğren. Ben de yokken sana daha fazla erzak getiririm," diye ekledi.

Axel başını salladı ama sessiz kaldı.

Theon tereddüt ettikten sonra, "Biliyorum ki kalacaksın, ama burada kalmak zorunda değilsin, Axel. Senin ve Kat'in burada olmayan bir yerde kalabileceğini biliyoruz," dedi.

Axel alaycı bir ses çıkardı. "Şu anki durumda, buradan ayrılırsam saklanmak zorunda kalacağım. Ben, bir Gece Çocuğu olarak. Kat, kimin çocuğunu taşıdığı anlaşıldığı anda. En azından burada saklanmak zorunda değiliz. Yeraltı insanlarını iyi tanımadığını biliyorum, ama büyük çoğunluğu sırf var oldukları için dünyanın geri kalanından dışlanmayı hak etmiyor. Evet, hapse atılmayı hak eden gerçekten kötü insanlar var, ama o insanların çoğunun nerede olduğunu biliyor musun? Krallıklarda. Danışma kurullarında ve iktidar koltuklarında oturuyorlar."

Theon parmaklarını kanepa koluna vurarak, kendi zümrüt yeşili gözleriyle aynı olan kardeşine baktı. Sessiz saniyeler geçip dakikalara dönüştü.

Axel tam kanının sonunu bitiriyordu ki Theon, "O zaman bütün bu lanet şeyi devireceğiz." dedi.

Kardeşi kandan boğuldu, dışarı çıkamadan önce birkaç saniye öksürdü, "Özür dilerim ama sanki Devram'ın tamamını altüst etmek istediğini söyledin."

"Az önce, hapse atılmayı hak edenlerin her şeyi yönettiğini söyledin. Yeraltındakilerin çoğu masum. Birçoğu burada doğdu. Başka hiçbir şey bilmeyen nesiller boyu aileler. Peki ya dışarıda? Aynı."

"İsteddiğini elde etmek için güç gösterisi yapan adam bunu söylüyor," dedi Axel kesin bir dille.

"Gerekli bilgileri edinmek için."

"Kişisel çıkar için."

"Haklısın," diye mırıldandı Theon. "Ama Cressida'nın söyledikleri doğruysa, onu bulmamız gerek Axel. Valter neden saklıyordu ki? Hiçbir şeyi amaçsızca yapmaz. Soyumun yarısının hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Tessa'yı bulursan, ona nasıl hissettiğini sorabilirsin."

"Tanrım, vampir olduğundan beri daha da alaycı oldun," diye mırıldandı Theon.

Axel ona orta parmak göstererek boşalmış kan bardağını boş viski bardağının yanına koydu. "Bu konuda seni takip edeceğim Theon," dedi. "Ama şartlarım var."

Kaşlarını çatma sırası Theon'daydı. Axel hiç bu kadar... baskın olmamıştı. Bir odaya hükmedebilirdi, elbette, ama bunu her zaman kendisine verilen bir emre itaat ederek yapardı. Bu farklıydı. Bu, uğruna savaşmaya değer bir şey bulmuş bir erkekti. Bu, kaybedecek bir şeyi olduğunu fark etmiş bir erkekti. Bu, soyadı veya bir zamanlar damarlarında akan güç yüzünden değil, onu takip edenlerin sadakatine layık olacağı için bir odaya hükmedecek bir erkekti.

"İsimlerini söyle," dedi Theon.

"Bizi sürekli bilgilendiriyorsun. Her ayrıntıyı öğrenene kadar bizi bilgilendirmek için hiçbir şey beklemiyorsun. Öğrendiğin bilgileri bize aktarıyorsun," dedi Axel, kollarını kavuşturup ona bakarak.

"Buna katılıyorum."

"Tek başına bütün bir sistemi altüst edemezsin. Bizi de dahil etmelisin ve bu konuda kibirli bir pislik olamazsın."

"Başka bir şey var mı?" diye sordu Theon dişlerini gıcırdatarak.

"Zor kararlar almamız gerektiğinde, bunları hep birlikte ve uğruna savaştığımız herkesin iyiliği için alırız, sadece bir kişinin değil. Sadece benim, Luka'nın veya Tessa'nın değil.

Tek bir kişi için tüm nüfusu feda etmeyiz Theon," dedi Axel imalı bir şekilde.

"Kat ve doğmamış çocuğun için de aynısını yapmaz mısın?"

Axel'in çenesinde bir kas kıpırdandı. "Haklısın. Yapardım," diye sonunda kabul etti. "Ama bu onu doğru yapmaz. Sırf onları yakından tanımadığımız için insanları daha değersiz göremeyiz. Sorumluluğumuz olduğuna inandığımız kişileri koruruz ve bunu yaparsak, Theon? Hepsi bizim sorumluluğumuzdadır."

Sessizlik tekrar çöktü ve birkaç dakika geçtikten sonra Axel, muhtemelen karısının yatağına katılmak üzere merdivenlere yönelmeden önce, parmaklarının eklemlerini sehpaye bir kez vurdu.

"Düşün Theon. Sabah ayrılmadan önce bana söyle," dedi Axel.

"Sabah çıkacağımı kim söyledi?"

"Tessa," diye cevapladı. "Henüz gitmemiş olmana şaşırdım."

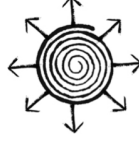
Kardeşi merdivenlerin yarısına gelene kadar bekledi ve sonra "Axel?" diye seslendi.

Duraksadı, geriye baktı. "Evet?"

"Amaç sana çok yakışıyor."

Ağzının kenarında en ufak bir gülümseme belirdi. "Biraz uyu Theon. Anlaşılan lanet olası bir devrim başlatacağız."

12

EVİANA

Son birkaç gecedir kaldıkları meyhanenin üstündeki küçük odaya girdiği anda, gök mavisini gözler ona dikildi. Corbin aşağıda sipariş ettikleri yemeği beklerken, Eviana da birkaç eşyalarını toplamak için yukarı çıkmıştı. Yemeklerini bitirir bitirmez yola çıkacaklardı.

Sınırı geçip Serafina Krallığı'na birkaç mil girmeyi başarmışlardı ki Corbin'in gücü tükenmeye başlamıştı. Onları kuru tutmak ve akıntıya karşı koymak için daha fazla para harcamak zorunda kaldığı düşünüldüğünde, tam da bekledikleri şey buydu. Yavaş yavaş yüzeye çıkmış, kıyı şeridini kollamak ve fark edilmemek için ellerinden geleni yapmışlardı. Sonra hepsi yüzlerini gizlemek için derin kapüşonlu sweatshirtler giyip, makul büyüklükte bir şehre gelene kadar yürümüşlerdi. Yol boyunca iki küçük kasabadan geçtikten sonra hareket etmeye devam ettiler. Dedikodu küçük kasabalarda orman yangını gibi yayılmıştı. Hayır, fark edilmeyecekleri kadar büyük bir şehre ihtiyaçları vardı. Şehrin daha karanlık bölgelerine kolayca sızıp, güç rezervlerini geri kazanabilmeleri için birine sessizlik, oda ve yemek için rüşvet verebilecekleri bir şehre. Bir an için, çok bitkin oldukları için onları iki kat merdivenden yukarı sürüklemenin bir yolunu bulması gerektiğini düşünmüştü. Artık bir şey hissedebilseydi, muhtemelen güçlerini harcıyıp saatlerce yürümelerine neden olduğu için kendini suçlu hissederdi. Kapıyı kapatmadan önce ikisi de tek yatağa

yııldılar. Lange iki gün aralıksız uyumuştı. Corbin ise dört gün uyumuştı.

Ve o, pencerenin yanındaki küçük bir odada oturmuş, bir sonraki hamlelerini planlıyordu.

Mümkün olduğunca toparlanabilmeleri için birkaç gün daha kalmışlardı. Dreamlock Ormanı'na varmak için hâlâ kat etmeleri gereken bir yol vardı, gerçi erkekler bunu henüz bilmiyorlardı ve oraya vardıklarında, son günlerini yenileyerek geçirdikleri o gücün her zerresine ihtiyaçları olacaktı.

"Corbin nerede?" diye sordu Lange gergin bir şekilde.

"Yemeğimizi bekliyoruz," diye cevapladı, çantasına doğru ilerlerken.

"Onu orada yalnız mı bıraktın?"

"Yiyecekleri alıp merdivenlerden yukarı taşımayı beceremiyor mu?"

"Kastettiğim bu değil," dedi dişlerini gıcırdatarak yataktan kalkarken.

Eviana, bu olay başladığından beri ilk kez bir şeyin... hafif bir akıntısını hissetti. Ne olduğunu bilmiyordu ama Lange, tepeden bakarken heybetliydi. Gözleri kısık, soluk saçları yüzüne düşmüştü ve pencere kapalı olmasına rağmen odadaki hava hareketleniyordu.

"O zaman endişenin ne olduğunu bilmiyorum," diye cevapladı ve bavuluna geri döndü. "Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun yoksa?"

Cevap vermesini bekledi ama adam hiçbir şey söylemedi. Şaşırmamıştı ama hayal kırıklığına uğramıştı. Ya da belki de her şeyden çok sinirlenmişti.

"Eğer eşyalarını topladıysan, onun eşyalarını da toplamalısın," dedi, çaldığı çeşitli silahları iki üç kez kontrol ederek. "Hemen gidiyoruz-"

"Corbin'e yardım edeceğim," dedi gergin bir şekilde. Kadın dönüp onu kapıdan çıkarken buldu.

İlginç.

Belki de hayal kırıklığına uğramasına gerek yoktu.

Çantasını kapatıp sırtına aldı. Sonra Corbin'in birkaç eşyasını toplamayı bitirdi ve Lange'nin geride bıraktığı çantaları aldı. Şüpheleri doğruysa, buraya geri dönmeyeceklerdi.

Merdivenlerden inerken acele etmedi ama Lange kolundan tutup onu kapıdan dışarı, bakımsız işletmenin girişinin olduğu dar sokağa sürükledi. Onu duvara yasladı, etrafta onları umursayacak kimse yoktu. Olsa bile kimse bir şey yapmazdı ama Eviana'nın tek düşünebildiği, adamın ona düşünmeden dokunmasıydı. Kimse bir Kaynağa dokunmazdı. Bu his sarsıcıydı.

"Ne yaptın?" diye tısladı Lange, kadının yüzüne sadece birkaç santim kala.

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum," diye sakince cevap verdi, bakışlarını ondan ayırmadan.

"Saçmalık," diye tükürdü, onu hafifçe tekrar ittikten sonra geri çekilip parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Corbin gitti, Eviana. Bir şeyler yaptığını biliyorum."

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?" diye sordu, diğer iki çantayı yere bırakırken sesi sikkindi, sonra ceketini düzelterip çantasını yeniden yerleştirdi. Lange'nin çantasını yere koyup, "Al. Bunları senin için aldım," diye ekledi.

"Tam da tuhaf bir güven duygusu geliştirdiğimizi düşündüğüm anda-"

"Bunu asla düşünme," diye sözünü kesti. "Devram'da güvenebileceğin tek kişi sensin ve o zaman bile, bir sonraki güne, saate veya dakikaya ulaşmak için kendine söylediğin yalanlardan ibaret."

Ona baktı ve ne düşündüğünü anlayamadı. Açıkçası, umurunda da değildi.

"O lanet evde kimsen olmadığını biliyorum," dedi Lange sonunda, her kelime keskin ve onun ne kadar güçlü olduğunu bilmediği bir öfkeyle doluydu. Ama şimdi görebiliyordu. Dudaklarından dökülen her heceyle birlikte rüzgârın hızlandığını hissediyordu. "Ne tür dehşetler yaşadığını bilmiyorum. Muhtemelen ben bile hayal

edemiyorum ve ben de oldukça berbat şeylerle yüzleştim, Eviana. Ama tanrılar aşkına, yoluna çıkan her insanın sana zarar vermek istediğini varsayamazsın. İstersen bir arkadaşın olabilirdi. Biz lanet olası Miras değiliz."

Sözleri üzerine başını yana eğdi ve adamın yüzünde ne gördüğünü anlamadı, ama adam ondan bir adım geri çekildi.

"Yaşadığın o boktan boku al, küçük rüzgar gezgini, elliyle çarp," diye cevapladı, sesindeki zehirli tondan yoksundu ama adam yine de doğruldu. "O zaman bunu onlarca yıl boyunca her lanet olası gün yap. Ellerimde kan dökülmesiyle sonuçlanan günü, kendi kanım dökülmeden iyi bir gün olarak görüyordum. Sırtüstü değil de dizlerimin üzerinde olduğum günleri umuyordum. Geceleri başkasının yatağında değil de Valter'in yatağında paylaştığımda rahat bir nefes aldım. Arkadaşlarından mı bahsediyorsun? Bir şey kazanacaklarına inandıkları anda seni satarlar, bir öğünde fazladan erzak gibi küçük bir şey için bile. Bunu nereden bildiğimi sor. Celeste Malikanesi'ne neden taşındığını sor. Hangi arkadaşın senin gerçekte ne olduğunu biliyor diye sor."

Ağzını ince bir çizgi haline getirip ona baktı ve sonunda "Eğer aramızda zerre kadar güven yoksa, bizi seninle geçirmeye zorladığın bunca günden sonra, o zaman sana bunları yapan Miras'tan farkın kalmaz." dedi.

"Haklısın," diye cevapladı sadece. "Haklı değilim. Sevgilini kurtarmak için çok geç olmadan gitmeliyiz."

"Bu iş bitince seni öldüreceğim," diye mırıldandı Lange, yanından sessizce geçip yerden düşürdüğü iki paketi kaparak. "Seni öldürüp cesedini nehre atacağım ve Corbin'in onu dibe gömmesini sağlayacağım ki balıklar bile yiyip zehirlenemesin."

"Elbette bundan daha yaratıcı olabilirsin," dedi, onun uzun adımlarına ayak uydurabilmek için iki adım atmak zorunda kalarak.

"Bana zaman ver, Bellana. Bana zaman ver," diye mırıldandı, etraflarında esen rüzgarla bir an duraksayarak.

"Hangi yöne gidiyoruz?"

"Rüzgarlar sana ne söyledi?"

"Sürekli aynı saçmalığı söylüyorsun-"

"Ve sen de cahil numarası yapmaya devam ediyorsun," diye sözümü kesti. "İnsanlara güvenmenin faydaları hakkında senden bir başka keyifli monolog daha duymak isterdim ama korkarım Corbin'in hayatı, beni haklı çıkarmana bağlı."

"Bir hançer. Çok sayıda bıçak yarası," diye mırıldandı, boynunu bir yandan diğer yana uzatıp bir rüzgar esintisi daha yaratırken.

"Uyluğun derinliklerine inmeni öneririm. En acı verici olanlardan biri ama tekrarlanan bıçak darbelerine karşı uyanık kalacağım."

"Ya da kışından, her oturduğunda bunu hissedersin," diye hırladı, sola dönüp önden giderken.

"Beni öldürüp nehrin dibine göndermekten çok daha yaratıcı."

"Sen..." Başını iki yana salladı, cümlesini tamamlamadı. Bunun yerine sessizleşti ve odaklandı, yalnızca kendisinin duyabildiği sessiz talimatları izledi.

Tam olarak ne olduğunu bilmediğinden oldukça emindi, ama nihayet onlarla vakit geçirmeye vakit bulduğuna göre, güçlerini kavramaya başladığını tahmin etmişti. Seçim yılları kaotikti. Perilerin büyülerinde ustalaşmaları gereken yıllar, ancak onlara derinliklerini keşfetme şansı asla verilmedi. Dersleri temellerle sınırlıydı ve ileri düzey dersler bile onları yalnızca belirli becerilerde ustalaşmaya zorluyordu. Krallıklarına ve görevlerine atandıktan sonra da başka şekillerde meşgul oluyorlardı. Miras, neden bir Perinin gerçekte neler yapabileceğini anlamasını istesin ki?

Bu tür bir eğitim yalnızca nöbetçi olanlara verilirdi (elbette Kaynaklar hariç) ve bu eğitimin ayrıcalığı kendi zincirleriyle birlikte gelirdi. Ortalama bir Peri, nöbetçilerin, bir Miras'ın onlar üzerinde tam kontrol sahibi olmasını

sağlayan sadakat işaretleri taşımaya zorlandığını bilmiyordu. Bir Kaynak kadar kapsamlı olmasa da...

Lange o hayata mahkûmdu. Valter, erkeğin mirasını öğrenir öğrenmez bunu planlamaya başlamıştı bile. Öte yandan Corbin'in kaderi henüz belli değildi. Valter hâlâ onunla ne yapacağını düşünüyordu.

Ama Raven Harbor evinde oturup, arabada, nehirde, meyhanede geçirdikleri günler, onlara sihirlerinin nefes alması için zaman vermişti. Dreamlock Ormanı'nda ve sonrasında hayatta kalabilmek için tüm bu güçten yararlanmalarına ihtiyacı vardı ve eğer onları oraya ulaştırmak için sınırlarını zorlaması gerekiyorsa, bunu yapacaktı.

Lange bir köşeyi daha dönmeye başlamıştı ki, aniden geriye doğru sendeleyip onu sertçe duvara çarptı. Şaşkınlık çığlığını bastırıp ona baktı, ama Lange'nin ona dik dik baktığını gördü.

"Sana bunu bir kez soracağım Eviana," dedi, sözleri fazla kontrollüydü. "Corbin'i Serafina Krallığı'na mı sattın?"

Şok ve korku omurgasından aşağı doğru yayıldı, ama "Ne?" diye sorduğunda hiçbirini belli etmedi.

"Bu cadde boyunca Serafina nöbetçileri var," diye tısladı. "Ve eğer haklıysam, Corbin nakil araçlarından birinde. Bu yüzden sana tekrar soruyorum: Onu Serafina Krallığı'na mı sattın?"

"Sadece bir kez soracağınızı söylemiştin."

"Lanet olası tanrıların her birine yemin ederim ki-"

"Hayır, onu onlara satmadım," diye çıkıştı. "Bunu neden yapayım ki?"

"Bilmiyorum Eviana," diye mırıldandı. "Ne yaptığımızı, neden burada olduğumuzu ya da o sikik kafanın içinde olup biten başka hiçbir şeyi bilmiyorum."

"Olması gereken bu değildi," dedi, adamın iğneleyici sözlerini duymazdan gelerek. "Tavernadaki adama onu kaçırıp bizi krallığın daha içlerine götürecek bir kamyonete götürmesi için para verdim. Para, sessizliğini satın almaya

fazlasıyla yetmeliydi. Sadece onu bulman gerekiyordu ki biz de kamyonete gizlice girebilelim. Hiçbirimiz o kadar uzağa yürümek istemiyoruz ve uçümüzün oraya binmesi fark edilir."

Lange ona baktı. Sadece... baktı, sonra gülmeye başladı ve sesinin çıkmasını engellemek için dudaklarını sıkıca bastırdı.

"Bunun nesi komik?" diye sordu. "Corbin yakalanırsa-"

"Eğer?" dedi, sessiz kahkahalarının arasında inanmaz bir tavırla. "Sana bunu söylemekten nefret ediyorum Bellana, ama o çoktan yakalandı."

Tavernadaki adam onları satmıştı.

"O piç kurusu," diye hırladı.

"Nedense tam olarak ne hissettiğini anlıyorum," diye kuru bir şekilde cevapladı Lange.

"Sızlanmanın zamanı değil," diye cevapladı kollarını sıvayarak. "Bunları çıkarman gerek."

Lange bakışlarını önce bileklerindeki bantlara, sonra tekrar ona çevirdi. Adamın bunu tartıştığını gördü. Kendiyle savaştığını görebiliyordu.

"Corbin'i kurtarma şansımız varsa, onları çıkarmalısın," dedi ellerini birkaç santim yukarı kaldırarak.

"Bana defalarca güvenmemem gerektiğini söyledin."

"Bunu yapmamalısın," diye onayladı. "Ama rüzgarlara güvenebilirsin."

Dudakları ince bir çizgi halini aldı. "Sanki bir şeyler biliyormuş gibi söyleyip duruyorsun ama rüzgarlar hem her şeyi hem de hiçbir şeyi biliyor."

"Bana kalırsa, bunları üzerimde bırakabilir ve Corbin'i bir daha asla göremeyeceğinizden emin olabilirsiniz. Ya da bunları çıkarıp aynı sonucu elde edebilir veya belki de onunla bir gece daha geçirebilirsiniz," dedi.

"Bundan pişman olacağımı hissediyorum," diye mırıldandı, sağ bileğindeki bileziğe uzanırken.

"Elbette."

"Bu rahatlatıcı."

"Olması gereken bu değildi."

Başını salladı, anlayamadığı bir şeyler mırıldandı ve bileziği bileğine geçirdi, sonra diğer bileğine de aynısını yaptı.

Ve Eviana aylar sonra ilk kez derin bir nefes aldı.

Gözleri kapandı ve sihirli dokunuşunun yüzeye çıktığını hissetti. Parmak uçları karıncalandı ve ruhundaki güç, özgür kalmak için çırpınıp durdu. Bulvarlardaki her hışırtılı yaprağı duyabiliyor, her ağacın, çiçeğin ve aralarındaki her şeyin kökünü hissedebiliyordu.

Omuzlarını geriye atıp gözlerini açtığında Lange'nin kendisine baktığını gördü ve Lange bantları cebine sokuyormuş gibi yaptı.

Sanki bir daha asla onları tekrar takmasına izin verecekmiş gibi. Bu, onun yapacağı son şey olurdu.

Yanından geçip köşeden baktı. Yalan söylememişti. Düzinelerce nöbetçi ve en az on nakliye birimi vardı.

"Bunların hepsi burada ne yapıyor?" diye sordu, seçeneklerini tartışırken ona değil de daha çok kendine.

"Burada olduğumuzu duymuşlar," dedi Lange sessizce yanında.

"Kim tarafından?"

"Bunu bilmiyorum."

"Hangi araçta olduğunu biliyor musun?"

Birkaç saniye sessiz kaldı ve kadın, nöbetçileri izlerken onun konsantre olmasına izin verdi. Leydi Isleen'in Kaynağı Lev'i görene kadar gerçek bir korkuya kapılmadı. Serafina Leydisi buradaysa, kesinlikle keşfedilmişlerdi. Bunu tahmin etmişti ama Leydi'nin bu kadar çabuk geleceğini tahmin etmemişti. Daha fazla zamanları olacağını düşünmüştü. Kendi hatasıydı.

Tabii Lev'i kendisinden önce göndermediyse.

O zaman bir şansları olabilir.

"Tam olarak hangisi olduğunu bilmiyorum," diye fısıldadı Lange, ona yaklaşarak. Zevk vermesi veya işkence etmesi için talimat almadığı birinin bu kadar yakınında olması çok

tuhaf bir histi. "Ama grubun ortasında bir tane var, bu da mantıklı. Etrafı tamamen sarılmış."

"Bir planım var" dedi.

"Ne olduğunu sormaya korkuyorum."

"Öncekiyle aynı," diye cevapladı. "Ben dikkat dağıtıcı olayım. Sen kamyonu bul."

"Eviana, hayır—"

Ama o, kendilerini gizledikleri binanın etrafından çoktan uzaklaşmıştı. Saniyeler içinde etrafı sarıldı ve onu koruma ihtiyacıyla gücü tükenmesine rağmen, onların gelmesine izin verdi. Çünkü hâlâ bir Kaynak'tı ve kaçtığı algılansa bile, herkes Efendisi'nin izni olmadan ona dokunmanın, onu incitmenin olumsuz sonuçlara yol açacağını biliyordu.

"İşaretlerini göster," diye bağırdı bir nöbetçi, kalçasından bir çift siyah bant çıkararak.

Ona önemli olan tek şeyi gösterdi: elinin arkasındaki Arius sembolünü.

"Devram Lordları ve Leydilerinin emriyle, Efendiniz gelip sizi alana kadar gözaltında tutulacaksınız," diye devam etti nöbetçi, ona doğru bir adım atarak.

"Onu Leydi Isleen'in emriyle halledeceğim," diye sert ve alçak bir emir geldi.

Nöbetçiler kaskatı kesildi, konuşan hariç tüm gözler onun üzerindeydi. İnsanlar Lev'in geçebileceği bir yol açmak için ayrılırken, Lev ona geniş bir alan bırakarak döndü.

Tüm Kaynaklar gibi göz kamaştırıcı derecede çekiciydi; sarı saçları kemerli kulaklarının etrafına mükemmel bir şekilde şekillenmişti. Keskin yüz hatları cazibesine katkıda bulunuyordu ve yün bir palto ve atkı takıyordu. Güneye doğru ilerledikçe hava ısınsa da, kış soğuğu burada da onları etkiliyordu. Derin mavi gözler onu süzdü ve adamın dudakları tiksintiyle kıvrıldı.

"Krallığımızdaki Arius fahişesi," diye alay etti. "Efendim, Efendiniz buraya gelmeden önce sizinle konuşmak isteyecektir."

"Herkesin zamanını boşa harcar," diye yanıtladı. "Hepimiz biliyoruz ki, Efendim'in sırlarına ihanet edemem, rüyalarımda bana ne kadar işkence ederse etsin."

"Benimle gönüllü olarak mı geleceksin?" diye sordu, elinde buzdan bir hançer oluşurken.

Eviana etkilenmemiş bir tavırla baktı. "Etrafım sarıldı Lev. Başka bir yere gidemem zaten."

"Onu buradan ben götüreceğim," dedi, çenesini sallayarak yanına gelmesini emrediyordu.

Ve beklendiği gibi iyi küçük Kaynak gibi, öyle de oldu. Onun yanına adım attı ve bu yeni bir şey değildi. Kaç kez Efendileri ve Hanımlarının bir adım gerisinde başka Kaynakların yanında yürümüştü? Yeni Kaynaklar hâlâ anlamaya çalışıyordu. Tessa'ya çete halinde saldırdıklarını görmüştü. Biriyle laf dalaşına girip sonra aynı lafı diğerine soku o küçüklüklerini görmüştü. Peki ya yöneticilerin Kaynakları? Bu noktada onlarca yıldır etkinliklerde aynı masayı paylaşıyorlardı. Mahkeme toplantılarında oturmuş, saatlerce tahtların arkasında durmuşlardı. Hiçbir şekilde arkadaşlıkları yoktu, ama aynı şeylerin çoğunu deneyimlemekten kaynaklanabilecek bir... anlayış vardı. Bu, farklı bir tür bağ oluşturunuyordu, her ne kadar istenmeyen bir bağ olsa da. Birlikte dehşetlerle yüzleşmişlerdi, bu yüzden bir kamyonun etrafından dönüp meraklı gözlerden uzaklaştıkları anda Lev ona dönüp çok daha dikkatli baktığında şaşırmamıştı.

"Ne haltlar karıştırıyorsun, Eviana?" diye tısladı.

"Maya burada mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Seni almaya gönderdi. Efendinle dalga geçecek bir şey. Seni Sanal'a götüreceğiz."

"Valter orada mı?"

"Oraya vardığımızda sanırım hazır olacak."

Başını salladı ve ellerini önünde kavuşturdu. "Şu anda nerede olduğunu biliyor musun?"

"Maya biliyorsa, ben bu bilgiye sahip değilim ama bu her neyse, ben buna dahil olamam, Eviana," dedi eldivenli

ellerini ceplerine sokarak.

"Anladım."

"Ve eğer kaçmaya çalışırsan seni durdurmak zorunda kalacağım."

"Denemeni beklerdim. Hanımına yalan söylemeni istemeyeceğim Lev," dedi.

"Planınız hakkında hiçbir şey bilmek istemiyorum."

"Zaten sana söylemem."

Bakışlarını ona diktiğinde gülümsemesi ifadesizdi, sonra sesini neredeyse bir fısıltıya indirdi. "Neden yakalanmayacağını düşündüğünü anlamıyorum. Bunun cezası... Hayatta kalabilecek misin?"

"Belki de asıl mesele bu," diye düşündü. "Artık hiçbirimiz hayatta kalmayı gerçekten umursamıyoruz, değil mi?"

"Sana yardım edemem" dedi tekrar.

Sadece başını salladı.

"Sizinle birlikte seyahat eden iki Fae'ye dair haberler vardı. Birini gözaltına aldık."

Hiçbir şey söylemedi ama bakışlarını ondan ayırmadı ve bilmesi gereken her şeyi ona anlattı.

Sesi biraz fazla yüksekti, "Diğeriyle nakliye kamyonunda yolculuk edeceksin. Sadece ikiniz varken çok sayıda araç ve nöbetçiyi boşa harcamanın bir anlamı yok." dedi. Sonra duraksadı ve Leydi Isleen'in onunla ipotek boyunca konuştuğunu tahmin etti. "Üçüncü arkadaşın. Nerede?"

"Diğerini çıkarmaya çalışıyorum" diye cevapladı.

"Serafina aşkına," diye mırıldandı. "Hadi gel."

Lev'i dört kamyonun yanından daha takip ettikten sonra, ortadaki kamyonun arkasına geçtiler ve Lange'nin arka kapıları nasıl açacağını anlamaya çalıştığını gördüler. Ona kamyonun kilitli olduğunu ve bunun imkansız olduğunu söyleme zahmetine girmemişti.

"Arkadaşına katılabilirsin," dedi Lev karanlık bir sesle, eldivenini çıkarıp buz hançeriyle avucunu keserek. Kanayan elini kapıya bastırınca kapı açıldı.

Corbin içeri oturdu, Lange ve Eviana'yı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Siktir," diye mırıldandı adam iç çekerek.

"İçeri, Peri," diye bağırdı Lev.

Lange, nakliye aracının arkasına tırmanırken, Corbin'in yanındaki bankta otururken, kendi kendine küfürler mırıldanıyordu.

"Birim büyüye karşı korumalı, bu yüzden gücünüz işe yaramayacak. Tezgahın altındaki kutularda bantlar var. Sanal'a varmadan önce onları takın. Takmazsanız, sonuçları tatsız olur," diye talimat verdi Lev. Sonra Eviana'ya döndü. "Keyfini çıkarın. Uzun zamandır yaşayacağınız en lüks deneyim olacağını hissediyorum."

"Defol git Lev," diye çıkıştı, uzattığı avucunu görmezden gelerek nakil aracına tırmandı.

"Burası soğuk," dedi Lev, çıplak elindeki eldiveni kaldırarak. Sonra Lange'nin karşısına oturduğunda, eldiveni ayaklarının dibine fırlattı. "Sıcak kal," diye ekledi alaycı bir şekilde.

Botunu eldivenin üzerine koyup ünitenin zeminine sürme taktiği yaparken bakışlarını ondan ayırmadı.

Lev sırtarak kapıyı çarparak kapattı ve kadın hemen rahatlayıp başını kamyonetin duvarına yaslayıp gözlerini kapattı. Erkeklerin onu izlediğini biliyordu ama umursamadı. Nakliye aracı çalışmaya başlarken ve etrafındaki her şey titrerken.

Çantasını almamıştı.

Araç öne doğru sendeleyene kadar içlerinden biri sessizliği bozmadı.

"Yani öldük, öyle mi? Bu iş böyle mi bitecek?" dedi Lange.

Eviana içini çekti ve sırtındaki çantayı çıkarırken gözlerini açtı. Eğilip eldiveni aldı. Kanın kokusunu hemen almıştı ve aradığı kırmızı lekeyi bulana kadar elinde çevirdi.

"Bir ihtimal, ama her zaman öyleydi," dedi eldiveni dikkatlice çantasına yerleştirirken. Bir süre daha ihtiyacı olmayacaktı.

Dreamlock Ormanı'nın epey kuzeyindeydiler. Nakliye birimi ormanın içinden geçmeyecekti. Bunun yerine, ormanın etrafından dolaşıp Serafina Krallığı başkentine giderken Serafina Malikanesi'nin yanından geçeceklerdi. Malikaneye hâlâ ormandan girmeleri gerekiyordu, ama şimdi çok daha yakına gelebiliyorlardı. Aslında bu hepsi için daha güvenliydi. Bu, kabuslarının peşine düşmek için daha az zaman harcamaları anlamına geliyordu.

"Ve bantlarını çıkarmam gerekti, neden?" diye sordu Lange.

"Ne yaptın?" diye sordu Corbin, Lange'ye bakmak için dönerek.

"Oraya vardığımızda bunu yaptığın için minnettar olacaksın," diye cevapladı Eviana, başını geriye atıp gözlerini tekrar kapattı.

Neredeyse bir saat boyunca kimse başka bir kelime etmedi.

"Bıçaklamalar hakkında," dedi aniden. "İyi bir yer de böbreklerin olduğu alt sırt. Bir Mirasçı bile etkilerini günlerce hisseder."

"Sefarina adına," diye mırıldandı Lange, başını iki yana sallayıp geriye attı, bu sefer gözleri kapandı.

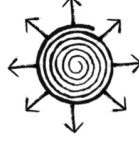
"Bunun ne hakkında olduğunu bilmek istiyor muyum?" diye sordu Corbin, bakışlarını ikisine çevirirken.

"Hayır," dedi Lange, tekrar doğrulup alnını ovuşturarak. "Yapamazsın."

"Peki şimdiki plan ne?" diye sordu Corbin, Lange yanına yerleşirken.

"Şimdi dinlenip rezervlerimizi dolduruyoruz," dedi, gücü kullanılmak için yanıp tutuşurken parmaklarını esneterek. "Son zerresine kadar ihtiyacımız olacak."

13

TESSA

"Kalçalarınızı kullanın, vuruşunuz daha güçlü olacaktır."

Tessa, sesi duyunca irkildi ve Eliza'nın kapıda durduğunu gördü.

"Seni daha önce burada hiç görmemiştim," dedi kadın, eğitim odasına doğru ilerlerken Tessa'nın kendisinden daha büyük bir kum torbasına yumruklar attığı yerden birkaç adım ötede durdu.

"Oda kullanılmadan kalana kadar beklerim," diye cevapladı Tessa, ellerini iki yanında kenetleyerek. Luka'nın öğrettiği gibi sarılmışlardı ama Luka'nın onu eğitmesinin üzerinden epey zaman geçmişti. Sadece burada uyuyakalmaktan kaçınmaya çalışıyordu ve eğer bunu yapıyorsa, antrenmanına kendi başına devam etmeliydi. Bu aptalcaydı çünkü ne yaptığını bilmiyordu. Çoğunlukla Luka'nın öğrettiği egzersizleri yapmaya çalışıyordu ama formu bozuksa, ona bunu söyleyecek kimse yoktu.

Şimdiye kadar öyle görünüyor.

Eliza başını salladı ve kızıl-altın saçlarını omzunun üzerinden geriye attı. Kadın normalden daha bol bir pantolon ve düşük belli bir atlet giymişti. Tessa'nın nadiren giydiğini gördüğü kıyafetlerdi bunlar. Eliza'nın tercih ettiği kıyafetler için fazla... modern geliyordu. Buna rağmen, çizmesinin yan tarafında hâlâ bir hançer vardı.

"Formun yeterince iyi, ama kalçalarından daha fazla vuruş yapmalısın. Sadece gövdeni değil. Tüm vücudunu

kullan. Vuruşun daha güçlü olacak," dedi kollarını kavuşturup çenesini sallayarak.

Tessa ona baktı, ne söyleyeceğini bilemiyordu çünkü ona bir emir mi veriyordu?

"Ee?" dedi Eliza sinirli bir şekilde.

"Peki, ne?" diye sordu Tessa.

"Deneyecek misin? Yoksa bu benim zaman kaybım mı?"

"Buraya gelmeni ben istemedim," dedi Tessa, tüm bu etkileşim karşısında şaşkına dönmüştü.

"Bir deneyin. Ve başparmağınızı içeri sokmayın," diye ekledi.

"Evet, evet," diye mırıldandı Tessa. Luka, Tessa'ya duruşunu aşıladığı kadar bunu da aşlamıştı.

Ayaklarını doğru pozisyona yerleştirip kendini hazırladı, derin bir nefes aldı. Sonra gövdesinden ve kalçalarından sıyrılıp yumruğunu düz bir şekilde savurdu. Ve evet, tamam, arkasında daha fazla güç vardı.

"Güzel," dedi Eliza. "Çabuk öğreniyorsun."

Tessa ellerini iki yanına indirerek ona döndü. "Özür dilerim ama burada ne yapıyorsun?"

"Sana bir şey getirdim. Daha doğrusu, senden bir şey çaldım. Ama zaten seninmiş, yani gerçekten çalmak sayılır mı?"

Tessa'nın dönüp gitmesine neden olan parlak bir alev patlaması oldu, ama geri döndüğünde kadın elinde bir yay ile orada duruyordu. Yayı en son tuttuğu zamanın anıları, onları kilitlediği karanlık yerlerden sıyrılıp çıktı ve kontrolü en ufak bir şekilde kaybolduğunda büyü de onlarla birlikteydi.

Auryon'un yayı.

Onun yayı.

"Bunu sen mi çaldın?" dedi Tessa, çekinerek silaha uzanarak. "Luka'dan mı?"

Eliza başını salladı. "Gittiğini anladığında çok sinirleneceğinden eminim ama ben de ejderhaların öfke nöbetleriyle uğraştım."

Tessa yayı aldı, elinde tuttuğunda tahta ve ipten çok daha fazlasının ağırlığını hissetti.

"Nasıl kullanacağımı bile bilmiyorum," diye fısıldadı ama tanrılar aşkına, gücü içinde vızıldıyordu. Çılgınca ve güçlü bir şekilde, güce çekildiği gibi yaya da çekiliyordu ve bundan ne çıkaracağını tam olarak bilemiyordu.

"Öğrenmek için daha iyi bir zaman olamaz," dedi Eliza. "Dışarı çıkabiliriz."

"Gece yarısı," diye itiraz etti Tessa. "Ateş edecek bir şey bile göremiyorum."

"Ben de bir ateş perisiyim," diye karşılık verdi kadın, alevlerin canlandığı avucunu kaldırarak. Nefes almasına, dans etmesine ve bir amacı olmasına izin verilen alevler.

"Tessa?" diye sordu Eliza, Tessa'nın cevap vermemesi üzerine.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Tessa, hâlâ ateşe odaklanmış bir şekilde, sonra başını sallayarak ateşi temizlemeye çalıştı. "Anlıyorum... Dur, Razik nerede? İkiniz hiç ayrılmıyorsunuz."

Kadın homurdanarak güldü. "Aslında çoğu zaman birbirimizden ayırırız. Benim sarayım bir kıtada; hizmet ettiği kral ise başka bir kıtada."

"Bu pek uygunsuz görünüyor."

Eliza omuz silkti. "Başaracağız. Dışarı çıkacak mıyız, çıkmayacak mıyız?"

Doğrusu, temiz hava solumak ve gökyüzünü görmek mükemmel bir dikkat dağıtıcı gibi geliyordu, bu yüzden Tessa başını salladı ve Eliza'nın göğsüne fiyonk takarken onun yanında yürümeye başladı.

"Sen onun Kaynağısın, değil mi?" diye sordu Tessa, mağaradaki herkes uyuduğu için sesini alçak tutarak.

"Benim" diye cevap verdi.

"Tercihle."

"Evet."

"Neden?"

Eliza ona baktıktan sonra tekrar önüne baktı. "Bu uzun bir hikaye."

"Bu onun ikiz alevi olduğun için mi?"

"Hayır. Aslında bir süre bundan nefret ettim ve bu bağı kabul etmeyi reddettim."

Tessa bu sözler üzerine havada tökezledi. "Sen... Ne?"

"Razik, ne olduğumuzu benden önce anlamıştı ama asla zorlamadı. Birinin ona zorla bağlanmaya çalıştığını görmüştü ve bunu asla yapmayacağına yemin etmişti. O..." Eliza iç çekti, sonraki sözleri acı doluydu. "İsteseydim beni bırakırdı."

"Ama sen onu seçtin."

"Yaptım."

"Ve seni seçti."

"Açıkça."

"Ve pişman değil misin?" diye üsteledi Tessa, temiz havaya adım attıklarında.

Eliza uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra cevap verdi: "Hayır, hiçbirinden pişman değilim ama bu herkes için doğru yol olduğu anlamına gelmiyor. Senin için doğru yol olup olmadığına yalnızca sen karar verebilirsin."

"Doğru," diye mırıldandı Tessa, yüzünü gökyüzüne doğru kaldırarak.

Birkaç saniye içinde, Roan ve Nylah kayalık arazide tırmanarak ortaya çıkmadan önce bir hışırtı duyuldu. Mağaraya giremedikleri anlamına gelmiyordu. Sadece... girmiyorlardı. Roan arada sırada orada belirliyordu ama çoğunlukla dışarıda kalıyorlardı. Devriye gezip nöbet tutuyorlardı ve görünüşe göre içerideyken onu yeterince güvende buluyorlardı. Ama Xan'la dışarı çıktığında her zaman burada oluyorlardı.

Bu gece bulutsuzdu, normalde gizli tutulan tüm yıldızlar ortaya çıkıyordu. Ay ise küçülüyordu, sadece bir kısmı görünüyordu ve karanlığın, gizli kalmak isteyenleri gölgelemesine neden oluyordu. Bir yanı sadece burada oturup bu güzel havayı içine çekmek istiyordu. Huzurluydu,

sanki ruhunun bir parçası karanlığı ve geceyi seviyormuş gibi.

Ya da belki de sadece ona daha yakın hissetmesini sağladı.

Sonunda bunun bir önemi kalmadı. Alevler geniş bir alanda patlayıp hiçbir şeyi yakmayıp geceyi aydınlatırken. Sıcaklık tenini ısıttı ve Tessa, gövdesini açıkta bıraksa bile, giydiği uzun kollu dar antrenman üstü yerine Eliza gibi bir atlet giymeyi diledi.

Bileğini bir hareketiyle bir başka ateş sütunu canlandı, bükülüp kıvrılarak iri ve geniş bir erkek şeklini aldı. Sonra Eliza, Tessa'nın göğsüne asılı yayı sabırsızlıkla işaret ederek ona döndü.

"Böyle vuramazsın," diye azarladı kadın.

"Biliyorum," diye homurdandı Tessa, Nylah kenarda otururken parmaklarını Roan'ın yumuşak tüylerine dolayarak. "Oksuz hiçbir şeye ateş etmeyeceğim. Auryon'un her zaman... birazı vardı."

"Evet, ben de öyle birini tanıyorum," dedi Eliza. "Ama o yayı ararken bunları buldum."

Bir alev daha söndü ve kadın bir ok kılıfı tuttu.

"Nereden buldun bunu?" diye sordu Tessa, yayı başının üzerine kaldırarak.

Eliza, ok kılıfından bir ok çıkarıp kenara koydu. "Onu galerinin dar geçitlerinden birine sakladı."

"Hangi galeri?"

"Duvarlarında boş çerçeveler olan. Belki de bir galeri değildi? Bilmiyorum ama oradan dar bir tüneldeydi." Tessa ona sadece göz kırptığında, Eliza, "O mekandan haberin yok muydu?" dedi.

"Hayır. Ben..." Boğazını temizlemeden önce sustu. "Buraya sadece ikinci gelişim ve ilkinde de tam olarak bir tur atamadım. Onun alanına müdahale etmemeye çalışıyorum..."

Tekrar sustu, buraya ilk geldiğinde neler olduğunu düşünmemeye çalışıyordu. Kendini meşgul etmesinin sebebi

buydu ve Xan'ın onu sık sık dışarı çıkarmasının sebebinin de bu olduğundan şüpheleniyordu. Ama şimdi bunu düşünürken, çaresizce bastırmaya çalıştığı duygu hücumuna karşı aktif olarak mücadele etmesi gerekiyordu. Sihri, dengesiz olduğu zamanlarda geliyordu.

"Denge diye bir şey yoktur," diye mırıldandı, parmaklarını yayın pürüzsüz kıvrımı boyunca gezdirirken.

Gücünün izleri, ahşabın etrafında kıvrılıp sonra içine gömülüyormuş gibi, geride kaldı. Dokunuşuyla ısındı ve ondan o kadar ani bir şekilde daha fazla güç fıskırdı ki, onu tekrar teslim alması biraz zaman aldı.

Tessa başını hızla kaldırdı, bakışları Eliza'nın gri bakışlarına kilitlendi; kadın onu dikkatle izliyordu. "Yıldızlar ve âlemler dengeye takıntılı ama böyle bir şey yok. Hepimiz zamanımızı boşa harcıyoruz. Var olmayan bir şeyi nasıl bulacağız?"

Eliza, sonunda "Belki de denge bulunması, düzeltilmesi veya düzeltilmesi gereken bir şey değildir. Belki de denge yaratılması gereken bir şeydir. Belki de o dengenin nasıl olacağına biz karar verebiliriz," demeden önce sözlerini tartmış gibiydi.

"Din için mi? Bunu herkes adına mı kararlaştırıyoruz? Boşluklardaki boşluklar ve parlamayı bırakan yıldızlar için mi? Krallar ve unutulmuşlar için mi? Büyü kullananlar ve ölümlüler için mi?"

Her kelime daha panikliydi, daha hızlı ve daha hızlı geliyordu.

"Bu doğru olamaz," diye devam etti Tessa, kalbi çok hızlı atıyordu. Birkaç adım ötede oturan Roan'dan öfkeli bir homurtu yükseldi; parlayan gözleri alevlerle daha da parlıyordu.

"Alemler için dengenin ne olduğuna karar vermek tek bir kişiye düşmez, Tessa," dedi Eliza. "Ama senin için dengenin ne olduğuna sen karar verebilirsin. Dünyanın sana nasıl olması gerektiğini söylemeye çalışması, onu doğru yapmaz. Benim için denge olan şey, senin için denge olmayabilir."

"Ama sen dengene boyun eğdin," diye itiraz etti Tessa. "İstemediğin bir kefaleti kabul ettin."

"İkimizin de zamanla istediği bir şeydi. Diğer ikiz alev bağlarında tanık olduğum gibi anında olmadı. Farklı ve bunu asla değiştirmeyiz çünkü bu bizim. Onu biz yarattık ve senin dengen, herkesin düşündüğünden farklı görünecek. Başkalarının ne düşündüğünü boş ver. Bu hâlâ bir seçim. Senin seçimin. Bu alem seni aksi yönde ikna etmeye çalışsa da. Dengenin ne olduğuna ve bu dengeye kimi getireceğine sen karar vereceksin," dedi Eliza öyle bir şiddetle ki, Tessa'nın sözleri zihninde dönüp dururken şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

"Peki ya diğer diyarlar? Denge gerçekten nasıl bir şey?" diye düşündü. "Yoksa bunu tanrılara mı bırakalım?"

"Bunun tek bir varlığa bırakılması gerektiğini sanmıyorum," dedi Eliza, yaklaşıp Tessa'yı diğer tarafa çevirerek. "Bence en çok güce sahip olanların, en az güce sahip olanlara, bol güce sahip olanlarla aynı şekilde bakılmasını ve muamele görmesini sağlamak sorumluluğundadır. Bir ölümlünün damarlarında sihir olmadan, Perilerin, Şekil Değiştirenlerin veya diğerlerinin olduğu bir alemde doğması onun suçu değildir."

"Ya da Legacy'nin yönettiği bir diyarda doğmuş bir Peri," diye mırıldandı Tessa.

Eliza bir an durakladı, bakışları tekrar Tessa'ya kaydı ve sonra tekrar onun formunu incelemeye başladı. "Evet," diye onayladı kadın. "Ya da o."

Eliza ayağının ucuyla yere vurarak ayaklarını nereye basacağını gösterirken Tessa mırıldandı. Artık denge, yıldızlar, krallar veya ölümlüler hakkında konuşulmuyordu. Artık düşünmek istemiyordu, bu yüzden tamamen Eliza'nın anlattıklarına odaklandı.

"Dik dur ve arkana yaslanma," diyordu Tessa'nın parmaklarını silaha yerleştirirken. "Omuzlarını dik tut, kalçalarının tam üzerinde tut ve ayaklarını omuz genişliğinde aç." Tessa hafifçe doğruldu, sonra Eliza, "Güzel.

Şimdi, yayı önüne kaldır. Yayı tutan kolun neredeyse düz olmalı. Sadece dirseğinde hafif bir bükölme olmalı. Hayır, bu çok fazla bükölme," dedi Tessa kıpırdandığında.

Kadın öne doğru bir adım attı, kolunu daha da düzelitti.

"Böyle," dedi. "İpi geri çekerken ağırlığı kasların değil, kolundaki kemiklerin taşımmasını istiyorsun." Diğer koluna hafifçe vurdu. "Biz buna çekme kolu diyoruz. Geri çekerken yüksekte tut. Biraz daha yüksekte," dedi Tessa ipi geri çekerken. "En azından burnun kadar yüksekte. Oku eklerken, dirseğin kıvrımının okla aynı hizada veya tam çekimde okun çizgisinin üzerinde olmasını istiyorsun."

Eliza oku ona uzatıp nasıl takacağını gösterirken, Tessa başını salladı ve tüm bilgileri özümsemeye çalıştı. Tekrar pozisyonuna geçti, bunu öğrendiğinde içinde bir heyecan dalgası koptu. Nedenini bilmiyordu. Daha önce hiç yay atma arzusu duymamıştı ama Auryon'un ona bunun doğuştan hakkı olduğunu söylemesi... Kim veya ne olduğunu bilmese bile, bir şeye bağlılık hissi uyandırdı.

"İpi geri çek," diye talimat verdi Eliza. "İp, başınızı öne veya arkaya eğmeden burnunuzun ucuna değmelidir. Dik durun ve rahatlayın."

"Az önce bana anlattıklarından sonra rahatlayamıyorum," diye çıkıştı Tessa, Eliza arkasına geçip omuzlarından çektiğinde ve öne doğru eğildiğini gösterdiğinde sinirlenmişti.

Kadın bu cevabı duymazdan geldi. "Nefes al ve hedefine odaklan. Hazır olduğunda ipi bırak."

Tessa derin bir nefes aldı, vücudunu gevşetmeye çalıştı. Boşunaydı. Haftalardır rahatlamamıştı. Kasları hep gergindi; vücudu çok gergindi. Ama yine de denedi ve ipi bırakmadan önce bir kez daha nefes aldı; bunun başlıca nedeni, ipin gerginliğini korumakta giderek zorlaşmasıydı.

Okun fırlatıldığında havada ısıklık çaldığını duydu.

Ve sonra en sağa çarptı. Alevli hedefe bile değmedi.

"Güzel," dedi Eliza, ona bir ok daha uzatırken.

"İyi mi?" diye tekrarladı Tessa. "Hiçbir şeye çarpmadım bile."

"Bunu yapsaydın çok etkilenirdim."

"Beni kaçıracığımı bekliyordun."

Eliza ona inanmaz bir bakış attı. "İlk defa yay atıyordun. Elbette ıskalayacağını tahmin etmiştim. Dürüst olmak gerekirse, okun bu kadar uzağa gidebilmesine şaşırdım."

"Beni uyarabilirdin."

"İlk denemende berbat olacağın konusunda seni uyarmıştı? Neden aksini bekliyordun?"

Tessa dudaklarını büzdü, Eliza'nın elinden bir sonraki oku kaptı ve kirişe taktı. "Neyi düzeltmem gerektiğini söyle."

Sonraki iki saat aynı şekilde devam etti. Tessa, ok kılıfı boşalana kadar atış yapıyor, Eliza her atıştan sonra onu düzeltiyor ve ipuçları veriyor, sonra gidip okları toplayıp baştan başlıyorlardı. En azından artık hedefi vuruyordu -çoğu zaman- ama asla tam olarak nişan aldığı yere vurmuyordu.

Eliza, Tessa topladığı bir avuç oku bırakırken ok kılıfını uzattı. İkisi de kayıp iki oku aramaya devam etti. Ateşe rağmen, hâlâ gölgeli alanlar vardı. Ve tanrılar aşkına, Tessa tüm bu alevlerle yanıyordu. Sanki Luka'nın yanında uyurkenki gibiydi.

Başka bir oku yukarı çekerken gökyüzüne baktı, Eliza'ya döndü ve diğer okun kayıp olduğunu gördü. Tessa, atış alanına geri dönmeden önce boşluğu kapatıp oku sadağa bıraktı.

"Bir sürü İz'in var," dedi Tessa, çünkü kolsuz tişörtlü kadın yüzünden hepsini görebiliyordu. Bazıları kollarında, göğsünün üzerindeydi. Hatta birkaçı sırtındaydı.

"Evet," diye onayladı.

"Bunlar ne işe yarıyor?"

"Bazılarının güç ve yetenekler için bir amacı var. Bazıları sarayıma sadakat işaretleri. Birkaçı da bağ."

Tessa başını salladı, gözlerini onların üzerinde gezdirdi ve kalbinin üzerindeki işarete baktı. İşaretin bulunduğu yerle

aynı yerde.

"Sizin dünyanızda yalnızca bir Kaynak İşareti olduğunu sanıyordum," dedi Tessa.

"Var," diye cevapladı Eliza, ön kolundaki İşaret'e dokunarak.

"Peki bunun amacı ne?" diye sordu Tessa, parmaklarını kendi kalbinin üzerinde gezdirirken.

Eliza hareketsiz kaldı, bir eli tenindeki İzi kapatmak için yukarı kalktı, sonra elini tekrar indirdi. Elleri yumruk haline geldi ve Tessa ne yapacağını veya sorunun neden böyle bir tepkiye yol açtığını bilmiyordu.

"Benim notlarımın hepsi kendi isteğimle verilmedi, tıpkı senin notlarının hepsinin kendi isteğimle verilmediği gibi," diye cevapladı Eliza sonunda.

"Ama ben senin orada boş olduğunu sanıyordum?"

"Başkalarına hizmet etmeye zorlanmadığımız için özgürüz, evet, ama adaletsizlik ve ahlaki kusurlardan muaf değiliz," diye sertçe yanıtladı. "Damarlarındaki kan, geldikleri aile ve bazı durumlarda bacaklarının arasında bir horoz olduğu için daha fazlasını hak ettiklerine veya üstün olduklarına inananlar her zaman olacaktır."

Tessa, Eliza'nın uzattığı ok kılıfından bir ok alıp kirişe taktı. "O zaman buradan ayrılmak anlamsız değil mi? Bir diyarın sorunlarını bir başkasıyla değiştiriyorsun."

"Her diyarın sorunları vardır, Tessa. Tıpkı her krallığın, her ailenin, her ilişkinin sorunları olduğu gibi. Hiçbiri mükemmel değil, ama bu kusurlara rağmen gelişmek için daha çok çabalayanlar var. Ayaklarını aç."

Tessa ipi geri çekmeden önce pozisyonunu ayarladı.

"Omurganızı, boynunuz da dahil olmak üzere dik tutun" diye ekledi.

Tessa derin bir nefes alıp oku fırlattı. Ok nişan aldığı yerden daha aşağıya isabet etmişti ama en azından düz gitmişti.

Yayı indirip Eliza'ya döndü. "Hikayeleri sever misin?"

"Ne?"

"Hikayeler," diye tekrarladı Tessa. "Onları sever misin?"

Kadın, her nedense, "Ben onlardan pek hoşlanmam ama hikaye anlatmayı seven birini tanıyorum" diye cevap verdiğinde çok temkinli davrandı.

Tessa, heyecanla bir adım öne çıktı. "İyiler mi?"

"Hayır. Korkunçlar ama bazıları onları aydınlatıcı buluyor."

"Ah," dedi Tessa sadece. Sonra başını eğdi. "Bana o Mark'ın hikayesini anlatmayacak mısın?"

"Hayır, yapmayacak," dedi karanlık, ölümcül bir ses.

Ama Tessa buna aldırmış etmedi ve Razik onlara doğru yaklaşırken başka bir oka uzandı.

"Sorun değil Raz," dedi Eliza, sesinde yeni bir şeyler olsa da. Belki biraz hüzün? "Bilmiyor."

"İstemiyorsanız paylaşmak zorunda olduğunuz bir şey değil" diye karşılık verdi.

Çok koruyucu.

Bir zamanlar bunu yaşamıştı.

Tessa, oku sessizce kirişe yerleştirirken kendi kendine böyle düşünüyordu.

"Bu bir Lanet İşareti," dedi Eliza, kendisiyle Tessa arasına yerleşen ejderhayı iterek. "Bir zamanlar babam olduğuna inandığım erkek, benim onun gibi toprak büyüyle değil, ateş büyüyle doğduğum için bunu oraya koymuştu."

Tessa kaldırdığı yayı yavaşça indirdi. "Ama bunu kontrol edemezsin."

"Daha önce de söylediğim gibi, dünyam adaletsizlik ve ahlaki kusurlardan uzak değil. Orada farklı görünüyor," diye yanıtladı. "Benim için planları vardı ve bu planlar, kim olduğum, daha doğrusu ne olduğum yüzünden mahvoldu."

Eğer bunu anlayabilen biri varsa o da Tessa'ydı.

"İntikam olarak, beni terk etmeden önce bu İşaret'le beni lanetledi. Yaşasam da ölsem de, artık onun umurunda değildim," diye devam etti Eliza. "Ama kendi ifadesiyle 'onu daha fazla hayal kırıklığına uğratmak' için kendi çocuğum olmasını engelledi."

Tessa'nın gücü ruhunda kıvranıyordu ve "Hala nefes alıyor mu?" diye sorduğunda gözlerinde ışık çizgilerinin titrediğini biliyordu.

"Hayır" diye cevapladı.

Tessa'nın bakışları Razik'e kaydı. "Senin intikamını mı aldı?"

"İntikamımı aldım," diye karşılık verdi Eliza.

Razik sessizdi, kollarını geniş göğsünde kavuşturmuştu ama Tessa'ya yönelttiği bakış, bu konunun tartışılmasından hoşlanmadığını gösteriyordu.

Yazık ki Tessa onun ne düşündüğünü umursamıyordu.

"Ama hâlâ İşaret'i taşıyor musun?" diye sordu Tessa.

"Sonsuza kadar," diye cevapladı Eliza, çenesini sertçe sallayarak tekrar çalışmaya başlamasını söyleyerek.

"Belki sonsuza kadar değil," diye araya girdi Razik.

Eliza, Tessa'nın dirseğini biraz daha yukarı kaldırmak için elini uzatırken gözlerini devirdi. "Razik onu çıkarmanın bir yolunu bulacağını düşünüyor."

"Çünkü çocuk istiyorsun?" diye sordu, ejderhaya doğru bakarak.

"Çünkü o, bu seçimi kendisi yapmayı hak ediyor," diye yanıtladı. "Benimle hiçbir ilgisi yok."

Bunun geçerli bir sebep olduğunu sanıyordu. Aslında bu sebep, ona erkeklere karşı yepyeni bir saygı duygusu kazandırıyordu.

Derin bir nefes alıp oku bıraktı ve şaşkınlıkla ok, nişan aldığı yerin hemen sağına isabet etti.

"Güzel," dedi Eliza, bir ok daha uzatarak. "Tekrar."

Birkaç dakika sonra Tessa, ok kılıfındaki son oku fırlattı. "Auryon'un bunlardan üçünü aynı anda nasıl fırlatabildiğini anlamıyorum."

"Katılıyorum," dedi Eliza esneyerek. "Ateş Mahkemesi Yardımcımız aynı anda iki kişiyi idare edebilir, ama dünyamızda üç kişiyi ateşleyebilen biri daha var. Nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Senin dünyanda bir Avcı mı var?" diye sordu Tessa, yayı göğsüne geçirirken Razik bu sefer okları almaya gitti.

"O bir Avcı değil," diye yanıtladı erkek, derme çatma okçuluk sahasının öbür ucundan. "En azından tam olarak değil. Ne olduğundan emin değiliz."

Tessa'nın ilişki kurabildiği bir diğer şey.

Razik, Eliza ve kendisinin okları alması için gereken süreden çok daha kısa bir sürede geri döndü. Eliza tekrar esnerken, okları sadağa koydu.

"Dinlenmen gerek, mai dragocen," dedi, daha önce hiç kimseye göstermediği kadar nazik bir şekilde.

"Biliyorum," diye homurdandı. Tessa'ya dönerek, "İçeri girmeye hazır mısın?" diye sordu.

"Siz ikiniz devam edin. Ben biraz daha burada kalacağım," diye cevapladı Tessa, Roan yeniden yanında belirip bacaklarını ovuştururken.

"Alevlerim sönecek. Karanlık olacak," dedi Eliza, kaşlarını çatarak.

Tessa ellerini önünde kavuşturdu. "Evet, farkındayım."

Eliza, Razik'e baktı, yüzünde belirsizlik vardı. "Onu burada tek başına bırakmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Raz."

"Yalnız değil. İkiniz de bunca zaman yalnız değildiniz, kurtlardan bahsetmiyorum," diye cevapladı, gözleri gökyüzüne kaydı.

"Luka burada," dedi anlayışla.

Başını salladı, elini beline koyup onu içeri yönlendirdi. "İyi olacak."

Tessa, "iyi" kelimesinin doğru kelime olup olmadığından emin değildi ama Luka'nın tüm bu zaman boyunca orada olduğunu da biliyordu. Ay azaldığı için gece gökyüzünde görünmüyordu ama biliyordu. Aralarında bağ olsun ya da olmasın, yakınlarda olduklarını her zaman bilirdi.

Bu yüzden, birkaç dakika sonra dev bir ejderhanın belirip Eliza'nın üzerindeki bir çıkıntıya yerleşmesi hiç şaşırtıcı

değildi. Eliza'nın ateşi sönünce parlayan gözleri daha da parlıyordu. Artık geceyi aydınlatan tek şey onlardı.

"Bir hikaye duymak ister misin?" diye seslendi Tessa, dizlerinin üzerine çökerken, soğuk toprak ince antrenman pantolonunu ısıırıyordu.

Cevap vermedi ve cevap vermeyeceğini de biliyordu.

"Her şeyde bir denge olmalı," diye başladı. "Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Ateş ve gölgeler. Ama güç arayışında ve zorluklara cevap ararken asla mutlu olamayız. Hep daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını isteriz. Muhafızlar yaratıldı," diye mırıldandı ve sesi alçalırken adamın dağın yamacından aşağı doğru yaklaştığını duydu. Zaten bu hikâye onun için daha uygundu. "Maraanlar onun cevabıydı. Avcılar yaratıldı ve karşılığında Avcı Kadınlar var edildi. Ve ben..."

Bir ok aldı, ok ucunu avucu boyunca kesti ve ardından kanlı yayı kavradı. Bunun için yalnız kalmak istemişti ve Eliza'nın gitmesiyle, bir bakıma öyle de oldu.

"Ben her ikisiyim, değil mi?"

Luka, Auryon'un ona söylediği sözleri tekrarlarlarken aynı anda uyarı dolu bir kükremeye haykırdı. İçinden büyü fişkırıyordu. Işık ve karanlık iplikleri. Parıldayan altınlar ve gümüşler. Yaşam ve ölüm. Hepsi yay etrafında dolanıyordu, ta ki kendisinin bir parçasıymış gibi hissedene kadar.

Doğuştan.

İçsel.

Onun.

"Tessa, bekle," dedi Luka, bir ara kıpırdanıp birkaç metre öteye düşmüştü. Şimdi ona ulaşmak için uzun adımlar atıyordu.

Yukarı baktığında onu gömleksiz, kanatları hâlâ açık halde buldu ve tanrılar aşkına, onu en son ne zaman böyle görmüştü? Burada vakitlerini geçirip, dünyayı birkaç değerli saatliğine unuttukları zamanları mı? Ama hatırlıyordu. Vücudu hatırlıyordu. Karnının her kıvrımını biliyordu. Parmaklarının ona dokunduğunda nasıl hissedeceğini

biliyordu. Kimse anlamadığı için birbirlerine gömülmek zorunda kaldıkları zamanları hatırlıyordu. Şimdi ona bakan o katı kayıtsızlıktan başka bir Şeyle ona bakmasının nasıl bir Şey olduğunu hatırlıyordu.

"Burada olmana gerek yok Luka," dedi zarif bir Şekilde ayağa kalkarken. "Ben senin vesayetin değilim."

"Ama olacaksın," diye karşılık verdi.

Başını sallayarak mırıldandı: "Hâla anlamıyorsun."

"Gayet iyi görüyorum, Tessa," diye cevapladı ve ok almak için uzandığında ok kılıfını kaptı.

"Öyle mi?" diye sordu rahatlayarak.

"Seni burada inanılmaz derecede iğrenç bir Şey yaparken görüyorum-"

Kadın elini kaldırdığında adamın Őözleri sustu. Gücü girdap gibi döndü ve geri çekildiğinde parmaklarının arasında bir ok tuttu.

"Tessa," diye fısıldadı ve tanrılar aşkına. Adında, haftalardır ondan duymadığı bir saygı vardı.

Yaklaşıp oku inceledi, çünkü bütün gece attığı oklara tıpatıp benzese de, Luka'nın onun ok olmadığını biliyordu. Luka'nın da başka bir Şey olduğunu hissedebildiğini biliyordu.

"Ne yaptın?" diye sordu, silahı incelemek için yaklaşarak.

Kokusu onu sardı, sıcaklığını hissedebiliyordu, ruhunu hiçbir ateşin ısıtamayacağı Şekilde ısıtıyordu.

"Vahşi ve pervasız bir Şey," diye cevapladı.

"Bunu nasıl yaptın?"

"Bilmiyorum. Hiçbir zaman bilemeyeceğim."

"Bunun üzerinde çalışacağız," diye cevapladı, parmaklarını onun parmaklarının üzerinde gezdirirken oku nazikçe ondan aldı.

"Biz... Biz mi yapacağız?" diye sordu, göğsünde yeşermeye çalışan umudun yeŐermesine izin vermemesi gerektiğini bilerek.

"Evet. Bu da anlayan gereken bir güç. Kontrol etmen gerek," diye yanıtladı ve oku ona geri uzattı.

"Ah," dedi sadece, oka uzanırken.

"Ama bu gece değil. Senin de dinlenmen gerek."

"Hayır," dedi sadece.

Uyumak yok.

Uyumak durumu daha da kötüleştirdi.

Çok daha kötü.

"Tessa—"

"Her şeyde bir denge olmalı," diye mırıldandı, yayı kaldırmadan önce oku yerleştirirken. "Başlangıçlar ve bitişler." Uzaktaki ölü bir ağaca nişan aldı. Gövde yarı yarıya yok olmuş, çıplak dalları kırılğanlaşmıştı. "Işık ve karanlık." Derin bir nefes aldı, nefesini bir saniye tuttu. İki. Üç. "Ateş ve gölgeler," diye fısıldadı nefesini verirken, oku fırlattı.

Doğruydı. Bunun kendi becerisi değil, oku yönlendiren yeni şey olduğunu biliyordu.

Ve tüm ağaç, birkaç dakika sonra onun gücünün aynı altın ve gümüş küllerinden başka bir şey değildi.

"Sargon adına," dedi Luka, sözlerinde hayranlık yankılanıyordu.

Bir zamanlar onun adını söylediği gibi.

Yayını göğsüne doladı, ondan uzaklaştı ve mağara girişine doğru yöneldi.

"Tessa?" diye seslendi arkasından.

"Ben senin Vesayetini değilim Luka," diye seslendi. "Artık senin endişeleneceğin bir şey değiliz."

Ama aniden oradaydı, yolunu kesmek için Seyahat etmişti. "Seninle ben ilgileneceğim. Theon seni bana emanet etti—"

Sert kahkahası onu susturdu ve onu suçlayamazdı. Histerik bir hal almıştı.

Kendini histerik hissediyordu.

Kontrolünü kaybettiğini hissetti.

Kendini dengesiz hissediyordu.

"Tamam," dedi sakince. "Tamam, Tessa. Sadece... Derin bir nefes al."

İşte o zaman gücünün onu sardığını fark etti. Onunla arasında bir zırh vardı.

"Bir dakika duralım," dedi. "Bütün bunları çözeceğiz."

"Çözülecek bir şey yok," dedi, sözleri soğuk ve hissettiği tüm duygulardan yoksundu. "O bizi istemiyor. Siz bizi istemiyorsunuz. Bizi isteyenler, bizi kullanmak istiyorlar. Ben çözeceğim. Ben sizin vesayetiniz değilim."

"Ama olacaksın," diye ısrar etti. "Bunun nasıl işleyeceğini bulmamız gerek."

"Hayır," diye cevapladı, onu iterek. "Senin vesayetin olmayacağım."

Kaşları çatıldı. "Elbette yapacaksın."

"Hayır, yapmayacağım. Onu senin için kurtardım. Ya da kurtarmaya çalışıyorum. Ama kurtarmasaydım bile, beni istemeyen birine bağlanmazdım. Seni asla istemediğin bir şeye zorlamazdım."

Adam uzanıp onu durdurmak için dirseğini tutmaya çalıştı ama kadının gücü onu etkilediğinde bir küfür savurdu. Mağaranın derinliklerine kaybolduktan çok sonra bile adamın gözlerini üzerinde hissetti ve büyüünü olduğu kadar uzun süre yerinde tuttu.

Bir bariyer.

Hem fiziksel bir engelleme hem de duygusal bir engelleme.

Bundan kurtulmasının tek yolu buydu. Her şeyi mahvetmişti. Onu incitmişti ama bir yük gibi muamele görmeyi hak etmiyordu. Ve söylediklerinde ciddiydi. Görevi olduğunu düşündüğü için onu bir Vesayet kefaletine zorlamayacaktı.

O bir görevden daha fazlasıydı. Gücünden daha fazlasıydı. Damarlarındaki kandan ve soyundan geldiği varlıklardan daha fazlasıydı. Artık Miras'ın, tanrıların veya Kader'in oyunlarında bir piyon değildi.

Elini kaldırdığında, gücü tekrar döndü ve bu sefer avucunda parıldayan altın bir hançer bıraktı. Ama sadece altın değildi. Bıçağın üzerinde gümüş ve siyah oymalar

vardı. Asla okuyamayacağı ama ne anlama geldiklerini bildiği işaretler ve semboller.

Hayır, o bir piyon değildi.

O bir Kaynak değildi.

O bir kraliçe, bir hanımefendi ya da bir tanrı değildi.

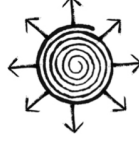
Ama o bir hesaplaşmaydı.

O intikamdı.

O kaos, öfke ve bunların arasındaki her şeydi.

Ve kendisi seçebilse bile, artık onun dengesini sağlayacak kimse kalmamıştı.

14

THEON

Metrodan Castle Pines'daki portal istasyonuna rekor sürede ulaşmıştı ve Akropolis'e acil bir portal talep ettiğinde kimse onu sorgulamamıştı. Alfa ve Beta iddiasını nasıl kanıtlayacağını bilmiyordu ama başlamak için daha iyi bir yer olmadığını düşünüyordu. Dahası, Pantheon'u kendi gözleriyle görmek istiyordu. Tessa söylentilerin iddia ettiği şeyi gerçekten yaptıysa, yıkımı kendi gözleriyle görmek istiyordu.

Akropolis istasyonunda belirttiği anda portal ajanı küçük bir reveransla "Arius Heir" diye selamladı.

Ama bu onun normal selamlaması değildi. Ajanın ötesinde, Akropolis'i devriye gezen bir avuç Celeste nöbetçisi duruyordu, ama daha fazlası da vardı. Arius hariç her krallıktan bir nöbetçi, aralarında duruyordu.

"Vasi Arius, Lord Jove ve Devram Hanımları huzurunda bulunmanızı istediler," dedi Achaz nöbetçisi, grubun önüne doğru bir adım atarak.

Gömleğinin manşetlerini düzelten Theon, ona sert bir bakış attı. "Onlara isteği reddettiğimi söyleyebilirsin. Bugün onların saçmalıklarına ayıracak vaktim yok."

Nöbetçilerden birkaçı huzursuzca kıpırdandı, ama cevap veren hiçbirisi olmadı. Arkalarından bir kadın sesi duyuldu, iri bedenler ona yol açmak için kenara çekildiler.

"İkimiz de biliyoruz ki hükümdarların istekleri asla reddedilemez, Theon," dedi Tana, gür kızıl buklelerini başının

üstüne yığarak. "Ama bu durumda, bunu annemin krallığına borçlu olduğun sayısız iyiliklerden birinin yerine getirilmesi olarak düşün."

Karşısında durdu, kehribar rengi gözleri onu reddetmeye meydan okuyordu. Nasıl yapabilirdi ki? Tereddüt etmeden yardımına koşmuş ve şimdi Cressida'yı onun adına tutsak etmişti. Onu buraya getiren ne olursa olsun, ona borçluydu.

"Tamam," dedi ve ona önden gitmesini işaret etti.

Tana topuklarının üzerinde dönerek Theon'un yanına yürüdü. Kaynağı Gatlan sadece birkaç adım gerideydi ve Anala Varisi nöbetçi birliğini uğurladı.

"Buradan anladım," dedi umursamazca. "Zaten çok yardımcı oldun."

"Leydim, anneniz-" diye söze başladı Anala nöbetçisi, ama annesinin başı kendisine doğru döndüğünde konuşmayı bıraktı.

"Sen bana soru mu soruyorsun?" diye sordu.

"Elbette hayır leydim," dedi başını eğerek. "Sadece annenizin gazabından korunmaya çalışıyorum."

"Gerekirse ben hallederim," dedi Tana, güvenlik kapılarından geçip portal istasyonunun hareketli lobisine girerken.

Nöbetçiler geride kaldı ve istasyondaki kalabalığın arasından geçerken, yolcular onlara geniş bir alan bıraktı. Ancak, bekleyen bir arabaya bindirilene kadar ikisi de konuşmadı.

"Bu ne demek oluyor Tana?" diye sordu Theon, deri koltuğa yerleşerek.

Tana kıpırdandı, Gatlan'ın uzattığı su bardağını alıp Theon'a uzattı. "Bu aralar hep aynı şey," diye cevapladı.

"Bilgisizliğimi mazur görün ama katıldığım toplantılarda pek çok konu tartışıldı."

"Anladığım kadarıyla, toplantılara katılmaktan 'yapacak daha iyi işlerin' çoğu zaman olurdu. Şu anki durumda, baban onu terk eden bir Kaynak'ın peşinde ve görevin bir kez daha seni çağırıyor," diye yanıtladı Tana, kendi bardağından bir

yudum alarak. "Ama kendini hazırlaman gerek. Bu toplantı, bir kez daha Kaynak olmayanın kaderini belirleyecek."

Dudaklarından dökülen keskin kahkahayı tutamadı. "Tessa'nın kaderini mi belirlemek istiyorlar? Söylentiler doğruysa, Tessa'nın ne dediklerini umursamıyor gibi görünüyor."

"Kendin gör," dedi Tana, elini kaldırıp pencereden dışarıyı işaret ederek.

Theon, camın arkasından bakarak kıvrandı ve eğer her zaman soğukkanlılığını koruması için ona dayatılmasaydı, yüz hatları ruhunun derinliklerinde hissettiği şoku ele verecekti.

Bir zamanlar tüm Akropolis'e tepeden bakan Pantheon'un bulunduğu yerde, sadece taş ve mermer parçaları kalmıştı. Sütunlar, basamaklar, heykeller ve camlar, her şey harabeye dönmüştü ve sadece Pantheon değildi. Tepenin eteğindeki sokaktaydılar ve yıkımı çevredeki tüm binaları yerle bir etmişti. Tribunal binasını da kapsayacak kadar geniş bir yarıçapa yayılmıştı.

Ve düşünebildiği tek şey, orada olup her şeyi görmeyi dilemesiydi; onu, her şeyi yerle bir ederken görmeyi. Tanrım, tam bir hayal ürünü olmalıydı. Vahşi ve vahşi. Evcilleştirilmemiş ve büyüleyici.

"Kayıplar mı?" diye sordu Theon boğuk bir sesle.

"Sadece rahibeler ve biraz Miras," diye yanıtladı Tana. "Tek bir Peri bile yok."

Dikkatini yıkıma çevirmeden önce ona bir göz attı.

"Peki, molozdan başka bir şey olmayan önemli binalarla tam olarak nerede buluşuyorlar?" diye sordu.

"Celeste Malikanesi," diye cevapladı. "Elbette saçma ve uzun bir tartışmadan sonra."

"Elbette," dedi sırtarak, tekrar yerine yerleşerek. Eğer öyleyse, en az yirmi dakikalık bir yolculukları vardı. "Ve beni almaya gönderildin, çünkü?"

"Annem onları ikna etme şansımın en yüksek olduğuna ikna etti, ama gerekirse zor kullanmaya da karşı değillerdi."

"Elbette," dedi kuru bir sesle, parmaklarını su bardağının etrafında oynatarak. "Onu orada gördüklerine dair haberler var. Jove ve Hanımlar."

Tana başını salladı. "Annem gördüklerini bizzat anlattı. Tessa ve Luka. Tristyn Blackheart. Üç kadın ve iki erkek daha. Ayaklanmış durumdalar Theon ve onun kaderini tartışırken senin kaderini de tartışıyorlar."

"Benim mi?" diye tekrarladı şaşkınlıkla.

"O senin Kaynağıdır."

"Bu benden alındı," diye hırladı, midesinde tanıdık bir öfke kıpırdanıyordu.

"Birini sorumlu tutmaları gerekiyor," dedi. "Krallıklara bir şeyler yaptıklarını göstermeleri gerekiyor."

"Yani beni kendi lanet olası davama mı götürüyorsun?"

Dudakları büzüldü ama susması yeterli bir cevaptı.

"Borçlarımı ödemenin, başkasının kusurları yüzünden yargılanmak anlamına geleceğini fark etmemiştim," diye ekledi, çenesi bu sözlerle kasılmıştı. Bu saçmalıklara ayıracak vakti yoktu.

"Başkasının kusurları mı?" diye sordu Tana.

"Tessa benden alındı. Annen bile benimle kalmasının daha iyi olacağını kabul etti, ama Rordan ısrar etti. Bunun olmasına izin veren oydu. Bütün bunlar olurken Tessa onun bakımı altındaydı, ama bunun hesabını vermek zorunda olan ben miyim?"

"Onu Kaynak olarak seçtin," dedi dikkatlice.

"Onun ne olduğunu bilmiyordum. O tahtlarda oturanlar aynı şeyi söyleyemez," diye tükürdü.

"Sen... Sen onların her şeyi önceden bildiklerini mi söylüyorsun?"

"Rordan kesinlikle yaptı. Kadınlar mı? Onun ne olduğunu bildiklerini sanmıyorum ama verilen Kaynak İşaretlerinin, diğer, daha kutsal İşaretlerin iğrenç manipölasyonları olduğunu kesinlikle biliyorlar."

Tana sessizleşti ve en az beş dakika geçtikten sonra sanki burada bile duyulmaktan korkuyormuş gibi kısık bir sesle,

"Devram'da işlerin nasıl yürüdüğüne katılmadığınızı mı söylüyorsunuz?" dedi.

"Ben..." Saçlarını eliyle düzeltti, sonra diyarın yöneticilerinin huzuruna çıkmadan önce saçlarıyla oynadığı için kendine lanet etti. Bunu gerçekten rakip bir krallığın varisine itiraf etmeli miydi? Sonuçta, bir önemi var mıydı? Zaten Axel ile bir isyan planlıyordu. Sonunda ortaya çıkacaktı. Bu yüzden derin bir nefes aldı ve göz göze geldiklerinde, "Evet, sanırım öyleyim," dedi.

Araba durdu ve Tana, Gatlan kapıya doğru uzanırken onu durdurmak için elini bacağına koydu. "Bugün dikkatli yürü Theon. Bunu atlatırsan, belki bu tartışmaya devam edebiliriz."

Ne demek istediğini sorgulamaya vakti yoktu. Gatlan kapıyı iterek açtı ve Tana'nın araçtan inmesine yardım etmeden önce dışarı çıktı. Theon da onu takip ederek, hayatı boyunca eğitildiği rolüne büründü: Soğuk. Karanlık. Kayıtsız.

Ölümün Varisi.

Fae onları içeri aldı, Tana'nın paltosunu Gatlan'dan aldı ve onları koridordan büyük bir oturma odasına götürdü. Odanın bir tarafında altı minderli sandalye, varisler ve Kaynakları'nın kenarlardaki kanepelerde oturduğunu ve odanın ortasında tek bir yüksek arkalıklı koltuk olduğunu görünce gözlerini devirme dürtüsüne karşı koydu. Theon hemen yanından geçip Arius Krallığı için olan boş minderli koltuğa oturdu.

Ve o, bütün bu zaman boyunca Rordan Jove'un gözlerinin içine baktı.

"Artık orası senin yerin değil, Aziz Orcas'ın Varisi," dedi Achaz Lordu gergin bir şekilde.

"Babam hâlâ müsait olmadığına göre öyle olduğunu düşünüyorum," diye cevapladı, arkasına yaslanıp bacaklarını iyice açarak rahat bir pozisyon aldı.

"Bu bir rica değildi."

"Ve cevabım bir öneri değildi. Giriş istasyonunda durduruldum ve doğrudan buraya getirildim, bu da günümü

ve işimi aksattı."

"Yerini unuttun, Arius Varisi," dedi Jove, gözlerinde ışık titreşiyor ve parmak uçlarında kıvılcımlar çakıyordu.

"Ve belki de rehavete kapıldın ve süreyi aştin."

"Saygıya hâlâ ihtiyaç var, Veliaht St. Orcas," diye araya girdi Falein Hanım.

Dilinde bir cevap asılı kaldı ama yuttu. Achaz Lord'la sözlü tartışma bu süreci hızlandırmayacaktı. Bunun yerine, "Bu inkâr edilemez çağrıyı neye borçluyum?" diye sordu.

"Kaynağınız kontrolden çıktı," dedi Serafina Hanım sertçe.

"Kaynağım," diye kuru bir şekilde tekrarladı Theon. "Artık benim olmadığı izlenimine kapılmıştım. Aslında, onlar Rordan'ın—"

"Dikkat et evlat," diye sertçe araya girdi Achaz Lord.

Ama Theon, "Tam olarak 'o artık senin değil' dedi," dediğinde de gülümsemesi aynı derecede keskindi. "Onu benden aldığından beri bunu defalarca hatırladım. Onu kontrol altında tutmayı başaramayan sensin. Bunun imkânsız bir görev olduğunu söylemiştim. Sen de halletmekte ısrar ettin. Dolayısıyla, burada bir şeyi gözden kaçırmıyorsam, krallığa karşı kusurlarının hesabını verecek olanın karşımızdaki sandalyede sen olman gerektiğine inanıyorum."

Oda tamamen sessizdi ama zerre umurunda değildi. Onu buraya çekip, en başından beri ona kafese kapatmanın işe yaramayacağını söylediği halde olanlardan onu sorumlu tutmak istiyorlardı. Bunun yüzlerine patlayacağını mı? Tek bir lanet gecede en kutsal mekanlarını mahvettiği için onu mu suçlamak istiyorlardı?

Kontrol edilemeyen kontrol altına al, ya da öfkelen, ikisi de kaybeder.

Rordan'ın bakışlarını bir an daha tuttu ve ardından sırayla her bir Leydi'yle göz göze geldi. Serafina. Celeste. Falein. Anala.

Ve Anala Hanım'ın sakince "Vasili Aziz Orcas'ın bazı geçerli noktaları var. Elbette, bir Lord'u yargılamayı asla

önermeyiz, ama sorularımız olduğuna inanıyorum. Kararlar alınana kadar Pantheon'un altında tutulacağı söylendi, ama yine de..." dediğinde, küçük bir gülümsemeye mücadele ettiğine yemin edebilirdi.

"Ve yine de ne?" diye çıkıştı Achaz Lordu. Elini Theon'a doğru uzattı. "Onu kurtaran kişiye sor."

"Ben öyle bir şey yapmadım. Onu Sirana Galası'ndan beri görmedim," diye yanıtladı Theon, parmağını şakağına dayayarak.

"Yalan," diye tısladı Rordan.

"Unutmuş olabilirsin, dışının tüm krallığıma karşı bir kan davası var. Halkım katledildi. Babam kim bilir nereye kaçarken ben onlara bakıyordum," dedi ağır ağır. "Dikkatim savunmamızda."

"Öyleyse bugün neden Akropolis'tesiniz?" diye sordu Falein Hanım.

"Malzemeler. Söylentileri doğrulamanın yanı sıra," diye cevapladı. "Bilgi aşığı biri olarak, bir şeyin doğru olduğuna inanmadan önce gerçekleri, kanıtları ve gerçeği arzulamanın ne demek olduğunu kesinlikle anlarsın."

Leydi Farhan, Theon'un mantığa başvurduğunda yapacağı gibi, onaylarcasına başını salladı.

"Ve şimdi kendi gözlerinle gördüğüne göre, bundan sonraki hareket tarzın ne olacak, genç varis?" diye sordu Leydi Aithne, Theon'un bakışlarını tutarken parmak uçlarında közler çatırdıyordu.

Biraz daha doğruldu, eli kol dayanağına düştü. "Halkım için en iyisini yapmayı planlıyorum."

"Peki sen bunun ne olduğuna inanıyorsun?"

"Onları krallığın tehlikelerinden korumak için."

"Gerçekten de," dedi Leydi Aithne ve Leydi'nin cevabına ne diyeceğini bilemedi. Yüzü okunaksızdı ve "Endişeleri geçerli ve o da sadece bizim kendi krallıklarımız için aradığımız şeyi istiyor. Sanırım Valter'in... yokluğunda son aylarda yaptıkları bunu kanıtladı. Hepimizden çok daha önce muazzam bir sorumluluk üstlendi." derken yüzünü çevirdi.

"Ne ima ediyorsun, Kyra?" diye sordu Rordan dişlerini sıkarak.

"Valter krallığını başarısızlığa uğrattı," dedi Anala Hanım. "Theon'un koltuğuna oturması ve onu resmen Arius Lordu olarak tanınması için gerekli adımları atmasına izin vermemizi öneriyorum."

Ne sikim?

Theon, şok içinde doğrulup oturdu. Bu, onun söylemesini beklediği son şeydi ve diğer yöneticilerin yüzlerindeki şaşkınlığa bakılırsa, onlar da bunu beklemiyorlardı. Belli ki tartışılmamış, ancak bir önerge verilmişti. Oylamaya sunulması gerekiyordu. Theon'un oy kullanmasına izin verilmeyecekti ve bu tür bir kararın oybirliğiyle alınması gerekiyordu. Kabul edilmesi imkânsızdı, ancak Kyra kalıcı bir tohum ekmişti.

"Kesinlikle hayır," diye bağırdı Rordan.

"Bu işler böyle yürümüyor," diye sakince yanıtladı Kyra. "Bir önerge sunuldu. Yoksa burada mutlak güce sahip olduğunuzu mu söylüyorsunuz?"

"Elbette hayır," diye tısladı dişlerinin arasından. "Ama bu konu hiç konuşulmadı-"

"Tam tersine. Valter'in kaybolmasından bu yana uzun uzun tartışıldı. Hiçbirimizin bilmediği bir şey, değil mi?"

Ah, çok iyiydi. Theon olup biteni izlerken tek düşünebildiği buydu. Bütün yöneticiler manipülatördü, peki ya birbirlerini manipüle etmelerini izlemek?

"Hepimiz Theon'un meseleleri nasıl ele aldığına dikkat ediyorduk ve toplantılarda yokluğundan rahatsız olsak da o, halkıyla ilgileniyordu. Bir Lord'un rolü bu, değil mi?" diye devam etti Anala Hanım.

"Bu geçerli bir argüman," dedi Falein Hanım, derin derin düşünerek. "Ayrıca Tessa konusunda defalarca yardım teklif etti. Eğer kabul edilseydi, onun sorumluluğunu bir kez daha üstlenirdi. Rordan, kadınla geçirdiği zamanı ve senin zamanını karşılaştırdınca, onun üzerinde daha fazla kontrol sahibi gibi görünüyor."

"Bu saçmalık," diye hırladı Rordan, yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

"Öyle mi?"

Ve Theon, bu soruyu soran kadın yüzünden neredeyse sandalyesinden düşüyordu.

Serafina Hanım'ın gözleri Rordan'a dikilmişti. "O sizin himayenizdeyken Sirana Villaları'nı, Pantheon'u, Mahkeme Binası'nı ve krallıklarımızın güvenliğini kaybettik."

Birbirlerine her zaman sadık olan iki krallık artık karşı saflardaydı.

Hepsi Tessa yüzünden.

Rordan, "Ve halkı onun bakımı altındayken kendi katliamını yaşadı," diye savundu.

"Onun yüzünden. Senin sorumluluğun altındayken," diye çıkıştı Leydi Isleen. Celeste Leydisi'ne döndü. "Luna mı?"

Celeste Hanım, sözlerini tartarak tereddüt etti ve ardından, "Krallıklarımızı korumak bizim görevlerimiz. Onların güveni sayesinde kontrolü sağlıyoruz ve bu güveni hızla kaybediyoruz," dedi.

"Onun yüzünden," diye araya girdi Serafina Hanım. "Çünkü onu kimse kontrol edemez."

"Ama Theon'la birlikteyken katliamlar olmadı ya da binalar yıkılmadı," diye önerdi Falein Leydisi.

"Ona devam etmesi için onayımızı vermemiz yeterli mi?" diye sordu Celeste Leydisi, Leydiler'e bakarak. Theon, Rordan'ı artık tartışmaya dahil etmediklerini fark etmemek elde değildi. Ama dahil etmeliydiler. Onun oyu olmadan, bunların hiçbirisi önemli olmazdı.

"Peki Valter döndüğünde ne yapacağız?" diye sordu Serafina Hanım.

Kyra, "Yokluğunun hesabını vermeli ve bu tür sonuçlarla yüzleşmeli," dedi. "Ama Valter ortadan kaybolmuşken krallıklarına bakan kişi Theon ise, o zaman endişeler ve toplantılar onu ilgilendirmeli. Valter'ı değil."

"Mantıklı," diye onayladı Leydi Farhan.

"Ve bu hâlâ onun soyu," diye düşündü Celeste Leydisi.

"Ama bir Kaynağı yok," diye araya girdi Rordan, sandalyesinin kollarını sıktığı parmak eklemleri bembeyaz kesilmiş bir halde. "Kaynağı olmayan bir varise mi yer veriyoruz? Herkes onu devirebilir."

"Sanırım Valter koltuğunu geri istiyorsa, yapması gereken bu," dedi Kyra. "Ayrıca teknik olarak hâlâ bir Kaynağı var."

"Yani onu Lord yapıp dişiyi mi veriyoruz?" diye sordu Rordan.

"Tessa," diye araya girdi Theon. "Lanet olası bir adı var."

Bunun üzerine Rordan'ın altın bakışları ona kaydı ve Theon bu gülümsemeyi çok iyi tanıdı. Kazanan bir kart oynamak veya bir satranç taşını mat etmek üzere olan birinin gülümsemesiydi bu.

"Bir Kaynağı var, peki ya Eşleşmesi?" dedi Rordan.

"Bir kibriti var," dedi Celeste Hanım, kaşlarında bir kırılganlık belirterek.

"Ama resmi değil," diye karşılık verdi Rordan. "Bir Maç Töreni yapılmadı."

"Bu bir Seçim Yılı," diye karşılık verdi Theon, karanlığını kontrol altında tutmaya çalışarak.

"Eğer sizin krallık koltuğuna oturmanız için bir istisna yapıyorsak, o zaman burada da bir istisna yapabiliriz."

"Benim Match almamın bunlarla ne alakası var?"

"Bu, rolünüzü ciddiye aldığınızın bir işareti. Soyunuzu devam ettirecek bir varis doğuracak bir eş ve dolayısıyla krallığınızın korunması," dedi Achaz Lordu gülümseyerek. "Hepimiz yerlerimize oturmadan önce eşleşmeler yaptık. Yanılıyor muyum hanımlar?"

"Öyle değil," dedi Falein Hanım. "Ama hepimiz aynı fikirde olursak bu kolayca düzeltilebilir."

"Bekle," dedi Theon, ayağa kalkmamak ve oturmaya devam etmek için kendini zorlayarak.

Peki buradaki argümanı neydi? Maç Sözleşmesi'ni sürdürmeye nasıl karşı çıkabilirdi ki? Hele ki teninde hâlâ lanet bir Pazarlık izi varken?

Ve Rordan'la bir kez daha göz göze geldiğinde, Tanrı onun köşeye sıkıştığını biliyordu.

"Şartım bu," dedi Achaz Lordu. "Theon'un Eşleşme Sözleşmesi tamamlanıp bir karısı olur olmaz Arius Lordu olarak görevi devralmasını kabul ediyorum."

"Bu yeterince hoş," dedi Falein Hanım. "Başka var mı?"

Ve Leydiler teker teker kabul etti, Kyra ise Theon'a dönerek sonuncu oldu. "Şartlar sana uygun mu? Bir eşleşme yapar yapmaz Arius Lordu olarak tanınacaksın, değil mi?"

HAYIR.

Evet.

Kahretsin.

"Eğer konu halkınızı ve krallığınızı korumaksa, öyle olmalılar," dedi Rordan, kaşlarını soru sorarcasına kaldırarak.

"Peki ya Tessa?" diye sordu Theon, sesini tarafsız tutmaya çalışarak.

"Sanırım hepimiz, onun sizin gözetiminizde olduğu zaman diyarın daha güvenli olduğu konusunda hemfikiriz. Kaderi konusunda bir anlaşmaya varılana kadar size iade edilmesini öneriyorum," dedi Kyra.

Herkes isteksizce de olsa mırıldanarak onay verdi.

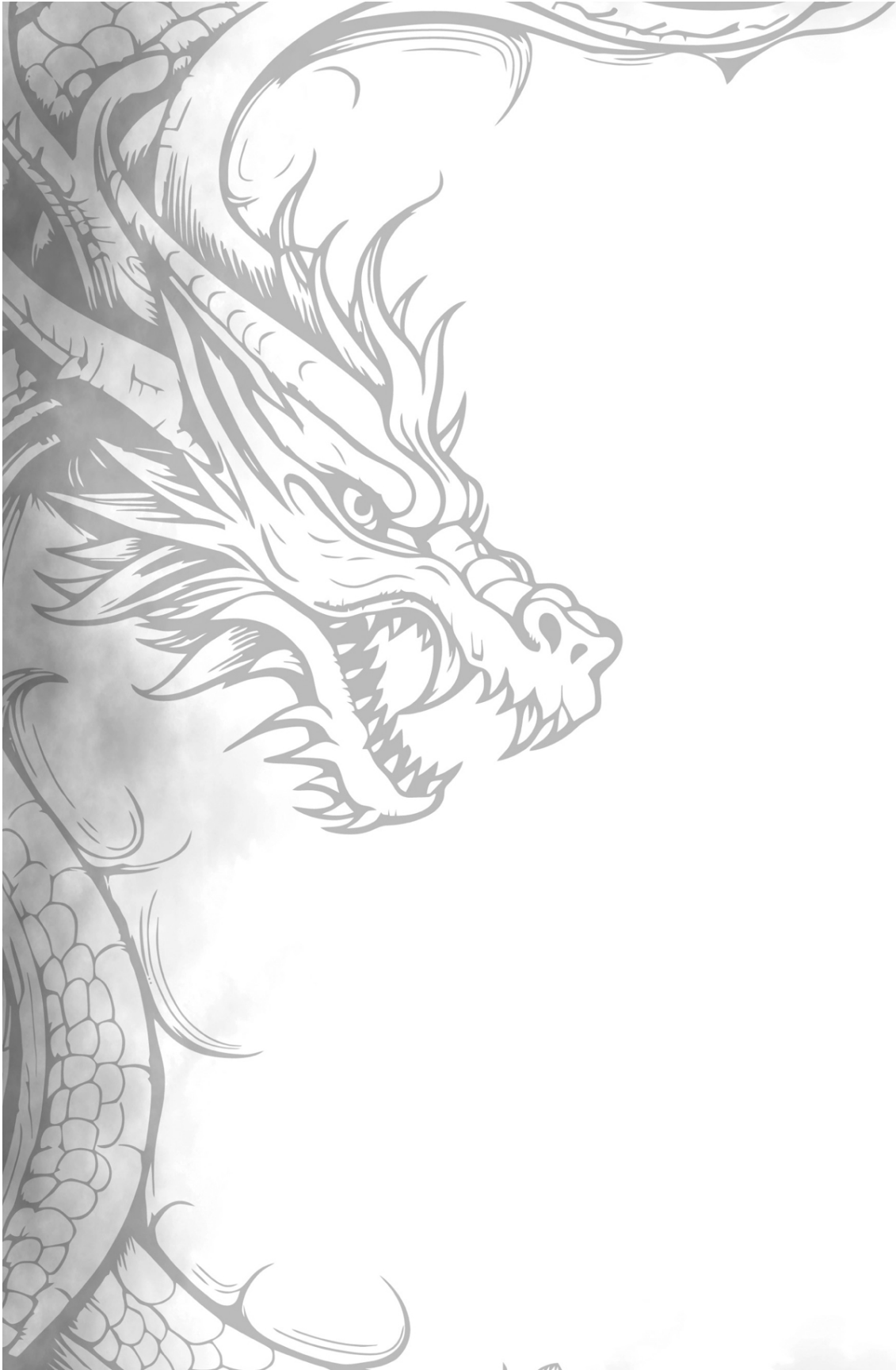
"O zaman anlaştık," dedi Theon, koltuğundan kalkıp ceketinin düğmelerini ilikleyerek. "Şimdi, izin verirsiniz, bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

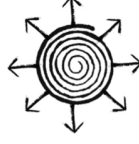
Kovulmasını beklemedi. Oturma odasından çıkıp koridordan geçti ve ön kapıdan çıktı, ardından eski telefonunu cebinden çıkardı. Telefonu açtıktan sonra, Luka'dan gelen sayısız mesajı ve cevapsız aramayı görmezden geldi. Onlarla daha sonra ilgilenecekti.

Bunun yerine, bir isme gidip tıkladıktan sonra telefonu kulağına götürdü. Bağlanmadan önce sadece bir kez çaldı.

"Theon mu? Arius'a şükür. Çok endişelendim," dedi Felicity, endişesinde samimi bir tonla.

"Akropolis'e ne zaman varabilirsin?" diye sorarken nezaket göstermedi.

15

LUKA

Eliza ona normal bir ok daha uzattığında, Tessa kaşlarını çatarak, "Neden kendi oklarımı kullanamıyorum?" dedi.

"Çünkü okların sihirli," diye karşılık verdi. "Sıradan okları atmayı öğrenmelisin. Ya büyüne erişemezsen? Ayrıca, dağ küle çevirmene ihtiyacımız yok."

"Bunlar kül değil," diye homurdandı Tessa, oku yayına yerleştirip nişan alırken.

Luka, arkasından gelen çizme seslerini duydu ama gözlerini aşağıdaki kadınlardan ayırmadı. Onların üstündeki bir çıkıntının üzerinde oturmuş, bacaklarını kenardan sarkıtmıştı. Muhtemelen burada olduğunu biliyorlardı ama kadınlardan hiçbiri onu fark etmemişti. Ki bu da sorun değildi. Böylesi daha iyiydi.

Sadece kokusundan kimin yaklaştığını anlayabiliyordu. Kendi kanı ateşle karışmıştı.

Eliza'nın Tessa'nın kolunu ayarlamasını izleyen Luka, "Onu eğitme şekli çok akıllıca," dedi.

Razik, "On yıllardır savaşçı yetiştiriyor," diye yanıtladı. "Ne yaptığını biliyor."

Sözler onu ürpertti ve Luka bir an sonra kıskançlık olduğunu anladı. Neyi kıskanıyordu, tam olarak emin değildi. Savaşçıları eğitmesi mi? Ya da belki de kanında böyle bir şey varken savaşçıların yanında olmasıydı. Bir yanı Razik'e bunu sormak istiyordu ama erkek muhtemelen ukala bir yorumda bulunup akraba olmalarının ne kadar umurunda olmadığını

bir kez daha hatırlatacaktı. Bu yüzden Razik tekrar konuştuğunda Luka biraz şaşırdı.

"Gerçekten burada sadece sen ve Xan mı varsınız? Tüm diyardaki tek Sargon Mirası siz misiniz?" diye sordu Razik.

Luka ona yan yan baktı ve onun Tessa ve Eliza'yı dikkatle izlediğini gördü.

"Bildiğim kadarıyla," diye yanıtladı Luka. "Yine de, ta ki..." diyene kadar tek olduğumu sanıyordum.

Ta ki Tessa sakladığı sırrı açıklayana kadar.

"Peki Aiyana?"

"Tekrar ediyorum, sanırım öldü ama ben aynı şeyi babamız için de düşünmüştüm."

Sözleri onu kaskatı kesse de Luka onu kızdırmamaya çalışıyordu. Razik istese de istemese de Xan onların babasıydı.

"Krallığındaki tek kişi sen değilsin, değil mi?" diye sordu Luka.

Razik başını salladı. "Tybalt orada. Xan'ın kardeşi," diye açıkladı. "Orada bir kuzenimiz de var. Yarı Cadı ve Scarlett'in Koruyucusu."

Başka bir kan bağı olan akraba. Aslında iki.

"Ama Sargon Legacy zaten nadirdir. Tanrının sadece yedi çocuğu varmış ve onları kiminle evlendireceği konusunda seçiciymiş."

"Sadece yedi mi?" dedi Luka alaycı bir tavırla.

"Binlerce yıldır yaşayan bir varlık için bu, nispeten küçük bir sayı gibi görünüyor."

"Muhtemelen daha fazladır" dedi Luka.

"Muhtemelen."

Razik sessizliği tekrar bozana kadar birkaç sessiz dakika geçti. "Demek yalnızdın."

Bu bir açıklamaydı ve Luka'nın kaskatı kesilmesine neden oldu. "Theon ve Axel'im vardı."

"Ama gücünü geliştirmene yardım edecek kimse yoktu. Bunu tamamen kendi başına yaptın," diye üsteledi Razik.

"Senin için ne önemi var?"

"Hayır, öyle değil. Eliza beni bunu yapmaya zorladı."

Luka neredeyse kahkahasını tutamayacaktı. "Bağlı olduğun kişinin seni benimle bağ kurmaya zorladığını mı söylüyorsun?"

"Böyle söyleme," diye homurdandı Razik.

"Tam olarak ne bilmek istiyorsun?" diye devam etti Luka. "En sevdiğim renk? En sevdiğim yemek? Çocukluğumda beslediğim peluş hayvan?"

"Neden çocukken peluş bir hayvanın vardı ki? En azından önce onu düzgünce avladın mı?"

Luka sonunda dönüp ona baktı. "Gerçek bir hayvan değildi. Neyin var senin?"

"Peluş hayvanları gündeme getiren sensin."

"Çocukların teselli nesnesidirler. Sizin âleminizde çocuklar için ne var?"

"Peluş hayvanlar değil," diye karşılık verdi.

Luka, tüm konuşmanın saçmalığına başını salladı ama bazı kısımları da tanıdık geliyordu. Theon ve Axel ile tartışacağı aptalca bir şeydi.

Bunu gerçekten açmaması gerektiğini bilen Luka, sormadan önce derin bir nefes aldı. "Çok okuduğunu biliyorum. Theon gibi. Peki tüm o kitaplarda, Xan'ın boynundaki tasmayı çıkarmak için bir şey buldun mu?"

Razik'in "Henüz değil." diye cevap vermesi birkaç saniye sürdü.

"Henüz mü? Bakıyor musun?"

"Ben öyle bir şey söylemedim."

"Doğru," diye mırıldandı Luka, dişileri izlemeye geri dönerken. Tessa yayının ipini geri çekip birkaç saniye sonra oku fırlattı. Ok hedefini iskaladı ve çok alçaktan isabet etti.

Razik, "Onunla ilgili ne yapacaksın?" diye sormadan önce ikisi de on dakika daha konuşmadı.

Üzerindeki tüm gerginlik geri döndü, sırtı ve omuzları kaskatı kesildi. "Onunla ne yapacağım?"

"Onun senin olmadığını söylüyorsun, ama sanki seninmiş gibi onu koruyorsun."

"Çünkü ben onun koruyucusu olacağım."

"Ama henüz değilsin ve bundan daha fazlası var. Bir bağı çekimini biliyorum. Onu görmezden gelmenin ne kadar zor olduğunu. Tek istediğin bu olsa bile ne kadar imkansız olduğunu."

"Eliza'yı inkar mı ettin?" diye sordu Luka, ateşli kadın ellerini kalçasına dayamış bir şekilde Tessa'yı izliyordu.

"Beni reddetti," diye düzeltti. "Ona hiçbir lanet şeyi reddedemem."

Razik bu sözlerle ayağa kalktı ve Luka'yı aniden yalnız bıraktı. Theon ve Axel sürekli yanında olsalar bile, fazlasıyla aşına olduğu bir şeydi bu. Hâlâ bir yalnızlık vardı içinde. Türünün tek örneği olmanın getirdiği bir şey. Tessa geldiğinden beri var olmayan bir yalnızlık.

Aşağıda Razik'i görünce iç çekti, sadece Yolculuk etmek yerine kayalık arazide birkaç yüz metre aşağı doğru ilerliyordu. Yaklaşırken Eliza'nın normalde sert olan yüz hatları yumuşadı ve eğilip kulağına, Luka'nın hâlâ oturduğu yerden görebildiği bir arzuyla gözlerini dolduran bir şeyler mırıldandı.

Dişi, Tessa'ya bir şeyler söyledi, Tessa onu savuşturdu ve ardından ok kılıfından bir ok daha alıp ok yuvasına yerleştirdi. Görünüşe göre pratik yapmaya devam etmekten memnundu ama adam da bunu biliyordu. Gece herkes uyurken mağaranın içindeki eğitim odalarına gizlice girdiğini biliyordu. Onu eğitirken şikayet ettiği tüm rutinleri tekrarladığını biliyordu. Güçlendiğini biliyordu, hem de sadece büyüyle değil. Bunu, oluşan kasların belirginliğinden görebiliyordu. Duruşundaki duruştan. Her geçen gün daha da artan o sessiz özgüvenden. Onu görüyordu. Onu. Hem seviyor hem de ondan nefret ediyordu.

Razik ve Eliza içeri girene kadar bekledi ve Razik'in yolunu takip ederek konuyu Tessa'ya nasıl açacağını düşündü. Geçen geceki sohbete devam etmeleri

gerekiyordu ve Tessa... Şey, şu anda o kadar da meşgul görünmüyordu.

Luka, onun yaklaştığını duyduğunu biliyordu ama yine de güçlü bir şekilde hareket etti ve botlarının altındaki taşların çıtırtısının onu haber vermesini sağladı. Elbette Tessa çıplak ayaktı. Eliza onunla bu konuda tartışmış ama akıllıca davranıp sadece bir dakika sonra tartışmayı sonlandırmıştı.

Başka bir ok almak için eğildi ve ona bakmaya bile tenezzül etmeden, "Eğer beni gözetleme ihtiyacı hissedersen Xan benimle buraya gelebilir," dedi.

"Tessa," diye iç çekti, kollarını göğsünde kavuşturarak. "Bu Guardian tahvili hakkında daha fazla konuşmamız gerek."

"Konuşacak bir şey yok Luka," dedi sadece, oku yerleştirirken ama adam ona doğru uzandı ve hareketlerini durdurdu.

Bakışları dirseğini tuttuğu noktaya sabitlenmişti ve tanrılar aşkına, sonunda Theon'un duygularını anlama takıntısını anladı. Luka onu her zaman okuyabiliyordu, ama şimdi? Ne hissettiğini veya ne düşündüğünü bilmiyordu. Kadın metanetli ve soğuktu ve keşke bu bağ bu kadar kopmasaydı. Yine de, keşke şu anda birçok şey farklı olsaydı diye düşündü.

"Tessa," dedi, sesi istemeden daha yumuşak çıkmıştı ama bu, Tessa'nın gözlerini onun gözlerine kaldırmasına neden oldu.

Başını yana eğdi, sanki o da onu anlamaya çalışıyormuş gibi. Belki de her zaman böyle olması gerekiyordu. Theon'u onu anlayamadığı için hep azarlamıştı ama belki de Theon en başından beri doğru yoldaydı. Tek bir seçimle çökmeyecek bir temel üzerine bir şeyler inşa etmeye çalışıyordu.

Luka boğazını temizledi, kolunu indirip tekrar çaprazladı. Ama ejderhası, onun dikkatini üzerine çektiği için böbürleniyordu. Artık ona hiç bakmıyordu ve büyüü uzanıyor, istiyordu. Görünüşe göre onunki de öyleydi, ama

onu onun gibi dizginlemeye zahmet etmedi. Etrafında siyah ve altın benekli bir sis gibi akıyordu. Işık ve karanlık. Güç. Ve ejderhası bunu istiyordu. Kara alevleri bunu istiyordu. Onunla boğuşmak, onu içine çekmek istiyordu.

Kolları iki yanına düşmüştü ve kadın geri adım atana kadar ona doğru bir adım attığını fark etmemişti.

"Birbirimizin yanında olabilmeliyiz," dedi. Tartışmak için ağzını açtı ama daha ağzını açamadan adam onu durdurdu. "En azından şimdilik. Bundan sonraki adımlarımızı belirleyene kadar."

Gerekli olan Koruyucu kefaletini daha sonra düşünebilirlerdi. Tek ihtiyacı olan şey, şu anda onunla konuşmasıydı ve onu bu konuda zorlamanın, anında susmasına neden olacağını biliyordu.

Uzun bir süre onu inceledi ve adam kıpırdanma dürtüsüne karşı koydu. Tanrım, nesi vardı bu adamın? Ama kızın menekşe rengi bakışları, büyüğü gözlerinde hafifçe dönerken, delici ve ürkütücüydü.

"Sihrinin çok güçlü olduğunu biliyorum ve şu anda ikimizin de birbirimize güvenmediğini biliyorum. Ama sanırım ortak bir hedefimiz olduğu konusunda hemfikir olabiliriz," diye denerdi.

"Peki bu amaç ne?" diye sordu, sağa doğru bir adım atarak. "Bu diyarı terk etmek mi?"

Cevap verirken onunla birlikte hareket etti: "Eğer amacın bu olsaydı, ana çıkış yolumuzu mahvetmezdin."

Mırıldandı, bir adım daha attı ve onu görüş alanında tutmak için dönmesini sağladı. "O zaman ortak hedefimiz ne, Luka Mors?"

"Ne yapacağımıza karar verene kadar hayatta kalmak için birlikte çalışmamız gerekiyor."

Tekrar mırıldandı, hâlâ hareket ediyordu. "Herkesin planları vardır. Senin. Benim. Kardeşinin. Rordan. Valter. Tristyn. Eminim babanın bile bir planı vardır. O bir şeyler biliyor. Ben bir şeyler biliyorum. Şey-" Adını neredeyse

söyleyecekken tökezledi ama sonra hareketlerine devam etti. "Herkes bir şeyler biliyor."

"Sır saklama aşamasını geçtik, Tessa. Bu, ölümle hayatta kalma arasındaki fark anlamına gelebilir."

"Kurtuluş mu, yoksa yıkım mı?"

"Evet."

Yayı hâlâ yanında, oku da takılı haldeyken mırıldandı. "Buradan gitmek ister miydin?" diye sordu aniden. "Baban ve kardeşinle gitmeyi mi tercih ederdin?" Bu soru onu hazırlıksız yakaladı ve hemen cevap vermeyince ekledi: "Onu senin için kurtarmayayım mı? Düşündüm de... Ne seçerdin? Bu dünya lanetli olmasaydı ve zorbalar hükmetmeseydi?"

"Ailemi isterdim," dedi sonunda. "Kan bağıyla değil, yıllar içinde seçip kurduğum aileyi. Eğer benden birini seçmemi istiyorsanız, Kader'in hayatıma soktuklarını seçerim."

"Kader Tanrıları beni öldürmek istiyor," dedi sadece. "Sen onların tarafını tutuyorsun."

"Ağzıma laf koyma."

Kadın hâlâ hareket ediyordu ve adam hâlâ dönüyordu. Ancak o zaman etrafında döndüğünü fark etti. Lanet olası bir yırtıcı gibi, her adımda ardında bıraktığı güç izleri. Bu gerçeği fark edince gözlerinin döndüğünü hissetti; güç arayışındaydı ve ejderhası egemenlik için güreşme fikrini seviyordu.

"Tek isteğim," dedi dişlerini sıkarak, "geçici bir ateşkes ilan edebilir miyiz?"

"Kavga ettiğimizizin farkında değildim," diye cevap verdi, sonunda takip etmeyi bıraktı ve başını tekrar yana eğdi.

"İster beğenelim ister beğenmeyelim, şu anda ikimizin de birbirimize ihtiyacı var."

Kaşları çatıldı. "Beni burada istemediğini biliyorum Luka. Sana sadece alan tanıyorum."

Ruhundaki ejderha bu sözler üzerine hırladı ve duyulabilir bir homurtuyu bastırdı. Kadının kendisinden kaçındığını

sanıyordu ama aslında... Kadın, adamın istediğinin bu olduğunu sanıyordu. Ve öyleydi de, değil mi?

"Her şeyi bir anda çözmemize gerek yok. Sadece günü gününe yaşamamız gerekiyor," dedi, bu konuda biraz daha taviz vermesini isteyerek.

"Bir ayağın diğerinin önünde mi? Sadece bir adım mı?" diye sordu, etrafında dönmeye devam etmek yerine ona doğru küçük adımlar atarak.

"Evet," diye cevapladı, sonunda ne dediğini anladığı için rahatlamıştı.

Alt dudağını ovuşturdu, sanki bir şeyi tartışmış gibi, sonra başını salladı. Ona mı yoksa kendine mi emin değildi ama küçük zaferi kabul edecekti.

"Hadi yayınla çalışalım," dedi, çenesini hâlâ yanında tuttuğu silaha doğrultarak.

"Bunu yapmak zorunda değiliz," dedi ve üç adım geri çekildi.

"Eliza'nın seni eğittiğini biliyorum," dedi. "İzliyorum ve seni büyün olmadan eğitmeye zorlayacak kadar akıllı. Ama senin de gücünle çalışman gerek, Tessa."

"Gerçekten mi?" diye sordu, bileklerindeki ışık bantları bu sözler üzerine alevlenirken bir heyecan dalgası duyuldu.

Neredeyse gülümseyecekti ama bunun yerine, kadının yerleştirdiği oka uzandı ve bir an durup kadının kendisinden kurtulup kurtulmayacağını görmek için bekledi. Kadın kurtulamayınca, normal oku aldı, ok kılıfına geri koydu ve kadına döndü.

Sihrinin küçük kıvrımlarını etrafında serbest bırakırken neredeyse ayak parmaklarının ucunda zıplıyordu. Dürüst olmak gerekirse, son aylarda çok fazla kontrol öğrenmişti, her ne kadar çoğu gün onu bunaltsa da.

"Bir ok çağır ve neler yapabileceğini görelim," dedi, elini kaldırırken yüzünde bir gülümseme belirdi. Bir ok belirmeden önce bir güç girdabı oluştu ve adam yaklaşıp incelemek için eğildi. "İşaretlerin ne olduğunu biliyor musun?"

Tessa başını iki yana salladı, diğer elini kaldırıp bir hançer çıkardı. "Sen mi?" diye sordu, bıçağı ona uzatarak.

Hançerin üzerindeki tuhaf oymalar daha büyüktü, bu da onları daha kolay görmemizi sağlıyordu. Ama ne olduklarını bilmiyordu. Theon'a soracaklarını söylemek için dilinin ucundaydı ama kelimeler dudaklarından dökülmeden hemen önce kendini durdurdu. Bunun yerine, "Razik'e sorabiliriz, biliyor mu diye. Ya da Xan'a. Hatta Cienna veya Tristyn'e bile," diye mırıldandı.

Başını salladı, alt dudağını tekrar ovuşturdu ve oku yerleştirmek için ondan uzaklaştı. Şu anda pek iyi durumda olmayabilirlerdi, ama şu anda ne düşündüğünü bilmek için aralarındaki bağa ihtiyaçları yoktu. Çünkü işaretler hakkında sorabilecekleri birçok kişi olmasına rağmen, ikisi de sadece orada olmayan kişiye sormak istiyordu. Ve ikisi de bunu yüksek sesle söylemeye yanaşmıyordu.

İnerken kıpırdandı, ayakları birkaç saniye sonra kayalık zemine değdi. Serin gece havasında uçmaya ihtiyacı vardı. Kafasını boşaltma zamanıydı. Onunla daha fazla zaman geçirmeye zorlamanın, kararlılığını sorgulamasına yol açacağını biliyordu. Büyüsü ve ruhundaki ejderha onu çoktan ona geri itiyordu, ama bu kadar önemli bir şeyi ondan sakladıktan sonra ona nasıl güvenilebilir, nasıl sadakat gösterebilirdi? Bir insan bunu nasıl affedebilirdi? Mantiğini biraz anlasa bile.

Mağaranın derinliklerine inen merdivenlerden koşarak indi. Aşağıda küçük bir salon vardı ve duvarlardaki boş çerçeveleri saydı, hâlâ orada olduklarından emin oldu. Burada, hoş karşılanma süresini aşmış çok fazla insan vardı.

Burada çok fazla ejderha da vardı.

Öğleden sonrasının geri kalanını Tessa'nın okçuluk çalışmasıyla geçirmiş, sonra da hep birlikte yemek

yemişlerdi. Bu alışılmadık bir durum değildi. Herkes genellikle akşam yemeğini birlikte yerdı, böylece sadece tek bir yemek hazırlamak zorunda kalırdı. Ama herkes ilişkilerindeki değışimi hissetmiş gibiydi. Meraklı bakışlar ve dolaylı sorular vardı, ama çoğunlukla herkes daha rahat görünüyordu çünkü Tessa'nın tavırları o kadar dengesiz değildi.

Ana yaşam alanına adım attığında babasını kanepede görünce bu durum doğrulandı. Luka içeri girdiğinde hemen ayağa kalktı ve Luka, "Son üç saattir burada volta atıyor," dediğinde ses tonunu nasıl yorumlayacağını bilemedi.

O, yokken hep oradaydı.

"Her şey yolunda görünüyor," diye cevapladı Luka, Xan'ın yanından geaip bir içki şişesi alıp bir kadeh doldurdu.

"Uyuması gerek, Luka."

Evet, o da biliyordu. Bugün olduğu kadar yakın olmasına gerek yoktu, bu eksikliğin onda yarattığı etkiyi görmek için. Legacy ve Fae nadiren uykusuzluk çekerdı. Diyarın ölümlüleri gibi ihtiyaç duymuyorlardı. Fae'lerin güçlerini geri kazanmak için derin uykuya ihtiyaçları vardı. Theon'un, herkes onu Fae sanırken programını aşırıya kaarırmasının bir başka nedeni de buydu. Legacy'nin Tessa'ya da söylediği gibi, bu sebeplerden dolayı uykuya ihtiyacı olmasa da, büyüleri bundan faydalanıp kontrolü ele geçirmeye alaışana kadar ancak bir süre dayanabilirlerdi.

Bu yüzden, geceleri sessizce odasına girip o gün giydiği tişörtü aldığından hiç bahsetmemişti. Hatta, tıpkı Theon gibi, tişörtü kolayca bulabilmesi için ortalıkta bırakmaya başlamıştı.

Luka iç çekti, bardağından derin bir yudum aldıktan sonra, "O nerede?" diye sordu.

"Yaklaşık yirmi dakika önce odana girdi ve geri dönmedi," diye yanıtladı Xan. Sonra tereddüt ederek omuz hizasındaki saçlarını eliyle düzelitti. "Akira ve ben, sen ve Tessa gibi olmasak da, onu uaurumun kenarından geri çekebilirdim.

Benimle teselli buldu ve bunun için aynı... bağı ihtiyacı yoktu."

"Yani onunla yatmadın mı?" dedi Luka.

Bunun için çok yorgundu. Babası bu konularda her zaman nazik olmaya çalışırken, Luka, Razik gibi çok daha açık sözlüydü. Kardeşiyle ortak noktalarından birinin bu olduğunu sanıyordu.

Xan, onaylamamaya benzer bir ifade belirmeden önce bir kez göz kırptı. "İlişkinizin nasıl olmasını istediğinizi düşünüürken, ona şu anda hâlâ yardım edebileceğinizi söylüyorum. Başka bir şey çözülene kadar."

"Ve sen kendi çocuklarından daha çok ona karşı yumuşak bir nokta taşıyor gibisin."

Çok kötü bir darbeydi ama herkesin bu konuda Tessa'nın tarafını tutmasından o kadar bıkmıştı ki. Herkes gizlice bu işi olduğundan daha büyük bir mesele haline getirdiğini ima ediyordu. Hiçbiri, o olmasaydı Xan'ın muhtemelen hala o lanet olası hapishanede olacağını fark etmemiş miydi? Ya da Tessa ona daha önce söyleseydi, çok daha erken çıkabilirdi? Çok şey farklı olabilirdi.

Xan boğazını temizledi, boynundaki tasma odanın etrafında dolanan alçak alevlerde parıldıyordu. "Hayatımda birçok pişmanlığım var Luka. Aynı şeyleri yaşamamı istemiyorum ama bir daha bu konuyu açmayacağım."

Luka hiçbir şey söylemedi, sadece babasının odadan çıkışını izlerken içkisinin son yudumunu içti. Tessa ile gerginliğin biraz azalmasının onu daha iyi bir ruh haline sokacağını düşünürdü insan, ama tam tersi oldu. Uçup gitmesinin sebebi buydu, ama işte buradaydı.

Tekrar iç çekti, bardağı kenara koydu ve odasına doğru yürüdü. Kapı kapalıydı ve karanlık odada onu bulması uzun bir an aldı, bu da gözlerini çevirmesini gerektirdi. Onu bulduğunda, köşedeki bir koltukta kıvrılmış yatıyordu.

"Tessa mı?"

Hiçbir şey söylemedi ve adam yaklaştı, onu gömleklerinden birine sarılı ve gözleri kapalı halde buldu.

Buna rağmen, elleri kumaşın etrafında kenetlenmiş, etraflarında sihir akıyordu. Kendine bunu düşünme fırsatı vermeden uzanıp onları açmaya çalıştı, ama tüm benliğinin gergin ve sımsıkı sarılmış olduğunu fark etti. Aralanmış dudaklarından saf bir acı dolu yumuşak bir inilti döküldü ve onu sandalyeden kaldırırken bunun Theon'a olan sadakatinden kaynaklandığını düşündü.

Tessa, onu yatağına doğru götürürken anında ona ısındı, göğsüne yerleşti ve ancak battaniyeyi üzerine çektiğinde gözlerini açtı. Tessa birkaç kez gözlerini kırptırdı, kaşları şaşkınlıkla çatıldı.

"Sadece bu gecelik," dedi sertçe, ondan uzaklaşıp tişörtünü başından geçirdi. Bu gece ona ihtiyacı olmayacağını bilerek tişörtü köşeye fırlattı, sonra hafif bir pantolon alıp giydi.

Alçak yatağın diğer tarafına tırmanana kadar bekledi ve sonra hırıltılı bir sesle, "Neden?" diye sordu.

"Çünkü uyuman gerek, Tessa."

Kadın sessizleşti ve Luka, beklerken elini başının arkasına koyup tavana baktı. Dakikalar içinde, tam da tahmin ettiği gibi nefesi değişti ve kısa bir süre sonra, kadın ona doğru yuvarlanmaya başladı. Kadın yanına sokulup bir eli karnına, bir bacağı da onun üzerine kayınca, adam gerildi. Sonra derin bir nefes verip kendini rahatlamaya zorladı. Büyüsünü serbest bıraktı ve büyüünün yavaşça kadının etrafını sarmasını izlerken, kendisi de yavaşça koluyla aynısını yaptı. Ejderhası tatmin olmuş bir şekilde gürledi.

Sadece bu gecelikti. Eğer ona bunu verirse, çok ihtiyaç duyduğu dinlenmeyi sağlarsa, bir süre iyi olurdu. En az bir hafta boyunca bunu tekrarlamalarına gerek kalmazdı. Belki iki hafta.

Uyku onu da bulduğunda, kendine bunu tekrar tekrar söylüyordu.

Birkaç saat sonra uyandığında kendini onun etrafına sarılmış halde bulduğunda kendine söylediği şey buydu. Sırtı göğsündeydi. Kolu onu sıkıca tutuyordu. Yüzü boynuna

gömülmüş, kokusu onu sarıyordu. Ama yine de, kolu uzanmış, eli yanlarında olması gereken başka bir eli arıyordu.

Mağaranın etrafından birinin korumalarını geçtiğini fark ettiğinde büyüünün etkisiyle sıçrayarak uyandığında kendi kendine söylediği buydu. Yataktan kalkmış, yarı giyinik ve saf adrenaline çalışırken, yatağın artık tamamen boş olduğunu fark etti. Yastığın üzerinde uçuşan sarı saçlar veya battaniyeler atılmış, top gibi kıvrılmış küçük bir beden yoktu. Görünüşe göre ikisi de birbirlerine yakinken daha derin uyuyorlardı. Bunu elbette biliyordu, ama bu, itiraf etmekten hoşlandığı anlamına gelmiyordu. Ya da böylesine apaçık bir kanıt görmekten.

Yine de, burada olmaması gereken biri, korumalarını ihlal etmişti ve Tessa'nın yatağında olmaması, Tessa'nın aceleyle botlarını giyip gömleğini giymesine neden oldu. Tam kapıdan çıkmak üzereyken, komodinlerden birinde katlanmış halde duran, üzerine adının karalandığı kağıdı gördü.

Luka odadan çıkarken kitabı kaptı, okurken de okudu, ama okudukça hızlandı ve sonunda merdivenleri hızla çıkıp serin sabah havasına çıktı. Burada hiçbir şey yoktu. Kimse yoktu. O değildi. Kurtları değildi. Başka bir canlı yoktu. Sadece eğilip aldığı tek bir kirli beyaz tüy.

Kalbi çok hızlı atıyordu, elinde tuttuğu kâğıt buruştu ve kelimeleri tekrar okudu.

Luka,

Bir keresinde bana kendimi sevdirmeyi bilmediğimi söylemiştin ve sanırım haklısın. Hayatım boyunca başkalarının olmamı istediği kişi olmaya çalıştım. Rahibe Cordelia ve Malikanedeki eğitmenler. Dex ve Oralia. Sonra Theon geldi. Sen. Rordan. Achaz. Ne olmam, yapmam ve olmam gerektiğine dair beklentileri ve idealleri olan tüm bu varlıklar. Sonuç olarak, nasıl sevileceğini bilmediğim için bunun benim suçum olduğunu düşünmüyorum çünkü uzun zamandır hiç sevilmedim. Bunu nasıl fark edeceğimi

bilmiyordum. Ama aynı zamanda bana kendimi değerli ve hak eden bulmam gerektiğini de söyledin. Kendim için savaşmam gerektiğini ve bunu bana öğrettiğin için "sadece bu gecelik" istemediğimi biliyorum. Şu anda bana sunabileceğin tek şeyin bu olduğunu biliyorum ve nedenini anlıyorum, ama senin sayende daha fazlası için savaşabileceğimi biliyorum. Eğer kimse vahşi, evcilleştirilmemiş ve kaotik birini istemiyorsa, o zaman şimdi yalnız olmaktan memnunum. Bu dünyanın, tanrıların veya Kader'in benim olmam gerektiğini düşündüğü şeye uymaya çalışmak artık çabalamak istediğim bir şey değil. Sadece her şeyden özgür olmak istiyorum çünkü hak ettiğim şey bu.

Bunu bize yaptığımı biliyorum ve bazen sonuçları ölümsüz hayatlarımız kadar kalıcı olabiliyor. Senden af dilemeyeceğim çünkü bu gerçekten de hak ettiğim bir şey değil. Ama tekrar söyleyeceğim, üzgünüm Luka. Sana bu kadar derinden ihanet ettiğim için üzgünüm. Birbirimizi bulduğumuz için üzgünüm, sadece senin ihtiyaç duyduğun ve beklediğin şeyden daha azı olduğum için. Senden çok şey aldığım için üzgünüm. Bir tanrının torunu olmak yalnızlıktır ve seni yalnız bıraktığım için üzgünüm.

Ama kendimi nasıl sevdireceğimi bilmesem de, sanırım nasıl seveceğimi öğrendim. Başkasına, umutsuzca aradığı özgürlüğü nasıl vereceğimi. Başkasının hak ettiği hayatı yaşamasına izin vermek için nasıl fedakarlık yapacağımı, inciteceğimi ve kan dökeceğimi. Telafi etmek için elimde kalan tek şey bu. Babanı ve kardeşini bulduğunu biliyorum ama istediğinin bu olmadığını da biliyorum. Bu yüzden onu senin için kurtardım. Ya da kurtarmaya çalışıyorum. Kurtaracağım. Onu senin için kurtaracağız. Onu kurtaracağız ve sonra Kaderler bizi başka yerde avlayabilsin ve belki ikiniz de parçalanmış bir diyara barış getirmenin bir yolunu bulabilesiniz diye gideceğiz. Bunu yapabilecek biri varsa, o da siz ikinizsiniz. Siz de benim kadar özgür bir hayatı hak ediyorsunuz.

Beni sevmeye çalıştığın için teşekkür ederim. Bana sevilme şansı verdiğin için teşekkür ederim. Çok daha fazlasını hak ettiğime inandığın için teşekkür ederim. Her şeyi anlamam bu kadar uzun sürdüğünü için özür dilerim. Çok geç kaldığım için özür dilerim. Ama gecelerimizden pişman değilim. Bana ayırdığın zaman için teşekkür ederim. Eğitim, portakallar ve terlikler için teşekkür ederim. Kendimi nasıl sevdireceğimi bilmiyorum ama seni sevdiğimi biliyorum. Ondan farklı ama bir şekilde aynı. Tamamen. Tamamen. Sonsuza dek.

Sonsuza dek Senin

O lanet olası tüyü hâlâ elinde tutuyordu, döndü, içeri koştu ve merdivenlerden aşağı neredeyse sıçradı.

"Razik? Blackheart? Xan? Kim uyanık?" diye bağırdı sessizliğe.

Babasının ilk gelen olması, diğerlerinin birkaç saniye gerisinde olması onu şaşırtmamalıydı. Cienna'nın elinde bir fincan çay ve menekşe gözlerini ona dikmiş halde çoktan mutfakta olması da onu şaşırtmamalıydı.

"Sen zaten biliyorsun," dedi Luka gergin bir şekilde, bakışlarını kaçırmadan.

"Şimdi evet," diye cevapladı.

Onun belirsiz cevaplarına ayıracak vakti yoktu. Tüyü havaya kaldırarak diğerlerine döndü. "Bu düşündüğüm şey mi? Lanet olası bir melek tüyü mü?"

"Tessa nerede?" diye sordu Xan.

"Cevap ver bana!" diye emretti Luka.

Razik öne doğru yürüdü, tüyü ondan alıp inceledikten sonra, "Bana öyle görünüyor," dedi. Gözlerini Luka'ya çevirdi. "Gitti mi? Onlara geri mi döndü?"

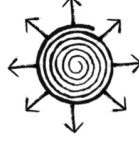
O gitmişti.

Ve onun gönüllü olarak onlarla gidip gitmediğini bilmiyordu ama bu kesinlikle gitmiş gibi görünüyordu. İçlerinden biri mutlaka bir boğuşma sesi duyardı. Uyarılırdı. Lanet olası kurtları bir şeyler yapardı.

Ama onun planlarının ne olduđunu, ne dűşűndűđűnű bilmiyordu űnkű onu çok fazla itmiřti.

Dahası, bunun bir yol ayrımı olduğunu biliyordu. Kurtuluş ya da yıkımın kendi versiyonu. Ona bir çıkış yolu sunmuştu. şimdi, bunu kabul edip etmeyeceğine karar vermek zorundaydı.

16

TESSA

Çıplak ayakları nehrin kıyısındaki yumuşak toprağa batarken, siyah suların berrak, ısıltılı maviyle birleşmesini izledi. Bir bakıma hipnotize ediciydi; karanlık, ışıkla birlikte dönüyordu. Siyah sular, düşündüğü kadar bulanık değildi. Yoğun veya ürkütücü değillerdi. Diğer sular kadar berrak ve berraktı ve kendini diğerlerinden daha çok gece yarısı nehrine çekilirken buldu, bir adım daha yaklaştı.

"Gece Suları'nın Devram'ın kuruluşundan bu yana bir parçası olduğu söyleniyor."

Hemen dönmedi ama ağzının kenarında ufak bir gülümseme belirdi. Onu bekliyordu.

"Bu gece gelmeni umuyordum," dedi, parmakları elbisesinin kumaşına dolanırken.

"Senin için her zaman geleceğim," diye cevapladı ve sonunda dönüp onu kendi gülümsemesiyle buldu. Zümrüt yeşili gözleri ona dikilmişti, elleri takım elbisesinin pantolonunun ceplerindeydi.

"Tanrılar bazı suları kararttı mı?" diye sordu, yavaşça akan nehirlerle dönerken, yanına geldi.

Akan sulara başını sallayarak, "Burası Kırık Kaynaklar, Gece Suları'nın Sonlar Nehri'yle birleştiği yer. Ama bunu bir tanrının yaptığını sanmıyorum." dedi.

"Düşünmüyor musun, yoksa biliyor musun?"

Nefesinin altında bir kahkaha attı. "Bir Arius soyundan gelen kişi yoğun duygular yaşadığında, suların karardığına

inanıyorum. Kendilerini o kadar çaresiz ve kırılmış hissettiklerinde, tek yapabildikleri umutsuzluklarını ve üzüntülerini etrafa saçmak ve etraflarındaki dünyayı değiştirmek."

Kaşları düşünceli bir şekilde çatıldı. "Bu doğru görünmüyor," diye düşündü.

"Öyle değil mi? Üzgün olduğunuzda hava değişmez mi? Öfkələndiğinizde fırtına öfkesini haykırmaz mı?"

Adamın dikkati tamamen üzerindeyken, başını kaldırıp ona baktı. Koyu zümrüt yeşili gözlerinde ve siyah saçlarında biraz kayboldu. Küçük gamzesinde ve dudaklarında, sayısını bile bilmediği kadar çok öpmüştü. Yine de adam ona uzanmadı. Ona dokunmadı.

Tessa boğazını temizledi. "Yani Gece Suları'nı bugünkü haline getirenin bir Arius soyundan geldiğini mi düşünüyorsun?"

"Mantıklı görünüyor."

"Çok mantıklı," diye alaycı bir iç çekişle nehirlere dönerek. Ama adam hemen konuşmayınca, arkasına dönüp baktı ve hâlâ onu izlediğini gördü. "Ne?"

"Seni bu kadar... sakın görmeyeli epey zaman olmuştu."

Tekrar iç çekti, kollarını kendine doladı. "Sana bir şey söyleyebilir miyim?"

"Her zaman."

Yine de tereddüt etti. Bunu yüksek sesle söylemek, bunu ona değil, kendine itiraf etmek demekti. Peki ya rüyalarında bunun bir önemi var mıydı? Gerçekleşebilecek ya da gerçekleşmeyecek bir vizyonda?

"Yorgunum," dedi sonunda, sesi neredeyse bir fısıltıdan ibaretti.

Hiçbir şey söylemedi, daha fazlası olduğunu biliyordu. Onun neye ihtiyacı olduğunu her zaman biliyordu, ama sabır... İşte bu yeniydi.

"Sırlardan bıktım. Entrika çevirmekten bıktım. Sanırım hem kötü adam hem de kurtarıcı olmaya çalışmaktan

bıktım. Senden nefret etmekten ve seni özlemekten bıktım. Nefret edilmekten bıktım. Kavgaya etmekten bıktım."

"Sakın dövüşmeyi bırakma, Tessalyn. Beni anlıyor musun?"

"Sürekli bir çekişme," diye devam etti, sanki hiç konuşmamış gibi. "Sihirli arzularım ve ben arzularım. Güç çağırıyor ve öfke çağırıyor. Bir özgürlük denizi ve bir zincir kasırgası. Nasıl hem her şey hem de hiçbir şey olabilir? Nasıl aynı anda hem uçuyor hem de düşüyormuş gibi hissedebilirim? Sanırım denge, sonunda umut kadar bir yanılsamadır. Bence-"

Ama iri eller yüzünü kavradığında ve kendini birden fazla kez kaptırdığı o dudaklar, sonunda vermeye razı olduğu bir şeyi aldığı anda, her şey koptu. Adamın ağzı, onunkine derin ve derinlemesine değdi. Nefes alamıyordu ama umurunda değildi. Asla nefes almak için su yüzüne çıkmak istemiyordu. Burada, bu yerde boğulabilirdi. Ruhunun bir parçası hâlâ çırpınıyordu ama burada, neredeyse bütündü.

Keşke hayalleri geçici olmasaydı.

Adam geri çekildi ve kadın inledi. Bir ara elleri elbisesinden çıkıp adamın gömleğinin kumaşına yapışmıştı. Kadın onu yakınında tutarak tutundu, adam da gözlerini onun gözlerine dikerek kadının yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Seninim," dedi, sesi, çok iyi anladığı bir ihtiyaç ve çaresizlikle boğuktu. "Her parçamla. Ve her zaman senin için geleceğim."

"Başka bir hayatta," diye fısıldadı, etrafında dönen hafif karanlık sisle birlikte ışığının akmasına izin vererek, tıpkı karanlık suların Sonlar Nehri'yle birleşmesi gibi.

"Her hayatta küçük bir fırtına vardır."

Gülümsemesi hüznünlüydü. "Hayalet olsa bile, yine de çok güzel sözler."

"Tessa—"

Ama sözlerini tamamlayamadı, çünkü kadın bir kez daha dudaklarını onunkilere bastırdı ve kendini anılara bıraktı.

Gözleri titreyerek açıldı ve yüzündeki saçları temizlemek için elini uzattı, ancak parmak uçları yanaklarında yaşlarla karşılaştı. Uzun zamandır uykuyla savaşmıştı ama şimdi onu kovalıyordu. Eskiden uykuyu bir kaçış yolu olarak kullanırdı. Belki de bu da pek farklı değildi. Rüyaları, onu rahatsız eden kabuslardı ama son zamanlarda onları özlediğini fark etti. Artık sahip olduğu tek şey uykuydu.

Sahip olabileceği tek şey.

Ve bu durumla barışmış olsa da, bu durum onu rüyalarında onları aramaktan alıkoymayacaktı, hatta bu görüntülerin olumsuz olma riski bile olsa. Bilmesinin tek yolu buydu. Artık onları koruyabilmesinin tek yolu buydu.

Yüzünü buruşturarak yatakta doğruldu. Theon'la, Faven'da, Luka'yla yattığı yataklardan çok farklıydı. Üstelik daha küçüktü. Tek kişilik bir yatak olduğunu fark etti.

Olan biten her şeyi hatırlaması bir dakikasını aldı. Luka'yı uyutmak için büyüsunü nasıl kullandığını, ışık ve karanlık onu sararken ve nazikçe elinden kurtarıırken gücünün Luka'yı nasıl yatıştırdığını. Bu beceriyi diğerleri kadar pratik ederek nasıl dışarı çıktığını. Bunu birkaç kez yaptıktan sonra, neyin tetiklediğini ve nasıl kontrol edeceğini anlamak zor olmamıştı. Roan ve Nylah yanındayken, sabahın sessiz karanlığında dağın yamacından aşağı inmişti ta ki Luka'nın korumalarının teninden kaydığını hissedene kadar. Mağaranın diğer tarafında ve görünmeyecek kadar uzakta durmuştu. Sonra kurtlarıyla konuşmak için çömelmiş ve onlara planını anlatmıştı. Bilen tek kişilerdi. Belki de umursayan tek kişilerdi. Gittiğinde kendisi için bir mesaj iletmelerini istiyordu.

Sonra Dex'e sihrini içeren bir not göndermişti.

Onu beklerken tek ışık kendi yarattığı ışıktı. Beklediğinden daha uzun sürdü ama sonunda, istediği gibi, tüm yapmacık tavırlarını bir kenara bırakarak geldi. Kirli beyaz kanatları

tüm çıplaklığıyla sergilenmişti ve kendi içinde Yolculuk etmişti, koyu gözleri ona doğru döndüğünde kısılmıştı.

"Daha fazla oyun, Tessie?" diye mırıldandı, etrafı tarayarak. "Evcil hayvanların nerede?"

"Oyunlarla işim bitti. Yalanlarınızla işim bitti. Gerçeği ve cevapları istiyorum. Ya bana verebilirsin ya da çok daha az... elverişli yollarla kendim bulurum," diye cevaplamıştı elini kaldırıp avucunda küçük bir fırtına kopana kadar gücünün yükselmesine izin vererek.

"Çok aptalca," diye alay etmişti. "Daha çocukken bir tanrıyı alt etmeye çalışmak."

"Ya sen?" diye karşılık vermişti, küçük adımlarla geriye doğru giderek korumaları tekrar hissedene kadar. "Sen tam olarak nesin? Yalancı, hain bir piçten başka bir şey değilsin. O tanrının kölesisin."

Sonra gülümsemişti ve bu, onun kendini sorgulamasına neden olmuştu. Büyüsünü gerginleştirmiş, onu savunmaya hazırlamıştı.

"Ah, Tessalyn," diye mırıldandı, gizlice ilerleyip yolunu takip ederek. "Ben kafeste olabilirim, ya sen? Sen özgürlüğümün anahtarısın."

O anda bir şeyler değişmişti, sanki bir perde kalkıyor ya da geri çekiliyordu. Sandığı gibi yalnız değildi. Yanında başkaları da vardı. Beklediği gibi Oralia değildi ama bunlar meleklerdi. En az bir düzine. Ve aniden ortaya çıkmalarıyla dikkati dağılmışken, Dex atılmıştı. Tepki veremeden bileğine bir kelepçe takıldı, ardından arkadan kafasına bir şey çarptı ve dünyası karardı.

Sinirli bir homurtuyla kelepçeyi düzeltti, bacaklarını yatağın kenarından sarkıtırken acıyı bile hissetmedi. Bu Theon'un bantlarına benzemiyordu. Bunu çıkaramıyordu ve büyüsünün onu iyileştirmesini engelliyordu. Başı darbeden zonkluyordu ve küçük odadaki tek pencereye doğru ilerlerken gücü damarlarında öfkeyle dolaşıyordu. Camdan bir bakış atsa tam olarak nerede olduğunu anlayacaktı.

Celeste Malikanesi.

Geriye sendeledi, ayakları tökezledi. Adam onu neden buraya getirmişti ki? Onu Faven'a geri götüreceğini sanmıştı. Hayır...

Nefes al, diye emretti kendine, kontrolü elinde tutmaya odaklanarak. Her zamankinden daha da zorunluydu.

Luka ve Xan'dan uzaktaydı. İsteddiği buydu. Onu gitmeye zorluyorlardı ve o... gitmemeye çalışıyordu. Henüz değil.

Birkaç sakinleştirici nefes daha alıp odaya bakındı. İki tek kişilik yatak. İki küçük şifonyer. Bir yatakhane.

Kapıya doğru yürüdü, kilitli olmadığını görünce şaşırdı. Kapının tokmağını çevirerek, çok iyi bildiği bir koridora adım attı. Kapıları saymak, Dex ve Brecken'in odasından geldiğine dair şüphelerini doğruladı. Bu, öfkesini daha da körükledi.

Birkaç dakika içinde avluyu geçip ana binaya girdi. Duvarlara yaslanıp saklanmaya çalışan Perileri görmezden geliyordu. Gözünü bir koridora, bir kapıya dikmişti ve oraya vardığında kapıyı açtı.

Dex'i gösterişli masanın arkasında, ağzına kadar bir biftek parçasıyla otururken buldu. Şaşkınlığı hızla kayboldu ve "Yeterince bekledin," derken hoşgörüyü dönüştü.

"Moth nerede? Cordelia nerede?" diye düzeltti kendini.

Dex etini çiğnerken alaycı bir tavırla güldü. "Elbette senden saklanıyorum. Herkes senin etrafta koşuşturup kıymetli binalarını taş yığınlarına dönüştürmen karşısında çok gergin. Eğer bu kadar sinirlenmeseydim, komik bulurdum."

"Temizlemen gereken bir karmaşaya daha sebep olduğum için özür dilerim," diye alaycı bir şekilde söyledi, çocukluğunun büyük bir kısmını geçirdiği ofise bakarken duvardaki küçük dolaba bakmamaya çalıştı.

Onu el sallayarak geçiştirdi. "Senden çok onlara sinirleniyorum. Burada çok önemsiz şeylere odaklanıyorlar. Rordan bile nihai hedefi unutmuş gibi görünüyor."

"Bu da ne?" diye sordu dalgın dalgın. Burada olmaktan nefret ediyordu ve Dex'in burayı seçmesinin sebebinin tam da bu olduğunu biliyordu.

"Elbette seni ait olduğun yere, evine götüreceğim."

Başını hızla ona doğru çevirdi, ama adamın ona bakmadığını fark etti. Hayır, sanki her zaman hissettiği gibi küçümseyici bir baş belasıymış gibi, etten bir lokma daha kesmekle meşguldü.

"Sana bir tabak getirteceğim," dedi. "Otur."

"Defol git," diye karşılık verdi.

Onaylamaz bir tavırla dilini şaklattı. "Küçük mektubunda benden bunu istemiyor muydun? Hiçbir numara yok mu? Sadece gerçekler ve cevaplar?"

"Bunu çıkar," diye karşılık verdi, kolunu kaldırıp kelepçeyi göstererek. "O zaman istediğin kadar sohbet edebiliriz."

"Bana zarar vermeyeceğine dair kan yemini et, sonra bunu konuşabiliriz," diye karşılık verdi. Tessie ona kaşlarını çatarak baktı ve o da şimdilik kazandığını bilerek sırtıttı. "Otur, Tessie."

"Bana yle demeyi bırak," diye çıkıştı.

İçini çekti, çatallı bıçak takımını neredeyse boş tabağına koyup tabağı kenara itti. "Beni sen çağırdın, Tessa. Son zamanlardaki dengesiz davranışlarınla, nlem aldığım için beni gerçekten suçlayabilir misin? Oralia, onu en son gördüğünde ona saldırdığını söyledi."

"Evet," dedi Tessa, odanın içinde dolaşmaya başlayarak. Parmaklarını duvarda gezdirdi. "Sinir bozucu."

Dex kahkaha attı. "Bu konuda sana katılıyorum."

Kapı çalınmadan önce bir tıkırtı duyuldu ve bir melek, elinde bir tepsi yiyeceklerle içeri girdi. Erkeğin hareketlerini izledi, yumuşak, aşı gri tüylü kanatları her adımda hışırdıyordu ve tepsiyi masanın diğer tarafına bıraktı.

Dex, erkeğe başını sallayarak onu onayladı ve adam kirli bulaşıkları toplayıp kapıya doğru yöneldi.

"Teşekkür ederim," dedi Tessa, adam yanından geçerken gergin bir şekilde. Adam sadece bir saniyeliğine durakladı. Ela gözler onunkilerle buluştu, derinliklerinde hâlâ okuyamadığı bir ifade vardı.

"Hepsi bu kadar," dedi Dex soğukkanlılıkla.

Melek ipucu aldı ve yoluna devam etti, kapı arkasından bir kez daha kapandı.

"Otur ve ye, Tessa," dedi Dex imalı bir şekilde. "Soğumadan önce."

Ona dik dik baktı ama açtı. Burada kendi planlarını yaparken yemek yiyemeyecek değildi. Sinirli bir şekilde homurdanarak odayı geçip tahta sandalyeye çöktü ve sanki karşısında Cordelia oturuyormuş gibi hemen kıpırdamadan oturdu.

Sinirini veya rahatsızlığını belli etmemeye çalışarak bir parça ekmek alıp ısırıldı. "Peki, plan ne, Dex? Sana güvenmiyorum. Sen de bana güvenmiyorsun. İkimizden biri söylediğimiz tek kelimeye bile inanacak mı?"

Ona her ne mahvetmişse düzeltereğine dair güvence verirken kullandığı o gülümsemeyle gülümsedi. "Bir teklifim var."

"Hangisi?"

"Bir doğruluk anlaşması. Zaman dilimini belirleyebilirsiniz."

Luka ona bundan bahsetmişti. Faven'a geldiğinde Rordan'la nasıl bir anlaşma yaptığını, müzakereler sırasında birbirlerine yalan söyleyemeyeceklerinden emin olmak için nasıl anlaştıklarını.

"Şimdilik bir saat," diye cevapladı çatalını ve biftik bıçağını alarak. "Önümüzdeki bir saat boyunca ikimiz de birbirimize yalan söyleyemeyiz."

"Anlaştık mı?" diye sordu Dex, kaşını kaldırarak.

"Ucuz," diye cevapladığında dişlerini göstererek gülümsedi ve ardından kendi bifteğinden bir ısırık aldı. Mark'ın bu sefer sol bileğine denk gelen ucuzluğu hissetti. Odadan çıkmadan önce bitecekti. "Önce ben gideyim," dedi yutkunup bir parça daha et kesmeye başladıktan sonra. "Buraya nasıl geldin?"

"Aynalı bir kapıdan, tıpkı senin gibi," diye cevapladı, ellerini masanın üzerinde kavuşturup onu izlerken. "Achaz Krallığı'nda. Zamanımızı bekledik ve Xan'ın seni getirdiği

saatte geldik, böylece içeri girdiğimizde varlığımız o kadar güçlü hissedilmesin."

"Ne zaman geleceğimi nereden biliyordun?"

"Soru sorma sırası bende, Tessie," diye alay etti. "Theon St. Orcas'ın Kaynağı olarak ona tamamen bağlı mısın?"

"Hayır," diye cevapladı, bu isim karşısında titreyen ellerini saklamak için ekmeğini tekrar eline alarak. "Kaynak bağı hiçbir zaman doğru düzgün çalışmadı. Gücüm ona isyan etti."

"Ama bazı yönleri işe yaradı, değil mi?"

"Sıra bende," dedi yapmacık bir tatlılıkla. "Çaldığın güç tam olarak ne?"

Şaşırmış gibi gözlerini kırptırdı. "Xan'ın gevezelik ettiğini görüyorum," diye mırıldandı. Sonra içini çekerek, "Devram'da sadece elemental Periler varken, diğer alemlerde başka Peri türleri de var. Bunlar bilişsel Periler olarak bilinir ve yeteneklerinden biri de gerçekliği değiştirebilme veya maskeleyebilme yeteneğidir," dedi.

"Yapabilirsin..." Parçalar teker teker yerine otururken sustu. "Dağlarda benimle karşılaştığın zamanki gibi mi? Sanki yalnızmışsın gibi gösterdin. Diğer melekleri de böyle mi sakladın?"

Başını salladı. "Pantheon'u yok ettiğinizde yanınızda olanların isimleri neler?"

Duraksamak için bir ısırik daha aldı ama o çok özel sorudan kaçış yoktu. Adamın koyu gözleri onu izliyor, her hareketini ve nefesini takip ediyordu ama sonunda, "Luka, Xan, Tristyn, Cienna, Gia, Razik ve Eliza. Tahminime göre benden çok daha yaşlısın, öyleyse neden bu kadar uzun süre bekledin?" dediğinde bakışlarını kaçırmadı.

Dex koltuğunda kıpırdandı, bir kolu kol dayanağına düşerken diğeri masada kaldı. Parmağını birkaç kez tıklattı, tıpkı Dex gibi duraksamış gibiydi. "Beklemedim," diye dişlerini sıktı. "Ne kadar çok değişmem gerekirse, gücüm o kadar tükenir. Bir illüzyonu ancak belli bir süre tutabilirim. Küçük illüzyonlar yeterince kolaydır ama daha büyükleri

-örneğin daha genç görünmek- daha fazla güç gerektirir. Ben sadece... buraya daha gençken veya gücüm düşükken geldiğimde ortalıkta olmamanı sağladım."

Çatal bıçak takımı masaya çarpıp cam eşyalara çarpıp yere düştü. "Sen sebepsin..."

Elbette öyleydi ama yine de doğrulanması canımı acıttı. Her şey çok mantıklıydı. Tristyn, saldırıya uğradıklarında orada olduğunu söylemişti. Onu onlardan alanlar Dex ve diğerleriydi. Dex, onun nerede olduğunu başından beri biliyor, sırlarını Rordan da dahil herkesten saklıyordu. Cordelia bile onun gerçekte ne olduğunu bilmiyordu. Dex onu saklamış, büyümesine izin vermişti. Onu kırmış. İsteddiği gibi, uysal ve itaatkar olması için yetiştirmişti. Tamamen ona bağımlı. Teselli ve cevaplar için ona bakıyordu.

"Bana öyle bakma Tessie," diye alay etti. "Tüm hareketli parçaların inceliklerini anlayamayacak kadar küçüktün. Hâlâ bu aleme fazla odaklanmış durumdasın. Yüzlercesinden biri. Daha fazlası için yaratılmışsın."

"Yıllarca eziyete katlanmama izin verdin!" diye bağırdı ayağa kalkarken. "Sen—"

"Sana nasıl hayatta kalacağını öğrettim," diye hırladı, yavaşça ayağa kalkarken. Ellerini masaya dayayıp ona baktı. "Şimdi olmanı istedikleri kişi ol ki, ileride olman gereken kişi olabilesin." Sana öğrettiğim buydu. Seni kullanıp yok etmek isteyen bir dünyaya nasıl uyum sağlayacağını. Gizlice dolaşıp korumaları aşabilmen için onlara görmeleri gerekeni nasıl göstereceğini. Onların senin bir Fae olduğuna inanmalarını istiyorduk, bu yüzden senin de inanmanı istiyorduk. Ta ki zamanı gelene kadar."

"Yalan söylüyorsun," diye tükürdü.

Gülümsemesi tüyler ürperticiydi. "Bir gerçek anlaşması içindeyiz, Tessa. Şu anda sana yalan söyleyemem. İstedğin bu değil miydi? Gerçek ve cevaplar?"

Evet.

HAYIR.

Bir ana ihtiyacı vardı. Kelepçe takılıyken bile kontrolünün azaldığını hissetti. Gücü kabardı, patladı ve dışarı fırladı, kurtulmaya çalıştı. Onu aşağı çekti.

"Sen onlardan ne kadar farklısın?" diye sordu sesi titreyerek. "Sen de bizi onlar kadar kullanmak istiyorsun."

Bir ara masanın etrafından dolaşmıştı ve şimdi tam önünde duruyordu. Elini çenesine koyup, onu koyu gözlerine bakmaya zorladı. "Seni kullanmaya çalışmıyorum Tessa. Seni özgür bırakmaya çalışıyorum. Seni hak ettiğin yerde görmeye çalışıyorum."

"Bunu sen söyledin, ben senin özgürlüğünün anahtarıydım."

"Ve sen de öylesin," diye onayladı. "Ama aynı zamanda kendi anahtarın da sensin." Tessie hemen cevap vermeyince, adam ona doğru eğildi ve elini çenesinden kaydırarak saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bana bir hafta ver, Tessie. Sana her zaman senin yanında olduğumu kanıtlamam için bana bir hafta ver."

"Bize bunu kanıtlayacak bir hafta içinde ne gösterebilirsin ki?"

Dudakları bilmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sen, herkesten çok, bir insanın bakış açısının tek bir günde, saatte, hatta bir haftada ne kadar değişebileceğini bilmelisin." Bir adım geri çekilip cebinden telefonunu çıkarıp ekrana baktı. Sonra ekledi: "Sanırım sözde müttefiklerinin bile sadece kendi çıkarlarını düşündüğünü göreceksin."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu.

"Gel. Ziyaretçilerimiz var."

Tessa'nın, Cordelia'nın ofisinden Dex'i takip etmekten başka seçeneği yoktu. Yanında kaldı, bir Peri ya da lanet bir Kaynak gibi onu takip etmeyi reddetti. Nereye gittiklerini zaten biliyordu. Sağa dönmek yerine sola dönerek, ana bina binasının görkemli fuayesine girdiler.

"Kimi bekliyoruz?" diye sordu sinirle.

"Arius Lord ve karısı."

"Valter ve Cressida mı?"

"Valter artık Arius Lordu değil," dedi Dex.

"Peki o zaman kim?"

"Elbette onun varisi."

Ama Valter ölmediyse, Lord olabilmesinin tek yolu, tüm iktidardaki Lordlar ve Leydilerin oybirliğiyle onay vermesiydi. Rordan bunu asla yapmazdı, ama bu da ciğerlerini sıkıştıran bir kelimeydi.

Eş.

"Seçim Yılı," dedi biraz zayıf bir sesle, kendi duygularını ele vererek.

Dex, yüzünde acıma ifadesiyle ona baktı. Sanki zor bir ders almış bir çocukla konuşuyormuş gibi, "Anladığım kadarıyla hafifletici bir sebepten dolayı istisna yapılmış," dedi.

Kapı açıldı, içeri bir erkek ve bir kadın girdi. Kadın önce uzun bir kürk mantoya sarınmış kadını süzdü. Kestane rengi saçları yarı toplanmış, kahverengi gözleri hemen onu buldu ve elinin arkasındaki İşaret'i göstermek için eldivenlerini çıkarırken kısıldı.

"Arius Lord," dedi Dex, derin bir reverans yaparak ama Tessa olduğu yerde kalakaldı.

Bakışları ona kaydı, ellerine baktı. Birinin arkasında Achaz İşareti vardı, ama diğerinin arkasında... Gözlerini, göze çarpan Birlik İşareti'nden ayıramıyordu.

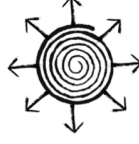
Dex bir kez daha doğruldu. "Bu öğleden sonra sizin ve eşiniz için ne yapabiliriz?"

Yavaşça gözlerini onun bedenine doğru çevirdi. Theon, karanlıkla dönen ve çoktan kendisine odaklanmış zümrüt irisleriyle karşılaşana kadar bekledi ve ardından "Benim olanı almaya geldim," dedi.

İKİNCİ BÖLÜM

BAŞLANGIÇLAR

17

TESSA

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Tessa, önüne masaya bir kadeh şarap konduğunda.

Cordelia'nın ofisindeki aynı melek, odadaki diğer üç kişinin önüne içki koyarak etrafta dolaştı. Cordelia daha önce hiç buraya gelmemiştir. Ana Site binasının ikinci ve üçüncü katlarını görmeye layık biri olmamıştır. Bu iki kat, Cordelia'nın özel yaşam alanıydı. Fakat görünüşe göre Dex bu alanlardan her zaman haberdardı ve Tessa, Cordelia'nın onun hiç de Fae olmadığını ne zaman öğrendiğini merak etti. Her zaman biliyor muydu? Bilmiyorsa, Dex bunu ne zaman açıklamıştı? Küçük, karanlık bir dolapta midesi ağrırken Dex tam da bu odada ne sıklıkla bulunuyordu?

Melek odadan çıktı ve havada asılı kalan gerginlik bunaltıcıydı. Theon, bakışlarını bir an olsun ondan ayırmamış, her hareketini izliyordu. Felicity Davers, sağında, Tessa'nın yanında oturan Dex'in karşısında oturuyordu. Oturdukları salon, tıpkı Cordelia'nın ofisi gibi gösterişliydi. Zengin kumaşlar, göz alıcı renkler. Önemini yansıtmak için her şey vardı ve şimdi altı kişilik bu masada oturuyorlardı; samimi ama bir o kadar da resmi.

"Lordluğumun gereklerini yerine getirdim," diyordu Theon, hâlâ Tessa'ya odaklanmış bir şekilde. "Bunu uzatmak, hayatını daha erken bitirmek istememe neden oluyor."

"Bunu anlamanın senin için zor olduğunu biliyorum, Arius ve soyundan gelenler için çoğu şey böyledir, ama sadece istediğin için bir şeye sahip olamazsın," diye alay etti Dex.

"Ve Arius ve Serafina'nın başına gelen de tam olarak bu değil mi?" diye sordu Theon, içki bardağını dudaklarına götürüp bir yudum alırken. Tessa'nın bakışlarını hiç ayırmadan. "Bütün bu kan davasının başlangıcı da bu değil mi?"

"Ne kadar kibirli aptallarsınız. Hepiniz," diye karşılık verdi Dex. "Sanki Achaz tek bir kadının amının tüm alemlerin kaderini belirlemesine izin verecekmiş gibi. Bu, Serafina ve Arius'tan daha büyük bir şey. Her zaman öyleydi. Etkilenene kadar bunun bir parçasıydılar."

"Rordan ikna olana kadar Rordan ve Valter'in birlikte çalışma şekli mi?" diye sordu Tessa, bir zamanlar en yakın arkadaşı olarak gördüğü adama bakarak.

Erkek başını bir yandan diğer yana eğdi, cevabını düşündükten sonra, "Kader Tanrıçaları tarihin farklı şekillerde nasıl gelişebileceğini izlemeyi severler." dedi.

Kaşları çatıldı. "Bu ne anlama geliyor?"

Dex sonunda ona bakmaya tenezzül etti, yüz ifadesi soğuktu, "Belki de olman gereken kişi olsaydın, bunun cevabını bilirdin. Bunun yerine öfke nöbetleri geçirmeyi ve istediğini verene kendini teslim etmeyi seçiyorsun," dedi.

"Dikkat et," diye bağırdı Theon, karanlığı bir kırbaç gibi fırlayıp Dex'in göğsüne çarptığında. Felicity nefes nefese kalmıştı ama Tessa, Dex'in beyaz gömleğine sızan ince kırmızı çizgiye bakmakla yetindi ve ardından gözlerini tekrar Theon'a çevirdi.

Onu hala ona takıntılı halde bulmak.

Başını yana eğerek onu bir kez daha inceledi, sonra Felicity uzanıp elini koluna koyup bir şeyler mırıldanmak için eğildiğinde gözleri kısıldı. Duyamıyordu. Duyabildiği tek şey, Felicity'nin elinin arkasındaki Birlik İşareti'ne bakarken kulaklarına hücum eden kandı.

Theon'a dokunan el.

El—

"Gözlerini üzerime dik, akıllı fırtına," diye alçak bir emir geldi ama bu emir onun bakışlarını tekrar ona çevirdi, yüzünde bilmiş bir ifade vardı.

"Gözler üzerinde," diye yavaşça tekrarladı, şarap kadehine uzanırken. Bir saatten uzun bir süre önce Celeste Malikanesi'ne geldiğinden beri ona söylediği ilk sözlerdi bunlar ve içini bir rahatlama hissi kapladı, ta ki "Bunu her söylediğinde, beni teslim olmaya ikna etmeye çalışan güzel sözler geliyor," diye ekleyene kadar.

"Achaz, sonunda bunu fark ettiğin için teşekkürler," dedi Dex içkisini yudumlarken.

"Elbette yaparım. Bu diyarda herkesin yaptığı tek şey bu," diye yanıtladı, zümrüt süsenleri tutarken şarabını dudaklarına götürdü. Bir yudum aldı, bitirdiğinde dili alt dudağını yaladı ve Theon'un bakışlarının harekete kaydığını gördü. "Gerçek niyetleri gölgelemek için güzel sözler ve abartılı hareketler."

Felicity, "Her zaman çok dramatik," demeden önce bir dil şıklatması sesi duyuldu.

Tessa bakışlarını kadına doğru kaydırduğında gülümsemesi yılsansı bir hal aldı. "Size ne gibi güzel şeyler vaat etti, Bayan Davers?"

"Artık St. Orcas'tayız," diye cevapladı şekerli bir gülümsemeyle.

"Öyle mi?" diye sordu Tessa, şarabını yudumlarken. "Bana öyle geliyor ki, Rordan ve yönetici hanımlar her şeyi doğrulamak için gelene kadar hiçbir şey resmi olmayacak."

"Semantik," diye dişlerini gıcırdatarak söyledi.

Tessa, saniyeler önceki halini taklit ederek tısladı. "Bir Lord'un karısı olacaksın. Devram'da hiçbir şeyin sadece semantik olmadığını anlamalısın, ama eminim zamanla her şeyi anlayacaksın."

Yanaklarında kırmızı lekeler belirdi ve Tessa, şarap kadehini daha sıkı kavramasının farkındaydı. "Peki anladın

mı Tessalyn?" diye sordu, sesindeki alaycı tonu gizleyemeyerek. "Yerini anladın mı?"

"Evet," diye yanıtladı Tessa. "Yazık ki sen de seninkini çözememişsin."

"Ben onun eşiyim," diye tükürdü.

Tessa hiçbir şey söylemedi. Sadece şarabından bir yudum daha alırken gülümsedi.

"Ben onun eşiyim," diye tekrarladı, kelimeleri geveleyerek. "Peki sen nesin? Gerektiğinde tasmalı olarak çıkarılıp götürülecek bir şeyden başka?"

Theon bir şeyler söylemeye başladı ama Tessa onu durdurmak için elini kaldırdı. "Ben kurtuluş ve yıkımım, başlangıçlar ve sonlar, aydınlık ve karanlık. Ben tanrıların sırları ve kaderin hüznüyüm. Ben öfke ve intikamım, kaos ve hiddetim. Peki ya sizin için, Bayan Davers? Ben sadece sonunuz olacağım." dediğinde, sesinde herkesin duyabileceği bir delilik vardı.

Dex boğazını temizleyip birine içkilerini yeniden doldurmasını işaret ettiğinde havada bir gerginlik oluştu. Tessa'nın bakışları Theon'a kaydıığında, Theon'un gözleri hâlâ üzerindeydi. Tüm bu konuşma boyunca hiç ayrılmadıklarını biliyordu, sanki bir şeyi anlaması için yalvarıyordu. Kopan bağda hafif, ısrarcı bir çekişme olduğuna yemin edebilirdi ama henüz bunu incelemeye hazır olduğundan emin değildi.

"O kelepçeyi çıkar," dedi Theon, sesi alçak ve karanlıktı, onu düşüncelerinden uyandırdı.

"Korkarım hayır," dedi Tessa'nın içten içe ürpermesine neden olan bir ses.

Rordan Jove odaya girdi, Kaynağı bir adım gerisinde, varisi Dagian Jove ve Kaynağı da oradaydı. Dex ve Felicity ayağa kalkıp başlarını eğdiler, Theon ve Tessa ise oturmaya devam ettiler.

Achaz Lord'u en son gördüğünde, amacını yerine getirmediği için onu azarlamıştı. Harekete geçeceğine söz vermişti ve hepsi bir tuzaktı. Aptal değildi. Tüm bu lanet

olası işi o organize etmişti, Augury saldırısı için Cressida ve Cordelia ile birlikte çalışmıştı ve Arius Krallığı'nda bir katliamla sonuçlanacak Avcıları çağıracağını biliyordu.

Tuzağa düşürülmüş olsa bile, bu onun hatasıydı. Yüzlerce kişinin ölümüne yol açan yine de onun eylemleriydi. Tıpkı geçen sonbaharda Pen'in başına gelenler gibi.

Yıkım. Kurtuluş değil.

"Bir anlaşma yapıldı, Jüpiter," dedi Theon gergin bir sesle. "Sözünün eri değil misin?"

"Kesinlikle öyleyim," diye rahat bir tavırla cevapladı Achaz Lordu, Dagian diğer tarafa otururken masanın başına oturdu. "Ben de gelenek ve politikaya bağlı bir erkeğim. Yeni hükümdarı tanımak için tüm Lordlar ve Leydiler hazır bulunmalı."

"O zaman çağır onları. Hemen."

"Maya'nın şu anda biraz meşgul olmasından korkuyorum. Baban ve tutukladığı hain Kaynak'la ilgili bir şey," dedi Rordan, önüne bir kadeh içki koymak için yana eğilerek.

Tessa, Theon'un sözleri üzerine doğrulurken, Theon, "Eviana?" dedi.

"Gerçekten de," diye düşündü Rordan. "Bir şekilde evimden kurtuldu." Bakışları Tessa'ya kaydı.

"Ne yazık," dedi tatlı bir şekilde, bir kez daha şarap kadehine uzanarak.

"Öyle," diye devam etti Lord, kendi içkisini alırken. "Kaynaklarımız ona iki Peri'nin yardım ettiğini bildiriyor. Elbette hepsi vatana ihanetten idama mahkûm edilecek."

"Ne?" diye sordu Tessa, bardağını neredeyse düşürecekti.

Ama Rordan cevap veremedi Theon araya girdi. "Babamın Kaynağı'nı veya neler yaptığını umursamıyorum. Unvanımı ve bana vaat edileni almam umurumda. Tüm isteklerini yerine getirdim. Bunu bir an önce gerçekleştir, Jüpiter."

Tessa, Rordan'ın küçük nutku sırasında kendini toparlamayı başardı ama Rordan'ın bunu özlemediğini biliyordu. Bu odadan çıkmalıydı. Bu malikaneden.

Gökyüzünü görüp esintiyi hissetmeliydi. Lange ve Corbin'le konuşup iyi olduklarından emin olmalıydı. Eğer yaptıkları onların ölümüyle sonuçlanırsa, kendini asla affetmeyecekti. Bu dünyanın paramparça olmasına izin verecek ve onunla birlikte batacaktı.

"Başka sorumluluklarımız var Theon," dedi Rordan. "Doğru hatırlıyorsam, toplantılarda hazır bulunmanı istediğimizde genellikle ilgilenmen gereken başka şeyler olurdu. Hanımlar programları müsait olduğunda gelecekler."

"Peki bu arada?" diye sordu Theon.

"Sanırım bekleyeceğiz."

"Harika, benim olanı alıp Arius Krallığı'nda bekleyeceğim. Herkes vakit bulunca bana haber ver," dedi ve ayağa kalkmak için hareketlendi.

"Her şey resmileşene kadar Tessalyn sizinle yalnız bırakılmayacak, Aziz Orcas. Dilediğinizi yapmakta özgürsünüz, ama lordluğunuz kesinleşene kadar Tessalyn burada Dexter'la kalacak," dedi Rordan sakince.

"Saçmalık," diye çıkıştı Theon. "Onu burada bırakmayacağım."

Achaz Lord omuz silkti. "Dediğim gibi, istediğini yapmakta özgürsün. Git ya da kal, benim için fark etmez. Eminim ki... yeni karınla birlikte Lord olarak yükümlülüklerini yerine getirmeye çalışabilirsin."

Theon'un yüz hatları karardı. Daha doğrusu, gücü karardı, etrafında karanlık uçuşuyordu. "Kişisel meselelerime yeterince karıştın, Jüpiter. Tekrar yapmaya çalışırsan, varisin planladığından daha erken koltuğunda bulabilir kendini."

"Beni tehdit mi ediyorsun Aziz Orcas?"

"Yeterince açıklayamadım mı?"

"Bir Kaynak'tan bile yararlanamıyorsun," diye alay etti Rordan. "Ölümle yüzleşmeden önce yeni karının karnına bir varis koymayı öneririm."

"Ben ölümüm," diye karşılık verdi Theon, karanlığı sırtında kanatlar oluşana kadar girdap gibi dönüyordu.

"Her ne olursa olsun," dedi Rordan, etrafında ışık titreşirken, "bu tehdidi yerine getirmeye çalışırsan yine de düşeceksin."

"Nerede kalacağıma kimse karar vermeyecek," diye araya girdi Tessa, öyle ani bir şekilde ayağa kalkmıştı ki masaya çarptı. Bardakların kenarlarına sıvı sıçradı ve sandalyesi hafifçe sürtünerek neredeyse devrildi. "Ben elden ele dolaştırılacak bir eşya değilim. Kimsenin kullanacağı bir eşya değilim." Gözleri Felicity'ye kaydı ve kadın geri çekilip Theon'a yaklaşmak için sağduyulu davrandı. Tessa ellerini masaya koyup, "Ya da tasmalı. Ve size yerinizi hatırlatmak için gücüme kesinlikle ihtiyacım yok, Bayan Davers," diye ekledi.

Döndü, onu kontrol edebileceklerini sanan erkeklere bakmadan odadan çıktı. Çıplak ayaklarıyla merdivenlerden aşağı, en iyi bildiği yerlere doğru yürüdü. Arazinin kenarındaki park banklarına ulaşana kadar durmadı, birine çöküp serin havayı içine çekti. Gözleri kapandı ve başını geriye atarak güneşin yüzünü ısıtmasına izin verdi.

Kış ayları sona eriyordu. Karlar erimişti ve baharın yeşermeye çalıştığına dair işaretler vardı. Donmuş topraktan yukarı çıkmaya çalışıyordu. Kış, baskıcı elini boynundan çekerse, başarabileceğini bildiği güzelliği bulmaya çalışıyordu. Büyümeye ve yeni bir şeye dönüşmeye çalışıyordu.

"Son zamanlarda ortadan kaybolma huyun var," dedi ağır ağır konuşan bir erkek sesi. "Herkesi çok huzursuz ediyor."

Tessa yavaşça gözlerini açtı, başını kaldırınca karşısında duran Brecken'ı gördü. Daha solgun görünüyordu, ama kış sonlarında dışarıda pek vakit geçirmeyen herkesin öyle olduğunu tahmin ediyordu. Kahverengimsi sarı saçları rüzgarda dalgalanırken, koyu gözleri onu süzdü, elleri ceketinin ceplerindeydi.

"Burada ne yapıyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu.

"Şu anda kimse tek başına gitmene izin vermiyor," diye omuz silkerek cevap verdi. "Son haftalarda nerede

saklandıysan seni izlemediklerini söyleyemezsin."

"Demek seni Dex gönderdi?"

"Ya ben ya da Oralia'ydım ve rol yapmam gerekiyordu. Şüphelenmeye başladı."

Tessa alaycı bir tavırla gözlerini kapatıp başını tekrar geriye attı. Brecken'a pek güvenmese de, erkek, tüm o Perileri Sirana Villaları'na güvenli bir şekilde götürmesine ve Pantheon'u yok etmesine yardım etmişti.

Yanına oturduğunda bank sallanmadan önce ayak seslerini duydu. Dudaklarını birbirine bastırdı, söylemek istediği kelimeleri içinde tuttu.

Ama Brecken onun ne düşündüğünü tam olarak anlıyor gibiydi çünkü "Sor bakalım, Tessa," dedi.

"Aslında sorulacak bir şey yok," dedi, ellerini ısıtmak için bacaklarının altına sokarken yere doğru eğildi. "Neden bana hiç söylemediğini sorabilirim. Başıma gelenleri nasıl bilip de hiçbir şey yapmadığını sorabilirim. O kadar çok şey sorabilirim ki, ama hepsi hayatta kalmaya bağlı. Seni bunun için suçlayamam ama bu yüzden sana güvenemiyorum da."

"Bu anlaşılabilir bir durum."

"Bana yardım ettiğin şeyleri bile birine anlatırsan, kendini de suçlamış olursun. Yani mesele yine de temel hayatta kalma meselesine geliyor. Devram'ın yolu bu."

"Çoğu alemin yolu budur," dedi, bacaklarını öne doğru uzatıp ellerini başının arkasında kavuşturarak.

"Kaç yaşındasın? Peki ya Dex? Oralia?" diye sordu, ona yan yan bakarak.

"Oralia aramızdaki en gencimiz. Hâlâ bir asırdan az. Dex en büyüğümüz."

Başını salladı, bu gerçeklerin yerleşmesine izin verdi. "Peki bundan ne kazanacaksın? Yoksa Achaz'a körü körüne bağlılık mı?"

"Bir amaç için yaratıldık," dedi ıssız avluya bakarak. "Emeklemeye başladığımız andan itibaren bize bu amaç öğretildi: Achaz'a hizmet etmek. Fae'ler için de durum pek farklı değil. Doğuyoruz, eğitimimizi tamamlıyoruz. Sonra

güçlerimizi buluyoruz, tıpkı mirasçılarının burada Kaynaklar'ı izlediği gibi varlıkları inceliyoruz."

"Ve sen bir Arius Mirası'nı mı öldürdün?"

Brecken başını salladı, bir kolu bankın arkasına düşerken diğeri yana düştü. "Ve bunun karşılığını fazlasıyla aldım. Beni bu göreve getiren şey bu oldu."

"Beni bulmak için mi?"

Dilini şaklattı. "Sana bir keresinde söylemiştim, senin iyiliğin asla benim umurumda olmadı. Sen her zaman Dex'in önceliğiydin."

"Peki sen?"

"Ona ve Achaz Mirası'na yardım etmek için gönderildim, ama bana da kendi görevlerim verildi. Oralia'ya da öyle," dedi ve sesi neredeyse... üzgün geliyordu.

Daha fazla açıklama yapmayınca Tessa, "Sen, Dex ve Oralia kanatlarınızı yok edebiliyorken, diğer melekler bunu nasıl başaramıyor?" dedi.

"Seraphlar ile Elite seraphlar arasında, ejderhalar ile Muhafızlar arasında olduğu gibi fark vardır."

"Yani... sen bir ışık koruyucusu musun? Tıpkı Luka'nın Theon'a olan benzerliği gibi?"

"Bir nevi. Sadece hepimiz Achaz'a bağlıyız, başka bir birey değil."

Birkaç dakika boyunca bunu kafasında düşündükten sonra, "Birkaç ay önce, özgürlüğünün benim olmam gereken kişi olmama bağlı olduğunu söylemiştin." dedi.

"Ve öyle de oluyor," dedi, oturduğundan beri ilk kez ona dönerek. "Önünde pek çok yol var. Bir yol, bazılarını özgürleştirirken diğerlerini mahkûm ediyor. Bir başka yol ise tam tersini yapıyor. Bazı yollar birçok kişiyi özgürleştirirken, bazıları sadece ölüm getiriyor."

"Peki ben kim olmam gerekiyor o zaman?"

"Hadi ama Tessa," diye azarladı, kendine özgü sırtışı dudaklarında kıvrılırken. "Ne kadar zeki olduğunu biliyorum. Son aylarda Achaz Lordu ve Dex'i alt ettiğini gördüm." Kendi kendine kıkırdadı. "Bana epey eğlence sağladın."

"Çok sevindim," diye mırıldandı sinirle.

"Kim olman gerektiğine yalnızca senin karar verebileceğini bilecek kadar zekisin. Seçildiğinden beri yaptığın şey bu değil mi? Karşı koymak mı? Herkese sana sahip olmadıklarını söylemek mi? Tasma takılamayacağını mı? Ve yine de..."

"Ve yine de, ne?" diye çıkıştı, gücü teninin altında kıpırdanırken bir kez daha sessizleşti.

"Yine de buna kendini tamamen ikna ettiğinden emin değilim. Bu yüzden herkes seni kullanmaya ve tuzağa düşürmeye çalışıyor."

Ona baktı, ona karşılık verecek hiçbir söz bulamadı.

"Neyse, benim için mesele çoktan hayatta kalmaktan öteye geçti. Kendimi bu lanetli alemde bulmadan çok önce," dedi Brecken. "Yine de bu alem ne kadar lanetli olsa da, geldiğim yere dönmektense orada kalmayı tercih ederim."

Bu açıklama karşısında şaşkına dönen Tessa, "Eve gitmek istemiyor musun?" dedi.

"Sevdiğim biri benden alındığında o dünya benim yuvam olmaktan çıktı," diye cevapladı ayağa kalkarken. "Beni değiştirdi. Tıpkı senin değiştiğin gibi. Ben güçlüyüm, ya sen? Bir dünyayı yok edebilirsin ve bence edersin de. Uçurumun kenarındaydın. Bu yüzden senden bu kadar korkuyorlar. Bu yüzden seni yakalayıp dizginlemeye çalışıyorlar. Çünkü kendine ve neler yapabileceğine tam olarak inandığın anda özgür olacaksın."

Boğazında bir yumru vardı ve ona bakarken yutkundu. "Bunu bana neden anlatıyorsun?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Böylece kim olmak istediğine karar verebilirsin," diye yanıtladı. "Ne benim için ne de Dex için. Ne Theon için, ne Luka için, ne Achaz için, ne de Arius için. Ama senin için, Tessa."

Kafasını boşaltmaya çalışarak bakışlarını kaçırdı. Belki de daha güzel sözlerdi. Belki de güvenini kazanmaya çalışıyordu. Hayatı boyunca yaptığı tek şey buydu. Onu

manipüle edebilmek için can simidi olmak. Adam özgürlük istiyordu ve kadın onun bu özgürlüğe giden biletiydi. Aksini kanıtlamak için yapabileceği bir şey olduğundan emin değildi.

Ama bir zamanlar Theon için de aynı şeyi düşünmüştü.

"Bu kelepçeyi nasıl çıkaracağını biliyor musun?" diye sordu aniden kolunu kaldırarak. "Bundan nefret ediyoruz."

Brecken yavaşça başını salladı. "Bunlar, Ebedi Savaş sırasında Kaos varlıklarını tutmak için tasarlanmıştı. Onu ortadan kaldırmak için üç farklı ilk tanrının, ya da bu durumda onların Miras'ının kanı gerekiyor."

"Ben üç ayrı ilk tanrının kanıyım" diye savundu.

"Evet, ama tuzağa düşen sensin. Dahası, kanının neler ortaya çıkarabileceğini hepimiz biliyoruz," diye belirtti Brecken.

Avcılar.

O gün nehir kenarında olduğundan beri onları çağırmamaya çok dikkat ediyordu.

"Çıkarmana yardım edebilirim ama ihtiyacımız olanı almam biraz zaman alacak. Ama bunu yaparsam sana o kadar da... yardımcı olamayacağım anlamına gelir," diye atıldı Brecken.

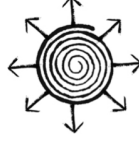
"Çünkü bana yardım edenin sen olduğunu anlayacaklar," dedi iç çekerek, ön kolundaki kelepçeyi bükerek. En azından diğer gruplar gibi tenini ısırmadı.

"Yardım edeceğim," dedi tekrar ayağa kalkarken. "Bir plan yapmam için bana biraz zaman ver."

"Peki bu arada ben ne yapacağım?" diye sordu, adam uzaklaşmak için arkasını döndüğünde.

"Başından beri yaptığın şey bu, Tessa. Kim olmak istediğini bulmaya çalışıyorsun. Ama uyarayım, zamanın daralıyor."

18

AXEL

"Her şey yolunda, değil mi?" diye sordu Axel, ellerini arkasında birleştirip duvara yaslanarak.

Kat'in kendisine zarar vermediğini bilmesine rağmen, Cadı'yı hırlayıp itmemek için tüm öz kontrolünü zorluyordu. Cadı, Cienna'yı tanıyordu ve Eczane Bölgesi'ni o yönetiyordu. Onların tarafındaydı, ama Kat'in yuvarlak karnının üzerinde hafif bir ışıkla süzülen ellerini izlemek, inanılmaz derecede vahşi şeyler yapma isteği uyandırıyor.

"Konuşmayı bırak," dedi Miara, sesi Axel'in karşılaştığı diğer Cadılar kadar sert ve soğuktu.

Uzun, koyu renk saçları omuzlarına dökülmüş, soluk tenine karşı sert bir şekilde duruyordu ve çalışırken menekşe rengi gözleri kapalıydı, sanki bir şey dinliyormuş gibi başını eğmişti.

"Her şey yolunda, Axel," dedi Kat yumuşak bir sesle, elleri yanlarındaydı.

"Her zamankinden daha uzun sürüyor" diye savundu.

Öyle de oldu. Artık her hafta Miara'yı görmeye geliyorlardı ve Cadı, her şeyin yolunda olduğunu ve normal şekilde ilerlediğini söylemek için hiç bu kadar uzun süre beklememişti. Bu da birkaç dakikalık bir gecikme değildi. Neredeyse on beş dakika boyunca kaygı uyandıran bir sessizlik içinde oturmuşlardı.

"Axel, bırak çalışsın," dedi Kat gözlerini kapatarak. Gizlemeye çalışabilirdi ama adam duydu. Üstünü örtmeye

çalıştığı endişenin ince sızısı, adamın duvardan itip öne çıkması için yeterliydi.

Muayene masasında yattığı yere eğildi ve elini saçlarına götürdü. Alnına bir öpücük kondurup Miara'ya baktı, hâlâ odaklanmaya çalışmasını umursamadan. Katya'nın endişeli ve stresli olması bebek için iyi olmazdı ama Axel, Kat'in herhangi bir konuda perişan olmasını istemiyordu. Mantıklı ve akıllı başında olan oydu. Eğer o endişeleniyorsa, o lanet olası alemdeki herkes endişelenmeliydi.

"Son zamanlarda daha yorgun," dedi Miara'ya, elini Kat'in elinin üzerine kaydırıp parmaklarını birbirine geçirdi.

"Eminim öyledir," dedi Miara sonunda doğrulup ellerini indirerek. "Peri bebekleri hızla büyür ama son aylar en zorlu olanlarıdır. Kendi gücünü yönetiyor, bana söylendiğine göre muazzammış, şimdi bebeğin de. Bu, onun büyü rezervlerini oldukça hızlı tüketiyor. Daha iyiye gitmeyecek."

"Daha da kötüleşecek," diye gereksiz yere açıklama yapan Axel, tüm gerçeklerin ortaya konmasını istiyordu.

"Dinlenmesi gerekiyor. Ve yemek yemesi gerekiyor," diye ekledi Miara, çalışma masasına geçip şişelerdeki sıvıları ve sepetlerdeki bitkileri karıştırırken. "Ayrıca o enerjiyi de emmesi gerekiyor. Çok yorucu olacak."

"Ama bebek iyi mi?" diye sordu Kat, dirseklerinin üzerinde durup Miara'yı izlerken.

"İyi," dedi Miara, bir yandan da havaneli ile birkaç yaprak eziyordu.

"Ama?" diye üsteledi Kat ve Axel, onun oturmasına yardım ederken kaşlarını çatı.

"Ama ne?" diye sordu.

"Bugün onu muayene etmek için uzun zaman harcadı ve şimdi bize bakmıyor," dedi Kat, gözlerinde korlar parlayarak. "Bize bir şey söylemiyor."

Miara'ya baktı, Cadı'nın yüz hatlarının sinirle gerildiğini fark etti. "Kendi iyiliğin için fazla zekisin."

"Oğlum söz konusu olduğunda benden bir şey saklamazsın," diye karşılık verdi Katya, etrafında bir aura

gibi belirip uçuşan gölgelerle. "Bir şey biliyorsan, bize söylersin."

Axel, onun vahşiliğine gözlerini kırptırdı. Bunu nadiren gösterirdi, ama ne zaman gösterirdi ki?

Ellerini ceplerine sokup Miara'ya karanlık bir bakış attı. "Onu duydun. Bildiklerini bize anlat."

"Hiçbir şey bilmiyorum," diye yanıtladı Miara, havandaki toprak bitkilerini daha büyük bir kaseye boşaltırken. Birkaç şişeye uzanıp içeriklerini ekledi ve ekledi: "Gelecek sürekli değişiyor."

"Ama bir şey gördün mü?" diye sordu Axel.

"Bütün cadıların bu yeteneği vardır. Bazılarının diğerlerinden daha fazla. Benim önsezilerim Cienna'ninkilerle kıyaslanamaz bile. Onu bulmalısın."

"Cienna burada değil," dedi Axel sertçe. "Sen buradasın."

"Kaderi zorlayamayız. Riske atamam."

"O zaman hayatını riske atıyorsun ve ben buna son verecek kişi olmayacağım," dedi Katya'ya anlamlı bir bakış atarak.

Etrafındaki gölgeler yoğunlaşmıştı, karanlığın içinde parlak közler uçuşuyordu. Aynı közler koyu saçlarında da vardı, alevler sıkı buklelerinin arasından kıvrılıyordu. Dünya ile çocuğu arasına girecek bir kadın. Bir annenin olması ve yapması gereken şey.

"Söyle bakalım Miara," dedi Axel, elini Kat'in beline götürerek.

"Bebek altıncı aydan önce gelemez," dedi sonunda. "Sana söyleyeceğim tek şey bu."

"Ama doğum yedinci aya kadar olmayacak," dedi Kat, tehditkar notaların yerini şaşkınlık aldı.

"Yedinci ayı geçemeyecek," dedi Miara, damlalık kullanarak birkaç şişeyi az önce yarattığı şeyle doldururken. "Ama altıncı ayı geçemezse, onunla Öbür Ay'a kadar tanışamayacaksın."

Katya geriye doğru sendeledi. Eğer adamın eli orada olmasaydı, küçük muayene masasının kenarından

düşebilirdi.

Axel, "Az önce siz de söylediniz, gelecek her zaman değişiyor," dedi.

"Ve sen de sana ne olabileceğini ya da olmayabileceğini söylemem konusunda ısrar ettin," dedi Miara, az önce hazırladığı şişeleri uzatarak ilerlerken. "Bunlar uykunu daha dinlendirici hale getirecek. Gelecek hafta seni tekrar gördüğümde daha fazlasını hazırlayacağım."

Kat şişeleri ondan aldı. Titreyen ellerinde titreyen şişelerin şangırtısı yüksekti.

"Bu arada ne yapacağız?" diye sordu Axel, şişeleri hemen Kat'ten alıp cebine koyduktan sonra yakındaki sandalyeden ayakkabılarını çıkardı. Dizlerinin üzerine çöküp ayakkabıları ayaklarına geçirdi.

"Senin de yaptığın gibi. Kaderi anlamaya çalışma. Bu sadece deliliğe yol açar," diye uyardı Miara. "Kader Tanrıçaları, sırlarını gizli tutan kurnaz varlıklardır. Bilinmeyen ve görülmeyen yerlerde dolaşırlar. Bu yüzden karışmayız. Her yerdeler ve hiçbir yerdeler."

"İşte şimdi Cienna gibi konuşuyorsun," diye homurdandı Axel, ayağa kalkıp Kat'in muayene masasından kalkmasına yardım ederken. "Ya da belki Tessa ve onun saçma sapan saçmalamaları gibi."

"Sırlarını çözmeye çalışma," diye tekrar uyardı Miara. "Bir daha asla geri kazanamayacağın değerli bir zaman."

Eczacı Bölgesi'nin en güney ucunda bulunan evinden ayrılırken ne Kat ne de Axel konuştu. Bölge, Eczane Bölgesi'ni Metro'nun geri kalanından tamamen ayırıyordu. Kat'in evinin duvarlarının yanından geçerken elini tuttu. Duvarlar, tıpkı Alfa ve Beta'nın Eğlence Bölgesi'ne hükmettiği gibi, Bölge'deki diğer dükkan ve evlerden daha büyüktü.

Bree, Cade ve Rayell'in Eczane Bölgesi'ne hükmettiği gibi.

Sadece bu düşünce bile boğazının aniden kurummasına neden oldu.

Zihnini, yanında sessizce hareket eden, diğer eliyle karnını ovuşturan Kat'e çevirdi.

"Yanılıyor," dedi kararlılıkla.

Ama Kat sadece başını salladı ve adam yine sustu. Artık onu yeterince iyi tanıyordu ve bunun üzerinde düşünmesi gerektiğini biliyordu. Mantiğa ve kitaplarına ihtiyacı vardı. Onunla konuşacaktı ama henüz değil. Tüm bilgi ve teorilerini gözden geçirmeden değil. Bu konuda Theon'a çok benziyordu.

Gölgeler hâlâ ona yapışmış, ayak izlerini takip ediyor ve aralarındaki havada süzülüyordu. Axel parmaklarını karanlıkta gezdirdi, onları kullanmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayınca ürpermesini bastırdı. Onun bir uzantısı oldukları zamanları. Bundan daha fazlası olduğu zamanları. Onu böylesine endişe ve korkudan kurtarmak için bu kadar çaresiz olmadığı zamanları.

Artık karısı ve oğlu, onun sadece anılarında hatırlayacağı bir şeye sahip olacaklardı.

Metronun bir ucundan diğer ucuna uzanan ana yola yaklaşıyorlardı ve Axel dinlenmek için durmayı teklif edecekken Kat konuştu.

"Theon'la konuşmam gerek."

Axel aniden durdu ve onu da durmaya zorladı. "Ne? Neden?"

Peki neden onunla konuşamıyordu? Neden Theon'la konuşması gerekiyordu?

"Çünkü Tessa'ya ulaşabilen kişi Theon ve Tessa'nın vizyonları var," dedi.

Onun sözleri yüreğini sızlattı. Onun çaresizliği onu üzdü.

İleri doğru bir adım attı, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken nazikçe "Yavru kedi, ben-" dedi.

"Bana öyle bakma," dedi, adamın erişemeyeceği bir mesafeden uzaklaşarak. "Tessa'nın vizyonları var ve bana Cadılar'ın söylemeyeceği şeyleri söyleyecek. Kader'i veya tanrıları umursamıyor."

"Tessa kendinden başka kimseyi umursamıyor Kat," dedi Axel, sesi sertleşerek. "Onu oğlumuzun yanına yaklaştırmıyoruz."

"Denemeliyiz, Axel," diye yalvardı.

Ne diyeceğini bilemeyerek başını salladı. "Söylediklerinin hiçbirisi mantıklı değil."

Gözlerinde yine alevler parladı, ama gözyaşları da parıldıyordu, sarsılmaz bir kararlılıkla birlikte. "Theon veya Luka ile iletişime geçmemi sağlayacak bir yol bul. Beni Tessa'ya ulaştırabilecek biri. Ya da kendim yaparım."

Boğazı yanıyordu.

Hayır, yanıyordu.

Çırpınırken düşünebildiği tek şey buydu.

Kolları, bacakları.

O kahrolası boğazı.

Birinin onu tuttuğunu anlaması bir dakika sürdü. Ya da tutmaya çalıştığını.

Hırladı, tüm gücünü yanan kaslarına vererek, adamı üzerinden çevirip yere serdi. Her şey bulanıktı. İçinden hiçbir şey göremediği bir sis.

Ama dokunabiliyor, tadabiliyor ve koklayabiliyordu.

Şimdi altında kıvranan kanın kokusunu alabiliyordu. Sanki ondan uzaklaşabilirmiş gibi.

Ateş, gölgeler ve güçtü.

Ve bu onundu.

Parmakları sıcak ete değdi ve dokunuşunun altında hareketsizleşti. Ama hırıltılı nefesini duyabiliyordu. Nefes nefese. Parmak uçlarını bir boğaz çukurunda yukarı doğru uzatırken göğsünün inip kalktığını hissedebiliyordu. Bir boyun sütunu. Ta ki hızla atan bir nabızda durana kadar. Günlerdir, haftalardır, aylardır. Belki de tüm hayatı boyunca özlemini çektiği bir şeyle zonkluyordu.

Derin bir nefes alarak eğildi. Dişlerini o nabız noktasında gezdirdi. Tekrar nefes aldı, ziyafete hazırды.

Sonra yere fırlatılıp sırtüstü sertçe düştüğünde acı ve öfkeyle homurdandı. Ciğerlerindeki hava boşaldı, ama umursamadı ve ayağa kalkıp kendisine ait olanı kovalamaya çalıştı.

Ama hareket edemiyordu. Ya da en azından uzuvlarını oynatamıyordu.

"Axel."

Ses çok uzaklardan geliyordu, öfkesini, kan dökme arzusunu ve isteğini delmeye çalışıyordu.

"Axel, bana bak."

Tekrar hırladı ve onu tutan her neyse, yaktı. Hırıltı acı dolu bir kükremeye dönüştü, ama her şeyi tüketen ihtiyacı bastırdı. Gözlerini kırıştırdı, her şey netleşti.

Karısı da başında durup "Özür dilerim. Özür dilerim. Özür dilerim." diye mırıldanıyordu.

Elleri havaya kalkmıştı, avuçlarında alevler vardı ve gölgelerden oluşan ipler onu yere bağlıyordu. Ondakorkmuş gibi görünmüyordu, oysa korkması gerekiyordu. Dökülmemiş gözyaşları parlıyordu ama onu izlerken onları akıtmadı.

"Özür dilerim," dedi tekrar. "Axel?"

"Geri döndüm kedicik," dedi boğazındaki kuru yumruyu bastırarak. "Bırak beni yukarı."

Birkaç saniye daha ona baktı, bu ifadenin doğruluğunu açıkça tartıyordu ve adam da bunu yaptığına memnundu. Her türlü önlemi almasını istiyordu. En ufak bir sarsılmış görünmese bile, tam da bundan korkuyordu.

Gölgeler yavaşça dağıldı, ama adam ayağa kalkarken alevleri ellerinde tutmaya devam etti. Adam ona doğru koşmak istedi ama yavaşça hareket etti ve adama, doğru ruh halinde olduğuna güvenmesi için gereken zamanı verdi.

Üzerinde onun gömleklerinden biri vardı ama artık sadece uyluklarının üst kısmına vuruyordu. Adam çıplaktı, sadece iç

amaşırlarıylaıdı ve ellerini yumruk yapıp bileklerinde ve ayak bileklerinde kalan yanmayı hissediyordu.

"Ben-"

"Benden bir daha özür dileme Kat," diye sözünü keıti, sesi karanlık ve buyurgandı. "Yapman gerekeni yaptın."

"Biliyorum ama..."

"Ama yok. Sana korktuğum şeyin bu olduğunu söylemiştim ve sen de gerekirse beni savuşturabileceğini söylemiştin. Yapman gerekeni yaptın."

Başını salladı, alevler sönüyordu ama hâlâ parmaklarının ucundaydı, onu izlerken. "Yeterince beslenmiyorsun."

"Kendimi kısıtlamam gerekiyor," dedi, onu kollarına almak istese de olduğu yerde kalmaya zorlayarak.

"Sağlıklı kalmak için yeterince su imelisin Axel," diye savundu. "Buralarda benim ne kadar yiyip uyuduğum konusunda endişeleniyorsun. Sen de aynısını kendin için yapmalısın."

"Theon daha fazla erzakla geri döndüğünde, her şey farklı olacak."

Gözleri kısıldı ve kollarını göğsünde kavuştururken alevler söndü. "Onunla iletişime geçtin mi?"

"Miara'yı birkaç gün önce gördük. Onu öylece arayamam. Bunu biliyorsun."

"Ateşli bir mesaj gönderebilirim" diye savundu.

"Sadece... zmem için bana biraz zaman ver. Bunun bir konuşma olması gerekiyor. Dersteymişiz gibi notlar alıp vermemeliyiz. Meşgul ve—"

"Hayır, Axel," diye tekrar söze karıştı Kat. "Neyle meşgul olduğu umurumda değil. Tessa ile konuşmak istiyorum. Theon'u rahatsız etmek istemiyorsan Luka ile iletişime geç."

"Tessa soyumuzu bitirmek istiyor Kat," dedi sesini ykseltmemeye çalışarak. "Buna oğlumuz da dahil."

Ama o, kararlılığından ödün vermeden ona dik dik bakmakla yetindi. Bu savaşı kazanamayacaktı ve eğer bu işi daha fazla uzatırsa, o da sözünü yerine getireceğini biliyordu.

İçini çekti, elini saçlarının arasından geçirdi. "Telefon kullanmak için metro girişine gitmem gerekiyor," dedi. "Şimdi çıkarsam, yolda herhangi bir sürprizle karşılaşmazsam, bu gece geç saatlerde dönebilirim umarım."

"Ben de seninle gelirim."

"Hayır," diye itiraz etti. "Burada kalıp dinleneceksin. Bu gece neredeyse hiç uyuyamadın. Miara'ya haber gönderip seninle kalması için birkaç Cadı göndereceğim. Bölgede bana iyilik borcu olan bazı Miras bağlantılarım da var."

"Sanırım kendimi savunabileceğimi kanıtladım," dedi alaycı bir şekilde, ama içindeki ağırlık, değerlendirmesinin ne kadar doğru olduğunu gösteriyordu. Bitkin düşmüştü ve az önce biraz güç kaybetmiş olsa da, bu onu da tüketiyordu.

Onu orada öylece bırakıp büyük dolaba doğru hızla giyinip dişlerini fırçaladı. Geri döndüğünde, kollarını hâlâ kavuşturmuş bir şekilde aynı yerde duruyordu.

Ondan birkaç adım ötede durup, "Sana dokunabilir miyim?" diye sordu.

Yüz hatları yumuşadı ve kollarını indirdi. "Özür dilerim," diye fısıldadı tekrar, adam onu kendine çekerken, kokusunu şimdi bambaşka bir sebepten dolayı içine çekiyordu.

"Özür dilemeyi bırak Kat," diye iç çekti, yanağını başının üstüne yaslayarak. "Eğer bu yeni gerçekliğimizse, uyum sağlamamız gerek. Sonunda sana benim diyebildiğim sürece her gün beni yakmanı tercih ederim."

Geri çekilip ona baktı. "O buradayken her şey farklı olacak. Kan konusunda asla endişelenmene gerek kalmayacak."

"Seni böyle kullanmayacağım," diye cevapladı yanağını okşayarak.

"Yani başkalarından mı besleneceksin?"

Kaşlarını çattı. "Hayır, şimdiki gibi erzak alacağım."

"Ama... neden? Ben buradayken. Neden başkasından alasın ki?"

"Ben..." Duraksadı, gerçek olamayacak bir farkındalıkla başını yana eğdi. Ama dudaklarında beliren o yavaş sırıtışa engel olamadı: "Başkalarından beslenmemi mi kıskanıyorsun, kedicik? Hatta siktiğimin cam biberonundan bile?"

"Hayır," dedi hemen, gözleri başka tarafa kaydı.

Karanlık kahkahasını yeterince çabuk yutamadı. Eğildi, kelimeleri dudaklarına yayılırken fısıldadı: "Yalancı."

Ellerini kalçalarına indirdi ve duvara çarpana kadar onu geriye doğru yürüttü. Nefes alış veriş i yine düzensizleşti, ancak bu sefer ona yaptığı şeyden hoşlanıyordu. Başını geriye atıp alt dudağını ısırarak ona baktı.

"Söyle bana kedicik," dedi kısık ve boğuk bir sesle. "Başka birinden beslenmem fikrine kıskandığını söyle."

Kehribar rengi gözleri parladı, ondan almayı sevdiği o sinirlilik oradaydı ama bir türlü tam olarak kavrayamadığı başka bir şey de oradaydı.

"Neden bu kadar şaşırdığını bilmiyorum," diye karşılık verdi, ellerini göğsüne koyarak. "Perilerin de Miras kadar sahiplenici olduğu bilinir."

"Öyle mi?" diye alay etti ve elini uzatarak bir tutam saçını parmağına doladı.

"Evet," diye çıkıştı, içindeki öfke giderek artıyordu. "Günün sonunda sana benim dememi mi istiyorsun? Her dakika sana benim diyeceğim, Axel St. Orcas. Sen de benim kadar benimsin ve benim için bu kadar hayati bir şeyi sağlamaya çalışan herkesi paramparça edersin."

"Benim için kan mı dökeceksin, kedicik?" diye sordu sırtarak, ses tonuyla kızın bacaklarının nasıl kasıldığını fark etmeden.

Ama ayak parmaklarının ucunda durup sana yaklaştığında sesi kararlı ve sertti: "Hayır. Onları yok edeceğim, sonra da küllerini yakacağım ki senin benim olduğunu anlasınlar."

"Tanrım, sen çok mükemmelsin," diye mırıldandı ve ağzı onunkine çarptı.

Dudakları çoktan ayrılmıştı ve adam hiç vakit kaybetmeden içine daldı, dili kıvrılıp onunkine değdi. Ağzından bir inilti yükseldi ve şimdi giyindiğine pişman oldu. Öpücüğünün ardında, onu yeterince tahrik etmeyi başardığı her an ortaya çıkan sessiz bir öfke vardı. Ama bu? Bu sahiplenici tavır?

Bin kat daha iyiydi.

Dişleri alt dudağını kenetledi ve o da karşılık olarak onun dişlerini ısırdı, keskin iniltisini penisine kadar hissetti.

Geri çekildi, göğsünün inip kalktığını izlerken, "Gitmeliyim, yoksa yine o yatakta kalacağız," dedi. Kadın itiraz etmeye başladı ama adam parmağını dudaklarına götürüp, bu hareket karşısında gözlerinin tekrar parladığını gördü. "Birisi kardeşimle iletişime geçmemi istiyor ve onu hayal kırıklığına uğratamam. Eğer bunu yaparsam, muhtemelen ortalığı yakıp kavuracaktır."

"Bazen tam bir pislik oluyorsun," diye mırıldandı ama ardından bir esneme geldi.

"Ve sen bitkinsin," diye cevapladı, dudaklarını şakağına sürttükten sonra onu yatağa geri götürdü.

"Evet, ama şimdi ben de muhtaç oldum."

Ve tanrılar, neredeyse sızlanıyordu. Tekrar ona doğru eğilmeden önce battaniyeyi üzerine çekti. "Dinlen kedicik," dedi alçak sesle. "Geri döndüğümde, bana istediğin kadar sahip olabilirsin."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı battaniyelere sarınarak. "Artık gidebilirsin."

Tekrar kahkaha attı, alnına bir öpücük daha kondurduktan sonra odadan çıktı. Mutfakta durup bir şişe kan alırken yüzünü buruşturdu. Yalan söylememişti. Stoğu azalıyordu. Theon'la iletişime geçmek belki de kötü bir fikir değildi. Kat haklıydı. Yeterince içmiyordu ve az önce yaşananlara benzer bir şeyin tekrar yaşanmasına izin veremezdi.

Ve şimdi, onun nasıl hissettiğini bilmek, bu kanı içmeyi her zamankinden daha da zorlaştırıyordu. Onu tekrar tatmak için ne kadar can attığının farkında değildi. Yaşam gücünün

boğazından aşağı kaydığının anısının onu ne kadar rahatsız ettiğini. O gün onu neredeyse öldürdüğü için değil, ilahi olduğu için. Asansörün yanındaki askıdan bir ceket alıp içeri girerken, bunun kendisi hakkında ne söylediğini incelemek istemiyordu. Şişeden uzun bir yudum aldı.

Bildiği tek şey, onun da bunu kendisi kadar istediği ve bu bilgi bir şekilde her şeyi ve hiçbir şeyi değiştirmiyordu.

Ana kapılara giden yol olaysızdı ve buraya vardığında Bohden'la karşılaşmayı bekliyordu. Yol boyunca çatışmaya hazırlanmıştı ama babasının Kuvvet Komutanı ortalıkta yoktu. Etrafta her zamanki Arius nöbetçileri vardı ama onu sorgulamadılar. Bohden yanında olmadan olmazdı.

Acil durum cep telefonunu okutarak ana ofise girdi, daha özel bir yere geçmeden önce, ama dışarıda kaldı. Bulutlar güneşi engelliyordu ve Tessa'ya bu kadar sinirli olmasaydı, bugün bulut örtüsünü sağlamak için bu kadar perişan olduğu için neredeyse ona teşekkür edecekti.

"Bu kim?" dedi Theon, ikinci çalıştan sonra açtığında.

"Bu sabah kahvene kim işedi?" diye sordu Axel, gökyüzündeki bulutların akışını izlerken. Her şeyi içine çekiyor, ezberliyordu.

"Axel? Neyin var?" diye sordu Theon hemen.

Şu anda olmayan ne var ki? diye düşündü. Ama Theon'a, "Kan stokuyla ilgili bir güncellemeye ihtiyacım var. Benimkiler neredeyse tükendi ve..." dedi.

"Ve ne?"

İçini çekti, alnını ovuşturdu. "Yeterli değil Theon. Uykumda Kat'ten beslenmeye çalıştım. Beni savuşturmak için büyüsünü kullanmak zorunda kaldı ve bebek şimdiden tüm enerjisini tüketiyor. Bu saçmalığa harcamasına gerek yok."

"İyi mi?"

"Evet, ama konu bu değil. Ne zaman dönebilirsin?"

"Emin değilim..." diye mırıldandı. "İşler planlandığı gibi gitmedi."

"Tessa söz konusu olduğu anda asla yapmazlar."

"Evet ..."

"Daha fazlası var."

Duyulan bir iç çekiş sesi vardı ama bu bir rahatsızlık değildi. Elle tutulur bir ağırlıktı.

Konuşmayınca Axel, "Kat, Tessa ile konuşmak istiyor." dedi.

"Ne? Neden?" diye sordu, şaşkınlığı yüzüne yansı mıştı.

"Bebeğimiz için her hafta Miara'yla görüşüyoruz ve birkaç gün önce bazı olası geleceklerden bahsetti."

"Kahretsin," diye mırıldandı Theon. "Gelecek değişebilir. Vizyonlar sadece olasılıklardır."

"Biliyorum ama oldukça emindi. Cienna ile konuşmamız gerektiğini söyledi, ki bu şu anda pek mümkün değil."

"Luka'yı ara. O da yanında."

"Seni arıyorum," diye karşılık verdi Axel. "Karım Tessa ile konuşmak istiyor, Cienna ile değil. Bu fikirden nefret etsem ve onu Kat'in yakınında istemesem de, ısrarcı. Eğer bu konuda başarılı olmazsam, meseleyi kendi ellerine alacak."

"O bundan daha akıllı," diye itiraz etti Theon.

"O bir anne," dedi Axel. "Her konuda mantıklı, ama oğlumuzun hayatı? Bir annenin çocuğunu koruması söz konusu olduğu anda mantık diye bir şey yoktur. Olması gereken bu. Bizim büyüdüğümüz gibi değil."

"Tamam. Sadece..." Theon'un sesi kısıldı ve Axel, onun neredeyse her yerde volta attığını, zaten dağılmış saçlarını eliyle karıştırdığını görebiliyordu. "Burada bir zaman çizelgesinde çalışıyorum. En az iki hafta boyunca buradan ayrılamıyorum."

"O kadar uzun süre dayanamam Theon. Burada kan bulamıyorum."

"Biliyorum," dedi dişlerini gıcırdatarak. "Luka'yı göndereceğim."

"Seninle değil mi?" diye sordu Axel şaşkınlıkla. "Tessa'yı bulacağını sanıyordum ve Luka da Tessa'yla birlikteydi."

"Tessa'yı buldum ama birlikte değiller. Ayrıca Tessa ile yalnız konuşmadım. Celeste Malikanesi'nde. Rordan burada. Malikanedeki arkadaşları da burada. Ama orada her şey yolunda mı?"

"Bazı ittifaklar kurdum," diye yanıtladı, hâlâ yalnız olduğundan emin olmak için etrafı tarayarak. "Cadılar bizimle. Sanırım Şekil Değiştirenler de yanımızda. Birkaç gün içinde Peri liderleriyle bir toplantımız var."

"İyi gidiyorsun Axel," dedi Theon. "Sana biraz kan vereceğim."

"Peki Tessa? Kat'e ne diyeyim?"

"Onu en kısa sürede getireceğim."

"Bu cevaptan hoşlanmayacak."

"Şu anda elimden gelenin en iyisi bu," dedi Theon. "Ona en kısa sürede orada olacağıma yemin ettiğimi söyle."

"Tamam, tamam," diye homurdandı Axel, hiç ikna olmamıştı.

"Axel."

"Ne?"

"Neredeyse geldik," dedi Theon. "Tessa ile oraya vardığımda, Arius Lordu olacağım. Bunu ona söyle. Neredeyse geldiğimizi söyle."

Hat kesildi ve Axel telefona baktı.

Arius Lordu mu olacaktı? Bu ne anlama geliyordu?

Charter Bölgesi'ne kadar tüm olasılıkları düşünürken, tüm yolculuk boyunca hiçbir sorun yaşamamış olmasına da hayret etti. Metroda böyle bir şey duyulmamıştı. Ama binasına girdiğinde, bir şeylerin ters gittiğini hemen anladı. Kapıcı içeride, bina yöneticilerinin genellikle bulunduğu yerde duruyordu.

Axel sorma zahmetine girmedii. Asansöre koştu, çatı katına çıkarken bile düğmeye defalarca bastı. Fuayeye adımını attığı anda Kat oradaydı. Yüzü solgundu ve titreyerek ona sarılırken gözlerinde gerçek bir korku vardı. O

sabah ondan korkmamıştı. Gözünü bile kırpmadan onunla yüzleşmişti. Bu her neyse, kötüydü.

"Ne oldu yahu?" diye sordu odadaki herkesi süzerek. Bina yöneticisi buradaydı, evet, ama aynı zamanda iyilik yaptığı iki Legacy ve Miara da dahil olmak üzere üç Cadı da oradaydı.

"Bir teslimat yaptın," dedi sürgündeki Legacy üyelerinden Ajax sert bir şekilde.

"Ne teslimatı?"

"Sanırım bu daha çok bir mesajdı," dedi Miara gergin bir şekilde, diğer Cadılardan birini işaret ederek.

Kadın, parmaklarının arasında bir bez çantayla öne çıktı.

Tabanı kanla lekelenmiş, mermer zemine damlayan bir bez çanta.

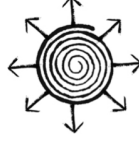
İçeriye uzandı ve Axel, Kat'i göğsüne daha da bastırdı, yüzünü korudu.

Çünkü Cadı'nın elindeki Bohden'in kesik başıydı.

Ve Kuvvet Komutanı'nın başını kendisine kimin gönderdiğinden hiç şüphesi yoktu.

Bree Siktiğim DelaCrux.

19

EVİANA

"Orospu çocuğu," diye homurdandı Lange, araç yoldaki büyük bir çukura yuvarlandığında. Sabitlenmeyen her şey kamyonetin arkasına yuvarlandı. Corbin onu yakaladı ve başını Corbin'in uyluğuna yaslayarak uzandığı banktan yuvarlanmasını engelledi. "Ne zaman uyusam. Yollarını iyi durumda tutabildiklerini sanırsın."

Kamyonette daha huysuzdu. Ya da belki de sadece onun üzerindeki etkisiydi. Eviana, Lange ve Corbin'le ilk tanıştığında, Lange ikisi arasında daha kaygısız ve rahat olanıydı. Ama her geçen gün daha da alaycı oluyordu. Daha karanlık. Biraz daha acımasız. Muhtemelen bundan dolayı kendini kötü hissetmeliydi, ama aslında iyi bir şeydi. Karşılaşacakları şey için o cesarete ihtiyacı olacaktı. Güneş gibi parlayan mizaçlar Devram'da insanı hiçbir yere götürmez.

Hatta onun kendisine taktığı aptalca lakaptan rahatsız olmaya başlamıştı bile.

"Nasıl uyuyabiliyorsun, Bellana?" diye mırıldandı Lange, yüzüne bir şey çarparak.

Gözlerini açtı, kendi sırasına uzandı ve Lange'ye dik dik bakarak buruşuk peçeteyi yere attı. "Sürekli yorumlarınla uyuyamam," diye karşılık verdi.

"Zaten bu şartlarda uyuyabilirdin."

"Çok daha kötülerinde uyudum, rüzgar gezgini. En azından son birkaç gündür yalnızız."

Üzerinde gözler olduğunu hissedebiliyordu ve Corbin'e baktığında, onu fazlasıyla dikkatle izlediğini fark etti. Lange kaygısız biriyken, Corbin fazla gözlemci ve içe dönüktü. Bu şaşırtıcı değildi. Bunun, onun kişiliğine dayanan bir içgüdü olduğundan emindi, ama bu hoşuna gittiği anlamına gelmiyordu.

Lange esneyerek, biraz daha esnemeye çalışarak, "Sence yakın mıyız?" diye sordu. Corbin'in eli göğsüne indi, parmakları gövdesine değdi ve sonra tekrar yukarı çıktı. Lange bu rahatlatıcı dokunuşla biraz rahatladı ve Eviana aniden böyle rahatlatıcı bir dokunuş bulup bulamayacağını merak etti.

Muhtemelen hayır.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Corbin. "Serafina Krallığı'na hiç gitmedik."

"Bu, bir kez daha sana bağımlı olduğumuz anlamına geliyor, Bellana," dedi Lange yavaşça ve Eviana omuz silkerek oturma pozisyonuna geçti.

Ayak uçlarında yükselerek banka tırmandı. Bu sayede küçük dikdörtgen pencereden dışarıyı zar zor görebiliyordu. Son bakışından beri hiçbir şey değişmemişti ve "Hâlâ sadece ağaçlar," diye cevap verdiğinde bunu açıkça ortaya koydu.

"Bunlar sadece ağaç değil," dedi Lange, doğrulup kendilerine verilen yiyecek torbasına uzanırken. Çok bir şey değildi. Şarküteri sandviçleri. Meyve. Peynir. Su. Küçük bir havuç çubuğu torbası çıkarıp açtı.

"Sorun ağaçlar değil," diye cevapladı ve banktan hafifçe atlayıp alanın bir ucundan diğer ucuna doğru hareket etmeye başladı.

"Bunu yapmayı bırak," diye mırıldandı Lange. "Beni huzursuz ediyor."

"Bu sizin için talihsiz bir durum," dedi ve hareketlerini kesmedi.

Ama tam olarak nerede olduklarını biliyordu. Tam da tahmin ettiği gibi, Dreamlock Ormanı'nın etrafından dolaşmışlardı. Aslında, ormana düşündüğünden daha geniş

bir alan ayırmış, bu da yolculuğuna tahmin ettiğinden daha fazla gün eklemişti. Nakliyecilerin dinlenip yemek yiyebilmesi için yol boyunca şehirlerde durmuşlardı. Tuvaletleri ancak o zaman, elbette gözetim altında kullanmalarına izin veriliyordu. Kamyonlardan her indiklerinde bant takmak zorundaydılar, ancak tekrar korumalı kapıların arkasına kilitlendikleri anda birbirlerinin bantlarını çıkardılar.

Ama Serafina Malikanesi artık bir günlük mesafedeydi ve oradan geçmeden önce buradan çıkıp ormana girmeleri gerekiyordu.

"Buraya kaç kere geldin?" diye sordu Corbin, ela gözleriyle onun ilerleyişini bir ileri bir geri izliyordu.

"Bunun ne önemi var?" diye cevapladı.

"Sadece ne bekleyeceğimizi tahmin etmeye çalışıyorum. Ben Anala Krallığı'ndanım. Lange, Falein'den. İkimiz de Celeste'deydik, sonra da Arius'ta. Bütün krallıklar farklı ve bu, hiç ayak basmadığımız tek krallık."

"Serafina Krallığı—"

Ama hareketsiz kaldı, derin bir nefes aldı. Donup kalmıştı. Birkaç saniye boyunca tamamen donmuş gibi hissetti, nefes veremiyordu. Sanki aynı anda hem su hem de hava perileri tarafından saldırıya uğruyormuş gibiydi, ama bu öyle değildi.

Sonra kararlı bir şekilde hareket etti ve pencereden dışarı bakmak için banka geri sıçradı. Kaynak bağı ve tüm yönleri hâlâ engelliydi, ama ince bir sis gibi etrafta dolaşan baskıcı gölgelerin Valter olduğunu anlamak için bir bağı ihtiyacı yoktu. Onun büyüsunü nerede olsa tanırdı.

"Buradan çıkmamız lazım," dedi gergin bir şekilde ve banktan inerken.

Lange kuru bir sesle, "Bunu yapabilseydik, şimdiye kadar yapmış olurduk," dedi.

"Şimdiye kadar zamanı gelmemişti," diye cevapladı, sırt çantasını hızla toplarken. Çantaya birkaç çift bant yerleştirdi ve Lev'in ona uzattığı eldiveni çıkardı. "İkinizin dikkat

dağıtacak bir şey yapması gerekiyor. Kamyonu durdurmalarını sağlayın."

Sanki eski bir dilde konuşmuş gibi ona bakıyorlardı.

"Kamyonu durdurmalarını sağlayın, ben de bizi buradan çıkaracağım," dedi, haftalarca mahsur kaldıktan sonra serbest kalma ihtimalinin verdiği heyecanla gücü titriyordu.

"Bizi kurtaracaksın," diye tekrarladı Corbin, o sezgisel gözleri kısılarak. "Bunca zamandır bizi kurtarabildin mi?"

"Kamyon hareket halindeyken değil."

"Ama sen... Neden bekledin?"

"Çünkü her şeyi o ayarladı," dedi Lange ayağa kalkarken her kelimesinde bir zehir vardı. İleri doğru sinsice ilerledi ve Lange'nin daha önce düşündüğü o karanlık daha da alevlendi. Dişlerini göstererek ona tepeden bakarken daha çok bir avcıya benziyordu.

Her zaman olması gerektiği gibi, ilkel bir Peri gibi görünüyordu. Tanrıların Mirasına boyun eğen itaatkar varlıklar değillerdi. Eğilip hizmet eden evcilleştirilmiş yaratıklar değillerdi.

Adam uzanıp çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasına aldığı anda, bakışlarını kaçırmadan "Seni o kasabada yakalanman için tuzağa düşürdü. Şimdiye kadar nedenini anlayamamıştım. Bir yere varmaya çalışıyorsun," dediğinde irkildi.

Eviana kaşlarını çatarak elini yüzünden çekti, ama Corbin de oradaydı. İkisi de kamyonun duvarına dayanana kadar ilerlediler. Bir tümseğe daha çarptılar ve Eviana sendeleyerek Corbin'in göğsüne düştü, ama Lange onu sırtından öyle sert itti ki başının arkası kamyonun duvarına çarptı.

Lange çenesini iyice kavradı, parmakları fazlasıyla tanıdık bir şekilde sıkıyordu. "Hayatlarımızı riske attın. Başka kimseyi umursamadığını biliyorum ama bize tam olarak ne için hayatlarımızı verdiğimizi söyleyeceksin, Eviana. Şimdi söyleyeceksin, yoksa hiçbir şey yapmayız." derken her kelimesinde sessiz bir öfke vardı.

"Lange," dedi Corbin, sesinde alçak ve sert bir ton vardı.

"Hayır, Corbin," diye karşılık verdi Lange. "Seni kaçırttı. Seni hemen oracıkta öldürebilirlerdi. Umurunda değildi. Bir şeyin peşinde ve onu elde etmek için bizi kullanıyor. Neden öleceğimizi bilmeyi hak ediyoruz."

Ama Eviana, onun kötülük dolu bakışlarına karşılık verirken hiçbir şey söylemedi. Gözlerinin de aynı derecede sert olduğunu, hiçbir şey belli etmediğini biliyordu ve Lange, yüzündeki ifadeyi neşesiz bir alayla geri çekti.

"Sen de en az Miras kadar kötüsün," diye alay etti.

"Neden farklı düşündüğünü bilmiyorum," diye cevapladı, hâlâ kıpırdamaya cesaret edemedi. Lange birkaç adım ötede dolanırken bile Corbin hâlâ önünde duruyordu.

"Bize söylersen yardımcı olabiliriz," dedi Corbin sessizce.

"Boşuna uğraşma Corbin. Denedim zaten," diye tısladı Lange, atılmış bir su şişesini kamyonetin diğer ucuna tekmeleyerek. "O, kendisiyle temas eden her şeyi ve herkesi zehirleyen bencil bir orospu çocuğu. Onu Valter'e ulaştırmamıza yardım etmeliyiz. Belki o zaman canımızı bağışlar."

"Lange!" diye bağırdı Corbin, başını sevgilisine doğru çevirerek. "Senin derdin ne?"

Ama Lange cevap vermedi. Sadece başını salladı ve ardından tekrar sıraya oturup kararlılıkla ileriye baktı.

Corbin yavaşça Eviana'ya döndü ve o anda fark etti. Gözlerindeki o ince değişim. Bunu bekliyordu. Büyüyen göz bebekleri. Ela renginden soluk altın rengine dönüşmesi. Hatta şekli biraz daha badem şeklini aldı.

Daha çok kedigil.

Elleri başının iki yanına kondu ve eğilirken onu kafese kapattı. Sesi yumuşak ve soğuktu, o kadar alçaktı ki Lange'nin Fae işitme duyusunun bile kelimeleri algılayabileceğinden emin değildi. "Onu değiştiriyorsun. Ne halt ediyorsan onu değiştiriyor. O yüzden olacak olan bu." Her kelimeye alçak, sert bir homurtu eşlik ediyordu. "Bu kamyonu durduracağız. Bizi buradan çıkaracaksın ve güvenli

olduğu anda bize her şeyi anlatacaksın. Yoksa, Lange'nin dediğini yapıp seni Efendine teslim edeceğiz."

"Yine de seni cezalandıracak," dedi Eviana sakın bir şekilde.

"Onun kontrolü altına girdiğin ve onun izni olmadan nefes bile alamadığın sürece umurumda değil sanırım."

Ona baktı çünkü onlarca yıldır ilk kez göğsünde bir şey kıpırdanıyordu. Yıllardır hiç umursamadığı bir duygu. Ona asla hizmet etmeyen bir duygu.

Ama içinde bir korku hissetti. Bunu gerçekten kastediyorlardı. Onu, şu anda rahat edemeyecek kadar yakınında olan Valter'e geri vereceklerdi ve o zaman gerçekten önemseydiği tek kişiyi asla kurtaramayacaktı. Bu konudaki öfkelerini anlayabiliyordu. Birbirlerine, Priya'ya duyduğu gibi değer veriyorlardı. Birbirlerini öldürüp işkence edecek, yakıp yıkacak ve birbirlerine katlanacaklardı.

Ama bunların hiçbirini görmelerine izin vermedi. Şimdilik Valter'den uzakta, ormana girmeye odaklanması gerekiyordu. Priya'ya ulaşip kızı güvenli bir yere götürdükten sonra, Priya artık onun için bir seçenek olmadığı sürece memnuniyetle geri dönecekti.

Eviana, Corbin'e sert ve kısa bir baş selamı verdi ve o da duvardan itildi. Olduğu yerde kalakaldı, Lange'ye yaklaşmasını izledi. Adamın uzanıp erkeğin yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırmasını izledi. Eğilip dudaklarını dudaklarına sürmeden önce aralarında sessiz bir diyalog yaşanmasını izledi.

Sonra elini uzatarak Lange'yi ayağa kaldırdı. Kamyonun bir tarafında durup diğer tarafına koştukları için ne yaptıklarından emin değildi. Bir ileri bir geri gidip kendilerini yanlara attılar.

Ve kamyon sallanmaya başladı.

Sanki iki Fae erkeğinin tüm gücüyle ileri geri hareket eden lanet olası bir teknedeydiler. Eviana sendeledi, bir ara dizlerinin üzerine düşüp onları ikiye ayırdı, ama sonra ayağa

kalktı. Eldiveni kapmaya çalışarak kapıların yanına çömeldi ve dengesini korumaya çalıştı.

Kamyon kabinindeki biri kutuya vurarak, boğuk bir "Siktirin gidin artık" emrini onlara doğru taşıyordu, ama durmadılar. Kamyon yavaşlayıp kenara çekildiğinde bile. Efordan nefes nefese kaldıklarında bile durmadılar.

Kamyon tamamen durduğunda, Eviana kanlı eldivenini kapılara bastırdı ve mandalların tıkırtısını duydu. Bir kapıyı iterek açtı ve hızla dışarı atladı. Nöbetçiler henüz kabinden tamamen çıkmamışlardı ki, sarmaşıklar yaratıp onları kopardı, boyunlarına doladı ve yere indirdi.

Eğildi, elini asfalta bastırdı. Gücü, yakındaki ağaçlardan kökler çıkarırken onu coşturdu; sokaklar güçlerinin altında eziliyor, etraflarındaki beton patlıyordu. Kaya parçaları yağıyordu ama kökler bir kubbe gibi yükselerek onu koruyordu. Bağlı bedenleri sarıyor, onları molozların arasından aşağıdaki toprağa sürüklüyor, boğuk çığlıklar kayboluyordu.

Eskort araçları gıcırdayarak durdu ve sadece birkaç saniyeleri kaldığını biliyordu. Eviana kamyonete geri döndüğünde Lange ve Corbin'in gözlerini kocaman açmış bir şekilde durduğunu gördü.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Lange.

Hızla onlara doğru yürüdü, kamyonete uzanıp içeride bıraktığı sırt çantasını aldı. Geçici silahlarını çıkarıp birini Lange'ye uzattı ve Raven Limanı'ndan aldığı hançeri kendine sakladı.

"Rüzgarlar bizim göremediğimiz bir şey hakkında sizi uyarıyor mu?" diye sordu ve sırt çantasını sırtına alarak molozlarla dolu zemine atladılar.

"Neden bunu sorup duruyorsun?" diye sordu Lange. "Peki neden Corbin'e bir silah vermedin?"

"Senin g lerin var ama Corbin daha fazlası. Sen biliyorsun. Ben de biliyorum," diye karşılık verdi Lange'nin yanına giderek. "Bize zaman kazandıracak bir kalkan lazım. Hemen."

Lange itiraz etmedi, elini kaldırıp sert bir rüzgar kalkanı oluşturdu. Nöbetçilerin buna karşı mücadelesini izledi; biri hava büyüyle Lange'e karşı koymaya çalışıyordu. Lange, bu çabasına hafifçe homurdansa da, daha güçlüydü.

"Valter yakınlarda. Hangi yöne gittiğini bulmanı istiyorum," dedi ve sihrini kullanarak daha fazla ağaç kökü çıkardı. Ama artık sürpriz unsuru ortadan kalkmıştı ve onunla da aktif olarak mücadele ediyorlardı.

"Ben—"

"Yap şunu, Lange," diye araya girdi Corbin.

Lange sessiz kaldı, çenesini sıktı ve "Bunu yapıp bu kalkanı yerinde tutamam. Yeterince pratik yapmadım. Bu çok fazla." dedi.

"O zaman sevgilinin değişmesi gerekecek," dedi, nöbetçiler yaklaşırken hançeri daha sıkı tutarak. "Ama sözlerimi unutma, Valter bize önce ulaşırsa, ölüm bir lütuf olur. İkinizin de ne olduğunuzu biliyor. Planları var. Neden böyle olduğumu merak ediyor musun? Canavarlardan biri nasıl olduğumu ilk elden öğreneceksin."

"Söylediklerini yaparsak ne olacak?" diye karşılık verdi Lange. "Hâlâ mahvolduk."

"Ormana gidiyoruz. Bizi takip etmeyecekler, etseler bile—"

"Dreamlock Ormanı'na girmeyeceğiz," diye araya girdi Corbin.

"O zaman bizi Valter'e götürmelerine izin verelim," diye yanıtladı. "Kâbusunu seç."

Corbin, saçlarını eliyle düzelterek alçak sesle küfretti. "Görünüşe göre benim kabusumsun," diye mırıldandı ve tekrar doğruldu. Kalkanını yerinde tutmaya odaklanmış olan Lange'ye baktı ve ardından, "Kamyonda söylediklerim geçerli. Bizi buradan kurtar, sonra da her şeyi anlatırsın," dedi.

Eviana cevap verme zahmetine girmedi, bir elinde büyüünü parmak uçlarına kadar çekerken, diğer elindeki hançeri daha sıkı kavradı. Bir Miras'ı gerçekten öldürebilecek tek silahları buydu, ama onları öldürmek istemiyordu.

Üzerlerine bant takabilmek için onları etkisiz hale getirmek istiyordu. Büyülerini kullanamazlarsa, ne kendisi, ne Lange ne de Corbin için rakip olamazlardı. Sorun şu ki, sayıca azdılar ve ellerindeki bant sayısı sınırlıydı.

Bu yüzden Corbin'in değişmesi gerekiyordu.

"Valter'in nerede olduğunu bilmem gerek ki hangi yöne gideceğimi bileyim," dedi Eviana. "Lange'nin buna odaklanmak için kalkanını indirmesi gerekiyorsa, hazır olmalıyız. En güçlü halimizde."

"Evet, evet," diye mırıldandı Corbin, boynunu bir yandan diğer yana uzatarak. "Hazır mısın, Lange?"

Erkek başını salladı, saç diplerinde küçük ter damlaları belirdi.

"Onu nasıl önemsiyorsan, onu da öyle koru," dedi Eviana.

"Onu seviyorum," diye çıkıştı Corbin.

Bu yeterliydi. Bunun, onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağı anlamına geldiğini varsayıyordu.

Lange başını sallayarak kalkanlarını indirdi. Nöbetçiler vakit kaybetmeden güçlerini onlara doğru koşturdular. Toprak büyüğü sorun değildi. Buradaki herkesten daha güçlüydü. Dahası, etrafındaki köklere ve bitkilere ihtiyacı yoktu. Onları kullanmak, rezervlerini o kadar çabuk tüketmiyordu.

Su saldırılarından kaçınmak daha zordu. Su tuzakları ve buz bıçakları. Corbin bunların çoğunu savuşturmayı başardı, ancak dövüşürken keskin büyü dilimini birden fazla kez hissetti.

"Nerede o?" diye sordu, Lange'nin acele etmesini istiyordu.

"Çabalıyor," diye çıkıştı Corbin, bir kırbaç kadar suyu dondururken, Eviana ayağıyla vurarak buzu parçaladı.

"Daha çok çabalaması gerek," diye karşılık verdi, büyüünü toplayarak. Avucunu yere doğru çevirip kolunu kaldırdı. Etraflarındaki kayalar ve molozlar da onunla birlikte yükselip başlarının üzerinde havada asılı kaldı. Nöbetçiler

panikledi, başlarını korudular ama geri çekilmediler. Çok yakındılar. Çok yakındılar.

Ani bir güç dalgasıyla enkazı yakınına çekti, en yakındaki iki enkazın üzerine yoğunlaştırdıktan sonra yere bıraktı. Bir nöbetçi yere yığıldı, asfalt parçalarının altına gömüldü. Diğerleri ise kafasına aldığı darbeye yüzünün yan tarafında geniş bir yarık açtı ve şimdi kan damlıyordu.

"Seni orospu çocuğu," diye öfkeyle bağırdı, kadın ayaklarını yere bastığında, hançerini kalbine saplamak için ona ihtiyacı vardı.

Ta ki dev bir dağ kedisi ortaya çıkıp erkek kediye parçalayıp yere düşürene kadar.

Artık zamanı geldi.

Zarif ve güçlü dağ kedisinin çeneleri erkeğin boğazını kavradı. Bir Anahita Mirası olan bu yaratık, elinde buzdan hançerler belirdi, ancak kedinin yan tarafına saplanmadan önce suya dönüştüler. Görünüşe göre Corbin, dönüşmüş haliyle su elementini kontrol edebiliyordu.

İlginç.

Eviana, Lange'ye doğru döndüğünde onu gözleri kapalı buldu. Henüz bilmediği için onu azarlamaya hazır bir şekilde ağzını açtı, ama Lange elini kaldırdı.

"Sakin tek kelime etme," diye mırıldandı, konsantrasyondan kaşlarını çatarak.

Corbin, devasa pençelerini molozların üzerinde sessizce gezdirerek yanına geldi ve kendini onunla Lange'nin arasına yerleştirdi. Kedi gözleri kısıldı, etraflarında hafif altın bir parıltı titreşti.

"Zamanımız yok. Zamanımız tükendi," dedi, her an daha fazla nöbetçinin ortaya çıkacağını bilerek. Lev'den bahsetmiyorum bile.

"Güneyde. Bekliyor," dedi Lange, gözleri aniden açılırken.

"Durduğumuzu ve bir olay yaşandığını öğrendiğinde vazgeçmeyecek," dedi Eviana. "Kaçmamız gerek. Hemen. Ormana."

Lange sırtındaki çantayı kaparak, ağırlığını taşıırken Corbin'in daha hızlı hareket etmesini sağladı. Corbin öne geçti ve bir nöbetçiyi devirdi. Lange ise gücünü Lange'den gelen bir hava akımıyla birleştirdi. Molozlar başka bir nöbetçiye öyle şiddetli çarptı ki, Corbin havaya fırladı.

Erkekler daha hızlıydı, adımları daha uzundu ama dişi kendini daha çok zorladı. Ağaç sınırını geçtikten sonra yavaşlayabildiler. Corbin'in Lange'nin yanında kalmak için geri çekildiğini anlayabiliyordu ve birbirlerine çok yakındılar.

Ama yeterince yakın değil.

Gölgelerin yoğunlaştığını görebiliyordu. Valter'e olan bitenin anlatıldığını biliyordu.

Sonra yerden kaldırılırken çığlık atmaya başladı, ciğerleri suyla doluyken boğuluyordu. Lev, bir eli havada, diğeri cebinde, sakince ona doğru yürüyordu ve o, lanet olası bir su küresinin içinde sıkışıp kalmıştı.

Corbin ve Lange aniden durup ne olduğunu görmek için geri döndüler ve Corbin, onlara aptallık ettiklerini haykırmak istedi. Devam etmeleri, koşmaya devam etmeleri gerektiğini.

Ama sonra tam da bunu yaptılar. Birbirlerine baktılar ve dönüp ormana doğru koştular, onu geride bıraktılar. Yapmaları gereken buydu. Herkes kendi başının çaresine baksın ve her şey böyle olsun. Devram'ın yolu buydu, ama yine de...

Hissetmeye çalıştığı her neyse onu bastırarak Lev'e odaklandı. Ona bakarken yüz hatları ifadesiz ve anlaşılmaz bir hal aldı. Ciğerleri artık yanıyordu, oksijen alamıyordu ve dişlerini gıcırdatarak rahatsızlığını göstermeyi reddediyor ya da gösteremiyordu. Tam olarak emin değildi. Acıyı göstermemek ve sessizce katlanmak için kendini onlarca yıl eğitmişti. Birlikte vakit geçirmek zorunda kaldığı insanların çoğu, Efendisi de dahil olmak üzere, acı çektirmekten zevk alıyordu.

Derin mavi gözler onun gözlerine kenetlendi ve avucunu çevirdi, hareketiyle içinde bulunduğu küre dönüyor, onu

şaşkına çeviriyordu.

Pis herif.

Sonra yere düştü, kemiklerinde hissedecek kadar sert bir şekilde. Giysilerinin çeşitli kısımlarının etrafa saçılmış keskin molozlara çarparak yırtıldığını duydu ve dilini o kadar sert ısırmıştı ki, Lev'in kendisine doğru yürüdüğünü görünce kan tükürdü. Giysileri sırlıklamdı, onu ağırlaştırıyordu ve Tessa'nın ona verdiği botlar suyla doluydu.

Parmaklarını kayalara ve toprağa soktu, ağaç köklerinin titrediğini, onları yanına çağırdığını, yerin sallandığını hissetti.

"Yapma," diye hırladı Lev, boğazına buzdan bir hançer dayayarak. "Kaçmaya çalışırsan seni durdurmak zorunda kalacağımı söylemiştim."

"Ve sana deneyebileceğini söylemiştim," diye cevapladı, sesi biraz kısık çıkmıştı.

Ve daha başka bir şey söyleyemeden, kökler yerden fırladı. Lev'i dört kişi buldu ve ne olduğunu tam olarak kavrayamadan sırtüstü yere düştü. Geri kalanlar, onu nazikçe ayağa kaldırırken, paltosundan ve pantolonundan akan suyun bir kısmını emerek etrafına dolandı. Tek bir asma, bir yılan gibi kıvrılarak bir ara düşürdüğü hançeri uzattı ve kabzayı eline aldı.

Yanına doğru birkaç adım atıp Lev'e baktı. Ağaç köklerine karşı mücadele ederken gözleri sertti, ama buz silahları bile onları kesemiyordu.

Çömeldi, kökleri geri çekilerek göğsünde bir boşluk ortaya çıktı.

Tam kalbinin üstünde.

"Öyleyse yap," diye homurdandı Lev. "Ne demiştin? Zaten hiçbirimiz hayatta kalmayı umursamıyoruz ki?"

"Ben..." Parmakları daha da sıkılaştı, hançer hala yanındaydı.

"Maya seni kaybettiğim için beni cezalandıracak," dedi, başını yenilgiyle geriye atarak.

"Bunu mu tercih edersin? Yaşamayı ve onun gazabıyla yüzleşmeyi mi tercih edersin?" diye sordu, sesi Yeraltı Cadıları kadar düz ve soğuktu.

Dişlerini gıcırdatırken çenesi kasıldı ve bu yeterli bir cevaptı. Hiçbiri ölüm isteyemezdi. Hiçbiri kendi acısına son veremezdi. Ve yakalandığında zaten sikilmişti, cezasına bir tane daha eklese ne fark ederdi ki?

"Bizimle gelebilirsin," dedi Eviana, bu sözlerin nereden geldiğinden veya neden bunu teklif ettiğinden emin değildi.

"Hayır, yapamam," dedi sesi boğuktu. "İkimiz de biliyoruz. Ancak Valter'in işe yaramayacağını anlamasını engelliyorsun. Senin için bir işaret fişeği olurum, Eviana. Ne yaptığını bilmiyorum ama söylediklerimde ciddiydim. Bunun hiçbir parçası olmak istemiyorum."

Eviana başını sallayarak etrafındaki yıkıma baktı. Gittikçe büyüyen gölgelere. Zaman kaybediyordu. Her an başka bir nöbetçi belirebilirdi ve gücünün çoğunu çok hızlı kullanmıştı. Herkesin görebileceği, herkesin bulabileceği şekilde ortadaydılar.

Botlarının altında kayaların çıtırdadığını duydu, çevresinde dağ kedisini gördü. Sonra iri bir el, hançeri tutan eli kavradı ve Lange yanına eğildi. Onu bırakmamışlardı ve bu farkındalık ona bir şeyler hissettirdi. Karşılaştığı şeyle fazlasıyla örtüşen bir şey.

"Bundan emin misin?" diye sordu Lange, sesi alçak ve yumuşaktı.

Corbin, Lange'nin ona mı yoksa Lev'e mi sorduğunu bilmiyordu ama ikisi de başlarını salladılar. Corbin, kuyruğunu çevirerek ve keskin gözleriyle izleyerek oturdu. Lange elini kaldırıp yönlendirirken, bıçak Lev'in göğsündeki o açık noktanın üzerinde duruyordu. Bunu yapan yine onun eli olacaktı. Lev'e merhamet eden de bu eldi. Kanını döken onun eliydi, Fae erkeğinin değil. Cezalandırılmayacaklardı çünkü bunu kendisi kadar yorgun ve işkence görmüş birine veren oydu. Bu hayatı yaşamaya devam etmenin yaşamak olmadığını anlayan biri.

Hançer indi.

Eti, kası ve kemiği parçaladı.

Ve Lev'in tek acı belirtisi hafif bir irkilmeydi, çünkü öldüklerinde bile duygularını belli etmemeleri gerektiğini biliyorlardı. Kendilerine veya Efendilerine ihanet etmemeleri gerektiğini.

Lev, "Teşekkür ederim, Eviana," diye fısıldarken ağzının kenarından kan damlıyordu.

Ve sonra gözleri sonsuza dek kapandı, ve onun gözleri de kapandı, kirpiklerine ıslaklık yapıştı.

En son ağladığı gün, kendisinden küçük ve masum bir şeyi aldıkları gündü.

"Gitmeliyiz," dedi Lange, bir cana son vermeye yardım etmiş biri için fazla yumuşak bir sesle.

Eviana başını sallayıp hançeri kendine doğru çekti. Lange hançeri elinden aldı, bıçağı Lev'in ceketine silip ona geri verdi. Ayağa kalkmadan önce hançeri botunun yan tarafına soktu.

"Üzgünüm," dedi Lange arkasını döndüğünde.

"Olma," diye soğuk bir şekilde cevapladı. "Hadi gidelim."

Ağaçlara doğru hızla ilerlerken sessizce Dreamlock Ormanı'na girdiler. Henüz çok derine inemiyorlardı ama bulunmaları neredeyse imkansız olacak kadar derine inmeleri gerekiyordu.

Lange, yolda düşürdüğü çantayı bir yerlerde almıştı. anta bir omzuna asılıydı ve Corbin, her nedense dağ kedisi formunda kalmıştı. Şu anda merak edecek hali yoktu.

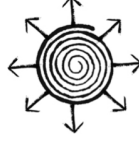
O yüzden kimse konuşmadı.

Sonunda durduğunda kimse konuşmadı, devam edemeyecek kadar yorgundu. Protein barları ve elmalar yiyerek küçük bir ateşi canlandırmaya çalışırken kimse konuşmadı. Uyumak için yan tarafına kıvrıldığında kimse konuşmadı. Kimse konuşmadı, ama daha önce hiç olmadıkları kadar yakındılar.

Corbin başının yanına uzandı ve Lange de yanına uzanıp başını Corbin'in yan tarafına yasladı. Ona dokunmuyordu

ama vücut ısını hissedebiliyordu. Santimler ötesinde, eğer isterse rahatlık bir teklifti.
O yapmadı.

20

THEON

Nihayet.

Derin bir nefes alırken düşünebildiği tek şey buydu. Kendini burada bulduğunda hep böyle olurdu. Yönünü bulması biraz zaman aldı, ama her seferinde daha da kolaylaşıyordu. En zor kısmı, Devram'ın neresinde olduğunu ve onu nerede bulabileceğini anlamaktı.

Akşam yemeğinden kalma takım elbisesiyle yavaşça döndü. Her zaman olduğu gibi her şey harabeye dönmüştü. Kısmen yosun ve çürümeyle kaplı binalar. Ayaklarının altında moloz ve tanrılar bilir başka neler vardı. Kara sular hızla akıp gidiyordu ama burası Gece Suları değildi çünkü burası Arius Krallığı değildi. Bu da muhtemelen Wynfell Nehri olduğu anlamına geliyordu. Kara suyu olan tek yer orasıydı çünkü suyu kendisi karartmıştı. Gelecekte birinin bir zamanlar bazı suları karartmış olma ihtimali vardı ama olasılıkları düşünmeye vakti yoktu. Onu burada ne kadar tutacağını asla bilemezdi.

Hareket etmeye başladı, adımları hızlıydı ve burada gördüğü tek kişiye dikkat ediyordu. O her zaman mesafeli dururdu ve o hâlâ onun varlığının ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyordu.

Uzakta ağaçlar vardı ve Faven'a yakın olduğunu anlaması uzun sürmedi. Ya da Faven'in ne olacağı. On yıllar sonra, Kader'in tam da söylediği gibi geldiği bu yer, her yer kadar ıssızdı.

Tam da kehanet edildiği gibi.

Ama hayatta kalmıştı. Bu görüntüler bunu kanıtlıyordu ve önemli olan da buydu.

Başkent olması gereken yere doğru yönelmek üzereyken, güneş ışınlarının saçlarına vurduğu altın ışıltıyı fark etti. Kaçmamak için kendini zorlayarak ona doğru yürüdü ve küçük bir virajı döndüğünde onu nehrin kenarında, kollarını sıkıca sarmış halde dururken buldu.

Yaklaştığını duyduğunu bilerek birkaç adım ötede durdu ve ellerini ceplerine soktu, bu karşılaşmalarda her zaman onun öncülük etmesine izin veriyordu.

"Bir karın var," dedi, bakışları nehrin karşısındaki bir şeye odaklanmıştı.

"Sana geri dönebilmem için bir maç yapmam gerekiyor," diye cevapladı. "Her şey senin için, küçük fırtına."

"Her zaman güzel sözlerle," diye mırıldandı, ışığı etrafını sararken o parlak siyah ve altın közler ve aralarında uçuşan kıvılcımlar vardı.

"Geçen sefer anlatmaya çalıştım" diye cevap verdi.

Bu sözler sonunda ona dönmesine neden oldu, şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Geçen sefer mi?"

"En son beni buraya çekmiştin."

Şaşkınlık birkaç saniye sürdükten sonra şaşkınlığa dönüştü. "Seni içine çektim... Hayalet değilsin, değil mi?"

Adam yaklaşıp aralarındaki mesafeyi birkaç uzun adımda doldururken sesi kısıldı. Adam bir elini kaldırıp yanağını avuçladı ve kadın başını geriye atıp ona baktı. Adam kadının her zerresini inceledi. Şüpheli ama bir o kadar da umut dolu parlak menekşe gözleri. Yumuşak esintide savrulan, serbest bırakılmış altın rengi saçları. Parmak uçlarının altındaki yumuşak teni. Etrafında akan aydınlık ve karanlık. Ona kur yapıyor. Daha derine inmesi, bırakması, kontrolü ona vermesi için onu çağırıyor. Bunca zamandan sonra nihayet neye ihtiyacı olduğunu anlamıştı.

"Luka nerede, Tessa?"

Kaşlarını çattı, hemen gerildi. "Bizi istemiyor, biz de onu bıraktık." Ona içtenlikle ve yalvarırcasına baktı ve "Bizim yaptığımız bu, değil mi? Birini sevdiğimizde? Bizi istemedikleri halde onları bırakıp mı gidiyoruz? Onları özgür bırakıp mutlu olsunlar diye dünyaların yok olmasına mı izin veriyoruz? İşte bu..." dedi.

Başparmağı yanağında gezinirken, hafifçe yatıştırıcı bir hareketle eğildi ve konuşması yarıda kaldı. Gözleri birkaç saniyeliğine kapandı ve açtığında kirpiklerine yaşlar yapıştı.

"O burada değil çünkü hepimiz çok kırılmışız," diye fısıldadı.

Eğilip alnını onun alnına bastırdı. "Belki hepimiz parçalanmışızdır, ama belki birlikte yeni bir şey yaratabiliriz. Bütün bir şey."

Sessizleşti, gözleri tekrar kapandı. Yüzünde bir ifade belirdi, sahip olunması imkânsız bir şeyi istemenin ifadesi.

Ama yanılıyordu.

Ona her zaman ihtiyacı olan her şeyi vereceğine yemin etmişti. Bu sözü yerine getirmede birçok konuda başarısız olmuştu, ama bunda başarısız olmayacaktı.

"Bana bak, Tessa," dedi, emir alçak ve sertti.

Ve her zaman yaptığı gibi itaat etti. Gözleri titreyerek açıldı, onun gözlerini tuttu. Sefalet ve çaresizlik, nadir görülen bir kırılmanlık gösterisiyle ona bakıyordu.

"Seninim. Her parçamla. Bu hayatta ve gelecek tüm hayatta," dedi. "Her şeyi anlamam bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Özür dilerim ama düzelteceğiz."

"Biz?"

Başını salladı, hâlâ yanağını avuçlarken, diğer eli çekinerek beline indi ve onu biraz daha kendine çekti. Bu temas karşısında inlememek için kendini zorlayarak, "Biz. Çünkü bu tek başıma yapabileceğim bir şey değil," dedi.

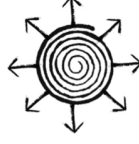
Düşünürken alt dudağını ısırды. Sonra gözleri kısıldı ve "Bunun gerçek olduğunu nasıl bilebilirim? Sana güvenebileceğimi?" dedi.

Ağzında oluşan, kendini beğenmiş ve tatmin edici bir sırtışı engel olamadı. "Burada olduğumu nasıl sanıyorsun, zeki fırtına? Rüyalarına yalnızca tamamen güvendiğin insanları çekersin."

"Ben..." Sustu, hâlâ emin değildi. Hâlâ temkinliydi. Ve son aylarda yaşadığı her şeyden sonra onu suçlayamazdı. Hayatının tamamından sonra.

"Yalnız değilsin Tessa," diye mırıldandı, dudaklarını onunkilere hafif bir öpücük kondurarak. Hâlâ bu temasla ürperdiğini hissediyordu. "Uyan, sana kanıtlayayım."

21

THEON

Tamamen uyanmadan ayağa kalktı, bu akşamki akşam yemeğinden kalma kıyafetleri hâlâ üzerindeydi. Günlerdir Tessa'nın onu rüyalarına çekmesini bekliyordu. Onunla bir an bile yalnız kalamamıştı. Rordan ve Dex, asla yalnız kalmamasını sağlıyordu ve geceleri odası melekler tarafından korunuyor ve korunuyordu. O ana kadar, Tessa'nın onunla konuşmak istediğinden bile emin değildi.

Ona yalan söylememişti. Onu en son rüyasına çektiğinde olacaklar konusunda onu uyarmaya çalışmıştı. Ama sonra onu öpmüştü ve bunu yaptığında çaresiz kalmıştı. Sanki hayatta kalmanın tek yolu buymuş gibi ona sarılmıştı. Onunla savaşmadığı ve ikisinin de bu kadar geçici ve imkânsız bir şeyi korumaya çalıştığı zamanlarda.

Theon ceketini çıkarıp kravatını gevşetti, sonra da çıkarıp kanepeye fırlattı. Daha önce hiç Malikanelerde kalmamıştı. Hatta onları hiç ziyaret etmemişti bile. Luka her zaman keşif gezisine giderdi, babası planlarının gizli kalmasını isterdi. Kimsenin fark etmediği şey, Theon'un planlarını babasından da sakladığıydı ve Luka onun adına malikaneleri ziyaret ederken, babasının onu hizaya getirme girişimleriyle de uğraşıyordu.

Yine de, Hanımlar iki lanet hafta boyunca buraya gelemediği için, son birkaç gündür Malikane'yi epeyce tanımıştı. Geniş, hakkında okuduğu ve hatta ara sıra gittiği akademik kampüsler gibiydi, gerçi Arius Evi'nden hiçbir

zaman birkaç aydan fazla ayrılmazdı. Ana binada fuaye, yemek salonu, birkaç küçük toplantı odası, Malikane Annesi'nin ofisi ve diğer önemsiz odalar vardı. İkinci ve üçüncü katlar onun özel yaşam alanlarıydı. Periler için yaşa göre ayrılmış yatakhaneler vardı ve malikanenin en güney ucunda, Miras ziyarete geldiğinde kullanılmak üzere özel olarak tasarlanmış daha görkemli bir kompleks vardı. Rordan, Cordelia'nın yaşam alanında kalıyordu. Kompleksin koridorlarında melekler dolaşıyordu ve Tessa en üst kattaki bir süitte gözetim altında tutulup tecrit edilirken, Rordan'a ikinci katta bir süit verilmişti.

Şimdi tek yapması gereken, bu işe nasıl gireceğini bulmaktı.

"Nihayet yatağa mı geliyorsun?"

Theon, Felicity'yi yatak odası kapısında, üzerine gevşekçe bağlanmış ipek bir sabahlıkla buldu. Uzun saçları omuzlarına dökülüyordu ve odaya girerken sabahlığının kuşağını çekiştiriyordu.

"Bunu neden sorduğunu bilmiyorum," dedi Theon gergin bir şekilde, gömleğinin kollarını dirseklerine kadar sıvayarak.

"Çünkü Match sözleşmesinin bir kısmı benim bir varis doğurmamı içeriyor, Theon," dedi, sesine hayal kırıklığı sinmişti. "Benimle aynı yatakta bile yatmıyorsan bunu yapamam."

"Seninle sevişmek için aynı yatağı paylaşmama gerek yok Felicity," dedi Theon kasvetli bir şekilde. "Ama durum böyle olsa bile, asla çocuğumu doğurmayacaksın çünkü asla sevişmeyeceğiz, hatta aynı yatağı paylaşmayacağız."

"Beni sadece Tessa'ya ulaşmak için kullandığını anlıyorum," dedi, sesi yine şehvetli bir tona bürünerek. Daha da yaklaştı, cübbesi açıldı. "Ama ikimizi de elde edebileceğini biliyorsun, değil mi? Dişiyi sakla Theon. Umurumda değil. Ben sadece yardım etmek için buradayım. Varisini taşıyamaz. Diğer krallıklar buna asla izin vermez."

Şimdi tam karşısında duruyordu; omuzlarından sarkan sabahlığı dolgun göğüslerini ve düz gövdesini ortaya

çıkarıyordu. Uzun bacakları, tıpkı vücudunun geri kalanı gibi çıplak bir şekilde uyluklarının tepesine kadar uzanıyordu. Ellerini yukarı kaldırdı, avuç içleri adamın karnına indi. Elleri göğsüne doğru kaydı, sabahlığı kollarından aşağı kaydı ve ayak parmaklarının üzerine bastı.

Ve sonra onun gücünün ona baskı yaptığını hissetti. Çatışmayı artırabilecek ya da söndürebilecek bir güç. Dudakları çenesine değdiğinde avuçlarından yayılarak etrafında nabız gibi atıyordu.

"Beni kullan Theon. Eşin olarak hayatını kolaylaştırmak için buradayım. Bir Lord'un karısı olarak görevim bu," diye mırıldandı tenine karşı, onu durdurmadığında daha da cesaretlenerek. Ellerinden biri çenesinden yanağına doğru hareket ederken ensesine kaydı ve ağzına daha da yaklaştı.

Dudakları onunkilerden sadece birkaç santim uzaktayken nefes nefese kaldı, gözleri kocaman açıldı. Geri çekilmeye çalıştı ama adamın gücü boğazını sarmış, onu hareketsiz tutuyordu. Adam ondan bir adım geri çekilirken karanlığın uğultusu duyuldu, bu reddedilmenin her zerresini anlamasını istiyordu.

"Seni becermiyorum Felicity. Asla. Asla aynı yatağı paylaşmayacağız ve Tessa'nın da beni paylaşması gerekmeyecek. Match sözleşmesinin senin tarafı beni ilgilendirmez," dedi soğuk bir sesle.

"Ama bir varise ihtiyacın var-" dedi, adamın karanlığı boğazını sıktığında nefes nefese.

"Bu seni ilgilendirmez," diye yanıtladı. "Ama endişen şu ki Bayan Davers: Eğer bir daha büyünü bana karşı kullanmaya kalkarsan, gücüm boynuna dolanmayacak. Onu kıracak. Anlıyor musun?"

Çılgınca başını salladı. En azından elinden geldiğince.

"Güzel," dedi kapıya doğru yürürken. "Şu anda sana ihtiyacım olan tek şey, geldiğim şeyi almamı sağlaman. Bunun ne olduğunu her zaman biliyordun ve bunu aklında tutsan iyi olur. Bu gece bu odadan çıkma."

Kapıdan sessizce çıktı ve kapıyı arkasından kilitledi, ardından onu büyüünün pençesinden kurtardı. Emrine uyup uymayacağını bilmiyordu ama uymasa bile hemen gitmeyecekti. Diyarın geri kalanı kadar manipülatifti. Kendine has amaçları vardı. Babası, Valter ile yaptığı görüşmelerde Eşleşme Sözleşmesi'ni kabul etmiş olabilirdi ama Felicity bunu istemişti. Statü istiyordu. Ünvanla gelen gücü istiyordu. Bunu riske atamazdı. Henüz değil. Ama Felicity, çaresizliğin hareketlerine sızdığını gördü. Tıpkı bu gece olduğu gibi.

Muhtemelen bu yüzleşmeyi henüz yapmamalıydı. Lordluk unvanı kendisine verilene kadar onun itaatkar olmasına ihtiyacı vardı, ama yine de, işler planlandığı gibi giderse, bunun için de ona ihtiyacı olmayacaktı.

Ana merdiven yerine yan merdiveni kullandı, çünkü bunun pek bir önemi olmayacağını biliyordu. Koşuuları geçtiği anda biri alarma geçecekti. Bir plan daha iyi olurdu, ama aklına gelen tek plan, onu durdurmaya çalışan kişiyle başa çıkmaktı.

Bina sadece beş katlıydı ve beşinci kata çıkan merdivenlere adımını attığı anda korumaları hissetti. Yavaşlamadı, yukarı çıkıp Tessa'nın sözde arkadaşlarından biriyle yüz yüze geldi. Dex veya Oralıa değil. Diğerıyle.

Dudaklarının arasında bir lütuf yaprağı vardı ve merdiven boşluğunun kapısına yaslanmış haldeyken koyu gözleri onu baştan aşağı süzdü.

"Zamanı geldi," diye mırıldandı, ruloyu parmaklarının arasına sıkıştırarak. Sonra ekledi, "Buna gerek kalmayacak."

"Bir şekilde bundan şüpheliyim," diye cevapladı Theon, büyüü avucunda sıkıca toplanmış, geleceği kesin olan kavgaya hazırlanıyordu.

"Biliyorum, son zamanlarda onunla pek konuşmadın ama seni ona götürüyim. Anlatsın."

"Beni Tessa'ya mı götüreceksin?" diye sordu Theon şüpheyle. "Adın neydi senin?"

"Brecken," diye cevapladı, sakinleştirici yaprağı dudaklarının arasına geri koyarken. Aniden önünde, Theon'un ön koluna bir el kondu, sonra midesinde bir çekilme hissetti. Herif Seyahat edebiliyordu.

Bir sonraki nefesinde, kendisine verilenden daha görkemli bir süitte duruyordu. Beşinci katın yarısını kaplıyordu ve kaç oda olduğundan emin değildi. Kesinlikle bir ana yatak odası ve içinde bulundukları resmi oturma odası vardı.

Ve işte oradaydı, sönmüş şöminenin önünde bir ileri bir geri yürüyordu. Hiçbir ışık yanmıyordu. Karanlıkta kendi kendine mırıldanırken içeri sızan tek şey ay ışığıydı.

"Bir amacımız var," diyordu usulca, ileri geri adım atmaya hiç bırakmadan. "Yardımcı olabilirler mi? Hayır, hayır. Çok bozuk. Ben bozukum. Onlar bozuk. Diyarlar ve tanrılar. Asla bir denge olamaz."

Her adımda gücü azalıyor, etrafındaki kaos hafif bir nabız gibi yankılanıyordu. O kelepçe bile onu tam olarak tutamıyordu. Elleri yukarı kalktı, saçlarını yumruklayıp çekiştirdi ve yüzü göğsünü acıtan bir acıyla buruştu. Onu böyle görmek canını acıttı.

"Bir şey mi söyleyeceksin?" diye sordu Brecken düz bir sesle.

Ama "Küçük fırtına mı?" dediğinde boğazı kurumuştı, kelimeler boğuk bir hırıltıya dönüşmüştü.

Başını iki yana salladı. "Çok fazla zaman kaybediyoruz. Onu kurtarırız, sonra da gideriz. Birlikte olabilirler. Mutlu olabilirler. Ve ben de—"

"Tessa, bana bak," dedi, sözleri daha sert ve daha netti. İçinde savaştığı her neyse onu açığa çıkarıyordu.

Başını hızla kaldırdı, menekşe rengi gözleri onun gözlerine kilitlendi ve ağzı açık kaldı. "Sen... Sen mi geldin?"

"Bir gün, Tessalyn Ausra, sana yalan söylemediğimi anlayacaksın," dedi, Tessalyn ona bakarken olduğu yerde kalakalmıştı. "Her zaman senin için geleceğim."

Alt dudağını ısırды, bir eli saçlarına doğru kaydı ve bakışları Brecken'a kaydı. "Onu buraya mı getirdin?"

"Sana zamanın daraldığını söylemiştim," diye yanıtladı, parmaklarının arasındaki uyuşuk yaprağıyla. "Ama sanırım sana bir şeyler kanıtlamaya da çalışıyorum nedense."

Alaycı bir şekilde sırttı, dudaklarında çok ufak bir gülümseme belirdi ve Theon buna ihtiyacı olmadığından emin olsa da, bir yandan da buraya geldiklerinden beri meleklerle sadece gülümsediği için kıskanıyordu.

Theon boğazını temizledi. "Burada olduğumu kimseye söylemesi konusunda endişelenmemize gerek kalmaması için bana neden açıklama yapacağını söyledi."

Brecken'a bakmaya devam ederken, "Bana yardım ediyordu. Sirana Villaları'nda ve Pantheon'da. Ben..." dedi. "Fae'lerin tehlikeden uzak durmasını sağladı."

"O zaman bu gece istenmeyen kesintiler olmayacağına inanıyorsun?"

Gözleri onun gözlerine kaydı, derinliklerinde şimşekler çaktı. "Karin nerede?"

Sonra gülümsedi, gözlerini hafifçe irileştiren karanlık bir sırtıştı bu, ama kadın direndi. "Hepsi bu kadar," dedi, Brecken'ı başından savarken kadının dikkatini üzerinde tutarak.

Dışarı çıkmadan önce meleklerin kendi kendine kıkırdadığını duydu ve aylar sonra ilk kez Tessa'yla yalnız kaldı.

"Kıskanıyor musun, fırtına?" diye sordu, bir eli cebine girerken diğeri yukarı çıktı, başparmağı ağzının köşesine bastırırken onu izliyordu.

"Hayır," diye alay etti.

"Hâlâ yalan söylüyorsun," diye azarladı.

"Yeter," diye çıkıştı, iki elini de saçlarına götürüp çekerken yakaladı. "Sanırım—Demiştin ki—Geri döndük—" Küçük bir daire çizerek volta atıyor, neredeyse olduğu yerde dönüyordu, sonra hızla ona döndü. "Sana güvenebileceğimi söyledin. Bunu bana kanıtlayacağını. Benim olduğumu. Hem benim hem de onun olamazsın. Yapamazsın..."

"Ben sadece seninim Tessa," dedi sesi alçak ve netti. "Bu hayatta ve gelecek tüm hayatlarda."

"Bir karın var Theon!" diye bağırdı. "Bunu bana nasıl söylersin? Yani, biliyorum ki... Biliyorum ki istedim... Biliyorum ki sen ve Luka var, ama bu o değil. Öyle olmadığını biliyorum ve yapamam... yapmayacağım..." Her birinin arkasında öfke ve acı olan kelimeleri geveleyerek başını sallayarak sustu.

Duygularıyla göğsü inip kalkarken, kadın sustuğunda, "O benim karım değil," dedi.

Ve o kadar doğaüstü bir şekilde hareketsizleşti ki, nefes aldığından bile emin değildi. Gücü bile durmuştu; etrafındaki havada donmuş, saçlarına karışmış altın, gümüş, beyaz ve oniks lekeleri. İnanılmaz derecede uhrevi görünüyordu.

"O benim karım değil," diye tekrarladı. "Öyle olduğunu sanıyor. Herkes öyle olduğuna inanıyor. Ayini gerçekleştiren ve Birlik İşareti'ni veren rahibe Gia'ydı. Eksik ve bağlayıcı değil. En azından bu anlamda değil."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu.

"Gia buna bağlayıcı bir İşaret ördü. Gizledi, diyebiliriz sanırım. Felicity gerçeği öğrenirse bana ihanet edemez," diye yanıtladı.

"O zaman sana bağlıdır."

"Onu o yeminden kurtarmaya karar verene kadar, evet. Sanırım öyle."

Dudaklarını büzdü ve adam ona her şeyi sindirmesi için bir dakika verdi.

En sonunda "Onu sevmiyorum." dedi.

Ağzından bir kahkaha koptu. "Bunu anladım, küçük fırtına."

Tekrar başını salladı, parmak uçlarını yanlarında birbirine sürttü. Sonra gözleri bir kez daha ona döndü. "Beni geride bıraktın. Beni terk ettin."

"Söylediklerimin arkasındayım. Senin için bir diyarın moloz yığınının dönüşmesine izin verirdim. Kader, senin yaşayabilmen için bu dünyadaki her canlıyı, nefes alan şeyi

yok etsin. Yapılması gerekeni yapıyorum ve pişman değilim," diye cevapladı, ona doğru tek bir adım atarak. Başını eğerek onu inceledi. "Ama gitmedin. Neden?"

"Çünkü siz onun ailesisiniz," diye cevapladı, sert ses tonu kelimelerle birlikte titredi.

"Luka mı?"

İsmi duyunca gözle görülür şekilde irkildi ama başını salladı. "Beni istemiyor Theon. Seni ve Axel'ı istiyor. Ailesini. Bu yüzden ben..."

"Ne?"

"Seni onun için kurtarmak istedim. Sonra gideceğim ve belki ikiniz Devram'ı kendisinden kurtarabilirsiniz," dedi aceleyle.

Bir adım daha yaklaşarak tısladı. "Gerçekten seni takip etmeyeceğimi mi düşünüyorsun?"

"Bunu yapmayacaktın," diye karşılık verdi, öfkesi bir kez daha alevlenerek. "Beni sanki hiç kimseymişim gibi gönderdin-"

"Bunu söylemeye cüret etme," diye araya girdi Theon, kendi öfkesi de aynı derecede alevlenerek. "Her şeyken benim için hiçbir şey olmadığını ima etme. Güvende olmanı sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağım. Korunduğundan emin olmak için. Ve bu seni bir ejderhayla başka bir diyara göndermem anlamına geliyorsa, yapacağım şey bu. Özgür ve mutlu olduğun sürece-"

"Ama sensiz mutlu olamayız!" diye haykırdı. "Her zaman herkes için en iyisini bildiğini sanıyorsun. Ben. Luka. Axel. Ama seçim hakkımız var Theon! Bizi neyin mutlu edeceğine sen karar veremezsin. Nereye gideceğime, ne yapacağıma sen karar veremezsin. Ve beni bu lanet olası diyardan ayrılmamı da söyleyemezsin, çünkü sen beni..."

Ağzı aniden kapandı, gözleri yana kaydı ama bunların hiçbirisi olmayacaktı. Tekrar, geliştikleri yerdeydiler. Bir çekişme, bir itişme. Sürekli bir mücadele. Sansürsüz sözler ve ateşli eylemler.

"Şimdi sessiz kalma Tessa," diye mırıldandı, ileri doğru sinsice ilerleyip aralarındaki mesafeyi kapattı. Çenesini başparmağı ve işaret parmağıyla kavradı, yüzünü yukarı kaldırıp kendisine bakmasını sağladı. Dudaklarından kekeleyerek bir nefes döküldü, hüsrân dolu gözyaşları sonsuz menekşe derinliklerinde birikirken, gücü her şeyin arasında dönüp duruyordu, kapana kısılmış ve artık hiçbir şey yapamıyordu.

Diğer eli yukarı kalktı, parmak uçları yüzünün düzlüklerinde gezindi. Kaşlarında. Burun kemerinin üzerinde. Üst dudağını takip etti.

"Söyle," dedi alçak bir sesle.

Arkasını dönmeye, onun elinden kurtulmaya çalıştı ama adam dimdik duruyordu. Şimdi değil. Bu sefer değil.

"Söyle," diye tekrar homurdandı.

Yutkundu, hüsrân dolu bir gözyaşı yanağından süzüldü. Gözyaşı yanağından aşağı süzüldü ve kendini durduramadan öne doğru atıldı, dilinin ucuyla o tuzlu damlayı yakalayıp yolunu takip etti. Yutkunmaya çalıştığı acı dolu sesi duydu ve ağzını kulağına doğru çekerken dudakları tenine değdi.

"Söyle," diye fısıldadı, kelimeler alçak, karanlık ve günahkâr vaatlerle doluydu. Bir parmağı boğazının çukurunu buldu, göğüslerinin arasından karnına doğru, daha aşağılara doğru sürükledi. "Söyle, sana istediğin her şeyi vereceğim, zeki fırtına."

"Senin," diye soludu, tek kelimeyle başını geriye atarak. "Seninim. Her parçamla. Onun olduğum kadar."

"Doğru, öylesin," diye homurdandı, onu sertçe kollarının arasına alırken bir nefes daha çıktı ağzından.

"Theon!" diye öfkeyle bağırdı, ama o beklemeden bir yatak odasına doğru ilerledi. Ana yatak odasına. Yedek bir yatak odasına. Pek de umurunda değildi.

Sonunda söylemişti. Yalvardığı o sözler. Dudaklarından duymayı özlemişti ve tanrılar aşkına, bu konuda asla yalan söylememiş olmasına sevinmişti. Onu yatıştırmak için hiç

söylememiştir. Çünkü bunları gerçekten kastettiği anda mı söylemişti?

Zaten geri dönölmez bir şekilde ona ait olmasaydı, bu onu mahvederdi. Onun için diz çökerdi. Onun için sürünürdü. Krallığını, bu dünyayı, ruhunu bile onun için feda ederdi. Ve onun anlamasına, tüm bunların farkına varmasına ihtiyacı vardı.

Az önceki sertliğe rağmen, onu yavaşça yatağın kenarına indirdi ve üzerine eğildi. Kaşlarını tıpkı rüyalarındaki gibi onun kaşlarına bastırdı ve titreyen elini kaldırıp parmaklarını saçlarına kaydırıldı.

"Bunu sen söyledin. Rüyalarımnda. Ama bilmem gerek-"

"Senin, Tessa. Sadece ve yalnızca senin. Bunu asla sorgulamana gerek yok," dedi dudakları onunkilerle buluşmadan önce. Yumuşak ve nazik tutmaya çalıştı ama bu onlar değildi. Hiç olmamıştı.

Dudakları daha da aralandı ve adam bundan faydalandı. Dili, ağzının sıcak ipeğine battı ve alt dudağını ısırduğında inledi. Sırtı kamburlaşmış, ihtiyacı elle tutulur haldeydi ve adam onu asla inkar etmeyecekti. Gömleğinin üzerinden göğsünü avuçladı, ancak o zaman ne giydiğini fark etti.

"Bu onun mu?" diye sordu, geri çekilip siyah düğmeli gömleğe bakarak.

"Onun gibi kokuyor. Sonuncusu," dedi, her nefesi sertti. "Seninkilerden birini çalmanın bir yolunu bulurdum. Kabusları katlanılabilir kılıyor."

"Yalnız değilsin Tessa. Bir daha asla. Yemin ederim."

Kadın başını salladı ama adam hareketindeki belirsizliği görebiliyordu.

"Bunu nasıl ispat edebilirim?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadı. "Şu anda çok şey bilinmiyor. Kaderi değiştirmeye çalışıyorum ama işe yaramıyor. Hiçbir şey işe yaramıyor. Ben kırıldım ve biz de kırıldık. Ya olması gereken buysa?"

"Bunu kabul etmeyi reddediyorum," diye şiddetle yanıtladı. "Eğer Kader Tanrıları bunu istiyorsa, siktirip

gitsinler."

"Serafina ile konuştum ve bana dedi ki-"

"Serafina ile mi konuştun? Tanrıça Serafina ile mi?" diye araya girdi, kendini tutamayarak.

Ona merakla baktı, ama sonra ağzının kenarında hafif bir sırıtma belirdi. "Kıskanıyor musun?" diye alay etti.

"Evet, kıskanıyorum," dedi, göğsüne bir kez daha vurarak. "Sana ne söyledi?"

Tessa derin bir nefes aldı, gözleri şehvetle dolmaya başladı. "Dedi ki..."

Ama adam gömleğinin kumaşının üzerinden meme ucunu okşamaya başlayınca sustu. "Ne dedi, Tessa?"

"Ona neden Achaz yerine Arius'u seçtiğini sordum," diye tekrar nefes nefese konuştu.

Theon mırıldanarak ağzını boynuna götürdü. "Peki ne dedi?" diye sordu tenine doğru, sonra da ona yapıştı.

Tessa inledi, parmakları adamın saçlarını sıkıyordu. "Bana senin söylemeyeceğin şeyi söyledi." Cevabına homurdanırken hassas tenini ısırdı. "Ya da belki de bildiğin ama bildiğinin farkında olmadığın şeyi," diye düzeltti hızlı bir nefes alarak.

Sonra geri çekildi, anlayışla elini saçlarından çekti. "Sana Genesis Bond'dan bahsetmişti."

"Tam olarak bu terim değil ama evet," dedi, nefesi düzensizdi. "Ama bana söylemedin."

"Seni o hücreye koymalarından kısa bir süre önce anladım ama ben... Tessa, seni tekrar bir kefaletle serbest bırakmak istemedim. İstemiyorsan tabii. Sana bu baskıyı yapmak istemedim." Gözleri, parmaklarını birbirine kenetlediği kucağına kaydı. "Lütfen niyetimi anladığını söyle."

"Evet," diye fısıldadı ve bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Evet, çünkü bu, Luka'ya verdiğim özgürlüğün aynısı."

Bir damla daha gözyaşı aktı ve onu silmek için uzandı, ama adam elini yakalayamadan yakaladı. Parmaklarını birbirine geçirerek yatağın kenarına, bacaklarının arasına yaklaştı. Elini bırakıp yavaşça giydiği gömleğin düğmelerini

açmaya başladı, gömleği kollarından aşağı kaydirdi ve yana fırlattı.

Parmağının ucunu çenesinin altına koyup yüzünü bir kez daha kendisine doğru çevirdi. "Söz veriyorum, tüm bunları düzelteceğiz, Tessa."

Sessizce başını salladı, elleri yukarı kalkarken belirsizlik daha da hararetli bir hale geldi. Başka birinin ellerinin başka bir odada izlediği yolu takip ettiler. Gövdesinden göğsüne kadar, her şeyi silip sadece onu bıraktı.

"Ama bu gece, sadece sana ihtiyacım var," diye fısıldadı, iyiliğini karşılıksız bırakmayıp gömleğinin düğmelerini açarken.

"Tessa," diye inledi, hareket ederken parmak uçları çıplak tenine zar zor değiyordu. Birkaç dakika içinde, kalan kıyafetlerini çıkarıp onunla birlikte yatağa tırmandı, Tessa yukarı doğru kayarak, saçları yumuşak yastıklara savrulurken.

Ona baktı ve hâlâ rüya görüp görmediğini merak etti çünkü bu... Rüyalar bundan yapılırdı.

"Benim," diye fısıldadı, parmaklarını yanlarında gezdirerek, kaburgalarını, göğsünü ve köprücük kemiğini sıyırarak. Eli hafifçe titredi ve gecenin geri kalanında bununla yetineceğini fark etti. Yanındaki kadının hevesle yan yana oluşuna hayran kalmıştı. Çıplak, görkemli ve tapınılmayı bekliyordu.

"Lütfen Theon," dedi, sözleri neredeyse sızlanmaya yakındı, Theon'un transını bozdu ve saygı ifadesi hızla daha vahşi bir şeye dönüştü. Evcilleştirilmemiş. Vahşi.

Üstüne çıktı, geriye yaslandı, dokundu ve yokladı, çünkü onu altında tutmayalı çok uzun zaman olmuştu. Bir göğsünü avuçladı, meme ucu dik ve sertti, eğilip ağzına alırken bir homurtu daha koptu.

Tessa kıvranıyordu, kalçaları onu arıyordu. Tahrik olmuştu. Hassastı. Onu elde etmenin en sevdiği yolu buydu.

"Sabırlı ol küçük fırtına," diye azarladı, arkasına yaslanıp başparmağını tekrar meme ucunda gezdirirken. "Neye

ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Ve ben hala bunu sorguluyorum," diye karşılık verdi.

Eli boğazına doğru hafifçe kayarken kahkahası yumuşak ve karanlıktı. "İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz. İkimiz de, muhtaç ve istek dolu olduğunda ne yapmam gerektiğini tam olarak bildiğimi biliyoruz. Ve ikimiz de sana ne verirsem onu alacağını biliyoruz."

Boğazını bıraktıktan sonra geriye doğru kaydı, yan tarafına yerleşti ve başını yumruğunun üzerine koydu.

"Öyleyse ne yapıyorsun?" diye sordu, bir kez daha nefes nefese.

Ellerinden biri yukarı kalktı, teninde gezindi, kendi göğsünü yoğurdu, ama bunların hiçbirisi olmadı.

Karanlığı açıldı, bileklerini sardı -ve o lanet olası kelepçeyi de- ve onları başının üzerine çekip orada tuttu.

"Sanki benim olana dokunmana izin verecekmişim gibi," dedi yumuşak bir hırlamayla. "Sana dokunmayı ne kadar özlediğimi biliyor musun? Yanında uyumayı? Sikimi sıkı amına sokup çözüldüğünü hissetmeyi?" Bu sözler nefesini kesti ve bacakları birbirine sürtündüğünde, adam uzanıp birini çekti. "Bu gece sana tüm zevki verecek kişi ben olacağım, Tessa. Sadece ben."

"O zaman devam et," diye karşılık verdi.

Ya da denemeye çalıştı.

Kesinlikle bir sızlanmaydı ve tekrar kıkırdadı, eğilip burnunun ucunu onun burnu boyunca gezdirdi.

"Açık tut," dedi karanlık bir emirle, parmaklarını uyluğunun iç kısmında gezdirirken. "Yoksa ben senin yerine yaparım." Derin bir nefes aldı ama sonra rahatladı, bacakları sadece burada ona verdiği itaatle daha da açıldı. Kararları başkasının vermesine, kendini iyi hissetmesine, beklentiler olmadan var olmasına ihtiyaç duyduğunda.

Parmaklarını yukarı doğru gezdirerek, dokunmasını istediğini bildiği noktaya dokundu. "İşine geldiğinde çok iyi olabiliyorsun," dedi, çenesinden boynuna doğru öpmek için

eğilerek. Köprücük kemiğini ve göğsünü ısırdı, ağzını göğsüne doğru çekti. "Beni delirttiğini biliyorsun, değil mi?"

"Evet," diye hırıltılı bir sesle söyledi, parmaklarını istediği yere getirmek için kıvranıyordu.

Kadının iç uyluğuna vurdu, aynı noktada avucunu ovuşturarak ağrıyı dindirirken dudaklarından bir çığlık yükseldi.

"Beni ne kadar delirttiğini fark ettiğin için mutluyum," diye devam etti. "Çünkü o zaman seni de beni delirttiğin gibi perişan, delirmiş görmek istediğimi anlayacaksın."

"Theon," diye inledi, adam meme ucunu bir kez daha ağzına alıp dilini etrafında döndürdükten sonra diğer tarafa geçtiğinde. Ama adam orada durmadı. Sonunda ona istediğini verdi, klitorisini hızlı ve sert bir şekilde okşadı. İnlemeleri ve solukları, ezberlemek istediği bir senfoniydi. Tekrar dinlemek isteyeceği tek müzikti.

Göğüslerinin arasına, gövdesine doğru öpücükler kondurdu. Tanrım, adam acı verecek kadar sertti ve tek istediği, üzerine çıkıp onu o kadar çok becermekti ki, bir daha kimse kime ait olduğundan şüphe etmeyecekti. Onu böyle elde edebilecek tek bir kişi vardı ve eğer o çekip giderse, tam bir aptaldı.

"Sen de benim kadar delirdin mi küçük fırtına? Bana ne yaptığını anladsın mı? Özlediğim, ihtiyaç duyduğum ve sahip olmak zorunda olduğum şeyi?"

"Evet," diye soludu, adamın eline karşı koyarak.

"Emin misin? Çünkü bunu yapana kadar gelmeyi hak edip etmediğini bilmiyorum."

Gözleri kapanmıştı ama hemen açıldı, şehvet ve öfke ona bakıyordu. "Her zaman gelmeyi hak ediyorum."

"Öyle mi?" diye sırttı, üzerine doğru dönerken özgüveninin biraz sarsıldığını görünce. Onu bir, iki kez öptü, sonra dilini dudaklarının kenarında gezdirdi. Penisi ıslaklığına sürtündü ve kadın onu tekrar kovalayıp ona sürtündü. "Bunu uzatmamam için beni nasıl ikna etmeyi planlıyorsun? Çünkü

itiraf ediyorum, bana bu kadar muhtaç olmanı görmek harika bir şey."

Bacaklarını beline dolayıp onu daha da yakınına çekmeden önce kısa bir anlığına hareketsiz kaldı. Penisini sıcak ve hazır amına bastırdı.

"Kahretsin," diye tısladı ama daha bitmemişti.

Bilekleri başının üzerinde asılı olmasına rağmen, doğrulmayı başardı, çıplak göğüslerini göğsüne bastırarak boynunda bir yol açtı. Şimdi onu kovalıyor, eğiliyor, dudaklarını takip ediyordu. Dişleri kulağının altına değdi, sonra dili kulak memesini dürttü. Sonra boğuk sesi hırıltılı bir şekilde, "Lütfen beni sik Theon. Seninim. Her parçam, sahiplen beni." dedi.

Kendini hizalayıp, Sonra'dan daha iyi olduğundan emin olduğu bir cennete doğru kayarken tekrar küfretti. Onun etrafında santim santim gerildiğini hissetti ve olabildiğince yavaş hareket etti, ona sahip olmanın her saniyesinin tadını çıkarmak istiyordu. Gerçekten sahip olmanın. Ama özdenetimi çok yıpranmıştı ve sonuna kadar kayıyordu, gözleri geriye doğru kayarak ona tamamen yerleşti.

Bacakları beline dolandığında hafifçe iç çekti ve adam başını kaldırıp dudaklarını kapalı gözlerinin üzerinde gezdirdi. Burnunu onunkilerin üzerinde gezdirdi. Dudaklarını kendi dudaklarıyla kavradı.

"Tamamen vahşi," diye mırıldandı, onu tekrar öperken. "Tamamen evcilleştirilmemiş." Bir öpücük daha. "Mükemmel."

Boğazından yumuşak bir çığlık yükseldi ve büyüsünü çektiğini hissetti. Bileklerini serbest bırakarak itaat etti ve kollarını hemen boynuna dolayarak onu yakınında tuttu.

Yavaşça hareket etmeye çalıştı, neredeyse tamamen dışarı kaydıktan sonra tekrar içeri girdi, ama kadının topukları sırtına saplandı, onu daha hızlı ve daha sert gitmeye zorladı.

"Daha fazlası," diye inledi, sırtı her hamlede kamburlaşıyordu. "Beni tanıyorsun Theon. Neye ihtiyacım

olduğunu biliyorsun ve daha fazlası."

Neyse, siktir et. Ona iki kere söylemesine gerek yoktu.

Elleri sırtından omzuna doğru kaydı, tırnakları etine battıkça adımlarını hızlandırdı. Her hamlede omurgasının tabanında daha fazla ısı birikiyordu. Her ona çarptığında daha da yoğunlaşıyordu. Bu ilkel ve bayağı bir şeydi ve tam da istediği gibi onu sahiplenme ihtiyacı kör ediciydi.

Sadece onlar vardı. Pantolonu ve inlemeleri, adamın homurtuları ve küfürleri. Sadece kalçalarını her hamleye karşı oynatması vardı. Sadece onun uzunluğunun etrafında hissettiği sıcaklık, kayganlık ve her şey.

"İşte bu. Bunun farkındasın, değil mi?" Theon, kalçalarını kavrayıp yukarı doğru kaldırarak daha derine, daha sert vurdu. "Geri dönüş yok Tessa. Artık kaçmak yok."

"Yeter artık," diye onayladı, başını çılgınca sallayarak.

"Yeter artık," diye tekrarladi, tekrar. Bu, onu becerdiği kadar sert bir şekilde içine sokmak istediği bir tezahürattı.

Ve etrafında kasılmaya başladığında, o kadar yakındı ki, adam aralarına uzandı, yataktan doğruluncaya kadar ovuşturdu, başı mutluluğun peşinde koşarken bir yandan bir yana savruldu.

"Gözlerini üzerimde tut, Tessa," diye emretti, mor süsenleri hemen onunkileri buldu. "Aferin kızım. Şimdi bana ait olanı ver."

Ve öyle de yaptı. Onu öyle sıkı sardı ki, bacakları hâlâ beline dolanmış haldeyken onu sıkıca kendine bastırırken, adam da onu takip etmekten başka çaresi kalmadı. Öne doğru düşerken, onu altında ezmek istemeyerek ön kollarına tutundu ve kadın çığlık atarken dişlerini omzuna geçirdi. Nabız atışları onu her bir rahatlama hissiyle dolduruyordu ve kadın sanki onu hiç bırakmayacakmış gibi ona sımsıkı sarılıyordu.

Tanrılar aşkına, onun kendisini asla bırakmamasını diledi.

İkisi de sarhoşluktan indikten sonra bile uzun süre onun üzerinde kaldı. Yüzündeki saçlarını düzeltti, parmak uçlarıyla takip edip ezberledi. Tırnaklarını hafifçe sırtında yukarı aşağı

gezdirirdi. Ancak altından kaydığında içinden çıktı. Yan döndü, elini karnına koydu çünkü ona dokunmadan duramıyordu. Artık dokunamazdı. Yanındayken değil.

"Ne zamandır biliyordun? Seni rüyalarımın çektiğimi," diye açıkladı.

"Uzun sürmez," diye yanıtladı. "Sanırım bu doğru değil. Rüyalarından birinde, kimseye nasıl güveneceğini bilmediğini söylediğinde anladım. Ama sana geri dönüp açıklayamadım. Geçen sefer açıklayacaktım ama zamanım yetmedi."

Başını salladı, elini uzatıp parmaklarını saçlarının arasından, çenesinden ve dudaklarından geçirdi, ama bir daha konuşmadı.

Sonunda temizlenmek için yataktan zorla kalktılar ve Theon, küçük alkol arabasına gidip su aldı ve banyodan çıktığında ona bir bardak uzattı. İçmesini söylemesine gerek yoktu. Hiç ses çıkarmadan içti, hepsini içtikten sonra komodinin üzerine koydu ve yatağa geri döndü.

O da aynısını yaptı ve kadın dirseklerinin üzerinde doğruldu. Ay ışığı yüzüne vururken şaşkınlıkla, "Kalıyor musun?" dedi.

"Gitmemi ister misin?" diye sordu yatağın ortasına doğru yürürken.

"Hayır," dedi hemen. "Sizden biri yanımda olunca daha rahat uyuyorum."

"Kalacağım, Tessa," dedi, yerleşip yan tarafına dönerken. Yatağın üzerinden uzanıp onu kendine çekti, siyah teni göğsüne değiyordu.

Sessiz saniyeler geçti ve "Ya bizi yakalarlarsa?" dedi.

"Yapmayacaklar."

"Nasıl emin olabilirsin?"

"Bir planım var," diye mırıldandı, şakağına bir öpücük kondurarak. "Uyu, Tessa. Sabah konuşuruz."

Tekrar ona yaslanıp gevşedikten sonra gerilmişti. "Bana yalan söylemezsin," diye fısıldadı.

"Bir kez bile."

Başını salladı ve dakikalar sonra uykuya daldı, nefesi yumuşak ve düzenliydi. Theon parmaklarını çıplak kolunda yukarı aşağı gezdirdi, ona bunu verdiği keyfini çıkarıyordu. O onun, o da onundu. Ay ışığı olmasaydı, parmaklarının arasından süzülen, onu kovalayan siyah ve altın rengi ipleri kaçırdı.

Hareketsiz kaldı, parmak uçları hâlâ onun etine bastırılmıştı ama o ipler onu yakaladı, parmaklarına, eline, koluna dolandı ve aynı şekilde Tessa'nın koluna da dolandı. Ayrılamayacakları ana kadar birbirlerine dolandılar. Bir başlangıç ve bir son. Işık ve karanlık, sönüp tekrar durulmadan önce parlak bir şekilde parladı.

Bozulan bir şeyi onarmak veya belki de tamamen yeni bir şey yaratmak.

Ve onu hissetti.

Hepsi onun.

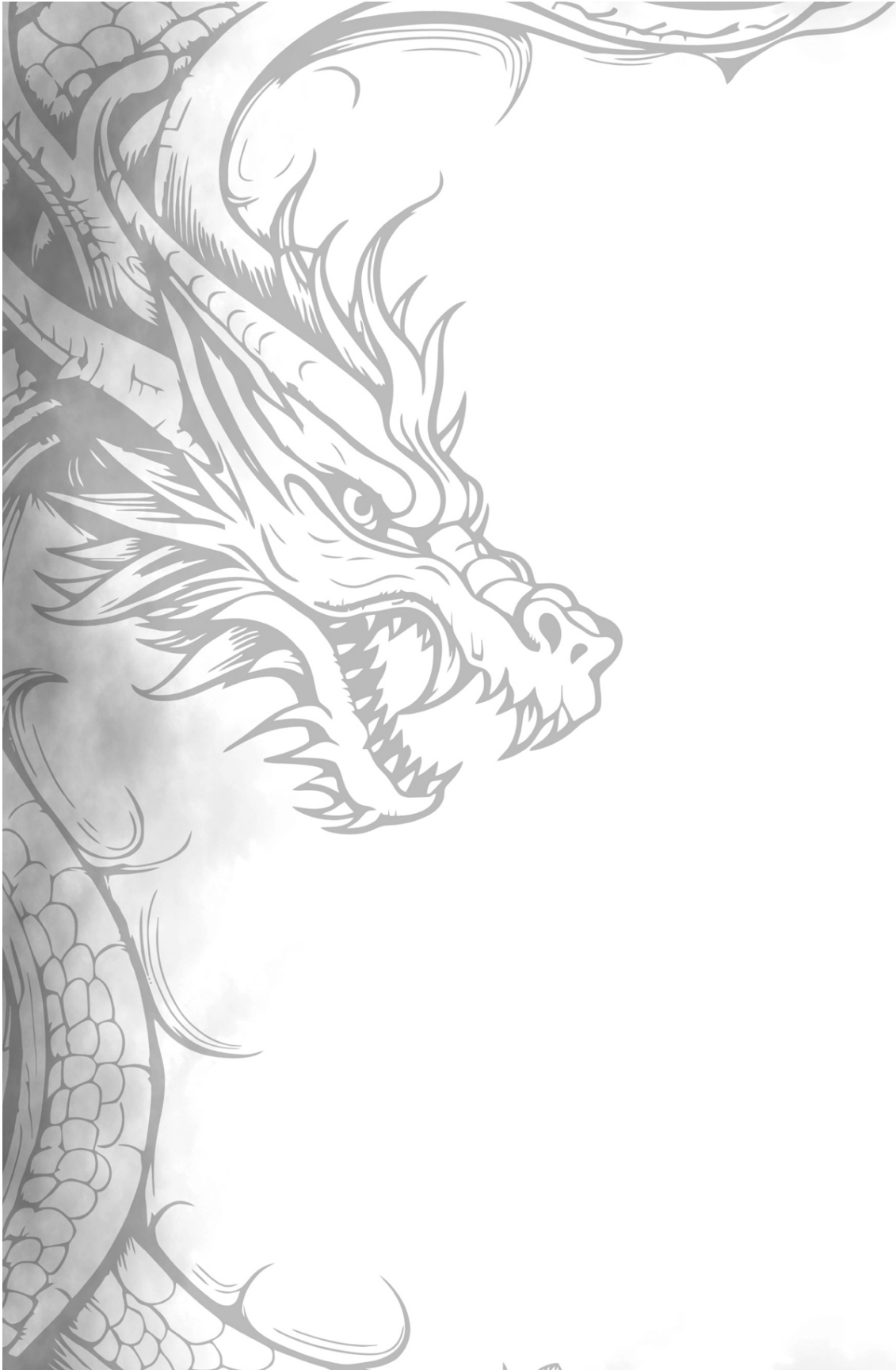
Yenilgi ve direnç.

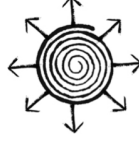
Vahşi ve evcilleştirilmemiş.

Belirsizlik ve şiddet

Kırılmış ve iyileşmiş, ama tam olarak bütün değil.

Onu daha sıkı kendine çekip yüzünü saçlarına gömdü. "Düzelteceğiz küçük fırtına," diye fısıldadı. "Sana yemin ederim her şeyi düzelteceğiz."

22

LUKA

"Artık beni arayabilirsin, seni pislik?" Luka öfkeyle, üçüncü çalıştan sonra telefonu açarak konuştu.

"Seninle konuşmak da güzeldi," diye cevapladı Theon ve Luka onun sesindeki lanet olası gülümsemeyi duyabiliyordu.

"Sen tam bir pislisin. Nerelerdeydin? Haftalardır sana ulaşmaya çalışıyorum Theon."

"Biliyorum," dedi arkadaşı ciddileşerek. "Ben... olaylara karışmamaya çalışıyordum. Ayrıldığımda Tessa'yla aranızın iyi olmadığını biliyorum ama ikinizin de bunu kendi başınıza çözmenizi umuyordum. Kendi başınıza. Bensiz var olmayı öğrenmeniz gerekiyordu ve ben de aynısını yapmaya çalışmalıyım."

"Ve sürekli aradığımda bir şeylerin ters gittiğini, işlerin planlandığı gibi gitmediğini mi düşündün?" diye homurdandı Luka. "Ah, bekle. Telefonun açık değilken nasıl böyle bir şey yapabilirsin ki? Lanet olsun, Theon!"

Yapacak başka bir şeyi olmadığı için, odasının balkonundan kara alevler fırlattı; fırlatacak veya vuracak bir şeyi olmasını diledi. Bu telefon görüşmesini bitirdikten sonra eğitim odasına gidecekti. Ya da uçacaktı. Hayır, uçmak değil. Bir şeyi yok etmek istiyordu.

"Bunu içinden atabildin mi?" diye sordu Theon kuru bir sesle.

"Hayır, seni pislik," diye karşılık verdi Luka. "Haftalardır ne yapacağımı anlamaya çalışıyorum. Seni nasıl bulacağımı.

Tessa'yla ne yapacağımı. O... Günlerdir kimseyle konuşmadı Theon. Tek kelime bile etmedi. Bunun ne kadar sinir bozucu olduğunun farkında mısın?"

"Evet, Tessa'nın benimle konuşmadığını biliyorum."

"Ve sonra Pantheon'u yok etti."

"Duydum."

"Lanet olası bir tanrıçayı çağırdıktan sonra!" diye devam etti Luka. "Bir tanrıçayı çağırdı, Theon. Herhangi bir tanrıça değil. Serafina." Şimdi o küçük, gizli balkonda ileri geri uzun adımlarla volta atıyordu. "Pantheon'u ve aynayı yok ettik, dediğin gibi gidemezdik. Peki nereye gidebilirdik? Tristyn'in çatı katına değil. Yeraltına değil. Hayır. Tek seçeneğimiz mağaramdı. Burada çok fazla insan var Theon. Eşyalarım dokunup duruyorlar. Küçük bir kasem eksik."

Sıradan bir kahkaha koptu ve Luka telefonu balkondan aşağı fırlatmak istedi. Ya da yere atıp üzerine basmak.

"Bu hiç komik değil, ahmak," diye homurdandı, ejderhası da kendisi kadar sinirliydi. Uyandığında o mektubu gördüğünden beri uğraştığı bir sinirdi bu. "Kardeşim burada. Babam. Biri benimle hiçbir şey yapmak istemiyor, diğeri ise çabalıyor. Cienna gelip gidiyor. Gia günlerdir yok. Tristyn ise Tess'ten sonra gitti-"

"Tessa gittikten sonra," diye tamamladı Theon onun yerine.

Luka hareketsiz kaldı ve önünde uzanan dağlara bakmak için döndü. "Onu buldun, o zaman ben de onu buldum."

"Elbette buldum onu, Luka," diye sertçe karşılık verdi. "Hiç denedin mi?"

"Bir plan üzerinde çalışıyoruz," diye sertçe cevapladı. "Seraphların onu aldığını biliyoruz-"

"Celeste Malikanesi'ne," diye mırıldandı Theon.

"Ne?"

"Duydun işte. Onu lanet olası malikanesine götürdüler."

"Neden?"

"Çünkü onu kontrol altında tutmak için can atıyorlar ve onu tüm kabuslarının başladığı yere götürmekten daha iyi

bir yol ne olabilir?"

Vay canına.

Saçlarını geriye itti ve elini yüzünün üzerinden aşağı doğru kaydırdı. "Ama artık o senin elinde, öyle mi?"

"Tam olarak değil," dedi Theon, Luka'nın çok iyi bildiği bir tonla. "Hanımlar gelecek hafta buraya gelene kadar, Arius Lord koltuğuna oturmamı onaylamalarını beklemeliyiz."

"Ama Valter ölmedi."

"Sana anlatacak çok şey var," diye yanıtladı. "Ama şu anda senden tek bilmem gereken, ne yapmayı planladığın. Bana ayrıldığını söyledi. Seni hiçbir şeye zorlamadığını."

Luka hiçbir şey söylemedi, telefonu daha sıkı tutuyordu. İçinde bir yerlerde, doğrudan Theon'a gittiği için kıskançlık vardı. Oysa her zaman tam tersi olmuştu. Theon onu uzaklaştırmış, o da ona gelmişti. Bunun kendi hatası olduğunu sanıyordu ama onu bu noktaya getiren oydu.

"Luka?" dedi Theon, sesi kısalarak. "Ne yapmayı planlıyorsun?"

"Bilmiyorum, tamam mı?" diye çıkıştı. "Gideceğini söyledi ve—"

"Ne yani? Bu diyarı tek başına terk ederse onu takip etmeyeceğimi mi sandın? Onu bırakabilmemin tek sebebi, senin onunla olacağını bilmemdi, Luka," diye karşılık verdi.

"Babamın nerede olduğunu aylardır biliyordu ve tek kelime etmedi, Theon!" diye bağırdı Luka telefona. "Bunu nasıl görmezden gelmemi bekliyorsun?"

Theon tekrar konuşana kadar bir dakika boyunca sessizlik onu karşıladı.

"Devram'daki herkesin yaptığını yapıyordu, Luka. Tam olarak ona öğrettiğimiz şeyi yapıyordu. Kimseye güvenmiyordu—"

"Bana güvendi," diye araya girdi Luka. "Rüyalarına beni çekiyordu. Benim için tavizler veriyordu. Yine de bana bunu söyleyemedi mi?"

"Hiç ona nedenini sordun mu?"

"Elbette yaptım," diye karşılık verdi Luka, ama onu yine sadece sessizlik karşılayınca, iyice düşünmeye başladı. Denemişti. Açıklamaya ve özür dilemeye çalışmıştı ama Luka duymamıştı. Ve o zamandan beri...

O zamandan beri nerede durduğunu açıkça ortaya koymuştu ve o da onun çizdiği sınırları kabul etmekten başka bir şey yapmamıştı.

"Sana burada ne yapacağını söylemeyeceğim," dedi Theon sonunda. "Sen benim ailemsin. Kardeşimsin. Sorgusuz sualsiz güvendiğim tek kişisin. Yapacak işlerimiz var ve sensiz yapamam. Ama o hiçbir yere gitmiyor. İstedığın kadar zaman ayır. İşini hallet, ama bizi bulmaya geldiğinde, kararını bir şekilde vermiş olsan iyi olur. Onu merakta bırakma ve eğer yoksa ona umut verme."

"Başka bir şey var mı?" diye sordu Luka dişlerini gıcırdatarak.

"Evet. O somurtkan kıcını çok özlüyorum," diye karşılık verdi.

Ve hat kesildi.

Luka telefonuna baktı, ana ekrandan ona bakan Ateş Kanatları logosu. Ne yapacağını, o mektubu bulduğunda olduğundan daha iyi biliyordu. Ama bu da tam olarak doğru değildi. Gideceğini söylemişti, peki ya o ne yapacaktı? Diyardan ayrılacaktı ve onun için seçim yapılacaktı. Bu, korkakların çıkış yoluydu. Bunun gayet farkındaydı ve Kader Tanrıları onu zaten becermişti.

Theon'un koruyucusu ve ailesi olarak yanında kalmak istiyorsa, o da orada olacaktı. Theon bunu gayet açık bir şekilde belirtmişti ve haklıydı. Karar verip Tessa ile bu konuşmayı yapması gerekiyordu ki, nerede durdukları konusunda herhangi bir yanlış anlama veya kafa karışıklığı yaşanmasın. Böylece ikisi de yollarına devam edebilirdi.

İç çekerek telefonunu cebine koydu ve ana oturma odasına doğru yürüdü. Razik ve Eliza'yı tezgahta sandviç yerken görünce durakladı. Razik ona baktıktan sonra tek kelime etmeden yemeğine devam etti.

Luka da konuşmadı, mutfağa doğru ilerledi ve hâlâ yerde duran malzemeleri alıp kendine bir sandviç yapmaya başladı.

Eliza boğazını temizleyip yemeğini masaya bıraktı. "Bir planımız var mı?"

"Nerede olduğunu biliyorum, sanırım bu bir başlangıç," diye mırıldandı Luka, ekmeğin üzerine mayonez ve hardal sürerken.

"Tamam, peki-"

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diye araya girdi Luka.

Eliza şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve parmaklarını bir peçeteye sildi. "Ne oldu?"

"Razik, tahvili hemen istemediğini söyledi," diye söze başladı.

Razik, yemeğinin bir lokmasını daha alırken, "Dünyamızdaki Dönüşümcü Beta'ya odama gelmesini söyledi. Beni gümüş bir tepside sunmaya çalıştı," dedi.

"Ben yapmadım!" diye haykırdı Eliza öfkeyle. "O gün olan bu değildi ve sen de bunu biliyorsun."

"Arianna'ya odamın onun kanadında olabileceğini söylemedin mi?" diye meydan okudu.

"Bu ona gelip siktir git demekle aynı şey değil," diye itiraz etti Eliza.

"Sikişmekten bahseden kim? Gerçi aklın oraya gittiğine göre, söylediklerimin doğru olduğu ortaya çıkıyor."

"Bu hiçbir şeyi kanıtlamıyor, Razik Greybane," diye karşılık verdi, avuçlarının tezgahta düz durduğu yerden dumanlar yükseliyordu.

Ve Luka o zaman bunu gördü. Kardeşinin dudaklarının en ufak bir seğirmesini. Eliza da bunu gördü, gözleri kısıldı.

"Çok sahiplenici," diye devam etti Razik alaycı bir fısıltıyla, bir elmaya uzanırken, ama Eliza'nın eli fırlayıp onu daha elinden kapmadan kaptı. Sonra meyveyi ona doğru savurarak şakağına vurdu. Erkek etkilenmedi, onun yerine su bardağını aldı. "Ve son derece vahşi."

"Aman Tanrım," diye bağırdı Eliza.

"Neyse," diye araya girdi Luka, öfkeyle kaynarken bakışları ikisi arasında gidip gelirken, Razik yemeğini yemeye devam etti. "İlk başta reddetmeye çalıştın, değil mi?"

"Evet," dedi Eliza dişlerini gıcırdatarak.

"Neden?"

Tabağına baktı, ellerini gömleğinin kollarına sokup parmaklarını uçlarında yumruk yaptı. "Kendi endişelerim ve yüzleşmem gereken geçmişim vardı. O değildi. En azından tamamen değil."

"Her bağın kendine özgü zorlukları olacak."

Sesi duyunca hepsi döndü ve Xan'ı merdivenlerin dibindeki kapıda buldular. Luka en son dışarıda hava almaya çıkmıştı. Yakası hâlâ tenine değiyordu, ne kadar başarısız olduklarını sürekli hatırlatıyordu. Yine de Xan, garip bir şekilde, bundan etkilenmiş veya endişeli görünmüyordu.

"Şimdi de kulak misafiri mi oluyorsun?" diye mırıldandı Razik.

"Raz," diye tısladı Eliza, diziyle onu dürterek.

"Kulak misafiri değilim," diye yanıtladı Xan, odanın derinliklerine doğru ilerlerken. "Sadece içeriye dönüyorum. Hepiniz açıkça konuşuyorsunuz. Kamusal alanlarda duyulmanız gayet doğal."

Bu sefer Eliza gülümsemesini gizlemeye çalışırken, Razik gözlerini kısarak babasına bakıyordu.

"Tek teklif ettiğim, potansiyel bağını onlarınkiyle kıyaslamaman, Luka," diye devam etti Xan, oğlunun varlığından duyduğu bariz hoşnutsuzluğu görmezden gelerek. "Her eşleşme benzersizdir ve ikinize bağlıdır. Kimse senin adına seçim yapamaz. Kimse sana rehberlik edemez. Onunla veya onsuz, bu senin kendi yolun."

"Tecrübeyle mi konuşuyorsun?" diye sordu Luka, soruyu hiç düşünmeden. Kendi iç karmaşasına o kadar dalmıştı ki düşünmeden konuşmuştu. Aralarında aniden oluşan sessizliği fark etmesi birkaç dakikasını aldı.

Eliza yemeğinin yarısını ağzına götürmüştü. Razik sandalyesine yaslanmış, artık sohbe tamamen odaklanmıştı ve Xan donup kalmıştı, hatta biraz şaşkındı.

Ama sonra babaları iç çekti, bir tabure çekip adanın yanına oturdu. Bir tabureyi kendisi ve Eliza arasına bıraktı ve kollarını tezgahın üzerinde kavuşturdu.

"Şaşırmamalıyım. Bu konuşmanın sonunda gerçekleşeceğini tahmin etmiştim," dedi Xan, Luka ile Razik arasında bir bakış açısıyla. "Evet, Aiyana ile kaçınılmaz bir bağımız var. Biz de kendi zorluklarımızla karşı karşıyaydık. Önümüzde seçenekler vardı." Safir gözleri Razik'e kaydı. "Bizi neredeyse mahvedecek fedakarlıklar yapmaya zorlandık."

Razik hiçbir şey söylemedi ama kaskatı kesildi. Eliza hemen uzanıp kolunu tuttu. Daha da yaklaşarak bağı güçlendirdiğinde, önceki tüm çekişmeleri sona erdi. Luka, Razik'in aralarındaki bağı zayıflattığından emindi ve içinde bir şey kıpırdandı. Keskin bir şekilde tanıdığı bir şey. Başlangıçta Theon'u Tessa'yla izlerken sık sık hissedeceği bir şey.

"Razik doğana kadar kaçınılmaz bağı kabul etmedik. Onu kardeşimle bırakmak zorunda kalana kadar," diye devam etti Xan.

"Buna öyle mi diyoruz?" diye araya girdi Razik, her kelimesinden zehir akıyordu. "Çünkü ben buna terk edilme diyorum."

"Nedenini anlayabiliyorum," dedi Xan, etrafındaki havayı keder ve pişmanlıkla doldurarak. "Bu kadar uzun sürmesi beklenmiyordu. Hiçbir şey olması gerektiği gibi gitmedi. Aiyana... Bunun için benden nefret etti. Uzun süre bana içerledi. Senin de neden aynısını yaptığını anlayabiliyorum."

"Yine de seni affetti mi?" diye sordu Luka, nasıl ve neden olduğunu merak ederek. Keşke hayatta olsaydı da ona sorabilseydi.

Xan'ın gülümsemesi küçük ve hüzünlüydü. "Öyleydi. Dediğim gibi, bizim de kendi zorluklarımız vardı."

"Beni yüzyıllarca orada bıraktın," diye tekrar söze karıştı Razik.

"Dünyan kilitliydi. Kimse içeri giremezdi," diye yanıtladı Xan.

"Diğerleri de içeri girmenin bir yolunu buldular."

"Büyük bir bedel karşılığında."

"Bu bedele değmezdim. Onlarca yıldır boğuştuğum şeyi doğrulayabilmene sevindim," diye alay etti Razik, ayağa kalkarken. "Biliyor musun? Önemli değil. Tybalt benim babam. Sen değilsin, damarlarımda kanın olsa bile. Sensiz yüzyıllarca hayatta kaldım. Şimdi sana kesinlikle ihtiyacım yok."

"Razik!" diye seslendi Eliza, peşinden gitmek için taburesinden inerken, ama daha üç adım bile atamadan gitmişti. Xan'a döndü. "Özür dilerim. O..."

"Özür dilemene gerek yok Eliza," dedi Xan. "Bu benim ödemem gereken bir kefaret ve bir gün bunu aşacağımıza inanıyorum. Bir gün beni dinlemeye hazır olacak. Olmazsa da hak etmiş olurum, ama denemekten asla vazgeçmeyeceğim."

"Lütfen yapma," diye fısıldadı ve sonra Razik'i bulmaya gitti, böylece o anda ihtiyaç duyduğu her şey olabilecekti.

Odaya yeniden sessizlik çöktü ve Luka boğazını temizledi. "Yemek yedin mi?"

"Hayır, ama yapabilirim..."

Luka, Xan'ın dokunulmamış sandviçini ona uzatıp bir tane daha yapmaya başlamasıyla Xan'ın sözü yarıda kesildi.

"Kaçınılmaz bağın kutsal olduğunu biliyorum ve bunu kabul etmemeyi düşündüğüm için beni aptal mı sanıyorsun?" dedi Luka, gözlerini yaptığı şeye dikerek.

"Bunu hiç söylemedim," diye yanıtladı Xan. "Annen asla pes etmeseydi onu suçlamazdım. Ancak, pişman olmadığını da söyleyebilirim. Belki bir gün o da sana aynısını söyleyebilir."

Kullandığı bıçak elinden kaydı, tezgahın kenarından sekip yere düştü. Luka yavaşça gözlerini babasına çevirdi, doğru

duymadığından emindi. Bunun tekrar olmayacağından emindi.

"Yaşıyor mu?"

Sözlerinde bir hırlama vardı ama Xan en ufak bir endişeye kapılmışa benzemiyordu. Her zamanki gibi metanetli ve sakindi.

"Öyle," diye cevap verdi.

"Nerede lan o? Senin yirmi yıldan uzun süredir zincirlendiğin gibi o da bir yerde mi bağlı? Neden burada oturuyoruz? Neden şimdiye kadar hiçbir şey söylemedin?" diye sordu Luka.

Peki ya onun nesi vardı? Önce Theon, şimdi de babası. Asla soğukkanlılığını yitiren biri olmamıştı. Her zaman babası kadar sakin ve soğukkanlıydı.

Ta ki o gelene kadar.

"Güvende Luka," dedi babası ayağa kalkıp bıçağı alırken. Yeni bir bıçak almadan önce bıçağı lavaboya koydu ve sandviçi yapmaya devam etti. "Sen daha beş yaşındayken buraya geldik. Sen, ben, Aiyana ve Tessa. Neler olduğunu öğrendin. Onu nasıl kaybettiğimizi, ama gerisini henüz öğrenmen gerekiyor. Çok şey oldu, seni suçlamıyorum. İnsan aynı anda ancak bu kadar çok şeyi kavrayabilir."

"Bu bir mazeret değil," diye araya girdi Luka, babasının ona sandviç yapmasını izlerken. "Sormalıydım ama sen bir şey söylemeliydin."

"Sen tam bir Sargon soyundan geliyorsun," dedi Xan. "Göreve ve sadakate değer veriyorsun. Bir Koruyucusun, ama her şeyden önce bir ejderhasın. Sana ait olduğunu düşündüğün şeyleri şiddetle korursun. Hepimiz öyle yaparız. Her zaman yaptığımız şey bu.

Razik'i kardeşime bıraktığımda onu koruyordum. Buraya geldiğimizde de Ward'ın kızını koruyordum ve o hücrede oturduğum her gün seni ve anneni koruyordum. Seni güvende tutmak için işkence görmek ve kilit altında kalmak bir yük değildi. Böyle şeyler yapmak bizim için bir onur. Theon için de aynı şeyi hissettiğini biliyorum, Tessa için de

aynı şeyi hissettiğini biliyorum. Bu yüzden bu seçim ruhunda savaşıyor. İnkâr etmek doğana aykırı, ama kabullenmek de doğana aykırı.

Ve bir şekilde, babası birkaç basit cümleyle, hissettiği her şeyi kelimelere dökmüştü. Geceleri uyanık kalıp çözmeye çalıştığı tüm düşünceleri. Saatlerce gökyüzünde üzerinden atmaya çalıştığı tüm öfke ve belirsizliği.

"O zaman nerede? Annem," diye açıkladı Luka, Xan önüne taze yapılmış sandviçin olduğu bir tabak koyup kendi yerine dönerken.

"Anala Krallığı," diye yanıtladı Xan. "Gençtin. Tessa'yla ilgili anılarımızı değiştiren büyü'nün kalıcı etkileri oldu ama en çok seni etkiledi. Gençler zaten tüm anılarını saklamazlar ve büyü bunu daha da artırdı. Bu yüzden çok az anısı var ve ilk yıllarından çok az şey hatırlıyorsun."

"Anlamıyorum. O sadece Anala Krallığı'nda mıydı? Bunca zaman mı? Ben..."

Ve birden Razik'in ebeveynlerine karşı ne hissettiğini tam olarak anladı. Çünkü tüm bu zaman boyunca nasıl bir krallık ötede olabilirdi ki? Yirmi yıldan fazla bir süredir?

"Ne düşündüğünü biliyorum ve yanılıyorsun," dedi Xan, Luka'nın daha önce hiç duymadığı kadar sert bir sesle. "Annen sana çok değer veriyor. Sana bu kadar yakinken ulaşılması imkânsız olduğunu bilmek onu mahvetti. Sana geri dönmesi anında ölümüne yol açardı."

"Bu, gözaltına alınmanızdan önce miydi, sonra mıydı?" diye sordu Luka, o zamandan bir şey, herhangi bir şey hatırlamaya çalışarak ama aklına hiçbir şey gelmiyordu. Aklına gelen ilk gerçek, somut anı, Valter'in ona ailesinin ölümlerini anlatmasıydı.

"Önceden, ama çok değil. Tam olarak bir gün," dedi Xan, ikisi de yemeklerini çoktan unutmuştu. Babası kıpırdandı, neredeyse söyleyecekleri konusunda gergin görünüyordu. "Vardığımızda ve Tessa'yı kaybettikten sonra Arius Krallığı'na gittik. Bu çok doğaldı. Sargon'un oğlu olarak, Arius'un soyunu korumak benim kanımda var. Onları

hissedebiliyoruz, ancak sen muhtemelen hayatın boyunca onların yanında büyüdüğün için bunu hiç fark etmemişsindir.

"Ne olursa olsun, Valter, Devram'daki Sargon Mirası'nın yüzyıllar önce bir soykırıma maruz kalması nedeniyle ne olduğumuzu keşfettiğinde çok heyecanlandı. Beni hemen konseyine dahil etti ve bana Tessa'yı bulma görevini verdi. Elbette, bu hepimizin tahmin ettiğinden çok daha zor oldu, ama o kısa süre zarfında Valter ve diğer danışmanlarıyla çok zaman geçirdim."

"Julius ve Mansel," dedi Luka, dudağı kıvrılarak.

"Başkaları da vardı," dedi Xan, yerinde kıpırdanarak. "Annenle aramıza mesafe koyduk ve Valter seni ve Theon'u sürekli birbirine itmesine rağmen seni olabildiğince uzak tuttuk. Ama bir gün seni başka biriyle bulduk. Bir kadın. Aynı yaşta. Koyu kırmızı saçlı. Zümrüt gözlü. Mansel'in kızı olduğu söyleniyordu ama annen öyle olmadığına ısrar ediyordu. Haklı olduğunu biliyordum. Kokusunu alabiliyordum. Sadece Arius soyundan değil, Aziz Orcas soyundan da."

"Neyden bahsediyorsun?" diye sordu Luka, anlamayarak. "Çünkü bu çocuk hem Aziz Orka hem de kendisi ve Theon ile aynı yaşta nasıl olabilirdi ki?"

"Anlamam biraz zaman aldı. Aiyana cevapları ararken ben Valter ile çalışmaya devam ettim," diye devam etti Xan, ama sonra tereddüt etti.

"Ne? Benden bir daha sır saklarsan yemin ederim," dedi Luka homurdanarak, nefes verişinde duman belirdi.

"Hayır, haklısın," dedi Xan. "Senden saklamayacağım; sadece şok olacaksın. Dişi, Cressida'nın kızıydı. Valter'dan. Cressida, Theon'un annesi değil."

Luka babasına bakarken, aralarındaki gerçek havada asılı kalmıştı, hiçbir şey söyleyemiyordu.

"Adı Kasdeya," dedi Xan, sesi biraz daha yumuşayarak. "Ayrıntıları bilmiyorum. Neden kendi evinde değil de Mansel'in evinde yetiştirildiğini bilmiyorum. Ama Valter'in nasıl bir erkek olduğunu çabucak anlamıştım. Çocuğu

Cressida'ya hükmetmek için kullandığını ve muhtemelen çok daha uğursuz şeyler için saklanıp yetiştirildiğini biliyordum."

Yanılmıyordu. Luka bunu biliyordu. Ama tüm bunlar... O çocuk Axel'in öz kız kardeşiydi, yoksa Cressida da annesi miydi?

"Sargon Mirası olarak Arius soyunu korumak bizim doğamızda var," dedi Xan tekrar. "Ve Aiyana Sargon'dan doğmamış olsa da, yine de bir ejderha. Kasdeya onun olmayabilirdi, ama kendi hatası olmayan şeylerin ortasında kalmış masum bir çocuktuk. Tıpkı Tessa gibi."

"Gitmeyi kabul ettik. Seni ve Kasdeya'yı alıp yeniden toparlanmayı. Annen önce gitti ama ikinizi birden götüremedi. Kasdeya'yı aldı ve ben de ertesi gün seninle birlikte gidecektim. Ancak Valter ihaneti öğrendi ve bana ihanet ederek intikam almak için beni Rordan'a teslim etti. Peki ya sen? Tessa gibi sen de her şeyin içinde kayboldun. Farklıydın ama yine de aynıydın. Sadece sen Theon'la bir bağ kurdun. Var olan tüm bağlar kadar güçlü bir bağ. Belki de seçilmiş olduğu için daha da güçlü. Ve Tessa... Neyse, biliyorsun."

"Evet," Luka'nın söyleyebildiği tek şey buydu.

Biliyordu. Kimsesi yoktu. Dolaplara kilitlenmiş, unutulmuş ve yalnızdı, ta ki Dex ortaya çıkana kadar. Sonra ona ihanet etmişti. Tüm hayatı ihanet ve manipülasyondan ibaretti. Elbette, ona birkaç ay daha fazla bir şey vermişti, ama vermiş miydi? Nasıl sevileceğini bilmiyordu ama kimse ona bunu öğretmemişti. Sonunda bunun bir önemi var mıydı? Hâlâ hayatından farklı bir şey seçebilirdi. Ama Dex onu ikna etmeye yetmemişti. Aralarındaki her neyse, yeterli olmamıştı.

Ve belki de sonunda, onu bundan vazgeçirmeye çalışan şey buydu. İlerleyememekten alıkoyan şey buydu. Hayatı boyunca soyuna layık olduğundan emin olmak için çabalamıştı. Sargon'un son kalan mirasına. Yeterince iyi olmak için çabalamıştı.

Ve onu o uçurumdan aşağı d   mekten alıkoymaya yetmemi ti.

"H    Anala Krallığı'nda mı?" diye sordu Luka, sonunda sandviçini eline alıp, daha çok ellerini kullanarak bir şeyler yapmaya çalışırken.

" yle. Bildiğim kadarıyla. Aksini düşünmek için bir sebebim yok," diye yanıtladı Xan. "Bu tasma, onunla olan bağım da dahil olmak üzere b   y   engelliyor. Ama onu g  vende tuttuklarını biliyorum. Ya adığını biliyorum   nk   bu tasma bile onu kaybetmenin verdiği ruh acısını bana ya atmazdı. Bunun ötesinde bir şey bilmiyorum."

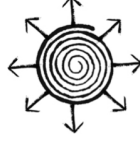
"Neden orada? Anala Hanım biliyor mu?" diye sordu Xan.

"Leydi Kyra çok şey biliyor," diye cevapladı babası kendi sandviçini alırken. "Bu diyardaki herkes gibi o da sadece hazırlık yapıp bekliyor."

"Ne için?"

"Bir başlangıç mı, yoksa bir son mu? Kimse gerçekten bilmiyor."

23

TESSA

Onu hissedebiliyordu. Tuhaftı. Onu hissedebiliyordu ama birbirlerinin düşüncelerini duyamıyorlardı. Sanki Kaynak İşaretlerinden sadece ikisi çalışıyordu. Belki de hepsi çalışmıyordu çünkü bütünün bir parçası eksikti. Belki de sonsuza dek parçalanmış, uyuşmuş ama asla geçmeyecek sürekli bir acı olacaktı.

Tessa kolunu uzattı ve az önce terk ettiği yatağın hala sıcak olduğunu hissetti. Luka'yı üç gün önce aramıştı ama görünüşe göre söyleyecek pek bir şeyi yoktu. Sorun değildi. Hanımlar yarın gelecekti. Hepsi Theon'un Arius Lordu olarak yeni rolünü onaylayacak ve buradan ayrılacaklardı.

Bu yer, tüyler ürpertici anılarla doluydu. Her köşesinde Dex veya Rordan olan bu yer. Tüm melekler ve çok küçük alanlar, ona bu süit verilse bile. Her gün Dex veya Rordan'ın olduğu bir odaya götürülüyor, zorla onların huzurunda oturuyordu, çünkü başka ne yapabilirdi ki? Theon'un ona ulaştığını bilmeleri gerekiyordu. Kokusunu alamazlar mıydı?

Derin bir nefes aldı, kokusu onu sarıyordu. Çarşaflarda, yastıklardaydı ve battaniyelere daha da gömüldü. Geçtiğimiz gecelerde gerçekten uyumuştı. Eskisi kadar derin olmasa da, her gün kendini tamamen bitkin hissetmeyecek kadar.

"Bazı şeylerin değişmediğini görmek güzel."

Sesi ona ulaştı ve dudaklarında en ufak bir gülümseme belirdi. Gerçi bunu ona belli etmemişti.

Yatak eğildi, büyük bir avuç saçlarını düzeltti, sonra sırtını okşadı ve kadın dönüp ona baktı. Adam, artık bir hayaletmiş gibi ona bakıyordu, sanki gördüklerine inanamıyordu.

Yüzündeki saçları geriye itti, kelepçe altın rengi saçlarına dolandı. "Bunu çıkarmak istiyorum," dedi, sesi hâlâ uykudan dolayı boğuktu.

"Biliyorum Tessa," dedi. "Bir gün daha. Yarından sonra iptal. Bir daha asla."

"Bunu daha önce de söylemiştik," diye mırıldandı.

Yüzü onunkinden birkaç santim uzakta, eğildi. "Bir gün her şey farklı olacak ve dokunulmaz olacaksın. Benim yaptığım bir şeyden değil, sadece Devram'daki değil, tüm alemlerdeki en güçlü varlık olduğun için. O kelepçe bile seni tam olarak tutamaz."

Haklıydı. Gücü hâlâ kaçırmayı başarmıştı. Çok değil. Burada közler. Orada biraz ışık. Erişmesi gereken hiçbir şeye benzemiyordu. Hayır, erişemiyordu ama her şeyini hissedebiliyordu. Ruhunda sinsice dolaşan, bir kez daha kafese kapatıldığı için öfkeli o şey. Onu pençeliyordu ve Theon ona ulaşmayı başarana kadar hayatta kalabileceğinden emin değildi. Artık birden fazla sebepten dolayı gitmek zorunda kalacağı sabahlardan korkuyordu.

"Nereye gittin küçük fırtına?" diye mırıldandı.

"Gücüm öfkeli," dedi, manşetteki oymaları takip ederek. "Bundan hoşlanmıyoruz."

"Biz," diye tekrarladı Theon.

"Bizi tuzağa düşürüyor ve tuzağa düşmekten hoşlanmıyoruz," diye devam etti, sanki hiç konuşmamış gibi. "Peki tekrar özgür olduğumuzda? Bunu yapanları arayacağız. Uzun zaman oldu ve açlıktan ölüyoruz."

"Tessa, bana bak." Sesi bir emir gibiydi ve Tessa şaşkınlıkla ona baktı.

"Ne?"

"Luka'ya acele etmemesini söyledim ama artık dayanamıyoruz," diye mırıldandı, kıza değil de kendi kendine. Sonra yanağını avuçlayıp başparmağını teninde

gezdirirdi. "Bir gün daha, Tessa. Bir gün daha dayanman gerekiyor."

"Rordan kurnazdır," dedi aniden. "Bunu unutma."

Gözleri onun gözleri arasında gidip gelirken sordu: "Benim bilmediğim bir Şey mi biliyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, ama bir süre onunla yaşıadım. Bana hiçbir zaman tam olarak güvenmedi ama kendimi önemli hissetmemi sağlayacak kadar çok Şey anlattı."

"Sen nemlisin."

"Ne demek istediğimi biliyorsun," dedi onu savuştururken. "Bu güce sahip olduğumu biliyorum—"

Çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasına aldığında irkildi. "Sen nemlisin, Tessa. Gücün değil. Soyun değil. Sen."

Boğazı tıkanıdı, ani duygu hücumuna karşı yutkundı.

"Seni aksi hissettirdiğim için özür dilerim," diye ekledi, çenesini bırakıp parmaklarını çenesine sürttü. Kadın nefes nefese kaldı ve adamın gözleri endişeyle büyüdü. "Ne oldu?"

"Bunun bir rüya olup olmadığına karar veremiyorum," diye cevap verdi ve adamın kaşları çatıldı.

"Bu bir rüya değil, Tessa."

"O zaman gerçekten benden özür m diledin?" diye sordu alaycı bir sırıtışla.

"Sen bir veletsin," diye mırıldandı, dudaklarını dudaklarına sürtmek için bir kez daha eğilirken, ama kadın onu orada tuttu, gömleğini yumruklayarak yerinde tuttu. pcğ derinleştirdi. Tadına baktı ve alabildiği kadarını aldı, bunun bu günü atlatması için asla yeterli olmayacağını biliyordu.

Geri çekildi, göğsünden hafif bir inilti yükseldi. "Gitmem gerek, Tessa. Bir gün daha numara yapmalıyız."

"Bir gün daha," diye tekrarladı ama bakışları dudaklarında kaldı çünkü bu lanet bağ, yaşananlardan fazlasıyla heyecanlanmıştı. Bağın o kısmı tekrar sorunsuz çalışmaya başlamıştı.

Çenesine dokunarak gözlerini kendisine doğru çekti. "Dün geceden pişman değil misin?"

Başını salladı.

Gülümsedi. "Akşam yemeğinde görüşürüz," dedi ve belirlenen saatte oturma odasına çıkıp Brecken'la buluşmadan önce alnına son bir öpücük kondurdu. Her sabah gün doğmadan önce.

Bu kadar erken uyanmak iğrençti, bu yüzden biraz daha uyumaya kararlı bir şekilde döndü. Ama işe yaramadı. Bir daha asla uyuyamadı ve eğer tekrar uyursa, bu huzursuz bir uyku olurdu ve sonunda buna değmezdi.

Homurdanarak battaniyeleri fırlattı, duş aldı ve güne hazırlandı. Elbette, ona sadece parlak beyaz ve altın rengi kıyafetler verilmişti ve bir elbiseyi gerçekten giyebileceği ve içinde hareket edebileceği bir şeye "dönüştürmek" için tam bir saat harcadı. Yanlarda derin yırtmaçlar. Belinde rahat nefes alabilmesi için oyuklar. Ekleyecek siyah bir şey, kesebileceği bir perde veya çarşaf bile bulamadı, bu yüzden gücü zayıf ve cılız bir şekilde kaldığında, elbiseye yöneldi. Gümüş ve oniks, beyaz elbisenin üzerinde altınla vurgulanarak yerleşti ve aynada elbiseye her açıdan bakmak için dönerken gülümsedi. Dudaklarının o kıvrımındaki çılgınlığı o bile görebiliyordu.

Bakışları manşete kaydı ve Brecken'la konuştuğundan beri her gün denemesine rağmen, bir damla kanın yere düşmemesine dikkat ederek parmağını makasla kesti. Bunun yerine, kanın manşete sürülmesini izledi, hafifçe titreşen şeyi, kırmızılığın içine işlemesini izledi ve sonra... hiçbir şey olmadı. Tıpkı her gün olduğu gibi.

İç çekerek kollarını aşağı indirdi, bileklerini örttü ve kapı çalınmadan önce iki dakika kala oturma odasına doğru yürüdü. Kapıyı açıp, onu bekleyen meleklerle karanlık bir gülümsemeyle baktı.

"Sen her zaman bu kadar dakik misin?" diye sordu, başını eğip adamı inceleyerek.

Yumuşak gri kanatlarından birkaç ton daha koyu olan gözleri ona bakıyordu. Simsiyah saçları kulaklarının etrafında özenle kesilmişti. Savaşçı tavrıyla yakışıklıydı ve kasları ne kadar yoğun antrenman yaptığını gösteriyordu.

Kenara çekilip önüne geçmesini işaret etti ve kadın iç çekti. "Peki, bugün nereye gidiyoruz?" diye sordu, çıplak ayakları mermer zeminde sessizce ilerlerken, adam ona yol göstermek için yanından geçti.

Elbette ona cevap vermedi. Onu daha önce hiç konuşurken duymamıştı.

Sırtı dik ve başı dik yürürken kanatlarının hafifçe hışırdadığını izledi. İlk kez olmasa da, erkeğin hangi varlığı öldürdüğünü ve artık hangi büyüye sahip olduğunu merak etti. Onun herhangi bir güç kullandığını görmemişti. Zaten bunun bir önemi de yoktu. Dex yıllardır onun yanında gücünü kullanıyordu ve bunun farkında bile değildi.

Avluyu geçip ana binaya ulaştılar ve çok tanıdık bir koridora girene kadar durmadı.

Topuklarını yere vurarak ve birkaç adım geri çekilerek, "Ben oraya girmiyorum," dedi.

Melek durdu, ona tepeden tırnağa baktı ve ardından kaşlarını çatı. Tessa sadece kollarını kavuşturup ona dik dik baktı. Onu lanet olası omzuna atıp o ofise kendisi sürüklemesi gerekecekti.

"Git Rordan'a ya da Dex'e, hangisi beni bekliyorsa, onlara orada katılmayacağımı söyle," dedi, heyecandan elbisesindeki büyü dönüyordu.

Erkek bunu fark etti, başını yana yatırdı ve daha yakından baktı.

"Git onlara söyle," diye tekrarladı.

Melek omuz silkti, arkasını döndü ve koridorun sonuna doğru yürümeye devam etti. Adamın kapıyı iterek açıp kendisine doğru işaret etmesini izledi ve ilk kez, gerçekten konuşup konuşmadığını merak etti.

Sonra Rordan belirdi, koyu lacivert takım elbisesiyle koridorda rahatça yürüyordu, mavi gözleri onaylamayan bir

şekilde ona bakıyordu.

"Gel Tessalyn," dedi, ondan birkaç adım uzakta durarak. "Kahvaltı seni bekliyor ve konuşmamız gereken hassas konular var."

"Bugün saatlerce o odada oturmayacağım," diye cevapladı, adamın sözleri midesini bulandırırıyordu. "Başka bir yer seç."

"Her şey çoktan kurulmuş ve hazırlanmış. Şimdi bir şeyleri taşımak herkesin zamanını boşa harcamak olur."

"Bu benim sorunum değil," diye karşılık verdi, topuklarının üzerinde dönüp ters yöne doğru yürürken. Adamın havlayan emrini duymazdan gelerek başka bir koridordan resmi toplantı salonlarından birine doğru yürüdü ve orada poposunu masanın başındaki bir sandalyeye bıraktı.

Rordan nihayet ortaya çıktığında, dirseği masanın üzerinde, çenesi elindeydi. "Benim gibi düşüneceğini biliyordum," dedi, melek Rordan'ın arkasında belirlediğinde, sesinde sahte bir tatlılık vardı. Rordan kahvaltılıklarla dolu bir tepsiyle geldi. "Teşekkür ederim," diye ekledi, Rordan tepsiyi önündeki masaya bıraktığında.

Hemen kahve sürahisine uzandı, kendine bir fincan doldurdu, krema ve şeker ekledi, Rordan ise kendi eşyalarını birkaç sandalye öteye, onun sağına doğru sertçe yerleştirdi.

Tepsiyi incelediğinde, içinde üç tane çikolatalı donut, bir kase çilek, haşlanmış yumurta ve küçük bir şişe portakal suyu olduğunu gördü.

Çörekleri görmezden gelerek çilekleri daha da yakınına çekti, ardından haşlanmış bir yumurta alıp ısırdı. Rordan'ın onu izlediğini biliyordu ama onu görmezden gelip pencereden dışarı baktı.

En küçük Fae'ler dışarıda koşuyor ve oynuyorlardı. Hayatlarının gerçekte nasıl olduğunu anlayıp kavrayamayacak kadar küçüklerdi. Onları ve masumiyetlerini kıskanıyordu. Güçlerine, kim olduklarından daha fazla değer veren bir dünyada doğmuşlardı. Bu

dünyaya bilerek bir çocuk getirmeyi akli almıyordu. Kesinlikle bir Fae çocuğu değildi, gerçi artık birçok Fae'nin zorla var edildiğini anlıyordu. Yine de, dünyada her şey farklı olsa bile, anne olabileceğini düşünmüyordu.

"Planlarını konuşmamız gerek, Tessalyn," dedi Rordan, onu düşüncelerinden çekip çıkararak.

Gözlerini tekrar ona çevirdi ve kahve kupasını aldı. "Seninle hiçbir şey konuşacağımı sanmıyorum."

Sinir bozucu bir çocukmuş gibi, sinir bozucu bir şekilde cık cık diye seslendi. "Aramızda anlaşmazlıklar olduğunu anlıyorum-"

"Farklılıklar mı?" diye araya girdi Tessa. "Bana tuzak kurdun Rordan. Beni Arius Krallığı'nda bir katliam düzenlemek için kullandın, sonra da ben günaha girerken kenarda durdun."

"Bazen doğru yönde ilerlemek için sert adımlar atmalıyız," dedi gerçekçi bir şekilde, yanındaki deftere yazmak için bir kalem alırken. "Dexter bunların en sevdiğin olduğunu söyledi. Öyle değil mi?"

Tessa, bu umursamazca geçiştirme ve ani konu değişikliği karşısında gözlerini kırptırdı. Çöreklerle baktıktan sonra Rordan'a döndü. "Hanımlar yarın ne zaman geliyor?"

"Ne zaman isterlerse," diye karşılık verdi. "Size hesap vermeyiz."

"O zaman kime hesap veriyorsun?" diye karşılık verdi. "Kesinlikle halkına değil. Seni kim sorumlu tutuyor?"

Gülümsemesi gergin ve soğuktu. "Hükümdarlar olarak birbirimizi sorumlu tutarız. Bu yüzden buradayım. Çünkü Hanımlar, sanki mirasının daha az yakışan özellikleri üzerinde herhangi bir kontrolüm varmış gibi, inatçılığından dolayı beni suçluyorlar."

Ağızına bir çilek atıp alaycı bir şekilde güldü.

"Ama konumuza dönelim. Şu anki durumunuzu konuşmamız gerek. Size yeterince zaman kazandırdım," diye devam etti, sandalyesine yaslanıp ona dik dik bakarak.

"Bu ne biçim bir durum?" diye sordu, bir çilek daha alırken.

"Hadi ama Tessa," diye azarladı. "Bir şey yapılmazsa, Theon yarın seni de götürmeye çalışacak. Bir zamanlar ondan kurtulmak için çok çabalıyordun."

"Beni ondan kurtaracağına söz vermiştin, ama hâlâ onun izlerini taşıyorum."

"Çünkü sen çok yardımcı oldun," dedi hafif bir alayla.

"Çünkü niyetlerini çok açık bir şekilde dile getirdin," diye karşılık verdi.

Rordan, gülmekle sinirlenmek arasında bir tonla homurdandı. "Zeki ve akıllısın, bunu kabul ediyorum. Onları yemiyor musun?" diye sordu, tekrar donutları işaret ederek.

"Bir tane ister misin?"

"Hayır. Sadece size keyif alacağınız bir şey sunulduğundan emin olmak için ekstra özen gösterildi," dedi.

Tessa mırıldandı, hamur işlerine bir kez daha baktıktan sonra bir tane daha haşlanmış yumurta seçti ve Rordan'ı dikkatle izledi. Azı dişlerini gıcırdatırkenki hafif seğirmeyi, gözlerindeki altın halkaların tahriş olmuş parıltısını, işaret parmağının sandalyesinin koluna tek bir dokunuşunu.

"Bana kalırsa, burada iki seçeneğimiz var," dedi Rordan, cevap vermeyince. "Benimle gitmeni ayarlayabilirim."

"Ama Theon ve Hanımlar'la bir anlaşman var," diye itiraz etti.

"Bununla kolayca başa çıkılabilir," diye küçümseyerek cevap verdi. "Ama diğer seçenek bana daha cazip geliyor. Onunla gidebilirsin. Onun sahip olduğu bilgilere ihtiyacım var."

"Bu ne?"

Dilini şaklattı. "Şunu yapmaya çalışıyorum... Ne istiyordun? Daha açık sözlü olmamı mı? Bunu yapmaya çalışıyorum ama sadakatimi kanıtlamadan sana planlarımı anlatmayacağım, Tessalyn."

"Kendime sadığım" diye karşılık verdi.

"Hepimiz öyle değil miyiz?" diye cevapladı kahve kupasını eline alarak. "Ama sana sadakatimi göstermeye hazırım."

Kaşları havaya kalktı, Achaz Lord'un nasıl bir sadakat gösterisinde bulunabileceğini merak etmişti. "Dinliyorum."

"Maalesef, bu yüzden diğer ofiste buluşmak istedim. Buraya kadar taşımak çok zahmetli, o yüzden oraya gitmeniz gerekecek," diye yanıtladı ve dizüstü bilgisayarına döndü. "Her zamanki gibi, senin seçimin, Tessalyn."

Her zaman olduğu gibi.

Bu ifadenin saçmalığına neredeyse alaycı bir şekilde güldü.

Rordan, onun şüphecilğini açıkça sezmişti, çünkü içini çekip bilgisayarının kapağını kapattı. "Deneyeceğim, Tessalyn. En sevdiğin kahvaltıyı hazırladım. Burada kaldığın süre boyunca en güzel ikramlardan yararlanmanı sağladım. Ve seni bekleyen bir iyi niyet gösterisi daha var."

"Ağzınızdan çıkan tek bir kelimeye bile inanmazsam beni bağışlayın," dedi kuru bir sesle.

"Size kendim eşlik edebilirim."

Düşündü. Bunun büyük ihtimalle bir tuzak olduğunu biliyordu. Rordan'ın kurnaz olduğunu biliyordu.

Ama o da öyleydi.

Artık yalnız da değildi.

"Bir donut al da şu işi halledelim," dedi Achaz Lordu, sandalyesini geriye itip ayağa kalkarken.

"İstemediğine emin misin?" diye sordu Tessa, ayağa kalkıp hamur işlerine dokunmadan. "Bu sabah donutlarla fazla ilgili görünüyorsun."

"Sadece aç kalmanı istemiyorum," diye cevap verdi, ama kadın bu sözlerin yalan olduğunu anlamıştı.

Tessa hiçbir şey söylemedi, kapıyı açmasını bekledi. Kendisinin altında kalmaya neden olacak bir şey yapmanın onu sinirlendirdiğini biliyordu ama tam da bu yüzden yapmıştı.

Melek salonda duruyordu, muhtemelen bir muhafızdı ve yanlarından geçerken Rordan'a doğru başını eğerek bir

kenara çekildi.

"Bir adı var mı?" diye sordu Tessa, melek geride kalırken.

"Illithor," dedi Rordan. "Achaz'a ve dolayısıyla bana hizmet ediyor."

"Peki o buraya nasıl geldi? Bunlardan herhangi biri buraya nasıl geldi?"

"Buraya nasıl geldin?" diye karşılık verdi Rordan.

"Ne kadar aptalım. Büyü hafızanı o kadar mı etkiledi ki, Xan benimle geldiğinde ona saldırdığını hatırlamıyorsun?" diye sordu Tessa yapmacık bir tavırla.

Rordan, yüz hatları gergin bir şekilde ona baktı. "Demek ejderha hatırlıyormuş. Son yirmi yıldır yaptığımız çeşitli tartışmalarda söylediği sözler e rağmen, hatırladığını biliyordum."

"Ona işkence ederken mi demek istiyorsun?"

"Hâlâ konuşulan sözler vardı," dedi Rordan basitçe.

Cordelia'nın ofisine varmışlardı ve bir kez daha Rordan'ın kapıyı açmasına izin verdi. Aslında ne beklediğinden emin değildi ama o ofisteki pencerenin altındaki küçük bir kanepede oturanın Felicity Davers olmadığı kesindi.

Dişi hızla ayağa kalktı, gözleri Rordan ile arasında gidip gelirken kocaman açılmıştı.

"Bunun anlamı ne?" diye sordu Felicity, birkaç adım geri çekilip çarptığı kanepeden neredeyse düşecekken.

"Çağırımı aldığınıza sevindim," dedi Rordan, kapıyı arkalarından kapatırken.

"Bir Lord'u reddedemem," diye cevapladı. "En azından kocam taç giyene kadar."

Koca.

Bu kelime Tessa'nın kulaklarını tırmaladı, yüzü tiksintiyle buruştu.

"Doğru," dedi Rordan, odanın derinliklerine doğru ilerlerken Tessa olduğu yerde kalakaldı ve onun buradaki amacının ne olduğunu anlamaya çalıştı. Rordan masanın önünde durdu, ön tarafa yaslandı ve avuçlarını arkasındaki

kenara dayadı. "Kimseyi inkar edecek kadar güçlü değilsiniz, değil mi Bayan St. Orcas?"

"Davers," dedi Tessa sertçe.

Felicity, sırtındaki İşaret'i göstererek elini kaldırırken yüzünde uğursuz bir gülümseme vardı. "Kaç kere söylediğinin önemi yok. O hâlâ benim."

Kelepçeye rağmen gücü alevlendi. Olması gerektiği gibi değildi ve neredeyse anında söndü, ama amacına ulaşmıştı. Felicity'nin gülümsemesi soldu ve arkasını dönüp Achaz Lord'a baktı.

"Sizin için ne yapabilirim, Lordum? Ondan uzun süre uzak kalamam. Kocamın karşılanması gereken ihtiyaçları var," dedi, son sözleri Tessa'nın kulaklarında çınlıyordu.

"Ah, söylemedim mi? Sen benim için burada değilsin canım," dedi Rordan, gözleri Tessa'ya kayarak. "Sen onun için buradasın."

"Ne?" dedi Felicity nefes nefese, bir kez daha Tessa'ya dönerek. "Ne yaptın?" diye tısladı.

Tessa onu görmezden geldi, tüm dikkati Rordan'daydı. "Bu nasıl bir sadakat gösterisi?"

"Bu bir barış teklifi," diye cevapladı, masadan inip yanına dönerken. Arkasına geçti ve kulağına eğilerek alçak sesle konuştu. "Onu duydun. Senin çok arzuladığın bir şeyi bilerek aldı. Ve o da buna izin verdi. Sana en çok arzuladığın şeyi getirdim, Tessalyn. Sana intikam getirdim."

Ve tanrılar, bu ses hoşuna gitmişti. Gücünün Felicity'nin manipülatif ruhuna nüfuz edip ziyafet çekmesini istiyordu. Kendisine ait olana dokunabileceğini düşünmenin öfkesini her an hissetmesini istiyordu. Hatalarını, artık bir şey yapmak için çok geç olduğunda fark etmesini istiyordu.

Ama yapamadı.

Sadece bu lanet olası kelepçe yüzünden değil, Theon'un bir planı olduğu için de. Ona her şeyi anlatmış ve son geceleri detayları değiştirip mükemmel hale getirmekle geçirmişlerdi. Şimdi bunu yapmak her şeyi mahvederdi.

Kelimeler boğazına düğümlendi ama zorla çıkardı. "Onunla ben uğraşamam."

"Onun olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu Rordan, onun yanına doğru dönerek.

"Hayır," dedi hemen.

"Daha sonra ...?"

"Ben..." Ama tanrılar aşkına, gücü çırpınıyor, ondan almak istiyordu. Ondandır. Ve tuzağa düşmüştü, o da tuzağa düşmüştü. Ve kendini boş ve bomboş hissediyordu. "Onu istemiyoruz," diye boğuk bir sesle söyledi, gücü boğazını tıkiyordu. Kelimelerin ağzından çıkmasını engellemeye çalışıyordu çünkü kesinlikle onu istiyorlardı. Açlıktan ölüyordu ve bu acı, çocukken açlıktan kıvrandığı zamanlardakinden çok daha kötüydü.

"Yazık," dedi Rordan, elini uzatıp saçlarından bir kısmını parmaklarının arasına alarak. "Öyleyse doğru anladığımdan emin olmak için, bu teklifi mi reddediyorsun?"

"Ne teklifi? Sadakatini nasıl gösteriyor?" diye sordu Tessa, belli ki paniklemiş olan Felicity'yi izleyerek.

"Sanırım Theon'un burada olması gerekirdi," dedi kadın, sesi titriyordu.

"Adını söyleme," diye çıkıştı Tessa, gücü bir kez daha alevlenip aynı anda sönerken. Başarısız oluyordu. Rol yapması gerekiyordu. Akşam yemeklerinde medeni davranması gerekiyordu. Kayıtsız kalması gerekiyordu ama yapamadı. Hiçbir zaman yapamamıştı. Dahası, Theon bir diyarın onun için ölmesine izin vermeyi teklif etmişti. Bu bir sadakat göstergesiydi.

Kadına sırtını dönüp Rordan'a dönerek sorusunu tekrarlardı. "Bu nasıl bir sadakat göstergesi?"

"Tatlı çocuğum," dedi, gülümsemesi fazla geniş, fazla sevinç doluydu, elini uzatıp saçlarında gezdirirken. "Sana sadakatimi gösterdiğimi mi sandın?"

Sırtını ona döndü ve ofisin kapısını bir kez daha açtı.

Her şey birdenbire hem çok gürültülü hem de çok sessiz oldu.

Ve nefes alamıyordu, hareket edemiyordu. Rahibe Cordelia ofise girerken hiçbir şey yapamıyordu.

"Sadakatim her zaman Achaz'adır," dedi Rodan soğuk bir sesle. "Ya sen? Artık onun itaatsiz torunusun. Ama denedim Tessalyn," dedi sesinde sahte bir sempatiyle. "Sana onun tarafına dönmen için son bir şans verdim. Tek yapman gereken dişi öldürmektir. Eşleşmesi öldüğü için Arius koltuğuna oturamazdı. Yine de seni almasına izin verirdik. Ondan bilgi almamız gerekiyor."

"Hangi bilgi?" diye sordu, bakışlarını Cordelia'dan alamıyordu.

Kadın her zamanki gibi heybetliydi. Kirli sarı saçları, ensesinde sıkı bir topuz şeklinde toplanmıştı. Nefretle dolu koyu lacivert gözleri dik duruyordu ve keskin yüz hatları, Tessa onu son gördüğünden beri daha da belirginleşmişti.

"Cressida'yı bir yere saklamış," dedi Rordan kısaca. "Onu geri istiyoruz."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum," dedi, ensesinde ter damlaları birikmiş ve boynundan aşağı doğru akıyordu. Malikane Annesi'nin hâlâ üzerinde böyle bir güce sahip olmasından ve büyüünün onu koruyamayacak şekilde kilitlenmiş olmasından nefret ediyordu.

Sanki düşüncelerini okumuş gibi Cordelia sırttı. "O iğrenç büyü olmadan o kadar da güçlü değilsin, değil mi?"

Denedi. Ruhundaki şey onu pençeledi, uludukça, homurdandıkça ve çığlık attıkça dizleri neredeyse boşaldı. Elleri saçlarındaydı, çekiştiriyor ve zorluyordu. Çünkü bu çok fazlaydı ve Cordelia buradaydı ve sadece bir gün daha hayatta kalması gerekiyordu.

Bir gün daha.

Bir saat daha.

Bir dakika daha.

Bir saniye daha.

Bir şarkı daha.

Ve çığlık atan onun gücü değildi. Ruhuydu. Nefesi çalınmadan hemen önce kendi dudaklarından dökülen sestir,

Cordelia her zaman sahip olduğu şeyi alıyordu.

Ayaklarının altındaki süslü halının üzerine diz çöken Rordan'dı. Önünde çömelen Rordan, yüzünde alaycı bir acıma ifadesiyle, "Sana yardım etmeye çalıştım, Tessalyn. Bunu sen yaptın," derken çenesini kaldırdı.

"Endişelenme Rordan," dedi Cordelia alaycı bir şekilde, yanına gelip nefes almaya çalışan Tessa'ya tepeden bakarak. "Onu nasıl kontrol altına alacağımızı bulana kadar tutabileceğimiz bir yer biliyorum. Onun asiliği konusunda deneyimim var."

Tessa, bileğindeki kelepçeyi tırmalayarak çılgınca başını salladı ama Cordelia dirseğini kavrayıp onu ayağa kaldırdı. Tessa, tıpkı Luka'nın öğrettiği gibi, topuklarını yere vurarak dirseğini yukarı ve geriye doğru savurdu. Cordelia'nın büyüsünü gevşeterek küfür ettiğini duydu ve Tessa derin bir nefes aldı. Ama sonra, etrafını saran ışıkla birlikte, nefesinin çalınmasından daha fazlası oldu. Bileklerini bağladı.

"Ona yardım et," diye emretti Rordan, Felicity'ye ve kadın tereddüt etmedi. Tereddüdü gitmiş, yerini küçümseme almıştı. Tessa yaklaşırken bundan daha fazlasını hissedebiliyordu. Gücünün onu sardığını, onu işbirliğine ikna etmeye çalıştığını hissedebiliyordu. Ama Rordan haklıydı. Yeterince güçlü değildi.

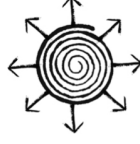
Cordelia'nın büyüsü tekrar vurmadan önce, derin bir nefes almayı başardı. Dex'le birlikte buradayken bakmaktan kaçındığı o küçük, karanlık alana doğru çekildi. Felicity öne atılıp dolap kapağını açtı.

Ama kapı açılırken duvara çarpan başka bir kapı vardı. Hepsi döndü, Cordelia Tessa'yı yere düşürdü.

Ve o, etrafı karanlıkla çevrili bir halde kapıda duran Theon'du. Kanatları açıldı, arkasında karanlık bir fon vardı ve zümrüt yeşili gözleri, tanıdığı bir öfkeyle parlıyordu. Kendi ruhunda hissettiği bir öfkeydi bu, çünkü öfkesinin onun öfkesiyle karıştığını hissediyordu.

Kendini ölüme bağlamıştı ve adam onu almaya gelmişti.

24

THEON

Görüşü karanlıkla bulanıyordu ve görebildiği tek şey diz çökmüş Tessa'ydı. Nefes nefese kalmış, yüzü kıpkırmızıydı. O lanet dolap kapağı açıktı ama burada neler olduğunu anlamak için bunu görmesine gerek yoktu. Tessa'nın tüm panik halini hissetmişti. Çaresizliğini, öfkesini.

"Cordelia," dedi soğuk bir sesle, odaya girip kapıyı arkasından sertçe kapatırken. "Ne beklenmedik ama fırsatçı bir sürpriz."

"Theon-" diye başladı Felicity, ama Theon tek parmağını kaldırıncı ağızını kapattı.

"Şimdi, eğer yanıyorsam beni düzeltin ama Tessa ile olan ilişkiniz hakkında bir tartışma yaptık mı, yapmadık mı?"

Malikanenin Annesi dilini şaklattı. "Her şey ortaya çıkmadan çok önceydi, genç varis. Artık burada gücün yok."

Theon sadece gülümsedi. Onu tökezletmek için yapması gereken tek şey buydu. Etrafındaki karanlığın yoğunlaşmasına gerek yoktu. Yoğun bir sis gibi yerde sürüklenip onu yutmasına gerek yoktu. Gerekmeyordu ama gerekti.

"Rordan," dedi Cordelia gergin bir sesle. "Ona sor. Bilgi karşılığında bir takas yap."

"Ne harika bir fikir," dedi Achaz Lordu, masaya yaslanıp sürüklendiği yerden sakince. "Bana annenin yerini söyle, ben de buradaki işleri... halletmeni sana bırakayım."

"Ne?" dedi Cordelia öfkeyle, efendiye dönerek. "Beni burada onlarla bırakamazsın!"

Theon odanın karşısına geçti ve Tessa'ya elini uzattı çünkü odadaki herkes önünde diz çökmüşken, o diz çökmüşken düzgün düşünemiyordu. Theon elini Tessa'nın etrafına dolayıp ayağa kaldırırken, Tessa'nın parmakları titriyordu. Daha fazlasını yapmak istiyordu. Onu göğsüne çekmek. Onu Cordelia, Rordan ve önümüzdeki günlerde karşılaşacakları her şeyden korumak istiyordu. Hiçbir şeyden korunması gerekmediğini bilse bile, bu yine de içgüdüselidi. Sevdiğini güvende tutmak. Hayatı boyunca yaptığı şey buydu.

"Annemin nerede olduğunu bilmiyorum," dedi Theon, gücü Tessa'yı sararken Rordan'a bir kez daha dönerek. Tessa'nın kaygısının hafiflediğini hissetti ve elini kaldırıp karanlığın parmaklarının arasında dolaşmasına izin verdi.

"Yalan," diye tısladı Rordan.

Theon, hiç tereddüt etmeden büyüünden bir hançer çıkarıp avucunu kesti. Bıçağı bir kenara fırlatıp kanının yere damlamasına izin verdi. "Kanım ve soyundan geldiğim tanrı üzerine yemin ederim ki, annemin nerede olduğunu bilmiyorum. Dürüstlüğümlü sorgulamaktan çekinmeyin."

Rordan onu uzun uzun inceledi, odadaki herkes nefesini tutmuş gibiydi, masadan inmeden önce. Kendi hançerini çekip avucunun içinden geçirdi ve Theon'un elini kavradı.

"Bir daha söyle de kanın yalanını ortaya çıkarsın," dedi Rordan alçak ve sert bir sesle.

"Kanım ve soyundan geldiğim tanrı üzerine yemin ederim ki annemin nerede olduğunu bilmiyorum," diye tekrarladı Theon.

Rordan elini sıktı ve Theon avuçlarının arasındaki kanın yalanlarla kıvılcımlanmasını beklediğini biliyordu ama bulacağı tek şey gerçektir.

Birkaç saniye sonra Rordan alaycı bir tavırla elini indirdi. "Bu iş bitmedi." Sonra bakışları Tessa'ya kaydı. "Olman

gereken her şeyi inkâr ediyorsun. Achaz, bu ihanetin bedelini ödetecek."

Parlak bir ışık parladı ve o, bir ışık portalından geçti.

"Rordan!" diye bağırdı Cordelia, onu takip etmeye çalışarak ama Theon'un büyüü birdenbire ortaya çıktı, kızın boğazını sardı ve onu geriye doğru çekti.

Bağırdı -ya da bağırmaya çalıştı- ama karanlık daha da yoğunlaştı. Cordelia dizlerinin üzerine çöktü, parmakları gücü tırmalıyordu.

"Onun ölümünü senin üstleneceğini biliyorum küçük fırtına," dedi Theon kasvetli bir şekilde. "Ama senin adına üstlenmek için iznini isteyeceğim."

Tessa ona baktı ve bağın aşağısında ne yapacağını bilemediği bir şey hissetti. Çarpık ve kötüydü, ama aynı zamanda sıcak ve hafifti.

"Bunu işkence gibi mi yapacaksın?" diye sordu, başını eğip eski malikane annesinin nefes almakta zorlanmasını izlerken sesindeki o ürkütücü tını geri geldi.

"Çocukluğunu nasıl işkenceye dönüştürdüysen ben de öyle yapacağım," diye cevapladı ve Cordelia'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Büyüsünü ele geçirme çabasından vazgeçip, ondan uzaklaşmaya çalıştı.

Etraflarında şiddetli bir rüzgar estiğinde oda sallanıyor, kendisi de aynısını yapıp havalarını çalmaya çalışıyordu ama o buna hazırlıklıydı. Karanlık bir güç kalkanı onun ve Tessa'nın etrafını sarmıştı. Tessa, rezervlerini buna harcamak aptallıktı ama o, tam da bunu yapmasına izin vermişti.

"Theon," diye soludu Tessa, Cordelia'nın panikle yere yığılıp sadece kısa, minik nefesler alabilmesini izlerken yüzünde günahkârca kötü bir ifadeyle.

"Kimse sana izinsiz dokunamaz, Tessa," dedi Theon, takım elbisesinin ceketini çıkarıp kollarını dirseklerine kadar sıvarken.

"İznin var mı?" diye sordu meydan okuyan bir alayla.

Duraksadı, yavaşça ona döndü. Sonra uzanıp boğazını kavradı, onu kendine doğru çekti ve "Hayır, Tessa. Seninki,"

dediğinde sözleri dudaklarında uçtu. Tessa'nın gözleri, o güç sönmeden önce parladı. Cordelia'yla ve sonra o lanet olası kelepçeyle ilgilenecekti. "Şimdi uslu bir kız ol ve bana o hançeri getir."

Kadın, Cordelia'nın çaresiz ve beceriksiz saldırılarından kurtulmadan önce ona alaycı bir gülümsemeyle baktı. Kadının gücü onu Cordelia'nın çaresiz ve beceriksiz saldırılarından korudu. İlerledi, kadının yanında durdu ve ona baktı. Kadının ağzı sudan çıkmış balık gibi açılıp kapandı ve Theon, biraz hava yutmasına izin verecek kadar elini gevşetti. Kadın öksürdü ve tükürdü, nefes nefese kaldı.

"Bunu yapamazsın," diye soludu Malikane Annesi, azalan gücüyle bir şeyler yapmaya çalışıyor ama başaramıyordu.

"Elbette yapabilirim," dedi Theon, Tessa elinde hançerle yanına dönerken. "Sen benden aşağıdasın. İşler böyle yürüyor, değil mi? Senden aşağıda olduğunu düşündüğün Tessa'ya işkence mi ettin?"

"Kontrol edilemez biri," dedi Cordelia, kötülük dolu bakışlarını Tessa'ya çevirerek. "Kontrol etmeyi öğrenmesi gerekiyordu."

"Ben de senin için aynısını söyledim," dedi Theon soğuk bir sesle. "Çünkü her seferinde yanında olduğunda kendini kontrol edemiyor gibisin. Yani senin mantığına göre bu biraz disiplin gerektiriyor, değil mi?"

"Burası benim mülküm!" diye bağırdı, sesi çok tizleşti ve koyu, incecik sarmaşıklar gövdesinden ve göğsünden yukarı doğru tırmanmaya başladı. "Yapamazsın, ben bir Mülk Annesiyim! Bana koruma sözü verildi!"

"Ve sana bunu veriyorum," dedi Theon sakince, gücü boynundan yukarı tırmanırken. "Şu anda seni ondan koruyorum. Merhametim için minnettar değil misin?"

O simsiyah saç telleri ağzının üzerinde yükselip havada asılı kalmıştı ve Cordelia'nın gözleri fal taşı gibi açılmış, telaşlıydı. Dehşeti elle tutulur cinstendi ve Theon, Tessa'ya baktı. Yerde yatan Malikane Annesi'ni izlerken ifadesizdi ama Theon onu hissedebiliyordu. İntikamın o şeytani zevkini

hissedebiliyordu. Vahşice bir intikam ihtiyacını hissedebiliyordu. Ona bunu verecek, izlemesine izin verecek kadar önemseyen birinin yarattığı o çekingen hayranlığı hissedebiliyordu çünkü her şey onun içindi.

"Sana bir soru sordum," diye sordu Theon ve Cordelia sert ses tonu karşısında irkildi. "Minnettar değil misin?"

"Gücü kilitlendi. Gücü olmadan hiçbir şey," diye alay etti Cordelia ve sonra Tessa'nın içten içe irkildiğini hissetti. Kimsenin göreceği bir şey değildi çünkü duygularını gözlerden uzak tutmakta ustaydı, ama hissetti. Ve özdenetimini elinde tuttuğu tüm tasmalar koptu.

O sarmaşıklar Cordelia'nın burnuna saplandı ve çığlık atmak için ağzını açtığı anda boğazından aşağı indi. Yavaşça hareket etti, o karanlığın kan dolaşımına yavaşça sızmasına izin vererek, herhangi bir ejderha ateşinden daha sıcak yanmasına izin verdi. Ölüm kasıp kavurdu, kanını yavaşça kirletti ve vücudunda akmasına izin verdi. Damarları sertleşti, önce kül grisi, sonra yavaş yavaş vücudunda siyah ağlara dönüştü.

Ve dışarıda, çığlık atmamasını, nefes almamasını, görmemesini, hareket etmemesini sağlıyordu. Gücü, onun bir uzantısı gibi hareket ediyor, uzuvlarını büküp kasılmasını sağlıyor, kemiklerinin kırılıp istediği pozisyona gelmesini umursamıyor. Küçük. Sınırlı.

Lanet olası bir dolaba sığabilecek kapasitede.

Ama henüz bitmemişti. Yanına çömeldi, kadının gözyaşları acı içinde kıvrılırken yüzünden aşağı akıyordu. Theon çenesini kavrayıp yüzünü yana çevirdi.

"Ona bak," diye emretti, Tessa'ya başını sallayarak. "Şimdi gözlerinin içine bak."

Sözleri vahşi, yabani ve evcilleştirilmemişti çünkü bu kadın, Tessa'dan çok daha önce bir şeyler almıştı.

Theon, Tessa'ya da bakabilmek için kıpırdandı. Cordelia'ya bakarken, Tessa'nın her hali soğuk ve umursamazdı. "Ona söylemek istediğin bir şey var mı, fırtına?" diye sordu Theon, çünkü bu onun son şansydı.

"Çok fazla sorun çıkarıyor," dedi Tessa, karanlığı etrafında dolanıp saçlarının arasından, kollarının etrafından dolanarak, ışığının şu anda yapamadığı şeyi yapıyordu.

İhtiyacı olan tek şey bu sözlerdi ve solgun ve kıvranan Cordelia'ya döndü. "Gözlerini ondan ayırma," dedi. "Gördüğün son şeyin o olmasını istiyorum."

Cordelia'nın gözleri bir şekilde daha da açıldı ama adamın eli onları örttü. O oniks sisi keskinleştirdi, elle tutulur ve sivri bir hal aldı, tıpkı Tessa'yı yıllardır karanlık boşluklara hapsettiği gibi, onun da karanlıkta hapsedildiğinden emin olmak için göz yuvalarına derinlemesine saplandı. Tessa'nın çığlıklarını duyması için boğazındaki pençeyi gevşetti ve iyi olduğundan emin olmak için ona hızla baktığında, gülümsediğini gördü. Karanlık gücüyle sarmalanmış halde, tıpkı Kaos gibi görünüyordu.

"Bu yeterli mi, fırtına?" diye sordu, Cordelia'nın kalbi hızla atarken ölüm vücudunda daha da şiddetle pompalanıyordu.

"Hiçbir şey asla yeterli olmayacak ama ona bir saniye daha harcamak istemiyorum." dedi ve hançeri uzattı.

Gülümsemesi onunki kadar karanlıktı ve bıçağı aldı. Kabzasını sıkıca kavrayarak, doğrudan Cordelia'nın kulağına konuşabilmek için ona doğru eğildi.

"Arius onun büyükbabası. Azap Çukurları'nda özel bir yer edinmeni sağlamak için senin hakkında bilgi sahibi olmasını sağlayacağız," dedi.

Boğazından hırıltılı bir ses geldi, ama adam hançeri göğsüne, doğrudan kalbine saplayınca sesi kesildi. Gücü onu takip etti ve zaten kararmış olan kalbine ölüm getirdi.

Sonra her şey sessiz ve sakin oldu.

Theon yavaşça ayağa kalktı ve bıçağı Cordelia'nın göğsüne sapladı. Tessa'ya dönüp yüzünü tamamen ona doğru çevirdiğinde, içindeki adrenalin her yeri sarmıştı. Tessa, daha önce hiç görmediği şeylerle dolu, mor-gri gözlerle ona bakıyordu. Konuşmak için ağzını açtı, ona ulaşmak için bir elini kaldırdı, ama sonra başka bir el onu görüş alanından çıkarınca şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

"Arius aşkına, Theon, iyi misin?" diye haykırdı Felicity, Tessa'yı iterek kollarını boynuna doladı. Tessa, Tessa'nın dokunuşuyla kaskatı kesildi, az önce aldığı intikamın etkisiyle neler olduğunu tam olarak kavrayamadı. Diğer kadının bu odada olduğunu bile unutmuştu.

Geri çekildi, avuçlarını göğsünden aşağı kaydırıp ve sanki yara arıyormuş gibi ona baktı, sonra Tessa'nın sesi boşluğu doldurunca donakaldı.

Soğuk.

Çılgınca.

Ölümcül.

"Gerçekten sana ait olmayan şeylere dokunmayı bırakmayı öğrenmelisin."

Felicity omzunun üzerinden baktı ve Theon, "Bu seni ilgilendirmez. Kocama istediğim zaman dokunurum," dediğinde sesindeki alaycı tonu duyabiliyordu.

"Öyle mi?" diye sordu Tessa, başını yana eğerek. Theon sırtışını saklamamak için tüm öz kontrolünü kullanmak zorunda kaldı.

Menekşe rengi gözler ona döndü ve o sadece hafifçe başını salladıktan sonra ellerini ceplerine soktu ve bir adım geri çekildi.

"Evet," diye karşılık verdi Felicity, görebildiği her şeyi kaçırarak.

Tessa'nın parmakları yanlarında esniyordu. Hareket etmeye, daireler çizmeye, Felicity'yi görüş alanında tutmak için dönmeye zorlamaya başlaması. Malikane Annesi'nin kurbanı gitmişti ve onun yerine bir avcı gelmişti. Onun yerine, onu aşağı çeken yükten kurtulmuş biri gelmişti. Onun yerine, kendisine ait olanı talep edip sikişmek üzere olan bir avcı vardı. Dün gece ona her şeyi vermiş olsa bile, ödülün kendisi olduğunu bilmek ona bir şeyler hissettiriyordu.

"Söyleyin bana Bayan Davers, size dokundu mu?" diye sordu Tessa, sesi ölümcüldü ve Felicity bunu da bir şekilde kaçırdı.

"Elbette öyle. Bizi etkinliklerde birlikte gördün."

Tessa'nın dudakları kıvrıldı ve mırıldandı. "Evet, görünüş için sırtınıza bir el koymak, zevk çığlıklarınızı bastırırken sizi duvara yaslaması gibi bir şey."

"Bazılarımız klas," diye karşılık verdi Felicity. "Karanlık bir köşede sevişirken bulunamam. Ben bir Lord'un karısıyım. Eşleşme beklentileri var, Tessalyn, ki senin anlamamanın zor olabileceğini anlıyorum."

Tessa'nın kahkahası karanlıktı. "Ama sen bir Eş değilsin. Bir eş değilsin. Ve bir Aziz Orcas da değilsin."

Felicity, Tessa etrafında dönmeye devam ederken hâlâ dönerek "Tıs ...

"Çok iyi bir yalancıyım ama bu sefer doğruyu söylüyorum. Sor bakalım ona," dedi Tessa, gülümsemesi giderek artarak.

Felicity ona döndü. "Theon, onun senin Kaynağın olduğunu biliyorum ama burada bir şeyler yapılması gerekiyor."

"Bir şeyler yapılıyor," diye cevapladı, ceplerinden birinde küçük bir şişe olan ellerini çıkararak. Felicity'nin yanından geçip Tessa'nın yanına gitti, kolunu tutup kolunu geriye itti. Tıpayı çıkarıp manşete birkaç damla kan damlattı ve alet pat diye açıldı.

"Nasıl?" diye soludu Tessa, büyüğü ortaya çıktığında gözleri titreyerek kapandı, etrafındaki alanı dolduran ışık tekrar dışarı yayıldı.

"Brecken," diye alçak sesle cevapladı, tıpayı yerine takıp kelepçeyi cebine soktu. Adam kelepçeyi ortalıkta bırakmaması konusunda onu uyarmıştı ve nasıl imha edileceğini bulana kadar yanında tutması gerekecekti.

Tessa avuçlarını kaldırdı, onları incelerken kaşlarını çatı. "Bir sorun var."

"Ne demek istiyorsun?"

"Öyle değil... Bir sorun var," dedi tekrar.

"Elbette bir sorun var," diye çıkıştı Felicity yanlarına gelerek. Elini Theon'un koluna koydu. "Ben de aynısını söylüyordum. Sen—"

Ama sonra Tessa'nın yumruğu yüzüne çarptığında çığlık attı.

"Sana ait olmayan şeylere dokunmayı bırak," diye öfkeyle bağırdı. Bir sorun olsa da, yumruğunun etrafında hâlâ hafif ışık izleri vardı. Ve o güç, Felicity'nin yanağında iz bırakmış, her atışta çıtırdayıp enerji dalgaları göndermişti.

"Bana böyle davranamazsın!" diye bağırdı Felicity yüzünü tutarak. "Ben bir Miras'ım—"

"Sanki hiç umursamıyormuşum gibi," diye öfkelendi Tessa ve ona doğru bir adım attığında Theon hafifçe kolunu kavradı. "Bu diyardaki diğer tüm Mirasçılar gibi sen de güce önem veriyorsun. O sözleşmeyi imzalamanın tek sebebi bu. Söyle bakalım, sen ve Cressida son aylarda ne planladınız?"

"Bu seni ilgilendirmez," diye karşılık verdi Felicity ve Theon, onun gücünün Tessa'yı sarmaya çalıştığını hissedebiliyordu.

Ve Tessa'nın kaosu kendisine saldırmasına izin verdiğini Felicity'nin irkilmesinden anlayabiliyordu, gücü geri çekilirken küçük bir çığlık duyuldu.

"Theon!" diye haykırdı Felicity. "Daha önce ne dediğini biliyorum ama hâlâ bana ihtiyacın var. Arius Lordu olmak için bir eşe ihtiyacın var."

"Benim de bir tane var," diye yanıtladı Theon. "Ama merak ediyorum. Cressida'yla ne konuştunuz?"

Gözleri büyüdü ve küçük bir adım geri çekildi. "Bana rehberlik ediyordu. Onlarca yıldır bir Lord'un karısıydı. Ben sadece senin ihtiyacın olan kişi olmak istedim, Theon."

"Size nasıl rehberlik etti?"

"Bana rolüm hakkında tavsiyelerde bulundu. Devram siyaseti. Sana en iyi nasıl hizmet edeceğim ve görevlerimi nasıl yerine getireceğim konusunda," dedi ve şimdi öne doğru ilerliyordu. Ona uzanmak ister gibi kollarını kaldırdı ama Tessa'ya baktı ve yüz hatları tekrar sertleşti. Elleri yanlarına düşüp yumruklarını sıktı. "Pekala. Annenle ne konuştuğumuzu bilmek ister misin? Zor birisin Theon. Kendimi sana sunmaya çalışıyordum ve sen tek istediğin

oydu. Ama o senin varisini yaratamaz. Bunu konuştuk. Yani, evet, bunu nasıl elde edeceğim konusunda bana fikirler verdi."

Tessa'dan sert bir kahkaha yükseldi. "Oğlunu nasıl baştan çıkaracağın konusunda Cressida'ya tavsiye almak için gittiğini mi söylüyorsun?"

"O benim kocam!" diye bağırdı, öfkesi giderek artıyordu. "Bir varis doğurmazsam, hiç olurum."

"O zaman mesele güçtür," dedi Tessa.

"Her zaman güçle ilgilidir," diye alay etti Felicity. "Evet, bunun için yetiştirildim ama aynı zamanda istiyorum da. Bu pozisyonun getirdiği statü ve şöhreti istiyorum. Bunun için her şeyi yapmaya hazırım."

"Yani Cressida'yla yakınlaştın mı?" diye sordu Tessa. "Theon'un ondan hoşlanmadığının farkında mısın?"

"Umurumda değil," diye tısladı ve Theon, Tessa'nın ne yaptığını aniden fark etti. Felicity o kadar öfkeliydi ki düşünmeden konuşuyordu. Sırları ifşa ediyordu. Tessa'ya birden fazla kez yaptığı bir şeydi. Çok zekice bir fırtınaydı.

"Theon bana vakit ayırmadı, ben de annesine gittim," diye sayıklıyordu Felicity. "Her şeyi denedik ama ona ikram ettiğim içkileri hiç içmedi. Gerçekleştirene kadar seviştığımızı düşünmeni sağladım. Bunu gerçekleştirmek için Valter ve Cressida'nın benden istediği her şeyi yaptım. Kendimi çıplak ve istekli bir şekilde sunduğumda bile asla pes etmedi. Günler önce ona seni elde edebileceğini ve beni sadece bir çocuk doğurmak için kullanabileceğini söyledim. Onu bana bağlamak için sadece bir kez pes etmesi yeterliydi."

Ne söylediğini fark edince kahverengi gözleri kocaman açıldı. Titreyen bir el kalkıp ağzını kapattı.

"Tekrarla," dedi Theon soğuk bir şekilde.

"Onu duymadın mı?" diye sordu Tessa, sesine o doğal olmayan zevk sinmişti. "Seni kandırıp bir bağ kurmaya çalışıyordu. Bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum."

"Sadece ne kadar iyi olduğumuzu gördüğünde benim bir engel değil, bir kazanç olduğumu anlayacağını düşündüm," dedi Felicity titreyen bir sesle.

Tessa başını iki yana sallayarak kolunu Theon'un elinden kurtardı. "Yalancıların en büyük özelliği, kendi yalancılarımızı kolayca tanımamızdır," diye mırıldandı Tessa, ona doğru yaklaşırken. Gücü, olması gerekenden çok daha zayıf bir şekilde, titreyerek akıp gidiyordu ama Felicity'nin geri çekilmesine yetecek kadardı.

"Ben bir Lord'un karısıyım," dedi Felicity. "Bana dokunamazsın."

"Hayır, ben bir Lord'un karısıyım," diye karşılık verdi Tessa. "Seni uyarmıştım. Aylar önce, onun benim olduğunu söylediğim bir masada oturmuştuk. Sonra buraya geldiğinde, yerini bulmanı söylemiştim. Birkaç dakika önce sana onun eşi olmadığını söylemiştim, ama yine de sana ait olmayan bir şeye dokunmaya devam ediyorsun."

"Sen hayal görüyorsun."

"Ona sor," diye mırıldandı Tessa tekrar.

Ve Felicity gözlerini yavaşça ona doğru kaydırdığında sonunda her şey anlaşılmış gibiydi. "Theon?"

"Geçen gece sana bunun ne olduğunu hatırlaman gerektiğini söylemiştim. Buraya ne için geldiğimi," diye yanıtladı Theon. "Ama beni seninle sevişmeye ikna etmenin beni sana ne kadar bağlayacağını merak ediyorum. Bir çocuk mu? Bir sevişmeden sonra mı? Olasılıklar astronomik."

Felicity başını sallıyor, gözlerinde yaşlar birikirken elini kaldırıyordu. "Anlamıyorum. Sen benim kocamsın. Bu bir Birleşik Krallık bayrağı."

"O benim kocam," diye tısladı Tessa, önceki vuruşundan kalan güç Felicity'nin yanağında tekrar parlayarak onu çığlık attırdı. "Ama senin ona bağlı olman ve Valter'la yaptığın pazarlık meselesi var."

"Bana bu bağlamayı anlat Felicity," diye emretti Theon ve gücü belirip ona doğru sürüklenince irkildi.

"Valter dedi ki... Bir varis doğurmasını sağlayacak bir yolu vardı. Bunu daha önce de yapmıştı. Bir kez birlikte yattığımız sürece, o gece hamile kalmama gerek kalmayacaktı. Sadece hamile olduğuma inanmanı sağlamamız gerekiyordu. Sonra gerisini o halledecekti," diye itiraf etti, gözlerinden yaşlar süzülürken.

"Ne bok?" dedi Theon. Şok olması gerekirdi ama değildi. Babası her zaman tam olarak istediğini elde etmesini sağlamıştı. Sonuçta, babasının ifadesinin kanıtı değil miydi? Herkes onun Cressida'nın çocuğu olduğuna inanmıştı.

"Özür dilerim Theon," dedi, sesinde korku ve panik vardı. "Öyle demek istemedim—"

"Üzgün değilsin," diye araya girdi Tessa, etrafını sararak. "Sadece yakalandığın için üzgünsün."

"Bu değil—"

"Berbat bir yalancısın," dedi Tessa yapmacık bir acımayla. "Ama amacın bu muydu? Onu bir çocukla tuzağa düşürmek mi?"

"Bir çocuk, güç konumumu garanti altına alırdı. Tek istediğim buydu," diye karşılık verdi. "Theon, Axel veya başka bir krallıktaki bir varis olması umurumda değildi." Sonra bakışlarını Theon'a çevirdi. "Ve şimdi de kendini mahvettin. Onu asla Eşin ve Kaynağın olarak kabul etmeyecekler. Krallıklar arasında bir dengesizlik var, asla izin vermeyecekler. Annenin dediği gibi, her şeyi çöpe attın. Sandığın kadar zeki olsaydın, onu teslim eder ve ondan kurtulurdun. Bırak Rordan onunla ilgilensin ki krallık yoluna devam edip işine geri dönebilsin."

Tessa o anda hareketlendi ve Theon'un gözleri şaşkınlıkla açıldı. Çünkü gücüyle saldırmamıştı. Hemen değil. Hayır, Felicity'yi yere sererken her şey fizikseldi. Felicity çığlık atarak Tessa'yı üzerinden atmaya çalıştı ama Luka ile yaptığı antrenmanın işe yaradığı belliydi. Tessa, Felicity'nin üzerine çıkarken elini boğazına doladı. Gücü gidip geliyordu ve haklıydı. Bir sorun vardı. Ama o an umursamıyor gibiydi.

Yumruğunu savurarak Felicity'nin diğer yanağını da yaraladı. "Bu, aylar önce o lanet olası odamızda olduğun için," diye alay etti ve Theon'un içindeki her şey onu izlerken öfkelenildi. Vahşi, dengesiz ve ona karşı sahiplenici. Güç kıvılcımlarının birkaçı etrafında uçuşarak ona doğru eğildi. "Doğrusunu söylemek gerekirse, benim hakkımda ne söylediğin umurumda değil. Senin fikrin, Cordelia'nın oradaki çürüyen kemikleri kadar önemli. Ama ona dokunmaya devam ettin."

Avucunu kaldırdı ve Theon, gücünün oluşturduğu dalgalı girdap oluşana ve ardında daha önce hiç görmediği bir hançer bırakana kadar ne yaptığını anlayamadı. Felicity çığlık atmaya çalıştı ve Tessa tutuşunu biraz gevşetti.

"Sen delisin," dedi Felicity hırıltılı bir sesle.

"Gerçekten de," diye mırıldandı Tessa, elindeki hançeri çevirirken. "İnsanlar bizim olanı almaya çalıştıklarında böyle şeyler olur. Bundan hoşlanmıyoruz."

"Tessa," diye araya girdi Theon, kızın içine düşeceği sarmalın farkında olarak.

Tessa iç çekti, parmakları hançerin kabzasını daha da sıkı kavradı. "Ama hâlâ ona bağlısın ve bundan hoşlanmıyorum. Özellikle de onu kandırıp çocuk sahibi olmaya çalıştığını öğrendikten sonra. Ama bundan da öte, Valter'le bir pazarlık var ve her şey sana dönüyor."

"Benim bununla hiçbir ilgim yok," dedi Felicity, Tessa'nın ağırlığı altında kıvranarak.

"Senin de bununla çok ilgin var," diye tısladı Tessa. "Ve istemediğin halde kapana kısılmış, sınırlandırılmış ve bağlı olmanın ne demek olduğunu biliyorum. Buradaki ikilemi kesinlikle anlayabilirsin. Çünkü senin gibi insanları tanıyorum. İstediklerini elde edene kadar asla durmayacaksın ve ne yazık ki senin için bu bizim sorunumuz."

"Ejderha senin!" diye haykırdı Felicity. "İkisine birden sahip olamazsın. Bu şekilde olmaz."

Tessa, onun sözleri üzerine hafifçe geri çekildi ve Felicity bundan faydalandı. Dönerek Tessa'yı üzerinden attı.

Şaşkınlıkla hançer elinden kurtuldu ve Felicity onu kaparak Tessa'nın dizlerinin üzerine çöktüğü yere doğru koştu.

"Yapılması gerekeni yapmazsa, ben kendim yaparım," dedi Felicity, kararlılığı yüz hatlarına yansımıştı. "Gitmiş olacaksın. Diyar güvende olacak ve o benim olacak."

Theon, gücü sarsılarak onu durdurmak için hamle yaptı ama buna gerek yoktu. Tessa elini kaldırdı, ışığı Felicity'nin bileğini sardı ve Felicity kolunu indirirken bileğini kırdı. Hançer Tessa'nın göğsünden birkaç santim uzaktaydı ama yere düştü.

"Lanet olası eşyalarım dokunmayı bırak," diye homurdandı Tessa, hançeri kaldırıp Felicity'nin boğazına saplayarak. Felicity'nin göğsüne saplarken kan fışkırdı. Kadın nefes nefese kaldı, yan düşerken bir el kabzaya uzandı ve Theon, Tessa'nın gücüne denk bir kor haline gelip tamamen yok oluşunu hayranlıkla izledi.

"Sır saklıyorsun, Tessa," diye mırıldanarak onu azarladı, ona doğru yürüyüp elini uzattı. Parmakları onun parmaklarına kaydı, onu ayağa kaldırırken avucunda kan lekeleri belirdi. Diğer eliyle çenesini kavrayarak gözlerini kendisine çevirdi. "Muhteşemsin," diye homurdandı.

"Söyle," dedi hırıltılı bir sesle, az önce yaşadığı coşku mor irislerinde parıldarken, sözleri sert ve boğuktu. Ne duymak istediğini biliyordu.

"Senin, küçük fırtına. Sadece senin. Her parçam."

"Onu öldürdüğüme pişman değilim."

"Gerekeni yapıyoruz, pişman değiliz" diye yanıtladı.

"Şimdi ben kötü adam mıyım?"

"Öyle olup olmadığın umurumda değil. Yine de gökyüzündeki her yıldızı senin için feda ederim," dedi, koluna uzanıp kolunu geriye çekerek yepyeni bir işaret ortaya çıkardı.

Bileğine, ışık bantlarının hemen altına dolanmıştı. Daha önce hiç görmediği bir işaret'ti, ancak Rordan ve Hanımlar'la görüşükten sonra -lordluk şartlarını açıkladıklarında- Felicity'yi aramıştı.

Daha sonra Cienna ile iletişime geçti.

Sahte bir Birlik İşareti'ne ihtiyacı vardı, evet, ama daha fazlasına da ihtiyacı vardı. Kendisini ve Tessa'yı bağlayacak bir Birlik İşareti'ne ihtiyacı vardı ve dün gece Brecken, Theon'u Tessa'nın odasına götürürken Cadı'yı da yanında getirmişti. Tessa planını kabul etmişti. Onu asla zorlamazdı. Başka bir şey bulurdu ama o kabul etmişti. Kendi seçtiği, kendi şartları olan bir bağlama. Theon'un uzaktan yakından kabul edebileceğini hiç düşünmediği, ama sonunda gerçekleşeceğini umduğu şartlar.

Ama bu onun elinde değildi

Başparmağını bileğinin etrafına dolanan siyah beyaz halkalar ve girdaplar üzerinde gezdirdi, bunlar kendi bileğindekiyle aynıydı.

"İyi misin?" diye mırıldandı.

"Bizde bir sorun var," dedi, avuçlarını kaldırıp inceledi.

"Gücünle mi?"

Başını salladı. "Sanki... boş gibi. Ruhumda sadece tortuları var, sanki sadece kısa patlamalarla ortaya çıkabiliyormuş gibi. Hiç böyle olmamıştı."

"Ama Felicity'yi öldürdün," dedi. "Gücün böyle dolmuyordu değil mi?"

"Evet, ama gücüm yetmedi. O... başka bir şeydi."

"Bunu bana anlatman gerekiyor, yoksa yardım edemem, Tessa."

Cevap veremedi bir ışık parladı ve bu onun ışığı değildi. Theon onu arkasına itti ama orada kalmadı, çünkü elbette kalmayacaktı.

Rordan, Dex'in yanında bir portaldan adım atarken değil.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Theon, gücü hemen Tessa'nın etrafında dolandırırken.

"Görüyorum ki kelepçeyi nasıl çıkaracağını bulmuşsun," diye yanıtladı Rordan, bakışlarını yerdeki Cordelia cesedinin dağınıklığına dikerek. "Dexter çözmüş olabileceğini düşünmüştü. Bu yüzden bir anlaşma yapmaya geldik. Kelepçeyi bize ver, ikiniz de gidebilirsiniz."

"Öyle mi?" diye sordu Theon şüpheyile.

"En kısa zamanda tekrar görüşeceğimizden eminim."

"Peki ya reddedersek?"

"Ah, o zaman seni cinayetten tutuklamak zorunda kalacağız," diye cevapladı. "Ya adam kaçırmaktan? Karın nerede?"

Ne o ne de Tessa bu soruya cevap verdi, ama Theon, "Peki bizi alıkoyabileceğinizi nereden çıkarıyorsunuz?" dedi.

Rordan gerçekten uğursuz bir şekilde gülümsedi. "Gücünün olması gerektiği gibi olmadığını biliyorum. Son iki haftadır büyüsünü emen o kelepçeyle, bu sabah onu daha da uyutmak için bir hamur işi yemeye ikna edemesem bile. Bunun ötesinde, henüz bir Lord değilsin. Olsan bile, Kaynağın zayıfladı. Beni alt edecek kadar güçlü değilsin, ama tüm bunların yanı sıra, onlara da sahibim."

Sözlerini söyler söylemez odada melekler belirdi. Bazıları içeri giriyor, bazıları da ofis kapısından içeri dalıyordu. Bir düzineden fazlaydılar. Bazılarının parmak uçlarında güçler uçuşuyordu; bazılarının silahları vardı.

"Beni hayal kırıklığına uğratiyorsun, Tessie," dedi Dex, ona soğuk ve sert bir bakış atarken. "Sana her şeyi vermeye çalıştım. Her şey bittiğinde seni eve götürürdüm."

"Ahaz asla yaşamama izin vermezdi," diye cevapladı. "Beni kirli işlerini yapmak için kullanır, sonra da damarlarımda akan Arius kanı için beni öldürürdü."

"Ve şimdi seni öldürecek," diye yanıtladı Dex. "Aptal, pervasız çocuk." Çenesini hafifçe sallayarak, "Bana kelepçeyi ver ve onu bana getir," diye emretti.

Melekler bir araya gelip onları almaya geldiler ve Theon, Tessa'yı göğsüne çekerken ne yaptığını bilmiyordu. Karanlık onları sarıyor, yutuyordu. Nasıl ve neden olduğunu bilmiyordu ama karanlıkta gölge gibi yürüyerek bir adım atmak içgüdüselidi.

Ama daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı ve bir su kütesinin yanında belirdiklerinde nerede olduklarını

bilmiyordu. Ağaçlar onları çevrelemişti ve bulutlar güneşi gizliyordu.

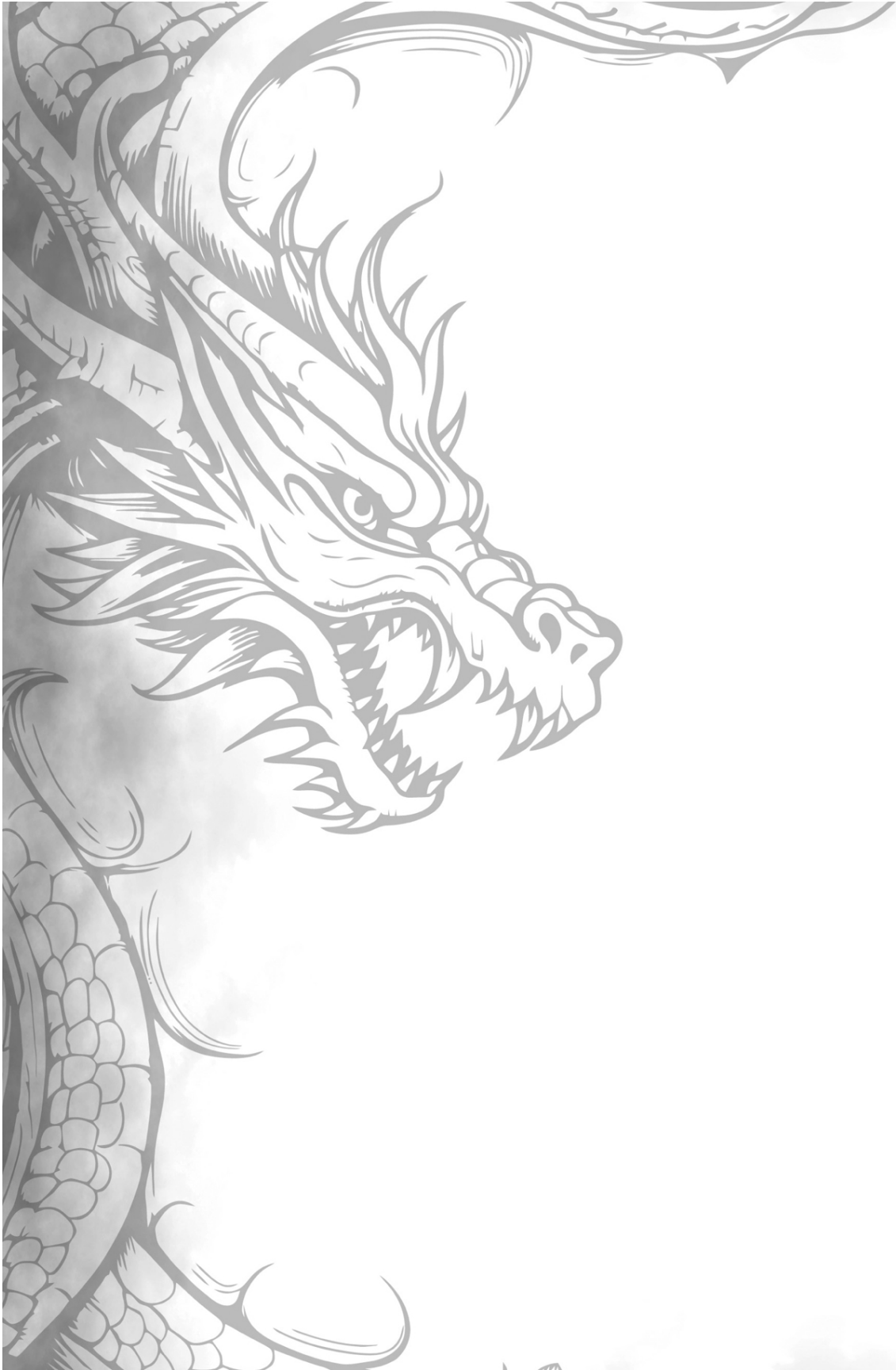
"Ay Sisi Gölü," dedi Tessa, etraflarını inceleyerek. Ona endişeyle baktı. "Yeterince uzağa gitmedik Theon. Burası arazinin hemen yanında."

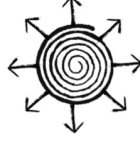
"Ne yaptığımı veya nasıl yaptığımı bile bilmiyorum. Bilmiyorum..." Kendini çaresiz ve kendi elementinin dışında hissederek sustu. Her zaman biliyordu. Gücünün kontrolü her zaman ondaydı.

Ve sonra melekler belirdi.

Tessa neredeyse çaresizdi ve yalnızdılar.

Kahretsin.

25

LUKA

"Burası Perilerin yetiştiği yer mi?" diye sordu Eliza, Luka'ya bu konuda ne düşündüğünü açıkça belli eden bir tonla.

"Çoğu," diye yanıtladı Luka, Celeste Malikanesi'nin ana kapılarına yaklaşırken. "Dört malikane var. Bazı Fae'ler, krallıklara atandıktan sonra şehirlerde yuva kurarlar. Ama tüm Fae çocukları altı yaşına geldiklerinde akademik eğitim için bir malikaneye gönderilir."

"Ve Periler buna izin mi veriyor?"

"İşler böyle yapılır," diye cevapladı.

"Bu çok zalimce."

"Katılmıyorum," diye yanıtladı. "Ama her zaman yapıldığı gibi olunca, sonunda herkes sorgulamayı bırakıyor. Bu sadece... normal." Kapıda durup ekledi: "Devram bir reformun eşiğinde. Lordlar ve Leydiler kitleleri kontrol altına almak için panik yaratmaya çalışıyorlar ama... bence işler aynı kalmayacak. Değişim her iki şekilde de gelecek."

"Umarım öyledir," diye homurdandı Eliza. "Oraya nasıl gireceğiz?"

Luka, Tessa'nın hâlâ orada olduğundan emin olmak için onu hâlâ ona bağlayan Takip İşareti'ni kullanmıştı. Theon'un onu tekrar terk etmeyeceğini varsayarak, iki gün önce Razik ve Eliza ile Celeste Krallığı'nın başkenti Arobell'e gitmişlerdi. Mağarayı bir süreliğine terk etmeleri gerektiği konusunda hemfikirdiler. Korumalarıyla kimsenin mağaraya girebilmesi

değil, Tessa'nın oradan açıkça götürüldüğü için. Muhtemelen casus olarak orada kalan melekler vardı.

Cienna, Xan'ı metroya götürmüş, Razik ve Eliza da onunla gelmişti. Bu noktada, fazladan bir gücün zararı olmazdı. Neyle karşılaşacaklarını bilmiyorlardı. Bu yüzden Arobell'de dinlenip, rezervlerini tamamen doldurduktan sonra, az önce yürüdükleri uzun yolun sonunda araziye bırakılmışlardı.

"Kapıların üzerinden uçabiliriz," dedi Razik, sesindeki kurnazlığı Luka anlamamıştı.

"Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu Luka, Eliza ise "Kesinlikle hayır." diye yanıtlarken.

Luka bakışlarını ikisine çevirdi. "Uçarken bir şey mi oldu?"

"Hayır," diye karşılık verdi Eliza.

Razik, "Ayaklarını daha önce hiç yerden kaldırmamışken nasıl olabilirdi ki?" diye ekledi.

Luka şaşkınlıkla Eliza'ya baktı. "Hiç mi? Onunla hiç uçmadın mı?"

"Tessa mı?" diye sordu sinirle.

"Evet," diye yanıtladı Luka. "Elbette bunlar ölüm kalım meseleleriydi, ama o buna karşı değil."

"Uçmam gerekseydi, bana kanatlar verilirdi," dedi. "Başka bir şey bul."

"Zaten burada neden gardiyan yok ki?" diye sordu Razik, uzun metal kapıları incelemek için yaklaşırken.

İyi bir noktaydı ve Luka'nın cevabını bilmediği bir soruydu. Theon ve Tessa'yı buradan çıkarmaya gelmişti; sonra hepsi toparlanabilirdi. Tessa ile arasını düzeltecekti. Muhafızı'na dönecek ve işler yoluna girecekti.

Kapıyı itince kapı kolayca açıldı ve içindeki her şey alarma geçti. Burada çok yanlış bir şeyler vardı. Mülkün etrafındaki korumalar bile aktif değildi.

"Her şeye hazırlıklı ol," dedi Luka alçak sesle, her şeyi daha net görebilmek için gözlerini çevirerek.

"Eğer kavga etmek zorunda kalırsak seni korumamı bekleme, mai dragocen," dedi Razik, Eliza'nın yanında yürürken.

"Korunmaya ihtiyacı olan tek kişi sensin. Benden," diye homurdandı.

Alçak sesle kıkırdadı ve Luka, dudaklarının seğıirerek gülümsemesini gizlediğıine yemin edebilirdi.

Tuhaf bir çifttiler.

Dikkatini tekrar malikânesine verdiğinde, nereye gideceğinden tam olarak emin değildi. Bu malikâneyi sadece bir kez ziyaret etmişti. Tek bildiğıi, onu malikâne arazisinin derinliklerine doğru yönlendiren Takip İşareti'ydi.

Gölgelerin arasında saklanıp, gözden uzak kalmaya çalıştılar. Ana binanın etrafını dolaşıp hepsi hareketsiz kaldı. Avlunun ortasında Anala Varisi ve Kaynağı duruyordu. Bir ateş kapısı açıktı ve Fae çocuklarını olabildiğince çabuk içeri alıyorlardı.

"Ne oluyor yahu?" dedi Luka kısık sesle.

"Ne oluyor?" diye sordu Eliza.

"Bilmiyorum," diye cevapladı, Gatlan'ın çocuklar arasında hareket ettiğini izlerken. Birkaç kez korkmuş bir çocuğun önünde çömeldi, gözyaşlarını sildi ve Luka'nın zar zor duyabildiğıi sözler söyledi. Onlara her şeyin yoluna gireceğini, yakında güvende olacaklarını söyledi.

Tana bir şekilde onları hissetti, altın rengi gözleri onunkilerle buluştu. Gatlan'a bir şeyler söyledi, Gatlan başını sallayıp Luka'nın kaçırdığı birkaç kişiyi daha çağırdı. Bunlardan biri, Tana'nın küçük kız kardeşi Brigid'di ve Axel'in yaşına daha yakındı. Diğerleri de çeşitli kızıl saç tonlarıyla açıkça akrabaydı.

Tana onlara doğru ilerledi ve yarı yolda, Luka'nın tanıdığı bir melek yanına yaklaştı. Luka hemen alarma geçti. Tessa'nın sözde arkadaşlarından biri olan Brecken'dı bu. Sirana Villaları'nda ona yardım eden de oydu. Luka, adamın kimin tarafında olduğunu bilmiyordu ve onu burada Tana'yla görmek biraz kafa karıştırıcıydı.

"Theon'un şu anda sahip olduğu konuşmalara ve borçlara dayanarak, bugün burada gördükleriniz hakkında tek kelime

etmeyeceğinize inanıyorum," dedi Tana gergin bir şekilde, alevler kollarından yukarı ve saçlarına doğru yükseldi.

"Ne gördüğümü bilmiyorum," dedi Luka. "Onları nereye götürüyorsun?"

"Artık güvende olmayanları her zaman götürdüğümüz yere," diye yanıtladı Tana. "Ama kaynaklarımız, özellikle de uzayımız azalıyor. Theon'un nerede durduğunu bilmemiz gerekiyor. Onu izliyorduk. Tessa onu... birçok yönden değiştirdi."

"Bunu söylemenin bir yolu da bu," diye mırıldandı Luka.

"Onlar kim?" diye sordu Tana.

"Razik ve Eliza."

Tana kehribar rengi gözlerini kısarak onlara baktı, ama daha fazla bir şey söylemeden önce Brecken araya girdi.

"Zamanımız sınırlı Tana. Her an keşfedilebiliriz."

"Muhafızlarla ilgilendiğini sanıyordum?" diye cevapladı Tana, Gatlan, Brigid ve diğerlerinin çocuklara rehberlik etmeye devam ettiği yere bakarak.

"Evet, ama onlar için onun kadar endişelenmiyorum," diye cevapladı Brecken, koyu gözlerini Luka'nın gözlerine dikerek.

"Theon onunla değil mi?" diye sordu Luka.

"Öyle, ama bu yeterli olmayacak. Dex ve Rordan, küçük bir melek grubuyla peşlerine düştü."

Panik ve endişe hakimdi. Theon güçlüydü; Tessa ise daha güçlüydü. Brecken bunu biliyordu. Eğer endişeleniyorsa...

"Neredeler?" diye sordu Luka.

"Seni götürebilirim," dedi Brecken, Tana'ya bakarak. Tana başını salladı. "Ama bunca zamandır onlara ihanet ettiğimi anlayacaklar. Hepinizle birlikte gidebileceğimi bilmem gerek."

"Tamamdır," diye cevapladı Luka tereddüt etmeden. "Hemen bizi onlara götür."

Birkaç dakika içinde Brecken, dördünü bir gölün kenarına götürdü ve Tana'yı Fae yavrularıyla işini bitirmesi için bıraktı.

"Bu tanıdık geliyor," diye homurdandı Razik, kendi kendine. Gömleğini başından çekip kanatlarını çekmeye başlamıştı bile. Eliza'ya bakarak, "Senden daha fazlasını öldürürsem, o kılıcı kazanırım," diye ekledi.

"Siktir git," diye alay etti, zarif kılıcı çoktan elindeydi ve etrafında alevler uçuşuyordu. Ayak parmaklarının ucunda zıplıyordu ve eğer kesin olarak bilmediğini bilseydi, dövüşmeyi ne kadar severse sevsin, kanında Sargon kanı olduğuna yemin ederdi.

Razik uzanıp en sevdiği deri zırhın kayışlarını sıktı. "Çünkü kaybedeceğini biliyorsun, değil mi?"

Elini itti, gri gözleriyle önlerindeki manzarayı taradı. "Theon ve Tessa gölün kenarında," dedi, onları işaret ederek, ama Luka onları burada gördükleri anda fark etmişti.

Theon, Tessa'yı arkasına itmişti. Karanlığı, etrafında kıvranan bir sürü halindeydi; gölge kanatları geniş ve alev alevdi. Gökyüzünde en az iki düzine melek vardı ki bu, Theon'un onu neden oraya taşımadığını açıklıyordu. Başka nereye gidebilirdi ki?

"Tessa neden gücünü kullanmıyor?" diye sordu Luka, vücudunda tanıdık adrenalin yükselerek, kendisine ait olanı korumak ve onunla savaşmak için hazırlanıyordu.

"Tükenmiş durumda. Açıklamaya vaktim yok," dedi Brecken. "Alması gerekiyor ama gücü hiçbir şey yapamayacak kadar tükenmiş."

"Yani sadece Theon mu?"

"Öyleydi," dedi adam ağır ağır.

Etraflarındaki her şey durmuş gibiydi, sanki dünya bile nefesini tutmuş gibiydi ve sonra kaos yaşandı. Seraphlar her taraftan saldırdı, güç ve büyü alevlenirken Theon ve Tessa'ya saldırdılar.

"Kahretsin," diye mırıldandı Luka, koşmaya başlamıştı bile. Eliza yanındaydı, Razik ise Brecken ile birlikte göğe fırladı; erkeğin krem rengi kanatları, Razik'in siyah kanatlarıyla tam bir tezat oluşturuyordu.

"Onları mümkün olduğunca gökyüzünden uzak tutun," diye bağıırıyordu Eliza koşarken. "Onları gerçekten öldüren tek şey ateştir. Benimki. Seninki. Pek bir önemi yok. Pusuya düşürölürseniz, onları etkisiz hale getirip yere ser. Kanatlarını kır. Boğazlarını kes. Uzuvarlarını kes. Onları yere ser. Daha sonra gelip işlerini bitirebiliriz. Ve Anala aşkına, tüm gücünü hemen boşa harcama."

Sonra o güzel kılıcını savurarak kavgaya atıldı. Tanrılar aşkına, tam da söylendiğı gibi bir savaş generaliydi. Üstelik gücü de muazzamdı.

Kanatları alevler içinde kaldı, kılıcı gövdeleri delip geçti. Eğilip takla attı, arkasında ateş ve kan izleri bıraktı. Saf alevden hançerler önünden geçiyor, kurbanlarının dikkatini dağıtıyordu, böylece arkadan yaklaşabiliyordu ve onların üstünde, bağılı olduğı kişi de aynısını yapıyordu. Razik tam ejderha formuna bürünmüştü ve melekler, tamamen yok olmadan önce ejderha ateşiyle kaplanıyordu.

O da orada olmalı, aynısını yapmalı ama Theon ve Tessa'ya ulaşmadan önce değıl.

"Nylah! Roan! Hemen!"

Tessa'nın çığılığı, savaşın gürültüsünü bastırarak ona ulaştı ve onun yerine kurtlarını yardıma çağırması, içinde bir şeylerin burkulmasına neden oldu. Bu, onu daha da hızlandırdı, melekleri kenara itti, saldırılardan kaçtı ve her şey başarısız olduğıunda, tıpkı Eliza'nın dediğı gibi onları etkisiz hale getirmek için çağırđığı kısa bir kılıç kullandı. Sadece ikisine odaklanmak aptalcaydı ve tüm eğitimine aykırıydı, ama Theon onun Vesayetiydi. Elbette öncelik oydu. Ve Tessa...

Ulumalar havada yankılandı ve saniyeler sonra kurtlar belirdi. Biri aydınlık, biri karanlık. Hırıltılar duyuldu ve çeneler şakladı, dişleri kanatlara ve ete saplanırken Tessa'ya doğru ilerlediler.

Ve sonra Theon vardı, elinde iki kısa kılıcıyla karanlığı yutuyordu. Soyundan geldiğı karanlık tanrının tüm zerrelerine benziyordu, ölümcül bir zarafetle ve tek bir

melek bile Tessa'ya yaklaşmasına izin vermiyordu. Tessa'nın iki hançeri vardı ama neden yayını kullanmıyordu ki?

Tessa, aralarındaki bağ kopmuş olmasına rağmen onun orada olduğunu biliyormuş gibi aniden döndü. Gözleri kocaman açıldı, ağzı hafifçe aralandı ve Luka ona dışarı bakması için bağırmak üzereydi.

Ama buna gerek yoktu.

Su büyüü yapan melek, gölün üzerinde yürürken arkasında belirince döndü. Altın rengi saçları arkasında dalga dalgaydı, bir hançer göğsünün sol tarafına, diğeri de karnının sağ tarafına saplandı. Bıçakları kaydırđı, genişçe kesti, vücut boşluğundan kan fışkırdı ve sonra bacağını kaldırıp çıplak ayağını gövdesinin ortasına yerleştirip onu geriye itti. Tıpkı oklarında olduğu gibi, melek de gücü olan köz ve küllere dönüşmeden önce birkaç saniyeliğine zamanda asılı kalmış gibiydi, yavaşça suda sürüklenip kayboldu.

O, inanılmaz derecede muhteşemdi ve kardeşinin ona olan hayranlığını bambaşka bir seviyede anlıyordu.

Roan yanında belirdi, parmakları kürküne kaydı ve gözleri titreyerek kapandı. Kurtlar onları çağırmadan önce neredeydi? Neden bunca zamandır yanında değillerdi?

Uzaklığın sonunu kapattı, siktir et dedi ve gücünün tek bir güçlü siyah alev patlamasıyla üç serafı yok etmesine izin verdi.

"Buradaki plan ne? Dışarı mı çıkıyoruz?" diye sordu Luka, sonunda Theon'un yanına vardığında, uzanıp Tessa'yı aralarına çekti. Tessa'nın derin bir nefes aldığını duydu ama duymazdan geldi.

"Nereye?" diye sordu Theon, yukarıdan gelecek saldırıları engellemek için yükselen karanlık sisle.

Haklıydı. Luka, mağaranın etrafında meleklerin beklediğine bahse girerdi. Peki krallıklarda kime güvenebilirlerdi? Arius Hanesi şüpheliydi, ama toparlanıp bir plan yapmaları için birkaç saat verse bile, buna değebilirdi.

"Gücüne ne oldu?" diye sordu Luka, Tessa'ya bakarak.

Ama Theon cebinden bir çeşit kelepçe çıkararak cevap verdi. Her zamanki bantlardan daha kalındı, bir kolluğa benziyordu. Beyaz ve siyahtı, üzerinde tanımadığı altın ve gümüş işlemeler vardı. "Üzerinde bunu vardı. Anlaşılan gücünü emiyordu."

"Nasıl?"

"Bu konuda oturup konuşmadık," diye homurdandı Theon, gücü bir dalış serafının kanatlarını çırpma için birleşerek. Roan, dişinin boğazını dişleriyle parçalayarak üzerine atılırken, varlığın çığlıkları yankılandı.

Luka kelepçeyi aldı, inceledi ve Razik'in dikkatini çekip çekemeyeceğini düşündü. Kelepçe gücünü emdiyse, onu serbest bırakmanın bir yolu olmalıydı. Değil mi?

"Geliyoruz!" diye bağırdı Theon, bir avuç melek onlara doğru koşarken.

Luka kelepçeyi Tessa'ya uzatarak, "Aramızda kal." dedi.

"Ama ben-"

Bir meleklerle çarpışırken ne söyleyeceğini duymadı. Yumruklarını kaplayan kara alevler, koluyla bir darbeyi engellerken diğer eliyle erkeğin kaburgalarına bir yumruk indirdi. Melek homurdandı ama yere düşmedi. Bir sonraki darbesi buzla kaplı bir şekilde yere indi ve Luka çenesine aldığı darbeyi emerken küfür etti.

Melek onu çevrelemeye çalışıyordu ama artık yeterdi. Saldırdı, melek kalkanını almak için çabalarken açıkça şaşırmıştı ama Luka'nın amacı bir vuruş yapmak değildi. Parmakları yumuşak, koyu kahverengi tüyleri kavradı ve sertçe çekerken birkaç çıtırtı sesi duydu. Tıpkı kendi kanatları gibi ama aynı zamanda farklıydı.

Melek acı dolu bir çığlık attı, elinde bir buz hançeri belirdi, ancak Luka, bıçak derisini delmeden bir saniye önce kolunu yakaladı.

Sonra Tessa, Luka'nın kolunu basamak olarak kullanarak neredeyse tırmanıp erkeğin boynuna atlarken, erkeğin boğazına karanlık bir hançer saplandı. Sıçradı ve alçak bir

çömelme pozisyonuna inerken, melek yere yığıldı ve kanlar saçılarak altın tellerine sıçradı.

"Kontrol altında tutmuştum," diye homurdandı Luka, Theon'un bir diğerini yere sermesini izlerken.

"Luka Mors, bir daha asla ikinizin arasında güvende kalmamı söyleme bana," diye karşılık verdi ve ayağa kalktı.

Ona göz kırptı. Tam da bunu isteyen kadına, onu Kaynak olarak sahiplenilmek üzere bir sahneye götürdüğünde. Ve şimdi...

Artık kendi kaderini kendi eline almış, kaos ve öfke dolu vahşi bir yaratıktı. Zorunda olduğu için değil, istediği için antrenman yapmaya devam etmişti. Onu sık sık görmezden geldiğinde başka bir yol bulmuştu. Tek başına. Eliza ile. Hem savaşta hem de büyüsünde.

Kendini savaşmaya değer bulmuştu.

"Neden yayını kullanmıyorsun?" diye sordu, emrini geri çevirmesinin ardından dudaklarının sinirle büzüldüğünü görünce.

"Neden lanet olası gücünü kullanmıyorsun?" diye karşılık verdi.

"Çünkü birinin bizi buradan çıkarması gerekecek," diye karşılık verdi Luka. "Eğer çok yorgunsam, burada mahsur kalırız—Siktir!"

Eli aniden uzandı, onu yakaladı ve yanına çekti, o sırada gökyüzünden üç melek belirdi. O sırada ejderha ateşi kullanıyordu, ikisi yere düşmeden önce sadece birkaç uçuşan küldü.

Ama üçüncüsü... kaybolmuştu?

"Dex burada," dedi Tessa soğuk bir öfkeyle. "Büyüsünü kullanarak bize olmayan şeyleri gösteriyor. Bütün bunlar bir yanılsama olabilir."

"O kadar güçlü mü?" diye sordu Luka.

Omuz silkti. "Belki. Bu kelepçeyi istiyorlar."

Diğer elinde de o şeyi sıkıca tutuyordu.

"Gitmemiz gerek," dedi Theon, Tessa'nın yanına geldiğinde nefes nefese. "Daha fazla melek geldi. Razik ve

Eliza varken bile burada kalmak ölüm tuzağı."

"Seyahat için hepimizi tek bir noktada nasıl toplayacağız?" diye sordu Luka, Razik'in sol tarafta meleklerle iletişim kurduğunu görerek. Eliza'nın orada olduğunu varsayıyordu. Razik ondan asla uzaklaşmazdı.

"Bunu istiyorlar," dedi Tessa tekrar, manşeti inceleyerek. "Öyleyse onlara verelim."

"Ne?" diye sordu Theon. "Tessa, yapamayız-"

"Elbette yapabilir," diye alaycı bir ses duyuldu. Dex sanki başından beri oradaymış gibi birkaç adım ötede belirdi.

"Sana yakınlarda olduğunu söylemiştim," diye fısıldadı Tessa, kelepçeyi göğsüne bastırıp hançerini kaldırırken yüzü solgunlaştı.

"Kelepçeyi tak, Tessie," dedi Dex soğuk bir emirle.

"Hayır," diye karşılık verdi, gözleri etrafta gezinirken melekler yaklaşıyordu ve görünüşe göre liderlerinden bir emir bekliyorlardı.

"Ama az önce teslim edeceğini söyledin. Bugüne kadar söylediğin en akıllıca şeydi," diye devam etti Dex, ona doğru bir adım atarak. Elini uzattı. "Bana ver, her şeyi düzelteyim."

Sözlerindeki bir şey Tessa'nın ürkütücü bir şekilde hareketsiz kalmasına neden oldu.

"Tessa?" dedi Theon yumuşak bir sesle. "Bana kelepçeyi ver."

Ona uzandı ama kadın onu daha sıkı tuttu.

"Çevren sarılmış durumda, Tessa," dedi Dex sertçe. "Çevren sarılmış durumda ve güçsüzsün. Sevgililerin güçlerini kullanıyor ama sonsuza dek sürmeyecekler. Ölecekler ve bu senin hatan olacak. O pisliği senin için temizleyemeyeceğim. Ben... Hayır!"

Dex bağıırıyordu, gökyüzüne fırlarken kanatlarını açıyordu. Ama çok geçti.

Tessa o kadar hızlı hareket etmişti ki, elindeki her şeyle birlikte kelepçeyi arkalarındaki gölün derinliklerine fırlatmıştı. Kelepçe suya çarptı ve dibe battı.

"Ne yaptığının farkında bile değilsin!" diye bağırdı Dex, dışarı çıkmadan önce yüzü şok içindeydi.

Sonra ayaklarının altındaki zemin sallandı.

Önce hepsini sendeletecek kadar hafif bir titremeydi, sonra şiddetli bir sarsıntı oldu. Dalgalar suyun üzerinde yayıldı, ayaklarının altındaki titreyen zemin kadar vahşi dalgalara dönüştü. Düşünmeye veya bir plan yapmaya vakit yoktu. Herkesi bir araya toplayıp bir yere seyahat etmeye vakit yoktu.

Luka, Tessa'yı yakaladı ve beline kolunu dolayarak Theon'a bağırdı: "Gökyüzüne çık!"

İkisi de havalandılar, olabildiğince yükseğe çıkmaya çalıştılar ama çok geçti.

Gölden bir güç fışkırdı ve su da onunla birlikte gitti, sanki kelepçe bir tür patlayıcıya dönüşmüştü.

"Luka!" diye bağırdı Theon, birkaç metre yukarılarından. Karanlık ona doğru uzandı, onları sarmaya çalıştı ama bu yeterli olmadı.

O güç dalgası karanlığı yırtıp geçti ve Luka'nın tek yapabildiği, Tessa'yı olabildiğince sıkı tutmak, kanatlarını ve büyüsunü yere düşerken etrafına sarmaktı. Gölden gelen su etraflarına dökülüyor, jilet gibi çarpıyor ve acıtıyordu. Peki ya güç? Tanrım, o büyü patlaması, hiç bitmeyen bir enerji ve acı akıntısı gibi, içinde tekrar tekrar dalgalanıyordu.

Çığlık atmadı, haykırmadı. Tessa ona sadece aynı sıkı sıkıya sarıldı. Çoktan yer değiştirmeliydi. Onu ve Theon'u dışarı çıkarıp diğerleri için geri dönmeliydi. Birçok şeyi farklı yapmalıydı.

Yere sertçe çarpıp birkaç metre yuvarlandıklarında düşünebildiği tek şey buydu. Kanatlarının çeşitli yerlerinin kırılıp yırtıldığını hissetti, acı dayanılmazdı ama yine de Tessa'yı sıkıca tuttu ve sonunda durdu. Derin bir nefes alamıyordu. Sert inişten mi yoksa vücudunu saran acıdan mı, tam olarak emin değildi. Ve bir anlığına, her iki taraf da az önce olan her neyse ondan kurtulmaya çalışırken dünya sessizliğe büründü.

Tessa önce hareket etti, ona doğru kıpırdandı ve adam, kanadını elinden geldiğince nazikçe iterek homurdandı. Kendi yaraları da vardı, yanağında koyu bir morluk oluşmaya başlamıştı bile. Her yerinde çizikler vardı. Büyüsü bu kadar tükenmişken, kendini o kadar çabuk iyileştiremezdi, hatta hiç iyileştiremezdi bile, ama nispeten zarar görmemiş gibiydi. Güzel. Bu iyiydi.

Gözlerini kırptırdı, görüşü bir netleşip bir kayboluyordu ve ejderhası pençeleriyle kurtulmaya çalışıyordu. Onu korumaya çalışıyordu. Ama başaramıyordu. Bir sorun vardı onda. Ejderhasında. Nedense hiçbir şey doğru düzgün çalışmıyordu.

"Luka?" diye fısıldadı Tessa, onu süzerken gözleri kocaman açılmıştı.

Bir kanada dokunmak ister gibi elini kaldırdı ama sonra geri çekti. Çok çekingen ve endişeliydi. Korkuyordu. Ondan mı? Neden ondan korkuyordu?

"Sen... Ne yapacağım? Ne yaptığımı bilmiyorum—" Sonra sürünerek ona doğru geldi ve göğsünü dürttü. "Neden yaptın bunu?" diye sordu, rahatsızlık veren kısık homurtuyu duymazdan gelerek. Gözleri yaşlarla doldu ve adam üzgün mü yoksa kızgın mı olduklarını bilmiyordu. Yüzündeki saçları geriye iterken, elinin önünde kırmızı bir iz kaldı. Başka bir yaradan kaynaklanan ön kolundan aşağı kan damlıyor, bileğindeki yeni bir iz'in üzerinden akıyordu. "Neden yaptın bunu? Gelmek zorunda değildin! Ve şimdi geldin—Benim yüzümden. Ve ne yapacağımı bilmiyorum!" Çılgınca etrafına bakınarak bağırdı, "Theon? Nylah? Roan?"

Hareket duyabiliyordu, hayatta kalan meleklerin iyileşmeye başladığını gösteren kanat hışırtıları. Acıyı bastırarak, onu dışarı çıkarmak için yeterli rezervi olabileceğini düşündü. Oturma pozisyonuna geçip ona ulaşmaya çalıştı ama vücudunu doğru düzgün hareket ettiremedi. Sonra, şaşkınlık dolu bir çığlık duyularak, ondan zorla koparıldı.

"Seni vahŖi ve pervasız ocuk," diye hırladı Dexter, onu saçlarından tutup ayağa kaldırırken. "Gerçekten her Ŗeyi mahvediyorsun, değil mi? Ve bir kez daha senin pisliğini temizlemek zorundayım."

Luka, Tessa'nın kolunu tuttuğunda ne olduğunu anlamamıŖtı ama Tessa açıkça anlıyordu.

"Hayır!" diye bağırdı, ekiŖtirerek, iterek ve onun tutuŖunu kırmaya alıŖarak.

Önemi yoktu. Dex kolunu yana yatırdı, yarası yere damlıyordu ve Tessa, bir Avcı belirince dehŖetten değil, tam bir öfkeyle çığlık attı.

"Majesteleri, siz mi aradınız?" dedi Avcı, ürkütücü sesi Luka'nın kemiklerini buz gibi sararak. Tessa'nın sesine çok benziyordu ama farklıydı.

"Hayır," dedi baŖını çılgınca sallayarak. "Gitmedim. Git. Sana gerek yok."

Ama o bu sözleri söylerken, giderek daha fazla Avcı belirdi.

"Tut onu," diye alaycı bir Ŗekilde söyledi Dex, onu Avcı'ya uzatırken.

"Dex, hayır! Lütfen hayır!" diye bağırdı ama Dex durmadı.

Erkek, yüzünde iğrenme dolu bir sırıtmayla Luka'nın yanına geldi. "Sargon'un varislerinden biri daha görevini yerine getiremedi." izmeli ayağı hırpalanmıŖ bir kanada sertçe çarptı, erkek tüm ağırlığıyla kanadın üzerine ıktı. Tessa tekrar bağırdı ve Luka dayanılmaz acıdan kusma isteğiyle mücadele ediyordu. "Mesele Ŗu ki," diye devam etti Dex, "bir Avcı kılıcı senin türüne pek bir Ŗey yapmaz çünkü ateŖin zehri yakar. Ancak bu kılıç..."

Melek gülümseyerek kemerinden uzun ve ince bir hançer çıkardı. Kabzası altından, bıçağın kendisi ise altın iŖlemelerle bembeyazdı.

"Özellikle senin türün için yaratıldı," dedi Dex, yanına diz çökerek. "Achaz bunu sadece Sargon, Arius ve küçük evcil hayvanları için yarattı. Biz silahlarda kullanıyoruz." Karanlık bir sırıtıŖla baktı. "Ya da tasmalarda. Ki bunu senin için

tartıştım. Babanın yerine bir yedek kullanabiliriz ama bence bu onu daha çok kıracak." Acımasız bir sesle daha da yaklaştı. "Ve onun paramparça olmasını istiyorum."

Luka ise adamın kolunu başının üzerine kaldırıp bıçağı göğsüne saplamasını izlemekten başka bir şey yapamadı.

Daha önce acı çekmiş olsaydı bile, bu acının yanında hiçbir şeydi, çünkü ölüyordu.

HAYIR.

Ejderhası ölüyor, ruhunda çırpınıyor ve inliyordu. O parçasını kaybetmekten asla kurtulamayacaktı.

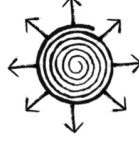
Tessa çığlık atıyordu ve ejderhası ölüyordu.

Dehşet dolu bakışlarını üzerinden ayırmadan konuşmaya çalıştı. Ağzından çıkan kelimeleri anlamasını istiyordu.

Mücadeleye devam et... bebeğim.

Ve gördüğü son şey, ejderhası meydan okuyan bir kükreme koyup dünya kararıp sessizleşmeden önce sonsuz mor derinliklerde titreyen şimşeklerdi.

26

TESSA

Dünya çok sessizdi.

Ya da belki ses sadece kapatılmıştı?

Hafif bir vızıltı duyuldu. Arka planda, Luka'nın göğsüne saplanmış hançere bakakalırken durmayan hafif bir uğultu. Çünkü Luka hareket etmiyordu. Ve neden hareket etmiyordu? O bir ejderhaydı. Bir ejderha. Öylece... hareket etmeyi bırakamazdı.

Ve içinde kırılan bir şey vardı. Derinleşen bir çatlak. Onu parçalıyordu. Ve hissedebildiği tek şey buydu. Nefes alamıyordu. Ona bir ayağını diğerinin önüne koymasını söyleyecek kimse yoktu. Onu karanlıkta yönlendirecek kimse yoktu. Eğitimine kim devam edecekti? Ve ona bu saçmalıkların üstesinden gelmesini kim söyleyecekti? Ve Theon'a ne zaman pislik yaptığını kim söyleyecekti?

Parmak arası terliklerini kim alacaktı?

Ve o hiç hareket etmiyorken neden parmak arası terlik düşünüyordu?

Çünkü bir tanrının torunu olmak yalnızlıktı ve o, Theon'u onun için kurtarmıştı ve şimdi o hareket etmiyordu?

HAYIR.

Hayır, hayır, hayır.

Elleri saçlarının arasındaydı, tellerini çekiştiriyordu ama normalde onu yere seren acıyı hissedemiyordu çünkü tek hissedebildiği ruhunun parçalanmasıydı. Ve göğsü yanıyordu. Ve ensesi. Ve...

HAYIR!

Aşağı baktığında, kalbinin üzerindeki Kaynak İşareti'nin alevlenip yıprandığını gördü, sanki o da parçalanıyordu. Çünkü o da bunun bir parçasıydı ve hareket etmiyordu.

Ve sonra onu duydu.

Onu hissettim.

Acı dolu haykırışları boğucu sessizliği yırttı. Kadın o kadar şiddetli hareket etti ki, onu tutan Avcı bunu beklemiyordu ve kadın dönüp aramaya başladı. Theon, dizlerinin üzerinde, ondan yaklaşık altı metre uzakta, kendi içine kapanmış bir şekilde duruyordu. Yüzünü yere eğmiş, ellerini başının üzerine koymuş, sanki o da ölüyormuş gibi. Sanki kadın kadar o da paralanıyormuş gibi.

"Bir vasinin ölümü, vesayetleri altındakiler için dayanılmaz bir acıdır," diye fısıldadı Dex kulağına, bir eliyle saçlarını omzuna doğru çekerken. "Ama sen her şeyi biliyorsun, değil mi Tessie?" Bir parmak ensesinden aşağı, nc Kaynak İşareti'nin tam üstüne indi. "Yine de, ejderhayla bağını asla kabul etmediğin için Arius varisi için daha kötü olacak. Eminim ikiniz için de pişmanlıktır. Artık asla gerçekleşmeyecek."

Theon'dan bir işkence çığlığı daha yükseldi ve sürünüyordu. Theon, Luka'ya ulaşmaya çalışarak yerde sürünüyordu. Ama Arius kanına kapılan Avcılar bir araya gelip etrafını sarıyordu ve artık ona cevap vermiyorlardı. Ama saldırmadılar. Sadece avlarının üzerinde dikkatle durarak daireler çizmeye devam ettiler. Theon durup tekrar bağırdı.

Ve onun acısının kendi acısıyla karıştığını hissedebiliyordu ve bu onu dizlerinin üzerine ktrd. Tanrım, buna dayanamayacaktı. Hiçbiri buna dayanamayacaktı.

"Onu henüz ldrmeyecekler," dedi Dex yanına çömelerek. "Bırakmayacağım. O lanet bağın her zerresinin yok oluşunu hissetmesini istiyorum. Ancak o zaman Avcıların onu ele geçirmesine izin veririm."

Kaynak İşaretleri şimdi sıcak bir marka gibiydi, onları aldığı zamanki kadar işkence vericiydi.

Kaynak İşaretleri.

Yavaşça ellerini kaldırıp çevirdi. Bir elinde Arius İşareti, diğer elinde ise...

Sadece az bir miktar almaya yetecek kadarına ihtiyacı vardı.

Başını kaldırdığında, hafif saydam Avcıların arasından Theon'u görebiliyordu. Hâlâ çamurlu zemini tırmalıyor, yaklaştırmaya çalışıyordu. Göğsünden boğuk homurtular ve çığlıklar hiç tahmin etmediği bir şekilde yükseliyordu. Her zaman kendinden emindi, güç saçıyordu.

Ve Luka'nın hareketsiz bedenine omzunun üzerinden baktı. O her zaman güçlü ve asık suratlıydı, kimsenin bokunu çıkarmazdı.

"Bunu güzelce yapmaya çalıştım, Tessie," diye fısıldadı Dex. "Eylemlerin buna sebep oldu, tıpkı yıllar önce aynı yerde yaptıkları gibi. O pisliği de temizlemek zorundaydım." Yavaşça ona döndü, adamın koyu gözleri zaferle parlıyordu. "Tek yapman gereken, sana söyleneni yapmaktı."

Neden sana söyleneni yapmıyorsun?

Çok vahşi.

Çok fazla şeyle uğraşmak gerekiyor.

Uğraşmaya değmez.

Hiç bir şey.

Yirmi yıldır ona fırlatılan her şey zihninde yankılanıyordu. Adam her şeyi biliyordu. Tüm bunları onu manipüle etmek için kullanmıştı. Kontrol etmek için. Kendine güvenmesini sağlamak için. Adam da bunda rol oynamış, sürekli hatalarını düzelterip ortalığı temizlemişti. Çünkü o, kurtarılması ve korunması gereken çaresiz, kontrol edilemez bir varlıktı.

Ama o bunların hiçbirini değildi.

Onu kimse kontrol etmiyordu.

Çok vahşi değildi. Vahşi ve evcilleştirilmemiş olanın kızıydı.

Onunla başa çıkmak çok zor değildi. Dengesini bulabilmek için sadece nasıl farklı olduğunu anlaması yeterliydi.

Çok fazla sorun çıkarmıyordu. Sadece gerçek aşkın nasıl bir his olduğunu ve onu nasıl kabul edeceğini öğrenmesi gerekiyordu.

Hiçbir şey değildi.

O Kaos'tu.

Dex'in bakışlarını kaçırmadan, o ürkütücü, çılgınca ses tonuyla "Seni öldüreceğim," dediğinde yüzünde gördüğü şeye baktı. Yavaşça ayağa kalktı. "Korkak olduğun için kaçacaksın ama seni avlayacağım. Çok uğraştırmayacak. Keyfini çıkaracağım. Bugün seni bulup ortalığı böyle berbat bir duruma düşüreceğim günü mü merak ettiğini biliyorum. Seni öldüreceğim ve her saniyesinin tadını çıkaracağım."

Sonra o bağı çekiştirdi, Theon'a bağlayan her şeyi çekiştirdi, ta ki onun büyüsünü bulana kadar. Titriyor ve kıvranıyordu, savaşmaktan tükenmişti. Onu ondan almaktan çok korkuyordu ama sadece alabilecek kadarına ihtiyacı vardı.

Bu yüzden ışığını etrafına sardı ve onu yanına çağırdı, ve onun çekimle sarsıldığını hissetti.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, sonra daha sert çekip onu takip etmesini sağladı. Ruhundaki şey onu içti, aç ve vahşileşti. Karanlığı, onun yetenekleriyle birleşti ve güç kaynağı haline geldikçe o da kendisi oldu.

Dex'in ne olduğunu anlaması gerekenden çok daha uzun sürdü, ama ayağa kalkıp sendeleyerek ondan uzaklaştı. "Hayır," dedi inanmazlıkla başını sallayarak. "Mümkün değil. Değil... Sen onun Kaynağısın."

Tessa elini kaldırdı, aydınlık ve karanlık belirdi. Altın közler ve gümüş küller. Hepsi birlikte dönüp duruyordu. Her şey ve hiçbir şey. Avucunun içinde kaos.

"Görevlerimde başarısız olmayacağım," dedi Dex dişlerini sıkarak.

"Bugün yapacaksın," diye cevapladı ve gücü ona çarptı, Dex yere inmeden bir saniye önce dışarı çıktı.

Dex gidince, diğer melekler ne yapacaklarını bilemiyormuş gibi kaçıştılar. Avucundan şimşekler çaktı, ardından kaos geldi ve bir melek hedefini bulduğunda çığlık attı.

Ve büyüü tuttu.

Aynı şeyi tekrar tekrar yaptı, ta ki Theon'dan güç almayı bırakana kadar. Çünkü gücü ziyafet çekiyordu.

Ve Theon—

Döndü, Avcılar yaklaşıyordu ve onları dizginleyecek kimse yoktu.

Tessa yayını çağırdı ve gücünü meleklerle yöneltirken oklarını yerleştirip Avcıları alt etti. Avcı ve melek. Melek ve Avcı. Önemi yoktu.

Kaos seçmez.

Yiyip bitirdi ve yeterince aldığında, onu durdurmadı. Onu ele geçirmesine izin verdi, yerden havaya kaldırdı ve ayaklarının üzerinde havada asılı kaldı. Ancak o zaman gücünü çekti, onunla güreşti. Biraz kontrolü geri almaya çalıştı.

"Onlara değil," diye tısladı. "Onlara zarar vermeyiz."

Tek bir komutuyla bükülmeye çalışarak çekildi ve koptu.

"Herkes. Onlar değil," diye tekrarladı.

Sonra bir kez daha bıraktı ve içinden fışkırıp bir ağ gibi yayılmasını izledi. Gökyüzünde kaçan meleklerin ve çevredeki ağaçlara sığınanların etrafını sardı. Avcıların arasından geçerek boğazlarına kadar indi ve varlıklarından ne kadar yaşam gücü varsa onları sömürdü. Ağaçlardan, sudan ve rüzgârdan can aldı ama Theon'a veya Luka'ya dokunmadı. Nylah veya Roan'ın yakınında kalmadı.

Ama her şeyi hissediyordu. Ayak parmaklarından parmak uçlarına kadar gücü hissedebiliyordu. Gözlerinde dönüp durduğunu ve damarlarında aktığını hissedebiliyordu. Her zaman orada olduğunu bildiği ama asla kontrol edemediği bu şey.

Çünkü Kaos'un kontrol edilmesi amaçlanmamıştı.

Kaosun hüküm sürmesi gerekiyordu.

Ve hepsi gittiğinde, sadece sevdikleri kaldığında, çıplak ayakları su ve kanla ıslanmış yere değdiği anda koşmaya başlayarak geri döndü. Çünkü bu kadar can aldıktan sonra rezervleri doluydu ve Luka hâlâ hareket etmiyordu.

Dizlerinin üzerine çöktü, tüm acı ve keder öfkesi ve kaosuyla karışmıştı. Adam henüz gitmemişti çünkü ruhundaki bağın parçalandığını, tamamen kopmanın eşiğinde olduğunu hâlâ hissedebiliyordu.

"Tessa, hiçbir şey yok—"

Ama birisi omzuna dokunduğunda hırlayarak irkildi, Brecken'ın başında durduğunu gördü ve elini geri çekti.

Ellerini yalvarırcasına havaya kaldırarak, "Tamam, Tessa. Tamam. Sana dokunmayacağım." dedi.

Bir hareketlenme fark etti ve Razik ile Eliza'yı, Theon'un olduğu yere kadar yardım ederken buldu. Theon ayakta bile duramıyordu, yürümeyi bırak. Ama bekleyecek vakti yoktu. Luka'ya döndü, ne yapacağını bilmiyordu.

Kanatları yer yer parçalanmıştı. Her yerinde küçük kan birikintileri oluşan açık yaralar vardı. Göğsünde bir hançer vardı.

Gücü bu düşünceyle hırladı ve kendini onun içine bıraktı. Ne yaptığını bilmiyordu ama hem aydınlık hem karanlıktı. Yaşam ve ölüm. Başlangıçlar ve sonlar. Alabiliyorsa, verebilirdi de. Değil mi?

Hançeri kavrayıp çekip çıkardı. Kan hemen göğsünden fışkırdı, etine doğru aktı. Titreyen elini kaldırarak gücünün orada birikmesine izin verdi. Dönüp büyümesine, sahip olduğu her şeyi içine boşaltmasına izin verdi. Sonra onu Luka'ya, doğrudan göğsündeki yaraya fırlattı. Avucuyla yarayı kapatarak kanı içeride tutmaya çalıştı.

Tıpkı onu aldığı gibi, gücü onun içinde hızla yayıldı. Kemiklerini ve kaslarını sardı, kanına sızdı. Akciğerlerini sardı, sık nefesler aldı, çok uzak mesafelerden. Kalbini sardı, zar zor atan organına nüfuz etti.

Onun büyüsü altında çırpınıyordu.

Daha sonra dövmeyi tamamen bıraktım.

"Hayır!" diye bağırdı, dizlerinin üzerinde doğrularak üzerine eğildi, yüzü ondan birkaç santim uzaktaydı. "Hayır, Luka Mors. İnatçı, somurtkan herif! Beni burada bırakamazsın. Duyuyor musun? Seni bırakacağımı, istediğin hayatı yaşamam için özgür bırakacağımı söyledim. Seni bırakmadım ki... Hayır!"

Birisi onu yakalamaya çalıştı ama o onları üzerinden attı.

"Burayı terk etmeliyiz," diyordu biri -Razik-. "Burası açıkta, düşman toprağı da cabası."

"Peki nereye?" diye sordu Eliza.

"Yeraltı," diye yanıtladı Razik. "En güvenli yer orası."

"Ve korunuyor," diye savundu. "Luka'yı o tünellerden geçiremeyiz, Theon ise ayakta bile duramıyor."

"Ama Tessa koşuuları sorunsuz geçebilir," dedi Brecken aniden. Sonra adamın kıpırdandığını hissetti, muhtemelen yanına diz çöktü çünkü "Bizi gezdirebilir misin Tessa? Hepimizi? Axel'in çatı katında olduğunu duydum. O zaman... her şeyi çözebiliriz. Bunu yapabilir misin?" dediğinde sesi daha yakın geliyordu.

Gözleri hala kapalıyken sertçe başını salladı ve kendini Luka'ya dökmeye devam etti.

"Şimdi, Tess," diye fısıldadı Brecken.

Ve tam da bunu yaptı, hepsini uzayda çekip çatı katının ana oturma odasına yerleştirdi.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı Axel, etrafında yankılanan çarpma sesleri eşliğinde.

Tessa, Axel'in onlara doğru koştuğunu görmek için tam zamanında gözlerini açtı, ama diğer elini kaldırdı ve bir enerji patlamasıyla geriye doğru savruldu. Kimse ona yaklaşamıyordu. Ta ki kalbi atmaya başlayana kadar.

"Biri bana şu anda neler olduğunu söylesin," diye emretti Axel, gücünü bir anlığına duraksatan karanlık bir emir. Gözleri çoktan kapanmış, odaklanmaya çalışıyordu.

"Tessa," dedi yanından boğuk bir ses ve başını salladı. Çünkü şu anda Theon'a baksa, her şey biterdi. Bittiğini söylese, çok gerçek olurdu. Çünkü Theon ona asla yalan söylememişti ve eğer söylese, doğrudu ve Tessa bunu kabul etmeyi reddetti.

Sesler duyuluyordu, insanlar konuşuyordu ama dinlemiyordu. Ne dediklerini umursamıyordu. Çünkü böyle bitmemişti. Bunu kabul etmeyi reddetti.

Gücü hâlâ Luka'nın ve sahip olduğu her şeyin etrafındaydı ve tek ihtiyacı olan şey, kalbinin tekrar atmaya başlamasıydı. Enerjisi alevlendi, içinde dalgalandığını hissettiği bir güç şoku, ama yine de hiçbir işe yaramadı.

Sırtına bir dokunuş, tanıdığı bir dokunuş. Karanlık ve kontrol. Hâlâ ona bakmayı reddediyordu. Ama gücü oradaydı ve tekrar çekerken homurdandığını duydu. Eğer yeterli değilse, Theon'un gücünü de kullanacaktı. Bu da yeterli değilse, alabileceği daha fazla güç bulacaktı.

"Tessa, dur," diyordu bir başkası. "Böyle değil."

Ama böyle olacaktı çünkü bir şeylerin işe yaraması gerekiyordu. Bir şeylerin bunu düzeltmesi gerekiyordu.

"Tessa—"

Kimin onunla konuşmaya çalıştığını bilmiyordu ama cevabı, öfke ve acı dolu vahşi bir çığlıktı. Bu böyle bitmeyecekti.

Etrafında kaos patlak verdi. Ay Sisi Gölü'nün kenarında olduğu gibi yıkıcı değildi. Hayır, bu Kaos, Luka'nın varlığına gömülmeden önce bir zırh gibi üzerine çökmüştü. Luka, bunu vücuduna, damarlarına ve kemiklerine zaten yaydığı güçte hissediyordu. Birleşip bütünleşiyordu ve tüm varlığının içinde hızla yayıldığını hissedebiliyordu.

Ve sonra kalbi attı.

Bir kere.

İki kere.

Bir daha hiçbir şey.

"Hayır!" diye bağırdı, yanağını göğsüne yaslayarak. Tenindeki yapışkan kanı hissedebiliyordu ama onu

hissedemiyordu. Yapamıyordu...

"Artık beni istemediğini biliyorum ama ben hâlâ seni istiyorum Luka. Lütfen yapma... Hâlâ sana ihtiyacım var. Sadece üçümüz olursak işe yarar. Yapamam..."

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor, göğsündeki kanla karışıyordu ve nefes alamıyordu. Göğsü genişlemiyordu ama yine de elini, yattığı yerin hemen yanında, kalbinin üzerindeki yaraya bastırıyordu. Elini kıpırdatmadığı sürece hâlâ umut vardı ve umudun bir zamanlar sandığı kadar işe yaramaz olmadığına inanmak zorundaydı.

"Bu ne?" diye sordu biri -Axel- kısık ve kasvetli bir sesle.

"Bu bir sorun olacak" dedi Cienna.

"Tessa, ne yaptığını bilmiyorum ama sanmıyorum..." diye söze başladı Theon, ama Luka'nın göğsü inip kalkınca sustu. Sonra, tüm gücüyle onu bir arada tutarken, büyüünün altında atan kalbinin attığını hissetti.

Bir, iki, üç.

Tıpkı çocukluğunda karanlık bir dolapta vakit geçirirken yaptığı gibi, o kalp atışlarını sayıyor ve her birini saymaya devam ediyordu.

Yüz altmış üç, yüz altmış dört, yüz altmış beş.

Üç yüze ulaşana kadar gözlerini açmaya cesaret edemedi. Başını kaldırdı. Göğsünün yavaşça ve çok uzakta yükselip alçaldığını gördü, ama hareket ediyordu.

"Cienna," dedi Theon. "Neler oluyor?"

"Tanrılar ve Kader Tanrıları ile pazarlık yapıyor," diye mırıldandı Cienna. "Onu taşı ki çalışabileyim Theon. Tris, sana ihtiyacım var. Gia'ya da."

"Gel Tessa," dedi Theon, omuzlarından nazikçe tutup çekerek, ama o yine de reddedip Luka'ya tutundu. Ya o bağ kopunca her şey değişirse?

"Tessa, bana bak. Hemen." Son kelimedede bir acı vardı ve elini hâlâ yerinde tutarken gözlerini onun gözlerine kaydırıldı. "Aferin kızım," dedi, yanağını avuçlarının arasına alıp başparmağını teninde gezdirerek. "Şimdi gerçekten bak. Hâlâ ölüyor olsaydı, ayakta durup kelimeler üretiyor

olmazdım. Bunların hepsini senin gibi ben de hissettim. Hissettim... Artık hissetmiyorum. Kayboluyor. Sen de hissediyorsun, değil mi?"

Başını salladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye devam ederken konuşamıyordu. Mantıklıydı. Mantıklıydı. Ama yine de...

"Cienna'nın çalışmasına izin vermeliyiz, güzelim," diye devam etti Theon, dikkatlice bileğine uzanarak. Parmakları bileğini, onları birbirine bağlayan İşaret'in tam üzerine sardı. Yavaşça elini çekti, parmak uçları kanla kaplı et üzerinde gezindi. Sonra ikisi de sustu.

Çünkü yara gitmişti. Hareket etmeyi reddettiği alan iyileşmişti ama geride bir iz kalmıştı. Hiç görmediği bir iz.

"Ne oldu?" diye sordu Tessa, çığlık atmaktan ve ağlamaktan sesi kısılmıştı.

"Bilmiyorum," diye cevapladı, onu göğsüne çekip ayağa kalktı ve yavaşça Luka'nın yanından uzaklaştırdı. "Ama bir yolunu bulacağız, Tessa."

"Bunun bir bedeli olacak," dedi Eliza, Cadıların çalışmasını izlerken kollarını kavuşturmuş bir şekilde.

"Ne kadar para gerekiyorsa ödeyeceğiz," dedi Theon gergin bir sesle.

"İşte mesele bu," diye cevapladı kasvetli bir şekilde. "Kimin ödeyeceğine sen karar veremezsin. Kader, dengeyi korumak için elinden geleni yapacaktır."

"Dengeyi siktir et," dedi Tessa. "Benden bir şey istiyorlarsa, gelip kendileri alabilirler."

"Kadere karşı gelemezsin," diye itiraz etti Eliza.

"Beni izle," dedi sadece, gözlerini Luka'ya dikti, ta ki gözünün ucuyla bir hareket fark edene kadar.

Sonra Kat'i Axel'in yanına sokulmuş halde bulduğunda ağzı kurudu, erkeğin sert zümrüt gözleri ona dikildi. Kat'in önüne geçmeye çalıştı ama bunu saklamanın bir yolu yoktu.

"Bana tüm soyumu öldürmeyi planladığını söylediğinde ona öyle bakma," dedi Axel soğuk bir sesle. "Ona hiç bakma, Tessa."

Başını sallayıp Luka'ya döndü ama Kat'in "Axel, dur." diye fısıldadığını duydu.

"Onu burada sevmiyorum. Bunu biliyorsun," diye cevap verdi.

Onu suçlayamazdı. Yardım istemek için yanına gelmeye çalışmıştı ve Kat onu yalnızca ölüm vaatleriyle göndermişti. Elbette, ortada bir çocuk varken onu burada istemezdi. En azından, Kat'in karnındaki çocuğun ondan olduğunu varsayıyordu. Devram'ın ahlaksızlığı göz önüne alındığında, hiçbir ihtimali göz ardı edemezdi.

"Teker teker, Tessa," dedi Theon usulca, kulağına eğilip bir şeyler söyleyerek. "Önce Luka. Sonra Axel'la ilgileniriz."

Tekrar başını salladı, ama Axel öyle istiyorsa gidecekti. Luka iyileşir iyileşmez gidecekti.

Bir elini kaldırıp parmaklarını saçlarına doladı. Gücü özgürdü, ruhunda geziniyordu ama bir şekilde tatmin olmuştu. Ancak o zaman Theon'un karanlığının etrafında dolaştığını, tenine dokunarak huzursuz büyüsunü yatıştırdığını fark etti. Kaygılı ruhunu sakinleştiriyordu.

"Gerçekten iyi misin?" diye sordu, Cienna'nın bir kanadı incelemesini ve Tristyn'in ellerinin Luka'nın yan tarafındaki bir yaranın üzerinde durmasını hâlâ izliyordu.

"Onu hissetmek..." diye başladı ve onun kendisine doğru titrediğini hissetti. "Yaşayamayacağımı düşündüğüm bir acıydı ama her geçen dakika azaldı ve azalmaya devam ediyor."

"Sana bir şey çarpmadı mı?"

"Ben daha yukarıdaydım," dedi Theon. "Diğerleri Seyahat ettiklerini söylediler ama ben... İkinizin düşüşünü izledim ve hiçbir şey yapamayacak kadar hızlı olamayacağımı biliyordum."

"Ne olduğunu biliyor muyuz?"

"Aynalı bir kapıyı parçaladın."

İkisi de Brecken'in sesini duyunca döndüler. Onun da birkaç savaş yarası vardı ama iyileşiyordu. Kanatları kopmuştu ve herkesten uzakta, bir kenara çekilmişti. Sanki

nereye ait olduğundan emin değilmış gibi. Bunu çok iyi anlamıştı.

"Aynalı kapıyı kırdığımı mı söylüyorsun?" diye sordu Tessa.

"Her krallığın diyara açılan bir kapısı vardır. Celeste Krallığı'nınki Ay Sisi Gölü'ndeydi. Gölün altındaki bir odaya çıkan bir tünel var. Ya da vardı," diye açıkladı. "O kelepçeyi ona attığında, senden emdiği güç, ayna kapısından gelen gücü aradı."

Cienna, Tristyn ve Gia'ya talimat vermeye devam ederken kimse konuşmadı, hepsi sessizliğe gömüldü.

Planı her zaman bir ayna kapısını yok etmektir. Dex'e bir not gönderip onu götürmesine izin vermesinin sebebi buydu. Doğrusu, Achaz Krallığı'na götürüleceğini tahmin etmişti. Ayna kapısını nerede arayacağı konusunda bir fikri vardı, ama kendini Celeste Malikanesi'nde bulduğunda planlarının suya düştüğünü düşünmüştü. Ayna kapısının, Leydi Candra'nın yaşadığı Arobell'de olduğunu varsaymıştı. Hükümdar Lord ve Leydilerin ayna kapılarını kapalı tutacaklarını düşünmüştü, ama görünüşe göre durum böyle değildi.

Tessa sessizliği bozdu, zihnini meşgul etmeye çalıştı çünkü neden bu kadar uzun sürüyordu? Üzerinde çalışan üç Cadı vardı. Şifa yetenekleri vardı. Üçü de. Bu kadar uzun sürmemeliydi.

"Diğer kapıların nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu, Theon'un parmakları saçlarının uçlarıyla oynuyordu. Onu yere sağlam basan basit dokunuşlar.

"Aradım. Dex için Fae'yi bulmaya gittiğimde, yokken arardım," diye cevapladı Brecken.

Tessa başını salladı, nefesi kesilirken Cienna ayağa kalktı ve her zamanki gibi gergin ve duygusuz yüz hatlarıyla onlara doğru geldi.

"Yaşayacak," dedi. "Ama bunu zaten biliyorsun."

"Yaşamadım," diye karşılık verdi Tessa, "yaşayacak" sözcükleriyle birlikte nefesini dışarı verdi.

"Öyle olmalı," diye yanıtladı Cienna, sözleri kısa ve sertti.
"Senin sayende yaşıyor."

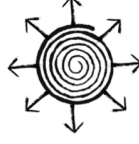
"Yapmadım... Ne yaptığımı bilmiyorum," diye kekelemeyi başardı. "Ama eğer onu kurtardıysam, pişman değilim."

"Her zaman bir bedel vardır ve sen yaşamla ölüm arasında oynuyorsun."

"Ben hem yaşamım hem de ölümüm," dedi, gücü arttıkça odada ürkütücü bir his oluştu.

Cienna küçük bir adım geri attı, ama bu, gösterdiği tek huzursuzluk belirtisiydi. "Bedeline hazır olduğunu söylüyorsun ama ölümden çok daha kötü şeyler var, vahşi ve öfkeli kızın kızı. Önümüzdeki günlerde bunu hatırlasan iyi olur."

27

AXEL

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Axel, mutfağa girdiğinde Theon'un dolapta hışırdadığını görünce aniden durdu. Tezgahın üzerine gelişigüzel yiyecekler saçılmış, tencere ve tava sesleri odayı doldurmuştu.

"Bıçak arıyorum," diye cevapladı Theon, hâlâ kazmaya devam ederek.

"Ne için?"

"Bir şeyi kesmek için, Axel," diye sinirle karşılık verdi.

"Ama neden?"

Sonunda yenilgiyi kabul eden Theon, dolap kapağını çarparak kapattı ve doğruldu. "Tessa'ya biraz yemek yapmam gerek. Buraya geldiğimizden beri bir şey yemedi."

Axel kahkaha attı. "Yemek mi yapacaksın? Nasıl yapılacağını biliyor musun?"

"Senin kadar iyiyim," diye karşılık verdi kardeşi, çenesindeki kas sinirle titrerken. "Sandviç yapabilirim."

"Nedense bundan şüpheliyim," diye yanıtladı Axel, Theon'u kenara çekilmeye zorlayarak yanına gelip malzemeleri inceledi. Ya da eksik olanları. "Ekmeğin bile yok Theon."

Ondan uzaklaşıp buzdolabına gitti ve peynir, dilimlenmiş jambon, turşu ve bir kap dolusu artan çorba çıkardı. Malzemeleri tezgaha bıraktıktan sonra biraz ekmek aldı ve ardından bir tencere çıkarıp artan çorbayı tekrar ısıtmak için içine boşalttı.

Theon, ekmeğın üzerine mayonez sürerken, "Sandviç yapabilirim, Axel," dedi.

"Doğru," dedi sırtarak. "Eminim yabancı pirinç orbası da yapabilirsin," diye ekledi, kaynayan tencereye başını sallayarak.

"Bunu sen yapmadın," dedi Theon alaycı bir tavırla. "Belki de bir kutudan dktn."

"Kesinlikle yaptım," diye karşılık verdi Axel. "Hamile bir karım olduğunu unutuyorsun. Yabancı pirinç orbası istediğinde, bunu yapmanın bir yolunu bulurum."

Sandviçi hazırlamayı bitirdikten sonra başka bir tava aldı ve jambon ve peyniri kızartmak için ocağı yaktı.

"Yani... yemek yapmayı öğrendin mi?" diye sordu Theon, onun çalışmasını izleyerek.

"Yani, bir şekilde duymak zorundaydım," diye yanıtladı Axel çorbayı karıştıtararak. "Her şeye para deyebileceğimi biliyorum ama aynı zamanda insanları daha iyi tanımak istiyordum. Bunu yapmanın pazardayken onlardan en iyi yabancı pirinç çorbasını yapmalarına yardım etmelerini istemekten daha iyi bir yolu var mı? Başka konularda tavsiye istemek mi? Onların tarafında olduğumu kanıtlamaya çalışıyorum. Beni onlara hükmetmek isteyen biri olarak değil de onlardan biri olarak görmeleri çok daha kolay." Theon hemen cevap vermeyince Axel başını kaldırıp kardeşinin ona baktığını gördü. "Ne?"

"Hiçbir şey," dedi Theon hızla, işaret parmağıyla tezgaha bir kez vurarak. "Burada ne konuda yardımcı olabilirim?"

Axel sırtarak turşu kavanozunu ona uzattı. "Oradan turşu çıkarabilir misin?"

"Eşek," diye mırıldandı, kahkaha attıktan sonra tabağına eklemek üzere birkaç üzüm aldı.

Ve sonra bir parça çikolata ekledi.

"Birisi büyümüş," dedi Axel alaycı bir şekilde.

Axel sandviçi tavadan alıp ikiye böldükten sonra çorbayı kaseye doldururken Theon ona orta parmağını gösterdi. Ama Theon tabaklara uzanırken Axel onları yukarı çekti.

"Ben bunları ona götüreceğim," dedi, tabağı dengeleyip kolunun altına bir şişe su sıkıştırırken.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi Theon, Axel'a bakarken bir an önceki rahatlığı kaybolmuştu.

"Burada söz hakkın yok Theon," diye cevapladı kısaca. "Burası benim alanım. Hepinizin az önce düştüğü yer benim alanım. Kat onunla konuşmak istiyor ve bunun gerçekleşmesi için önce bir... anlaşmaya varmamız gerekiyor."

"O zaman ben de gelirim."

"Hayır," dedi Axel, yanından geçerken. "Ve buna karışmaya kalkarsan, başımız belaya girer. Bunun olması gerekiyor. Bunu biliyorsun."

"Katılıyorum ama yine de onunla yalnız kalmaman gerektiğini düşünüyorum."

"Ona zarar vereceğimi mi düşünüyorsun?" diye sordu Axel, ağzının köşesi yukarı kıvrılarak.

"Ya öyle düşünüyorsam?"

"Güzel," diye cevapladı. "Tehdit ettiği kişi karım ve çocuğum."

"Ve sen karımı tehdit ediyorsun," diye karşılık verdi Theon.

Axel, kardeşinin bakışlarını kaçırmadan neredeyse yemek tabaklarını düşürüyordu. Başka ne söyleyeceğini bilemeyerek, "Luka bunu biliyor mu?" diye sordu.

Theon elini saçlarının arasından geçirdi. "Henüz değil."

"Aptal," dedi Axel yine kahkaha atarak. "Bunu bana bırakamazdın, değil mi? Sen de gidip bir eş bulmak zorunda mıydın?"

"Arius aşkına, sen tam bir pisliksin," diye iç çekti Theon, tezgahdaki pisliği temizlemeye başlarken.

Axel, bundan sonraki planının ne olduğunu sormak istiyordu. Luka ile her şeyin nasıl yürüyeceğini. Ama aynı zamanda Tessa ile Kat ve bebeğin erken doğma ihtimali hakkında konuşmakla daha çok ilgileniyordu. Şimdilik Theon'u kendi sorunlarıyla baş başa bırakacaktı.

Axel mutfaktan çıkarken omzunun üzerinden "Beni takip etme," diye seslendi.

Merdivenlerden ikinci kata çıktı. Kat ile birlikte üçüncü kattaki ana yatak odasını ele geçirmişlerdi, bu yüzden biri Luka'yı Theon'un süitine götürmüştü. Ve tanrılara şükürler olsun ki. Erkeği merdivenlerden yukarı çıkaramazlardı. Oturma odasının zemininde kalmak zorunda kalacaktı.

Kapıyı iterek açtı ve sessiz kalmaya çalışmadı. Luka, kendisi uyanacak kadar iyileştiğinde uyanacaktı ve Tessa'yı uyandırıp uyandırmamasını ya da korkutmasını umursamadı. Tesadüfen, yatağın yanındaki bir koltuğa kıvrılmış, üzerine bir battaniye örtülmüş uyuyordu. Yatağın etrafından dolaşıp sandalyenin ayağına tekme attı, sallandı ve Tessa sıçrayarak uyandı.

Dikkatini hemen Luka'ya çevirdi ve onu hâlâ uyurken görünce, bakışları şaşkınlıkla fal taşı gibi açılan Axel'e kaydı. Axel, sandviç, meyve ve diğer yiyeceklerin olduğu tabağı törensizce kucağına bıraktı, birkaç üzüm yere yuvarlandı. Sonra su şişesini yanına bıraktı. Dökülen çorbayı temizlemek istemediği için kaseyi komodinin üzerine koymayı tercih etti.

"Teşekkürler sanırım," dedi Tessa, su şişesine uzanırken ona bakarak.

Kahkahası neşesiz ve karanlıktı. "Ah, bebeğim, bana hemen teşekkür etme," diye mırıldandı. Hızla hareket ederek, bir eli sırtında, diğer eli kolunda, eğilerek yine sandalyesinin yanındaydı.

Sıçradı, su şişesi yere düştü ama tabağı kucağında tutmayı başardı. "Tanrım, Axel," diye çıkıştı.

Onu duymazdan gelerek, "En son konuştuğumuzda, beni ve tüm soyumu öldüreceğini söylemiştin. Ama aynı zamanda kardeşimin karısı olduğunu da yeni öğrendim. Biraz ters etki yapıyor gibi. Ne değişti?" dedi.

Ona dik dik baktı, tabağı kucağına aldı. "Çok şey değişti," diye homurdandı, hemen çikolatanın ambalajını açtı, bir parça kopardı ve bir ısırık aldı.

"Bundan daha fazlasına ihtiyacım olacak, Tessa."

"Amacım bu sanıyordum," diye cevapladı, gözleri kucağındaydı. "Sanıyordum ki..."

"Amacın tüm soyumu öldürmek olduğunu mu sanıyordun?" diye sordu. "Yüzüme bak ve bana bunu söyle."

Başını hızla kaldırdı, gözleri sert ve parlıyordu. "Biliyor musun? Evet, Axel. Amacımın bu olduğunu sanıyordum. Bir şey yeterince sık söylendiğinde, ona inanmaya başlıyorsun. Bana hiçbir şey olmadığım söylendi. Değersiz. Sonra sadece gücüm yüzünden değerli olduğum söylendi. Bu yüzden biri gelip de gücümü kanalize etmekten daha fazlası olan bir amacım olduğunu söylediğinde, ona inandım." Tabak yere düştü, onunla yüz yüze gelebilmek için dizlerinin üzerine çökerken yemek unutuldu. "Bu dünya bana nefret etmeyi öğretti. Bu dünya bana intikam almayı öğretti. Bu dünya bana odadaki en güçlü kişi olmanın istediğini elde etmenin yolu olduğunu öğretti. Yani evet, tüm bunlara sahip olabileceğim yere gittim. Onu elde etmek için her şeyi yapardım."

"Peki ne değişti?" diye üsteledi Axel, sesi onunki kadar sertti. "Seni, sahip olduğun gücü kullanıp varlığımı hemen burada ve şimdi sona erdirmekten alıkoyan ne?"

Topuklarının üzerine oturdu, ellerini sandalyenin kolunda onun iki yanına koydu. "Kimse bizi kontrol etmiyor," diye tısladı. "Kimse bizi kullanmıyor. Ne Theon ne de Rordan. Ne Achaz ne de Arius. Ne söylememi istiyorsun? Sürekli manipüle edilebilecek kadar zayıf olduğumu mu? Daha az acıttığı için güzel sözlere ve yalanlara inanacak kadar çaresiz olduğumu mu? Kendim için savaşmanın zor olması ve buna değip değmediğimi bilmediğim için kontrolü onlara bırakmanın daha kolay olduğunu mu? Çünkü bunların hepsi gerçek."

"Bunların hiçbirisi neyin değiştiğini açıklamıyor," diye homurdandı Axel. "Bunların hiçbirisi karımı ve doğmamış çocuğumu sana yaklaştırmaya yetmiyor."

"Hala burada olmamın sebebi karın ve çocuğun," diye tükürdü, öne doğru sendeleyerek ve bir kez daha yüzüne

doğru savurarak. "Diz çöküp hizmet etmeye zorlanan Periler yüzünden. Tıpkı senin gibi, keşfedildiklerinde bir Periden bile daha kötü bir kaderle karşılaşacak olan çocuklar yüzünden. Sırf krallıklara uyum sağlayamadıkları için Yeraltı'nda kalmaya zorlanan herkes için. Adaletsizliğe, sırf her zaman böyle yapıldığı için göz yumulmamalı. Güzel sözlerle bürünmüş adaletsizlik, binlerce yıl sonra bile adaletsizliktir. Gücümü ele geçirdim. Şimdi onu hiç gücü olmayanlar için kullanacağım. Duymak istediğin bu mu?"

"Bu doğru mu?" diye sordu Axel, dişlerinin uçları görünecek kadar karanlık ve geniş bir gülümsemeye.

O da aynı şekilde cevap verdi, gücü gözlerini doldurdu. "Her kelime."

"Öyleyse, evet bebeğim. Tam olarak duymak istediğim buydu. Kat ve oğlumla birlikte Yeraltı'ndan çıktığımda, tüm gücünle onlar için savaşacağını bilmek istiyorum," diye yanıtladı. "Ama açıklığa kavuşalım, eğer bunların herhangi biri yalansa, bir sonraki yemeğim sen olacaksın."

Burnunu buruşturdu. "Az önce beni yemekle mi tehdit ettin?"

"Evet, hem de iyi anlamda değil. Bunu Theon'dan alabilirsin," diye karşılık verdi Axel, doğrularak.

"Evet," dedi Tessa, sandalyeden bir kedi gibi kalkıp gerinerek.

Axel, etrafa dökülen yiyecekleri toplamak için eğilirken kahkaha attı ve bu sırada bir parça daha çikolata kırdı. Hepsini tekrar tabağa yığdı, yatağın ucuna koyduktan sonra su şişesini alıp bir yudum aldı. Su şişesini bitirdiğinde aralarındaki ufak neşe dağıldı ve alt dudağını ısırarak tekrar Luka'ya odaklandı.

"Özür dilerim Axel," dedi sessizce. "Bu alemden nasıl incinip nefret edileceğini öğrendim ama gerçek dostluğun nasıl olabileceğini senden öğrendim." Başını çevirip ona baktı. "Gerçekten özür dilerim ama güzel sözlerin hiçbir anlamı olmadığını biliyorum."

"Bu durumda öyle yapıyorlar, Tessa," dedi, önceki sözlerinden çok daha nazik bir sesle.

Başını salladı ve Luka'ya baktı. "Gerçekten onunla evlendin mi?"

Gülerek yaklaştı. Ellerini ceplerine sokarak, "Evet, evlendim. Gerçekten Theon'la evlendin mi?" dedi.

Gülme sırası ona gelmişti. "Evet, güldüm. Baba olacaksın."

"Açıkça ortada olan şeyleri dile getirmeye devam ettiğimizi görmekten mutluluk duyuyorum."

Ona baktı ve hafifçe gülümsedi. "Bunun planlı olduğunu sanmıyorum. Öyle miydi?"

Axel içini çekti. "Hayır, değildi ama seninle konuşmamız gereken bir konu."

Kaşları havaya kalktı. "Ben mi? Çocuklar hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Çocukken bile, onların yanında hiç bulunmazdım."

"Onları büyütmeyle falan bir ilgim yok," dedi göz kırparak. "Ama biraz dinlen. Biraz yemek ye. Kat uyuyor ama uyandığında hemen seninle konuşmak isteyeceğini biliyorum."

"Ne tür bir yardımda bulunabileceğimi bilmiyorum ama deneyebilirim."

"Tek isteğim bu," diye yanıtladı Axel, kapıya doğru bir adım atarak. Sonra durakladı ve konuşurken geri geri yürümeye başladı. "Yedek bir telefonum ve kulaklığım var. Onları sana getiririm."

"Çok isterim." diye cevap verdiğinde gülümsemesi küçüktü ama oradaydı.

Axel ve Kat birkaç saat sonra odaya girdiğinde Razik, "Daha önce hiç böyle bir Mark görmemiştim" diyordu.

"Ama sen... uzun zamandır hayattasın," diye itiraz etti Tessa. "Bir ara onu görmüş olabilirsiniz, değil mi?"

Razik, Cienna ve Tristyn'i işaret ederek kuru bir sesle, "Bu ikisi benden büyük," dedi. "Bilgi eksikliklerini sorguladığını sanmıyorum."

"İçinizden biri buna benzer bir şey gördü mü?" diye araya girdi Theon, Tessa'nın kıvrılıp yattığı sandalyenin yanında dururken. "Ya da içinizden biri bunun ne olabileceği veya ne işe yarayabileceği hakkında bir fikre sahip mi?"

"Marks'ın vahşi öfkesini çok iyi biliyorum," dedi Tristyn. "Bunu daha önce hiç görmemiştim."

"Yani öylece ortaya mı çıktı? Bu mümkün değil," dedi Theon hayal kırıklığıyla.

"Elbette mümkün," dedi Eliza yatağın ucunda tünediği yerden. "Scarlett, kişiliği sayesinde yeni işaretler yaratabilir. Tessa neden yaratamasın ki?"

"Ama yapmadım," diye ısrar etti Tessa.

"Bunu sen de biliyorsun. Belki ne yaptığını bilmiyordun," diye karşılık verdi.

"Cienna?" diye sordu Theon, Cadı'ya bakarak.

"Daha önce hiç görmediğimiz yeni bir Mark," diye yanıtladı Cienna. "Tessa diğerlerinden farklı. Başka hiçbir şeye benzemeyen Mark'lar yaratabilmesi mantıklı."

"Şimdiye kadar sadece bir tane işaret çizdim," diye savundu, tüm gözler üzerindeydi. Parmakları koltuğun kumaşına gömüldü ve Theon koluna oturup ellerinden birini eline aldı. Gerginliği biraz azaldı, ama Axel bile hâlâ orada olduğunu görebiliyordu.

"Öyle olsa bile," dedi Tristyn, "gerçek şu ki sen eşsizsin, Tessa. Ölümsüz hayatın boyunca yeteneklerinin yeni yönlerini keşfetmeye devam edeceğinden şüpheleniyorum."

"Ama o Mark'a gelince," dedi Cienna, Luka'nın hareketsiz bedenini işaret ederek. "Uyanana kadar ne işe yaradığını bilemeyeceğiz. Uyansa bile, hemen öğrenemeyebiliriz. Büyük değişkendir ve bir borcumuz var."

"Peki ne zaman uyanacak?" diye sordu Tessa dişlerini gıcırdatarak.

"Hazır olduğunda. Bu soruya cevabım değişmedi," diye yanıtladı Cienna.

"Bunu bir sürelğine rafa kaldıralım," dedi Theon, Axel ve Kat'in hâlâ odanın hemen içinde durdukları yerde göz göze gelerek.

"Bu iyi vakit geçirmek mi?" diye sordu Kat çekinerek, çünkü elbette öyleydi. Axel'in iyi vakit geçirip geçirmediği pek umurunda değildi.

"Elbette, Kat," diye cevapladı Theon güven verici bir gülümsemeyle.

"Al. Otur," dedi Tessa, sandalyeden kalkarak.

"İyiym," diye söze başladı Kat, onu el sallayarak.

"Otur kedicik," diye ısrar etti Axel, elini sırtına koyup onu öne doğru yönlendirerek.

İstifa edercesine iç çekti, yatağın etrafında dolaşmasına izin verdi, Theon ve Tessa'yla yer değiştirdi.

"Yatağa oturabilirsin, Tessa," diyordu Theon.

"Ayakta duracağım," diye cevapladı, ellerini giydiği büyük beden sweatshirt'ün ön cebine sokarak. Axel, Theon'un sweatshirt'lerinden birini giydiğini varsaydı.

Yerlerine oturduklarında Axel boğazını temizledi. "Theon, seni en son gördüğümde beri burada bazı gelişmeler oldu ama konuşmamız gereken daha acil bir konu var."

"Vizyonların," diye araya girdi Kat.

Theon'un kaşları çatıldı ve Tessa şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Gördüğüm vizyonlardan mı bahsediyorsun? Rüyalarımından mı?"

"Ama onlar öyle, değil mi?" diye sordu Kat. "Potansiyel gelecekler görüyor musun?"

"Bazen," diye temkinli bir şekilde yanıtladı Tessa. "Ama onları kontrol edemiyorum. Bana olası bir geleceğin gösterilmesini isteyemem. Sadece... öyleyim."

"Ve değişiyorlar mı?"

Tessa yavaşça başını salladı. "Evet. Sık sık. Bu neyle ilgili Kat?"

Axel, "Kat ve bebeği kontrol etmek için her hafta Miara'ya gidiyoruz," diye açıkladı. "Onu en son gördüğümüzde, bebeğin ne zaman doğacağı konusunda oldukça endişeliydi. Tam doğum yapmayacağını, ancak çok erken doğarsa hayatta kalamayacağını söyledi."

Oda sessizliğe büründü, Kat'in eli karnında geziniyordu. Axel, Kat'in bunu yaptığının farkında bile olmadığından emindi.

"Sadece bir şey görüp görmediğini merak ediyordum, Tessa," dedi Kat sessizce.

Tessa başını salladı ve Axel, "Üzgünüm Kat. Uzun zamandır ikinizle rüya görmedim. Gördüğümde de hiç hamile kalmadın," dediğinde ona inandı.

"Ama vizyonlar değişebilir, değil mi?" diye ısrar etti Kat, sesindeki titreme Axel'in kollarını onun omuzlarına dolmasına ve sandalyenin koluna oturmasına neden oldu.

"Gördüklerim sık sık değişiyor," dedi Tessa nazikçe. "Ama sanırım rüyalarım onların gördüklerinden farklı."

Son sözlerini Cienna ve Tristyn'e işaret ederek söyledi ve Axel, Cadi'yla göz göze geldi. Hayatı boyunca tanıdığı ve bir şekilde ilişki yaşadığı bir kadındı.

"Cienna?" diye sordu, yanında Katya'nın gerildiğini hissederek.

Cienna, "Gelecek sürekli değişiyor" dedi.

"Ben bunu sormuyorum."

"Ne sorduğunu biliyorum Axel," diye yanıtladı. "Ve istediğin cevabı bende bulamıyorum."

Bunu daha önce ilk kez duymuyordu. Ona dönmek üzere olduğunu söyleyen de oydu. Geri dönmek için çok geç olduğunu söyleyen de oydu. Bu öngörülen sonuçla ilgili yapabilecekleri hiçbir şey olmadığını neden ona söylemesindi ki?

"Peki sen ne gördün?" diye sordu Axel, bakışlarını ayırmadan. Ama konuşmaması yeterli bir cevaptı. "Miara ile

aynı şeyi gördün ve hiçbir şey söylemedin mi?"

"Tam da bu yüzden," diye cevapladı, sesi her zamankinden daha sertti. "Kaç gün endişelendin? Bir alternatif bulmaya çalıştın? Olası bir geleceği değiştirmenin bir yolunu bulmaya çalışırken kaç gece uykusuz kaldın? Gerçekleşmesini engellemeye mi çalıştın? Tam da bu eylemlerin seni o yola sürüklenme ihtimali çok yüksek."

"Yani teklifin hiçbir şey yapmamak mı?" diye çıkıştı Axel. "Bizden arkamıza yaslanıp ne olacaksa olmasına izin vermemizi mi bekliyorsun?"

"Kaderi biz zorlamayız, Axel."

"Hayır, Kader'i kışkırtamazsın Cienna. Bu seçimi geri kalanımız adına sen yapamazsın," diye karşılık verdi.

"Hayatınızı yaşayın Axel. Kaderi kandırmaya çalışmak günlerinizi boşa harcamaktır."

"Oğlumun hayatta kalmasını sağlayacaksa hepsini harcayacağım."

"Biliyorum. Korktuğum şey bu," dediğinde yüzünde neredeyse acı dolu bir ifade belirdi.

Odaya çöken sessizlik elle tutulur cinstendi. Kat başını sandalyenin arkasına yaslamış, gözleri kapalıydı ve Axel onun gözyaşlarını tutmaya çalıştığını biliyordu.

"Onu rüyamda görürsem sana söylerim," dedi Tessa sessizce. "Birden fazla geleceği değiştirdim. Deneyebilirim."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Kat, gözleri kapalıydı.

Tessa, Axel'a baktı ve Axel takdirle başını salladı. "Zor durumları tartışırken, Bree'yi de tartışmamız gerek."

Bebekle ilgili bilgileri öğrendikten sonra, Axel'in Theon'u çağırmaya gittiği ve geri döndüğünde Bohden'in kesik başını teslim ettiği anı, Kat ve onun anlattıklarını dinlediler.

"Hepimizin Bree olduğunu varsaydığımızı biliyorum ama bununla ilgili bir kanıtımız var mı?" diye sordu Theon, Yeraltı'nda neler olduğunu herkese anlattıktan sonra.

"Ertesi gün gelen davetin yeterli bir kanıt olduğunu düşünüyorum" diye yanıtladı Axel.

"Ne daveti?" diye sordu Theon. Yatağın kenarına oturmuştu ama Tessa yine de reddedip ondan birkaç adım ötede durup dinledi.

"Akşam yemeğine. Dörtlü Ev'de," diye yanıtladı Axel. "Tüm Yeraltı Liderleri davetliydi."

"Ne zaman?" diye sordu Theon. "Seninle gelebilirim."

"İşte mesele bu," dedi Axel, başının arkasını kaşıyarak. "Bana ve Kat'e hitaben yazılmıştı."

"Kimin umurunda?" diye yanıtladı kardeşi. "Bu iş yeterince uzadı. Bree lanet olası metroya binmeyecek."

"Gidersen, son aylarda burada harcadığımız tüm emek boşa gider," diye araya girdi Kat. "Güvenimizi ve ilişkilerimizi büyük ölçüde Axel'in karısı olarak bir Peri'yi seçmesi sayesinde kurduk."

"Haklı," dedi Axel. "Aslında, Giyim Bölgesi'nin bizimle geçici olarak ittifak kurmasının tek sebebinin o olduğundan eminim."

"Öyleyse ikiniz mi gidiyorsunuz?" diye sordu Theon, Tessa'nın volta atmaya başlamasıyla elini uzatıp onu durdurdu.

"Hayır," dedi Axel, aynı anda Kat da "Evet," dedi.

İçini çekti. Davetiye'nin geldiği günden beri bu konuyu tartışıyorlardı. Belki de o günden beri değil. Kat, bu yemeğe ne giymesi gerektiğini sormak için ertesi sabahı beklemişti. Kat ona kesinlikle gitmeyeceğini söylemişti ve o zamandan beri hiçbir yere varamayan sürekli bir tartışma olmuştu.

Ona bakmak için döndü. "Az önce haklı olduğumu söyledin, Axel."

"Theon'un gitmemesi konusunda haklı olduğunu söyledim. Gitmen gerektiğini söylemiyorum. Ben kendim gidebilirim," diye yanıtladı.

"Ama az önce sıraladığın tüm sebepler seninle gelmem için gereken sebepler," diye cevapladı, kehribar gözlerinde ateş ve gölgeler belirdi.

"Her şeyin zamanlaması bu Kat," dedi, bir kez daha mantığa başvurmaya çalışarak. "O akşam yemeği beşinci

ayın ortasında. Altıncı aya ulaşmamız gerek. O zamana kadar dikkatli olmalıyız."

"Benim yemeğe gitmem bebeği etkilemeyecek," dedi, açıkça bezgin bir şekilde.

"Hamile olmasaydı, onun katılmasına karşı çıkar mıydın?" diye sordu Eliza, gözleri kısılmıştı.

Axel tereddüt etti, çünkü evet, öyle olacaktı. Onu Bree'nin yakınında istemiyordu. Gece Çocuğu onu daha önce bir kez öldürmeye çalışmıştı. İşinin bitmediğinden emindi ve bu akşam yemeğinin bundan daha fazlası olduğu hissinden kurtulamıyordu.

"Bu bir tuzak," dedi sonunda, Eliza'nın sorusundan kaçınarak. Theon'a döndü. "Bree'nin yıllardır üzerinde çalıştığı planları var. On yıllardır. Bunların hepsinin bunun bir parçası olduğunu biliyorsun."

"Ona hiçbir şey olmasına izin vermeyeceksin Axel," dedi Tessa, Theon'un bacaklarının arasında durduğu yerden. Elleri kalçalarında, başparmakları yavaşça daireler çiziyordu.

"Elbette onu güvende tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım, ama hepimiz bunun her zaman yeterli olmadığını biliyoruz. Geçtiğimiz yıla bakın. Kaç kez yaralandınız veya kaçırıldınız?" diye sordu Axel.

"Teşekkürler," diye homurdandı Theon.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Tessa hamile olsaydı sen de aynı şeyi hissederdin Theon. Bunu inkar edemezsin."

Kardeşi sessizliğe gömüldü ama Axel, Tessa'nın kalçalarındaki parmaklarının nasıl esnediğini fark etmemişti.

"Bu çok saçma," diye çıkıştı Eliza. "Sana hamile olmasının aniden kırılğan ve beceriksiz olduğu anlamına gelmediğini neden sürekli hatırlatmam gerekiyor? Lanet olası bir yemeğe katılabilir, bir sandalyeye oturup siyaset tartışabilir. Zeki ve gözlemcidir ve Gece Çocuğu'nun tuzağına düşmemek için ona ihtiyacın olduğunu düşünüyorum."

"Burası senin dünyanın değil," diye karşılık verdi Axel. "Burada işler eskisi gibi değil."

"Ama biz bir şeyleri değiştirmeye çalışıyoruz," dedi Tessa. "Her şeyi olduğu gibi yapmaya devam etmek değişimi zorlamaz. Hem zaten Yeraltı farklı değil mi?"

Katya'nın da kendisiyle birlikte buna katılması için hepsinin tartıştığına inanamıyordu. Hiçbiri anlamıyordu. Hiçbirinin çocuğu veya bebeği yoktu. Ve artık buna dayanamazdı. Karısını ve çocuğunu, saldırmak üzere bekleyen bir örümceğin ağına gönüllü olarak sokmaları konusunda tartışıp durmalarına izin veremezdi.

"Görünüşe göre herkes onun tehlikeye doğru yürümesine izin vermekten yana olduğu için bu tartışmada bana gerek yok. Lojistik kısmını tartışmayı size bırakıyorum," dedi Axel, ayağa kalkıp odanın karşısına geçerken sesi buz gibiydi.

"Axel, biz bunu söylemiyoruz," diye denedi Theon.

Durmadı, hatta yavaşlamadı bile. Merdivenlerin yarısına gelmişti ki, kadının sesi ona ulaştı.

"Benden uzaklaşmaya cesaret etme, Axel St. Orcas."

Sonra durakladı, bir eli tırabzana dayalı, adım atarken. Sonra döndü ve Kat'in merdivenlerden inişini izledi, yüz hatları öfke doluydu.

"Lütfen dikkatli ol," diye iç çekti, kadının kendisine ulaşmasını bekledikten sonra elini onun sırtına koyup onu ana kata doğru yönlendirdi.

İkisi de konuşmadan mutfağa geçtiler ve kendine bir bardak içki koydu. Canı kan çekse de. Ama hâlâ zar zor geçiniyordu ve kaçıp gitme riskini göze alamazdı.

İçkiydi.

İlk bardağı bir dikişte içti ve hemen yeniden doldurdu.

"Ne zaman bitecek Axel?" diye sordu Kat sonunda, tartışmayı sonlandırarak. "O doğduktan sonra, bizden birine ihtiyacı olacağı için etkinliklere katılmamam gerektiğini mi savunacaksın? Araba çarpması ihtimali çok düşük olduğu için beni yine dışarı çıkmamaya ikna etmeye mi çalışacaksın?"

"Bu aynı şey değil ve sen de bunu biliyorsun," diye çıkıştı Axel, bir yudum daha alırken. "Bu çok tehlikeli. Bunu

düşünmek bile mantıksız."

Kat tezgahın etrafından dolaştı, bardağını alıp hem içki şişesini hem de içki şişesini kenara çekti. Sonra uzanıp yüzünü ellerinin arasına aldı. "Her şeyimiz mantıksız, Axel. İlişkimiz başından beri tehlikeliydi. Ve her seferinde hayatta kalmayı başardık. Zirveye ulaştık. Ama sadece birlikte bir şeyler yaptığımızda."

"Korkunç Kat," dedi, boğazı duygudan düğümlenmişti. "Bunu konuşurken tek düşünebildiğim seni Tristyn ile göndermek zorunda kalmam. Ne kadar korkmuştum ve seni babamdan ve bu lanet olası diyardan korumak için yapmam gerekeni yapıyordum."

"Senin nerede olduğunu bilmediğimde de aynı derecede korktum," diye cevapladı ellerini göğsüne koyarak. "Ama birlikte neler yaptığımıza bak. Bana bir Peri'den daha fazlası olduğumu söyledin. Lütfen sırf bir ailemiz var diye beni arka plana itme."

"Bunu istemiyorum Kat. Bunu biliyorsun. Son günlerini bebeğin erken doğması konusunda endişelenerek geçirdin ve bu..."

Ne söyleyeceğini bilemeyerek sustu. Başka türlü görüşlerini nasıl savunacaktı?

"Korkabiliriz Axel. Korkabiliriz ve yine de korkabiliriz. Bu çocuğun bunu bilerek büyümesini istiyorum," dedi, bir elini karnına götürerek. "Korku ve cesaret el ele gider. Tessa şimdi burada. Bizi izleyecek ve Cienna ve Miara gibi bizden bir şeyler saklamayacak. Saklamayacağını biliyorum."

"Artık umudumuzu Tessa'ya mı bağlayacağız?" diye sordu, kaşlarını kaldırıp onu kendine doğru çekerek. "Sanırım gerçekten biraz deli."

"Ona iyi hizmet ediyor gibi görünüyor," dedi Kat kurnazca bir gülümsemeyle.

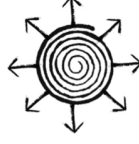
Axel, başının tepesine bir öpücük kondururken kahkaha attı, sonra tekrar ciddileşti. "Bundan nefret ediyorum."

"Biliyorum," diye yanıtladı ona doğru eğilerek. "Ama arka planda kalmayı reddediyorum. Onu bildiğimizden daha iyi

bir dünyaya getirmek için elimden gelen her şeyi yaptığımı bilmesini istiyorum. Lütfen bunu benden esirgeme Axel."

Tekrar içini çekti, onu kendine doğru çekti ve onun kendisine hiçbir şeyi reddetmeyeceğini ne zaman anlayacağını merak etti.

28

EVIANA

"Çok itaatkâr," diye mırıldandı Mansel, çenesini avuçlayıp başparmağıyla alt dudağını okşarken. Başının üzerinden baktı. "Bunu iyi eğitmişsiniz, Lordum."

"Evet, öyle yaptım," dedi Valter ve omzunun üzerinden bakmasına gerek kalmadan, adamın büyük ihtimalle dizine bir ayak bileği dayamış, elinde puroyla, aşırı büyük deri koltuğunda oturduğunu anladı. "Elbette güzel, ama dizlerinin üzerindeyken..."

"Çok güzel," diye bitirdi Mansel, diğer eliyle fermuarına uzanırken başparmağını tekrar alt dudağında gezdirdi.

Yapması gerekeni yapmaya hazırdı. Yeni bir şey değildi, bu yüzden Valter "Bekle" dediğinde şaşırdı.

"Efendim?" diye sordu Mansel, ellerini kemer tokasında tutarak.

"Senden bir şey isteyeceğim," dedi Valter ve ayağa kalktığını duydu.

"Elbette efendim. Söyleyin bakalım."

İçindeki her şey alarma geçti, ama Valter yaklaşırken hareket etmeye cesaret edemedi. Eli saçlarını düzeltmeye başlamadan önce hafifçe okşadı ve eğer daha fazlasını bilmeseydi, bu nazik davranışının sevgiden kaynaklandığını düşünecekti.

"Onu sana birkaç günlüğüne ödünç vermek istiyorum," diye söze başladı ve Eviana duygularını kontrol altında tutmak için mücadele etti. Bu da yeni bir şey değildi.

Anlaşmaları imzalaması için ona ara sıra bir gece verilmişti ama Mansel, Valter'in pazarlık yapması gereken biri değildi. Valter erkeğe dönüp eğilmesini söylerse, hiç sorgulamadan yapardı. Bu da Valter'in ondan isteyeceği şeyin korkunç bir şey olacağı anlamına geliyordu.

"Desiray ile bir anlaşma yaptım," diye devam etti Valter, saçlarını hâlâ bir eliyle tutarak. Diğer elinin parmakları boynunda aşağı yukarı geziniyordu. "Deneylerinden birini kabul ettim, yeter ki sonuç olumlu olursa onu koruyabileyim."

Boğazında bir safra kabardı ve kendini tutmak için mücadele etti. Desiray'ın Sirana Villaları'nda ne yaptığını gayet iyi biliyordu. Valter'le birlikte oraları birkaç kez ziyaret etmişti ama bunun kendisiyle ne ilgisi olduğundan hâlâ emin değildi.

Valter, Mansel'e, "Ürünün yaratıcısı olmanı istiyorum," dedi.

"Çocuğumu mu istiyorsun?" diye sordu Mansel, kaşlarının arasında bir çizgi belirerek.

"İşlerin başarılı olup olmadığını bilemeyeceksin," diye yanıtladı Valter. "Villalarda bir hafta geçireceksin ve sonrasında meselenin geri kalanını öğrenemeyeceksin."

"Ne zamana kadar karar vermem gerekiyor?" diye sordu erkek, Eviana bir anlığına onun önünde diz çökmüş halde unutulmuştu.

"Bir sonraki saat," diye yanıtladı Valter. "O zaman Eve'i oraya götürmek üzere yola çıkacağım."

Başını çevirdiğinde düşünmüyordu. Ya da düşünmeye çalışıyordu. Valter hâlâ saçlarını tutuyor, başının arkasında yumruk haline getirmişti. Sıkıca tutuyor, yüzünü öne doğru çeviriyordu ve acı dolu çığlığı bastırıyordu.

"Efendim?" diye sordu tahvili indirerek. "Anlamıyorum."

Anlaman senin haddine değil, diye çıkıştı, sözlerine saçını sertçe çekiştirerek.

"Kaynağını hamileyken mi elde etmemi istiyorsun?" diye sordu Mansel şaşkınlıkla, ama sesindeki heyecanı fark

etmemişti.

"Tam olarak istediğim bu," dedi Valter. "Kabul ediyor musun?"

Diğer eli h    boynundaydı ve şimdi parmakları çenesi boyunca kayıyor, başını yukarı kaldırıyordu. Mansel'in dili dışarı fırladı, alt dudağında gezindi, g  zlerinde bir açlık vardı.

"Malikanede gerekli d  zenlemeleri yapmam için bana bir saat ver," dedi Mansel, g  zlerini onun üzerinde gezdirerek.

"Tamamdır," dedi Valter onu başından savarak.

Çalışma odasının kapısı arkasından kapanırken, adam çoktan telefonunu kulağına g  t  rm  şt  . Valter ancak o zaman saçlarını   zd  . Ama dizlerinin  st  nden kalkmadı. Hayır, emredilene kadar bunu yapmazdı, ama konuşma riskini aldı.

"Lordum? Sizi kızdırdım mı?" diye sordu, onu kızdıracak bir şey yapmış olabileceğini d  ş  meye çalışarak. Bu t  r bir disiplini hak ediyor muydu acaba?

"Elbette hayır  i eğim," dedi ve onun   n  ne geldi.

"O zaman... neden?" diye sordu, g  zlerinde yaşların birikmesini istemeyerek. Ağlamasından nefret ediyordu. Çok fazla duyguyu yansıtıyordu.

"Senden istediğim tek şey nedir?" diye sordu, kadının s  rekli soru sorması üzerine sesi sertleşti.

G  zlerini yere indirdi, başını eğdi. " taat edin, Lordum."

"Kesinlikle. Bunu yapacaksın   nk   senden bunu istiyorum," diye çıkıştı, fermuarının sesi kulaklarına ulaşırken. "şimdi, gitmeden önce ağzını bana ver."

Acının verdiği acıyla dışlerini sıktı, aşağıya baktığında bıçağın h    etinin derinliklerinde olduğunu g  rd  .

"Sen her zaman çok derin kesiyorsun," diye çıkıştı Lange, bıçağı elinden kaparak.

Bu lanet olası Cinler. Ama acı, onların elinden kurtulmanın tek yoluydu. Cinler, insana geçmişlerinin kabuslarını yeniden yaşatıyor, ancak acı sunduklarında insanı  zg  r bırakıyorlardı.

Hepsi bu amaç için bıçak taşıyordu ve sorun yoktu. Hepsi yeterince hızlı iyileşti ve o, Spryte'lar veya Korku Perileri yerine Cinleri seçerdi.

"Bu sefer neydi?" diye sordu Lange, hâlâ kanayan kolundaki yaraya bakarak.

"Hiçbir şey," diye cevapladı ve bıçağını almak için elini uzattı.

"Elbette. Her zamanki gibi," dedi Lange, onun isteğini duymazdan gelerek.

Eviana sadece omuz silkti. En kötü anılarını yaşadıklarında acılarını kendilerine saklayamamaları onun suçu değildi. Tanrılar, İblislerin onun durumunda seçebilecekleri bolca malzeme olduğunu biliyordu.

Yürümeye devam ettiler, orman zemini ayakkabılarının ve botlarının altında hışırdıyordu. Corbin, ormana girdikten sonraki sabah Fae formuna geri dönmüştü. İlk birkaç gün pek hareket etmemiş, bunun yerine dinlenmek ve rezervlerini yenilemek için zaman ayırmışlardı. Cinler onları üçüncü güne kadar rahat bırakmıştı. Artık günlük bir baş belasıydılar.

"Belki bunun hakkında konuşsan... yardımcı olur," diye sözünü kesti Lange, ona şüpheli bir bakış attığında.

"Geçmişten bahsetmek işe yarıyor mu?" diye kuru bir şekilde karşılık verdi.

"Evet."

Nefesinin altında cık cık diye bağırdı, gözlerini devirdi. Lange daha fazla ısrar etmedi, ki bu iyi bir şeydi. Valter'in onu bir haftalığına Mansel'e ödünç verdiği geceyi ona anlatmayı planlamıyordu. Anlamsız olduğunu bilmesine rağmen Tanrı'dan bunu yapmamasını nasıl dilediğini. Sonunda nasıl itaat ettiğini ama Mansel'in Villalar'daki çabalarında nasıl hala çok yaratıcı olduğunu. Hamile kalmamak için tanrılara ve Kader Tanrısı'na nasıl yalvardığını. Doğrulandığında nasıl ağlamaya çalıştığını, Valter istediğini ondan alırken yüzünü yastığa gömdüğünü

ama uzun zaman önce gözyaşı dökmemeye kendini alıştırdığını.

Bunlardan bahsetmek hiçbir işe yaramazdı, ancak Lange ve Corbin sürekli birbirleriyle konuşuyorlardı. Sesleri hep kısık olurdu, özellikle de bir Cin içlerinden birine ulaştığında. Nazik dokunuşlar ve yumuşak öpücükler. Birbirlerine teselli verirlerdi.

Ama sessizliğini korudu, yolu gösterdi ve onları takip etmeye bıraktı. Bir Korku Perisi'nin onları bulmasının an meselesi olduğunu biliyordu. O zaman, bu konuda konuşmanın ne kadar az işe yaradığını anlayacaklardı.

Ağaçların arasından süzülen ışık yavaş yavaş azalmaya başladı, orman her geçen saat daha da serinliyordu. Her zaman ellerinden geldiğince dayanıyorlardı, ama belki bir saatlik ışık kaldığını tahmin ettiklerinde, geceyi geçirecekleri bir yer buluyorlardı. Dreamlock Ormanı'nda olmak yeterince riskliydi. Karanlıkta dolaşmak ise düpedüz aptallıktı.

Corbin, ateş yakmak için çalı çırpı ve odun toplamak üzere gözden kayboluncaya kadar gitti. Şekil Değiştiren duyularıyla, geri dönüş yolunu bulup tehlikeyi kendi başına sezme konusunda en yetenekli kişi oydu. Lange ile birlikte ateş yakmak için bir alan açıp bir çeşit yemek hazırlamaya çalışıyorlardı. İnsan en azından yaban hayatını avlayabileceklerini düşünürdü, ancak ormanda her türden canlı çok azdı. Buradaki hayvanlar, kendi seslerini duyurmaya çalıştıkları kadar varlıklarını da gizliyorlardı.

Lange, Corbin'in gittiği yöne dönerek, "Her zamankinden daha uzun süredir ortalıkta yok," dedi.

"Birkaç dakika önce ayrıldı," diye cevapladı ve işine geri döndü.

"Birkaç dakika mı? Neredeyse bir saattir ortalıkta yok," diye karşılık verdi Lange, telaşıyla etrafa esen bir esinti.

Paketten çeşitli eşyaları çıkardığı yerden ona baktı. "Fazla dramatik davranıyorsun."

Ama gerçekte, sadece beş, belki on dakika olmuştu. Bir saatten bile uzaktı.

"Abartmıyorum," diye karşılık verdi Lange, ağaçlara doğru birkaç adım atarak. Sonra durup başını yana eğdi. "Duydun mu?"

"Rüzgârların şakımasını duyamıyorum," diye mırıldandı. "Bu sana özgü bir şey, Rüzgâr Gezgini."

"Rüzgarlar değil," diye homurdandı, esinti artık sertleşmişti. Su şişeleri devrilip birkaç metre öteye yuvarlandı ve Eviana yiyecek paketlerini de alıp götürmeden önce kaptı.

"Lange, dur!" diye çıkıştı. "Nereye gidiyorsun?"

Çünkü birdenbire koşmaya başlamıştı ve kadın ne olduğunu anlamamıştı.

"Onu buldular, Eviana!" diye bağırdı neredeyse ağaçların dibine kadar. "Tanrılar aşkına, ne kadar kalpsizsin? Çıglıklarını duyamıyor musun? Onu öldürüyorlar ve biz burada oturuyoruz!"

"Lange, hiçbir şey yok—"

Aman Tanrım.

Avucunu toprağa bastırdı, ağaç kökleri anında tepki verip Lange'nin ağaç çizgisinin ötesindeki her nerede olursa olsun bileğini yakaladı. Onu yeni gözden kaybetmişti ama gücü onu geriye doğru sürüklerken küfür ettiğini duydu.

"Bunu da sen planladın, değil mi?" diye bağırdı, toprağı tırmalayarak.

"Ben yapmadım—"

Ama bitiremedi çünkü şiddetli bir rüzgar göğsüne çarptı ve onu havaya uçurdu. Gücü ona yardım etmeye çalıştı, dallar ve yapraklar ona doğru uzanıyordu ama yine de bir ağacın gövdesine çok sert çarptı. Omurgası sert bir ağaç kabuğuna çarpınca başı geriye savruldu ve ardından orman zeminine düştü. Elleri ve dizleri üzerinde, içindeki hava boşaldıktan sonra nefes almaya çalıştı. Görüşündeki lekeler yardımcı olmadı ve onları dağıtmak için hızla gözlerini kırptırdı.

"Corbin!" diye bağırdı Lange ve gerçekten çenesini kapatması gerekiyordu. Bir Dehşet Perisi çoktan gelmişti.

Lanet olası bir ziyafete daha fazla insanı çağırıyordu.

"Lange," diye tısladı, sürünerek öne doğru atılıp ayağa kalktı. Biraz sendeledi ama devam etti, adamın gücünü ağaç köklerine dolayarak onu bağlı tutmasını izledi. Sonra adam rüzgarı bıraktı ve rüzgar, Lange'nin etrafında bir huni gibi dönerek onu havaya kaldırmadan önce kökleri kırdı.

Aman Tanrım. Theon'un erkeği sahiplendiği gece dosyalarını aldıktan sonra Valter'in keyfi yerindeydi. Güçlü olduğunu biliyordu ama bu...

Bu tam bir kabustu.

Zamanını onunla akıl yürütmeye çalışarak geçiremezdi. Ormanda kaybolmadan önce Dehşet Perisi'ni bulması gerekiyordu. Onu asla bulamayacaklardı ama Corbin de denemekten asla vazgeçmeyecekti. O zaman yalnız kalacaktı - umurunda değildi gerçi - ama ormanda başkalarıyla hayatta kalmak daha kolaydı. Tek ihtiyacı olan, Serafina Malikanesi'ne gidip kızı kaçırmalarına yardım etmeleriydi. Sonra hepsi kendi yollarına gidebilirdi.

"Corbin!" diye bağırdı Lange. "Geliyorum!" Eviana'ya baktı, ifadesi soğuk ve caniceydi. "Bunu tekrar yaptığın için seni öldüreceğim. Belki de kalpsiz bir orospu olmadığını düşündüğüm her seferinde, ne kadar yanıldığımı kanıtlıyorsun."

Sözler onu derinden yaraladı ve bundan nefret etti. Çünkü sözlerin onun üzerinde hiçbir etkisi olmamalıydı ama nedense vardı. Vardı ve buna izin veremezdi.

"Nerede o?" diye fısıldadı, avuçlarını tekrar toprağa bastırmak için çömelirken. "Nerede o? Nerede o? Nerede o?"

Sonra avucunda ufak bir titreşim hissetti. Birini kaldırınca yerden fırlayan bir fidan gördü. Birkaç metre ötede bir tane daha belirdi. Sonra bir tane daha. Onları takip ederek kamp alanından gittikçe uzaklaştı. Lange'den uzaklaştı. Üstelik tam tersi yönde gittiğini ve Corbin'in nerede olduğunu biliyordu. Bütün bu kargaşayı duyamıyor muydu? Ya gerçekten bir sorun varsa?

Farzedelim-

"Merhaba çiçeğim."

Donup kaldı, adamın sesi kemiklerine işleyen buz gibi bir soğukluktu.

Bir ağacın arkasından çıktı. Koyu saçları ve koyu zümrüt yeşili gözleri. Gölgeleleri etrafında uçuşuyor, her adımda onu takip ediyordu. Kusursuz dikilmiş takım elbisesi.

Hayır. Burada olamazdı.

Bıçağına uzandı, acının onu çekip çıkarmasını istiyordu ama aceleyle bıçağını geride bırakmıştı.

Bok.

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun.

"Senden inanılmaz derecede hayal kırıklığına uğradım Eve," diye iç çekti sahte bir dehşetle, ama o daha iyisini biliyordu. Valter'in disiplin ve terbiyeli davranışlardan daha çok hoşlandığı pek bir şey yoktu. "Beni Serafina Krallığı'na kadar getirerek cezayı çok daha kolaylaştırdın, değil mi?"

Artık karşısındaydı ve hiçbir şey yapamıyordu. Binlerce kez yaptığı gibi ellerini önünde kavuşturup gözlerini yere indirdi. Ama uzun parmaklar çenesini sararak yüzünü yukarı doğru zorladı.

"Şimdilik öyle bir şey yok Eve," dedi soğuk bir sesle. "Beni terk edebileceğini mi sandın? Benden saklanabileceğini mi sandın?"

Yüzündeki tutuşu canını acıtiyordu ve kendini irkilmemeye zorladı. Tepki vermemeye. Tüm duygularını bastırmaya ve her zaman olduğu gibi aynı hiçliğe dönüşmeye zorladı kendini, çünkü hayatta kalmanın tek yolu buydu.

Valter'in diğer eli yukarı kalktı ve saçlarını okşadı. "Benden kurtulmanın tek yolu ölüm. İstedığın bu mu çiçeğim? Ölüm mü?"

Evet. Bunu söyleyemezdi ama onunla birlikte Arius Evi'ne dönmeden önce bin kere ölümü göze alırdı.

Ama biliyordu. Bağ olmasa bile, bağlarını engelleyip kaçtığı gün elini açmıştı. Tüm kozları açıktı, şimdi saklamaya çalışacak ne vardı ki?

Saçındaki el bir yumruğa dönüştü, bir avuç saç telini kavrayıp sertçe çekti. "Ölüm bir lütuf olurdu ve sana olan tüm sevgimi kaybettin," diye tısladı.

Saçını tekrar çekip onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Keşke yapabileceği en kötü şey bu olsaydı, kolayca atlatırdı. Artık sikler ve amlar hiçbir şey değildi, ama bunun son olmayacağını biliyordu. Bu ihanetin bedelini ölümsüzlük yıllarının geri kalanında ödeyecekti.

Küçük bir yeşil filiz uyluğuna değdi, asmada minik yapraklar ve çiçekler açıldı ve ancak o zaman ormanda olduğunu hatırladı.

Dreamlock Ormanı.

Başını yana çevirince gördü. Uzun boylu ve kıvrak, beyaz gözleri kararan ormanda parlıyordu. Uzun siyah saçları sırtından aşağı dökülüyor, bedeninin bir parçası olan dallara dolanıyordu. Elbisesi çürüyen yapraklardan, parmakları ise sivriltilmiş dallardan oluşuyordu. Ormanın yürüyen bir ruhu olan Korku Perisi, tüm dişleri bir Gece Çocuğu'nun dişleri kadar keskin ve sivri bir şekilde gülümsüyordu.

Aynı anda birden fazla kurbanı tuzağa düşürebileceklerini fark etmemişti. Ya öyleydi ya da burada iki tane vardı. Ama gücüyle ona zarar veremezdi. Korku Perileri doğanın bir parçasıydı. Evet, iğrenç bir anormallikti ama yine de doğanın bir parçasıydı. Gücü toprak, bitkiler ve Korku Perileri'nin olduğu her şeydi. Onları bu kadar zor yapan da buydu. Tüm Peri yetenekleri doğanın güçleriydi. Ama üçünün de hiçbiri sadece Peri değildi. Hepsinin içinde, ona yardım edeceğini umduğu başka kanlar akıyordu.

Aptalca.

Dreamlock Woods'u alt edebileceğini düşünmesi ne kadar da aptalcaydı.

Ve şimdi bir çıkmazın ortasındaydı ve yaratık bunu biliyordu. Hain gülümsemesi genişledi, o jilet gibi keskin dişleri sönmekte olan ışıktaki parıldayarak yutmaya hazır. Ve belki de bir parçası buna izin vermeye hazır.

Ama o çocuğu kurtarana kadar.

Topuklarının üzerinde dönüp geldiği yoldan geri koştu, doğru yolda gittiği için tanrılar dışında herkese dua ediyordu. Fidanlardan oluşan iz hâlâ oradaydı ve onu doğruca sırt çantasına götürdü. Çılgınca sırt çantasının içinde koştu, Raven Limanı'ndan aldığı hançeri bulana kadar hiç düşünmeden eşyaları kenara attı. Sonra döndü, yarattığı avlamaya hazırdı ama buna gerek yoktu. Onu takip etmişti.

Onun kabusu da böyleydi.

"Beni öldüremezsın Eve," diye iç çekti ve ona doğru uzandı. "Sen benimsin. Güç Kaynağımsın. İstedığımı yaparım." Uzun parmakları bileğini sararken, diğer eli silaha uzandı.

Ama sonra kolunu geriye doğru attı.

Korku Perisi'nin gövdesine, tam kalbinin altına saplandı. Başını geriye attı, ağzından çıkan tiz bir feryat, Eviana'nın dizlerinin üzerine çökmesine ve elleriyle kulaklarını kapatmasına neden oldu. Hiçbir işe yaramadı. O tiz çığlık, gözlerinin önünden birbiri ardına kâbuslar geçerek onu parçaladı.

Villalarda Mansel.

Valter ile düzeltme.

Masumlara işkence etmek.

Bir bebeğin elinden alınması.

Artık yarattığın iniltileri mi, yoksa kendi çığlıkları mı olduğunu bilmiyordu ve tanrılar, bu asla bitmeyecekti.

Durduğunda sanki saatler geçmiş gibiydi. Boğazı yanıyordu ve kendi tırnaklarının yüzünde çizikler olduğunu hissedebiliyordu. Yerde kıvrılmış bir top gibiydi, saçları çamur ve moloz içindeydi ve gün ışığı çoktan kaybolmuştu. Ateş yoktu. Yıldızlar da yoktu.

Sadece ona bakan iki parlayan kedi gözü vardı.

Corbin.

Hafif bir ışık parlamasıyla, şükür ki hâlâ tamamen giyinik haldeyken, yer değiştirdi. Adam çömeldi, kollarını bükülmüş dizlerinin üzerine koydu.

"Sanırım onu öldürdün," dedi kasvetli bir şekilde.

"Sanırım beni de beraberinde götürmeye çalıştı," diye bağırdı ve dizlerinin üzerine doğruldu.

"Artık ayrılmak yok," dedi, tekrar ayağa kalkıp elini ona uzatarak. "Artık burada olduğumuzu biliyorlar."

Gözleri adamın yüzünden uzattığı eline, sonra tekrar yüzüne kaydı.

Corbin içini çekti. "Ayağa kalkmana yardım ediyorum. Hepsi bu. Borçlu olman gerekmiyor. Basit bir iyilik."

"Devram'da hiçbir şey basit değildir," diye karşılık verdi.

"Seninle ilgili hiçbir şey basit değil, kabus," dedi ama bunda hiçbir tat yoktu. "Seni neredeyse on dakika boyunca yerde çırpınırken, Azap Çukurları'na doğru çığlık atarken izledim. Tek başına ayakta durabileceğinden şüpheliyim."

Kız homurdandı ama adam haklıydı. Bu yüzden elini onun elinin içine koydu ve ayağa kalkmasına izin verdi. Sonra bacakları neredeyse pes edecekken bir kol beline dolandı.

"Gördün mü? Yardım o kadar da kötü değil," dedi, onu açıklığa geri götürürken sesinde alaycı bir ton vardı. Ne zaman bırakmıştı ki? En son hatırladığı kadarıyla, burada sırt çantasından bir şeyler atıyordu.

"Ayakta bile duramıyor olmam çok acınası," diye cevapladı düz bir sesle.

Lange, küçük bir ateşin başında oturmuş, ateşin büyümesi için ona daha fazla yakacak atıyordu. "Acınası görünüyorsun," dedi.

"Teşekkürler," diye hırıltılı bir sesle söyledi, Corbin'in yardımıyla yavaşça yanına çökerken. Tüm vücudu ağrıyordu.

Corbin gece için hazırlıklarını sürdürürken sessiz kaldılar ve o ve Lange, kabuslarına dalmış bir şekilde öylece oturdular. Çünkü Korku Perileri tam da bunu yapıyordu. Sizi en büyük korkularınızla yaşamaya zorluyorlardı. Sizi felç ediyorlardı ki sizi yutabilsinler.

Corbin, ateşin üzerinde ısıttığı bir bardak sıcak suyu ona uzattıktan sonra Lange'ye, "Demek en büyük korkularından biri sana ihanet edeceğim." dedi.

Bu bir soru değildi; kendi gözleriyle görmüştü. Ona fırlattığı sözleri duymuştu.

Erkeklerden hiçbiri bir şey söylemedi, ama kadın bakışlarını gördü. Ona güvenmemekte haklıydılar, ama...

Ama eğer bunu biraz bile yapsalardı, belki de bu, Korku Perisi'nin avlayabileceği bir zayıflık olmazdı.

"Başka biri daha mı vardı? Yoksa sadece benim öldürdüğüm mü?" diye sordu, önlerinde titreşen alevleri izlerken.

"Sadece bir tane," diye cevapladı Lange, hissettiği kadar bitkin bir sesle.

"Bu nadir görülen bir durum. Normalde aynı anda sadece bir tanesini avlarlar."

"Sanırım öyle oldu," dedi Lange. "Seni bulduğunda beni bıraktı."

"Sanırım Eviana buldu," dedi Corbin, ateşin üzerinde ısıttığı kurutulmuş eti uzatırken.

"Şeyi mi aramaya gittin?" diye sordu Lange şaşkınlıkla.

"Bağırıp ormandaki her Spryte'ı, Cin'i ve Peri'yi varlığımızdan haberdar ediyordun," diye mırıldandı. "Seni bırakmam gerekiyordu."

"Anlıyorum," dedi Lange, bir parça et ısırırken. "Başka bir sebebi yok mu yani?"

"Başka ne sebep olabilir ki?"

"Hiç yok, Bellana," dedi. "Hiç yok."

Sonraki iki gün boyunca aynı yerde kaldılar. O ve Lange çok yorgundu ve diğer yaratıkların hiçbiri, bir Korku Perisi'nin sonunun geldiği bir yere fazla yaklaşmak istemiyor gibiydi. Bu yüzden günlerini dinlenerek, yiyecek arayarak ve biraz daha dinlenerek geçirdiler, ama yarın gerçekten yola çıkmaları gerekiyordu.

Hava kararmıştı, güneş batalı bir iki saat olmuştu. Uzun bir sopayla çirayı canlandırırken Corbin, "Bize bazı cevaplar borçlusunuz," dedi.

Başını kaldırıp baktı, ikisi de karşısında oturuyordu. Lange, kolunu bükülmüş dizinin üzerine koymuş, avucuna yaslanmıştı. Corbin ise bacaklarını uzatmış, Lange'nin yanına yaslanmıştı.

Hiçbir şey söylemeyince Lange'nin gözleri kısıldı. "Anlaşma buydu, Bellana. Seninle şu Tanrı'nın unuttuğu ormana gideceğiz ve sen de bize bildiklerini anlatacaksın. Şimdi sözünden mi dönüyorsun?"

"Artık sözümün hiçbir anlamı olmadığını anlamış olmalısın," diye mırıldandı, bir kez daha ateşe odaklanarak.

"Hayır," diye çıkıştı Lange. "Bunu kabul etmeyeceğim. Bunu bize borçlusun, Eviana. Bizi bu lanet olası diyarın dört bir yanına sürükledin. Neden öleceğimizi bilmeyi hak ediyoruz."

Dudaklarını ince bir çizgi haline getirince Lange alaycı bir tavırla güldü. Ama başka bir şey söylemeye başlayınca Corbin sözünü kesti.

"Bırak onu, Lange," dedi sevgilisi. "Bizim sadece kullanılmak için var olduğumuzu açıkça belirtti. Biz bunun için varız, değil mi?"

Eviana başını kaldırıp meydan okurcasına kısılmış ela gözleriyle karşılaştı. Ve bundan nefret ediyordu. Sözlerinin üzerinde bu kadar etkili olmasından nefret ediyordu. İkisinin de onu etkilemesinden nefret ediyordu. Lange'nin Dehşet Perisi tarafından tuzağa düşürüldüğünde ona fırlattığı sözlerin, geceleri uyumaya çalışırken zihninde yankılanmasından nefret ediyordu. Bunların aklında kalmasını sağlamak için hamleler yapmasından nefret ediyordu. Sürekli kendi kendine tekrarladığı sebeplerin, kabul etmeyi reddettiği bahaneler olduğunu bilmekten nefret ediyordu.

Çubuğu bir kenara bırakıp ellerini silkeledi. "Sirana Villaları'na gittiniz mi?"

Şaşkınlıklarını hissedebiliyordu ama onlara bakmıyordu. Bakarsa durabilirdi, bu yüzden bakışlarını ateşe dikti.

"Hayır," diye cevapladı Corbin sonunda. "Villalara hiç gitmedik."

"Hatırlamıyorsun," diye onayladı. "Ama ikiniz de orada doğdunuz."

"Ne?" diye sordu Lange, tek kelimedede yankılanan bir şokla.

"Villalar, Miras deneyinin yapıldığı yer. Evet, dünyalarının sorunsuz işlemesi için orada Peri yetiştiriyorlar, ama tüm güçlü varlıklar gibi onlar da daha fazlasını istiyorlar. Birbirlerine karşı avantaj elde edebilecekleri her yolu deniyorlar. Elbette, tüm bunlar diyarı ilerletme kisvesi altında," diye devam etti.

"Tam olarak anlayamadım" dedi Corbin.

Başını salladı. "Anlaşmalar yapıldı. Bazıları gölgede. Bazıları ışıktaki. Ama bu toprakların yöneticileri, daha güçlü Kaynaklar ve daha güçlü Periler'in kontrolü altında olmasını istiyor. Miras'ın Perilerden istediğini aldığını biliyorsun. Elbette Periler onların açgözlülüğünden hamile kaldı ve uzun bir süre bu gebelikler sonlandırıldı. Ta ki sonlandırılmayana kadar."

"Bu yavruların bazıları hayatta kaldı. Anneleri onları gizli tutmak için canla başla uğraştı ama ortaya çıktılar. Ve bu yavrular ortalama bir Peri'den daha güçlüydü, bu da ilgilerini çekti. Bu yüzden Sirana Villaları Hanımı'nın çiftleşme ayarlamasına izin verildi. Ben de böyle bir çiftleşmenin sonucuyum." Sonunda başını kaldırdı ve erkeklerle göz göze geldi. "Lange de öyle."

Corbin dehşete kapılmış görünüyordu -zavallı masum yaratık- ama Lange başını sallıyordu. İnkâr, korku kadar güçlü olabilirdi.

"Bunu nasıl bilebilirsin?" diye sordu Lange.

"Çünkü dosyaları gördüm," diye yanıtladı. "Hepimizin kayıtları olduğunu biliyorsun. Rüzgarları duyabildiğini bu

sayede anladım. İkinizin de ne olduğunuzu bu sayede anladım."

"Hayır," dedi Lange, doğrulup. "Eğer bunlardan herhangi biri doğruysa, neden hemen sahiplenilmedik? Neden Kaynak olarak etiketlenmedik?"

Gülümsemesi neşesiz ve buruktu. "Kaynak olmak için doğdum," diye cevapladı. "Valter, ailem için eşleşmeyi kendisi seçti. Kaynağı, ben Seçilme yaşına geldiğimde öldürüldü."

Lange, "Kendi Kaynağını öldürmezdi" dedi.

Kadın sadece ona baktı. Adam istediği kadar bu inkara tutunabilirdi ama kadın buna boyun eğmeyecekti.

"Soruları geçerli," dedi Corbin. "Eğer bunların hepsi doğruysa, neden hemen dava edilmedik?"

"Çünkü siz talep edilene kadar tüm dosyalar açıklanmıyor," diye yanıtladı. "Krallıklar arasında işleri bir nebze olsun adil kılmak için. Mirasçılar bile potansiyel Kaynakları araştırırken dosyalara tam erişim sağlayamıyor. Bu yüzden olasılıkları bu kadar kapsamlı bir şekilde değerlendiriyorlar. Bir Ortaya Çıkış Töreni'nde neyin ortaya çıkacağını kimse gerçekten bilemez."

"Yani Lordlar ve Leydiler yedek Kaynakları kendileri seçebiliyor ama mirasçıları için aynısını yapamıyorlar mı diyorsunuz? Bu saçmalık," diye savundu Lange.

"Lordlar ve Leydiler'le ilgili her şey saçma," diye yanıtladı. "Ama evet. Dediğim gibi, güç dengesini adil tutmak için yapılan bir anlaşmaydı. Elbette hepsi yalan söylemiş ve hile yapmıştır, ama Perilerin Seçim yıllarında bu kadar kapsamlı bir eğitim ve sınavdan geçmesinin nedeni de budur. Bir Perinin gerçeküstü olduğunu gösterebilecek her şeye dikkat ederler."

"Öyleyse ben neyim?" diye sordu Lange.

"Rüzgar Perisi ve Sefarina Mirası," diye cevapladı basitçe.

"Peki sen?"

"Toprak Perisi ve Silas'ın Mirası."

"Peki ya Corbin?"

Sonra durakladı ve parmağıyla toprağı çizdi. "Bu bir sürprizdi ve Valter belgeleri aldığında çok sevindi. Ve gücünüzü artırmak için Sirana Villaları'na gönderilecektiniz, Lange, Corbin..."

"Sadece söyle," dedi Corbin gergin bir şekilde.

"Baban bir Su Perisiydi, ama annen bir Şekil Değiştiriciydi. Şekil Değiştirici kısmı bildiklerin göz önüne alındığında şaşırtıcı olmamalı, ama Şekil Değiştiriciler Yeraltı'na hapsolmuşken, beklenmedik bir durumdu," dedi. "Seni nasıl kullanmak istediğini hâlâ düşünüyordu."

Ortaya çıkan sessizlik sağır ediciydi ama sorun değildi. Bırakın tüm bu yeni bilgileri sindirsinler. Ama sessizlik uzun sürmedi.

Corbin, "Bu bilgiler aydınlatıcı olsa da, nereye gittiğimizi ve ne yaptığımızı açıklamıyor." dedi.

"Serafina Malikanesi'ne gidiyoruz," dedi basitçe.

"Neden?" diye sordu Lange.

Ama Corbin'in cevabı vardı. Gözlemci, içe dönük, onu her zaman o delici bakışlarla izleyen Corbin.

"Orada bir çocuğı var," dedi, sesi neredeyse bir fısıltıdan daha yüksekti.

"Bu doğru mu?" diye sordu Lange. "Çocuğunuz mu var? Mesele bu mu yani?"

Sesindeki inanmazlığı duyabiliyordu ve onu suçlayamıyordu. Onu, onları umursamayan ve sürekli olarak ona güvenmemelerini söyleyen o soğuk kalpli kaltağı bir anne olarak hayal edin. Bu saçmaydı ve o da aynı fikirdeydi.

"O benim yerime geçecek," dedi Eviana sessizce. "Valter, onun reşit olmasını bekliyor. O zaman selefim gibi ben de sonumu yaşayacağım ve o onu alacak. Onu kıracak. Onu benim olduğum kişi haline getireceğim. Yapamam..."

Hışırtı ve ayak seslerine bakarak sustu. Lange ayağı kalkmış, ateşin etrafından dolaşıp yanına çökmüştü. Sonra kollarını ona doladı, onu göğsüne çekti ve ne olduğunu veya neden dokunduğunu anlamadan kaskatı kesildi. Çünkü uzun zamandır bildiğı tek dokunuşlar açgözlü dokunuşlardı.

Ve Lange hala onu kendine bastırırken, yumuşak bir sesle sordu: "Adını biliyor musun?"

"Priya." Ve neden ismi duyunca neredeyse boğuluyordu? Yanakları neden ıslaktı? Neden ona doğru eğilip onu nazikçe ileri geri sallamasına izin veriyordu? Göğsü neden inip kalkıyordu?

Corbin de bir ara hareket edip yanlarına oturdu. Ara sıra uzanıp yüzündeki gözyaşlarını sildi.

"Onu nereye götüreceğimi bilmiyorum," diye fısıldadı Lange'nin gömleğine, elindeki kumaşı yumrukladığından emin olamayarak. "Ama o benim gibi olamaz. Ben korkunç, duygusuz bir canavarım ama o bunu hak etmiyor."

"Sen bir canavar değilsin, Bellana," dedi Lange nazikçe.

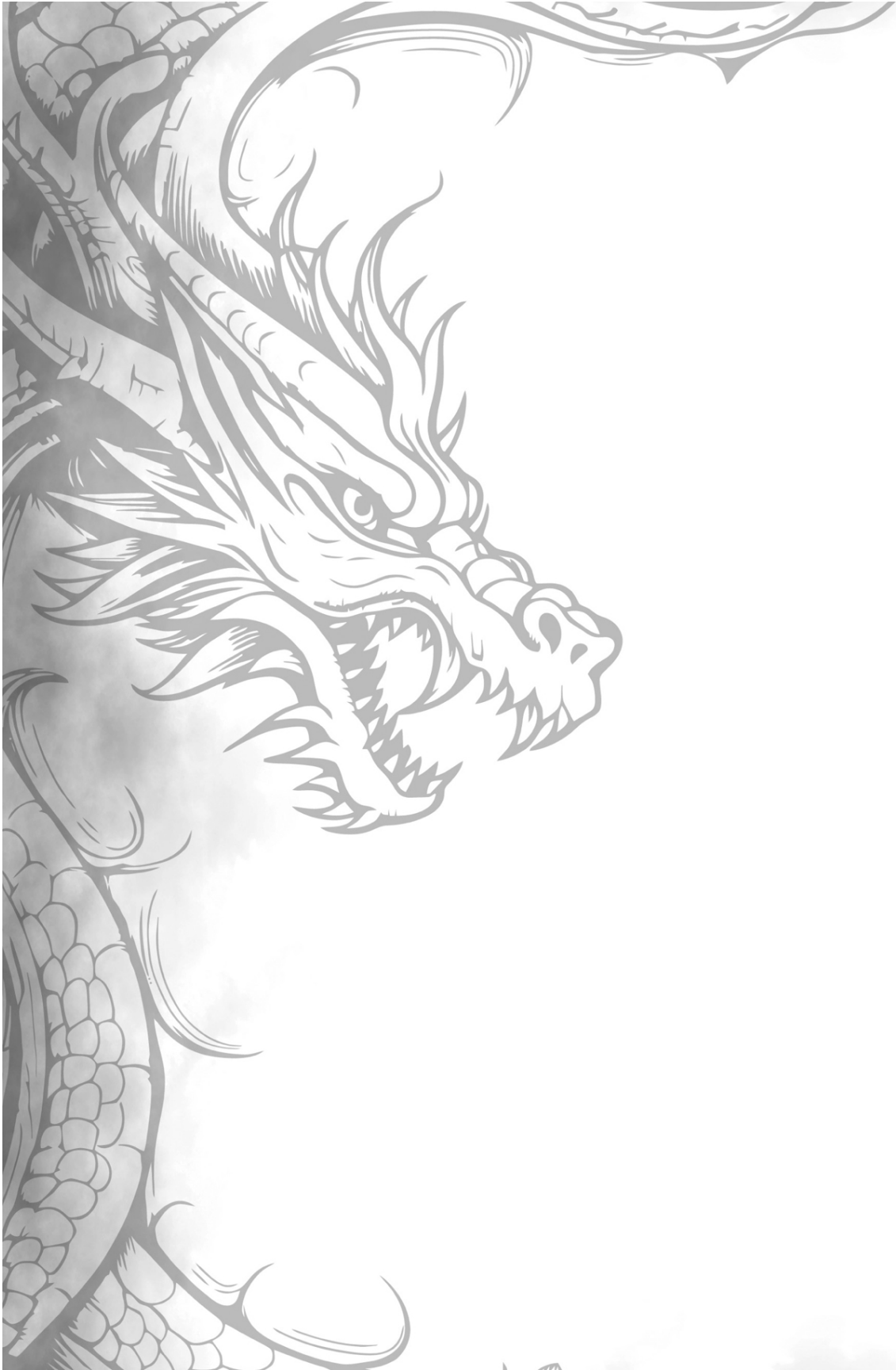
"Öyleyim," dedi. "Ve bu benim için sorun değil. Çünkü onun için bir canavar olacağım, böylece kendisi de canavar olmak zorunda kalmayacak."

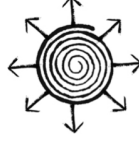
"O zaman biz de canavar oluruz," diye cevapladı, dudaklarını başının tepesine sürterek.

Onlara hayır demeliydi. Onun gibi olmak için fazla masumlardı. Lev'e yaptığı gibi, artık kendileriyle baş edemeyecek duruma geldiklerinde onları bu acıdan kurtarmak için göğüslerine bir hançer saplama fikrini hazmedemediğini söylemeliydi.

Ama bunu onlara daha sonra söyleyecekti çünkü bu dokunuş rahatlatıcıydı ve bunun böyle olabileceğini bilmiyordu. Dokunulup tutulabileceğini ve karşılığında hiçbir şey vermek zorunda kalmayacağını bilmiyordu.

Ona sunulanları hak etmiyordu ama sonuçta yine de bir canavardı. Onu ölüme götürmek isteseler bile, onları durduramayacaktı.

29

LUKA

Luka uyandığında, odada Tessa'dan başka kimse yoktu. Odayı dolduran tek ses, onun düzenli nefes alış verişleriydi. Üzerine örttüğü battaniye şüphesiz Theon'un lütfuydu ve bu kadar derin uyuyorsa, Theon da odadan çok uzun zaman önce çıkmamıştı. Farklı görünüyordu. Dinlenmişti. Zarar görmemişti.

Onun aksine.

Yaralarının çoğu iyileşmiş olsa da, tüm vücudu ağrıyordu. Sanki gökyüzünden düşmüş gibiydi ve kanatları hâlâ hassastı. Onları kovabilirdi ama kovmamıştı. Henüz değil. Cienna ile konuşana kadar onlara hiçbir şey yapmayacaktı, sadece bir şeyleri mahvetmediğinden emin olmak için.

Her şey tuhaf ama bir şekilde yolundaydı ve bunu açıklayamıyordu. Başka birinin ona açıklaması gerekiyordu çünkü ne kadar süredir uyuduğunu, Yeraltı Penthouse'a nasıl geldiklerini ya da âlemde neler olup bittiğini bilmiyordu. Hatırladığı son şey, dünyası kararmadan önce Tessa'nın gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüydü. Yeraltı'nda değil, Öteki Dünya'da uyanmayı bekliyordu.

Tessa'nın uyumasına izin verip banyoya gitti ve uzun bir duş aldı. Ilık suyun ağrıyan kaslarını yatıştırmasına izin verdi ve yıkanmayı bitirdiğinde, duş başlığının altında öylece durdu. Hayatta kalmaması gerekirdi, ama işte buradaydı.

Uyandığında, odanın Theon'un odası olduğunu hemen anlamıştı ve içinde hiçbir giysi olmadığından, beline sadece

bir havlu sarılı halde koridoru geçti. Eşofman altı bulduğu için gömlek giymeye bile tenezzül etmedi. Koridorun karşısına geri dönmek için kapıyı açtığında, aniden durdu ve Theon'un karşı duvara yaslanmış, onu beklediğini gördü. İkisi de bir şey söylemedi. Hayatları boyunca neredeyse her günü birlikte geçirdikleri için söylemelerine gerek yoktu. Sonra Theon, kanatlarına dikkat ederek onu kendine çekti.

"Neredeyse ölüyordun," dedi Theon, sesi kalın ve zor dizginlenen duygularla doluydu.

"Neredeyse ölüyormuşum gibi hissediyorum," diye yanıtladı Luka, sesi kullanılmamaktan kısılmıştı. Geri çekilip kollarını kavuşturdu, Theon da duvardaki pozisyonuna geri döndü. "Ne kadar zamandır dışarıdayım?"

"Neredeyse üç lanet hafta," diye yanıtladı Theon, hoşnutsuzluğu yoğun bir şekilde hissediliyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Luka. "Bir dahaki sefere ikinin altında tutmaya çalışacağım."

"Bir dahaki sefer olmayacak, seni pislik. Ne halt ediyordun ki? Neden Seyahat'e çıkmadın?" diye sordu Theon.

"Seni geride bırakamayacağımı düşünüyordum," diye karşılık verdi Luka. "Bunu yaptığını biliyorum ama ben yapamadım. Belki bu beni senden daha zayıf yapar ama siktir et Theon. Seni orada ölüme terk edemezdim."

"Ama beni neredeyse terk edecektin," diye homurdandı Theon. "Bu... Bir Muhafız öldüğünde, Koruyucu'nun da bağın her bir dayanılmaz parçasının öldüğünü hissettiğini biliyor muydun?"

Luka gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Evet," dedi Theon gergin bir sesle. "Ben de bilmiyordum." Saçlarını eliyle düzelterek boğazını temizledi. "Tessa çığlık atıyordu, sen ölüyordun ve ben... İkinize de ulaşmaya çalışıyordum ama kendimi yerde sürükleyemiyordum bile. Zayıf olan biri varsa o da bendim, Luka. Sen değil."

İkisi de sustu, Theon elini tekrar saçlarının arasından geçirdi. Gömleğinin kolları dirseklerine kadar sıvanmış, ön kolları açıkta kalmıştı; Luka'nın bakışlarının bileğindeki yeni işaret'e takılmasının tek sebebi buydu.

"Başka bir Pazarlık mı yaptın?" diye sordu Luka, çenesini referans olarak sallayarak.

Theon bileğine bakarak donakaldı, sonra tekrar boğazını temizledi. "Öyle bir şey işte. Yemelisin. Hadi. Axel artık yemek pişirebiliyor."

"Axel'in yaptığı hiçbir şeyi yemeyeceğim," dedi Luka kuru bir sesle, onu merdivenlerden aşağı takip ederken. Theon'un onun için yavaş hareket ettiğini biliyordu ve minnettar olsa da bu gururuna dokunuyordu.

"Sen bekle," diye mırıldandı Theon.

"İyi olacak mı? O odada yalnız mı kalacak?"

Dudaklarının köşesi hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Uyandığında bizi bulacak."

Mutfağa doğru ilerlerken çatı katının geri kalanı sessizdi ve Theon artıkları almak için buzdolabına gittiğinde Luka, "Herkes nerede?" diye sordu.

"Herkes dışarıda. Eliza delirmek üzereydi, bu yüzden Razik ve Axel onu gezmeye götürdüler. Brecken da öyle. Cienna ve Gia'nın ilgilenmesi gereken işleri vardı. Tristyn de öyle. Xan da onlarla. Kat yukarıda dinleniyor," diye cevapladı Theon, tabağını jambon, patates, sos ve sebzelerle doldururken. Çalışırken başını kaldırdı. "Kat hamile."

"Defol git," dedi Luka, gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde.

Theon kahkaha atarak tabağı mikrodalgaya koydu. "Altıncı ayının başlarında."

"Axel... değil mi?" dedi Luka tezgaha otururken.

Theon başını salladı, bir bardak su doldurup ona uzattı. "Evet. Axel'in. Ayrıldığımızdan beri çok şey oldu. Axel ve Kat evlendi."

Luka, bardağı ağzına götürmüş halde hareketsiz kaldı. "Onlar da mı evli?"

Theon başını salladı, artık kalanları yeniden paketlemeye odaklanmıştı. "Evet. Bree, Yeraltı'nı çalmaya çalışıyor. Cordelia'yı ben öldürdüm. Tessa, Felicity'yi öldürdü. Cressida benim annem değil—"

"Bunu nereden öğrendin?" diye araya girdi Luka, uzun bir yudum aldıktan sonra bardağını masaya koyarken.

Theon'un gözleri kısıldı. "Buna neden şaşırmıyorsun?"

"Xan anlattı. Celeste Malikanesi'ne gelmeden kısa bir süre önce," dedi Luka ve ardından Theon'a kendi annesi, Axel'in potansiyel kız kardeşi ve daha fazlası hakkında her şeyi anlattı.

Theon, artıkları unutmuş bir halde ona baktı. Mikrodalga çoktan bip sesi çıkarmıştı ama ikisi de ısıtılmış yemeği geri alma zahmetine girmemişti. Ta ki Luka konuşmasını bitirene kadar. O zaman bunun tek sebebinin Theon'un her şeyi işlerken bir şeyler yapması gerektiği olduğundan oldukça emindi.

"Yani annen üvey kız kardeşimle birlikte Anala Krallığı'nda mı?" dedi Theon. "Kyra ve krallığı onlarca yıldır Fae'lere ev sahipliği yapıp isyan mı çıkarıyor? Bu yüzden mi içeri alacakları kişiler konusunda bu kadar katılar?"

"Anlaşılan o ki, evet," dedi Luka, Theon önüne yemek tabağını koyana kadar ne kadar aç olduğunu fark etmemişti. Kendini ayarlaması gerekiyordu ama lanet olsun, kokusu muhteşemdi. "Başka?"

"Ne demek 'başka?'" diye sordu Theon, onu dikkatle izleyerek, çünkü elbette öyleydi. Sürekli kendisine ait gördükleri için endişeleniyordu.

"Başka ne bilmem gerekiyor?"

Sessizleşti ve Luka, patates püresini ağzına tıktırırken bir yandan da yukarı baktı. Arkadaşının elleri tezgaha dayalıydı, başı öne eğikti ve ne diyeceğini açıkça tartışıyordu. Luka ona tükürmesini söyleyecekti ki, ruhunda ejderhası kıpırdandı ve ağlayabilirdi. Çünkü ejderhasının

öldüğünü hissetmişti ve bir şekilde hâlâ oradaydı. Hareket etmemiştir ve Luka onu çağırmaya çalışmaktan çok korkmuştu çünkü ya gitmişti? Ama başka bir şey onu çağırmıştı. Ya da biri. Ve mutfak kapısında kimin durduğunu anlamak için arkasını dönmesine gerek yoktu. Tıpkı Theon'un yüzündeki ifadeyi görmesine gerek olmadığı gibi, dikkati de oraya yönelmişti.

"İyi uykular, güzelim?" diye sordu Theon. Başını sallamış olmalı ki, "Aç mısın?" diye sordu.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle. "Kalmayacağım. Sadece... görmek istedim."

"Gitmek zorunda değilsin-"

"Sorun değil Theon," diye sözünü kesti. "Sadece görmem gerekiyordu."

Theon, gözleri Luka'ya kaymadan önce onun gitmesini bekledi. "Onunla konuşmalısın."

"Yeni uyandım. Uyuyordu. Pek vaktim olmadı," diye mırıldandı Luka, bir kabağı bıçaklarken.

Theon iç çekti. "Biliyorum. Sadece... Şu anda çok şey oluyor ve bunun başımıza dert olmasına izin veremeyiz. Bu durum işimize engel olur. Sanırım bir karar verdin ve bu yüzden bizi bulmaya geldin?"

"Onunla konuşacağımı söyledim," diye homurdandı Luka. "Önce yemeğimi bitirebilir miyim?"

Theon başını salladı ve işaret parmağını tezgaha vurdu. Bir kez. İki kez. Üç kez. Luka çatalını tabağına bıraktı.

"Söyle," dedi kollarını kavuşturup arkadaşına bakarak.

"Ne dersiniz?"

"Tessa ortaya çıkmadan önce bana söylemek üzere olduğun şey neyse. Seni kemiren her neyse, onu da geride bırakabiliriz."

Theon doğruldu, çenesindeki bir kas seğirirken eli yine saçlarının arasından geçti. "Jüpiter ve Leydiler bana Arius tahtına giden bir yol gösterdiler," dedi. "Babam hâlâ hayattayken nasıl Arius Lordu olabileceğimi sordun. Bana bunu yapmanın bir yolunu verdiler."

"Hangisi?" diye sordu Luka, ön kollarını tezgaha dayayarak.

"Resmi bir eşleşmem olsaydı, hepsi beni atamayı kabul ederdi."

"Bir eşleşmen var. Ya da vardı. Tessa'nın onu öldürdüğünü söylememiş miydin?"

Theon başını salladı. "Evet. Eşleştirme Töreni'ni gerçekleştirene kadar Tessa'yı bana teslim etmeyeceklerdi. Felicity, karımmış gibi davranarak benimleydi. O bile bunun gerçek olmadığını bilmiyordu."

"Ve şimdi Tessa'n var ve karın yok," diye tahmin yürüttü Luka. "Şimdi koltuğa nasıl oturmayı planlıyorsun?"

"Mesele bu," dedi, Luka'nın bakışlarını kaçırmadan kolunu kaldırırken. Yeni Mark bileğine dolandı. "Benim bir karım var."

Luka gözünü bile kırpmadı. Bakışlarını kaçırmadı. Tek düşünebildiği, "Bunu kabul etti mi?" oldu.

Theon'un kaşları çatıldı. "Onu buna zorlayıp zorlamadığımı mı soruyorsun?"

"Onu zorla bağlattın. Bu çok da uçuk bir ihtimal değil," diye açıkça cevapladı.

"Defol git Luka," diye karşılık verdi Theon. "Eğer işlerin değiştiğini göremiyorsan, sana ne diyeceğimi bilemiyorum. Bunu benim için yapmasını ben istedim ve o da kendi şartlarıyla kabul etti."

"Bunlar neydi?" diye sordu Luka.

"Ona sor," diye cevapladı Theon acımasız bir sırıtışla. "Görünüşe göre ikinizin konuşacak çok şeyi var."

Sonra Luka'nın tabağını kaptı ve görünüşe göre konuşmayı bitirerek arkasını döndü. Ki bu da sorun değildi. Eğer o piç kurusu onu kovmak istiyorsa, burada tuhaf bir sessizlik içinde oturmasına gerek yoktu.

Tezgahtan geri çekildi, taburesi mutfak zeminine sürtündü.

Theon "ejderha öfke nöbetleri"nden yakındı ve ardından Luka'nın kısık sesle homurdanmasıyla kahkaha attı. Ama

tam mutfak kapısına vardığında, adını haykırdı.

Luka durakladı, omzunun üzerinden bakmadı ama yine de hareketsiz kaldı.

"Önemli olmasa da, eğer önemliyse, onun şartlarını kabul ettiğimi bil," dedi Theon. "Bunu bilmeni istiyorum."

Ne demek istediğini sormadı. Belki sonunda bir önemi kalmayacaktı. Belki de Theon en başından beri istediği şeye sahipken, söyleyeceklerinin bir önemi kalmayacaktı. Şaşırmasa da... bir şeydi. Ejderhası kalkmış, iddia ettiği şeye başka birinin sahip olması düşüncesiyle ruhunda volta atıyordu ve Luka o şeyi hissettiği için minnettar olsa da, şimdi onun hareketlerini yönlendirmeye çalışmasının zamanı değildi.

Merdivenleri çıkıp Theon'un odasının kapısına vardığında kapıyı çalmaya bile gerek duymadı. Küçük kanepede bir şeyin üzerine eğilmişti ve kapının sesini duyunca doğruldu.

Geniş menekşe rengi gözleri ona dikildi, onu baştan aşağı süzdü, sonra ne yapıyorsa ona geri döndü.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Sen dönmeden önce dışarı çıkmaya çalışıyordum."

Kapı arkasından kapandı ve kollarını kavuşturdu. "'Dışarı' derken ne demek istiyorsun?"

Paketleme. Yaptığı şey buydu. Ufak tefek eşyalarını küçük bir çantaya koyuyordu.

"Eliza ve Razik koridorun karşısındaki odada kalıyorlardı. Orası senin odan, değil mi? Orada kalıyorlardı. Axel ve Kat üst katta. Bir odaya ihtiyacın var-"

"Sen de öyle," diye sözünü kesti.

"Odaya ihtiyacım yok," dedi. "Kanepede de uyuyabilirim."

"Kocanızın böyle bir şeye izin vereceğini sanmıyorum," diye karşılık verdi ve evet, bu kelime biraz acı geliyordu.

Tessa bir an donakaldı, elindeki eşyaları yavaşça yere bıraktıktan sonra ona döndü. "Sana söyledi mi?"

"Tanrıya şükür ki öyle yaptı. Muhtemelen bunu aylarca benden saklardın."

Gözleri yere düştü ve aman Tanrım. Adam tam bir pislikti ama aynı zamanda ona hâlâ öfkeliydi.

Başka bir şey söylemedi, ne yapacağını bilemediğini izledi. Sonunda kanepeye geri döndü ve o lanet çantayı toplamaya devam etti.

"Sadece birkaç şey daha almam gerekiyor, sonra alanınızdan çıkacağım," dedi.

"Burası Theon'un odası."

"Ama sen hala iyileşiyorsun ve artık uyandığına göre, ben..."

Luka, uyuduğu sandalyeye baktı, sonra tekrar ona döndü. "Üç hafta boyunca orada mı uyudun?"

"Uyandığında uyuyordum, özür dilerim," diye cevapladı. "Bunu istememiştim."

"Ben sana bunu sormadım."

Sonra çantanın fermuarını çekti ve tekrar ona dönerek omzuna aldı. "Evet, yaptım. Sadece görmem gerekiyordu..."

"Neyi gördün, Tessa?" diye sordu.

"Göğsünün bir süredir kalkıp inmesini izlemem gerekiyordu, Luka," dedi, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Hareket etmiyordun, kalbin atmıyordu ve uyandığını görmem gerekiyordu. O kısmı kaçırmış olsam bile, ama ihtiyacım vardı..." Boğazını temizleyip akan gözyaşını sildi. "Ve şimdi yaptım ve biliyorum ki senin alanında olmamdan hoşlanmıyorsun, bu yüzden gidiyorum."

"Mağaradaki duruma geri dön," dedi kesin bir sesle.

"Yani, farklı olacağını biliyorum ve belki sonunda her şey yoluna girecek... Bilmiyorum Luka. Ne söylememi veya yapmamı istediğini bilmiyorum. Şu anda benden ne istediğini bilmiyorum," dedi ellerini kaldırıp saçlarına doğru uzatarak.

"Sakin ha," diye homurdandı. "Artık bunu yapmayacağın konusunda anlaşmıştık."

Donakaldı ama gözleri parladı. "Olmayacak birçok şey konusunda anlaştık," diye karşılık verdi. "Şimdi tekrar

soruyorum, benden ne istiyorsun? Çünkü anlamaya çalışmaktan yoruludum."

Ve işte oradaydı. Kavga edebileceği o küçücük öfke parçası buydu çünkü şu anda gerçekten ihtiyacı olan şey buydu. Yaptığı şey için onu cezalandırmak istiyordu ve uysal ve itaatkarken bunu yapamazdı. Onu ateşli ve şımarık istiyordu; geri adım atmaya hazır olmasını istiyordu.

"Yatağımda yattın ve sonra bana sadece bir not bıraktın," diye homurdandı, alçak ve tehditkar bir sesle, arkasına uzanıp kapıyı kilitlerken.

"Artık istediğin kişi olmadığımı açıkça belli ettin," diye karşılık verdi çenesini kaldırarak. "Ben 'sadece bu gecelik'ten fazlasını hak ediyorum Luka ve sen de bakmaya dayanamadığın birine bağlı kalmamayı hak ediyorsun."

"Böyle mi düşünüyorsun? Sana bakmaya dayanamadığımı mı?" diye sordu yavaşça ona doğru yaklaşırken, ama o olduğu yerde kaldı, omzunda asılı çantasının askısını daha sıkı kavradı.

"Başka ne düşünmem gerektiğini bilmiyorum. Mağarandaki bir odaya girdiğimde bakışlarını kaçırdın. Benimle konuştuğunda, kısa ve özdü. Aşağı inip seni uyanık bulduğumda bile bana bakmadın bile. İstenmediğimi anlamakta inanılmaz derecede ustayım. Bunun açıkça söylenmesine gerek yok," dedi, nefes alışını artık düzensizdi.

"Küçük nöbetin bitti mi?" diye sordu Luka.

"Küçük bir uyum mu?" diye kekeledi, ışığı parlayarak bileğindeki Theon'un kiyle aynı olan İşaret'i aydınlattı.

Ejderhası hırladı. Ya da belki de oydu.

Artık ona yeterince yaklaşmıştı, isterse uzanıp dokunabilirdi. Ve daha ne yapacağını düşünürken kadın ellerini havaya kaldırdı.

"Boş ver. Özür diledim. Sana alan tanıdım. Nasıl telafi edeceğimi sordum. Beni affedemezsen anlarım ama oturup benimle zihin oyunları oynamana izin vermeyeceğim," diye hırladı ve kapıya doğru adımlarını hızlandırdı. "Seni rahatsız ettiğim için özür dilerim."

Eli aniden dışarı fırladı ve giydiği fermuarlı sweatshirt'ün arkasını kavradı. "Sürekli bu kadar ağzı bozuk olmayı keser misin?" diye homurdandı ve onu geri çekti. Kadın kendi ayaklarının üzerine düştü ve çanta yere düştü.

"Neden? Bir an bile budalalıktan vazgeçemiyorsun," diye çıkıştı. "Bırak beni."

"HAYIR."

Alaycı bir tavırla elini uzatıp sweatshirt'ün fermuarını açtı. "Bir hata yaptım. Çok büyük bir hata. Her şeyi mahvettim," diye söylendi. "Özür dilemeye çalıştım. Beni reddettin. Bu senin hakkın. Ama sırf seninle aynı odadayım diye kendimi beceriksiz gibi hissettirmeye devam edemezsin."

Arkasını döndü, adamın elinde tuttuğu sweatshirt'ü çıkarıp kapıya doğru yürüdü. Üzerinde dar bir tayt ve karnını açıkta bırakan bir atlet vardı.

"Buraya geri dön, Tessa," diye bağırdı ve sweatshirt'ü bir kenara fırlattı.

Saniyeler önce söylediği sözleri papağan gibi tekrarlarlarken omzunun üzerinden baktı ve sıırttı. "Hayır."

Sonra adamın hamlesiyle gözleri fal taşı gibi açıldı ve çığlık atarak diğer tarafa fırladı, yatağa atlayıp diğer tarafa düştü. Adam, artık kapana kısılmış olduğu için, adamın arkasından gizlice dolaşarak koşmasına izin verdi.

Ya da öyle olurdu.

Yatağın etrafından dolaşırken, kadın tekrar üzerine tırmanmaya çalıştı ama adam elini kaldırdı ve siyah alevler onu durdurmak için yükseldi. Kadın tekrar bağırdı, sendeleyerek geriye doğru sendeledi ve göğsüne çarptı. Luka da onunla birlikte döndü, onu öne itti ve pencerelere yasladı; perdeler sonuna kadar açıktı, böylece aşağıdaki metroyu görebiliyorlardı.

"Bırak beni Luka," diye homurdandı.

"Hiç şansı yok," diye homurdandı aynı şekilde, parmaklarını saçlarının arkasına geçirerek. "Konuşmamız gerek ve sürekli bir velet gibi davranmaya devam edersen bunu yapamayız."

Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Açıklanmasına gerek olmadığını zaten söylemiştim. Anladım, tamam mı?"

"Görünüşe göre sana açıkça anlatılması gerekiyor," diye karşılık verdi. "Sargon aşkına, çok sinir bozucusun. Beni yarı delirtiyor."

"Kulübe katıl," diye tersledi. "Peki buradaki plan ne, Luka Mors? Bana acı çektirmen mi gerekiyor?"

Bu düşünceyle horozu seçirdi, çünkü evet, tam olarak yapmak istediği şey buydu.

"Ya yaparsam?" diye sordu, kulağına eğilip konuşurken sesi kısık ve boğuktu. "Ya benden bu kadar önemli bir şeyi sakladığın için acı çekmeni istersem? Ne yapacaksın?"

Kahkahaları keskin ve biraz dengesizdi. "Alıp seni sinirlendirmek için daha fazlasını isteyeceğim."

Sözleri üzerine saçlarını daha sıkı kavradı ve nefes nefese kalarak baskıyı azaltmak için ayak parmaklarının üzerine çıktı. Artık penisinde hiçbir seğirme yoktu. Tamamen sertleşmişti ve ejderhası, bu ilişkide kimin baskın olduğunu ona hatırlatmak için her şeyi yapmaya hazırdı.

Göğüsleri cama değiyor ve neredeyse üstünün düşük kesiminden taşacak şekilde ona doğru eğildi. Saçlarındaki eli onu biraz daha öne itti ve başını çevirip yanağı cama değecek şekilde oturmasını sağladı. Kalçası ona yaslandı ve diğer avucu da başının yanındaki pencereye değdi.

"Kes şunu," diye hırladı kulağına. "Babamı neden benden sakladığını söyle bana."

Nefesi kesildi, mücadelesi birkaç saniyeliğine durakladı. "Sana güvenmedim," diye itiraf etti. "Sadece Theon sana söylediği için oradaydın."

"Sonunda hayır. Bunu biliyordun," diye karşılık verdi.

"Peki ne yapmam gerekiyordu?" diye haykırdı. "İlk sevişmemizden sonra mı, yoksa ikinci sevişmemizden sonra mı konuyu açacaktım? 'İnanılmaz seks için teşekkürler. Bu arada, baban Faven'daki hücrelerde tutuluyor. Rordan'a sorayım da bir tur daha yapmadan önce görüşebilir miyiz bakalım.'"

"Bu kahrolası ağız," diye çıkıştı, onu sertçe döndürerek sırtını pencereye çevirdi. Her zamanki gibi meydan okuyan bir tavırla ona bakarken, gücü gözlerinde parlıyordu. "Sadakat benim için her şeydir," dedi alçak ve kontrollü bir sesle. "Ona ihanet ettin."

"Biliyorum," dedi. "Ve üzgünüm. Başka ne yapabileceğimi veya söyleyebileceğimi bilmiyorum. Onu senden saklamıyordum. Onu kendim için saklıyordum. Bilmiyordum... Kim olduğumu anlamaya çalışıyordum. O, geçmişimle bir bağı ve hangi yolu seçeceğime karar verene kadar o sırra ihtiyacım vardı, Luka. Doğru olduğunu söylemiyorum. Yaptıklarımı mazur göstermeye çalışmıyorum. Ama ben-"

"Pişman mısın?" diye sözünü kesti.

"Ne?"

"Bunu benden sakladığın için pişman mısın?" Gözleri yana kaydı ama adam çenesini tutup bakışlarını tekrar kendisine çevirdi. "Bana cevap ver."

"Seni incittiğim için üzgünüm ama..." Derin bir nefes aldı ve itiraf ederken gözlerinde yaşlar vardı: "Sanırım davranışlarımı değiştirmeyeceğim. Yalnızken sahip olduğum tek kişi oydu. Eğer bu beni bencil yapıyorsa, o zaman ben bunu kabul ediyorum Luka. Sen gelene kadar kimsem yoktu ve sonra seni kaybetmekten çok korktum..." Gözleri kapandı ve başını pencereye yasladı. "Sonunda önemli değildi. Sanırım seni her halükarda kaybettim."

Elini tekrar saçlarına kaydırıp, parmaklarının arasından geçirdi ve bir kez daha kavrayarak onu yerinde tuttu. "Beni sinirlendirdin," dedi. "İhanet beni mahvetti ve evet, düşünmek için zamana ihtiyacım vardı. Evet, gitmeni istedim. Seninle aynı ortamda olmak istemedim." Sözler karşısında kaskatı kesildi, gözlerini daha da sıkı yumdu. "Ama senden ne kadar nefret etmeye çalışsam da yapamadım. Bir işaret ya da sözde bir bağ yüzünden değil, sen, Tessalyn Ausra, tenimin altına işlediğin için. Sana Theon kadar takıntılıym ve telafi etmemiz gereken zaman var.

Sahip çıkılacak geceler ve yeniden inşa edilecek güven. Beni kaybetmedin, bebeğim. Eşim ya da karım olmayabilirsin ama ışığımsın. Sen benimsin."

Gözleri titreyerek açıldı, saniyelerce gözlerini tuttu, sanki uzayıp gidiyordu, sonra ayak parmaklarının ucunda yükselip ağzını buldu. Dudakları onunkilere karıştı, dilleri her zaman yaptıkları, muhtemelen her zaman yapacakları gibi, baskınlık için savaşıırken alaycı ve kışkırtıcı bir şekilde onu tahrik etti.

"Şimdi bana acı çektirebilirsin," diye fısıldadı dudaklarına, adamın üstünün askılarını kollarından aşağı doğru iterek göğüslerini serbest bıraktığında çıkan hırıltı tamamen ejderha gibiydi.

Birini avucuna aldı, etini yoğururken çıkardığı nefes nefese kalmanın tadını çıkarırken, diğer eliyle saçlarını tutmaya devam etti. Başparmağını bir kez daha meme ucuna dokundurduktan sonra elini tuttu ve onu kendine çekti.

Kanatlarını oynatmamak için yatağın kenarına oturdu ve onu bacaklarının arasına çekti. Kadın ona baktı, göğüsleri üstünden taşmış, göğsü düzensiz bir şekilde inip kalkıyordu.

Baş parmaklarını taytın bandına geçirip aşağı doğru çekti ve "Soyun" diye emretti.

Dudakları büzüldü ama bu sefer itiraz etmedi. Kontrolü ele aldı, taytını yavaşça bacaklarından aşağı sıyırdı, çıkarıp bir kenara fırlattı. Sonra üstünü başının üzerinden geçirip iç çamaşırlarını çıkardı.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu, adamın ateşli bakışları üzerinde gezinirken sırtarak. Adam hiçbir şey söylemedi, sadece kalçalarına uzanıp onu kendine doğru çekti ve kucağına oturmasını sağladı. Kaşlarını çattı, parmak uçları adamın göğsünde gezindi. "Hâlâ yarı giyiniksin."

"Ve?" diye sordu, onun kendisine tekrar dokunmasının verdiği hissin tadını çıkararak.

"Bu adil değil."

"Acı çekmek adil bir şey değil, baştan çıkarıcı," diye cevapladı, dudaklarını yakalamak için eğilerek. Dili onunkine değdi ve içine doğru iç çekerek rahatlardı. Elleri kalçasının üzerinde gezindi, yumuşak etini sıktı ve iç çekişi inlemeye dönüştü. Elleri şimdi etrafta dolaşıyordu ve adam, onun daha da aç olduğunu biliyordu.

Ama kadın ona doğru sallandığında, kalçalarını onun penisine doğru yuvarladığında, adam aynı anda onun alt dudağını ısırđı ve ellerinden biri kışından ayrıldı, ancak sert bir şaplakla geri döndü.

Nefes nefese kaldı, geriye doğru sendeledi ve ona suçlayıcı bir bakış attı.

"Bunu yapmaya bile yakın değiliz, bebeğim," dedi hafifçe kıkırdayarak ve elini aynı noktaya bastırdı. Dudakları büzüldü ama bakışlarını kaçırmadan ona bakarken gözlerinde merak vardı. "Theon, Felicity'yi senin öldürdüğünü söyledi."

Kaşları çatıldı. "Bunun konuyla ne alakası var?"

"Onu neden öldürdün?"

"Çünkü Theon'a dokunmaya devam ediyordu," diye cevapladı.

Luka mırıldandı, eli hâlâ tenini okşuyordu. "Belki de paylaşmayı öğrenmen gerekiyor."

"Kesinlikle hayır," diye hırladı şiddetle.

Tekrar kışına vurdu, nefesini yutmak için eğildi, eliyle o noktayı rahatlattı ve bir kez daha onun kendine doğru gevşediğini hissetti.

Öpüşmeyi kestiğinde, "Onu nasıl öldürdün?" diye sordu.

"Suratına yumruk attım," dedi, artık tanıdık olan o delilik yüzüne sinmişti. "Eşyalarım sürekli dokunuyordu. Theon. Hançerime. Ben de onu boğazından kesip göğsüne sapladım."

Bir şaplak daha ve dudaklarından kısık bir inilti çıktı. "Luka..." dedi nefes nefese.

"Zafer kanına bulanmış halde görmekten hoşlandığımı biliyorsun," diye azarladı.

"Orada olmaman benim suçum değil," diye karşılık verdi, ancak adamın eli tekrar kışına çarptı.

"Yine o şımarık ağız," diye azarladı. "Bununla ne yapacağız, hımm?"

"Luka," diye sızlandı, kucağında kıvranırken omuzlarını kavradı.

Bir tokat daha.

"Bana sürtünmeyi bırak, Tessa," diye uyardı.

Artık nefes nefeseydi, ellerini kollarında ve göğsünde gezdirirken çılgına dönmüştü ve artık dinlemiyordu. Arıyor ve istiyordu. Yalan söylememiştir. Onu geri kazanacaktı ama önce acı çekecekti.

Eliyle iki kez daha kışına vurduktan sonra onu kucağından itti. Kadının iniltisi gerçekten acıklıydı ve karanlık bir şekilde kıkırdayarak onu sandalyeye doğru itti.

"Kızım, sen orada mı uyuyordun?" diye sordu.

"Evet," dedi huysuzca ona bakarak. "Beni yatağında isteyeceğini düşünmemiştim."

"Oturun."

"Orada oturmak istemiyorum," diye cevap verdi, sanki ona meydan okuyacakmış gibi çenesini kaldırarak.

"Çok kötü," diye karşılık verdi, gücü ona baskı yaparak onu kışından koltuğa doğru itti.

"Luka," diye tekrar bağırdı, ayağa kalkmaya çalışıyordu.

"Orada kal, Tessa," diye uyardı. "Kocana seni dik tutması için yalvarmaktan çekinmem."

Duraksadı ve evet, o sözlerin ona ne yaptığını çok iyi biliyordu. Bacaklarının hafifçe kasıldığını gördü. Başının meraklı bir şekilde eğildiğini. Başka bir zaman olabilirdi belki, ama bu sefer -bu geri alma- tamamen onundu.

"Kıpırdama," diye emretti. "Eğer hareketsiz oturamıyorsan, izlemek zorunda kalacaksın."

"İzle bakalım ne-"

Ama sözleri, adam ayağa kalkıp pantolonunu aşağı indirdiğinde, penisini eline alıp yukarı aşağı okşadığında

kesildi. Sadece biraz rahatlamaya ihtiyacı vardı çünkü çok sertleşmişti.

"Theon yeni evliliğınle ilgili bazı şartların olduğunu söyledi," dedi ve kendini okşamaya devam etti.

"Ne?" diye sordu, dalgın ve nefes nefese.

"Odaklan bebeğım," diye azarladı. "Theon'un karısı olmayı kabul etme şartlarını söyle bana."

Dili dışarı fırladı, onu izlerken alt dudağının üzerinde kaydı. Ve lanet olsun, şu anda böyle bir şey yapamazdı.

"Tessa," diye çıkıştı Tessa cevap vermeyince.

"Ben..." Düşüncelerini toparlamaya çalışıyormuş gibi başını salladı. "Yeni bir Mark'tı. Sanırım Cienna'nın yarattığı bir şeydi?"

"Peki sizin şartlarınız?"

"Bu bir şarttan çok açık uçlu bir fırsattı," diye cevapladı, elini karnına doğru kaydırarak.

"Benim olana dokunmaya cesaret etme, Tessa," diye hırladı, nefesini dumanla birlikte verirken, ruhundaki ejderha almaya hazır bir şekilde geriliyordu.

"Luka, lütfen," dedi, başını sinirle geriye atarak.

"Seni acı çektmeye ne oldu?" diye alay etti, avucunu penisinin üzerinde gezdirirken. "Bana şu açık uçlu fırsattan bahset."

Dudağın ısırdı ve adam onu yukarı çekip içine gömülmeye çok yakındı. Son haftalarını mağarasında, kendini ve onu inkar etmek için elinden gelen her şeyi yaparak geçirmişti ve kadın acı çekerken, kendisi de acı çekiyordu.

"Söyle bana Tessa," diye emretti. "Yoksa seni içime çekmek yerine üzerinde bitiririm ve sen de eksik kalırsın."

Gözleri ona kaydı. "Yapmazsın."

Gülümsemesi acımasızdı. "Kendimi dilinde görmek hoşuma gidiyordu. Kendimi teninde görmekten de aynı derecede hoşlanmayacağımı mı sanıyorsun? Seni kesinlikle eksik bıraktım ve Theon'un gelip işi bitirmesini engelledim."

Ona kaşlarını çatarak baktı. "Pislik."

"Velet."

Dişlerini gıcırdattı, koltukta kıpırdandı ve bacaklarını birbirine sürttü. Çok muhtaç ve istekliydi ve sevişmek istiyordu.

"Söyle bana, Tessa," diye bağırdı.

"Sadece İşaret'e ekleme yapılabileceğini öğrendiğimde kabul ettim," diye patladı, sanki onu azarlayacakmış gibi ona bakarak.

"Ne demek, eklendi?"

"Ben... Ben farklıyım," dedi ve o muhtaçlık başka bir şeye dönüşüyordu.

Hoşuna gitmeyen bir şey.

Belirsizlik.

"Vahşi ve evcilleşmemişim. Dengesizim," diye devam etti. "Ama sen ve o varken nefes alabiliyorum. Uyuyabiliyorum. İkiniz de olduğunuzda o kadar kontrol edilemez olmuyorum... Alışılmadık, biliyorum, ama ikinize de ihtiyacım var. Artık buna karşı koyamıyorum. Ve eğer sonunda istediğin şey buysa..."

Başını çevirip ondan uzağa bakarken omuz silkti ve sustu. Adamın eli hareketsizleşmiş, ona bakarken yana düşmüştü. Theon'un karısı olma şartı... onun da karısı olabilmesi miydi? Eğer bu onun istediği bir şeyse?

Adam onu sandalyeden kaldırıp tekrar çevirirken ve yatağın kenarına otururken şaşkınlıkla bir çığlık attı. Kanatlarının iyileşmesini riske atamazdı, bu yüzden şimdilik bununla idare etmek zorundaydı. Onu kucağına alıp sırtını göğsüne yasladı ve bacaklarını iyice açarak onunkileri de zorla açtı. Sırtını iterek, diğer eliyle aletini onun fazlasıyla hazır olan merkezine hizalarken, biraz öne eğilmesini sağladı.

Onu aşağı çekerken yukarı doğru itti, tek bir hızlı hareketle içine kayd. Sıcak, sıkı ve lanet olsun her şey.

"Kahretsin," diye homurdandı ve kadın arkasına uzanıp tutunacak bir şey ararken bir ses çıkardı.

"Lütfen Luka," diye soludu ama o çoktan hareket etmeye başlamıştı.

Saçlarını bir kez daha kavrayıp çekti, boynunu geriye doğru kıvırmaya zorladı, böylece onu tadabilecekti ve tekrar derinlere doğru itti. Kadından iç çekmeyle inleme arasında bir ses çıktı, parmakları yatak örtüsünün içinde kıvranıyordu.

"Daha fazla. Lütfen," diye inledi.

İki kere sormasına gerek yoktu. Sert ve hızlıydı. Hem açık bir sevişme hem de bir geri almaydı. Başını omzuna yasladı ve adam, onu penisinden alırken penisinin yukarı aşağı kaymasına izin verdi. Elleri gezindi, parmakları yanlarında, karnının üst kısımlarında, göğüslerinin arasında gezindi. Dudakları boynunu keşfetmeyi, ısırmayı ve emmeyi hiç bırakmadı.

Ve onun etrafında sıkıştığını hissettiğinde, ayağa kalktı, geri çekildi ve onun huysuz homurtusunu duymazdan geldi. Onları çoktan çeviriyor, kürek kemiklerinin arasından itiyor ve göğsünü yatağa doğru itiyordu. Ayaklarını daha da açarak, içine gömüldü ve daha derine, daha sert bir şekilde bastırdı.

Yüzünü battaniyeye gömdü, inlemelerini bastırmaya çalıştı ama adam her sesi duymak istiyordu. Saçlarını bir eliyle topladı, çekti ve sırtını kamburlaştırarak ona doğru itti.

"Evet," diye bağırdı. "Evet, evet, evet."

İçine boşalmaya devam ederken eğildi ve kızın duyabileceğinden emin olmak için, "Bir daha asla bana çok vahşi, çok evcilleşmemiş veya çok kontrol edilemez olduğunu söyleme. Anlıyor musun?" dedi.

Tessa sadece inledi, kollarını başının üzerine uzatmış, yorgani parmaklarının arasında sıkıyordu.

Eli bir kez daha onun kışına vurdu, inilti, onun uzunluğu etrafında kenetlenmeye başladığında daha da arttı.

"Söyle Tessa," diye homurdandı.

"Anlıyorum," diye soludu, nefes nefese ve tamamen onun insafına kalmış bir şekilde.

"Artık lanet olası bir koltukta uyumak yok. Benimle ya da Theon'la düzgün bir yatakta uyu," diye homurdandı, uçurumun kenarına yaklaştıkça testisleri daha da sıkılaşıyordu.

"Evet," diye hırıltılı bir sesle söyledi ve adam elini uzatıp klitorisini buldu. Daha fazlasına ihtiyacı olmayacağını biliyordu ve haklıydı. "Lütfen, Luka," diye inledi tekrar, elini sürterek.

"İznime ihtiyacın yok bebeğim," diye homurdandı. "İstediyini alabilirsin."

"Tanrılar!" diye haykırdı, dağılırken. Vücudu gerildi, kopmaya hazır bir yay gibiydi ve haz onu sararken ürperdi. Orgazmını atlattıktan sonra gevşeyip nefesi düzensizleşti.

Saçlarını bıraktı, kalçalarını kavrayarak ona daha sert ve daha sert bir şekilde vurdu. Sonra son bir hamleyle kendi boşalmasına ulaştı, kalçalarını kavrarken içine boşaldı, sırtında bir ter tabakası vardı.

Kendi nefesinin düzene girmesi bir dakika sürdü, ama giderken sırtına öpücükler kondurdu, henüz ondan ayrılmak istemiyordu. Teni tuzluydu ve iç çekti, parmakları sonunda yorganı bıraktı. Ancak o zaman, altında uykulu ve doymuş haldeyken, aralarındaki belli belirsiz bağları fark etti. Altınla o kadar sıkı iç içe geçmiş belli belirsiz bir gece mavisini, birinin nerede başlayıp diğerinin nerede bittiğini anlamak imkânsızdı. Aralarında birkaç saniye asılı kalıp sonra içlerine yerleşti. Varlığının derinliklerinde hissettiği bir şey. Ejderhasının hırıltılı bir "benim" verdiği bir şey.

Battaniyelerin altına girmeden önce temizlik yaptılar, bir kedi gibi gerindi ve yan tarafına dönerek ona doğru döndü. Cienna'nın yakında uğramasını umarak yüzüstü yatıyordu. Başını çevirdiğinde, Cienna'nın gözlerinin üzerinde olduğunu ve dişlerinin alt dudağını ısırıldığını gördü.

"Buna razı mısın?" diye sordu. "Ben, sen, ben ve o?"

"Neye bulaştığımı biliyordum, Tessa," diye cevapladı. "Bu işe dahil olması gereken Theon'du."

Başını salladı ve parmaklarını saçlarının arasından geçirmek için uzandı. "Hiçbir baskı olmadığını bilmeni istiyorum. İşaret konusunda. Seçim senin. Kendini asla kapana kısılmış hissetmeni istemiyorum."

Başını sallama sırası ondaydı. Muhtemelen bir cevap, coşkulu bir bağlılık beklediğini biliyordu ama henüz ona bunu verecek kelimeleri bulamıyordu.

"Neden biz?" diye sordu, sorunun nereden geldiğinden bile emin değildi.

Parmakları hareketsiz kaldı, kaşları çatıldı. "Neden biz?"

"Neden bizi seçtin? Hayatını tam bir kabusu çevirmişken?" diye üsteledi. "En çok da Theon'u, ama onu durdurmak için hiçbir şey yapmadım."

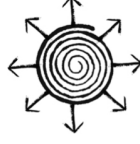
O kadar uzun süre sessiz kaldı ki, cevap vereceğinden emin değildi. Ama parmakları saçlarında gezinmeye devam etti ve onu neredeyse uyuttu. Üç lanet haftadan sonra buna yeterince katlandığını düşünürdü insan.

Dakikalar sonra yumuşak sesi ona ulaştı. "İkiniz de, ister kötü adam ister aziz olayım, her zaman olmam gereken kişi olmama izin verdiniz. Beni ve tüm kaosumu kabul ettiniz. Bazıları kötü adamlardan nefret eder, ama ben onlara katıldım ve nasıl sevileceğini ve sevileceğini öğrendim. Belki de diğer yıldızların sevdiği gibi değil, ama bizimkisi."

Uykuya daldı ama adam onu takip etmedi. Nefes alış veriş i yumuşak ve düzenli hale gelince, Luka uzanıp parmağını bileğindeki İşaret'in üzerinde gezdirdi.

Kötü adam ya da aziz, onlarındı.

30

THEON

Tessa, ona sokulduğu yerden iç çekti. Bir eli göğsündeydi ve Luka'nın geri dönmesini bekleyerek saçlarıyla hafifçe oynadı. Saat erkendi ama Luka yataktan kaydığında şaşımamıştı. Her zaman erken kalkan biriydi ve üç haftadır uyuyordu, bu yüzden huzursuzdu. Üstelik kanatlarının bir süre daha açık kalması gerekiyordu ve birkaç saatten fazla uyuyabilirse çok şaşırdı. Sadece yüzüstü uyuyabiliyordu ve Theon, dün gece yatağa gelmesinin tek sebebinin Tessa'nın orada olması olduğunu biliyordu.

Yatak odası kapısı açıldı ve Luka, içinde üç fincan, bir kahve sürahisi, bir tabak hamur işi, portakal ve meyve suyu bulunan bir tepsiyle içeri girdi. Fincanları sehpaye koyduktan sonra iki fincan alıp birini kendine götürdü. Tessa hâlâ uyurken Theon, yatak başlığına yaslanmak için dikkatlice doğrulmaya başlamıştı bile.

Kupayı alıp, "Nasılsın?" diye sordu.

"İyiyim," diye yanıtladı Luka, ama Theon gözlerini kıstı. "İyiyim Theon," dedi tekrar. "Ağrıyorum. Kanatlarımın iyileşmesinin bu kadar uzun sürmesi canımı sıkıyor, ama daha kötü olabilirdi."

"Yani gerçekten ölebilirdin mi?" diye sordu Theon ciddi bir tavırla.

Luka ona dik dik baktı ama bakışları hızla başka bir şeye dönüştü. Gözleri tekrar uyuyan Tessa'ya kaydı. "Düşündüm de... Dex'in kullandığı hançerin beni öldürmek için

olmadığından oldukça eminim. Ya da belki de..." Derin, titrek bir iç çekti. "Ejderhamın öldüğünü hissettim Theon. O parçam. O..."

Theon, ne diyeceğini bilemeden ona baktı. Bu mümkün müydü? Sadece ejderha parçasını mı öldürmek? Luka'nın hareket edemediğini, uçamadığını hayal edemiyordu. Ve bu onun gücünü de mi yok ederdi? Ejderhası giderse, ejderha ateşini de kaybeder miydi?

"Ama olmadı, değil mi?" dedi Theon sonunda. "Hâlâ kanatların var. Cienna iyileşeceklerini söyledi ve hâlâ ejderhanı hissedebiliyorsun."

"Evet," diye mırıldandı. "Hâlâ her şeyi hissedebiliyorum."

Arkadaşının ayrıntıya girmesine gerek yoktu. Theon, Koruyucu bağının parçalandığını hâlâ hissedebiliyordu. Dayanılmaz bir acı. Sanki dün yaşanmış gibi hissedebildiği hayalet bir anıydı. Hiç silinip silinmeyeceğini merak ediyordu.

Sessizlik iyice derinleşince Theon, "İzliyoruz," dedi. "Tuhaf bir şey hissedersen hemen Cienna ile konuşuruz. Ya da belki Xan ile."

Luka sadece başını sallamakla yetindi ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Kendini kötü hissettiğinden bahsetmişken, göğsündeki o işaret..." dedi Theon, Luka bakışlarını yere indirdiğinde sustu. Dün bunu sormamıştı ki bu şaşırtıcıydı çünkü hemen Theon'un bileğindeki yeni işaret hakkında sormuştu. "Ne işe yaradığı hakkında bir fikrin var mı?"

"Bunu nereden bileyim ki? Kendime söylemedim," dedi Luka. "Dün telafi edilecek çok şey vardı. Cienna'nın hayatımı kurtarmak için yaptığı bir şey olduğunu ve öyle olmasa birinin bundan bahsedeceğini varsaydım."

"Cienna değil," dedi Theon, uyuyan fırtınaya dik dik bakarak. Neredeyse hiç kıpırdamadan, doğrulup oturduğunda uyluğuna sokulmuştu. Şimdi eli oradaydı, parmakları onun penisine fazlasıyla yakındı, özellikle de battaniyenin altında sadece bir gömleği varken.

Luka'nın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Bunu mu yaptı? Nasıl?"

"Bilmiyoruz," diye yanıtladı Theon. "Ben... her şeyi görmedim ve o Mark'ın ne yaptığını kimse bilmiyor. Cienna, Tristyn, Razik veya Brecken değil. Scarlett'in, kendi kişiliği sayesinde yeni Mark'lar yaratabileceğini söylüyorlar. Bu Eliza'nın teorisi. Tessa da aynısını yaptı. Mesele şu ki, Tessa ne yaptığını bilmiyor."

Luka'nın dudakları gülümsememek için mücadele ediyormuş gibi seğirdi. "Elbette ki etmez."

"Cienna, sen uyanana kadar bilemeyeceğimizi söyledi, o zaman bile, anlamamız biraz zaman alabilir. Sanırım bir şey onu harekete geçirene kadar. Tabii sen bir şey fark etmediysen?" diye sordu Theon, ama Luka sadece başını salladı. Theon bunu tahmin etmişti ama bunun hemen çözülebilecek bir şey olmasını umuyordu.

Sanki kendini tutamıyormuş gibi Luka yatağa yaklaştı, diğer tarafa döndü ve oturdu. Theon, adamın kahve kupasındaki parmaklarının esnediğini görebiliyor ve tam olarak neyle mücadele ettiğini biliyordu: uzanıp ona dokunma dürtüsü.

"Seninle bundan bahsetti mi?" diye sordu Theon, çünkü bu dinamik aslında hiç konuşmadıkları bir şeydi. Sadece... olmuştu işte.

Luka ona baktı. "Bilmiyor musun?"

Tartıştıklarını biliyordu. Hayal kırıklıkları olduğunu biliyordu. Seviştiklerini biliyordu. Tessa'nın bağ boyunca hissettiği duygular, yeterince hızlı çözemediği bir sürü duygudan oluşuyordu. Kendini aşağıda kalmaya zorlamıştı. Buraya gelip arabuluculuk yapmak için değil, çünkü her şeyi birlikte çözmeden önce kendi aralarında halletmeleri gerekiyordu.

Ve Luka'nın neye karar verdiğini bilmesi gerekiyordu. Evet, sevişmişlerdi ama bunun hiçbir anlamı olmadığını herkes kadar o da biliyordu. "Son bir kez" olabilirdi ya da sadece duyguların doruklarında gerçekleşmiş olabilirdi. Ama

Luka'nın dün gece yatağa gelmesi, ona bundan daha fazlası olduğuna inandırmıştı.

"Bana şartlarını söyledi, evet," dedi Luka, kahve kupasını dizinin üzerinde dengeleyerek. "Ama sen... Biz... Bunu gerçekten yapıyor muyuz? Gerçekten sorun etmiyor musun?"

"Ona evet dedin mi?" diye sordu Theon, eğilip düşünmeden saçlarını düzeltirken.

"Ona cevap vermedim," diye itiraf etti Luka. "Çözmemiz gereken çok şey vardı ve buna bir de diğer her şeyi eklemek çok fazlaydı. Ama önce seninle konuşmak da istiyordum."

"Onun şartlarını zaten kabul ettim," dedi Theon. "Sana söylemiştim."

"Ama istedin mi?" diye karşılık verdi Luka. "Sen yakında Arius Lordu olacaksın. Onu tutmamız gerekirse anlarım... Eğer sadece... Kahretsin, bu neden bu kadar zor?" diye mırıldandı Luka, yüzünden saçlarını çekerken.

"İkimize de ihtiyacı var," dedi Theon. "Son aylar bize bir şey öğrettiyse, o da şudur. Onu dengede ve kontrol altında tutmak için tek başımıza yetmiyoruz."

"Alışılmışın dışında," dedi Luka. "Bu konuda tepki alacağız. Bu yüzden, 'eş' unvanının sadece onunla senin aranda kalması gerekiyorsa, bunu anlıyorum."

"Bütün dünya değişiyor," diye savundu Theon. "Bu da değişebilir. Bunun için mücadele edeceğimi hiç düşünmüş müydüm? Binlerce yıl geçse bile. Paylaşmayı hiç düşünmemiştim. Kabul edeceğimi hiç düşünmemiştim."

"Kesinlikle," dedi Luka. "Bu senin doğanda yok."

"Ve bu senin elinde değil," diye karşılık verdi Theon.

"Ben senden daha çok paylaşma eğilimindeyim."

"Bana eşyalarına çok fazla insanın dokunduğundan yakınan erkek bunu söylüyor."

"Bu farklı," diye homurdandı Luka.

Theon kahkaha attı. "Bu ne kadar farklı?"

"Çünkü bu... Bu öyle değildi. Bunu saçma sapan bir şekilde söylemeden nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum," diye

sonunda söylemeyi başardı.

"Bir eşi paylaşmayı tartışıyoruz. Bundan daha saçma bir şey olabileceğini sanmıyorum."

"Çünkü sensin," diye mırıldandı uykulu, kadınsı bir ses. Sonra uyuşuk ve yavaş bir şekilde kıpırdandı. Gözlerini bile açmadan, "Eşyalarına dokunduğunda umursamıyor," diye ekledi.

"Öyle mi küçük fırtına?" diye sordu eğlenerek, bakışlarını tekrar Luka'ya çevirerek.

Ona bakmadı, bunun yerine Tessa'ya kahve getirmek için ayağa kalktı.

Döndü, kızı ve çıplak bacakları ona baskı yapıyordu ve bu, ne yapacağını bilemediği kısımdı. Luka burada olmasaydı, çoktan bacaklarının arasında olurdu. Önce dili, sonra da aleti.

Kahretsin.

Tessa dönüp kirpiklerinin altından ona baktı; ağzından çıkan küçük bir esneme, onun neyle mücadele ettiğini tam olarak bildiğini gösteriyordu. Ama eğer ona dokunmayacağını düşünüyorsa, çok yanılıyordu. Şu anda onunla sevişmeyebilirdi ama...

Kadın oturma pozisyonuna geçerken, adam uzanıp boğazını kavradı ve onu kendine çekti. Ağız onunkine değdi ve şaşkınlıkla çıkan nefesini yuttu. Bu şaşkınlık hızla başka bir şeye dönüştü ve kadının dudakları onunkine değdi. Yumuşak. Esnek. Dili ağzını işgal ediyordu. Kadının ona isteyerek verdiği bir şeyi sahipleniyor, sahipleniyor ve alıyordu.

Önce o geri çekildi, menekşe gözlerindeki şaşkın ifadeden ve yanaklarındaki kızarıklıktan fazlasıyla memnundu. "Günaydın güzelim," diye mırıldandı, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Luka kahveni getirdi."

"Tamam. Kahve," diye mırıldandı Luka'ya dönerek. Kahveyi aldı, ona baktı, sonra tekrar fincanına döndü. Boğazını temizledi. "Bu biraz tuhaf, değil mi?"

"Daha önce ikimizle aynı yatakta uyandın," dedi Luka düz bir sesle.

"Şey, evet, ama... Hayır... Bu farklı ve sen bunu biliyorsun," dedi sonunda, sesine sinirlilik sinmişti.

"Ne farkı var? İyi uyuyamadın mı? Kahve sana getirilmedi mi?"

"Bu değil-"

Theon'un dudağının aynı anda seğirdiğini gördü ve Theon kendi sırtışını saklamak için başını çevirdi.

"Tanrım, ne kadar da aptalsın," diye homurdandı, parmaklarını kupasının etrafına doladı ve dudaklarına götürdü.

Luka yatağın kenarına oturdu ve kendi kahvesinden bir yudum aldı.

"Hepimiz için yeni bir alan, Tessa," diye denedi Theon. "Ama diyarın geri kalanına haber vermeden önce nasıl idare edeceğimizi çözmemiz gereken bir şey."

"Bu yüzden eğer sadece ikinizin olması gerekiyorsa-"

"Hayır," diye araya girdi Tessa, neredeyse panikleyerek. Bileklerindeki ışık şeritleri parlayarak Birlik İşaretlerini aydınlattı ve o karanlık közler parmak uçlarında çıtırdadı.

"Sakin ol bebeğim," dedi Luka, Theon parmak uçlarını omurgasında gezdirirken elini uzatıp koluna dokundu. "Hiçbir yere gitmiyorum. Tek söylediğim, ilişkideki rolümün duyurulmaması ikiniz için de daha kolay olabilir."

"Sen gizli bir seks arkadaşı değilsin, Luka," dedi düz bir sesle.

"Hiçbir şey saklamıyoruz," diye onayladı Theon. "Tekrar ediyorum, sadece üçümüz arasında bir çözüm bulmamız gerekiyor. Sonra bunu krallıklara sunabiliriz, beğenmezlerse defolup gidebilirler."

"Ama belki de Arius koltuğunu garantileyene kadar her şeyi paylaşmayı beklemeliyiz," dedi Luka. "Tessa'yı eşin olarak aldığını öğrendiğimizde, zaten muhalefetle karşı karşıya kalacağız. Teknik olarak o hâlâ senin Kaynağın ve diyardaki en güçlü varlık. Buna bir de bunu ekle," diye

devam etti, üçünün arasında işaret ederek. "Hiçbirini beğenmeyecekler Theon."

Bunu düşünürken ensesini çekiştirdi. Haklı olduğu bir nokta vardı. Hem de gerçekten çok haklı. Eğer aniden ortaya çıkıp tüm gelenek ve normları yıkmak isteseydi, onunla kolayca kavga edebilir ve her şeyi reddedebilirlerdi.

"Haklı olabilirsin" diye söze başladı ama sözünü tamamlayamadı.

"Hayır," diye sözünü kesti Tessa, başını sallayarak. "Hayır. Bunun için şartlarımı biliyordun Theon. Kim olduğumu saklamıyorum. İstedikleri bu olmadığı için daha aşağı bir hale gelmiyorum. Ben... Hayır. Luka'nın bunu istememesi bir şey, ama sadece işleri daha da zorlaştıracığı için istemesi bir şey. Hayır. İstedğim kadar zor biri olacağım."

Sonra kahve kupasını Luka'ya uzattı ve sonra yatağın ucuna sürünerek - lanet olsun sürünerek - tırmandı. Odanın karşısına geçti, banyo kapısını arkasından çarptı ve Theon'un aklından geçen tek şey, yatakta sürünürken gömleğinin altından görünen kıcıydı.

Luka'nın bakışları da kapalı banyo kapısındaydı. "Buna bir itirazın yok mu? Gerçekten mi Theon?"

"Hayal ettiğim gibi mi? Hayır," diye cevapladı Theon dürüstçe. "Ama bunların hiçbiri değil. Babamı devirmek ve krallığımıza odaklanmak için kullanabileceğim itaatkâr bir Kaynak'a sahip olacağımı sanıyordum. Bunun yerine, eline geçen her fırsatı geri çeviren ve lanet olası diyarı mahveden bu geveze kaos yaratıklarına sahibiz."

Luka karanlık bir kahkaha attı. "Kaynağını alıp Arius Krallığı'nı ele geçireceğini sanıyordum. Biz de kendimize bakardık. Sonunda bir Eşleşme alacaksın, ben de öyle yapacağım çünkü gelenek bu ve bizden isteniyor. On yıllar sonra çocuklarımız olacak. Oysa Axel birkaç ay içinde baba olacak ve biz... paylaşıyoruz."

"Onun yerine paylaşıyoruz," diye tekrarladı Theon. Luka bir şey söylemeyince, "Bu, onun şartlarını kabul ettiğin anlamına mı geliyor?" diye sordu.

Luka iç çekti ve kupasını komodinin üzerine koyduğu Tessa'ninkinin yanına koydu. Bir toka alıp saçlarını geriye doğru çekti ve "Onu öptüğünde içimden bir ses onu senden koparıp almak istedi," dedi.

"Peki ya diğer kısım?"

"Sana katılmak istedim," diye cevapladı, sesi alçak ve arzuyla kalınlaşmıştı. "Geçmişte paylaştığımızı biliyorum. Sadece aynı kadını tutacağımızı hiç düşünmemiştim."

Geçmişte paylaşmışlardı. Sık sık değil. Arada bir, genellikle babasıyla yaşadıkları sert bir kavgadan sonra, berbat hayatlarının gerçekliğinden kaçmaya çalışırken. Bunun, Tessa'nın sık sık aynı sebepten dolayı kendini sekse veya alkole boğmaya çalışmasından farklı olmadığını düşünüyordu.

Ama belki de, bir bakıma, sonunda her şey buna yol açıyordu. Bunu itiraf ettiğine inanamıyordu ama belki de Kader Tanrıları yeni ve kaotik bir şey planlamıştı. Belki de tüm bu küçük şeyler onları buna hazırlıyor ve yönlendiriyordu. Belki de nasıl sahipleneceklerini çözebilirlerse, hepsi için bir çıkış yolu olabilirdi. Tessa'yı nasıl dengeleyeceklerini. Devram'ı nasıl kurtaracaklarını. İki son derece sahiplenici varlığın, ikisinin de arzuladığı ve uğruna kan dökecekleri bir şeyi nasıl aniden paylaşabileceklerini.

"Ona söyleyecek misin?" diye sordu Theon sonunda, ayağa kalkıp kahve fincanlarını alırken Luka'ya bakarak.

"Sonunda," dedi Luka. "Önce duş almam gerek."

"Tessa duş alıyor," dedi Theon battaniyelerden kurtulurken. Az önce duş suyunun açıldığını duymuştu.

"Biliyorum," dedi Luka ve Theon sırtmadan önce durakladı. Tam bir şey söyleyecekken kapı çalındı ve Axel başını içeri uzattı.

"Tanrıya şükür. Üçünüzle birlikte içeri girdiğimde neyle karşılaşacağımı bilmiyordum. Çıplaklık ya da kan olabilirdi. Ya da her ikisi de." demeden önce odayı süzdü.

"Defol git Axel," dedi Theon, Tessa'nın bir çantaya koyduğu tüm kıyafetleri koyduğu şifonyere doğru yürürken.

Kanepede uyuyacağını sanıyordu. Sanki onu omzuna atıp hemen buraya geri çekmeyecekmiş gibi. "Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu kardeşine.

"Ben bilmiyorum ama Dagian biliyor," diye kayıtsızca yanıtladı Axel.

Theon hızla döndü, Luka doğruldu. "Dagian mı? Dagian Jove mu?" diye sordu Theon.

"Tek ve biricik. Seninle görüşmek istediğimi belirten bir not gönderdim," dedi Axel cebinden bir kağıt parçası çıkarırken.

"Sadece Dagian mı?" diye sordu Theon, kağıdı alıp kelimeleri okuyarak. "Öyle görünüyor. Ne yapmamı istiyorsun?"

Theon, Luka'ya, sonra da banyo kapısına baktı. Buradaydılar. Yeraltı onların alanıydı. Keşke Achaz Varisi olsaydı...

"Hadi," dedi Theon.

"Razik ve Eliza'yı onu almaya göndermenin iyi bir fikir olduğundan emin miyiz?" diye sordu Axel, kanepede oturan Kat'in yanında nerede durduğunu.

"Evet," diye yanıtladı Theon. "Kim olduklarını kimse bilmiyor. Tristyn veya Xan'ı gönderseydik, Achaz Krallığı tarafından kolayca tanınır ve iyi bilinirlerdi. Ta ki Pantheon, Razik ve Eliza'nın burada olduğu gizli tutulana kadar."

"Evet, ama asıl mesele bu. Pantheon yıkılırken görüldüler."

"En iyi seçeneğimiz buydu," dedi Theon, birkaç adım ötede bir ileri bir geri yürüyen Tessa'yı izlerken.

"Bu kadar çabuk nasıl geldi? İsteği daha dün göndermişti," diye mırıldandı, elleri sürekli saçlarında geziniyordu ama tutamlara dokunmadan önce kendini durduruyordu.

Axel, "Kendisiyle konuştuğumda ısrarcıydı" dedi.

"Bu bir tuzak."

Omuzlarını silkti. "Muhtemelen."

"Burası bizim bölgemize giriyor, Tessa," diye denedi Theon. "Yanında getirmesine izin verilen tek kişi Kaynağı."

"Sasha," diye mırıldandı, sonra sanki düşüncelerini toparlamak istercesine başını salladı. "Ona güvenmiyorum."

"Biz de," diye yanıtladı. "Kimse ona güvenmekten bahsetmedi. Sayıca az olacak. Buradaki herkese bak. Kaynağı olsa bile, burada hiçbir şey başaramaz."

Gözleri odada gezindi. Cienna ve Gia. Tristyn ve Xan. Brecken bile buradaydı. Yutkundu ve Brecken, Dagian'ın Serafina Varisi'nin yardımıyla sızdırdığı bir değerlendirmenin anılarının onu rahatsız ettiğini biliyordu. Achaz Varisi'nin ne istediğini kimse bilmiyordu ama Theon fazlasıyla meraklanmıştı.

Tessa tekrar volta atmaya başladı, arkasında ışık ve küller uçuşuyordu. Menekşe rengi gözler ona döndü, "Burada güneşi göremiyoruz."

Bunun olacağını biliyordu. Yeraltı, açık ve sınırlayıcı olmasa da, onu dış dünyadan ayırıyordu. Nylah ve Roan bile onu buraya kadar takip etmediler, doğada ve temiz havada kalmayı tercih ettiler. Yakında gitmeleri gerekiyordu. En azından, vahşi doğasının kontrolünü biraz olsun kaybetmesine izin vermek için. Bunu babasının tarafına, vahşi ve evcilleştirilmemişin tanrısı Temural'a bağlıyordu.

"Git Luka'nın yanına otur, Tessa," dedi ve Tessa onu kendi kendine mırıldanarak savuşturduğunda, Luka'ya bir bakış attı.

İçini çekti ama sonra asansör kapılarının yanında durduğu yerden odanın karşısına geçti. Kadın fark etmemişti bile ve volta atarken neredeyse göğsüne çarpıyordu. Adam çoktan çenesini başparmağı ve işaret parmağıyla kavramış, bakışlarını yakalamaya zorluyordu.

"Bize ihtiyacın yok ama sana dokunmayacak, Tessa," dedi Luka alçak sesle ve itiraz etmeden. "Bu odadaki en güçlü

kişi sensin. Bize zarar vermesine izin mi vereceksin?"

Mor derinliklerde şimşekler çaktı, kollarındaki ışık anında parladı ve etrafındaki havada altın sis ve gümüş közler dans etti.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Luka ve Theon sesindeki alaycı ifadeyi duyabiliyordu. "O senden aşağıda, Tessa. Sen değıl. Kimse seni kontrol etmiyor, bu da kimsenin seni endişeli veya değıersiz hissettiremeyeceğı anlamına geliyor. Anlıyor musun?"

Başını salladığında boğıazı yutkundu.

"Küçük fırtına, sözlü olarak onayladı," dedi Theon, yaklaşırken.

Bakışları soğıktu ama "Anlıyorum" dediğıindeki kadar buz gibi değıildi.

Bu iyiydi. Luka'nın peşinden gidiyor ve onu öfkelenlendiriyordu. Onunla hassas bir denge vardı - ve evet, bunu ironik buluyordu - ama Luka bir şeyleri fazla düşündüğünde, bu... şuna yol açıyordu. Öfkesinin onu kontrol etmesine izin verdiğinde, hesaba katılması gereken bir güçtü. Hem sonları hem de başlangıçları olabilen bir fırtınaydı.

"İşte bizim kızımız," dedi Luka, başparmağıını alt dudağıında gezdirirken.

Odada olup bitenler hakkında sorusu olan varsa bile, dile getirmiyorlardı. Üçü bu işin üstesinden gelene kadar, herkes merak içinde kalacaktı.

Asansörün yukarı çıkış sesiyle hepsi girişe döndü. Axel ve Luka öne doğıru hareket ederek kapıların ve diğıer herkesin arasında durdular. Kapılar açıldığıında Eliza, Dagian ve Kaynağı'nın önce gitmesini işaret etti.

Başını dik tutarak, hiçbir zayıflık göstermeyen bir varis gibi odaya girdi. Altın sarısı saçlarıyla biraz Rordan'a benziyordu ama altın rengi gözleri Rordan'ınki kadar mavi değıildi ve o keskin elmacık kemikleri annesinininki gibiydi. Kaynağı, bronz teni ve kahverengi saçlarıyla göz kamaştırıcı bir şekilde yanındaydı. İkisi de konuşmuyordu ama başını

hafifçe eğdiğini, aralarındaki bağı küçümsediklerini fark etti. Bu, kendi bağının onarılmamış bir yönüydü. Tessa'nın duygularını hissedebiliyordu ama zihin-konuşması bir daha asla geri dönmemişti.

"Dagian," diye sertçe selamladı Theon, ellerini ceplerine sokarak.

"Oldukça büyük bir karşılama partisi düzenledin, Theon," dedi Achaz Varisi umursamazca, sehpadan küçük bir biblo alıp sanki bu odadaki muazzam güç miktarı onun için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi incelerken.

"Bizim huzurumuzda bir varis var," diye yanıtladı Theon. "Hoş karşılanmamasından dolayı gücenmesini istemeyiz."

Dagian karanlık bir kahkaha attı. "Sen her zaman kibirli bir pisliktin. Babamın Arius'un bir özelliği olduğunu söylediği bir şey."

Eşyayı tekrar yerine koydu ve sonunda onunla göz göze gelmeyi başardı. Theon hiçbir şey söylemedi, bakışlarını kaçırmadı.

Ta ki o altın bakışlar Tessa'ya kayana kadar.

"Ait olduğun yere geri dönmüşsün, anlıyorum," dedi ellerini arkasında kavuşturarak.

"Onunla konuşma," diye çıkıştı Theon, aralarına girerek. "Senin işin benimle, Dagian."

Alaycı bir tavırla, "Yine de yanınızda küçük bir bölük var. Ben olmasam, daha onunla kaçmadan önce durdurulacağınızı unuttunuz mu? Şimdi gücendim." dedi.

"Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz," diye karşılık verdi Theon.

"Neyden bahsediyor?" diye sordu Tessa, etrafına bakındıktan sonra yanına doğru yürüdü.

"Kara Kalp ve benim seni hücrelerden kaçırdığımız gece Dagian oradaydı. Seni aldığımızı başkalarına haber vermeden geçmemize izin verdi," diye açıkladı Theon, aklından çıkmıştı. O gün tam bir kaos yaşanmıştı ve Tessa da aynı kaosun içinde kaybolmuştu.

"Neden?" diye sordu, Achaz Varisi'ni incelerken başını eğerek.

"Çünkü sen katalizör olsan da, Kader Tanrılarını bu dünyaya yıkım için çağırarak olan sen olmayacaksın," diye cevapladı Dagian, tüm dikkati artık Tessa'daydı.

"Elbette öyle," dedi Theon. "Vahiy Kararnamesi'nde yazıyor."

"Onun katalizör olduğunu söyledim," diye karşılık verdi Dagian, hâlâ onu izlerken. "Onun bir parçası, her şeyi o başlattı, ama Kader'in müdahale etmesini sağlayacak olan o değil. En azından tamamen değil."

"Bana tam olarak ne bildiğini anlatmalısın ve bunu ona bakmadan yapmalısın," diye yanıtladı Theon, karanlığını serbest bırakarak. Dagian ise sadece kendi gücünün bir kısmını açığa çıkararak karşılık verdi. Mürekkep gibi karanlığı yansıtan altın bir sis.

Ta ki onikslerin arasında benzer bir ışık dolaşana kadar.

Theon, Tessa'nın gücünün kendi gücüyle karıştığını hissettiğinde çenesini sıktı. Bu hem coşkulu hem de kaotikti ve Tessa'nınki gibiydi. Bunu özlemişti, gücü de özlemiş, çünkü aniden iki yöne çekiliyordu çünkü o da Tessa'yı istiyordu.

"Konuş," diye mırıldandı Theon, Achaz Varisi'ne odaklanmaya çalışarak.

"Tessa, Devram'daki tek dengesizlik değil," dedi Dagian, odada dolaşıp resimleri ve bibloları incelerken. Kaynağı kök salmış gibiydi ama gözleri ondan hiç ayrılmadı. "Babam... birkaç on yıldır güç topluyor." Duraksayıp omzunun üzerinden baktı. "O gelip onu diğerleri takip ettiğinden beri."

Hepsi döndü, bazıları Xan'a, bazıları da Brecken'a baktı.

"O sana krallıktaki işinin ne olduğunu söyledi mi?" diye devam etti Dagian.

"Brecken'dan bahsettiğini sanıyorum," dedi Theon.

"Kesinlikle ejderhadan bahsetmiyorum. Onlar Arius'un evcil hayvanları."

"Dikkat et," diye hırladı Luka, ama tek konuşan o değildi. Xan ve Razik'ten de alçak sesle homurdanmalar geliyordu.

Dagian sadece sırtıttı. "Konuya dönelim. Buraya bir amaçla gönderildim, ama bu sayede kendi amaçlarımdan birini gerçekleştirebildim."

"Öyleyse tükür onu," dedi Theon.

Dagian dramatik bir şekilde iç çekti. "Soyunuz gerçekten sabrıyla tanınmıyor."

"Peki seninki?"

Ona inanmaz bir bakış attı. "Ahaz'ın binlerce yıldır üzerinde çalıştığı planları var ve babam... İşte bu yüzden buradayım. Beni, Luka'nın takas ettiği yüzükle aynı yüzüğü de içeren anlamsız bir pazarlık yapmaya gönderdi."

Theon, ortasında kare bir oniks taşı olan Axel'e baktı. Kardeşi yumruğunu sıktı. İkisinin de onlara karşı gerçek bir bağı yoktu, sadece babaları nereden geldiklerini sormuş ve kendisi de onları arzuluyor gibiydi. Luka onları bulduktan sonra meydan okuma ve yoldaşlığın sembolü haline geldiler, ama...

"Kaç tane var?" diye sordu Tessa, yanından onu gözlemlediği yerden.

"Üç," diye yanıtladı Dagian. "İkisi de olur. O seçici biri değildir."

"Ama neden? Ne işe yarıyorlar? Kesinlikle sadece onlara hükmetmek için değil. Bir şey yapıyorlar," diye üsteledi Tessa.

"Çok zekice," diye alay etti Dagian ve Luka'nın alçak sesle homurdanmasıyla yankılanan hırlama sırası Theon'a geldi. "Rahatla," diye iç çekti. "Sana ihanet etmek için burada olsaydım, bunların hepsini sana anlatmazdım."

"Nasıl oluyor da tek dengesiz ben olmuyorum?" diye sordu Tessa ve ardından şaşkınlığını kontrol etmek için çabalaması gerekti çünkü sesi soğuk ve buz gibiydi. Güç ve kaos, ama nedenini Tessa "Neden seni daha önce hissedemiyordum?" diye sorana kadar anlayamamıştı.

"Ne?" diye sordu Theon, bu tek kelime şiddet içeriyordu.

"Öyle değil," diye araya girdi Brecken, Luka ve Theon varise doğru adım atarken. "Hiçbir şekilde bir bağ değil. O

güçlü. Tessa bunu bir şekilde hissedebiliyor."

"Güç, gücü çağırır," diye ekledi Xan ilk kez konuşarak. "Onun Kaosu, onun Kaosunu hissediyor."

"Ama bu onun Kaos'a sahip olduğu anlamına gelir," dedi Kat, kaşlarını çatarak Theon'a bu konuyu onun kadar telaşla çözmeye çalıştığını belli ediyordu.

"Güç sahibi tüm varlıkların Kaos'u vardır," dedi Xan. "İlk tanrılar ve tanrıçalar gibi doğrudan Kaos'tan ortaya çıkan Kaos varlıkları da vardır, ancak Kaos tüm büyüünün gizli akıntısıdır. Kişinin yeteneklerinin ne kadar güçlü olduğunu belirleyen Kaos'tur. Mirasçılar güçlüdür, ancak bu güç ölümlü kanla sulandırılır. Perilerde, Miras'ı dengelemek için yaratılmış ama asla onları alt edemeyecek Kaos izleri vardır."

"Ama olabilir," diye ekledi Razik. "Bunu kendi âlemimizde görüyoruz. İki güçlü Peri bir araya gelirse, çocukları..."

Xan başını salladı. "Evet. Periler tüm alemlerde yakından izleniyor."

Eliza, "Bizim diyarımızda güçlü Perilerin katılımı konusunda tartışmalar var," dedi.

"Haklı sebeplerden dolayı," diye yanıtladı Xan. "Eğer çocuklar doğarsa, yeterince güçlülerse, bütün diyarlardan aranırlar."

Eliza ve Razik bakiştılar ama Theon'un bakışlarını anlamaya çalışacak vakti yoktu. "Pekala. Tessa'nın neden Dagian'ı hissedebildiğini anladık, ama nasıl saklandı?"

"Elowyn tıpkı sizin Cadılarınız gibi yetenekli," dedi Dagian rahat bir tavırla, Cienna ve Gia'ya bakarak.

"Öyleyse bir tonik al," dedi Tristyn, elindeki yanmamış bir yaprak rulosuyla oynayarak.

Dagian başını salladı. "Ama önceki soruna dönersek," dedi, dikkati tekrar Tessa'ya dönerek. "Dengesizliğin tek sorumlusu sen değilsin çünkü dediğim gibi, babam güç biriktiriyor. Bu güç ona da geliyor."

Brecken'a çenesini sertçe salladı ve hepsi meleklerle döndü. En azından çoğu. Luka, Dagian'ın onları hazırlıksız

yakalamasına fırsat vermemek için dikkatini ona odakladı.

"Brecken mı?" diye sordu Tessa, bakışlarını üzerinde tutarken gücü etrafında dolaşıyordu.

"Bunu biliyordun, Tessa," diye cevapladı ciddi bir tavırla. "Güçlü bir Peri'nin peşinde olduğumu biliyordun. Bunun bir kısmı seni bir süreliğine aramaktı, ama sonra..."

"Bunu biliyor muydun? Rordan'ın onların gücünü aldığını?"

Başını salladı. "Elimden geldiğince çoğunu kurtardım," dedi Katya'ya anlamlı bir bakış atarak.

Kat doğrulmaya çalışarak irkildi. "Ne demek beni kurtardın?"

"Seni Celeste Malikanesi'ne götürmem gerekmiyordu," diye cevapladı. "Seni Faven'a götürmem gerekiyordu. Corbin ve Lange için de aynı şey geçerli."

"Rordan neden gelip onları almadı?" diye sordu Tessa, ona yaklaşıp. Theon uzanıp onu geri çekmemek için elinden geleni yaptı. Onu arkasına alıp korudu ama onu gerçeklerden koruyamadı.

"Celeste Malikanesi'ne girip tamamlanmış bir transfer olarak işlendikten sonra, onları bu kadar kısa sürede tekrar taşımak çok dikkat çekici olurdu," diye yanıtladı Brecken. "Nakil sırasında ortadan kaybolurlarsa, örtbas etmek daha kolaydı. Başka tehlikeler de vardı ama en azından o önlendi. Bir de sen vardın. Zamanı gelmeden kendini ortaya çıkarma riskini almazdı. Sen onların koruyucusu oldun."

"Büyülerini nasıl karşılıyor?" diye araya girdi Razik, Dagian'ı inceleyerek. "Bunun bizim diyarımızda yapılabilmesinin tek yolu bir tanrıçanın yapması."

"Sadece Kaos'un bir varlığı birinden diğerine büyü aktarabilir," dedi Xan. "Bu süreç, gücünü kaybeden kişi için acı vericidir, ancak gönüllü olarak verilmezse hayatta kalamazlar."

"Ama tanrılar buraya gelemeyiz," diye araya girdi Axel.

"Başka Kaos varlıkları da var," diye yanıtladı Theon, dikkati tekrar Dagian'a çevrilerek. "Sen bir Kaos varlığı değil misin Xan? Bir tanrının oğlu?"

Xan başını salladı. "Annem ölümlüydü. Konuştuğumuz gibi, bu gücü zayıflatır. Büyüyü, özellikle de isteksiz birinden aktarmak... Bunun için büyük bir Kaos gerekir. Bir tanrı veya tanrıça. Bir Kader. Bir Dünya Gezgini veya—"

"Seraph," dedi Tessa. "Seraph, Kaos'un bir varlığıdır."

"Hepsi değil," dedi Xan. "Tıpkı tüm ejderhaların Kaos'un varlıkları olmadığı gibi. Hepsi tanrıların ardındaki Kaos'tan ortaya çıkmadı ve Küçükler gibi ondan yaratılmadılar."

"Bunu nasıl yaptığının gerçekten bir önemi var mı?" diye araya girdi Dagian. "Önemli olan, öyle olması. Güçlü. O kadar çok güç aldı ki, diğer Leydiler tarafından alt edilemez. Ya da bir Lord tarafından. Tessa bile zorlanacak. Daha güçlü olabilir ama babamı yenmek onu ölümün eşiğine getirir. Hayatta kalamayabilir."

"O zaman başka bir yol buluruz," dedi Theon hemen. Tessa'nın o noktaya gelmesine hiçbir şekilde izin vermezdi.

Dagian'ın dudaklarında karanlık bir sırıtma belirdi. "Bunu söylediğine sevindim," diye yanıtladı. "Çünkü bu beni teklifime getiriyor. Sana yardım edeceğim ama karşılığında bir şey istiyorum."

"Nedir bu?" diye sordu Theon, gözleri şüpheyile kısılmıştı.

"Bu iş bittiğinde, hem benim hayatım hem de Sasha'nın hayatı kurtulacak. Coveyll'deki ailemin evini istiyorum."

"İstedığın eve sahip olabilirsiniz," dedi Theon. "Rordan ortadan kalkarsa, sen Achaz Lordu olacaksın."

"İstemiyorum. Hiçbir zaman istemedim. Dahası, bunun işe yaraması için artık Achaz Lordu olamayacağım."

"Ve neden, lütfen söyle, o zaman?" diye sordu Theon, bir cevap bekleyerek.

"Çünkü sana gücümü gönüllü olarak sunuyorum," diye yanıtladı Dagian. "Yeterli olmayacak ama bir başlangıç olacak."

Theon'un içinde bir şok dalgası yayılırken tüm oda sessizliğe gömüldü. Erkeği doğru duyamazdı herhalde.

"Ona gücünü öylece veremezsin," diye patladı Tessa.

"Ama yapabilirim," dedi Dagian. "Yapacağım. Babamı durdurmak için. Eğer devam ederse, sadece Kader Tanrılarını değil, tanrıları da buraya çağırarak. Onun bu kadar güçlü olmasından hoşlanmayacaklar ve tanrılar buraya gelirse, Devram düşecek. Tüm anlaşmalar bozulacak ve Kader Tanrıları, yıldızlardan günahları silmek için her şeyi yok edecek. Hiçbiri ayakta kalmayacak."

"Bu yüzden Asning Denizi kıyısındaki Coveyll'de huzur içinde yaşamak istiyorum," diye devam etti ve Güney Achaz Krallığı'ndaki bir adada bulunan şehre adını verdi. "Karşılığında sana büyümü gönüllü olarak vereceğim. Yardım edeceğim ve elimden gelen her türlü bilgiyi vereceğim."

"Başka bir şey var mı?" diye sordu Theon gergin bir şekilde.

"Evet," dedi Dagian, çenesini biraz daha kaldırarak. "Annem bu işin dışında kalacak."

Theon, Rordan'ın Eşi Laila'yı umursamıyordu. Nadiren etkinliklere katılır, sadece gelenek gerektirdiğinde Rordan'a eşlik ederdi.

"Tamam," dedi Theon, karanlığın girdabından bir hançer çekerek. Avucunu kesti. "Bu bir anlaşma."

Dagian da aynısını yaptı, avuçları buluştu ve kürek kemiğinin hemen altındaki derisinde tanıdık bir Pazarlık İşareti karıncalanması hissetti.

"Şimdi bize bu gücü nasıl aktaracağımızı söyle," dedi Theon. Bunu yapacaktı. Krallığını, halkını, sevdiklerini korumak için her şeyi yapacaktı. Kendisine ait olanı korumak için her şeyi yapacaktı.

"Güç transferini yapması için bir Kaos varlığı bulman gerek," dedi Dagian tekrar, içki barına doğru yürüyüp bir içki doldururken.

"Brecken mı?" diye sordu Tessa, arkadaşına bakarak.

Başını iki yana salladı. "Ben o değilim, Tessa. Xan'ın dediği gibi, biz Kaos'tan doğmadık."

"Babana yardım eden her kimse onu bize getir," dedi Theon, Dagian'a gergin bir şekilde.

Dagian dilini şaklattı. "Onu bu işe karıştırmamaya karar vermiştik," diye cevapladı ve bir yudum aldı.

"Elinden gelen her şekilde yardım edeceğine söylemiştin," diye itiraz etti Theon. "Biz de anlaştık işte."

"Ve onu karıştırmamaya karar verdik," dedi Dagian sakince, bardağını Sasha'ya uzatırken. Sasha da kendi yudumunu aldı, hâlâ herkesi izliyordu. Sasha, bir Fae'ydi. Ya da belki biraz Miras kanı taşıyordu, ama Kaos'un bir varlığı değildi ve anlaşılmaya dahil olan tek kişi...

"Annen mi?" diye sordu Theon inanmazlıkla. "Bu mümkün değil."

"Ama ben buradayım," dedi Dagian.

"Saçmalık," diye araya girdi Axel. "Annen bir tanrıça ya da Kader değil."

"Hayır, ama o bir melek," dedi Dagian, yüz hatları vahşi ve sert bir ifadeyle dolmuştu. Bardağı Sasha'dan geri aldı ve sırtında yumuşak, tüylü, altın sisli kanatlar belirirken bir yudum daha aldı. "Kaos'un ilk meleklerinden biri. Achaz onu babama yardım etmesi için buraya gönderdi ve anlaştığımız gibi bu işin dışında bırakılacak."

"O zaman senin gücünü nasıl alacağım?" diye sordu Theon.

"Bu senin sorunun ama ben Kaos'un kendisiyle başlamayı tercih ederim," diye cevapladı ve bardağını Tessa'ya doğru eğdi.

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedi kısaca. "Ve Xan bilmiyorsa, burada bana öğretecek kimse yok."

"Hayır," diye cevapladı erkek, ama Theon dönüp ona baktığında, o bile söylemediği bir şey olduğunu anlayabiliyordu.

"Ama?" diye üsteledi Theon.

Xan iç çekti ve elini yüzünden aşağı doğru sildi. "Tanrılar buraya gelemmez ve Kader Tanrıları önce harekete geçer, sonra gerçekleri inceler. Achaz orijinal melekleri sıkı güvenlik altında tutuyor ve ejderhalar saklanıyor."

"Scarlett gelebilir," dedi Eliza çekinerek. "Nasıl geleceğini annesine sorması gerekecek ama gelebilir."

Xan yakasının üzerinden başını sallayarak selam verdi ama Cienna araya girdi. "Yapamaz. Sizi ikinize gönderip kendisi geri dönmemesinin bir sebebi var."

"Başka ne seçeneğimiz var ki o zaman?" diye sordu Eliza. "Çünkü anladığım kadarıyla, işimiz bitti."

"Bir tane daha var," dedi Cienna, Xan'la göz göze gelerek.

"Bu felaket olur," dedi bu sefer başını sallayarak. "Bu—"

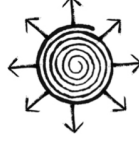
"Tek seçeneğimiz," diye araya girdi Theon.

"Dagian'ın gücünün yeterli olup olmayacağını bile bilmiyoruz. Muhtemelen olmayacağını kendisi söyledi," diye savundu ejderha. "Sonucun ne olacağından emin olmadan bunu yapmak aptallık."

"Bırakın bunu ben düşüneyim. Bunu nasıl kusursuz hale getireceğimi bulayım, ama eğer yapabilirsem, buraya ne getireceğiz ve nasıl?"

"Nasıl olduğunu anlayabiliriz, ama ne..." Sustu, elini tekrar yüzünden aşağı kaydırды. "Fury ne?" Safir gözlerini yavaşça Tessa'ya kaydırды. "Annen ne?"

31

EVIANA

"Koşuşlar var mı?" diye sordu Lange sağ taraftan alçak sesle.

"Bu ormanlar korumalarımız," diye yanıtladı Eviana, avluda koşuşturan gençleri inceleyerek. "Yürümeyi öğrenmeden önce bu ormanların dehşetini öğreniyoruz."

"Yine de bizi isteyerek onların arasına sürükledin," diye mırıldandı Lange ve adamın ürperdiğini hissetti. Dün gece başka bir Dehşet Perisi ile oldukça vahşi bir karşılaşma yaşamıştı. Corbin onu bulup takip etmeseydi, onu bulup öldürebileceklerinden emin değildi.

"Serafina Malikanesi'nde mi büyüdü?" diye sordu Corbin, Lange'nin diğer tarafından.

Eviana başını salladı, gözleri hâlâ çocukların üzerindeydi. Onu görse tanır mıydı? Yoksa diğer genç kızlara mı benzerdi?

"Şimdi plan ne, Bellana?" diye sordu Lange, topuklarının üzerine oturarak. Hafif bir esinti ağaçları hışırdattı ve Lange başını eğerek durdu.

"Sana ne söylediler?" diye sordu Eviana, genç bir çocuğun diğerine top atışını izlerken. Bir grup kadın bir çeşit alkış oyunu oynuyordu. Birkaç serseri ve yalnız. Hiçbiri ona çekici gelmiyordu, ama öyle olacağını düşünmek aptallıktı.

Lange, "Önemli bir şey yok," dedi.

"Rüzgarların söylediği her şey kayda değer olabilir" diye savundu.

"Ya da hiçbir şey olmayabilir," diye içini çekti. "Kafa karıştırıcı ve amansızlar."

"Belki sana önemli gelmiyordur ama sana hayati bir şey söylüyor olabilirler," diye karşılık verdi. "Az önce sana ne fısıldadılar?"

İçini çekti. "Önemli bir şey değildi, Eviana. Selde büyüyen çiçekler ve gölgeler ölüp yeni başlangıçlar doğduğunda fısıldanan hiçbir şeyle ilgili bir şey. Mantıklı bile değil."

"Tamam," diye mırıldandı. Birkaç dakika daha kimse konuşmadı, sonra "Başka bir açıdan bakacağım. Burada kal," dedi.

"Ayrılmamamız gerektiğini düşünüyorum," diye itiraz etti Corbin, kedi gözleriyle ona bakarak.

"İkiniz de değilsiniz. Burada kalıp biri gelirse beni uyarmanız gerekiyor. Ya da onu görürseniz."

Lange kuru bir şekilde, "Nasıl görüldüğü hakkında hiçbir fikrimiz yok," dedi.

"Birisi fazla yaklaşırsa bana haber ver."

İsteksizce kabul ettikten sonra, geldikleri yoldan geri döndü ve doğuya yöneldi. Bir ağaç kümesinin etrafından dolaşırsa, Kaosfer alanını görebilirdi. Belki de oradaydı.

Ya da belki de içeride, bir masada tek başına oturuyordu, başkalarının yanında olmasına asla izin verilmiyordu. Sadece başkaları için tutuluyordu.

Eviana dişlerini sıktı. Buraya gelmesinin sebebi buydu. Bunun başına gelmesine izin vermeyecekti. Bu gerçekleşmeden önce ölürdü.

Ağaçların arasında sessizce manevra yapmaya çalışırken örgüsü alçak dallara takıldığında, "Lanet olsun Silas'a," diye mırıldandı. Çocuklar yaklaşmazdı, bu doğruydu, ama ağaçlardaki karışıklıklar bazen Malikane muhafızları tarafından soruşturmayı gerektiriyordu.

Sonunda kendini kurtarıp devam etmek için döndü, sonra hareketsiz kaldı.

Birkaç metre ötede genç bir kadın duruyordu. Yedi sekiz yaşından büyük olamazdı. Saçları kahverengiden ziyade

kızıldı ve turkuaz gözleri kısıldığında sert görünüyordu. Diğer çocuklarla aynı sade kıyafetleri giyiyordu. Gri rengi, Eviana'nınkinden bir ton daha açık olan ten rengine çok yakışıyordu ve tanrılar aşkına, çok güzeldi.

"Sen kimsin?" diye alaycı bir şekilde sordu çocuk, Eviana'ya bakarken dudağını bükerek.

Bariz küçümseme biraz rahatsız ediciydi ama tepki vermedi. Şaşkınlığını belli etmek için fazlasıyla eğitilmişti. Bunun yerine Eviana, "Bu ormanda ne yapıyorsun? Tehlikeli," diye sordu.

Kızın dudakları, masum olması gereken biri için fazlasıyla uğursuz bir ifadeyle kıvrıldı. "Öyle mi?"

"Evet," diye yanıtladı Eviana. "O halde tekrar soracağım, burada ne yapıyorsun?"

Çocuk umursamazca omuz silkti. "Diğer çocukların yanına yaklaşmama izin verilmiyor, bu yüzden buraya geliyorum."

"Neden?"

Tekrar omuz silkti. "Daha güvenli."

Bu çok saçma bir açıklamaydı.

"Seni neden koruyorlar?" diye sordu Eviana gergin bir şekilde.

"Ah, beni onlardan korumuyorlar," dedi çocuk ürkütücü bir kıkırdamayla. "Onları benden koruyorlar."

"Bu çok saçma," diye çıkıştı Eviana, ona yaklaşarak. "Sen bir çocuksun."

"Ben miyim?"

"Evet öylesin, ama tehlikedesin."

"Orman bana zarar vermiyor," dedi o karanlık gülümsemeyle.

"Dreamlock Ormanı herkese zarar verdi, çocuğum," diye karşılık verdi Eviana.

Çocuk, sanki yüzüyormuş gibi ileri doğru süzülüyordu; yıpranmış spor ayakkabıları geride iz bile bırakmıyordu. "En çok neden korkuyorsun? Dehşet Perileri'nden mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Eviana. "Spryte'lar daha da kötü. Bir Spryte'la karşılaşmak istemezsin."

"Zeki," diye alay etti çocuk, kolunu uzatarak parmak uçlarını eğretilti otunun yaprakları üzerinde kaydırırken.

"Geri dönmelisin," dedi Eviana, sözleri göğsünde bir sızıya neden olarak. Ama henüz onu tamamen kabullenemiyordu. Bir kaçış planı yoktu. Lange planlarının ne olduğunu öğrenmek istemişti ve o da bilmiyordu. Zaten kızın Dreamlock Ormanı'nda öylece yanına geleceğini de beklemiyordu.

Kız ona doğru yaklaşıyordu ki Eviana, "Buraya ne sıklıkla geliyorsun?" diye sordu. Çünkü bunların hiçbirisi doğru gelmiyordu. Bir terslik vardı.

"Bazen buraya gönderiliyorum. Bazen de kendim geliyorum. Kendimi bildim bileli bu ormana geliyorum," diye cevapladı.

"Ve sen hiç Korku Perisi görmedin mi? Ya da Spryte?"

"Ah, onları her zaman görüyorum," diye cevap verdi, sağ tarafını işaret ederek.

Eviana hareketsiz kaldı, gözleri kapandı. Elbette bunların hepsi lanet olası bir tuzaktı.

Yavaşça dönüp heybetli kadını gördü. Uçuşan elbisesi tamamen yeşilliklerden ve çiçek desenlerinden yapılmıştı. Ağaç kabuğu rengindeki uçuşan saçlarından boynuzlar çıkıyordu. Sarmaşıklar başının etrafına taç gibi dolanmıştı ve gözleri kan kırmızısıydı.

Bir Spryte.

Korku Perileri'nden çok daha kötüydüler. Cinler en kötü anılarınızı avlarken, Periler korkularınız ve kabuslarınızla hayatta kalırken, Spryte'lar farklıydı. Hayallerinizi, kalbinizin en derin arzularını takip ediyorlardı. Korkularınız sizi bir Spryte ile felç etmiyordu. Hayır, hedeflerinize ve arzularınıza ulaştığınıza inanmanızı sağlıyorlardı. Burada, Spryte'ın görmesini istediği bir hayaletle dakikalarca sohbet ederek, istekli bir hedef olarak duruyordu. Hayatta kalmasını ve savaşmasını sağlayan tek şeyi görmeye o kadar aşıktı ki, her an saldırıya uğrayabilirdi.

Eviana, uyluğuna sapladığı hançere uzandı, parmakları soğuk kabzasını kavradı. Ancak o zaman titrediğini fark etti. Korkudan değil, son dakikalarda kızıyla konuğuğunu sanmığu ve bunun sadece bir yem olduğunu dűđuđműđu. Bu titreme  fkedendi.

"Beni kanatmadan önce kendini ortaya koyman ne kadar da cesurca," diye alaycı bir şekilde Spryte'a baktı.

Spryte sadece gülümsedi, tıpkı çocuğun yüz hatlarının  arpıklağuması gibi, o da aynı şekilde uğursuz bir şekilde gülümsedi.

"Ve stratejini açıklaman da aptallık. Beni kandırarak hiçbir şey kalmadı," diye devam etti Eviana.

Spryte elini kaldırdı ve arkasını işaret etti.

Eviana,  ocuğun hâlâ ayakta durup onu ilgiyle izlediği yere, omzunun üzerinden baktı. "Hayalet artık hiçbir şey değil," diye alay etti. "Dediğim gibi, aptalca bir şekilde sürpriz unsurundan vazgeçtin."

"Konuğuşmuyor," dedi  ocuk. "Hiçbiri konuğuşmuyor. Ne Spryte'lar, ne Periler, ne de Cinler. Ne ağaçlar, ne de  i ekler."

Sonra Eviana bambaşka bir sebepten donup kaldı. Bunun gerçekten kendisi olduğunu ve Dreamlock Ormanı'yla arkadaş olduğunu fark ettiğinde kanı dondu. Peki ya neden? Ve nasıl?

Yaprak ve dalların çıtırtısı hem çocuğun hem de Spryte'ın dönmesine neden oldu. Spryte  ocuğa bir kez daha işaret etti ve  ocuk başını sallayarak dönüp Malikane yönüne doğru koğu. Eviana geri döndüğünde, Lange ve Corbin görüş alanına girerken Spryte ortadan kaybolmuğu.

"Size beklemenizi s ylemiğuim," diye  ıkığuı erkeklere.

" ocukların hepsi içeri çağrıldı, Bellana," dedi Lange, etrafa göz gezdirerek. "Ne yapıyordun? Farklı bir açıdan bakacağını sanıyordum."

" yleydim. Yani,  yleyim," diye karđuılık verdi, kızın kaçtığı yöne bakarak.

Eğer gerçekten o olsaydı...

Kızı kendisiyle gelmeye nasıl ikna edecekti?

"Bir çocuğu Kaosfer sahasından alıp ormana sürükleyemeyiz," diye itiraz ediyordu Corbin. "Çok korkacaktır."

"Daha iyi bir fikir sunduğunu duymuyorum," diye karşılık verdi Lange, bulduğu küçük meyvelerden birkaçını ağzına atarak.

"Peki çığlık atıp ağladığında? O zaman planın ne, dahi çocuk?" diye sordu Corbin ciddi bir tavırla.

Lange omuz silkti. "Belki de dev bir kedi yavrusuna dönüşüp onun seni kucaklamasına izin vermelisin."

"Sus," diye mırıldandı Corbin, ayağıyla ona tekme atarak.

Hepsi küçük bir ateşin etrafında oturmuş, ilerlemek için bir şeyler, herhangi bir şey bulmaya çalışıyorlardı. Burada ne kadar uzun kalırlarsa, keşfedilme olasılıkları o kadar artıyordu. Belki de çoktan keşfedilmişlerdi. Belki de çocuk varlıklarını çoktan bildirmişti ve çoktan sikilmiştiler.

Şu anki tek kurtarıcı şey, Valter'in henüz burada olmamasıydı. Bilecekti. Tıpkı kamyonetin arkasındayken yakınlarda olduğunu bildiği gibi. Bağ olsun ya da olmasın, bilecekti.

Corbin, Eviana'ya fıstık ezmesi sürülmüş bir parça ekmek uzatırken, "Onun neye benzediğini bile bilmiyoruz" diye ekledi.

"Doğru," diye yanıtladı Lange.

"Tam olarak değil," dedi ekmeği alırken.

"Bu daha önce faydalı olurdu," dedi Lange ciddi bir tavırla.

"Öğleden sonraya kadar bilmiyordum."

İkisi de durakladı ve alnını ovuşturan Corbin, "Paylaşman gereken bir şey mi var, kabus?"

"Kızıl saçları var. Kahverengiden çok kızıl. Gözleri benimkilerle aynı," diye cevapladı oturduğu yerde kıpırdanarak. Karşılaşmayı kimseye anlatmamıştı, bir süreliğine kendine saklamak istiyordu. Neden? Hiçbir fikri yoktu. Ama bu ona ait bir şeydi. Hem kendisinin hem de kızının. Sadece onların. Bu konuda konuşmak, sanki çok fazla şey açığa vuruyormuş gibi hissettirdi.

Onları fazla yaklaştırmak.

Bir zayıflık sağlamak.

"Onu ne zaman gördün?" diye sordu Corbin, her zaman çok dikkatliydi.

"Bu öğleden sonra," diye kısaca cevapladı.

"Ne zaman, Eviana?" diye homurdandı Lange, ateşlerinin alevleri onu besleyen hafif rüzgârda dans ederken. Eviana dudaklarını birbirine bastırınca, "Bizden bilgi saklarsan elimizden bir şey gelmez. Bunu artık öğrenmişsinizdir herhalde." diye ekledi.

Hemen bir şey söylemedi, ne söyleyeceğini düşünüyordu. Denemesi gerekiyordu sanırım.

"Beni buldu. Ormanda," diye cevapladı sonunda.

"Ne halt?" dedi Lange, doğrularak. "O zaman neden onu yakalamadın? Kaçıyor olabilirdik."

"Nereye gidelim?" diye tısladı Eviana. "Valter'in beni aradığı kadar kesin olarak arayacağı bir çocuğu nereye saklayacağız? Bir plan yapmadan onu götüremem."

"Belki de bizi buraya kadar sürüklemekten önce bunu düşünmeliydin," diye tısladı Lange.

"Belki de gidip kendini becermelisin," diye alay etti.

"Herkes sakın olsun," diye araya girdi Corbin. "Nasıl görüldüğünü bilmek faydalı. Artık saatlerce oturup çocukları izleyip hangisinin o olduğunu anlamaya çalışmamıza gerek yok. Şimdi tek yapmamız gereken kaçış planımızı bulmak."

"Peki bu lanetli ormanın onu avlamasını nasıl engelleyeceğiz," diye mırıldandı Lange. "Üçümüz bir şey, ama bir çocuk muyuz?"

Gerçek şu ki, Eviana, Malikane'ye giderken başına bir şey geleceğini umarak planın bu kısmından kaçınıyordu. Ama başaramamıştı ve şimdi de onu mahvediyordu. Sağlam bir planları olana kadar onu alamazlardı.

"Diyelim ki orman sorun değil," diye söze girdi Eviana, Corbin ve Lange'nin çekişmesini bölerek. "Nereye gitmemizi önerirsin?"

"Tessa'ya," dedi Lange hemen.

"Nerede olduğunu bilmiyoruz," diye karşılık verdi Corbin. "Nereden başlayacağız ki?"

"Sanırım Arius Krallığı," diye düşündü Lange.

"Kesinlikle hayır," diye araya girdi Eviana. "Arius Krallığı'na ayak basamam. Çok... Hayır."

"Achaz Krallığı'nı deneyebiliriz," dedi Corbin, ensesini çekiştirerek. "Duyduğumuz söylentilere bakılırsa, orada olduğunu sanmıyorum ama daha yakın."

"Ama ormanın derinliklerine doğru gitmemiz gerekecek," dedi Lange kesin bir sesle. "Wynfell Nehri'ni geçmekten bahsetmiyorum bile."

"Corbin için sorun olmazdı," dedi Eviana, kafasında her şey yerine oturmaya başlarken. "Ve sana ormanın sorun olmayacağını zaten söylemiştim."

"Bu varsayımsaldı, Bellana. Orman kesinlikle sorun olacak ve ben hâlâ bir çocuğun onlara katlanmasını kabul edemiyorum."

"Onlara tahammül edemezdi," diye cevapladı. "Onlarla arkadaş oldu."

İki erkek ona bakıyordu, ne söyleyeceklerini, hatta inanıp inanmamaları gerektiğini bilemiyorlardı. Onları suçlayamazdı. Saatlerdir aynı şeyi anlamaya çalışıyordu.

Priya, tıpkı kendisi gibi güçlü bir toprak büyüsüne sahip olacaktı. Bir de Mansel'in Nith kanı vardı. Toprak ve yaratıcılık. Spryte'lar, Periler ve Cinler, doğa ve rüyaların ruhlarıydı. Belli ki gücü onu onlarla bir şekilde bağlamıştı. Bunu kullanabilirlerse, ormanın derinliklerine kolayca

girebilirlerdi. Orada kimse onları avlamazdı ve çocuk ormanı kontrol altında tutabilirdi.

En azından teoride öyle.

Bu gücün ne kadar derinlere gittiğini bilmiyordu ama sonunda ellerinde olan tek şey buydu.

"Achaz Krallığı'na gidiyoruz," dedi Eviana, çöken sessizlikte. "Orada Tessa ile iletişime geçmenin bir yolunu bulacağız."

Lange başını sallıyordu. "Bu bir plan değil. Hayallere bel bağlamak."

"Bunu yapmak için Dreamlock Ormanı'ndan daha iyi bir yer olabilir mi?"

"Burası kabuslar ve oyunlar dolu," diye karşılık verdi. "Umutlar ve hayaller değil."

"O zaman lütfen üstün planını paylaş," dedi düz bir sesle, avucunu yerden kaldırıp büyüyle oynayarak. Toprak dönüyordu, aralarında yaprak parçaları ve döküntüler vardı.

Daha sonra bir rüzgar esintisiyle sürüklendi.

Gözlerini kaldırıp Lange'ye baktı.

"Hadi biraz düşünelim," dedi Corbin. "Biraz dinlenelim ve bunu sabah tekrar konuşalım. Belki aklımıza bir şey gelir."

Lange mırıldanarak onayladı ama Eviana hiçbir şey söylemedi. Bu gece ilk nöbeti o tutuyordu ve erkekler yan yana yerleşirken sessiz kaldı. Corbin'in kolu Lange'nin beline dolanmış, onu yakınında tutuyordu ve uykuya dalmalarının üzerinden çok zaman geçmedi. Nefes alışları ve kalp atışları bile düzenliydi. Birlikte her zaman daha derin uyurlardı.

Lange yanılmamıştı. Tessa muhtemelen en iyi adaylarıydı. Faven sarayına yaptığı ziyaretler ve geride bıraktığı "hediyeler" sayesinde aralarında bir tür karşılıklı anlayış vardı. Eviana ise onunla nasıl iletişime geçeceğini bilmiyordu.

İç çekerek ayağa kalktı, bacaklarını ve sırtını gerdi, sonra çıtırdayan yaprakların sesiyle hareketsiz kaldı. Kahretsin. Şu anda bir Dehşet Perisi'yle uğraşamayacak kadar bitkindi.

Hançerini alıp sesin geldiği yöne doğru yürüdü. Periyi idare edebilirdi. Sonra Corbin nöbeti devralırken dinlenebilirdi.

Adımları yavaş ve temkinliydi, karanlıkta Peri'yi görmeye çalışıyordu. Ormanla ve diğer her şeyle fazlaca bütünleşiyorlardı. Bu yüzden bir Peri bulamayınca şaşırmadı, aksine bir kbusa sürüklendi.

"Eve," diye mırıldandı Valter, takip etmeye çalıştığı patikanın küçük bir virajını dönerken.

Zorlukla yutkundu. Bu bir vizyon, diye hatırlattı kendine. Sadece oyuna katılması ve Peri'yi bulana kadar içine çekilmemesi gerekiyordu.

"İtiraf etmeliyim ki, bütün bu işte oldukça zekiydin," diye devam etti Valter. "Yine de şaşırmadım. Sen benim Kaynağımsın, bunun bir sebebi var." Bir elinde etraflarını aydınlatan bir el feneriyle yaklaştı.

Eviana, ışığın Dehşet Perisi'ni ortaya çıkaracağını umarak ağaçları taradı ama hiçbir şey yoktu. Gölgelede ve ağaçlarda saklanıyor olmalıydı ki bu da hem rahatsız edici hem de sinir bozucuydu.

"Seni özellikle benim için yetiştirdim," diye devam etti Valter, artık saç tutamlarını parmağına dolayacak kadar yakındı. Sonra onları çekiştirdi. "Ve yine de bana ihanet etmeyi seçtin. Sana verdiğim her şeyden sonra."

Kafasındaki acıyı neredeyse hiç hissetmiyordu, onlarca yıldır onun tavırlarına fazlasıyla alışmıştı. Zaten gerçek değildi.

"Yine de içimden bir ses bu günün geleceğini her zaman biliyordu," diye devam etti. "Bu yüzden... önlemler aldım."

Eviana dişlerini gıcırdattı. Bu lanet olası Peri neredeydi?

"Bugün onunla tanıştığını duydum," dedi Valter, şimdi etrafında dönerek, parmaklarını omzundan omurgasına doğru gezdirerek. "Çok güzel, değil mi? Tıpkı annesi gibi."

"Dur," diye tısladı Eviana, kendine hakim olamayarak. Bunun gerçek olmadığını bilse bile, oturup bunu dinleyemezdi.

"Sonunda bir tepki," diye mırıldandı. "Bu duyguların seni terk etmesine çok uzun zaman oldu. Birlikte bu davranışı düzeltme zamanımızı özledim."

Eviana dudaklarını birbirine bastırıp birkaç adım öne çıktı. Adamın elinin sırtından kaydığını hissetti. Tek yapması gereken ormanın derinliklerine doğru ilerlemektir. Peri orada saklanıyor olmalıydı.

"Ama bunca yıldan sonra, o davranış düzeltmeleri zaten işime yaramazdı, değil mi çiçeğim? Sonunda işe yaramayacaklarını biliyordum, bu yüzden bunun için de önlemler aldım," dedi arkasından.

Onu görmezden gelerek ağaçlara doğru ilerledi. Hançerin kabzasını daha sıkı kavradı ve gözleri gölgelerin içinde etrafı görebilmek için zorlandı.

"Dışarı çıkabilirsin, tatlı Priya'm," diye seslendi ve Eviana, çocuk patikadaki ağaçların arasından çıkınca durakladı. Bugünkü kıyafetlerinin aynısını giymişti, saçları şimdi omzunun üzerinden örülmüştü. Turkuaz gözleri Eviana'ya dikildiğinde gülümsemesi geniş ve korkutucuydu.

Valter yanından yavaşça geçti ve çocuğun yanına vardığında elini uzattı. Priya, gözlerini ondan ayırmadan, küçük parmaklarını hiç sorgulamadan avucunun içine soktu.

"İyi iş çıkardın, tatlı Priya'm," diye övdü Valter, parmaklarını kendi parmaklarının arasına alarak. "Onu bulmama yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Ne?" diye sordu Eviana, nefes almakta aniden çok zorlanarak.

Gerçek değil, dedi kendi kendine. Gerçek değil. Şu lanet olası Peri'yi bul.

Bir daire çizerek döndü, çılgınca ağaçları, çalıları, karanlık ve gölgeli yerleri tarıyordu. Bu iş çok ileri gidiyordu. Lange ve Corbin'i çağırmalıydı. Yapmalıydı da...

Geriye döndü, ikisi de aynı eğlenceyle onu izliyordu.

"Priya," diye soludu, ismi neredeyse boğulacakmış gibi çıkan bir nefesle söylendi. "Priya, anlamıyorsun. O... O sana zarar verecek."

"Bana zarar mı vereceksin?" diye tekrarladı Priya, o masum bakışlar sertleşerek. "Arius Lordu bana asla zarar vermez. Beni görmeye gelen tek kişi o. Bana güzel elbiseler ve yiyecekler getiriyor. Bana bu ormanları ve oradaki dostlarımı o verdi."

"Sana ormanı veremez," diye çıkıştı, korku ve endişe kemiklerine işlemişti.

"Ama yaptım," diye ısrar etti. "İstediğim zaman buraya gelmeme izin veriyor ve şimdi, ona yardım ettiğim için ben de onunla gidebiliyorum."

"Hayır," diye hırıltılı bir sesle başını iki yana salladı. Sonra daha yüksek sesle, "Hayır!" diye bağırdı.

Tekrar dönüp periyi aradı. Bu ölüm, sonuncusu kadar hızlı olmayacaktı. Bu kabusu yaşamasına sebep olduğu için onu ortaya çıkaracaktı. Çıgıllıkları diğerlerini uyandıracak ve bir daha yanına gelirlerse neler olacağına dair bir uyarı olacaktı.

"Neden Malikane'ye dönüp eşyalarını toplamayı bitirmiyorsun, tatlı Priya," diyordu Valter ve Eviana omzunun üzerinden baktı. Valter, çocuğun önünde çömelmiş, ince omuzlarını tutuyordu. "Gündoğumunda yola çıkıyoruz, unuttun mu?"

Heyecanla ayak uçlarında zıplayarak başını salladı.

Valter onu geriye doğru itti ve başını okşayarak ekledi: "Senin için getirdiğim ekstra şekerleri unutma."

Çocuk kıkırdadı ve dönüp Malikane'ye doğru koşmaya başladı. Eviana, yürürken ağaçların ve çiçeklerin ona doğru uzandığına yemin edebilirdi.

Daha sonra Valter'le birlikte Dreamlock Ormanı'nda yalnız kaldı.

"Bu gerçek değil," diye homurdandı. "Ama seni tekrar gördüğümde, seni bitireceğim."

İçini çekti. "Beni öldüremezsin Eviana. Bağ buna izin vermiyor, diğer yönlerini engellemeyi başarmış olsan bile." Yılan gibi sinsice ilerledi ve bir kez daha karşısına çıktığında çenesini kavradı. "Ve tek istediğim boynunu kırıp ihanetin yüzünden gözlerindeki ışığın sönmesini izlemek olsa da,

bunun fazlasıyla merhametli olacağını düşünüyorum ve ben merhametli bir efendi değilim."

Aman Tanrım, acaba bu sözün doğruluğunu biliyor muydu?

"Yoldaşların nerede?" diye alçak sesle sordu.

Ama haklıydı. O bağ, bu kabusta bile engellenmiş durumdaydı.

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum" diye cevap verdi.

"Bu kadar kısa bir ayrılığın, onlarca yıldır sana aşıladığım tüm eğitimi boşa çıkarabilmesi beni hayrete düşürüyor," diye tükürdü, parmakları çenesini daha da sıkarak. "Seninle birlikte iki kişi olduğunu biliyorum. Neredeler?"

"Onları uzun zaman önce terk ettim," diye karşılık verdi, neden bir vizyonda yalan söylediğinden emin olamayarak. "Beni yavaşlatıyor ve planlarıma engel oluyorlardı. Umarım ormanda ölmüşlerdir."

Bu sözler dudaklarında küçük, pis bir gülümsemeye neden oldu. "Kötülüğün hâlâ orada olduğunu görmek güzel çiçeğim," dedi ve eğilip burnunu yanağında gezdirdi. "Ölümsüz yıllarının geri kalanında hayatta kalmak için buna ihtiyacın olacak."

Sonra dudakları onun dudaklarının üzerindeydi, gölgeler bileğini sardı, sıktı ve büktü. Hançer yere düşerken Valter sesi yutarken kadın bağırdı.

Korku Perisi'ni öldürmek için sakladığı hançer.

Valter'i öldürecek olan hançer.

Ama dediği gibi onu öldüremezdi. Kaynak bağı, engellenmiş olsa bile oradaydı.

Ve bu bir vizyon değildi.

Korku Perisi diye bir şey yoktu.

Bu bir kabustu ve bundan uyanması mümkün değildi.

Valter geri çekildi, elleri artık arkasında sımsıkı kapalıydı ve Valter'in gölgeleri tarafından tutuluyordu. Cebinden karanlık bir şey çıkardı. Etraflarındaki karanlığı yutan metal, onu kaldırıp boğazına götürdü. Tenini donduran ince bir

zincir. Onu boynuna geçirdi ve gücü, hiçbir şey olmadan önce ruhunda çırpınıp uludu.

Daha önce hiçbir şey değildi.

Bir kez daha çaresiz.

"Gerçekten seni bulamayacağımı mı sandın?" diye homurdandı Valter, parmağı zincirin altından kayıp onu öne doğru çekerken. "Gerçekten de tam olarak nereye gideceğini bilmediğimi mi sandın? Sana çocuk hakkında yeterince önemsedüğinden emin olmak için en ufak bir bilgi bile vermediğimi mi? Tahmin edilebilirsin, Eviana. Hem de çok tahmin edilebilirsin. Sahip olmana izin verdiğim tek zayıf nokta oydu ve tüm bunlar tam da bu amaç uğrunaydı."

Gölgelerinden bir tutam, boynundaki zincire dolandı ve sonra onu da oradan çekip ileri doğru çekti. Lanet olası bir tasmayla.

"Ama istediğini elde ettin, değil mi?" dedi alaycı bir tavırla, onu takip etmek zorunda kalırken. Efendisinin her zaman bir adım gerisindeydi. "Şimdi onun evimde büyümesini izleyeceksin, ona gerçeği asla söyleyemeyeceksin. Ama bana hayranlığını ve beni her zaman olması gerektiği gibi sevmesini izleyeceksin. Her şeyi izleyeceksin, çiçeğim."

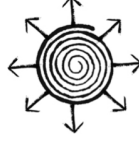
Gözünden bir damla yaş akmıştı ve keşke elini uzatıp silebilseydi. Valter'in ağladığını görmesine izin vermeyecekti. Başını eğip gözyaşlarını omzuna silmeye çalışırken, gözleri ağaçlardaki kedi gözlerine takıldı. Dalların tepesinde, dev bir dağ kedisi onları izliyordu. Yumuşak, parlayan gözler üzerindeydi.

Aptal aptallar.

Eğer kendileri için neyin iyi olduğunu bilselerdi onu kaderine terk ederlerdi.

Ama Priya'yı geride bırakmayacaklarını umuyordu.

32

TESSA

"O gün sonunda geldi," dedi Achaz, büyük bir salonun önündeki tahtından. İki yanında tahtlarda oturan iki kişi daha vardı. Tessa kim olduklarını bilmiyordu. Nerede olduğunu bile bilmiyordu. Ön sıradaki koltuğuna döndüğünde, geniş bir şehre bakan yerden tavana kadar pencerelerle karşılaştı. Ona Rockmoor'un gökdelenlerini ve koşuşturmacasını hatırlatıyordu ama burası Arius Krallığı değildi. Burası Devram bile değildi. Burada bulutların arasında uçan melekler vardı.

Kıpırdandı ve öne doğru döndü. Diğerleri kürsünün iki yanında duruyordu. Onları taradı ve ellerini arkasında kavuşturmuş, hazır ol vaziyetinde duran Dexter'ı buldu. Sıranın aşağısında tanıdığı başka bir serap daha vardı. Adı neydi? Illithor muydu? Yanında da ona benzeyen biri duruyordu. Onu ve yanında duran kadını daha önce gördüğünden emindi. Bal rengi gözleri Tessa'ya kilitlenmişti, onlar için bir çılgınlıktı bu, Tessa'yı etkiledi. Serapların hepsi bir çeşit zırh giymişken, o tamamen siyah giyinmişti; çizmelerinden, başının üzerindeki kapüşona kadar, başından dışarı kıvrılan küllü sarı bir örgüye kadar. Kapüşon yüz hatlarını karartıyordu ve sanki kendisi de bir gölgeymiş gibi eldiven takıyordu.

"Tehditlerin sonuncusunu da neredeyse ortadan kaldırdık," diye devam etti Achaz. "Son bir görev dışında,

diyarlarda dengeyi neredeyse sağladık." Altın gözler bir başkasına döndü. "Getirin onları."

Sonra Arius ve Serafina odanın önüne doğru sürükleniyorlardı; şaşkınlık dolu nefesler, keskin onaylamama mırıltılarıyla karışıyordu. Arius, Serafina'yı korumak istercesine önüne bir adım attı, ama Serafina bir kez daha yanına yanaştı. Birlikteyken, ayrı olmaktan daha güçlüydüler.

"Bu herkesin zamanını boşa harcıyor, Achaz," diye mırıldandı Arius, olan bitenden hiç etkilenmemiş bir şekilde. "Bizi öldüremezsin. Kaos'tan çıkan bir varlığı öldürmek sihir ve güzel sözlerden fazlasını gerektirir."

"Benimle alay etme Arius," diye tısladı Achaz, avuçlarından şimşekler saçarak yerde kayıyordu.

Tessa içgüdüsel olarak şoktan korunmak için ayaklarını kaldırdı ama şoku sandalyesinden hafifçe hissediyordu.

"İkinizi de öldürmek için gerekeni bilmediğimi mi sanıyorsun? İhanetinizle nasıl başa çıkacağımı yüzyıllardır planlamadığımı mı sanıyorsun?" diye tısladı Achaz, tahtının kollarına yapışarak. "Biri kaldı ve onu buldum. Binlerce yıl önce aynı derecede derin bir ihanetle oraya götürüldüm. Torunumuz sayesinde," gözleri Tessa'ya kaydı ve Tessa sandalyesinde geriye doğru büzüldü. "Bütün bunlarla ne ilgisi vardı ki?" "Devram'da hâlâ aynalı kapılar var ve artık orada bir soyun sonuncusu da öldüğüne göre, sonunda o diyara girebiliriz. Son Requiem Kılıçlarını bulacağım. Sonra geri dönüp bu işi bitireceğim."

"Başaramayacaksın Achaz," dedi Serafina çenesini kaldırarak.

Güç vızıldıyordu. Ya da belki Achaz'dı. İkisi de mi? Her iki durumda da, Tessa'nın gücü bu odadaki tüm güçle birlikte giderek huzursuzlaşıyordu.

"Başarısız olacağımı nereden çıkardın?" diye alay etti Achaz.

"Hayalleriniz yozlaşma ve aldatmacayla dolu," diye cevapladı, elbisesinin gümüş rengi loş ışıktaki parıldarken.

"Başkaları şefkat ve uyum hayal ederken." Sonra eteği uçuşarak döndü ve orada bulunan herkese baktı. "Ve o hayaller yaşadığı sürece umut vardır. Hayaller ölmeden umut kaybolmaz."

"O zaman seni en son ben öldüreceğim," diye alay etti Achaz ayağa kalkarken. "Eylemlerin buna sebep olurken sen şefkat ve uyumdan bahsediyorsun."

"Amacımızı çoktan unuttun," diye araya girdi Arius. "Her şeyde bir denge olmalı. Daha fazlasına tahammülümüz yok."

"Biz başlangıçlar ve bitişleriz!" diye bağırdı Achaz. "Biz lanet olası dengeyiz."

Arius başını salladı. "Bu Ebedi Bir Savaş, Achaz."

"Kendi sonunla yapılacak," diye soğuk bir şekilde cevapladı Achaz.

Arius ona sırtını döndü, zümrüt yeşili gözleri Tessa'ya kilitlendi. "Ya da yeni bir başlangıç."

Ayağa kalktığı anda nefes nefese kalmıştı, etrafı aydınlık ve karanlıkla çevriliydi, nefes nefese kalmıştı. Ter içindeydi ve kalbi çok hızlı atıyordu.

"Sakin ol bebeğim," dedi Luka sağından, sert parmak uçları sırtını okşayarak. "Son beş dakikadır seni uyandırmaya çalışıyoruz."

Başka bir el çenesini kavradı ve yavaşça başını çevirip zümrüt gözlerle buluşturdu.

Tıpkı Arius'un ki gibi zümrüt yeşili gözler.

"İyisin Tessa," dedi Theon sessizce, başparmağı teninde gezinirken. "Bir hayaldi."

Onun karanlığı da dışarıdaydı, etrafında dolaşıyordu ve Luka'nın kara alevlerinin de aynı şeyi yaptığını görmek için omzunun üzerinden baktı.

"Sana elimizden geldiğince ulaşmaya çalışıyorduk," diye açıkladı Theon, dikkatini tekrar ona vererek. "Konuşmak ister misin?"

Başını iki yana salladı, titreyen eliyle yüzüne düşen saçları geriye itti. "Sadece duş almak istiyorum. Durulanmak istiyorum," dedi ve ikisinden de uzaklaşarak yataktan kalktı.

"Tessa," diye seslendi Theon arkasından ama Tessa onları savuşturup banyo kapısını kapattı. Kapıya yaslanıp başını geriye attı ve gözlerini kapattı.

Aynalı kapılar.

Şu lanet aynalı kapılar.

Burada Achaz'ın ihtiyacı olan bir şey vardı ve aynalı kapıları kullanarak buraya gelip onu bulacaktı.

Onları yok etmek için daha da fazla sebep. Hepsini yok edebilirdi, biri hariç. Gitmek, eve dönmek isteyenler gidebilirdi ve sonra onu da yok ederdi. Kader Tanrıları buraya gelemezdi, tanrılar da. Bu, tüm sorunlarını çözerdi. Bunu yapabilirdi. Bu onun kaderiydi. Amacıydı.

Elini kaldıran Kaos, kendisine yardım edebilecek tek kişiye bir mesaj iletmek için döndü.

Duştan çıktıktan on beş dakika sonra bir mesaj geldi. Mesajı sihir girdabından çekip çıkardı ve notu okudu:

Falein Malikanesi'nden başlayalım. Yarın gece. Korumalarınız uykuya daldığında mutfakta buluşalım.

Notu eşyalarıyla birlikte çekmeceye koydu, saçlarını bir fırçayla tarayıp yatak odasına döndü. İkisinin de hâlâ uyanık olduğunu, iki çift gözün onu temkinle izlediğini görünce hiç şaşırmadı.

"Ne gördün, Tessa?" diye sordu Luka, Theon eline bir şişe su tutuştururken.

"Önemli bir şey değil," diye cevap verdi ve birkaç yudum alıp kapağı yerine koydu.

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum. O vizyona kapılmışsın. Daha önce de oldu mu?" diye üsteledi Luka.

Dudaklarını büzdü çünkü cevap hayırdı. Daha önce hiçbir vizyona kapılmamıştı.

Ama o yapmıştı.

Değerlendirmeler sırasında. Ama mesele bu değildi. Bu sadece gücünün kontrol edilemez olmasıydı.

"Hadi yatağa dönelim. Bunu sabah daha detaylı konuşuruz," dedi Theon, elini beline koyarak. Onu öne doğru itti ve kız sürünerek battaniyelerin altına girdi.

Luka hemen yanına koştu, onu kendine çekti; avucu, giydiği incecik tişörtün kumaşına rağmen sıcaktı. Theon arkasına yerleşti, kolunu beline doladı ve kalçasına koydu. Normalde bu, ruhunu yatıştırırdı ama bu gece değil. Bu gece gücü aç ve istekliydi. Bu gece Kaos'u arzuluyordu ve yarın ona sahip olacaktı.

Merdivenlerden sessizce indi, çıplak ayakları her basamağa hafifçe basıyordu. Theon ve Luka'nın bu gece uykuya dalması neredeyse bir ömür sürmüştü, çünkü bir önceki gece gördüğü rüyayı onlara anlatması konusunda giderek daha ısrarcı oluyorlardı. Ama karışmalarına gerek yoktu. İki aynayı parçalamıştı ve ikisi de felaketle sonuçlanmıştı. Geçen sefer Luka neredeyse ölüyordu. İçeri girecek, aynayı parçalayacak ve geri dönecekti. Gün doğmadan önce yatağına dönecekti ve eğer gittiğini fark ederlerse...

Bununla daha sonra ilgilenenecekti.

Davranışlarını onlara bildirmekle yükümlü değildi. Ona sahip değillerdi. Kimse sahip değildi.

Mutfak lavabosunun üzerinde her zaman açık bıraktıkları ışığın hafif parıltısı onu odaya yönlendirdi ve Brecken'ı orada, tezgaha yaslanmış halde buldu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, kapıda durarak.

"Ona bizimle gelmesini söyledim, vahşi bir öfke," dedi Tristyn arkasından yaklaşarak. Tıpkı kendisi gibi tamamen siyahlar içinde, yanından geçti. Belinde herhangi bir silah yoktu ama Tristyn silahlı olduğundan emindi. Altın hançerlerinden birini uyluğuna bağlamıştı, diğerini ise bıçağına oymalar işlenmiş siyah bir hançer süslüyordu. "Aziz

Orcas ve Mors'u işin içine katmak istemediğinden emin misin?"

Tessa başını salladı. Onların buna yaklaşmasını istemiyordu. Yeterince uğraşmışlardı. Luka zar zor iyileşmişti, kanatlarını ancak birkaç gün önce tekrar çıkarabilmişti ve başlangıçta tüm aynaları yok etmesinin asıl sebebi Theon'du.

"Nerede olduğunu biliyorsun, değil mi? Kısa bir yolculuk olmalı," diye cevapladı.

"Tam olarak nerede olduğunu bilmiyorum," diye itiraf etti Tris. "İşte tam da bu noktada devreye giriyor."

Başını Brecken'a doğru eğdi ve Tessa'nın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Aynalı kapıların nerede olduğunu biliyor musun?"

"Hepsi değil, ama bazıları," diye yanıtladı Brecken. "Dürüst olmak gerekirse, en başta bana sormayı akıl edememiş olmana biraz kırıldım."

Tessa gözlerini devirdi. "Zamanımızın yarısında aslında bizim tarafımızda olduğunuzu unutuyorum, diğer yarısında da bizi aldatıp aldatmayacağınızı merak ediyorum."

Brecken ona sahte bir gülümseme gönderdi. "Sana zaten söyledim: Ana vatanıma dönmek istemiyorum. Ayna kapılarını yok etmen davama yardımcı oluyor."

"Onları bu yüzden mi aradın?" diye sordu erkekler ona yaklaşıırken. "Onları kendin mi yok etmeye çalışıyordun?"

Brecken omuz silkti ve elini tuttu. "Umut buydu. Bir gün. Ve bugün de o günlerden biri gibi görünüyor. Hadi gidelim mi?"

Gülümsemesi artık yıkıcı bir şeye dönüşmüştü ve dudaklarının onunkileri yansıttığını biliyordu. Aynalı kapıyı kırmak için değil, Yeraltı'ndan çıkmak için heyecanla ayak parmaklarının ucunda zıplıyordu. Gökyüzünü görmek, temiz hava solumak.

"Hadi gidelim," dedi Tristyn, diğer elini tutarak.

İçlerinden biri hepsini dolaştı ve bir saniye sonra çıplak ayakları serin, kırılağıyla kaplı çimenlerin üzerindeydi.

Etrafına bakındı, sihirli bir girdaptan yayını çekip çıkardı ve nerede olduklarını anlaması bir dakika sürdü.

Elbette Falein ayna kapısı Ekayan Adası'ndaydı.

Kaşlarını çatarak Brecken'a baktı. "Bu bir sorun olacak. Muhafızlar bizi tespit etmeden buraya nasıl geldik?"

"Sen, elbette," diye cevapladı. "Sen ve fark edilmeden koğuşları geçme yeteneğin."

Tamam, mantıklıydı ama...

"Ayna yer altı mezarlarında mı? Onları yok edemem Brecken," diye tısladı. "Bu metinlerin bazıları Devram'dan öncesine ait."

"Adanın karşı tarafındayız," diye açıkladı. "Ve kuzeyde."

Bu, kıyı boyunca uzanan ve denizi görmelerini engelleyen sisin nedenini açıklıyordu.

"Öyleyse başlayalım," diye cevapladı yayını göğsüne dolayarak. "Önden git."

"Biraz yürümemiz gerekecek," diye cevapladı doğuya doğru yönelerek. "Ne olur ne olmaz diye, doğrudan oraya gitmek istemedim."

Başını salladı, ellerini ağzına götürüp üfledi. Adam, havanın soğuk olacağı konusunda onları uyarabilirdi. Artık bunu hiç düşünmüyordu. Luka genellikle yanındaydı ve ona ve ejderha ateşinin onu her zaman sıcak tutmasına alışmıştı.

Sislerin arasından karanlık şekiller belirdiğinde henüz birkaç dakika yürümüşlerdi ve Nylah ile Roan yanına geldiğinde gülümsedi. Parmakları yumuşak kürkün içine gömüldü ve Roan dizine sokuldu, yumuşak bir homurtu duyuldu.

"Ben de seni özledim," diye fısıldadı, kurtlarının önünde çömelmek için dururken. Yeraltına gelmeyi reddettiler ve onları suçlayamazdı. Deniz havasını içip gece melteminin yüzünü öptüğünü hissettiğinde geri dönmeyi neredeyse reddediyordu. Aniden havanın ne kadar soğuk olduğunu umursamadı. Dışarıda, yıldızların altında, kurtları yanındaydı.

O özgürdü.

"Hadi, vahşı öfke," diye ısrar etti Tristyn yumuşak bir gülümsemeyle. "Önce yıkım; sonra oyun."

Sırıtarak ayağa kalktı. Devam ettiler ve her adımda gücüne daha da çok gömüldü. Ayna kapısını yok etmek için hepsine ihtiyacı olacaktı ve muhafızlardan alacağından emin olsa da, rezervlerini dolduracak kadar can olacağına güvenemezdi. Dürüst olmak gerekirse, büyü kuyularını nasıl dolduracağından tam olarak emin değildi. Kendi çıkarı için insanları öldürerek dolaşamazdı. Bu saçmalıktı. Ayrıca Theon ve Luka'dan sürekli bir şeyler alamazdı. Güçlerini tazelemek için Peri kanı içmek zorunda kalacaklar ve sonunda Axel ile aynı kaderi paylaşacaklardı.

"Neyle karşılaşacağımıza dair bana bir fikir verebilir misin?" diye sordu Tessa geceye doğru. "Celeste Malikanesi gibi su altında mı? Akropolis gibi yer altında mı?"

Brecken başını salladı. "Gerçekten açıklayamıyorum. Oraya vardığımızda göreceksin. Muhtemelen hissedeceksin," diye ekledi. "Lake Moonmist'tekini her zaman hissederdin."

"Ne?" diye şaşkınlıkla sordu. "Orada bir aynalı kapı olduğunu bilmiyordum."

"Ne olduğunu bilmemen, onu hissedemeyeceğin anlamına gelmez," diye karşılık verdi. "Dex'in seni oraya gitmekten neden hep alıkoyduğunu düşünüyorsun?"

Kaşlarını çatarak bunu kafasında tarttı. Dex ona oraya gitmemesini açıkça söylememişti ama şimdi düşününce, her önerildiğinde onları başka bir yöne yönlendiriyordu.

Bir kez hariç.

Bir zamanlar ısrarcı davranmış ve Dex sonunda pes etmişti. O geceden pek bir şey hatırlamıyordu ve bunun sebebini hep gezi sırasında çok fazla içmesi olarak görüyordu. Ama şimdi...

"Orada ne oldu Brecken? O gece? Gerçekten kontrolümü mü kaybettim?"

Brecken içini çekti ve ona acıyan bir bakış attı. "Evet, Tess, yaptın ama bu senin hatan değildi."

"Ne demek benim hatam değildi?" diye sordu, içindeki duygular giderek artarken gücü yerinde değildi. Theon ve Luka'nın ani değişimi hissetmesini istemediği için duygularını bastırdı. "... İnsanlar öldü. Masum insanlar. Malikaneden başkaları... Dex her zaman benim yüzümden olduğunu söylerdi."

"Gücün buna sebep olmuş olabilir ama olacağını biliyordu, Tessa. Seni oraya götürmenin ne yapacağını biliyordu," dedi Brecken sertçe. "Seni sınıyorlardı. Ne kadar güçlü olduğunu görmek istiyorlardı. Gücünü etkisiz hale getirmek için sana İşaret verildi, tıpkı Perilere doğumda verildiği gibi. O İşaret olmasaydı, Periler tıpkı Miras'ın yaptığı gibi, yaklaşık on yıl içinde güçlerine kavuşurlardı. Bu, onları burada kontrol etmelerinin bir başka yolu. Ama sen Peri değilsin ve büyüdükçe gücün muhtemelen tuzağa düştüğün için öfkelenmişti."

Bunu hep hissetmişti. İçindeki, başını kaldıran o şey. Çırpınıp ona başka bir şey hissettiren şey.

"Neyse, seni sarhoş ettiler. Zaten farkında olmadığın bir şeyi kontrol etmekte zorlanıyordun. Sarhoş musun? Daha da beterdı. Sonra, ayna kapısının yanındayken mi? Gücün, tıpkı şimdi zaman zaman yaptığı gibi, kontrolü ele geçirdi. Görmek istedikleri buydu. İşaret'in yeterli olmayacağını her zaman biliyorlardı, ama şimdi seni kontrol altına almak için ne gerektiğini biliyorlardı," diye devam etti.

"Ama o gece ne oldu? Nasıl..." Dex bunu kaç kez kafasına kakmıştı? Oralia onu kaç kez azarlamış ve Dex'in onun yüzünden temizlemek zorunda kaldığı pislikleri hatırlatmıştı?

"Gücün tükeniyor, Tessa," dedi Brecken nazikçe. "Seni yatıştırmaları biraz zaman aldı. Sonra yemeklerine, özellikle de donutlarına tonik karıştırmaya başladılar."

Adımını yarıda kesip ona baktı. "Bana ilaç mı verdiler?"

"Bir bakıma evet," dedi Brecken, başının üzerinden Tristyn'e bakarak. Tristyn tüm bunlar olurken sessiz kalmıştı.

Bakışları Tristyn'e kaydı, gözleri kısıldı. "Biliyor muydun?"

"Şüpheleniyordum," diye itiraf etti. "Gücünü nasıl bastırdıklarını bilmiyordum ama o gece, tüm diyarda hissediliyordun. Gücünün böyle tezahür etmesine izin vererek risk aldılar."

"Ama beni hâlâ bulamadın mı?"

Başını iki yana salladı. "O geceden sonra etrafı zaten biliyorduk ama emin olmamız gerekiyordu. Senin olduğunu anlasak bile, sağlam bir plana ihtiyacımız vardı. Bizimle gelmeyi asla kabul etmezdin. Bunu biliyorsun."

Haklıydı. O zamanlar, Dex'in söylediği her şeye inanırdı. Tristyn veya herhangi biri gelip ona kullanıldığını ve daha sonra kötü bir şey için saklandığını söylemeye çalışsaydı, yüzlerine gülerdi. Rahibe Cordelia, onu değersiz ve işe yaramaz olduğuna ikna etmekte harika bir iş çıkarmıştı. Neden birileri onu böylesine önemli bir şey için saklamaya uğraşsın ki?

Hiç kimsenin onu oradan çıkarmaya çalışmamış olması, tüm gerçekleri bilmesine rağmen hâlâ canını yakıyordu. Onu kaybettiklerini bilmelerine rağmen. Onu aradıklarını bilmelerine rağmen. Dex, Cordelia ve hatta Rordan tarafından o kadar kandırılmış olduğunu bilmelerine rağmen, onu almaya gelseler bile bunun bir önemi olmayacağını bilmelerine rağmen. Kimse denememişti bile.

Bu da onu tekrar anne ve babasını düşünmeye yöneltti. Bir tanrı ve bir öfke. Evcilleşmemişlik ve Kaos. Ve Xan onlara annesini buraya getirmeleri gerektiğini söylemişti. Nasıl hissedeceğini bilmiyordu. Ne düşüneceğini bilmiyordu.

Her şeye rağmen, hatta şimdi Theon, Luka ve diğerleri bile yanında olmasına rağmen, bazen kendini çok yalnız hissediyordu.

"Neredeyse oradayız," dedi Brecken, onun düşüncelerini bölerek.

"Neredeyse?" diye sordu Tessa hafifçe kaşlarını çatarak etrafına bakınarak. Farklı bir şey yoktu. Ne bir bina ne de rünler. Sadece kırılağıyla kaplı toprak, dalgalanan sis ve ötesindeki deniz.

Brecken ona yaramazca göz kırparak ileriye işaret etti. "Sen de hissediyorsundur herhalde?"

Bir şey hissettiğinde hâlâ ona kaşlarını çatarak bakıyordu. Ruhundaki o şeyin heyecanla başını kaldırdığını hissettiğinde. Çekip çekiştirdiğinde, ayakları kendiliğinden hareket ettiğinde. Teni vızıldıyordu. Bileklerindeki altın bantlar alevlenirken, gücü parmak uçlarında kıvılcımlar saçıyordu.

Omzuna bir el kondu, onu nazikçe sıktı ve geri çekti. Kızıl gözlerine baktı, Tristyn ona güven verici bir gülümsemeyle baktı. "Ben de hissedebiliyorum," dedi. "Senin gibi değil ama bir tanrı olarak hissedebiliyorum."

Brecken önden ilerlemiş, başı çekmişti ve bakışları ondan etrafa, sisin üzerindeki kaydı. "Ama görebiliyor musun?"

"Henüz değil," diye mırıldandı Tris. "Üşüyor musun?"

"Biraz," diye itiraf etti ve daha kelimeler dudaklarından dökülmeden, adam imzası niteliğindeki deri ceketini çıkarıp ona uzattı. Ona hafifçe gülümsedi. "Teşekkürler."

Başını salladı, yanında durdu ve giymesine yardım etti. Gücü heyecanla kıvılcımlanırken, ruhunda yine şiddetli bir sarsıntı oldu, aynı kıvılcım tüm vücudunda yayıldı. El ve ayak parmakları karıncalanıyordu ve bu lanet aynalı kapının nerede olduğunu anlayamıyordu. Ama... sis cam gibi dalgalanıyor muydu?

"Breck, birbirimize yakın olduğumuzu söylemiştin," diye seslendi ona.

Arkasını döndü ve sisin içine doğru geri geri yürüdü. "Sadece etrafta-" Ama gözleri kocaman açıldı, nefes nefese kaldığında aniden kanatları belirdi.

"Brecken mı?" diye sordu Tessa, ani panikle biraz kontrolünü kaybederken gücü giderek artıyordu. Yayını çoktan başının üzerine koymuştu, elinde bir ok belirdi. Yayını yerleştirip öne doğru atıldı, hızını artırdı. Sonra, Brecken'ın ağzının kenarından akan kanı görünce koşmaya başladı ve adam ağır çekimdeymiş gibi dizlerinin üzerine çöktü.

Arkasında bir başkası duruyordu. Soluk sarı saçları ay ışığında parılıyordu. O da siyahlar giymişti ve ayağını Brecken'ın sırtına koyup onu öne doğru iterken Tessa'nın bakışlarını kaçırmamıştı.

Oralia.

Brecken homurdandı ve yüzüstü yere düştü, tam o sırada sırtından, kanatlarının arasından çıkan bıçağı gördü.

"Ne yaptın?" diye sordu Tessa, gördüklerini anlamaya çalışarak ama bir türlü bağ kuramıyordu. Bağ kuramıyordu... Bu gerçekleşiyor olamazdı.

"Bir hainin icabına bakmak," diye alay etti Oralia, o tiz sesiyle. "Dex'e yıllarca bizi kazıkladığını söylemeye çalıştım ama kimse bana inanmadı." Eğildi, bıçağın kabzasını kavrayıp çevirdi.

Brecken'dan acı dolu bir ses geldi ve Tessa yayını kaldırıp nişan aldı. Ama Nylah ve Roan, ne istediğini bildikleri için çoktan saldırmaya başlamışlardı. Oralia hırlayarak kılıcı Brecken'ın sırtından çekmek için hamle yaptı ama çok yavaştı. Nylah önce ona ulaştı, dişlerini ön koluna geçirdi, Roan ise onu yakaladı.

"Onu öldürmeyin!" diye bağırdı Tessa.

Henüz değil.

"Tris, onu burada tut," diye ekledi kalan mesafeyi koşarken ve Brecken'ın yanına inerken.

"Brecken mı? Brecken, kıpırdama. Bırak da... Seni geri götürelim," dedi, uzun hançerin etrafındaki kanı izlerken kelimeleri birbirine karışmıştı. Adam başını çevirdi, bir kolu hareket ediyordu ve eli sanki arıyor gibiydi. Kadın hançeri kaptı ve parmaklarını sıktı. "Başka zaman geliriz," diye sakınleştirmeye çalıştı.

Oralia gülmeye başladı. Sesi kadar kulaklarını tırmalayan tiz bir sestir bu. Kadının söylediği veya yaptığı her şey kadar.

Roan onu yere bastırıyordu, kocaman pençeleri göğsündeydi. Nylah hâlâ dişlerini kolunda tutuyordu ve Tristyn yanında çömelmiş, boğazını kavrayan elinin arasından adaçayı parıltısı yayılıyordu.

Ve gülüyordu.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu Tessa, sesi sertti.

"Onu kurtaramazsın," dedi kahkahalarının arasından.
"Onu lanet olası Cadılar bile kurtaramaz. Kanatlarına bak."

Tessa gözlerini kırptırdı, bakışları tüylü uzantılara kaydı ve tüylerin uçları ölümcül bir griye dönüşüp yavaş yavaş çürüyüp dağılmaya başladığında nefesini tutmaya çalıştı.

Brecken'in parmakları onun parmaklarını hafifçe sıktı ve bakışlarını Tristyn'e doğru kaldırdı, bir kez daha anlamaya çalışıyordu.

"Ejderhaları yok etmek için özel bıçaklar tasarlandığı gibi, Arius ve Sargon da aynı şekilde karşılık vererek melekleri yok etmek için bıçaklar yarattılar. Onu içeriden dışarıya doğru öldürürken çaldığı büyüü de emecekler." dediğinde hüzünlüydü.

"Hayır," dedi başını sallayarak. Yine olmaz. Önemsemediği birinin tekrar önünde ölmesini izleyemezdi. Belki Xan anlardı. Belki de...

Oralia'dan yeni bir kahkaha sesi geldi ve Tessa'nın gözü kırmızıdan başka bir şey görmüyordu.

Brecken dizlerinin üzerine çökmeye çalışırken, o da ayağa kalktı ve etrafından dolanarak ilerledi. Yayını göğsüne doladı ve oku Oralia'nın yan tarafına sapladı.

O kahkaha acı dolu bir çığlığa dönüştü.

"Onu ayağa kaldırın," diye alay etti Tessa.

Roan geri çekildi ama Nylah hâlâ kolunu tutuyordu, Tristyn ise onu ayağa kaldırdı.

"Ne yapacaksın, Tessa?" Oralia, acı dolu inlemelerine rağmen alay etmeyi başardı. "Bir kez daha mı batıracaksın? Er ya da geç, her şeyi o kadar berbat edeceksin ki, kimse düzeltemeyecek. Er ya da geç, herkes seni bu kadar şımartıp saklamanın ne kadar büyük bir israf olduğunu anlayacak. 'Tessa'ya git, Oralia,'" diye taklit etti. "'Tessa'nın yalnız olmadığından emin ol, Oralia.' 'Tessa'nın aptalca bir şey yapmadığından emin ol, Oralia.'" Sonra yüzü nefretle buruşarak duraksadı. "Neden gülümsüyorsun lan?"

Ve Tessa da öyleydi. Oralia'ya bakarken yüzündeki gülümseme saf bir çılgınlıktı.

"Çünkü seni öldüreceğim," dedi Tessa, sesine yansıyan çılgınlıkla. Sakindi. Fazla sakın. O bile bunu biliyordu. "Seni öldüreceğim ve her saniyesinin tadını çıkaracağım. Sonra da ortalığı Dexter'ın bulması için bırakacağım. Bırak da temizlesin ve aynı kaderin onu da beklediğini bilsin."

"Katya benden alındığında büyüğü bana vermeliydiler. Sen çok nankör, şımarık bir orospusun-"

Ama Tessa, okları ve hançerleriyle aynı karanlık kılıç ve rünlerden oluşan bir kılıcı elinden çekerken, sözleri anlaşılabilir bir çılgınlığa dönüştü. Tristyn, o kılıç Oralia'nın kanatlarından birini keserken zar zor zamanında yoldan çekildi. Kılıç yere düştü ve Tessa kılıcını kaldırıp diğerine de aynısını yaptığında üzerine basmayı ihmal etmedi.

Çılgınlıkları karanlık geceyi doldurdu; Tessa'nın gülümsemesi daha da büyüdü.

Oralia sırtından kanlar akarak dizlerinin üzerine çöktü.

"Bu kadar zayıf olmak ne kadar da acınası," dedi Tessa, Oralia'nın etrafında dönerken bıçağının ucunu arkasındaki yere sürterek.

Tristyn boğazını bırakmıştı ama o tuhaf parlayan güç hâlâ boğazını sarıyordu. Nylah hâlâ dimdik duruyordu. İkisi arasında, Oralia'nın Seyahat etmesini engelleyen bir şey vardı. Orospu çocuğu hiçbir yere gitmiyordu.

"Sus!" diye çıkıştı Oralia, öne doğru düşerken ellerine tutunarak. "Gücümü almam için beni bekletip durdular. Bana daha iyi bir şeyin geleceğini söyleyip durdular."

Sözleri boğuk bir nefes gibiydi ve Tessa bir kez daha önünde durdu. Bıçağının ucunu Oralia'nın çenesinin altına bastırarak yüzünü yukarı kaldırdı. Tessa'nın başı yana eğildi. "Sen yedek plandın."

"Ne hakkında konuştuğun hakkında hiçbir fikrin yok," diye hırladı Oralia, bıçağın etini deldiği boynundan aşağı kan damlıyordu.

Tessa gülümsedi. "Hiçbir gücün olmadan kolayca kontrol edilebilirdin. İşler ters giderse, Dexter veya Brecken ölürse, hâlâ bir seçenekleri olsun diye seni güçsüz bırakmaları gerekiyordu. Mesele asla sana mükemmel gücü bulmak değildi."

"Siktir git," diye tükürdü.

"Ve şimdi doğduğun günkü kadar güçsüz öleceksin. Herkesin yeteneklerini nasıl elde ettiğini ve nasıl kullanacağını izlemek zorunda kaldın, sana ise kendini özel bir şey için saklaman söylendi." Tessa, mizahsız bir kahkaha attı. "O hissi biliyorum. Neredeyse sana acıyorum. Keşke acımasam."

Oralia tekrar konuşmadan, Tessa kılıcını göğsüne öyle bir sapladı ki, sırtından fırladı. Sonra, sahile saçılan altın közlerden ve en karanlık küllerden başka bir şeye dönüşmedi.

Ama kanatları kaldı.

Ve sözüne sadık kalacak, onları Dexter'ın bulması için bırakacaktı.

Sonra döndü, Brecken'a doğru koştu ve bir kez daha yanına oturdu. Yan tarafına dönmeyi başarmıştı ama tanrılar aşkına, solgunluğu çürüten kanatları kadar griydi.

Artık neredeyse hiç olmayan kanatlar.

"Hayır," diye fısıldadı, ellerini yüzünde ve göğsünde gezdirerek ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu. İçinde bir şey kırılıyor, acı yakıcı bir hal alıyordu.

"Hiçbir şey yok... Tess," diye soludu ve elini uzattı.

Parmakları donmuş ve kemikliydi. Titreyen elinde narindi.

"Seni geri götürebiliriz," dedi gözyaşları içinde. "Seni geri götürebiliriz. Belki Xan biliyordur..."

Ama çatlak dudakları yaramaz bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrılmaya çalışınca sesi kısıldı.

Bunu asla başaramadılar.

"İyiyim..." dedi, yanakları çökerken kadın onu izliyordu.

"Brecken!" diye bağırdı, Tristyn'in arkasından geldiğini hissederek. Tanrım, sanki onun acısını, ölümünü

hissediormuş gibi canı yanıyordu. "Üzgünüm. Çok... İşler böyle olmamalıydı!"

Parmakları yine elinde esnedi. "İyiyim," diye tekrar hırıltılı bir sesle söyledi. "Arius'la yüzleşebilirim... doğru tarafta olduğumu bilerek."

Başını iki yana salladı, nemli alnındaki saçlarını geriye doğru düzeltti.

Geriye doğru tararken dökülen saçlarını görünce elini geri çekti.

"Breck," diye tekrar bağırdı, ruhundaki o şey daha da çatlarken, adı kesik bir hıçkırıktı. "Çok üzgünüm."

"Olman gereken kişi ol, Tessa," diye soludu.

Gözlerinden yaşlar süzülürken Tristyn'e baktı. "Bana biraz sakinleştirici ver."

Ona soru sormadan eğilip hâlâ üzerinde olan ceketinin cebine uzandı. Yaktı, Tessa'ya uzattı ve o da Brecken'ın dudaklarına götürdü.

"Lanet olası bir... aziz," diye soludu, ardından kesik kesik bir nefes aldı.

Bir tane daha.

Ve sonra sustu.

Tessa başını geriye atıp çığlık attı. Onun yüzünden yapılan bir fedakarlık daha. Onun yüzünden alınan bir can daha. O bir başlangıç ve bir sondu, sevdiklerini kurtaramayacaksa ne anlamı vardı? Ve neden tam yanında ölüyormuş gibi hissediyordu?

"Şey, Tessa? Yas tuttuğunu biliyorum ama başka bir sorunumuz var," dedi Tristyn aniden ayağa kalkarak. Şimdi elinde iki kavisli bıçak vardı ve kurtlar yaklaşıyor, yakınlarda kalıyorlardı; zifiri karanlık yerde yuvarlanıp yoğun sisle karışıyordu.

Paniklemeye vakit bulamadan, bir sevgili gibi vücudunu okşayarak yukarı doğru kaydı.

Sonra boğazını sıktı ve Theon yuvarlanan kara sisin içinden çıktığında büyüğü geri tepti.

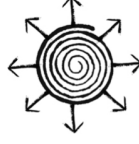
Bakışlarını önce Tristyn'e, sonra Brecken'in parçalanmış bedenine ve yerdeki yalnız kanatlara çevirdi.

"Ne saçmaladığımı bilmiyorum ama gitmemiz gerekiyor." dediğinde sesi ölümcüldü.

"Yapamam-" diye söze başladı Tessa, göğsündeki ağrı artık dayanılmazdı ama Theon sözünü kesti.

"Luka'da bir sorun var. Cienna onun ölmek üzere olduğunu söyledi."

33

THEON

Blackheart'ı beklemediler. Tessa elini tuttu ve onları Yeraltı çatı katına geri götürdü. Saniyeler sonra, Tristyn hareketsiz bir Brecken ile belirdi.

Tessa'nın onları görünce derin bir nefes aldığını hissetti ve Tristyn ona üzgün bir şekilde başını salladı. "Luka'ya git. Ben hallederim."

Tessa başını salladı, zorlukla yutkundu ve Theon ne olduğunu bilmek istese de şu anda umurunda olmayacak kadar çok şey hissediyordu.

"Yukarı," dedi Theon gergin bir şekilde, öfke ve korku midesinde karışıyordu.

Sanki sesi onu bir tür transtan çıkarmış gibi, hızla merdivenleri çıktı. Tam da olması gerektiği gibi, inanılmaz hızlıydı.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkararak onu takip etti. Ya da etmeye çalışıyordu. Çünkü Koruyucusunun yeniden öldüğünü hissediyordu. Onu bulmasını sağlayan tek şey adrenalindi ve bu adrenalin azalıyordu.

İkinci kattaki yatak odasına vardıklarında Tessa çoktan Luka'nın yanında diz çökmüştü, Blackheart'ın deri ceketi üstünden sarkıyordu.

Luka ve o, onun gittiğini aynı anda fark etmişlerdi; aralarında sarı saçlı bir kadın olmadığını fark edince, duyguları onları uyandırmıştı. İkisi de hissetmeden yataktan

nasıl sürünerek çıktığı hâlâ bir muammaydı, ama saniyeler içinde uyanmışlardı.

"Mutfağa bakacağım," demişti Luka, Theon banyoya doğru ilerlerken.

İçeride olmadığını biliyordu. Kapı açıktı, ışıklar kapalıydı ama yine de içeri girmişti. Ve şükürler olsun ki girmişti çünkü tam Luka ile aşağı inmek üzereyken, çekmecedен fırlamış bir kağıt parçasının köşesini görmüştü.

Açtığına saç malzemelerinin arasında bir not buldu, okurken öfke dolu bir homurtu çıktı.

"Luka!" diye bağırmıştı, adımları artık kararlıydı. Göğsünde bir şey kıvranıyordu ve bunun Tessa'nın o lanet Falein Krallığı'nda olmasından kaynaklandığını düşünmüştü. Ama sonra Luka'yı, sadece giydiği hafif pantolonla yere yığılmış halde bulmuştu.

O zaman ne olduğunu anlamıştı; akli Luka'nın bıçaklandığı ve o kadar acı çektiği, hareket edemediği Ay Sisi Gölü'ne gitmişti. Ne olacağını bildiği için kendini hazırlamış, koridorun karşısındaki Luka'nın her zamanki odasında olan Razik ve Eliza'ya seslenmişti. Axel, Kat ve Xan'ı almışlardı.

Luka'nın göğsündeki işaret, hafif altın renginde titreşiyor ve giderek parlaklaşıyordu, ancak daha sonra değişmeye ve koyulaşmaya başladı.

Cienna, metrodayken çatı katında onlarla kalmamasına rağmen ortaya çıkmıştı. Menekşe rengi gözleri onunkilerle buluşmuştu ve tek yapması gereken başını sallamaktı. "Git onu bul Theon."

Çünkü tabii ki olup biteni biliyordu.

Gölge yürüyüşü yapıp Tessa'nın nerede olduğunu hâlâ bilmesini sağlayan izleme işareti'ni takip etmek için tüm gücünü harcamıştı. Ve şimdi geri dönmüş ve Tessa da buradayken, odadaki küçük deri koltuğa çöktü ve kusmamaya çalıştı. Koruyucu bağının bir kez daha ölmesinin verdiği o tarifsiz acıyı bastıramadığında dizlerinin üzerine çökmemeye çalışıyordu.

Tessa, Luka'ya bakarken gözlerinden yaşlar süzülüyordu; elleri, ona dokunup dokunmaması gerektiğini bilmiyormuş gibi düzensiz hareket ediyordu. Cienna'yı bulduğunda başını hızla kaldırdı ve derinliklerinde şimşekler çaktı.

"Neden orada öylece duruyorsun?" diye bağırdı. "Bir şeyler yap!"

Ama Cadı, keskin gözlerle onu izleyerek, metanetle kenarda duruyordu. "Yapabileceğim hiçbir şey yok," diye cevapladı basitçe.

"Hiçbir şey..." Tessa öfkeyle sustu, kontrolü daha da azaldıkça gücü tükeniyordu. "Öyleyse ne işe yarıyorsun?" Gözleri odayı öfkeyle taradı. "Hiçbiriniz ne işe yarıyorsunuz?" diye bağırdı, öfkesi ve çaresizliği bağlarını sardı.

Ama göğsündeki acı azalıyor, her geçen saniye biraz daha net düşünmesini sağlıyordu. Ellerini Luka'nın yüzünde gezdirmesini izledi. Saçlarını geriye itmesini izledi. Başını göğsüne, artık o kadar şiddetli atmayan İşaret'in hemen yanına koymasını izledi. Bu sakinleştiriciydi ve Luka'nın teninde durgun, soluk beyaz bir İşaret'e dönüşüyordu.

"Neredeydin?" diye sordu Cienna, Theon kadar dikkatle onları izliyordu.

"Falein Krallığı," diye cevapladı Theon, sesi çelik gibiydi.

"Tek başına mı?" diye sordu Cienna, Tessa'ya.

"Tristyn ve Brecken ile," diye cevapladı Theon, Tessa'nın ismini duyduğunda irkildiğini hissederek.

"Seninle geri döndüler mi?"

"Aşağıdalar."

"Benim adıma cevap vermeyi bırak," diye homurdandı Tessa, ona dik dik bakarak. "Bütün bunların ne önemi var? Neden kimse bir şey yapmıyor?"

"Çünkü bir şeyi yapabilecek tek kişi sensin," diye araya girdi Kat.

Belki de o olduğu içindi ama Tessa gerildi, karşılık vermek yerine dilini ısırdığı belliydi. Her neyse, şimdi dinliyordu ve Theon, Kat'in de kendisiyle aynı şeyi düşündüğünden şüphe duymuyordu.

Çünkü ruhundaki her şey yerine oturmuştu. Koruyucu bağı iyiydi. Tessa ile bağı, ona tekrar yakın olmanın verdiği memnuniyetle vızıldıyordu. Luka'nın göğsü sürekli inip kalkıyordu.

Katya, Axel'in itirazlarına rağmen, Tessa'nın diğer tarafında dizlerinin üzerine doğru ilerledi ve beceriksizce eğildi.

"İyi, Tessa," dedi yumuşak bir sesle. "Bak."

Tessa'nın elini tutup, herkesin İşaret'i açıkça görebileceği şekilde çevirdi. O son derece sakın ve dingin İşaret.

"Anlamıyorum," dedi Tessa yüzünü silerek.

Theon, onu o lanet olası ceketle bir saniye daha görmeye dayanamayarak hareket etti. Paniği ve korkusu yatışmış, yerini her nefeste yuttuğu bir öfke almıştı. Luka'nın ayaklarının etrafından dolaşarak Tessa'nın yanına geldi. Parmaklarını yakanın altından geçirip kollarından aşağı kaydırıldı. Kendi paniği ve şaşkınlığı içinde, Tessa direnemedi ve adam da ceketi bir kenara fırlattı.

Katya ona baktı ve o da onaylarcasına başını salladı, ardından "Ona Mark'ı sen verdin, Tessa." diye cevap verdi.

"Biliyorum ama ne işe yaradığını bilmiyorum," dedi Luka'nın ellerinden birini tutarak. Theon'a baktı, endişeliydi ama aynı zamanda bastırıldığı bir keder de vardı.

"Şimdiye kadar biz de öyle yapmadık," diye cevapladı. "Ama görünüşe göre sen onun hayatını bir şekilde varlığına bağlıyorsun."

"Bu... Ne? Bunu yapamam," dedi başını sallayarak.

"Ama sen verdin," diye cevapladı. "Ona hayat verdin ve eğer bundan çok uzaklaşırsa, ölüm onu alır."

"Hayır," dedi, inkâr edercesine başını sallayarak. "Ona bunu asla yapmam, çünkü... Hayır."

"Tek açıklama bu, Tessa," dedi Kat nazikçe. "O günden beri hiç ayrılmadınız—"

"Bizim var," diye savundu. "Ayrı odalarımız var. Metroda."

"Bu çok kısa bir mesafe. İki lanet krallık ötede ve bir adada değil," dedi Theon, sesindeki sertliği gizlemeye

çalışarak ama başaramayarak.

Yerinden kıpırdandı, gözleri tekrar Luka'ya kaydı.

"Seni bulup buraya getirdikten sonra, Mark şimdiki haline geri döndü. Onun öldüğünü hissetmişim, şimdi hissetmiyorum. Sen de hissettin," diye devam etti Theon.

"Evet, ama ben bunun..." Birkaç saniye sustu. "Neden uyanmıyor?"

"Tekrar ölmek üzere olmanın etkisinden kurtulmanın bir iki dakika süreceğinden eminim," dedi kuru bir sesle.

"Theon," diye araya girdi Kat, uyararak. "Şimdi zamanı değil."

Bunu biliyordu ve bir parçası Kat'e bu küçük hatırlatma için minnettardı. Dünyayı feda etmeye hazır olmasına rağmen aralarında hiçbir şeyin değişmemiş gibi görünmesine daha da minnettardı. Hâlâ saatlerce birlikte kitap okuyorlardı ama artık aralarındaki sohbet daha hafif ve rahattı. Kat'in yeğenini taşıyor olması, beklenmedik dostluklarını daha da güçlendiriyordu.

Boğazını temizleyen Theon, Tessa'nın yanına çömeldi ve elini sırtına koydu. "Ona sadece bir dakika vermeliyiz, küçük fırtına."

Ve tanrılar, umarım bu ona söylediği ilk yalan olmazdı çünkü gerçek şu ki Luka'nın uyanıp uyanmayacağını veya ne zaman uyanacağını bilmiyordu. Hiçbiri bu Mark'ın ne yaptığını veya etkilerini bilmiyordu. Sınırsız mıydı, yoksa her etkinleştirildiğinde Luka'nın bir parçası mı ölüyordu? Ondan ne kadar uzaklaşabilirdi? Yeraltı'na geçebilir miydi? Ayrı şehirler çok mu uzaktı?

Sessiz geçen dakikalarda Axel, Kat'in ayağa kalkmasına yardım ettikten sonra onu kanepeye götürdü. Razik ve Eliza sessiz kalıp sürekli gözlemlediler.

Tessa, sanki aniden burada olduğunu hatırlamış gibi Xan'a bakmak için döndü. "Bu Mark'ı tanıyor musun? Ya da ona benzer birini?"

Erkeğin safir bakışları oğluna dikilmişti ve nefesini tutuyormuş gibi cevap verdi: "Hayır, Tessa. Eliza'nın haklı

olduğuna inanıyorum. Yepyeni bir şey yarattın. Hiçbirimiz bunun ne getireceğini bilmiyoruz."

Bakışlarını kadına çevirdi. "Scarlett bunu yapabilir, değil mi?"

Eliza başını salladı, yüz hatları her zaman sert ve sinir bozucuydu.

"Her zaman ne yapacaklarını biliyor mu?" diye üsteledi Tessa.

"Scarlett, işaretleri kapsamlı bir şekilde inceledi ve bir işaret vermeden önce onu tam olarak anladığınızdan emin olmak için kendi derslerini aldı," diye yanıtladı Eliza. "Yeni bir işaret yarattığında, bu kasıtlıdır. Kasıtlı olarak. Dürtüsel görünebilir. Ancak, hiç de öyle değil."

"Nasıl bilebilir?"

"Buna cevap veremem. Onun yeteneklerine sahip değilim ve onları kapsamlı bir şekilde incelemedim," dedi Eliza, Razik'e sorgulayıcı bir şekilde bakarak.

İçini çekti. "Ben de nasıl yaptığını bilmiyorum," dedi, ses tonu bunu ne kadar sinir bozucu bulduğunu ele veriyordu.

Ama daha fazla bir şey söyleyemeden, alçak bir inilti duyuldu ve herkesin dikkati tekrar Luka'ya çevrildi. Tessa nefes nefese ona doğru eğildi, Theon da ona doğru eğildi. Gözlerinin açılması birkaç saniye sürdü.

Birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra Tessa'ya odaklandı. Sonra kaşlarını çatı.

"Kan içinde misin kızım?"

Eli yukarı doğru kaydı, parmak uçları yanağına değdi. Oradaki kan, gözyaşlarıyla bulaşmış, arkasında kırmızı çizgiler bırakmıştı.

"Ben... İyi misin?" diye sordu, elini tekrar çıplak göğsüne koyarken.

"Kan içinde kalmanı kaçırdığım için sinirlenmem dışında, sorun değil," diye homurdandı ve oturma pozisyonuna geçti. Ancak o zaman odada küçük bir izleyici kitlesinin toplandığını fark etti. Tessa hâlâ ona dokunuyor, bu bağı

koparmayı reddediyordu ve gözleri sorgularcasına Theon'a kaydı.

"Hatırlamıyor musun?" diye sordu Theon, onu dikkatle izleyerek.

"Uyandığımda seni... gitmiş bulduğumu hatırlıyorum ama bir tür panik yaşadım," dedi, Tessa'ya onaylamayan bir bakış atarak. "Sonra hiçbir şey."

Theon başını salladı ve hemen ona ne üzerinde anlaştıklarını anlattı. Tessa, yeni İşareti hakkındaki teorileri açıklanırken göz temasından kaçınarak sessiz kaldı. Theon bitirdiğinde, Luka bir an onu süzdükten sonra, "Hepinize bir dakika verebilir misiniz? Bunu daha sonra daha detaylı konuşabiliriz," dedi.

Herkes başını sallayıp odadan çıktı, ama Theon peşinden gitmek için hamle yaptığında Luka onu durdurdu. "Sen olmaz, aptal."

Theon ona sert bir bakış atıp Xan'ın arkasından kapıyı kapattı. "Senin istediğini düşündüm-"

Ama Luka sözünü kesti. "Üçümüz birlikte yapıyorsak, birlikte yapacağız."

Theon başını salladı. Hâlâ bu şeyin üstesinden nasıl geleceklerini çözmeye çalışıyorlardı ama Luka haklıydı. Birlikte yapılması gerekiyordu. Tessa'nın bunu anlamasını istiyorlardı.

Ellerini pantolonunun ceplerine soktu ve Luka'nın uzanıp parmaklarıyla Tessa'nın yüzünü yukarı kaldırmasını izledi. "Konuşmamız gereken birkaç şey var ama önce, bu senin kanın mı yoksa başkasının mı?"

"Benim değil," diye fısıldadı, gözlerinde yaşlar birikirken korku yerini kedere bıraktı.

Theon hareketlendi, Luka'nın elini tutup aynısını yapmadan önce onu yukarı çekmek için uzandı. Hafifçe sallandı, kendini toparlarken alnında bir sıkıntı ifadesi belirdi.

"Onu bulduğumda Blackheart ve Brecken'la birlikteydi. Brecken..." Theon tereddüt etti.

"Brecken öldü," dedi Tessa usulca, gözyaşlarından biri serbest kalırken. Tüm o gözyaşları Theon'u aylar önce, farklı sebeplerden ötürü ağladığı o günlere götürdü. O sebepleri düzeltebilirdi. Birçok şeyi düzeltmeye çalışıyordu ama bu... Bunu onun için değiştiremezdi.

"Nasıl?" diye sordu Luka.

"Oralia," diye tükürdü ve Theon kaskatı kesildi.

"Oralia'yı gördün mü?" diye sordu.

Başını salladı. "O... Brecken'ı sırtından bıçakladı."

"Şimdi nerede?"

"Azap Çukurları."

"Onu sen mi öldürdün?" diye sordu Luka.

Tekrar başını salladı.

"Nasıl?"

Bu hırıltılı bir emirdi ve Tessa'nın gözleri emirle parladı, gücü ortaya çıktı ve dikkat kesildi.

"Bir bıçak," diye cevapladı, sesi karanlık ve soğuktu. "Kanatlarını teker teker kestim, sonra da göğsüne kadar sapladım."

"Çok vahşi," diye mırıldandı Luka. "Ben yokken bile bu şeyleri yapmaya devam ediyorsun, baştan çıkarıcı." Başını tamamen yırtıcı bir tavırla eğdi. "Bu da şu soruyu akla getiriyor: Orada ne yapıyordun? Bizden bu kadar uzakta mı?"

"Ben... Ben bunun olacağını bilmiyordum," diye cevapladı, Theon'un hem sevdiği hem de nefret ettiği o meydan okuma içindeyken çenesini kaldırarak.

"Neredeyse öleceğim umurumda değil. Yine," diye homurdandı Luka. "Sadece neden orada olduğunu bilmek istiyorum."

"Bir aynalı kapıyı yok etmek için," diye soğuk bir şekilde cevapladı. "Tristyn'e nerede olduğunu bilip bilmediğini sordum ve Brecken'ı davet etti çünkü bazılarının tam yerini bulmuştu."

"Ve bu, birkaç gece önce kapana kısıldığın vizyona mı dayanıyor?" diye araya girdi Theon, parçaları birleştirerek.

"Evet," diye çıkıştı. "Sana bir açıklama borçlu değilim."

"Yanlışı," dedi Luka aynı baştan çıkarıcı homurtuyla. Theon, Luka'nın bu konuda inisiyatif almasına izin verdiği için memnundu. Theon bunu yapsaydı, savunması çoktan çok yüksek olurdu ve onu sustururdu. "Ama bu bekleyebilir. Şimdi duşı ihtiyacın var."

"Sen-" diye öfkeyle söze başladı ama sonra durakladı. "Ne?"

"Seni kanlar içinde görmek ne kadar hoşuma gitse de," diye cevapladı Luka, elini tutup onu banyoya götürürken. "Yıkaman gerek. O zaman olanların sonuçlarıyla başa çıkmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Sonrası ne olacak?"

"Brecken," dedi Theon, Luka'nın nereye varmak istediğini anlayarak yumuşak bir sesle. "Brecken'la ilgilenmemiz gerek."

"Tristyn ilgileneceğini söyledi," diye cevapladı, elini Luka'nın elinden çekmeye çalışarak.

"Ve seninle ilgileneceğiz," diye yanıtladı Theon. "Bununla başa çıkmak zorundasın, Tessa. Kederi ve acıyı görmezden gelemezsin. Bunu yaptığında, kontrolünü kaybedersin."

Luka duşu açmak için elini indirdi, Theon ise öne doğru bir adım atıp gömleğinin eteğini tuttu ve başından yukarı kaldırdı.

"Bir şeyler hissetmek sorun değil," dedi yumuşak bir sesle. "Onları hissetmen gerek."

"Peki sen?"

"Bir şeyler hissettiğimi biliyorsun," dedi karanlık bir sırıtışla, saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "En başından beri. Seni asla okuyup anlayamadık. Sen bile bunu nasıl yapacağını bilmiyorsun."

"Hadi gidelim bebeğim," diye seslendi Luka ve ikisi de dönüp onu beklerken buldular.

Çıplak.

Başparmaklarını pantolonunun içine sokup aşağı doğru iterken yanakları kızardı. Theon da onu takip etti ve ikisi de

duşa doğru yöneldi. Luka'ya uzanıp ayak parmaklarının ucuna bastı, ama Luka daha fazla ilerlemeden onu durdurdu.

Luka, "Beklentileri iyi yönetelim," dedi, "sikişme olmayacak."

Tessa geriye doğru sendeledi ve Theon'un çıplak göğsüne çarptı, Theon neredeyse kahkaha atacaktı.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Tessa.

"Tam olarak ne dediysem onu kastediyorum," diye sakince devam etti Luka, ama Theon onun hiç de sakin olmadığını biliyordu. Çıplaktı, tüm çıplaklığıyla teşhir ediliyordu. Elbette onu becermek istiyorlardı ama Luka'nın ne yaptığını da biliyordu.

Luka bir kez daha ona uzandı ve Theon onu öne doğru dürttü. Suyun altına doğru yönlendiren Luka, başını geriye atarak arkasına geçti. "Bununla başa çıkmalısın, Tessa. İçerek değil. Sevişerek değil. Onu aşağı iten kötü alışkanlıklarda boğularak değil. Theon'un dediği gibi, işte o zaman gücün kontrolü ele geçirir."

Sonra onu Theon'a geri verdi ve orada şampuanla bekledi. Saçlarını köpürtmeye başladı ve hâlâ gerginliğin üzerinden akıp gittiğini hissedebiliyordu. "Onun bir dost olduğunu biliyoruz, küçük fırtına."

"Dur," diye dişlerini sıktı.

"Durmayacağız," dedi Luka kısaca. "Duygularını yönetmeyi öğrenmelisin, bebeğim."

"Bana bebek gibi davranma," diye hırladı. Sert bakışlarla Theon'a döndü. "Ya sen?" diye çıkıştı. "Duygularını bastırıyorsun. Ben de seni hissedebiliyorum, biliyorsun."

Sırıışının karanlık olduğunu biliyordu ve Tessa, kendini tekrar toparlamadan önce kısa bir an duraksadı. Onu Luka'ya geri uzatarak, "Endişelenme Tessa. Bu konudaki hislerimiz zamanı geldiğinde ele alınacak. Ama şu anda odak noktamız sen, biz değil," dedi.

Luka başını geriye doğru çekip saçındaki şampuanı durularken zorlukla yutkundu. Saçlarını kremleyip derisindeki kanı temizlerken kimse başka bir şey söylemedi.

Ama onu hissediyorlardı. Üzüntüsünü bastırmaya çalıştığını hissediyorlardı. İçinin burkulduğunu hissediyorlardı. Hiçbir şey hissetmemek için elinden gelen her şeyi yaptığını hissediyorlardı. Duşun sığağına rağmen, Theon onu kucağına alıp Luka hızla yıkanırken titriyordu. Sonra Luka da aynısını yapıp dışarı çıkıp kurulandı.

Theon onu havluyla bekleyen Luka'ya götürene kadar Luka, "Senin için önemli olan birini daha kaybettiğin için üzgünüm," demedi.

"Yapma," diye hırladı, parmak uçlarında kıvılcımlar çıkırdıyordu.

"Gerçek sadakatini yeni öğrendiğimizi biliyorum ama senin için çok şey yaptı. Kat için. Muhtemelen asla öğrenemeyeceğimiz birçok masum insan için de."

"Luka, dur," dedi tekrar, keskinliği çatlayarak.

"Keşke onu daha yakından tanıma şansımız olsaydı. İyi bir adama benziyordu. Küstah ve şüpheliydi ama sonunda iyi bir adamdı."

"Luka!"

Theon'un dışarı çıkabilmesi için onu kenara çekti ve Luka konuşmaya devam ederken o da hızla kurulandı.

Luka, "Onun ölümünü görmek zorunda kalmanız beni üzdü, ancak bu sizin suçunuz değil" diye devam etti.

"Elbette benim hatam," diye çıkıştı. "Ölümü doğrudan benim eylemlerimle bağlantılı. Tıpkı Auryon ve Pen gibi. Sen ve Roan da benim yüzümden neredeyse aynı şeyi yaşayacaktınız."

Theon bu sözler karşısında donup kaldı.

İkisi de onu durduramadan elleri ıslak saçlarının arasına girdi ve gücü Luka'yı iterek uzaklaştı. Onlara değil, sadece...

Theon, onun kıvrılıp kıvrandığını, sonra aniden dışarı çıkıp tekrar içeri girdiğini izledi. Kadının etrafına dolandı, sonra bıraktı. Sonra geri sıçradı, sanki...

"Tessa!" diye bağırdı Theon, karanlığı kaosa doğru sendelerken. Çünkü ona saldırıyordu. Kaçınmak için çok uğraştığı duygularının bir yansımasıydı bu. Kendi kendinden

nefret etmesi ve geçmişine duyduğu suçluluk duygusu - hem kontrolü altında hem de dışında olan şeyler.

Büyüsü istediğini yaptı ve kaosun dikkatini dağıttı. Luka da bunu fark etmiş olmalı ki kara alevleri oradaydı ve gücünü ondan uzaklaştırıyordu. Bununla yüzleşmektense gücünün onu tüketmesine izin vermezlerdi. Kendinle yüzleş.

"Ölmeden önce onunla konuşabildin mi?" diye sordu Luka, sesi neredeyse sertti.

"Dur!" diye bir kez daha hırladı ve onlardan bir adım geri çekildi.

Ve bu ne muhteşem bir manzara olmalı. İkisi de bellerinde havlularla. Tessa çıplak, Luka'nın sıcaklığından uzaklaşmış, buharla dolu banyoda parmaklarıyla saçlarını çekiştirerek onlara bakıyor. O çılgınlık pusuda bekliyor, onu alt etmeye çalışıyor, onlarsa onu yanlarında tutmak için ellerinden geleni yapıyorlardı.

"Brecken'ın ölümü senin suçun değil, Tessa," dedi Theon. Tartışmak için ağzını açtı ama o konuşmadan önce o devam etti. "Senden başka etkenler de var. Auryon ve Pen için de aynı şey geçerli."

"Ama sen dedin ki-"

"Ne dediğimi biliyorum," diye araya girdi. "Kontrolümü kaybediyordum ve sen..." Yutkundu, elini ıslak saçlarının arasından geçirdi. "Benim için en kolay saldıran kişi sendin. Ama bu? Tessa, onu sen bile davet etmedin. Blackheart etti."

"Kendi eylemleri de buna katkıda bulundu," dedi Luka, sesi yumuşayarak. "Buraya gönderildiği davaya ihanet etti. Yakalandı. Bu senin suçun değil, Tessa."

Başını iki yana salladı, yanaklarından yavaşça iki damla yaş süzüldü. "O... Bana hiç kimsenin söylemeyeceği gerçekleri söyledi."

Sessiz kaldılar, onun sözlerini söylemesine izin verdiler.

"Gerçek amacımı anlamama yardım etti. Bunun ne olduğuna karar verebilmemi sağladı." Öfkeyle yanaklarını

sildi. "Kötü adamların dünyasında, sonunda onlardan biri olmadı."

"Yaptığı hareketlerin risklerini biliyordu," dedi Theon nazikçe.

"Yakalanmasının sebebi benim," diye çıkıştı, öfkesi geri gelmişti.

"Ona biraz güven Tessa," dedi Luka sertçe. "İnandığı bir şey uğruna fedakarlık yaptı. Ölümü boşa gitmedi. Masum insanları kurtardı. Devram'da daha olacağını bile anlamadan bir devrimin parçası oldu. Başlamasına yardım etti. Fedakarlığını küçümseyerek ona bu onursuzluğu yaşatma."

"Artık bu konuda konuşmak istemiyorum," dedi aniden ve banyodan çıkmak üzere arkasını döndü.

Ama Theon'un gücü daha hızlıydı ve daha üç adım bile atamadan kapıyı kapattı. Öfkesi geri dönerken, bileklerindeki altın bantlar da aynı şekilde parladı.

"Bunu hissetmen lazım, Tessa," dedi.

"Hayır Theon. İstemiyorum," diye karşılık verdi.

Luka tezgaha yaslanıp kollarını kavuştururken, o sadece ona küçük, hüzünlü bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Tanrılar aşkına, yanına gidip onu kendine çekmek istiyordu. Bunu ondan almak. Onu kendinden korumak istiyordu, çünkü hayatındaki herkes için hep yapmaya çalıştığı şey buydu. Sevdiklerini güvende tutmak için kontrol sahibi olmaya can atıyordu ama onu bundan koruyamıyordu. Acıya, suçluluk duygusuna veya kedere dayanamıyordu.

Ne o ne de Luka henüz hareket etmeye cesaret edemiyordu, çünkü bunun onun konuşmayı bırakmasına neden olacağından korkuyorlardı. Karşı karşıya kalması gereken her şeyi hissetmeyi bırakacağından.

"Bunun için burada olacağız Tessa," dedi Luka. "Artık yalnız değilsin."

"Öfkelenmek daha kolay," diye ekledi Theon. "Bana. Dexter'a. Rordan'a. Tanrılara. Kader Tanrıları'na." Duraksayıp şöyle dedi: "Kendine. Bu, bir kaybın acısını hissetmekten daha kolay. Kendini oyalayabilirsin. Gücünün seni

cezalandırmasına izin verebilirsin. İçki içebilir veya bastırmak için sevişebilirsin ama sonunda seni tüketecektir," dedi tekrar. "Sonunda seni kimsenin tanımadığı birine dönüştürür. Asla olamayacağına yemin ettiğin birine. Olmamak için elinden gelen her şeyi yaptığın birine."

Yutkundu, sonunda ellerini saçlarından çekip göğsüne bastırdı. Gücü hâlâ sürükleniyordu, onlarınkine kapılmıştı.

Ve geriye sadece hissetmek kalmıştı.

Başını iki yana sallayınca daha fazla gözyaşı döküldü. "Acıyor," diye fısıldadı. "Acı çekmekten çok yorulдум. Olmam gereken kişi olmaya çalışıp sonunda başarısız olmaktan."

Yanağına ıslak bir şey düştü. Sonra bir tane daha koluna. Ayağının üstüne.

Ve Tessa nihayet dayanamayıp, yıllardır asla kabul etmemeyi kendine öğrettiği şeyleri hissettiğinde, içeride yağmur yağmaya başladı. Sanki buharın kendisi kendi kederinin ve üzüntüsünün bulutlarıymış gibi.

Luka tezgahından indi ve yanına bir havlu aldı. Havluyu omuzlarına doladı, sonra onu kucaklayıp yere indirdi. Theon yanlarına geldi ve yanlarına otururken yüzünü Luka'nın göğsüne gömüp ağladı. Hıçkırıkları yağmuru her yere sızan hafif ve sürekli bir sağanak haline getirdi, ama Luka'nın hissetmeyi öğrenmesine izin verdiği iki kişiden biri olabilmek için sonsuza dek yağmurda oturmaya razıydı.

Sonunda, yağmur dinene kadar belki on dakika geçti. Theon temiz havlu almaya gitti, yatak odasına geri dönmeden önce kendilerini ve onu kuruladılar. Theon tişörtlerinden birini kızın başına geçirdi ve hepsi yorganın altına girdi. Tessa birkaç dakika içinde uykuya daldı, rüya görürken bile gözyaşları hâlâ akıyordu.

Theon, Luka'nın bakışlarıyla onun üzerinden buluştu, aralarında sessiz bir anlayış oluştu.

Ona olanları sindirmesi, yas tutması için zaman vereceklerdi ama Falein Krallığı'na onlarsız gitmesi konusu

hâlâ tartışılacaktı. Luka da en az onun kadar öfkeliydi. Bunu bağın derinliklerinde hissedebiliyordu.

Onu yalnız olmadığına ikna etmişlerdi. Ellerinden gelenin en iyisini yaptılar. Şimdi, onun da onlar kadar onlara ait olduğunu anlaması gerekiyordu ve bu, onları geride bırakmaması gerektiği anlamına geliyordu.

Onlar her bakımdan onundu.

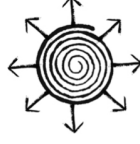
Aşıklar.

Eşittir.

Koruyucular.

Ve gerektiğinde yine onun kötü adamları olacaklardı.

34

AXEL

"Senin burada olduğunu biliyorlar mı?" diye sordu Axel.

Tessa kaşlarını çatarak ona baktı. "Evet, burada olduğumu biliyorlar," diye homurdandı.

Axel mırıldanarak mutfak adasının etrafında dolaşp buzdolabını açtı. "Uyumak yerine burada olmanızın özel bir sebebi var mı?" Hemen cevap vermeyince, omzunun üzerinden baktı. Ellerini fincanın etrafına dolamış, çay fincanına bakarken yüzü hafifçe kızarmıştı.

Kendi kendine sıırttı. Kimse bundan bahsetmemişti ama üçünün bir şekilde anlaştıklarını anlamak zor değildi. Hepsi aynı odada kalıyordu ve aynı yatağı paylaştıklarından hiç şüphesi yoktu. Bir yanı kendini kötü hissediyordu. Üçüncü kattaki yatak çok daha büyüktü ve üç kişilikti. Diğer yanı ise karısı hamile olduğu ve onun rahatı herkesten daha önemli olduğu için umurunda değildi.

"Ee?" diye sordu, süt, yumurta, peynir ve birkaç sebze aldıktan sonra buzdolabının kapağını kapatırken.

Hâlâ ona bakmadan homurdandı. "Her zamanki dikkat dağıtıcı şeylere yönelmek yerine duygularımı işlemeyi öğrenmem gerektiğini düşünüyorlar."

Kaşlarını çatarak her şeyi oturduğu yerin karşısındaki tezgaha serdi. "Sikişmek istedin ve seni yataktan mı attılar?"

"Beni yataktan atmadılar," diye mırıldandı. "Sadece gidip biraz çay içmemi söylediler."

"Aptallar," diye mırıldandı, çünkü aklı başında kim gönüllü bir kadını yatağından kovardı ki? Yine de haklıydılar. Tessa'nın kendi pisliğiyle uğraşması gerekiyordu. "Peki, neden kaçınmaya çalışıyorsunuz?"

Küçük bir tencereye biraz süt koyup ocağın üzerine koyduğunda, "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Güzel bir kaçamak," diye cevapladı ve kilere gitti. İhtiyacı olanı bulup tencereye bir çikolata ekledi, ardından tezgaha geri dönüp kırmızı biber aldı.

"Cevap vermeyecek misin?" diye sordu.

"Önce sen," dedi göz kırparak.

Sinirle homurdandı. "İşaretler hakkında kendime bir şeyler öğretmeye çalışıyorum," diye cevapladı. "Karmaşıklar. İçimden bir ses onları doğuştan tanıyor gibi geliyor ama yine de... Birini kullanıp sonuçlarını anlamayarak işleri daha da berbat etmek istemiyorum."

"Ne kadar da düşüncesizsin," diye cevapladı ve soğan konusuna geçti.

"Sus Axel," diye mırıldandı ve adam kendi kendine gülümsedi. Bunu özlemişti. Onu özlemişti.

"Theon'a sordun mu?"

"HAYIR."

"Çünkü inatçısın ve bir şeyi kanıtlamaya çalışıyorsun, değil mi?" Başını kaldırıp ona baktığını gördü. "Xan'a sorabilirsin," dedi omuz silkerek, tencereyi karıştırmaya giderken, yumurtaları bir kaseye kırdı.

"Ben de ondan kaçıyorum," diye iç çekti. "Annemi buraya getirmek istiyor."

Kısa bir an durakladı. "Evet, bunun seni nasıl endişelendirdiğini anlayabiliyorum."

"Siz yapıyorsunuz?"

"Çözülecek çok şey var bebeğim," dedi yumurtaları kırarak. "Xan ona açıkça düşkün ve sen de seni bu aleme terk eden kadına düşkün olmak istemiyor olabilirsin."

"Evet," diye fısıldadı.

"Ancak cevapları doğrudan kaynağından almak güzel olabilir" diye ekledi.

"Belki."

Bir tava alıp tencerenin yanına koydu ve ocağı yaktı.

"Ya pişman olmazsa?" diye devam etti.

Tessa cevap vermedi ama cevap vermesini de beklemiyordu zaten. Sadece belli ki kaçınmaya çalıştığı duyguları dile getiriyordu.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra tekrar sordu: "Ne yapıyorsun?"

"Yaklaşık on dakika içinde Kat uyanıp omlet isteyecek," diye cevapladı. "Hemen hazırlıyorum."

Ağızından hafif bir kahkaha kaçtı. "Ciddi misin?"

"Elbette," diye mırıldandı. "Her gece aynı lanet saatte. Artık o kadar alıştım ki, doğal olarak uyanıyorum."

Omleti çevirince yine kahkaha attı.

"Diğer tencerede ne var?" diye sordu.

Dolaptan bir kupa alıp içindekileri doldururken kendi kendine gülümsedi. Sonra yanına gidip çay kupasını alıp yerine koydu. Omleti bitirmek için geri döndüğünde kadın ona baktı.

"Sıcak çikolata mı?" diye sordu.

"Theon'a söyleme," dedi, omzunun üzerinden ona bir kez daha göz kırparak. "Buzdolabında krem şanti var."

Sandalyeden kaydığını, ardından çıplak ayaklarıyla buzdolabına doğru yürüdüğünü duydu. "Ebeveyn sahibi olmak konusunda en ufak bir fikrim yok," dedi hareket ederken. "Ama bence harika bir baba olacaksın."

"Baba olmanın zerre kadarını bilmiyorum," diye cevapladı ve omleti bir tabağa koyup sıcak kalması için üzerini bir kapakla kapattı.

"Bence önemsemelisin. Sevmelisin. Derinden. Kat'i sevdiğin gibi," diye cevapladı yumuşak bir gülümsemeye, kapalı tabağa başını sallayarak. "Ama baba olmak istedin mi?"

"Sanırım bir gün benden isteneceğini hep bildiğim bir şeydi," diye cevapladı, tezgaha yaslanıp kollarını kavuştururken, kadının kaşığıyla kremayı kupasına koyuşunu izledi.

"Ben bunu sormadım."

Sırıttı ama sonra düşünceli bir tavır takındı. "Evet, sanırım öyle yaptım. Bu kadar erken olacağını hiç düşünmemiştim. On yıllar sonra olacağını düşünmüştüm ama..." Omuz silkti. "Bazen Kader bizi şaşırtıyor."

"Kaderin siktir et," diye mırıldandı, kupayı dudaklarına götürürken.

Merdivenlerden gelen ayak seslerini duyunca tekrar sıırıttı. "Her türlü planımız olabilir bebeğim," dedi tabağı açıp tezgaha götürürken. "Bazıları işe yarar. Bazen mahvoluruz. Bazen de yanlış rüyalar gördüğümüzü, ta ki onları yaşayana kadar fark etmeyiz," dedi Kat mutfakta belirdiğinde hafifçe gülümseyerek. Tabağı tezgahın üzerinden kaydırarak, "Hazır, kedicik," dedi.

"Başarabilirdim," diye iç çekti, uykulu bir gülümsemeyle. Her gece aynı şeyi söylüyordu. Tessa'ya bakarak, "Sözünü mü bölüyorum?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır, Kat. Sanırım sözünü kesen benim."

Kat tekrar iç çekti ve çatalını aldı. "Axel, sen—"

"Bu akşam portakal mı, üzüm mü?" diye sordu, buzdolabını açarken.

"Portakal," diye cevap verdi ve adam portakal suyu kutusunu aldı.

Meyve suyunu koyarken, "Peki, Tessa?" dedi.

"Hmm?" diye sordu, sıcak çikolatasını bitirirken.

"Belki pişmanlık duymuyordur ama belki de son yirmi dört yılın her gününden pişmandır."

Bir an duraksadıktan sonra kalkıp kupasını lavaboya götürdü.

"Hâlâ umursayıp umursamadığıma karar vermeye çalışıyorum." diye cevapladı.

"Haklısın bebeğim," dedi, kolunu omzuna doladı ve onu yanına çekti. "Haklısın."

"Sana son kez soracağım-"

"Anala'ya yemin ederim ki Axel, eğer bu soruyu sorarsan seni gölgelerle bağlayıp kendim giderim," diye alaycı bir şekilde söyledi Kat, ayaklarına altın rengi sandaletlerini geçirirken.

"Tek başına gitme kısmına kadar beni meraklandırıdın," diye espri yaptı.

Başını iki yana sallayıp arkasını döndü ama adam onun dudaklarındaki küçük kıvrımı gördü.

Yanık turuncu bir elbise, boynunda altın bir kolye ve parmağında onun yüzüğüyle muhteşem görünüyordu. Saçları başının üstünde toplanmıştı. Tessa ve Eliza, onu birkaç dakika öncesine kadar odadan zorla çıkararak hazırlanmasına yardım etmişlerdi.

Onun önüne geçip yanağını avuçladı ve kadın ona soru sorarcasına baktı.

"Eğer herhangi bir anda kendinizi rahatsız hissederseniz, gideriz," dedi. "Bu gece o masada kimin olduğunun önemi yok."

"Her şey yoluna girecek, Axel."

Ama bunu bilmiyordu. Miara'nın onları uyardığı ayı geçmelerine bir hafta daha vardı. Bu akşam yemeğinin zamanlamasının tesadüf olması mümkün değildi.

Eğildi, dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. "Bir rahatsızlığın varsa söyle bana," diye mırıldandı.

Elini uzatıp parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Yapacağım."

Bir kez daha öptükten sonra elini tuttu ve onu merdivenlerden aşağı indirdi.

"Hazır mısın?" diye sordu Luka fuayeden.

Luka, tüm Yeraltı'nı yürüyerek geçmek yerine, onları Eczane Bölgesi'ne götürüyordu. Mesafenin yeni İşaret'ini tetiklemediğinden emin olmak için daha önce test etmişlerdi.

"Kan içtin mi?" diye sordu Theon, kollarını kavuşturmuş bir şekilde yakınlarda durarak. "Gitmeden önce daha fazlasına ihtiyacın var mı?"

"Bugün fazla içtiğimi biliyorsun," diye cevapladı Axel, takım elbisesinin ceketini alırken.

"Benimle gelmemi gerçekten istemiyor musun?"

"Ben hallederim Theon," diye sinirle cevap verdi. Kat ona sırtıttı ve adam parmağını ona doğrulttu. "Tek kelime etme, kedicik."

"Hiçbir şey söylemedim," dedi, kehribar rengi gözlerinde eğlence dansı vardı.

"Akıllı ol. Onlar kurnaz," diye uyardı Theon, Luka'ya yaklaşıırken.

"Farkındayım," dedi Axel kuru bir sesle.

"İyi olacak Theon," diye seslendi Tessa, Eliza ile kitap okuduğu kanepeden. Anlaşılan Marks hakkında bilgi edinmek için Theon'a değil, ona gitmişti.

"Bree'yle hiç tanışmadın," diye kısaca cevapladı Theon.

"Hayır, ama Axel'la tanıştım. Gerektiğinde senden daha korkutucu olabiliyor."

"Teşekkürler bebeğim," dedi göz kırparak.

"Bu gece aptal olma," diye cevap verdi ve Eliza'nın kıkırdadığını duydu.

"Kat, bir şeye ihtiyacın olursa ateş mesajı gönder," dedi Theon, hem onu hem de Tessa'yı görmezden gelerek.

"Yapacağım, Theon," diye cevapladı.

"Yani o endişelenebilir ama ben endişelenemez miyim?" diye sordu Axel, Luka'nın omzuna uzanarak.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Kat, kolunu onun beline dolarken.

Bir an sonra, Eczane Bölgesi'nin hemen dışında duruyorlardı. Kat sallandı ve adam tutuşunu daha da

sıkılaştırdı. "İyi misin?"

"Mmm," diye mırıldandı. "Bir saniyeye ihtiyacım var."

"Kat-" diye söze başladı.

"Yapma," diye araya girdi, omurgasını dikleştirerek. "Hadi gidelim."

Luka, "İhtiyacınız olduğunda ne yapacağınızı biliyorsunuz" dedi.

"Bitirdiğimizde sana haber veririm," diye cevapladı Axel.

Luka başını sallayıp gitti ve Dörtlü Ev'e doğru yürümeye başladılar. Hâlâ uzun bir yolculuktan ama zamanın bir şeyden korktuğu gibi, Luka gözlerini kırpiştırdı ve köprüyü geçtiler.

Bu akşam yemeğinin dört evin paylaştığı binada verileceğini sanmıştı ama karşılanıp içeriye kadar eşlik edildiler. Bree'nin evine girdiklerini fark edince midesi bulandı ve Kat'in elini daha sıkı kavradı.

"Nefes al, Axel," diye mırıldandı ağzının köşesinden. Asansöre binerlerken kendini birkaç sığ nefes almaya zorladı.

Bu akşam yemeğinin hangi yemek odasında olacağını zaten biliyordu. Teklifini sunduğu sırada oturduğu oda. Ve gerçekten de, yönlendirildikleri kapılar orasıydı.

İçeri girmeden önce refakatçilerine gergin bir şekilde "Teşekkür ederim," dedi.

Kapıdan içeri adım atmışlardı ki, Bree aniden karşılarında belirdi. Kat içgüdüsel olarak geri çekildi ve Axel dişlerini göstererek tısladı.

"Axel, canım, sakın ol," dedi hafif bir kahkaha atarak. Bal rengi gözleri Kat'e kaydı. "Seni korkuttuğum için özür dilerim, bebeğim."

"Bree," dedi gergin bir sesle. "Karımı hatırlıyorsun."

"Elbette canım," diye mırıldandı, bakışları Kat'in üzerinde gezindi, karnında oyalandı.

Kat'i de beraberinde sürükleyerek, umursamaz bir tavırla Bree'nin etrafından dolaştı. "Miara," diye selamladı, Cadı'yı burada görüncel bir parça rahatlamıştı. En azından Kat'e bir

şey olduysa, uyarı en başta ondan gelmiş olmasına rağmen, o buradaydı.

Menekşe rengi gözleri onun gözlerine dikilmişken hâlâ açıkça hissettiği bir uyarı vardı. "Kaderi zorluyorsun, genç Lord."

"Lord değilim," diye cevapladı Kat'i masaya doğru götürürken, ama Bree ona ters bir bakış atınca sustu.

"Yerleriniz hazır," diye seslendi, yanından geçip masanın başına doğru yürürken. Sağındaki sandalyeyi işaret ederken yüzünde keskin bir gülümseme vardı.

Axel, Kat'i sağındaki sandalyeye yönlendirip masanın diğer ucundaki sandalyeye otururken bakışlarını ondan ayırmadı. Arkasına yaslanıp bacaklarını masanın altına iyice açtı. Dirseğini kol dayanağına dayayıp parmağını şakağına dayadı.

Bree'nin gülümsemesi zorlamaya dönüştü. "Bunun samimi bir akşam yemeği olması gerekiyor, Axel, canım."

"Masanın diğer ucunda oturuyorsam öyle kalma olasılığı daha yüksek," diye yanıtladı, Kat'in önüne bir bardak su ve bir kadeh şarap koyan vampiri dikkatle izlerken. "Bunun yerine kızılıcak suyu içecek," dedi ve vampir, şarabı alıp yemek odasından çıkmadan önce bir kez başını sallayan Bree'ye baktı.

Cade, Bree'nin sağındaki koltuğa oturmadan önce onlara bir kez baktı ve ardından içeri girdi. Rayell, dünyada hiçbir derdi yokmuş gibi odaya esintiyle girene kadar kimse konuşmadığı için gerginlik yoğunlu. Saçlarındaki pembe tutamlar, yeni boyanmış gibi daha parlaktı ve Bree'nin solundaki sandalyeye resmi olmayan bir şekilde çöktü. Giyim Bölgesi'ni yöneten Fae erkek ortaklar Leif ve Sevrin geldi ve Kylian ile Giselle en son geldiler; Giselle, Katya'nın yanındaki sandalyeye oturdu.

Hafif bir sohbet başlamıştı, özellikle de masanın onların tarafında, içkiler dağıtılırken. En azından herkese içecek verilmişti. Vampirler, sudan başka bir şey alan son kişilerdi. Servis yapıldığında, berrak kadehler kanla parlıyordu.

"Taze," dedi Bree masanın karşısından. Sonra Katya'ya baktı ve ardından tekrar Axel'le göz göze geldi. "Ateşin tercihiniz olduğunu düşündüm."

"Öyle," diye onayladı Axel. Su bardağını anlamlı bir şekilde eline alıp ekledi, "Ama ben doğrudan kaynağından içmeyi tercih ederim."

"Bu ayarlanabilir," dedi Bree gergin bir şekilde.

"Burada olmaz," dedi kısaca. "Tabii herkes ondan beslendiğimde bunun nereye varacağını göstermek istemiyorsa."

"Hamileyken ondan mı besleniyorsun? Bundan şüpheliyim," dedi Bree yumuşak bir sesle, kendi kan bardağını alırken.

"Ne yapıp ne yapmadığımız seni hiç ilgilendirmez," dedi soğuk bir sesle, bir yudum su içip yüzünü buruşturmasını gizleyerek. Çünkü diğer bardaklardaki kan kokusunu alabiliyordu ve içindeki tüm içgüdüler zaten tetikteydi. Leif ve Sevrin bir sandalye ötedeydi, Kat'in de hemen orada oturmasından bahsetmiyorum bile.

"Eğer doğrudan kaynaktan almak istiyorsanız, bunu sağlayabileceğimi biliyorsunuz," diye devam etti Bree. "Onlar kendi istekleriyle buradalar ve elbette iyi bir ücret alıyorlar," diye ekledi Fae liderlerinin yararına.

Omuz silktiler ve onlar için gerçekten önemli olan tek şey buydu. Kanlarının değerli olduğunu biliyorlardı ve Periler kendi iradeleri dışında kullanılmadığı veya zorlanmadığı sürece umurlarında değildi. Bu, yalnızca kendilerinin sahip olduğu bir pazarlık gücüydü ve bunu biliyorlardı.

Keşke krallıklardaki Periler de bunu anlayabilselerdi, Devram'daki tüm sistem değişirdi.

"Tekrar ediyorum, buna gerek yok," dedi Axel kısaca. "Bu toplantının konusuna geçebilir miyiz?"

"Her şeyin bir zamanı var canım. İşe koyulmadan önce bir şeyler yiyelim. Sonuçta benim - bizim - evimizin misafirisiniz," diye düzeltti Cade ona baktığında. Rayell, kan bardağından bir yudum alırken umursamıyor gibiydi. Axel

daha iyisini biliyordu. Herkes kadar o da dikkatliydi. Klan liderlerinden biri olmasının bir sebebi vardı.

Hayatının en uzun lanet olası yemeğiydi ve bu bir şey ifade ediyordu. Babasıyla birçok sıkıcı ve rahatsız edici ilişki yaşamıştı ama bu abartılı ve saçmaydı. Boş muhabbetler ve on çeşit yemek. Sahte nezaketler ve incelikli ayartmalar. Bree, kan içme fikrini değiştirip değiştirmedini defalarca sordu ve masanın diğer ucundaki vampirlerin kendi kanlarını ölçülü bir şekilde içmeleri de durumu daha da kötüleştirdi. Bu fazlalık varken, o sınırlı tayınlarla yaşıyordu.

Üzerindeki bir el onu irkiltti ve aşağı baktığında Kat'in parmaklarını sıktığını gördü. Leif ve Sevrin'in söylediklerine odaklanmaya çalışırken bakışlarıyla buluştu ve ona gergin bir gülümsemeyle baktı. Metro dışındaki bağlantılarla ilgili bir şeydi.

"Bunu başarabileceğimizi düşünüyorum, değil mi Axel?" dedi Kat, parmaklarını tekrar sıkarak.

"Özür dilerim, neydi o?" diye sordu, önündeki kırmızı kadife pastadan bir ısırık alırken. Bu gece tüm yemek kül tadındaydı çünkü tek istediği kandı.

Kat, "Leif, erzak için olası bir kan sözleşmesini görüşmek üzere yeni Arius Lordu ile bir toplantı ayarlayıp ayarlayamayacağımızı soruyor," dedi.

Kaşlarını çatarak ne kaçırdığını anlamaya çalıştı. Krallıklar kanlarını kendilerine atanan Perilerden alırdı. Bu, görevlerinin bir parçasıydı. Yeraltından gelen Peri kanı, krallıklardaki Peri kanı gibi düzenlenemediği için kaçak mal olarak kabul ediliyordu.

Tepkisini durdurmak için pastadan bir ısırık alıp tamamen hareketsiz kaldı. Çünkü bu sıradan bir kırmızı kadife pasta değildi.

Bakışları tatlısından masanın etrafındaki diğerlerine kaydı. Bree, Cade ve Rayell'in hepsi kırmızı kadife pastadan yedi. Diğer herkes çikolatalı. Fark etmemişti. Canı çok çektiği için dikkati dağılmış ve kendini toparlamaya çalışıyordu. Üçüncü

yemeğın ardından hiçbir şeyin tadı güzel olmayınca önüne konan yemeği umursamayı bırakmıştı.

Ama bu pastanın içinde bir şekilde kan vardı ve aman Tanrım, ne kadar da muhteşemdi. Çok güçlüydü. Çok sıcaktı.

Bir ateş perisinin kanı.

Gözleri, çoktan onu izlemekte olan Bree'ye kaydı. Diğer herkes, aralarındaki sessiz irade savaşından habersiz gibiydi. Kırmızı kadife pastadan bir çatal alıp şehvetli bir ısırık aldı. Dili ağzının kenarındaki bir damla kremayı yalamak için dışarı fırladı ve sonra dişlerinin uçlarını gösterecek kadar gülümsedi.

Daha fazla.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Son aylarda kendini dizginlemeyi öğrendiğini sanıyordu. Kendini her gün bunu uygulamaya zorlamış, sadece kendini kontrol altında tutacak kadar erzak içmişti. Ama kan elinin altındaydı, kadeh hâlâ dokunulmamış bir şekilde önünde duruyordu. Pasta. Masadaki Peri. Kat.

Kat.

Ona döndü ve onu Perilerle kibarca sohbet ederken buldu, çünkü elbette öyleydi. Mükemmel ve güzel konuşuyordu. Güzel. İlâhi. Güçlü.

HAYIR.

Ensesinden bir ter damlası aşağı doğru kaydı çünkü artık kandan başka hiçbir şeye odaklanamıyordu.

İç işte. Hemen orada.

HAYIR.

Bunun bir bedeli olacaktı. Bree ona öylece kan vermeyecekti. Bir sebebi vardı. Vermek zorundaydı.

"Axel? O görüşmeyi ayarlayabilir miyiz?" diye sordu Kat. Sesi neden uzaktan geliyordu? Boğuk muydu?

Buraya gelmeden önce bol bol kan içmişti. Bu bir sorun olmamalı.

Ama bir şey yapmazsa, bu gece çok daha kötü olacaktı çünkü odaklanamayacaktı. Bree ve oyunlarının önünde kalamayacaktı. Son haftalar ve aylarda elde etmek için bu

kadar uğraştıkları her şey tehlikeye girecekti. Hepsi de kendine hakim olamadığı için.

"Axel?" diye tekrar sordu, sesi yumuşak bir fısıltıydı. "İyi misin?"

Ve kadın daha da yakınlaşmıştı. Çok yakın. Çünkü koklayabildiği tek şey oydu. Yasemin, turunçgiller, duman. Ateş. Güç.

Titreyen elini kaldırıp kadehe uzandı, ama sıcak parmaklar bileğini sardı.

"Hayır, Axel," dedi sakın ve kararlı bir tavırla. "Benden iç."

Başını salladı, en azından bunu yapabilecek kadar akli başındaydı.

"Her şey yolunda mı Axel, canım?" diye seslendi Bree masanın aşağısından.

"Her şey yolunda," dedi dişlerini sıkarak.

"Emin misin? Biraz huzursuz görünüyorsun," diye devam etti.

"İyi," diye çıkıştı Kat.

"Kan arzusuyla savaşıyor gibi görünüyor," dedi Cade, herkes gerginliği fark etmişti artık.

"Bu şaşırtıcı değil," dedi Bree, sesinde sahte bir sempatiyle. "Birkaç aydır Gece Çocuğu. O bir genç. İsterseniz daha bebek. Kana susamışlığı kontrol altına almayı öğrenmek yıllar, hatta on yıllar alır."

"Onu gayet iyi kontrol ediyor," dedi Kat gergin bir şekilde.

"Kısıtlamaları iyi görünüyor," dedi Giselle hafifçe kaşlarını çatarak. "Bütün akşam kanına dokunmadı."

"Aptalca bir hareket," dedi Cade gözlerini devirerek. "Özellikle de yeni değiştirilen bu."

"O sadece kendi arkadaşlığını tercih ediyor," diye araya girdi Kat. "Şu anki arkadaşlığında bana yer ayırması gerektiğini düşünüyor."

"Seni bağışlayayım mı? Sen bir Peri'sin ve onun kan kaynağısın."

"Dikkat et," diye homurdandı Axel, görüşü bulanıklaşırken. Neden her şey kırmızı bir pusla

kaplanıyordu?

"Şu anki grubumuzun bazı üyelerinin aksine, o onurlu ve saygılı biri," diye karşılık verdi Katya ve eğer bu tehlikeli sınırdan olmasaydı, o sevimli rahatsızlığın içine sindiğini fark ederdi.

Parmak uçları çenesindeydi, yüzünü ona doğru çeviriyordu. Gözlerinde gölgeler uçuşuyordu. Alınacak o kadar çok güç vardı ki...

"Axel, aşkım," dedi yumuşak bir sesle, bileğini ağzına götürürken dokunuşu ondan uzaklaşmıştı. "İç. Bana zarar veremezsin."

Ve ne olduğunu anlamadan dişleri onun içine saplandı. Sıcak ateş, bakırımsı ve ilahi bir şekilde dilinin üzerinden kaydı. Derin derin içti, etrafındaki her şeyi unuttu. Tüm varoluşu, içine akan hayata odaklanmıştı.

Hayat vermek zorundadır, ölüm ise almak zorundadır.

Çektikçe çekiştirdikçe kan boğazından aşağı akıyordu, göğsünden kısık bir inilti duyuluyordu.

Ta ki etrafını gölgeler sarana ve zihninin arka tarafında hafif bir yanma hissedene kadar. Biraz daha alevlendi, onu sinirlendirecek kadar. Onu rahatsız etmeye çalışan her neyse ona hırlamasına yetecek kadar.

Çenesinde bir ateş dalgası belirirken gözlerini kırptırdı. "Sonra görüşürüz aşkım. Bunu sonra bitiririz," dedi, sesi her şeyi yırtarak.

Ve döndüğünden beri ilk kez, biraz tok hissediyordu. Hâlâ daha fazlasını istese de, daha fazlasına ihtiyaç duysa da... Ama oydu işte. Konu o olunca hiçbir şey asla yeterli olmayacaktı.

Masada bir boğaz temizleme sesi duyuldu ve ancak o zaman bir oda dolusu insanın bir arada olduğunu hatırladı.

İşte o zaman, o yolun diğer ucundaki lanet olası yılanı hatırladı.

Uzanıp Kat'in çenesini tuttu ve onu kendine çekti. Dudaklarını dudaklarına değdirdi. Bir kez. İki kez. Üç kez, sonra kısık bir mırıltıyla "Teşekkür ederim, kediciğim," dedi.

"Şey, sanırım bu küçük... mesele, bu gece hepinizi buraya çağırdığım endişeyi gündeme getirmenin mükemmel bir yolu," dedi Bree, sandalyesine yaslanarak.

Axel'in bakışları yavaşça ona kaydı, gözleri kısıldı. Endişeliymiş gibi davranıyordu ama Axel, maskenin altındaki kibirli ifadeyi görebiliyordu.

"Bu ne endişe?" diye sordu Kylian, içki bardağını alıp buzları sallayarak.

"Yeraltı'nda gerginliğin yüksek olduğunu biliyorum. Hem buradaki hem de krallıklardaki ittifaklar sorgulanıyor. Bazıları bozuldu. Yenileri doğuyor," dedi Bree. "Ve apaçık ortada olanı görmezden gelmeyelim. Bu masadaki herkes benimle Axel arasındaki artan çatışmanın farkında."

"Aramızdaki çatışma kişisel, Bree," dedi Axel gergin bir sesle.

"Kesinlikle," dedi gözleri fal taşı gibi açılarak. "Ve sen başkalarını kişisel bir meseleye karıştırıyorsun."

Sert bir kahkaha attı. "Ciddi olamazsın. Buradaki herkes senin Yeraltı'nı ele geçirmek için planlar yaptığını biliyor. Kontrolü ve gücü ele geçirmek için."

"Onlardan değil," diye savundu, diğer liderleri işaret ederek. "Burada kilitli kalmayı hak etmiyoruz."

"Ve ben de katılıyorum. Bu yüzden Theon ile değişiklikler yapmak için çalışıyorum. Bunu biliyorsun."

Acı acı sırıttı. "Bir Miras bize yardım edemez."

"Yalnız değil, hayır," diye araya girdi Kat. "Ama Theon yalnız değil. Theon farklı, o da öyle."

"Tessa kontrol edilemez," diye alay etti Bree. "Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?" diye sordu Axel. "Onunla hiç tanışmadın bile."

"Kader Tanrıları tüm güç sahiplerini dikkatle izliyor," diye karşılık verdi. "Devlet onu bekliyordu. Kararname bunun kanıtı."

"Yanılıyorsun," diye araya girdi Kat. "Ama yanılmıyormuş gibi yapalım. Onun potansiyel bir sorun olduğunu

varsayalım. Onu kontrol etmek için en iyi şans Theon. Yeraltı'nın özgürleşmesini görmek için en iyi şans Theon. Ve Axel, Theon'un kulağına giden en mantıklı yol."

"Peki son zamanlarda ne yaptı?" diye karşılık verdi Bree.

"Öncelikle, bize bir Arius generalinin kellesini gönderdiği için Theon'un elini tutuyor," dedi Kat, meyve suyunu alırken. "Yeraltı'nda gerilimi tırmandıran biri varsa, o da sizsiniz, Bayan DelaCrux."

Oda birkaç saniye sessiz kaldı, sonra Cade, "Eşinizin sizin adınıza konuşması ilginç geldi, Aziz Orcas," dedi.

"O benim karımdan daha fazlası," diye soğuk bir şekilde yanıtladı Axel. "Konuşmak isterse konuşur. Bu masadaki herkes kadar o da benim dengim. Bu masadaki hemen hemen herkesin onaylayacağı gibi, sizi yönetmek gibi bir niyetim yok. Birlikte çalışıp krallıklara bir tür uzlaşma sunabilirsek, farklı... yaşam düzenlemeleri konusunda müzakerelere başlayabiliriz."

"Ya reddederlerse? O zaman ne olacak?" diye sordu Bree, kendini toparlamış bir şekilde. "Müzakereler sona erdiğinde ve reddedildiğimizde?"

"Bununla mecbur kalırsak ilgileniriz, daha önce değil."

Alaycı bir tavırla, "Plansız girmek aptallıktır." dedi.

"Savaş istemiyorum Bree, ama iş oraya varırsa savaşmayacağımı da söylemedim. Sanırım bunu herkesten daha iyi biliyorsun, değil mi?" diye kaşlarını kaldırarak cevap verdi.

"Ve biz de sana güvenip inanacağız? Kan susamışlığını kontrol edemeyen, henüz yeni dönüşmüş bir vampire mi? Ya bir dahaki sefere burada olmazsa? Diğer hükümdarlar kardeşinin emirlerini geçersiz kılsa ne olacak?"

"Bree, tam olarak ne elde etmeyi umuyorsun?" diye sertçe araya girdi Miara.

"Bir Mirasın, Yeraltı'ndaki yüzyıllardır süregelen ittifakları ve barışı aylar içinde nasıl ve neden altüst ettiğini anlamaya çalışıyorum," diye çıkıştı Bree, sonunda soğukkanlılığını tamamen yitirerek.

"Belki de bana Yeraltı'nın kontrolünü ele geçirip senin yanında yönetme teklifinde bulunduğun içindir. Belki de Devram'ı tamamen kontrol etmek istediğin içindir," dedi Axel soğukkanlılıkla. "Belki de oyun oynamıyorumdur."

"Her şey bir oyun," diye alay etti Bree. "Bunu anlamıyorsan, zaten ölüsün demektir. Demek istediğim, kana susamışlığını kontrol edemediğin birkaç dakika önce kanıtlandığı gibi, güvenilmez ve kontrol edilemezsin."

"Birine saldırdı mı?" diye sordu Katya öfkeyle. "Kan döktü mü? Herhangi bir huzursuzluk yarattı mı?"

Bree, "Siz burada olmasaydınız, olay bu noktaya kadar gelirdi" dedi.

"Başkalarına bağımlı olmasına izin vermesi, liderlik yeteneğinin göstergesi," diye yanıtladı Kat. "Her şeyi bildiğini veya her şeyi yapabileceğini iddia etmiyor. Herkesin zayıf yönleri vardır. Kendi zayıflıklarını biliyor ve bunları azaltmak için önlemler aldı. Dahası, sınırlarını biliyor, bu yüzden kurduğu ittifakların değerini anlıyor. Eğer bunu göremiyorsanız, Bayan DelaCrux, bu masada aptal olan sizsiniz." Axel'a dönerek, "Yorgunum ve giderek rahatsız oluyorum," diye ekledi.

"O zaman gidelim," dedi ve hemen ayağa kalkıp elini uzatarak ayağa kalkmasına yardım etti. "Bree, zevkli olduğunu söyleyebilirim ama dalkavukluk olsun diye yalan söylemeyi sevmem. Geri kalanınız, buraya kişisel bir husumet gibi görünen bir şey için getirildiğiniz için özür dilerim. Yakında her birinizle görüşmek için sizinle iletişime geçeceğim. Akşamın geri kalanının tadını çıkarın."

Kat'in eli elinde, kapıya doğru yöneldiler ama Bree, "Eve güvenli yolculuklar. Sana veya taşıdığın hayata kötü bir şey olmasını istemem," diye seslendiğinde durakladılar.

Axel yavaşça döndü, ama daha bir şey söyleyemeden herkes nefes nefese ayağa fırladı.

Bree hariç herkes.

Dizlerinin üzerindeydi, gölgeler ve alevler boğazına dayanmış, acı içinde tıslıyordu.

"Eğer bir daha kocamı ya da çocuğumu tehdit ederseniz, siz ve ben kendi oyunumuzu oynamaya başlarız, Bayan DelaCrux," dedi Kat soğuk bir şekilde.

"Beni öldüremezsin," diye soludu Bree. "Neyle uğraştığını bilmiyorsun."

Kat'in başı yana eğildi ve tanrılar aşkına, buklelerinde korlar parıldarken ve elbisesinin eteğinde alevler yükselirken dehşet verici görünüyordu. Ama gülümsemesi tamamen kontrol altına alınmış bir öfkeydi. "Kaderler değişkendir, değil mi Bayan DelaCrux?"

Ve Axel, Bree'nin solgunlaştığına yemin edebilirdi.

"Herkesi iyi akşamlar," dedi Kat. "Tekrar özür dileriz, ama bazen gerçekten de dramatik olmak gerekiyor."

Sonra elini tuttu ve adam onu yemek odasından takip etti. Eczane Bölgesi'nden çıkana kadar ikisi de konuşmadı. Ancak o zaman onu bir ara sokağa sürükledi ve ağzını onun ağzına dayayarak bir binaya yasladı.

"Sen inanılmaz derecede zarıfsın, kedicik," diye fısıldadı ve dilini bir kez daha onun ağzına soktu.

Sonunda ayrıldıklarında, alnını onun alnına yasladı. Bir eli kalçasında, diğeri ensesindeydi ve başparmağıyla boğazındaki nabzı sildi.

"Bu gece bana su içirmemeliydin," dedi yumuşak bir sesle. "İyi misin?"

"İyiyim," diye mırıldandı, parmaklarını saçlarına daldırarak. "Sadece biraz yorgunum."

Kalçasındaki eli karnına kayd. "Peki ya bebek?"

"O da iyi, Axel," dedi yumuşak bir gülümsemeyle.

"Nasıl bu kadar zayıf olabilirim ki, tek bir kan tadı bile beni kontrol edilemez bir kan arzusuna sürükledi?" diye mırıldandı, gözleri utançla kapandı.

"Zayıf değilsin," dedi kararlı bir şekilde. "Her şeyi çözemediğini göstermek seni daha yakın hissettiriyor. Onlar gibi olduğunu, onlardan üstün olmadığını gösteriyor. Bizi daha güçlü kılıyor."

"Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun?" diye sordu, gözlerini açıp onun gözlerine bakarak.

Başını duvara yaslayıp ona küçük bir gülümseme verdi.

Dudaklarını bir kez daha onun dudaklarına değdirdi, elini tutup kendine çekti. "Luka'ya bir mesaj gönder, kedicik. Seni eve götürelim."

Ama kaşları çatıldı, bir el karnına gitti.

Axel hemen gerildi. "Ne oldu?"

"Bu gece çok kolay görünüyordu, değil mi?"

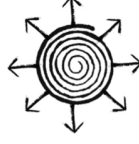
"Bununla ilgili hiçbir şey kolay olmadı" dedi.

"Sanırım sadece düşündüm ki..." Başını iki yana sallayıp ona fazlaca parlak bir gülümsemeye baktı. "Eminim bir şey yoktur. Hadi eve gidelim."

Ama saatler sonra bile, yanında uyurken hâlâ onun sözlerini düşünüyordu.

Çok kolay görünüyordu.

35

TESSA

Tessa, kulaklıkları kulaklarından çıkarılınca sendeledi ve kahve gömleğinin önüne döküldü.

"Kalk," dedi Theon, kahve kupasını ondan alırken.

"Tanrılar aşkına Theon, şu anda daha fazla sinir bozucu olabilir misin?" diye homurdandı ayağa kalkarken. Onun burada olduğunu biliyordu. Mutfağa girdiğini görmüştü ve görmemiş olsa bile, aralarındaki bağ biliyordu. Bir dereceye kadar memnun ama aynı zamanda istekliydi.

"Bu sabah pek neşelisin," diye karşılık verdi, hafif bir eğlenceyle.

"Sabah olduğunu nasıl anlıyoruz ki?" diye mırıldandı. "Burada güneş yok."

Ama keyifsiz olmasının tek sebebi bu değildi. Metroda inanılmaz derecede huzursuzlanmaya başlamıştı. Temiz havaya ve Nylah ile Roan'ı görmeye ihtiyacı vardı. Lanet olası gökyüzünü görmeye ihtiyacı vardı.

Ama aynı zamanda ihtiyacı da vardı.

Sözlerine sadık kalarak, Brecken'in ölümünden beri ne Theon ne de Luka ona dokunmamıştı.

Hayır. Bu doğru değildi.

Ona dokunmuşlardı. Onu kucaklayıp rahatlatmışlardı. Uyurken onu kendilerine çekip kollarını üzerine örtmüşlerdi. Ama seks yapmamışlardı.

Ve birileri çatı katındaki tüm alkolü kaldırmıştı.

Ve Tristyn ondan kaçınıyordu çünkü ona kesinlikle biraz sakinleştirici yaprak için rüşvet verecekti.

Evet, çok sinirliydi.

Ancak ...

Bunu onlara asla itiraf etmese de, bir bakıma kendini daha özgür hissediyordu. Son aylarda birçok özgürlüğünü kendisi için feda etmişti. Theon'u terk edip ona geri dönmeyi seçmişti. Seçimler yapmış ve sonuçlarına katlanmıştı. Luka'ya özgürlük vermiş, ona geri dönme seçeneği vermişti. Herkesin ona olması gerektiğini söylediği şey yerine kendi kaderini ve amacını seçmişti. Kurtuluşu yıkıma, bazı durumlarda ise yıkımı kurtuluşa tercih etmişti. Geleceği yalnızca kendisine aitti.

Ama aynı zamanda kendini sevmeye ve sevmeye bırakmayı da seçmişti ve bu, beklemediği bir şeye kapı açmıştı. Başka... duygular. Ne yapacağını bilmediği duygular. Hayatı boyunca duyguların tuzağına düşmüştü. Cordelia'nın cezasından kaçınmak için onları bastırmaya zorlanmıştı. Sonra da istenmeyen ilgi anlamına geldiği için onları gizlemeye zorlanmıştı. Ta ki sonunda, bu ikinci doğası haline gelene kadar. Hiçbir şey hissetmediğinizde hiçbir şey olmak daha kolaydı.

Ta ki kendini sevmeye bırakana kadar.

Sonra Luka ve Theon, onun her lanet şeyi nasıl hissedeceğini öğrenmesini sağlama görevini üstlendiler.

Onlardan bu yüzden nefret ediyordu.

Ve onları bu yüzden seviyordu.

Ama hala çok acıyordu.

Üstüne üstlük, daha fazlasının geleceğini biliyordu. İki hafta önce Falein Krallığı'na gitmesiyle ilgili öfkelerini hâlâ hissedebiliyordu ve bu onu gerginleştiriyordu. Onu duygularıyla yüzleşmeye zorlayan iki kişi olmalarına rağmen, kendi duygularından kaçınmakta gayet başarılıydılar. Ama bu konuda onlarla her kavga etmeye çalıştığında, hiçbir şey söylemiyorlardı. Bazen bu yüzden kendi öfkesi alevleniyor ve onlar da buna izin veriyordu.

Bazen de bir reddedilme hissi duyuyordu çünkü onu kendilerine karşı savunmasız olmaya zorluyorlarsa, onlar da aynısını yapamaz mıydı? Öfkeden üzüntüye. Rahatsızlıktan ilgisizliğe. Onu tüm bunlarla başa çıkmaya zorluyorlardı. Onlara bağırıp çağırsa bile, onu bir kez olsun yalnız bırakmıyorlardı.

"Git üstünü değiştir," dedi Theon. "Luka seni yukarıda bekliyor."

"Ne giyeceğim?" diye sordu ağır ağır. "Başka bir tayt ve başka bir sweatshirt mü?"

Sırıttı ama cevap vermedi, bir kez daha kavga tuzağına düşmedi.

İçini çekti ve incelediği kitapları işaret etti. Razik, Marks hakkında daha fazla bilgi edinmek için ondan yardım istediğinde kitapları ona vermişti. Belki bu güç aktarımı işini çözebilirdi ve o zaman annesini buraya getirmek zorunda kalmazlardı.

"Gücü sana nasıl aktaracağımızı bulmamız gerek Theon," dedi. "Rordan'ın planlarını çözmeye çalışmaktan bahsetmiyorum bile. Baban orada. Corbin ve Lange ile Eviana da orada. Bir de Kaderler var-"

"Bu oldukça uzun bir liste," diye sözünü kesti ve ellerini ceplerine soktu.

"Evet, öyle," diye çıkıştı. "Ve bu konuda hiçbir şey yapmak yerine, lanet olası Metro'da kışımızın üstünde oturuyoruz."

Tekrar gülümsedi ve başını eğdi.

"Ve sen de tam bir pisliksin. İkiniz de öylesiniz. Falein Krallığı'na ikiniz olmadan gitmeme şaşmamalı." Ellerini kalçalarına koydu. "Düşündüm de, Tristyn'i alıp tekrar gitmeliyim. Eminim seve seve gider, biraz da sülük yaprağı ve agav kalbi getirir."

Theon, "Dikkat et, güzelim. Yukarı çık ve üstünü değiştir," dediğinde yüz hatları karardı ve sözleri gergindi.

Gözlerini devirdi, bunun yerine kanepeye geri çöktü ve kulaklıklarına uzandı. "Git üstünü değiştir. Sonra sen ve Luka defolup gider, planladığınız şeyi kendi başınıza yaparsınız."

"Tanrılar, bazen ne kadar baş belası olabildiğini unutmuşum," diye homurdandı Theon. Ve daha ne olduğunu anlamadan, onu kucaklayıp omzuna attı, kulaklıkları yere düştü.

"Theon! Beni yere bırak!" diye bağırdı, baş aşağı asılı kalarak. Adam onu bir kez daha görmezden gelince, hırlayarak gücünün bir kısmını serbest bıraktı. Ama adam hazırlıklıydı, karanlığı çoktan oradaydı ve ona karşı bir kalkan görevi görüyordu.

Sonra o karanlığı, kendi büyüünü ve tanrıları okşaması için gönderdi. Varlığının her parçası ihtiyaçla doluydu. Şimdi ise sadece kasıtlı olarak zalim davranıyordu.

Odalarının kapısını tekmeleyerek açtığında, adamın karanlık bir kahkaha attığını hissetti. Hâlâ omzunun üzerinden baş aşağı sarktığı için Luka'yı göremiyordu ama sesini gayet iyi duyuyordu.

"Ruh halinin düzeldiğini görüyorum," dedi Luka ve dudaklarında bir sırıtmanın olduğundan şüphesi yoktu.

"Defol git, Luka Mors," diye tükürdü. Theon onu yatağa fırlatırken daha fazla küfür savurmaya devam etti.

"Şu lanet olası ağzın," diye mırıldandı Theon, ona bakarken, kravatını gevşetip kenara fırlattı. "Lütfen bu abartılı davranışları bırakıp üstünü değiştirir misin?"

"Abartılı davranışlarım mı?" diye öfkeyle tekrarladı, ayağa kalkıp yatağın üzerinde dikilerek göz hizasına geldi. "Lanet olası dağların arasında sıkışıp kaldım Theon. Gökyüzü yok. Rüzgar yok. Boğucu. Gücüm... Ben... Ben... Yapamam..."

"Biliyoruz Tessa," dedi kararlı bir sesle. "Seni hissetmediğimizi mi sanıyorsun? Son haftalarda duygularını gözlemlemediğimizi mi? Luka'ya bir baksana?"

Başını yana çevirdi ve Luka'nın bir yığın kıyafetle ayakta durduğunu gördü. Görünüşe göre... antrenman kıyafetleriydi? Ejderhanın ona attığı bakıştan hiç etkilenmediği belliydi.

Gözleri kısıldı. "Nereye gidiyoruz?"

Omuz silkti. "Kızgınlık yapmayı bıraksaydın, sana gösterirdik."

"Söyle bana," diye karşılık verdi, meydan okurcasına çenesini kaldırarak.

"Bize güvenin," diye karşılık verdi Luka.

Ona dik dik baktı ama adam geri adım atmadı.

"Ya değiştir ya da giy. Umurumda değil," dedi ve kıyafetleri sehpayı bıraktı. "Ama berbat görünüyorsun."

"İkinizden de nefret ediyorum," diye homurdandı, yataktan fırlayıp odanın karşısına geçerken. Fazla gösteriş yapmadan soyundu, çünkü aç bakışlarına hiçbir şey yapmayacaklarını gayet iyi biliyordu.

İşini bitirdiğinde Luka oradaydı ve ona bir toka uzatıyordu. Saçları çoktan toplanmıştı ve Theon'a baktığında, onun da antrenman kıyafetleri içinde olduğunu gördü.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Ayakkabılarını giymeni söyledim ama..." dedi Luka kaşlarını kaldırarak.

"Hayır," dedi sadece.

"Ben de öyle düşündüm," dedi omuz silkerek. Theon yaklaştı. Sonra Luka elini tuttu ve onları sürükledi.

Bir an sonra dışarıdaydı. Dağların altında değil, içindeydi. Derin bir nefes alarak gözlerini kapattı, rüzgar yüzüne çarpıyordu. Birkaç saç teli yanağına çarpıyordu ve kötü ruh haline rağmen gülümsedi. O gülümseme, saniyeler sonra ulumalar duyulunca daha da büyüdü.

"Neredeyiz?" diye sordu, gözlerini açmaya bile tenezzül etmeden.

"Ozul Dağları'nda," diye yanıtladı Luka. "Burası mağaramın yakınında saklı küçük bir açık hava eğitim alanı."

Ona bakmak için döndü. "Neden beni daha önce buraya getirmedi?"

"Çünkü buraya sadece tam olarak güvendiğim insanları getiriyorum."

"Bunun nesi bu kadar özel?"

Birkaç saniye sessizce ona baktıktan sonra, "Burası babamla yaşadığım birkaç anıdan birinin bulunduğu yer." dedi.

Anlayışla başını salladı, ruhunda tanıdık bir suçluluk duygusu kıvılcımı çaktı. "Beni şimdi neden buraya getirdin?"

"Çünkü dışarı çıkman gerekiyordu," diye yanıtladı Theon. "Kapalı kalmak için yaratılmadın, değil mi küçük fırtına?"

"Hayır," diye fısıldadı, derin bir nefes alırken gözleri tekrar kapandı. Bulutlar dağıldı ve teninde sıcak güneşi hissetti.

Ama siyah alevler etini yalayınca hırladı.

"Bu ne içindi?" diye çıkıştı, sihrini serbest bırakmak için çekerken.

Luka, "Gücünüze isteyeceği bir şey verin," dedi.

Theon artık yanındaydı, büyüü etrafında uçuşuyor ve gölge kanatları genişçe açılıyordu. "Biraz güç çekmen gerek, fırtına."

Sonra gülümsedi. Gücünü serbest bırakırken gerçek bir gülümsemeydi bu. Bu gülümseme içinden fışkırıyor, onların büyüleriyle çarpışmak için yarışıyor, ama aynı zamanda kendi kalp atışlarıyla da uyumlu bir şekilde atıyordu. Belki de hayatında ilk kez, bunun içinde yaşayan bir şey değil, kendisinin bir parçası olduğunu hissetti.

İlk defa kendini dengeli hissediyordu.

Hediyeleriyle oynarken ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu, onlar da aynısını yapıyordu. Altın şimşekler ve uçuşan kara közler. Kara alevler ve karanlık. Kovalamaca ve dolaşma. İtme ve çekme.

Ve güneş üzerlerine vurduğunda gülüyordu.

Derin ve gerçek bir şey.

Kendini hissetmeye bıraktı.

Keder ya da öfke değil. Yenilgi ya da acı değil. Bu sevinçti. Bu dinginlikti.

İşte mutluluk buydu.

O öğleden sonra beklediği gibi Yeraltı'na geri dönmediler. Hayır, Luka onları doğrudan mağarasına götürmüştü. Hâlâ civardaki casuslardan endişe ediyorlardı, ama doğrudan içeri girmek kimseyi alarma geçirmemeliydi. Zaten haftalar geçmişti. Girişlerden hiçbirini kullanarak çıkamıyorlardı.

Kendini hiç olmadığı kadar hafif hissediyordu ve o sabahtan beri gülümsemesi hiç bitmemişti. Theon ve Luka duşa girmişlerdi. Aynısını yapmıştı, en son kaldığı odadan çıktığında onları hâlâ meşgul görünce şaşırmıştı. Hepsi ayrı ayrı duş almışlardı ve bu yeni hafifliğin tadını çıkarmak ve keşfetmek istiyordu.

Koridorda yürürken parmaklarını duvarda gezdirdi, büyük boş çerçeveleri inceledi. Bazıları altın, bazıları gümüştü. Bazıları ahşap, bazıları da mücevherlerle kaplıydı. Koleksiyon yapmak için ne tuhaf bir şey.

Mutfağa doğru devam etti, kendine bir bardak su doldurduktan sonra dolapları karıştırıp yiyecek bir şeyler aradı. Luka'nın yatak odası kapısının açılma sesiyle dönüp durdu ve ikisi dışarı çıktığında hareketsiz kaldı. İkisi de hafif pantolon giymişti ve üstleri çıplaktı.

Ve bu gerginlik onu anında alarma geçirdi.

Doğruldu, bardağını bir kenara bıraktı, gözleri kalçalarının altından görünen çıplak teninde ve kaslarında gezindi.

"Birkaç hafta önce konuşmamız gerekiyor," dedi Theon, sesi soğuk ve öfkeliydi.

Bakışları aniden ona kaydı. "Ne?"

"Falein Krallığı," diye devam etti. "Orada ne yapıyordun, Tessa?"

Ona zarar vermeyeceklerini bilmesine rağmen, yaklaştıklarında onlardan bir adım geri çekildi. "Aynalı bir kapı arıyorum. Bunu biliyorsun."

"Neden?"

"Onu yok etmek."

"Çünkü?" diye üsteledi.

Siyah alevler aniden tenini yalayınca nefesi kesildi. Yakmıyordu ama onu yakıyordu.

"Tessa," diye bağırdı Theon.

"Ayna kapılarını kırarsam buraya gelemezler," dedi, Luka'nın ateşinin onu nasıl tahrik ettiğini fark ederek.

"Kaderler mi?"

"Kaderler. Achaz. Herhangi biri," diye cevapladı, elini kaldırıp avucunda dans eden kara alev filizlerini izlerken.

"Ahaz buraya gelemez," dedi Theon.

"Ne?" diye mırıldandı, o sihir bileklerindeki ışık bantlarıyla oynuyordu.

"Ahaz buraya gelemez," dedi Theon tekrar. "Tabii bizim bilmediğimiz bir şey biliyorsan?"

Ne yaptıklarını anlayınca gözleri tekrar ona kaydı. Bu hayranlık öfkeye dönüştü.

"Bana sor yeter," diye çıkıştı. "Dikkatimi dağıtmana gerek yok."

"Görünüşe göre öyle," dedi Luka ve büyüğü aniden etkisini gösterip ellerini arkasına çektiğinde dişlerini sıktı. "Sana sormaya çalıştık, baştan çıkarıcı kadın. Seni tuzağa düşüren o vizyon hakkında sana defalarca sorduk."

"Bunun o vizyonla hiçbir ilgisi yok," diye karşılık verdi ve bileklerindeki bağları çekiştirdi.

Theon dilini şaklattı. "Mükemmel bir yalancı olduğunu biliyorum, güzelim."

Tekrar büyüğü tutuşu çekti, ama Luka'nın gücü daha da güçlendi.

Sonra Theon da kendikini ekledi.

Ve biraz zayıflamıştı. Bu sabah o eğitim arenasında saatler geçirmişlerdi ve gücünü istediği gibi kullanmasına izin vermişti. Dinlenmeye, hatta rezervlerini yenilemeye bile vakti olmamıştı. Hâlâ güçlüydü, ama onlar da öyleydi. Birlikte daha güçlüydüler, ama yine de...

"Bu bir tuzaktı," diye suçladı. "Bana elektrik çekme izni vermekle hiçbir ilgisi yoktu."

"Elbette öyleydi Tessa," dedi Theon, onun önüne geçip çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasına alarak. "Neye ihtiyacın olduğunu her zaman biliyoruz. Nefes almaya

ihtiyacın vardı. Bir vizyon olsaydın, neşe ve tanrıları deneyimlemeye ihtiyacın vardı. Gülüşün, tüm alemlerdeki en sevdiğim seslerden biriyle yarışıyor."

"Diğeri ne? Kendi sesinin sesi," diye çıkıştı sinirle.

Sırıttı. "Boşalırken dudaklarında ismimin sesi."

Bu sözler midelerini bulandırdı ve içinden kendine kızdı. Bunun zamanı değildi. Çok öfkeliydi.

"İkiniz de benden bilgi alabilmek için beni alt edebilmek adına büyümüyü kullanmamı sağladınız," diye karşılık verdi.

"İşte mesele bu, bebeğim," dedi Luka ve yine nefes nefese kaldı çünkü ne zaman arkasına geçmişti ki? Ama işte oradaydı. Çıplak bir göğüs sırtına yaslanmış, bağlı elleri haftalardır istediği şeye fazlasıyla yakındı. Adamın nefesi kulağının üzerinden geçerken, "Senden zorla bilgi almak zorunda kalmamalıyız. Artık değil," dedi.

"Siz bizim kadar biz de sizin değilseniz tabii," dedi Theon, kızın dikkatini tekrar üzerine çekerek.

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun," diye savundu, ikisinin de bu kadar yakın ve bu kadar... son derece baskın olması dizlerinin bağına çözmeye başlamıştı. Bundan hem nefret ediyordu hem de bayılıyordu. Teslim olma fikri öfkeye kapılmasına neden oluyordu, ama düşünmek zorunda kalmama fikri onu kısa bir süreliğine ayaklarına kapanmaya zorluyordu. Haftalarca üzerinde aşırı kontrol sahibi olan duygularla yüzleşmek zorunda kaldıktan sonra -ki bu onu incitiyor, üzüyor ve öfkeliendiriyordu- kendini iyi hissetmek istiyordu. Tıpkı bugün erken saatlerde olduğu gibi.

"Öyleyse neden bizziz gittin? Neden bize söylemedin? Neden lanet olası Kara Yürek'e gidiyorsun?" diye sordu Theon.

"BEN ..."

"Konuş, Tessa," diye çıkıştı Theon ve ona dik dik baktı çünkü bu her zaman bir savaş olacaktı.

Ama karşılık veremedi Luka yine kulağına eğildi. "Şu anda üzgünmüş gibi davranma," diye homurdandı. "Şu anda

ona kontrolü vermek istemiyormuş gibi davranma. Şu anda ihtiyacın olan o. Ona cevap ver, baştan çıkarıcı."

Yutkundu zorlukla, adamın alçak sesi ve Theon'un delici bakışları ona bir şeyler yapıyordu. Haftalardır ondan esirgedikleri şeyler. Onu cezalandırmak için değil, hissetmeyi öğrenmesi için zorlamak için.

Ve şimdi...

Theon'a baktı. "İkinizi de koruyordum. Çünkü sen benimsin, ben de seninim. Sevdiklerin için ne yapman gerektiğini sen öğrettin."

"Sevdiklerimizi koruyoruz ama bizi içeri almazsan seni nasıl koruyacağız? Sırlar bizi parçalar. Bunu bana sen öğrettin," diye karanlık bir şekilde karşılık verdi.

"Beni durdurmaya çalışacağını sanıyordum," diye fısıldadı, duygu boğazını tıkayarak. "Ve ben... Achaz buraya gelemes. Benim hayalim buydu. Burada istediği bir şey var. Aynalı kapılardan kurtulmak onu dışarıda tutar. Kader'i de."

"Kızım," diye mırıldandı Luka kulağına, "burada bir denge var. Uçmana izin vermem için bana güvenmen gerektiği kadar, onun kontrolü ele geçirmesine de güvenmen gerekiyor. Seni dengelediğimiz kadar birbirimizi de dengeliyoruz. İşte bu yüzden işe yarıyor."

"Ama bizi aradan çıkarırsan olmaz," diye çıkıştı Theon ve Falein Krallığı'nda onu bulduğundan beri bastırdığı tüm öfkeyi hissedebiliyordu.

Başını salladı, sonra Theon'un parmakları çenesinden ayrılıp boğazını kavrayıp onu öne doğru çektiğinde tekrar nefesi kesildi. Ağzı onunkinin üzerindeydi ve "Söyle," dediğinde kelimelerin tadını aldı.

"Seninim. İkinizin de. Her parçamla," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Sözler üzerine gözleri kapandı, gerginliğin bir kısmı dağıldı. Hâlâ sanki onu ruhuna çekiyormuş gibi ağzının üzerinde duruyordu. Birdenbire, onları kendisinden şüphe ettirdiğini fark etti. Bunu istememişti, sadece onları ve âlemi korumaya çalışıyordu ama sadakatinden şüphe ettirmişti.

Tekrar.

Utanç ve suçluluk duygusu omurgasından aşağı doğru yayıldı ve geri çekilmeye çalıştı. Ama Luka hâlâ arkasındaydı, onu yerinde tutuyordu.

"Bize güveniyor musun?" diye sordu Luka, ellerinden birini göğsüne dolayarak daha fazla bastırırken.

"Evet," diye fısıldadı.

"Öyle mi? Çünkü öyle yapsaydın bizi geride bırakmazdın, Tessa," diye karşılık verdi, göğsündeki yumuşak okşama, sert bir meme ucu sıkıştırmasına dönüştü.

Ama dudaklarından dökülen şaşkınlık çığlığı, karanlık güç çıplak bacaklarında gezinirken anında bir zevk inlemesine dönüştü. Gücü, açgözlü ve istekli bir şekilde ona doğru yükseldi. Kendi duygularının bir yansımasıydı ve sonunda, onlara başından beri ne anlatmaya çalıştıklarını anladı. Gücünü kullanmayı öğrendiğinde bile, neden her zaman kontrol edemiyordu. Bunun bir kısmı, saf Kaos olmasından kaynaklanıyordu, ama daha büyük bir kısmı da kendine aynı olmasına izin vermesinden kaynaklanıyordu.

Luka'nın diğer eli omzuna doğru uzandı, saçlarını toplayıp omzunun üzerinden çekti. Yanağı şakağına yaslandı, sakalları tenini tahriş etti.

"Bize güvendiğini söylüyor, Theon," dedi Luka, sesindeki hafif alaycı ton, onu sinirlendirip gerdi.

"Bizim olduğunu söylüyor," diye cevapladı Theon karanlık bir sesle, öfkeli zümrüt derinlikler başını yana eğerken. Uzun zamandır ilk kez kendini av gibi hissetti.

"Ona inanabilir miyiz?" diye alaycı bir şekilde devam etti Luka, rahatsızlığı giderek öfkeye dönüştü.

"Bilmiyorum," dedi Theon. "Mükemmel bir yalancı."

"Öyle," diye onayladı Luka, nasırlı parmaklarını yavaşça göğüslerinin arasından karnına doğru, aşağılara doğru kaydırarak.

Şimdi kendisiyle savaşıyordu. Öfkesi ihtiyacıyla savaşıyordu, kalçaları öne doğru eğilmiş, parmaklarını

yakalamaya çalışıyordu. Ama aralarında öyle sıkışmıştı ki, hareket Theon'un uyluğuna sürtündü ve ah.

Luka karanlık bir şekilde kıkırdadı ve sesin ağzından kaçtığını fark etti.

Kahretsin.

"Çok muhtaç," diye alay etti tekrar.

"Onay arayan iki güvensiz erkek bunu söylüyor," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi.

İkisi de fazla hareketsiz kaldılar ve kadın gerildi, ikisi de onları kendilerini zorladıkları şekilde zorladıkları için memnundu ve aynı zamanda bu konuda ne yapacaklarını merak ediyordu.

"Burada bir şeyleri kanıtlamamız gereken biz değiliz, küçük fırtına," dedi Theon sonunda doğrulup bir kez daha onun tepesine dikilerek.

Eli boğazından kaydı ve aralarındaki mesafeyi kapatmaya çalışan iniltiyi yuttu. Dudaklarının koyu kıvrımı, onun her şeyi bildiğini söylüyordu. İkisi de ruhunda olup biten her şeyi biliyordu.

"Bize güveniyorsun. Senin miyiz?" diye sordu Theon kısaca.

Başını salladı.

"Söz ver, Tessa," diye çıkıştı.

"Evet," diye bağırdı, Luka'nın eli artık karnının üzerinde düz bir şekilde duruyordu.

"İspatla," diye homurdandı Luka kulağına alçak sesle, bu iki kelime o kadar şehvetliydi ki bacaklarını birbirine kenetlediğinde kendini tutamadı.

Elleri kalçalarına kaydı, gömleğinin eteğini kavrayıp başından geçirdi ve onu sadece iç çamaşırlarıyla ayakta bıraktı. Theon'a bakıyordu; gözleri güç, öfke ve şehvetle kararmıştı.

Sonra Luka'nın elleri omuzlarındaydı ve eğilip kulağına yine karanlık bir sesle konuştu. "Ona ağzının yalan söylemekten daha fazlasını yapabileceğini göster, baştan çıkarıcı."

Elleri omuzlarından kaydı, büyüleri de çekildi ve onu gergin havada yalnız başına bıraktı.

İşte bu kadardı.

Bunu biliyordu.

Bir şeyi kanıtlıyorlardı ve onun da kendini kanıtlaması gerekiyordu. Onlar onundu. Neye ihtiyacı olduğunu biliyor ve doğal içgüdülerine aykırı olsa bile, onu elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdılar. Ona sevgi, özgürlük ve denge veriyorlardı. Tek istediği, onlara da ihtiyaç duydukları şeyi vermektir.

İspatla.

Sözler ruhunda yankılanıyordu.

Güvensizliklerinden dolayı sormuyorlardı. Sonsuza dek yanında kalacaklarını biliyordu. Ondan, başka kimseye asla vermeyeceği bir şeyi vermesini istiyorlardı.

Kontrol.

Bağlılık.

Bunu onlara verin ve güvenin ki bunu ona karşı kullanmayacaklardır.

Bir daha asla.

İspatla.

Theon'un bakışlarını kaçırmadan, yavaşça önünde diz çöktü. Sanki bunu yapmayı hiç düşünmemiş gibi, gözlerinin hafifçe büyüdüğünü gördü. Yüz hatları sert ve soğuk kalmasına rağmen keskin bir nefes aldığını duydu.

Elleri uyluklarına doğru kaydı, ardından parmakları pantolonunun beline dalıp aşağı çekti. Pantolon yere düştü ve adam onları tek bir hareketle kenara itti. Sakin. Kontrollü.

Onu eline alıp bir kez okşadı. Sonra, bakışlarını ondan ayırmadan, yavaşça ağzını onun etrafına doladı ve tek bir akıcı hareketle onu boğazından aşağı aldı.

"Kahretsin!" diye bağırdı, kalçaları öne doğru fırlayıp daha da içeri bastırıyordu.

Luka'nın karanlık kıkırdaması açıkta kalan teninde dans etti, tüyleri diken diken oldu.

"Ağzının bunun için yaratıldığını söylemiştim," dedi Luka, sesi pürüzlüydü.

Tessa yavaşça geri çekildi, dudaklarını kaydırđı, sonra onu tekrar emdi. Sonunda taktığı o sert maske çatladı, neredeyse acı dolu bir ifade yüz hatlarında gezindi.

Onun önünde diz çökmüş olabilirdi ama kontrolü elinde tutan oydu. Ona kanıtlamaya çalıştıkları bir nokta daha vardı.

Başını birkaç kez daha salladı, elleri Theon'un bacaklarına yaslanmak için yukarı kalktı. Kasları gerildi ve gerilmişti. Yumrukları yanlarında sıkılıp açıldı, sanki daha fazla dayanamıyormuş gibi tek bir parmağı çenesinde gezindi ve ardından dudakları onun penisini sardı.

Sonra başka bir el saçlarını okşadı. Luka'nın yanına çömeldiğini hissetti, "İşte bizim kızımız," diye övdüğünde sesi vücudunun her yerini okşuyordu.

Tanrılar. Sesi. Sözleri. Tüm bunlar, sırlıklam olmuş bedeninin ihtiyaçla kasılmasına neden oluyor, şu anda ne kadar boş olduğunu hatırlatıyordu.

"Şuna bak Tessa," diye devam etti Luka, parmaklarını saçlarına gömerek. "Dünyanın senin için ölmesine izin verirdi, biliyorsun, değil mi? Yıldızların harabesini ayaklarının dibine sererdi."

Theon, dilini penisinin alt kısmında gezdirip tepesini bir kez turladıktan sonra ucunu emerken boğazından bir tıslama sesi çıkardı. Sonra eli başının diğer tarafına geçti ve saçlarını avuçladı. İkisi de itip çekerek onu penisinde yukarı aşağı yönlendirdiler.

"Ağzın çok sıcak. Çok ıslak. Şımarıklık nöbetleri geçirmediğin zamanlar çok mükemmel," diye mırıldandı Luka, diğer eli uyluğunda yukarı doğru uzanırken. Theon'dan gelen bir küfür daha inledi, ses etrafında titreşiyordu.

Luka'nın parmakları daha yukarı çıktığında hafifçe sallanmaya başladığında kendi arzusu onu bütünüyle yutmakla tehdit eden bir şeye dönüştü.

"Çok muhtaçsın," diye alay etti ve parmak uçlarını iç çamaşırlarında gezdirdiğinde kadın haykırdı. "Ama bize borçlusun, değil mi baştan çıkarıcı? Gizlice dışarı çıktığın için. Bizi geride bıraktığın için. Bizziz kendini tehlikeye attığın için." Diğer yumruğu da saç derisini sertçe sıktı ve sertçe çekti. Kadın tekrar haykırdı. "Vahşi ve evcilleşmemiş halinle olmana izin vermemize güvenmediğin için. Seni asla arkamıza itmeyiz. Artık değil. Ama sen bize bunu yaptın, değil mi?"

Ve gözleri onun öfkesiyle büyüdü, onu bir kez daha ne kadar derinden yaraladığını anladı.

"Lanet olsun, siktir git," diye soludu Theon, kalçaları boğazından aşağı daha sert, daha hızlı iniyordu. Artık pek bir şey yapmıyordu, Luka onu sabit tutuyordu ki Theon da zevk alabilsin.

Ona ancak o zevki verebilirdi.

Onun ağzında şiştiğini hissetti, yakınında olduğunu biliyordu.

"Görmesine gerek yok bebeğim," diye fısıldadı Luka, karanlık bir sesle kulağına. "Sadece onu yuttuğunu hissetmesi gerekiyor. İçinde olduğunu bilmesi. Senin bir parçan olduğunu bilmesi. Ondan asla kaçamayacağını bilmesi."

Luka onu aşağı itti ve Theon'un eli boynundaydı, ağzını becerdikçe her yerini hissediyordu. Sonra sıcak fışkırmalar diline çarptığında hareketsizleşti. Birkaç kez daha ileri iterken, son damlasının bile üzerinde kaldığından emin olarak ve kendini boğazının derinliklerinde tutarak tıslayan bir küfür daha duydu.

Ve onun etrafında yutkunarak, son bir kez daha onun penisini sıkarken, şehvet dolu bakışlarını tuttu.

"Çok mükemmel," diye homurdandı ve onu boğazından tutarak yukarı çekti.

Dudakları onun dudaklarının üzerindeydi, ağzını yalarken kendi tadına bakıyordu. Hâlâ nefes nefeseydi, dudaklarına

doğru konuşurken her nefesi zorlukla akıyordu: "Bir daha asla o lanet ceketi giyme."

Tristyn'in aylar önce otelin dışında bulduğu ve birkaç hafta önce tekrar bulduğu paltoya atıfta bulunarak sırttı.

Parmakları uyarırcasına boynunu sıktı. "Bir daha asla. Tessa."

"Bir daha asla," diye fısıldadı.

"İyi kız," diye mırıldandı ve onu bir kez daha derinden öptü.

Theon geri çekildi, eli çenesine kaydı ve başını çevirdi. Gözleri fal taşı gibi açılan Luka'nın, safir gözleri daha fazlasını vaat ederek parlayarak çok yakınında durduğunu gördü. Bir ara pantolonunu kaybetmişti, sertleşmiş ve arzuluydu. Kasları dizginlemek için gerilmişti ve ona dik dik bakarken, "Kimseye ait değilsin, ama kiminsin Tessa?" dedi.

Ne dediğini biliyordu. Kendisinden ne istediğini. "İkiniz," diye fısıldadı. "Bir daha asla yalnız kalmayacaksınız."

"Bize güveniyor musunuz?"

"Evet," diye fısıldadı.

"Ama sana güvenebilir miyiz?"

Şehvetle dolu zihninin bir kısmı temizlenerek irkildi. "Ne?"

"Beni duyduğun," diye çıkıştı Luka, bir eliyle penisini yumruklarken. "Sana güvenebilir miyiz?"

"E-evet," diye kekeledi, her okşadığında ön kolundaki kasların nasıl esnediğini izlerken. Bu noktada fazlasıyla muhtaçtı ve karanlık bir kıvrım bileğini yakalayana kadar, elinin baskıyı biraz olsun azaltmak için vajinasına doğru gittiğini fark etmedi.

Luka sırttı. "Sanki şu anda kendine dokunmana izin veriyormuşuz gibi, baştan çıkarıcı."

Theon'un büyüüne karşı koydu ve ona dik dik baktı. Dudaklarının kıvrımı Luka'ninkiyile aynıydı.

"Kontrolcü olan ben olabilirim, güzelim, ama ondan çok daha affediciyim," dedi Theon. Çenesini tutup yüzünü tekrar Luka'ya çevirdi. "Bunun üzerinde çalışmaya başlasan iyi olur."

Omuzlarını dikleştirerek yüzünü tamamen ona doğru çevirdi. "Ne yapmamı istiyorsun? Peşinden sürünmemi mi?" dedi alaycı tavrını gizlemeden.

"Bunu yapmanı sağlamalıyım," diye homurdandı Luka, elini daha hızlı hareket ettirerek. "Seni yatak odasına kadar süründürmeliyim, sonra Theon'un seni tutmasını sağlamalıyım, sen de elimi becermemi, seni spermle boyamamı ve amını muhtaç ve arzulu bırakmamı izlemelisin."

Bu düşüncenin dehşetiyle gözlerini kırpıştırdı. Ama içi kasıldı, çünkü lanet olsun, adamın ağız kirliydi.

"O şımarık ağız şimdi nerede, bebeğim?" diye alay etti Luka.

Ondan ne istediğini bilmiyordu. Theon kolaydı. Ona kontrolü verin, size bakacağına güvenin, tam da bunu yapardı. Ama Luka farklıydı. Sadakat istiyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, başka ne söyleyeceğini bilemeyerek.

Görünüşe göre yanlış bir şeydi, çünkü adamdan alçak sesle bir hırlama yükseldi. Odanın karşısına doğru yürüdü ve içgüdüsel olarak geri çekilmeye çalıştığında, Theon onu hafifçe öne itti.

"Tessa, senin olanı korumaya çalıştığın için benden özür dileme," diye çıkıştı Luka.

Sonra önünde diz çöktü ve ne olduğunu anlamadı. Luka yüzünü tam ortasına bastırıp diliyle uzun bir okşama yaparken, bunun asla durmasını istemediğini biliyordu. Tekrar tekrar, ara sıra klitorisini emmek için duruyordu. Hiçbir mantık ya da sebep yoktu ve bu onu gergin tutuyordu. Dili derinlere iniyor, tadıyor ve ziyafet çekiyordu ve bacakları titriyor, pes etmekle tehdit ediyordu.

"Seni yakaladım, küçük fırtına," diye fısıldadı Theon karanlık bir sesle, çıplak teni aniden sırtına çarparak ve tanrılara şükürler olsun ki, tamamen çökebilirdi. Dudakları, ağız açık bir şekilde boynundan aşağı doğru indi ve emdi. Ellerinden biri uyluklarından aşağı kayarak dizinin altına

girdi. Sözüne sadık kalarak, bacağını çekerek Luka'nın ona ve tanrılara daha iyi ulaşmasını sağladı. Luka'nın bahsettiği şey buydu.

İkimiz de sana tapındığımızda neler yapabileceğini hayal edebiliyorum.

Theon'un sertleştiğini ve sırtına bastırıldığını hissedebiliyordu. Eli, duştan yeni çıkmış Luka'nın saçlarına gitti ve orgazmı erişemeyeceği kadar uzakta parıldarken onu yerinde tutmaya, yüzüne sürtünmeye çalıştı.

Theon karanlık bir kahkaha attı, nefesi omzunun üzerinden geçerken, bir el uzanıp meme ucunu sıktı. "Onunla bu kadar kolay olacağını mı sanıyorsun?"

O neydi?

Sonra Luka geri çekilip ayağa kalktı. Kadının tahriki yüzünde parıldıyordu ve sırılsıklamdı. Damlıyordu, gergindi ve öyle de...

Sinirli bir homurtu duyuldu, gücü alevlendi ve ona saldırdı. Çünkü artık fazlasıyla sinirlenmişti. Anlamıştı. Adam sinirlenmişti ama onu gerçekten böyle mi bırakacaktı? Lanet olası bir iddiayı kanıtlamak için mi? Yapmayacaktı... Yapmayacak mıydı?

"Öfkeli misin, baştan çıkarıcı?" diye alay etti, kara alevleri onun ışığına gömülürken. Dişlerini gıcırdatarak karşılık verdi, ama gerçek şu ki, bu sabahtan sonra rezervleri azalmıştı, onlarınki ise...

"Nasıl?" diye sordu, gözlerini kısarak gücünü tekrar çekerken. Adamın alevleri daha da söndü ve bu baskınlık karşısında yüzünü buruşturdu.

"Biz erzak içtik," dedi alaycı bir gülümsemeye.

"Ne yaptın?"

"Rasyon içtik," diye tekrarladı, Theon'un hala beline dolanmış bir kolu varken, bir kez daha rahatça penisini okşadı.

"Beni buraya getirdin, büyümün büyük bir kısmını harcamam için beni kandırdın ve sonra kendi kanını

yenilemek için Peri kanı içtin, böylece beni alt edebildin mi?" diye öfkeyle sordu.

Luka öne doğru atıldı, yüzünü büyük elleriyle kavradı, aynı anda Theon da dişlerini boynuyla omzu arasındaki hassas noktaya geçirdi.

"Yaptık, şimdi sana bak. Kolayca alt ediliriz," diye alay etti Luka.

"Theon'dan yararlanabilirim," diye hırladı karşılık olarak.

"Ya burada olmasaydık?"

"Ne?"

"Ya bize anlatmadığın bir görev için başka bir krallığa gitseydin? Ya seni bekleyen güçsüz bir melekten daha fazlası olsaydı? Ya büyünü harcamış ve sonunda bunun lanet olası bir tuzak olduğunu ve kullanabileceğin kimse olmadığını görseydin? Öldürüp büyünü geri getirecek gücün kalmamış olsaydı? Ya Dex seni bekliyor olsaydı? Rordan? Ya o lanet Achaz yolunu bulup buraya gelseydi ve senin hiçbir şeyin kalmasaydı, Tessa? O zaman ne olacaktı?" diye sordu Luka.

Ve aman tanrım.

Anlayışın gerçek ağırlığı üzerine çökerken düşünebildiği tek şey buydu. Sadece eylemlerine duydukları öfkeyi değil, aynı zamanda korkularını da hissediyordu.

Ona istediğini yapma özgürlüğünü verecekti; tek istediği yanında olacağına güvenmesiydi. Onu kendini küçültmeye zorlamayacaklarına güvenmesiydi. Vahşi ve evcilleşmemiş olmasına izin vereceklerine güvenmesiydi. Aydınlık ve karanlık. Koşmasına ve her zaman olması gerektiği gibi olmasına izin vereceklerine güvenmesiydi. Zor zamanlarında onu desteklemek için yanında olacaklarına güvenmesiydi.

Onlar ona aitti, o da onlara aitti.

Sonuçta var olan bir denge.

Sert bakışlarını üzerinden ayırmadı, bu sefer "Anlıyorum. Özür dilerim." dediğinde kelimeler kristal kadar netti.

"Kesinlikle haklısın," diye homurdandı.

Sonra onu yakaladı, bacaklarını beline doladı ve onu yukarı kaldırdı. Ağzı, tüm dişleri ve hakimiyetiyle ağzına çarptı ve yatağa bırakılana kadar adamın hareket ettiğini fark etmedi. Onu yatak odasına taşıdı ve yatağa tırmandı, dizlerini iki yana açtı ve bunda nazik bir şey yoktu. Bu sefer değildi.

Luka tek bir sert hamleyle içine girdi ve kadın çığlık attı, ama Theon oradaydı, sesi ağzıyla yutarak onu derinden öpüyordu. Derinden. Sahiplenici bir şekilde.

"Bizimki," diye hırladı dudaklarına doğru.

Ve çılgınca başını salladı, Luka ona vuruyordu.

"Sözler," diye çıkıştı Theon.

"Senin," diye soludu, çoktan uçurumun kenarına gelmişti.

Ağzı yanağına, çenesine doğru hareket etti. Luka'nın elleri kışının altına kayarken, boğazından aşağı doğru ısırp kıvırıyordu, kalçalarını yukarı kaldırarak daha derine inmesine izin veriyordu. Daha sert.

Theon şimdi göğüslerinin yanındaydı, bir meme ucunu emerken diğerini çekiştiriyordu ve hem her şeydi hem de hiçbir şeydi. Çok fazla his vardı ama yeterli değildi ve istese bile duygularını kontrol edemezdi.

Ve yapmadı.

Sadece onları hissetmek istiyordu. Hepsini. Her zerresinde. Sanki tüm varlığı boyunca beklediği buymuş gibi. Onu bulmalarını.

"Eğer bizimle konuşurken o dudaklardan bir yalan daha çıkarsa-" diye homurdandı Luka, her kelimeyi tekrar tekrar ona çarparken zoraki bir soluk gibi söylüyordu.

"Olmayacak," diye soludu, elleri bir şeye, herhangi bir şeye uzanıyordu. Theon kıpırdandı, ona yaklaştı ve kadın onun penisini buldu, parmaklarını etrafına doladı ve okşadı.

Bir inilti geldi ve dudakları hâlâ gezinirken, dilini hâlâ yalayarak elini onun eline doğru itmeye başladı.

"Ve artık sır yok," diye hırladı Luka.

Çılgınca başını salladı, Theon hâlâ meme ucunu emiyor ve ısıırıyordu, işine odaklanmıştı. "Yemin ederim," diye soludu.

"Lütfen, Luka. Theon. Lütfen."

Theon'un eli gövdesinden aşağı doğru kıvrıldı, parmakları klitorisini bulup daireler çizerken Luka kıpırdandı ve onu kasıp kavuran noktaya dokundu. Theon onu öperken ve Luka küfürler savurarak itmeye devam ederken, kadın mutluluktan uçtu, titredi, gerildi ve kasıldı.

Luka birkaç kez daha içine girerken nefesini düzenlemeye çalışarak yatağa doğru gevşedi. Ama sonra Luka geri çekildi ve Theon topuklarının üzerine otururken kadın irkildi.

"Sen nesen ..."

İkisi de ellerini birleştirip yumruklarını çılgınca hareket ettirince konuşması yarıda kaldı.

"Ona yardım et, bebeğim," diye emretti Luka, kendi orgazmıyla kayganlaşan penisini okşayıp sıkarken kelimeler kısık bir uğultu halinde çıkıyordu.

Theon'a baktı. Adam çoktan ona doğru ilerliyor, ağzını tekrar arıyordu ve umursamadı. Luka izlemeyi ve Theon'u kontrol etmeyi severdi. Bu yüzden dilini tacının etrafında gezdirip alt tarafına hafifçe vurdu.

"Ah, kahretsin," diye homurdandı Luka. "Öyle işte, bebeğim. Şu şımarık ağzını meşgul et."

"Ağzında aletim varken çok güzelsin," diye mırıldandı Theon, parmakları nazikçe alnını, yanağını ve çenesini okşayarak. "O kadar mükemmelsin ki. Senin benim olman gerektiğini hep biliyordum."

Luka tekrar küfretti ve boşalırken sıcak iplerin karnına çarptığını hissetti. Saniyeler sonra Theon dudaklarından çekilip aynısını yapıyordu. Umursaması, bunun her anından nefret etmesi gerekirdi ama umursamıyordu. Çünkü tıpkı onun neye ihtiyacı olduğunu bildikleri gibi, o da onların neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Sahiplenici, baskın iki varlık. Kendilerine ait olanı işaretlemeleri gerekiyordu. Ona hatırlatmaları. Kendilerine kanıtlamaları. Kendi gözleriyle görmeleri gerekiyordu.

İkisi de topuklarının üzerine oturmuş, az önce yaşananların yoğunluğundan inerken bedenleri ter içinde ve

göğüsleri inip kalkıyordu. Tessa bakışları aralarında gidip gelirken kime bakacağını bilemiyordu, bu yüzden gözlerini kapatıp oldukları her şeyin tadını çıkardı. Varlığı boyunca ilk kez, kendini tamamen huzurlu hissetti.

Tamamen dengeli.

Tekrar duş alması gerekiyordu.

"Hepimiz öyleyiz," diye homurdandı Luka, yatak sallanırken ve gözleri aniden açıldı.

"Ne?" diye sordu, adamın yataktan çıkışını izlerken.

"Tekrar duş almam gerek. Öyle demiştin."

Gözleri kısıldı. Ben öyle bir şey demedim.

Theon öne doğru sendeledi, yanağını avuçlayıp başını kendisine çevirdi. "Tekrar yap," dedi dudaklarını oynatarak.

Bütün bunlardan sonra bana salata yedirmeye devam edersen bir daha asla yapmam, diye kefalet gönderdi.

"Hamburger ve patates kızartması, küçük fırtına," diye mırıldandı onu öpmeden hemen önce. Sonra başka bir el onu diğer tarafa çevirdi ve dudakları Luka'nın kollarıyla buluştu.

Üçünün arasındaki bu mesele nihayet düzeldi ve olması gerektiği gibi oldu.

"Git duşu aç," dedi Theon, Tessa'yı kollarına alarak Luka'ya. "Hadi seni temizleyelim, Tempest."

Saatler sonra oturma odasında oturuyorlardı. Luka, Rockmoor'a seyahat etmiş, istediği zaman hamburger yerine pizza almıştı. O ise kanepede, Theon'un yanına kıvrılmış, keyifle üçüncü dilimini yiyordu. Theon telefonunda e-postalarına bakıyordu ve çenesindeki kas ara sıra seğiriyordu. E-postalardan mı yoksa yediği pizzadan mı olduğuna karar veremedi.

"Al bakalım bebeğim," dedi Luka, Theon'a bir kadeh şarap uzattıktan sonra bir kadeh içkiyi masaya koydu.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Theon, Luka bir dilim pizza alıp diğer tarafına otururken.

Bu hâlâ... bir şeydi ve Tessa buna alışıp alışamayacağını merak ediyordu.

Luka, "Yakında normale dönecek" dedi.

İçini çekti. Bağı engelleme alışkanlığını tekrar kazanması gerekiyordu, böylece her lanet olası düşüncesini duymazlardı.

Theon aniden yanlarında dikleşti ve ikisi de durup ona beklentiyle baktılar.

"Ne oldu?" diye sordu Luka.

"Hükümdarlar tarafından çağırıldım. Lordluk görevlerimin durumu hakkında onları bilgilendirmek için," dedi Theon yavaşça.

Tessa pizzasını masaya bıraktı, parmaklarını silerek Luka'ya doğru döndü ve sırtını ona yasladı. Adamın yüzündeki ifadeden daha fazlasını söyleyeceğini anlayabiliyordu.

"Ve?" diye sordu.

"Bir plan üzerinde çalışıyorum ama sen istemezsen yapmayız." demeden önce tereddüt etti.

"Ben mi?" diye sordu, kaşları şaşkınlıkla kalkmıştı.

Başını salladı. "Evet, sen. Sadece bunun için değil, Dagian için. Axel için. Bizim için. Her şey için."

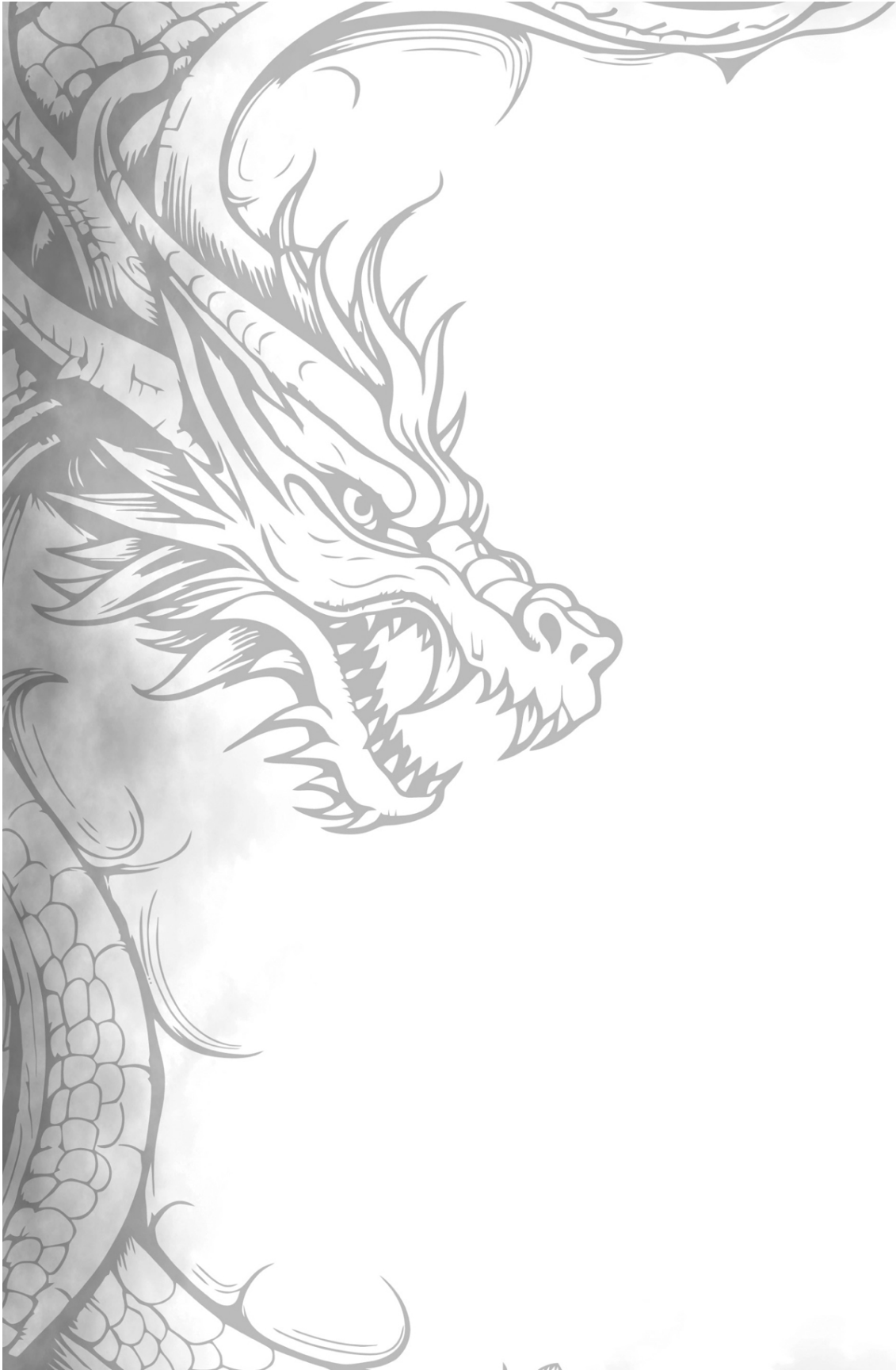
Tessa ve Luka ona bakarken havada sessizlik hakimdi.

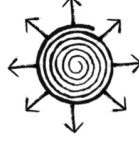
"Haftalardır üzerinde çalışıyorum," diye ekledi, onları aynı dikkatle inceleyerek. "Ama yapmak istemezsen başka bir şey bulabilirim."

Sonunda Tessa, "Bize her şeyi anlat." dedi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DENGE

36

LUKA

Boğazını temizleme sesinin yumuşak sesi dikkatini çekti. Sabah egzersiz rutinini yaparken aynada gözleri onun gözleriyle buluştu.

Orada olduğunu biliyordu. Aradaki bağın bu yönü olmasa bile, onu hissedebiliyordu. Anlaşılan, neredeyse onun için öldüğünde yerleşmiş olan, artık paylaştıkları kaçınılmaz bağla bir ilgisi vardı. Theon'la paylaştığı bağdan farklı görünen tek şey, Devram'ın dördüncü Kaynak İşareti ile birleşmiş gerçek Kaynak İşareti sayesinde ondan güç alabilmesiydi. Ama bunun doğru olup olmadığından bile tam olarak emin değildi. Razik ve Eliza'nın Xan'ı serbest bıraktıklarında yeteneklerini birleştirdiklerini görmüştü. Bunun ikiz alev bağının bir parçası olduğunu söylemişlerdi, ama içindeki bir parça bunun bundan daha fazlası olup olmadığını merak ediyordu. Sanırım babasına sorması gereken bir şeydi.

Mağarasının eğitim odasında yaptığı barfiks hareketlerini bitirip yere düştü. Hâlâ kapının yanındaydı, sanki içeri girip girmeme konusunda kararsızmış gibi.

"Bunlar antrenman kıyafeti değil," dedi, beline bağladığı uzun ipek sabahlığa bakarak.

Gözlerini devirdi, kollarını kavuşturdu. "Elbette."

"Theon nerede?"

"Telefon görüşmeleri yapıyorum. Yarına hazırlanıyorum," dedi omuz silkerek ve odanın etrafına bakındı.

"Sorun nedir?"

"Hiç bir şey."

"Öyleyse neden bana bakmıyorsun?" Bu sözler, gözlerini tekrar ona dikmesine ve sonra tekrar bakışlarını kaçırmasına neden oldu. "Tessa," dedi, ismi bir uyarı niteliğindeydi. "Dün sırlar hakkında biraz tartışmıştık."

Hafifçe güldü. "Buna böyle mi diyoruz? Tartışma mı?"

Sırıttı. "Elbette. Sanırım bugün bir tane daha yapmalıyız. Theon'la koordine olup ne zaman ve nerede olacağını sana bildireceğim."

Tekrar, biraz daha yüksek sesle güldü ve adamın göğsü bu sesle sıkıştı. Her geçen gün biraz daha fazla duydukları bir sestir bu.

Su şişesinden uzun bir yudum alıp odanın karşısına geçti ve önünde durdu. Kaygısızlığı kaybolmuştu. Belli ki bir şeyden endişeleniyordu. Son haftalarda tamir edilen her şeye rağmen, içinde dolanan şüpheyi engel olamıyordu. Endişelendiği şeyin, babasının sırrı kadar yıkıcı olup olmayacağını merak etmeden duramıyordu.

"Sorun ne, Tessa?" dedi tekrar, sesindeki güvensizliği gizlemeye çalışarak.

Ayağa kalktı, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdıktan sonra kollarını tekrar kavuşturdu. Yerde duran görünmez bir şeye doğru eğilerek, "Sana bir şey sormam gerekiyor," dedi.

"Devam et."

"Sen... İşaret yüzünden mi üzgünsün? Göğsündeki İşaret'ten bahsediyorum."

Göğsünün tam ortasındaki İşaret'e baktı. Gözleri tekrar ona döndü, adam hiçbir şey söylemeyince kadın ona baktı.

"Luka mı?" diye sordu, dudaklarında tereddütlü bir şekilde Luka'nın ismini duyarak.

"Özür dilerim bebeğim," dedi sonunda. "Hayatımı kurtardığın için neden bu kadar üzüldüğümü anlamaya çalışıyorum."

"Çünkü seçim hakkı senden alındı."

"Ölseydim sorun olmazdı ama emin olun yaşamayı seçerdim," diye cevapladı kesin bir dille.

"Kastettiğim bu değil," dedi hayal kırıklığıyla, bir eli saçlarına uzanarak. Ama adamın gözleri bu hareket karşısında kısılinca, kadın hareketsiz kalıp elini yana bıraktı. "Yani İşaret'i sen seçemedin. Seçmek zorunda olman... Yapamazsın... Şimdi dikkatli olmalıyız."

Sonunda bunun nereye varacağını anlayınca, su şişesini kenara koydu ve elini ona uzattı. Kadın çekinerek parmaklarını avucuna kaydırıp ve adam onu kendine doğru çekti.

Başını geriye atıp ona baktı, gözlerinde suçluluk duygusuna benzer bir ifade vardı. "Bunu seçme şansın olmadı," diye fısıldadı. "İstemediğin bir bağa zorlanmanın ne demek olduğunu biliyorum. Seçme şansın olmadı."

Hiçbir şey söylemedi, sadece onu öpmek için eğildi. Kız ona eridi, parmaklarını saçlarının arasına kaydırırken ağzının kontrolünü ele geçirmesine izin verdi. Dilinin içeri girmesine izin vermek için aralandığında, saçlarını çekiştirip daha iyi bir açı için başını eğdiğinde hafifçe iç çekti.

Geri çekilirken kaşlarını onunkilere bastırdı. "Bunun senin için neden zor olduğunu anlıyorum ama üzülüyorum, Tessa. Hayatımı kurtardın. Beni burada, seninle ve Theon'la tuttun. Aramızdaki mesafeye dikkat etmemiz gerektiği için üzüldüğümünden endişeleniyorsan, dün bizsiz hiçbir yere gitmemen gerektiğini kararlaştırmıştık sanırım," dedi. "Eğer bu, senden belirli bir mesafede kalmam gerektiği anlamına geliyorsa, bunu bir zorluk olarak görmüyorum."

"Yine de senden alınan bir seçim," diye ısrar etti. "Senden çaldığım bir şey daha."

"Bunu yapmayacağız Tessa," dedi kararlı bir şekilde. "Olanlarla başa çıktık ve artık yolumuza devam ediyoruz."

"Bana bunun affedip unutabileceğim bir durum olduğunu söyleyemezsin," diye savundu, duyguları arttıkça içindeki güç de artıyordu.

"Haklısın. Değil," diye onayladı. "Ama sanırım üçümüz de geçmişte birbirimize karşı yaptığımız hatalardan ders çıkardık."

"Sanırım," diye mırıldandı.

"Sanırım hayır. Dün gece hepimiz artık yalan ve sır yok diye anlaşıştık. Eğer bu geçmiş hatalarımızdan ders çıkarmak değilse, ne olduğunu bilmiyorum. Mesele aramızdaki o denge meselesi."

Ona hâlâ tam olarak inanmadığını anlatan zayıf bir gülümsemeyle baktı.

"Bu seçimi kendim yapmamış olsam da, bunu değiştirmezdim. Seni seçerdim. Seni seçiyorum. O gün sana söylemeye gelmişim. Hâlâ beni isteyip istemediğini görmek için," dedi. "Göğsümdeki bu işaretin benim için hiçbir önemi yok. Umurumda değil, ona Birlik İşaretimiz diyelim."

"Tamam," diye fısıldadı.

"Bu pek inandırıcı değil," diye kuru bir şekilde cevap verdi.

"Bana bir şey olursa, ben ölürsem, sen de ölürsün, biliyorsun değil mi?"

"Bunun aramıza epey mesafe koyacağını düşünürsek, bunu gayet iyi anlıyorum. Sen ölümsüzsün bebeğim ve eğer bir gün Öte Dünya'ya gidersen, seni oraya kadar takip ederim," dedi. "Ama biz de ölümsüzüz ve Theon seni yanında tutmak için ölümle savaşıacak, bu yüzden oldukça güvende olduğumuzu düşünüyorum."

"Theon ölümdür," diye mırıldandı alt dudağını ısırarak. "Arius'a tıpatıp benzediğini biliyor musun? İkiz olabilirler."

"Bunu söyleme," dedi Luka dudağını bükerek. "Bu, ikinizi fazlasıyla akraba yapar."

Tekrar kahkaha attı. "Arius'tan o kadar uzak olduğunu defalarca tespit ettik ki, durum kesinlikle böyle değil. Bu sadece... tuhaf."

Luka, elini onun beline koyarken bir cevap mırıldandı ve onu eğitim odasından dışarı çıkardı.

"Antrenmanını bitiremeyecek misin?" diye şaşkınlıkla sordu.

Omuz silkti. "Bir gün erken çıkmaktan zarar gelmez."

"Hiçbir zaman erken ayrılmama izin vermedin," diye homurdandı kendi kendine.

Adam kızın yan tarafını çimdikledi, kız da küçük bir sırtıtışla adamın eline vurdu.

Gerçek şu ki, hâlâ onun belirsizliğini hissedebiliyordu. Sevişirken ona muhtaç diyebilirdi ama o sinir bozucu derecede kendine yeten biriydi. Ve son zamanlarda kimsenin onayını istemiyordu. Onun onayını arıyor olması, ona bakma ihtiyacı duymasına neden oluyordu. Eğer güvenceye ihtiyacı varsa, bu onun için sorun değildi. Bunu sağlamak için zaman ayıracaktı.

"İşte buradasınız," dedi Theon, oturma odasına girdiklerinde. "Ben de tam seni aramaya geliyordum. İyi misin, güzelim?"

"Evet," dedi iç çekerek ve kahve makinesine doğru yürüdü. Saçlarını toplayıp hareket ederken başının üstüne yığdı, sonra tokası olmadığını fark edince durdu.

Luka çoktan harekete geçmiş, yakındaki sehpanın üzerindeki bir kutudan bir tane alıp ona uzatmıştı. Bakışları Theon'la buluştu ve ona sorgulayan bir bakış attı; Luka da karşılık olarak hafifçe başını salladı.

Hepsi tekrar birbirlerinin düşüncelerine alışmaya başlamıştı ve eğer aralarındaki ortak bağı dile getirirlerse Tessa bunu duyacaktı.

Saç tokası için ona teşekkür edencesine küçük bir gülümseme daha sundu, dudaklarını çenesine bastırdı ve ardından bir fincan kahve doldurmak için döndü. Mutfağın karşısına geçip Theon'un yanında durdu, aynısını yapmak için ayak parmaklarının ucunda yükseldi, ama Theon başını çevirip onun ağzını yakaladı.

"Güne hazırlanacağım," dedi ve yatak odasına doğru ilerlemeden önce yine yumuşak bir gülümsemeyle konuştu.

Banyo kapısının kapandığını duyar duymaz Theon Luka'ya döndü.

"Ne oldu? Dün ve üçümüzün arasında olanlarla mı ilgili?"

"Hayır," dedi Luka, taze bir şişe soğuk su almaya giderken. "Öyle bir şey değil. Bu, ikimiz arasında bir mesele, ama halletmem gereken bir konu."

"Tamam," dedi Theon, devam etmesini bekleyerek.

"Onu bir süreliğine oraya götürmeyi planlamadığımı biliyorum ama metroya binmemiz gerekiyor. Cienna ile konuşmamız gerek."

"Şimdi mi?" diye sordu Theon. "Yarın Hanımlar ve Jove ile buluşana kadar bekleyemez mi?"

"Hayır," dedi kısaca. "O toplantıya karısıyla gelen tek kişi sen olmayacaksın."

Theon'un dudakları içten bir gülümsemeye kıvrıldı. "Artık zamanı geldi."

"Burası karanlık," diye homurdandı Tessa. "Ve küflü. Ve karanlık. Çok karanlık."

"Kalmayacağız," diye güvence verdi Theon. "Sadece birkaç saatliğine. Önemli, Tessa."

"Doğru," diye tekrar iç çekti ve Luka omzunun üzerinden baktığında, elini duvara sürterek onu takip ettiğini gördü. "Bundan hoşlanmıyoruz."

Üçünün yan yana yürüyebilmesi için geçitler çok dardı ve Theon mümkün olduğunca onun yanında kalabilmek için adımlarını yavaşlatmıştı.

Gözleri kocaman açılmış bir şekilde ona baktı. "Karanlığı severim ama her zaman orada kalamam."

Theon uzanıp saçlarını okşadı ve ardından tepesine bir öpücük kondurdu. "Biliyorum. Sadece birkaç saatliğine, sonra Luka'nın mağarasına döneceğiz. Günün geri kalanında balkonunda oturabiliriz."

"Peki yarınki toplantıdan sonra?"

Tereddüt etti, çünkü hepsi durmuştu. Luka kollarını kavuşturdu ve onu ikna etmeye çalıştı.

"İşlerin nasıl gideceğine bağlı," dedi Theon sonunda. "Ama umudum Arius Evi'ne gidip bir sonraki hamlelerimizi belirlemek."

"Orası da karanlık," dedi kaşlarını çatarak.

"Yeraltında değil."

Omuzlarını silkip tekrar ilerledi. "Hala karanlık."

Geçitleri takip ederek yollarına devam ettiler. Cienna onları görmeyi kabul etmişti, ancak bunu çatı katında değil, kendi evinde yapmaları gerektiğini söylemişti. Hepsi sinirlenmişti, ama Cadı'yı kızdırmamaları gerektiğini zor yoldan öğrenmişlerdi.

Yarım saat sonra nihayet onun odasına çıktılar ve onu Gia ile birlikte bir çalışma masasında buldular. İkisi de masanın üzerindeki bir şeyin üzerinde kafalarını birleştirmişlerdi ve ikisi de girişlerine bakma zahmetine girmediler.

Tessa hemen etrafta dolaşmaya başladı, ama en azından burada sakindi. Çeşitli nesnelere baktı, bir şey aldığında parmaklarının arasında kaos uçuşuyordu. Cienna, eşyalarına dokundukları için onlara bağıırırdı. Tessa'nın görünüşe göre bir izni vardı.

Ta ki derinliklerinde gölgeler dönüyormuş gibi görünen siyah bir küreye gelene kadar.

"O değil," diye seslendi Cienna, hala inceledikleri şeyden başını kaldırmadan.

Tessa kaşlarını çatı, parmakları hala üzerindeydi.

"Theon," diye uyardı Cienna.

Theon yanına gitti, parmaklarını onun parmaklarına kenetledi ve sonra onu uzaklaştırdı. "Cienna ile ne kadar çabuk konuşursak, o kadar çabuk gidebiliriz."

"Konuşman gereken kişi ben değilim," dedi Cienna ve Luka gerildi.

"Öyleyse neden bizi buraya kadar getirdin?" diye sordu, sözleri hırıltıyla karıştı.

"Çünkü sana kiminle konuşman gerektiğini söyleyebilecek kişi benim," diye cevapladı ve sonunda dönüp onlara bakmaya tenezzül etti. Tessa'ya anlamlı bir bakış atarak, "Buraya neden geldiğini biliyor mu?" diye ekledi.

Tessa'nın kaşları çatıldı. "Bu ne anlama geliyor?"

Luka ayağa kalktı. Bunu herkesin önünde yapmak istemiyordu ama görünüşe göre yapacaktı.

"Luka?" diye sordu, şaşkınlığı bağ boyunca paniğe dönüştü.

"Mark ve benim üzülmemizden endişeleniyorsun," dedi Luka göğsünü işaret ederek. "Konuştuğumuzu biliyorum ama hâlâ emin değilsin. Bunu seçeceğimi anlamamı istiyorum. Bunu seçiyorum. Seni, mecbur kaldığım için veya bir bağ yüzünden değil."

"Tamam," dedi kelimeyi uzatarak.

Ensesinden çekti. Çok garipti.

Tessa başını yana eğdi. "Seni hiç bu kadar..."

"Gergin misin?" diye sordu Theon.

Luka ona baktı ve yüzünde eğlenceli bir sırıtış görünce orta parmağını gösterdi.

"Güzel sözlerden çok aksiyonu tercih ettiğini biliyorum," dedi Luka, tekrar ona odaklanarak. "Bu yüzden farklı bir işaret seçiyorum."

"Sen..." Gözleri kocaman açıldı ve bileğini saran işarete baktı. "Birlik işaretini mi alacaksın?"

"Eğer hala bunu istiyorsan," dedi ellerini yanlarına indirerek.

Gözleri tekrar onun gözlerine döndü, yüzünde bir gülümseme belirdi. Ama sadece yüzü değil. Baş, kolları, aurası, hepsi ışıyla hafifçe parlıyordu.

"Elbette bunu istiyorum, Luka," dedi yumuşak bir sesle.

Çok şükür ki bitti.

Cienna'ya döndü. "Şimdi bize neden başka biriyle konuşmamız gerektiğini söyler misin?"

"Çünkü senin ihtiyaç duyduğun işaret'i gerçekleştiremem," dedi basitçe.

"Ama sen bizim için yaptın," diye itiraz etti Theon.

"Evet, ikiniz için de. Üçüncü kısmı eklemek işleri karmaşıktırıyor. Yeni bir Mark yaratılması gerekiyordu," dedi Cienna.

"Kimse yeni İşaretler yaratamaz." Ama Cienna yine Tessa'ya anlamlı anlamlı baktı. "Bu farklı," dedi Theon dişlerini gıcırdatarak.

"Hayır, ama bunu bahşetmek zorunda kalacak."

"İşaretleri nasıl yaratacağımı bilmiyorum," dedi Tessa başını sallayarak. "Onları böyle tehlikeye atmam."

"Gerek yok. Senin için İşaret'i yaratanla konuşman gerek," diye yanıtladı Cienna, çalışma yüzeyine dönerek.

"Peki o kim?" diye sordu Theon.

Luka'ya Cienna'nın Birlik İşareti için bir şeyler bulduğunu söylemişti. Görünüşe göre biraz yardım almıştı.

"Kuzeni," diye cevapladı Cienna.

"Kuzenim mi?" diye tekrarlardı Tessa. "Scarlett'ten mi bahsediyorsun? O burada değil."

"Açıkça."

"Ve aynayı parçaladım."

"Bir aynayı parçaladın. Sanırım iki tane," diye düzeltti Cienna.

"Yani başka bir aynalı kapı bulmamız mı gerekiyor?" diye yanıtladı Tessa, sesi aniden gelen panik ve sinirle biraz yükselerek. "Bunun için vaktimiz yok."

Theon ve Luka bakiştılar, ardından Theon omuzlarından tutup onu kendine doğru çevirdi. "Tessa, aynanın nerede olduğunu biliyoruz."

"Siz yapıyorsunuz?"

Başını salladı.

"Arius Krallığı ayna kapısı mı?" diye üsteledi. Adam tekrar başını sallayınca, "Neden bana söylemedin?" diye sordu.

"Bize hiç sormadın," diye araya girdi Luka, muhtemelen olması gerekenden daha sert bir şekilde. "Bizi bırakıp planlar yapmaya gittin."

Ona düz bir bakış attı.

Bunu bir kez daha tekrarlamamıza gerek yok, diyerek tahvili kapattı.

Bakışlarını ondan ayırmadan, "Evlenmek istiyor musun, istemiyor musun?" diye sordu.

Şimdi biraz daha düşünmem lazım.

Velet.

Eş.

Ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı ve yanına gidip elini tuttu.

"Teşekkür ederim Cienna," diye seslendi Tessa'yı koridorda yönlendirirken.

Cadı onları el sallayarak uzaklaştırdı, çoktan Gia ile bir şeyler çalışmaya geri dönmüştü.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Tessa, sesi nefes nefeseydi.

"Sakin ol bebeğim," diye yatıştırdı Luka. "Mağaranın bu kısmından çıkmamız gerek, sonra Seyahat'e geçebiliriz."

"Nereye gidiyorsun? Arius Krallığı'ndaki ayna nerede?"

"Biliyor musun, şimdi düşününce cevabı zaten biliyorsun," dedi Theon, bu sefer önden giderek.

"Evet?"

"Evet. Seçim Yılı dersleri ve eğitimlerinin başladığı hafta sana bundan bahsetmiştim."

"O zamanlar bana birçok şey anlattın," diye sertçe karşılık verdi. "Bunun çoğu, babanın planlarından da o zaman bahsettiğin gerçeğiyle gölgelendi."

"Hatırlamaman anlaşılabilir," diye yanıtladı Theon.

"O zamanlar bana hatırlatmaya çalıştığın her sıradan ve aptalca şeyi hatırlamadığım için beni azarlamana gerçekten ihtiyacım yok Theon. Belki de bana tekrar anlatabilirsin," dedi ağır ağır.

"Dün seviştikten, pizza yedikten ve şarap içtikten sonra daha iyi bir ruh halinde olman gerekirdi," diye seslendi Theon ona.

"Bir insan senin penisinin boğazımda olmasından hoşlanmadığını düşünürdü, çünkü bunu bir daha asla

yapmak istemememi sağlıyorsun," diye karşılık verdi.

Luka kahkaha attı. "Devam et Theon. Sen izlerken onun ağzına girdiğim her an, aletin sana teşekkür edecek."

"Defol git Luka," diye karşılık verdi Theon. Sonra ekledi: "Metroda, Tessa."

Bak, onun sikini emmeyi elinden alacağınla tehdit ettiğinde tavrını ne kadar çabuk değiştiriyor, bebeğim, dedi Luka ipi aşağı doğru indirerek. Bunu sonraya sakla.

İstedini nasıl elde edeceğine dair daha fazla fikre ihtiyacı yok, diye mırıldandı Theon.

İçini çekti. "Lütfen şu tünellerden çıkalım mı?"

Sözler hepsini o ana geri getirdi ve aceleyle yola koyuldular. Bir saat sonra Charter Bölgesi'ne geri döndüler, ancak çatı katının bulunduğu binaya gitmek yerine. Yanından geçtiler. Birkaç derme çatma sokaktan geçerek başka bir binaya ulaştılar. O kadar yüksek değildi ve Bölgedeki diğer tüm binalar oniks taştanken, bu bina açık gri mermerdendi ve etrafı aynı taştan bir duvarla çevriliydi.

Tessa kaşlarını çatarak başını geriye atıp baktı. "Burası neresi?"

"Babamın ofisleri, burada sorumlu bıraktığı kişilerin ofisleriyle birlikte. Axel'ın burada bir ofisi var aslında. Sadece hiç kullanmıyor. Hiçbirimiz kullanmıyoruz. Resepsiyon burada her yerde berbat," dedi Theon. "Hadi gidelim."

İçeri girmeden önce duvardaki güvenliğe başlarını salladılar, sonra da binanın girişindeki nöbetçilere. Ana fuayeye vardıklarında, doğruca geçip oniks çift kanatlı kapıların bulunduğu uzun bir koridorun sonuna ulaştılar. Theon avucunu kapılardan birine koydu ve büyüünün içeri sızmasına izin verdi, ardından kapılar tık sesiyle açıldı.

"Koruma altında değiller mi?" diye sordu Tessa.

"Sadece St. Orcas soyu girebilir," diye cevapladı Theon, içeri girerken.

Luka, Tessa'yı arkasından içeri aldı. Tessa omzunun üzerinden ona baktı. "Buraya geldin mi?"

"Birkaç kez," diye cevap verdi ve kapıyı kapattı.

Duraksayıp odanın koyu tonlarını inceledi. Tıpkı Arius Evi gibiydi. Siyahlar, griler ve kırmızılar. Bir duvar pencereydi, avlunun karşısındaki duvar dışında pek bir şey göremiyorlardı. Bir duvar kitap raflarıyla kaplıydı. Diğerinde iki kapı vardı; biri banyoya, diğeri de malzeme odasına açılıyordu.

"Nerede?" diye sordu, ayak parmaklarının ucunda sallanarak. Huzursuzdu, gözleri odanın içinde geziniyordu ve Luka, onun kaygısını bağından dibinden hissedebiliyordu.

Theon iki kapı arasındaki duvara doğru ilerledi. Yanında durup ellerini ceplerine soktu. "İşte burada devreye sen giriyorsun, küçük fırtına. Normalde oraya sadece Arius Lordu erişebilir, ama senin Kaos'unla..."

"Sence oraya erişebilir miyim?" diye sordu. Yerinde hareket etmeye başladı, küçük adımlarla yana ve geriye doğru.

"İyi misin?" diye sordu Luka, kaşlarını çatarak.

"Evet. Yani, hayır. Yani-" Ellerini kaldırdı ve gücünün avuçlarında dans etmesine izin verdi. "Hissedebiliyorum. Aynadan bahsediyorum. Hissedebiliyorum. Ve gücüm bunu istiyor."

Luka hemen koluna kara alevlerden oluşan bir tutam gönderdi ve Theon da karanlığıyla diğer koluna aynısını yaptı. Güç onun dikkatini dağıtınca ürperdi ve duyulabilir bir şekilde iç çekti.

Dengesini sağladı.

"Bunları bize anlatmalısın, Tessa," dedi Luka.

"Biliyorum. Deniyorum," diye fısıldadı, öne doğru bir adım atarak. "Beni tuzağa düşürmeyeceğini, kullanmayacağını veya bana ihanet etmeyeceğini hatırlamaya çalışıyorum. İkinize de güvenebileceğimi ama bunu bir gecede değiştiremeyeceğimi."

"Sorun değil," dedi Theon. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyoruz ve onu sağlamayı sağlayacağız."

Başını salladı ama şimdi tamamen dalgındı, önlerindeki paneli inceliyordu. "Hiç görmedin mi?"

"Birkaç kez," diye itiraf etti Theon. "Onu ilk gördüğüm ayna bu."

Tessa başını salladı ve avucunu yüzeye bastırdı. Gücü toplandı, sanki panel çatlıyormuş gibi yayıldı. Sonra dağıldı ve etrafına işaretler ve semboller oyulmuş bir cam duvar bıraktı.

"Bunu en son yok edeceğiz," diye mırıldandı, oymalara bakarak.

Elinde koyu renkli hançerlerinden biri belirdi ve Luka, avucunu kesmeden önce bileğini yakaladı. "Scarlett'i sen ara, Tessa. Başka kimse aramasın."

Ona sırtıttı, ona gücünün biraz etkisinde olduğunu anlatan o ürkütücü, şeytani gülümsemesi.

"Hangisi olduğunu nasıl bileceğiz?" diye sordu Theon, oymalara daha yakından bakmak için eğilirken.

"Hayır," dedi Tessa omuz silkerek.

İkisi de onu durdurmaya fırsat bulamadan bıçağı avucunun üzerinde kaydırды ve kanını işaretlere değil, camın kendisine sürdü.

"Tessa!" diye bağırdı Luka, ama artık yapılacak bir şey yoktu.

Ayna çıtırdıyor, altın ve gümüş, ışık ve karanlıkla dönüyordu. Geri çekilip her şeyi izledi ve Luka ile Theon yanlarına çekildi.

Luka nefes almakta zorlanıyordu çünkü ne düşünüyordu? Herkes veya her şey onun çağrısına cevap verebilirdi.

Birkaç dakika sonra aynada beliren gümüş saçlı bir kadın değil, beyaz, gümüş saçlı bir erkekti. Saçları omuzlarını biraz geçiyordu ve gümüş gözleri onlara bakıyordu. Yanında bir kadın duruyordu. Erkekten epey kısaydı ve siyah saçları neredeyse beline kadar uzanıyordu. Teni daha koyuydu, Kat'inki kadar koyu değildi, sıcak bir kahverengi tonundaydı. Kehribar rengi gözleri bir şey arıyor gibiydi ama hafifçe dönüyordu. Tıpkı...

"Auryon mu?" diye soludu Tessa, yaklaşarak.

"O değil, Tessa," dedi Theon nazikęe, elini omzuna koyarak. "Gözleri farklı."

Aynadaki erkek, "Sen kimsin?" diye sordu.

"Önce sen," diye karşılık verdi Theon, tüm boyuyla doğrularak.

"Sen değil," dedi kadın küçümseyerek. "Sen."

O, Luka'ya bakıyordu ve o da ona dik dik, hareketsiz bir şekilde bakıyordu.

Dişi umursamıyormuş gibi görünerek erkeğe baktı. "O olmalı. Birbirlerine o kadar benziyorlar ki, o olmasın."

"Bekle, Razik'i tanıyor musun?" diye sordu Tessa, bir kez daha yaklaşarak.

İkisinin de dikkati ona çevrildi. "Yanında mı? Nerede?" diye sordu erkek.

"Burada ama bizimle değil," diye yanıtladı Tessa. "Sen onun dünyasından mısın? Scarlett'i tanıyor musun?"

Adam kaskatı kesildi, gözleri kısıldı. "Onunla ne işin var?"

Ama kadın elini kaldırıyordu, küller uçuşuyordu ve saniyeler sonra Scarlett, Sorin'le birlikte belirdi.

"Neredeler?" diye sordu Scarlett, sanki aynanın ötesindeki farklı açıları görmesine yardımcı olacakmış gibi kıpırdanarak.

"Burada değil," dedi Tessa tekrar. "Kim bunlar?"

"Kardeşim ve karısı," diye cevap verdi.

"Razik için endişeleniyor gibi görünüyorlar," dedi Tessa, hepsine bakarak.

"Hepimiz onlar için endişeleniyoruz," diye yanıtladı Scarlett. "Aylar oldu."

Siyah saçlı kadın tekrar yaklaştı. "Ama iyi mi? Onu görebilir miyiz?"

"Üzgünüm," diye yanıtladı Tessa nazikęe. "Burada değil ama iyi. Hem o hem de Eliza iyi."

Bir kez başını salladı ve adam elini beline doladı. "Yakında, Lia. Yakında dönecek."

"Bunu söyleyip duruyorsun. Kelimenin anlamını bilip bilmediğini sorgulamaya başlıyorum," diye cevapladı.

"Onları geri göndermem için beni çağırmadıysan, o zaman neye ihtiyacın var?" diye sordu Scarlett sertçe. "Sana daha fazla yardım gönderemem ve ben—"

"Bu dünyaya başka birini göndermene ihtiyacım yok," diye sözümü kesti Tessa, sesinde o ürkütücü tınıyla. "Kapılar açıldığında, içeri girmesi gerekenden daha fazla şey girer."

Scarlett hareketsiz kaldı. "Ne gibi?"

"Yıldızların kokusunu ve henüz anlatılmamış hikayeleri andıran şeyler gibi," diye cevapladı Tessa.

Scarlett, dinlerken ve izlerken kaşlarını düşünceli bir şekilde çatmış olan Sorin'e baktı.

"Ama seni çağırmamızın bir sebebi var," diye araya girdi Theon, birkaç saniyelik tuhaf bir sessizliğin ardından. Kolunu kaldırıp bileğindeki İşaret'i gösterdi. "Cienna, bu İşaret'i senin yarattığını söyledi."

Scarlett bir kez baktı, sonra Tessa'ya döndü. "Evet, yaptım."

"Ve şimdi üçüncü parçayı eklememiz gerekiyor," diye devam etti Theon. "Bunu yapamayacağını söyledi çünkü—"

"Çünkü yeterince Kaos'u yok," diye araya girdi Scarlett. "Evet, evet. Buna razı mısın Kuzen? İstedğin bu mu?" Birbirlerine baktı. "İki sinir bozucu, etrafta dolaşan erkek gereksiz bir baş belası gibi görünüyor."

"Scarlett," diye iç çekti Sorin, elini onun omzuna koyarak. "Cienna bize bunu anlattı."

"Evet, ama Kader Tanrıçalarının yolumuzu zorlamaya çalışmaları konusunda ne hissettiğimi biliyorsun," diye cevapladı yapmacık bir tatlılıkla.

"Benim seçimim," diye araya girdi Tessa. "İşaretle ilgili şartım, yeni bir tane oluşturulmasını gerektiriyordu."

Scarlett gülümsedi. "Sadece emin olmak istedim. Senin dünyana gitmiş biri olarak..."

"Anlıyorum," dedi Tessa, "ama bu benim seçimim."

"O zaman dikkatlice dinle ve izle," dedi Scarlett. "Bunun için üçünüzün kanını kullanacaksınız, ama kanın tam olarak alınması gerekiyor."

Sonraki birkaç dakika, Scarlett'in yıldız ateşiyile havaya bir işaret çizmesiyle geçti. Tessa, Theon'un uzattığı kağıda aynısını tekrar tekrar yaparken, Scarlett de tekrar tekrar düzeltti. Daha fazla kıvrılması gereken bir çizgi. Birbirine değmeyen iki çizgi. Belirli bir noktada kesişmesi gereken üç çizgi. Dahası, bileklerinin etrafından dolandığı için, kıvrımlarının da mükemmel olması gerekiyordu.

Scarlett yine yanlış olduğunu söyleyince, Tessa "Meraktan," diye homurdandı. "Bunu mahvedersem ne olur?"

Scarlett omuz silkti. "Sanırım hangi kısmı mahvettiğine bağlı."

Tessa gözlerini devirerek "tıs" diye bağırdı. Luka, onun hayal kırıklığının giderek arttığını hissediyordu ve bir kırılma noktasına geldiğini biliyordu.

"Bu, tüm zamanımızı boşa harcıyor. Eğer bunu yapabilmem gerekiyorsa, Kaos'unun bunu bilmesi gerekmez miydi? Luka'ya verdiğim işaret için öyleydi." Kalemmini bir kenara atıp yeni bir kağıt aldı. "Bunun için bir soyluya veya kana ihtiyacım yoktu," diye devam etti, bir kez daha aynı tona bürünerek. "Sadece ne yapacağımızı biliyorduk. Ne istediğimizi biliyorduk."

Eli kağıdın hemen üzerinde duruyordu, ince güç akıntıları kıvrılıp bükülüyordu.

"Tessa," diye uyardı Luka, aynı anda Theon, "Tessa, dur." dedi.

"Bırak gitsin," dedi Scarlett, cama elini bastırarak. "Bir bakıma haklı. İşaret'i ve ne istediğini biliyor."

"Bana yeni bir Mark yaratmanın böyle işlediğini söyleyemezsin," diye karşılık verdi Theon.

"Tam olarak değil, ama yeni bir Mark yaratmıyor, değil mi?" diye sordu Scarlett yavaşça.

Tessa o kahrolası vahiy şarkısını söylüyordu ve adam tam müdahale edecekken başını kaldırdı ve ikisi de irkildi. Gözleri menekşe renginde parlıyor, büyüyle dönüyordu. Yavaşça

elini hareket ettirdi ve kağıdın üzerinde hafifçe parıldayan bir işaret belirdi.

Theon çekinerek uzanıp aynaya tuttu ve Scarlett karanlık bir gülümsemeyle gülümsedi. "Mükemmel. Aynen öyle, Tessa." Hâlâ mırıldanıyordu, bir eli saçındaydı. Scarlett'in gülümsemesi donuklaştı. "Annesinin soyunu hiç öğrendin mi?"

Theon başını salladı. "Achaz tabii ki, ama o taraftaki büyükannesini tanımıyorum."

"Sıkıştı," dedi Tessa, yavaşça dönerek. "Denizin altında kilitli." Duraksadı, omzunun üzerinden baktı ve Scarlett'le göz göze geldi. "Şimdilik."

Scarlett geriye doğru sendeledi. "Briar'a söyle—"

"Zaten yapıyorum, Aşkım," dedi Sorin, alev alev yanan ve kaybolan ateşli bir mesajla.

"Neler oluyor?" diye sordu Theon.

"Şu anda endişelenmeni gerektirecek bir şey yok," diye yanıtladı sahte bir gülümsemeyle. "İşaretini al, dünyanı kurtar ve ailemizi eve gönder."

Sonra gitti ve onları odada Tessa'nın mırıldanmasıyla baş başa bıraktı.

"O bu haldeyken işaret'i almayacağım," dedi Luka sert bir şekilde.

"Biliyorum, ama ya işaret'i başka türlü yaratamazsa?" diye sordu Theon, elini saçlarının arasından geçirerek. "Ona, boyun eğmek zorunda kalsa bile, onu kontrol etmesine yardım etmeyi öğrenmeliyiz."

Luka ne yapacağını anlamaya çalışarak elini yüzünün üzerine doğru götürdü.

"O orada," dedi Theon. "O da onun bir parçası, tıpkı onun bir parçası olduğu gibi. Peki ya bağı kullanarak ona ulaşsak?"

"Theon, şüpheli teorilerin zamanı değil," diye iç çekti Luka.

"Sadece dinle," dedi Theon, bir şeyleri anlamaya çalışırken her zaman duyduğu o heyecanlı ton sesine

sızıyordu. "Gücümüzü kullanarak dikkatini dağıtırız ve sonra bu bağı kullanarak onunla konuşuruz. Odaklanmasına ve kontrol etmesine yardım ederiz."

"Bu konuda yanlış Mark'ı alma riskini mi göze alıyorsun? Ya işe yaramazsa? Ya da her şey mahvolursa?" diye sordu Luka.

"Onu istiyor musun, istemiyor musun, Luka?" diye karşılık verdi Theon.

Ejderhası bu ima karşısında hırladı, nefes verirken duman yükselirken göğsünden gelen ses gürledi.

"O zaman bir çift testis büyüt ve bunu yap," diye hırladı Theon, karanlığı ortaya çıkıp büyüünü çoktan cezbetmeye başlamıştı.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum," diye mırıldandı Luka.

"Onu seçmem konusunda da aynı şeyi söyledin."

Bu orospu çocuğu.

Derin bir nefes daha alıp, biraz ejderha ateşi çıkardı ve büyüleriyle karışmasına izin verdi. Theon bağları aşağı indirip, "Tessa?" demeden önce bir an beklediler.

Birkaç saniye beklediler ama hiçbir cevap gelmedi.

Tessa mı? Luka denedi.

Akıllı fırtına, bize cevap vermeni istiyoruz, diye ekledi Theon.

Hâlâ mırıldanıyordu ve Luka ellerini kulaklarına tıkamak istiyordu. Gözlerini çevirdi, bağını gönderdiğinde gözlerinin de onunkiler kadar parlak parladığını biliyordu. Bir tanrının torunu olmak çok yalnız, Tessa. Yalnız kalmak istemiyorum.

Başını hafifçe yana eğdi, gözleri ona dikildi.

İşte buradasın, ışığım, diye yalvardı. Bizimle misin?

Yavaşça başını salladı ve Luka'nın yanına kayan Theon'a baktı.

Gözler üzerimizde, küçük fırtına, dedi Theon.

Ve birkaç saniye sonra sesi onlara ulaştı. Gözler üzerinizde.

Aferin kızım, dedi Theon. Bileğine ihtiyacımız var.

Sol kolunu kaldırdı, onlar da aynısını yaptılar ve hepsini bir araya topladılar.

Bundan emin misin, Tessa? diye son kez sordu Luka.

Hayatım boyunca emin olduğum tek şey bu, diye cevapladı.

Sonra büyümüze rehberlik et, diye emretti Theon.

Ve öyle de yaptı, güçleri bileklerinde kıvrılıp büküldü. Çalışırken güç iplikleri o kadar birbirine dolandı ki, Luka hangi Mark'ın kimin tenine işlendiğini anlayamadı. Gücünün etini kesip kanını çaldığını hissetti. Aynısını ona ve Theon'a da yapıyordu. Kaosu her şeyi emdi, yaptığı her şeye ekledi. Güçlkle nefes alıyordu ve bir gözyaşı süzüldü.

Bu çok fazla, Theon, diye söylendi Luka.

Bunu başarabilirim. Durmayacağız, diye ısrar etti Tessa, vücudu titremeye başlayarak.

Birkaç saniye sonra, hepsinin bir zamanlar gördüğü o ipler ortaya çıktı.

En parlak altın.

En koyu siyah.

Gece mavisii.

Luka'nın bahsettiği işaret kadar iç içe geçmişlerdi. Birinin nerede bitip diğerinin nerede başladığını söylemek mümkün değildi. Ta ki o kadar parlak bir şekilde parlayıp parlayıncaya kadar, Luka dönüp gözlerini kapatmak zorunda kaldı.

İçinde bir şey nabız gibi atıyordu, ruhunun derinliklerine yerleşiyordu ve tam zamanında geri döndüğünde güç karmaşasının alevlendiğini gördü.

Tessa sendeledi ve yere düşmeden önce Luka onu yakaladı.

"Seni yakaladım," diye mırıldandı ve onu kucaklayıp ofisteki kanepeye taşıdı.

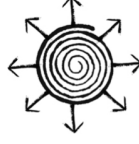
Onu aralarına yerleştirdi ve Theon eğilip yüzünü avuçlarının içine alırken, kız göğsüne yaslandı. "Tessa? İyi misin?"

Hâlâ titriyordu, başı Luka'nın omzuna düşmüştü. "Sen benimsin," diye fısıldadı, gözleri kapanmıştı.

Theon bakışlarını Luka'ninkine çevirdi ve ikisi de kollarını kaldırıp bileklerine dolanan karmaşık İşaret'i gördüler. Tessa'ninkiyile aynıydı, kusursuz ve kusursuzdu.

Theon bir kez daha Luka'ya baktı ve onun kolunu kavrayarak, "Karımızı eve götürelim," dedi.

37

THEON

"Bundan emin misin?" diye sordu Luka, Faven Sarayı'nın kapılarının dışında dururken.

"Geri dönmek için biraz geç değil mi sence?" diye yanıtladı Theon, ceketinin kollarını düzeltirken. "Lordluk onaylanana kadar bileğinin kapalı kaldığından emin ol."

Luka, "Bunu asla kabul etmeyecekler," diye uyardı. "Kendilerini kandırılmış ve manipüle edilmiş hissedecekler. Babanın gölgesi dışında kurmaya çalıştığın tüm ilişkiler bozulacak ve onarılamaz hale gelecek."

"Belki," diye onayladı Theon, kapılar açılıp beş Achaz nöbetçisi onlara eşlik etmek üzere belirdiğinde doğruldu.

Ama bu noktada riske girmeye hazırdı. Krallıklar bile yıkılmıştı. Devram'ın durumu onarılamayacak durumdaydı. Fakat hedefleri değişmişti. Artık hiçbir şeyi düzeltmek istemiyordu. Baştan başlamak istiyordu ve bu, sert önlemler alınmadan ve kesin çizgiler çizilmeden gerçekleşmeyecekti.

Tessa yakınlardaydı ve kararlaştırılan zamana kadar bekliyordu. Hemen orada olması, şu anda istemediği bir dikkat dağıtıcı olurdu. Kendisi için değil, diğer hükümdarlar için de. Ama bağıın aşağısında, volta atıp huzursuzca dolaştığını hissedebiliyordu. Luka'nın mağarasında kalıp zamanı geldiğinde buraya Seyahat etmesini tercih ederdi, ama bu kesinlikle Luka ile ayrılmaları için çok uzaktı. Bu İşaret'in sınırlarını bir an önce anlamaları gerekiyordu.

Hiçbiri o Birlik İşareti'nin dün ona ne kadara mal olacağını fark etmemişti, yoksa tamamlamak için beklerlerdi. Pişman olmadığına yemin etti ve bu sabah ondan çekmiş, rezervlerini en azından günü atlatacak kadar doldurmuştu. Eğer işler bugün kızırsa Muhafız Tahvili onun için Luka'dan çekecekti ama Tessa'yı buraya o kadar bitkin bir şekilde getirmeleri mümkün değildi. O İşaret, Kaynak İşaretleri kadar bitkindi ve bu mantıklıydı. Onlara verdiği Üçlü Birlik İşareti, tıpkı Kaynak İşaretleri gibi ruhlarının karmaşık parçalarını birbirine karıştırmıştı. Aradaki fark, Üçlü Birlik İşareti'nin bunu yapmasıydı. Diğer İşaretleri kaba bir şekilde manipüle etmek için değildi. Bu yüzden bitkin ve bitkin olmasına rağmen, acı ve kusmanın fiziksel yan etkileri olmamıştı.

"Teşekkür ederim," dedi Theon, bir gardiyan içeri girmesi için kapıyı açtığında gergin bir şekilde. Adamın gözleri bir anlığına büyüdü, sonra tekrar dikkat kesildi.

Luka'yla yan yana, derme çatma toplantı odasına girdiler ve rahat bir nefes aldı. Bir yanı babasının burada olacağını tahmin ediyordu ama Arius koltuğu boştu. Leydiler, Rordan'la birlikte buradaydı ama Leydi Isleen'in Kaynağı yoktu. Bu tuhaftı.

Bakışları yöneticilerin arasında kaydı, Anala Hanım'ın bakışlarını diğerlerinden bir saniye daha uzun tuttu, sonra Arius koltuğuna oturdu, arkasına yaslandı ve bekledi.

"Nerede o?" diye sordu Rordan soğuk bir şekilde.

"Eşleşmemin bu çağrıya katılması gerekeceğini bilmiyordum," diye cevapladı Theon, ayak bileğini kaldırıp dizinin üzerine koyarken.

"Benim kastettiğim o değil, bunu sen de biliyorsun," diye karşılık verdi Achaz Lordu.

"Ama bu çağrının sebebi buydu," dedi Theon umursamazca. "Herkesi lordumun durumu hakkında bilgilendirmek için. Yine de, haftalardır durumu bildiğiniz ve tüm Leydilerin bizimle bir araya gelmesini beklediğim için biraz kafam karıştı."

Kyra'nın dudaklarının onaylarcasına kıvrıldığını gördü ve şüphelerinin haklı olduğunu anladı. Hepsinin toplanmasına gerek yoktu. Kyra hiçbir şey söylemedi ve diğer Hanımların sorularını dile getirmelerine izin verdi.

"Neyden bahsediyor?" diye sordu Celeste Hanım. "Tek gereken, yerine getirilmiş bir Eşleşme Birliği'nin kanıtıydı. Her şey önceden kararlaştırılmıştı. Hepimizin orada bulunması gerekmiyordu."

"Hafifletici sebeplerden dolayı, hepimizin sürecin bir parçası olmamızı sağlamanın akıllıca olacağını düşündüm," diye cevapladı Rordan, parmakları sandalyesinin kollarını daha sıkı kavrarken.

"Planlanan toplantımızı kaçırdığım için özür dilerim," dedi Theon. "Bazı komplikasyonlar yaşandı."

"Hangi toplantı?" diye sordu Falein Hanım.

"Eşleşmemi onaylayacak ve lordluğumu ilan edecek olan," diye masumca cevap verdi.

"Rordan mı?" diye sordu erkeğe dönerek.

"Zamanlar çalkantılıydı," diye çıkıştı. "Maya krallığındaki sorunlarla uğraşıyordu. Bu acil bir durum değildi—"

"Acil değil miydi?" diye araya girdi Theon. "Krallığımdaki insanlar aylardır belirsizlik içinde. İşleri ben yürütüyorum. İlerleyen ve ihtiyaçlarının karşılandığından emin olan benim. Bu lanet olası toplantılara çağrılan benim. Gerçek şu ki, bazı şeyleri ancak o unvanla birlikte adıma geçirebildiğimde yapabiliyorum."

"Bu kolayca düzeltilebilir," diye araya girdi Leydi Kyra. "Bir kibrit mi yedin Theon?"

"Evet," dedi dişlerini gıcırdatarak.

"Peki Felicity nerede?" diye sordu Rordan, gözlerinde bilgili bir parıltıyla.

"Maalesef Bayan Davers'ı Celeste Malikanesi'nden beri görmedim," diye yanıtladı Theon, pişmanlık dolu bir tavırla. "Sanırım eski Malikane Annesi ortaya çıkıp bize saldırdığında siz yoktunuz. Malikanenin çok acı çektiğini biliyorum ve o saldırıdan beri birkaç genç Peri'nin kayıp olduğu söylendi."

Leydi Candra, size yardımcı olabileceğimiz bir şey varsa lütfen bize bildirin. Bayan Davers'a gelince, çok korkmuştu ve yükümlülüklerinden kurtuldu."

"Eğer o senin eşinse bu nasıl mümkün olabilir?" diye sordu Serafina Hanım.

Theon dikkatini ona çevirdi ve kadın... perişan görünüyordu. Sanki yas tutuyor ve burada olmak istemiyormuş gibi. "İyi misiniz Leydi Isleen?" diye sorarken buldu kendini.

"Elbette öyleyim," diye karşılık verdi çenesini kaldırarak. "Soruyu cevapla."

"Bayan Davers ile bir sözleşmem vardı ama yerine getirilmedi," diye yanıtladı. "Dediğim gibi, rolü üstlenemeyeceği anlaşıldığında yükümlülükten kurtuldu."

"O zaman gereken eşleşmeyi yapamıyorsun," dedi Rordan zafer kazanmış bir tavırla.

"Ben öyle bir şey söylemedim," diye karşılık verdi Theon.

Achaz Lordu, kenarda duran Luka'ya baktı. Alaycı bir tavırla, "Siz ve Mors'un sonunda olaya dahil olduğunuzu itiraf etmeniz beni şaşırtmaz, ancak ne yazık ki o Match bir varis kabul etmeyecek ve yükümlülüklerinizi yerine getirmeyecektir," dedi.

Keşke bilseydi.

Theon, düz bir gülümsemeyle karşılık verdi, ceketinin iç cebine uzanıp bir belge çıkardı. Belgeyi Anala Hanım'a uzatırken, "Luka da bir Match aldı. Yine hafifletici bir sebep. Ama ben de gerekli kanıtı getiriyorum," dedi.

Kyra kağıdı açtı ve avucunu kağıdın üzerine koydu, gücü belgenin sahte olmadığını kanıtlayan büyülü imzayı okudu.

"Her şey yolunda görünüyor," dedi Leydi Kyra. "Bir Eşleşme Birliği yapıldı ve kanıtları sunuldu. Anlaşmaya varıldığı gibi şartlar yerine getirildi. Tebrikler, Arius Lord. Hoş geldiniz. Hükümdarlığınız, bakımınızdakiler için verimli olsun."

Diğer Hanımlar da aynı şeyleri mırıldanıyordu ve Theon bunun gerçekten bu kadar basit olduğuna inanamıyordu.

Yıllarca süren hayal ve entrikalardan sonra. İşkence ve kararlılık. Bu onundu.

Arius Krallığı.

O, Arius Lorduydu.

Doğruldu, yapacağı her şeyin ağırlığı üzerine çökerken ayağını tekrar yere bıraktı.

Luka, tahvili indirirken çelişkili duygularını açıkça hissederek, "Planları hâlâ değiştirebiliriz," dedi.

Hayır, diye yanıtladı Theon. İlerliyoruz.

"Birlik işareti taşımıyor. Ver onu bana," dedi Rordan öfkeyle, ayağa kalkıp belgeyi Kyra'nın elinden çekip alırken.

"Tamamdır Rordan," dedi, sesi sert ve ölümcül bir tona bürünerek. "Bu andan önce her şey kararlaştırılmıştı. Sen de bizimle birlikte bu yükümlülüğü imzaladın. Bu yasal ve bağlayıcı. Kanunları ve adaleti korumakla görevli krallık olarak, bunu herkesten çok sen anlamalısın."

Theon ayağa kalktı, ceketini çıkarıp sandalyesinin üzerine örttü. "Eşsiz durumumuz nedeniyle biraz yaratıcı olmak zorundaydık. Birleşik İşaret'in olağan yeri, eşimin üzerindeki başka bir İşaret'tir," dedi Theon ve sol kolunun kolunu geriye doğru kıvırmaya başladı.

Rordan başını hızla kaldırdı, gücü dalgalanıp etrafında kıvrıldı. "O senin eşin olamaz. Bu kabul edilemez."

"Bu zaten yapıldı," dedi Theon.

Rordan, Anala Hanım'a döndü. "Bunu kabul ediyor musun?" Gözleri diğerlerine kaydı. "Onu karısı olarak aldı!"

"Olan oldu," dedi Kyra fazla sakin bir şekilde. Gücü yavaşça ortaya çıkarken Kaynağı da öne çıktı ve kendi alevlerini ekledi.

"Kesinlikle hayır," diye homurdandı Rordan. "Bu, varlığımızın tüm dengesini bozuyor."

"Tüm şartlarını kabul ettim ve her lanet olası çemberden atladım," dedi Theon, karanlığı zırh gibi yerine otururken ve Luka ona daha da yaklaştı.

Rordan diğer Hanımlara döndü. "Kaynağını Eşi olarak almış. Bunu kabul edilebilir buluyor musunuz?"

Celeste Hanım'ın gözleri fal taşı gibi açılırken, Serafina Hanım'ın umurunda bile değildi. Falein Hanım ilgiyle başını eğdi.

İşte o zaman akıllı fırtına, Theon bağı gönderdi, sesler yükseldi ve tartışmalar başladı.

Bir gök gürültüsü o kadar şiddetli duyuldu ki etraflarını titretti ve herkes ayağa kalkarken Theon gülümsedi. Luka da ceketini çıkarıp Theon'un kiyle birlikte Arius sandalyesine koydu. Hava enerjiyle çıtırdıyordu ve odadaki herkesin gücü, kısıtlama ve kargaşayla titriyordu. Çünkü Kaos her zaman daha fazlasını isterdi ve bu odadaki insanlar Devram'ın en güçlüleri arasındaydı.

Ama o daha da fazlasıydı.

"Neler oluyor?" diye sordu Celeste Hanım.

Theon ellerini ceplerine sokup topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Karımız burada," dediğinde gülümsemesi saf ölüm ve şiddet içeriyordu.

Odanın kapıları ardına kadar açıldı, parlayan karanlık bir sis ve ışık fırtınası içeri akın etti ve Tessa tam ortasından hızla ilerledi. Elbisesi yumuşak krem rengiydi ama bu sadece taban kısmıydı. Oniks ve gece mavisi girdaplar elbiseyi süslüyor, odanın loş ışığında parılıyordu. Kumaş göğsünün üzerinden geçerek göğüslerini örtüyor, gövdesini çıplak bırakıyor ve kalçalarında toplanıp eteğine dökülüyordu; eteğin bir tarafındaki derin yırtmaç neredeyse uyluğunun tepesine kadar uzanıyordu. Saçları açıktı, arkasında bir yığın altın tel vardı ve çıplak ayakları her adımda gücünün izlerini bırakıyordu. Yayı göğsüne dolanmıştı ve Nylah ile Roan yanlarında sinsice dolaşıyorlardı.

Önlerinde durduğunda oda tamamen sessizleşti ve Theon bile gözlerini iki kez kırıştırdı çünkü tüm işaretleri açık teninde altın gibi parlıyordu. Bileğindeki Üçlü Birlik işareti hariç her biri. O, beyaz, siyah ve gece mavisi ışıltılar saçıyordu.

Menekşe rengi bakışları hepsinin üzerinde gezindi, kadınlar gergindi ve güçleri hala oradaydı. Dudakları

yavaşça kıvrılarak gülümsedi, yaklaştı ve adam onu hissedebiliyordu. Gücünün almak istediğini hissetmişti. Ona en ufak bir özgürlük verdiğini hissetmişti.

Ona bir tutam karanlık gönderdi, kulağının etrafına dolanmasına izin verdi, ejderha ateşi bileğini yakaladı ve onu kendine çekerek aralarında durmasını sağladı. Bakışları Luka'dan Theon'a kaydı, orada bir soru vardı.

Theon bir kez başını salladı, elini alıp dudaklarına götürdü ve parmak uçlarına bir öpücük kondurdu. Derin bir nefes aldı ve diğer yöneticilere doğru döndü.

Üçü de krallığın geri kalanına karşı.

"Bunun anlamı ne?" diye sordu Rordan, sonunda sesini yeniden bularak. "Aniden dramatik bir his için Kaynağına mı ihtiyacın var?"

"Ben onu sıradan işleri halletmesi için gönderdim," dedi Tessa, parmaklarını Roan'ın yanında otururken kürkünün arasına sokarak.

Rordan ona dik dik baktı. "Olabileceğin şey yerine, sıradan bir Kaynak olmayı seçtin. Ne kadar hayal kırıklığı."

"Yanlış duymuş olmalısın," diye cevapladı, etrafındaki güç yavaşça teninde sürüklenip kayıyordu. "Kaynağımı önüme gönderdim."

Achaz Lordu alaycı bir tavırla, "Artık Kaynağın o mu?" diye sordu.

"İşi istemiyorsan," dedi ve Theon onu göremiyordu ama onu her zaman dizlerinin üzerine çökerten o karanlık gülümsemesini biliyordu. Elini kaldırdı, avucunda bir fırtına belirdi ve bir kasırgaya dönüştü. "Kaos seçmez."

Hediyelerinin hafif çekişini hissetti, ama herkes de aynısını hissetti. Kadınların dudaklarından çıkan hafif nefeslerden ve Rordan'ın çenesinin nasıl sıkıldığından anlayabiliyordu. Onlardan... bir şeyler alabilir miydi? Herhangi bir Miras'tan?

"Yeter," diye çıkıştı Rordan. "Üçünüz de belli ki bizi kandırmak için buraya geldiniz. Ne oldu?"

"Çağrıldığım için geldim," diye yanıtladı Theon. "Böyle bir isteği reddetmeye en son çalıştığım da, nöbetçiler tarafından eşlik edilmişim. Dahası, bu toplantının amacı, hem Eşliğimin hem de lordluğumun durumuydu ve ikisi de ele alındı."

"Aldatıcı bir şekilde," diye hırladı Rordan. "Sen... O... Tessalyn senin siktiğimin karısı olamaz. Ve onun... Bu, krallıkların doğasını altüst ediyor," diye devam etti, kelimeleri geveleyerek.

"Çünkü o güçlü mü?" diye sordu Theon.

"Evet."

"Çünkü o, bu odadaki çoğu kişiden daha güçlü?"

"Evet," diye tekrar çıkıştı

"Bu geçerli bir nokta," dedi Theon. "Bunu düzeltsen iyi olur, zeki fırtına."

"Theon..." dedi Kyra çekinerek.

Bakışlarını onunkine dikti ve ona güven verici bir gülümsemeye baktı. "Biz sadece Devram yasalarına uyuyoruz, Leydim. Bu yasalara göre, bir soyun en güçlüsü o krallığın tahtını elinde tutacaktır."

"Bu durumda," diye araya girdi Tessa, parmakları Roan'ın tüyleri arasında sürekli esneyip düzelirken. "Arius koltuğu için Theon St. Orcas'a meydan okuyorum."

Birkaç Hanım'dan nefes nefese bir ses duyuldu, ama Theon Rordan'ı izliyordu. Hiçbiri nasıl tepki vereceğini bilmiyordu ve Tessa'yı ikna etmek biraz zaman almıştı. Hiçbir şeye hükmetmek istemiyordu ama Devram'da bir değişim görmek istiyordu. Bunun sonsuza dek sürmesi gerekmeyeceğine söz vermişti. Şimdilik, planını daha da detaylı anlatırken.

Oda sessizliğe gömülmüştü ve sonunda Falein Hanım, "Cevabınız nedir, Lord St. Orcas? İkili mi, yoksa taviz mi?" diye sordu.

"Tessalyn Ausra'ya hak veriyorum," dedi Theon kenara çekilerek. "Oturun, Leydim."

Arkasını döndü, bakışları onun gözlerine kilitlendi.

Başını eğmedi veya belinden eğilmedi. Hayır. Bu asla yeterli olmazdı. Theon, Fae'nin Miras için yaptığı gibi tek dizinin üzerine çöktü ve karşısındaki Luka da aynısını yaptı.

Koltuğa otur, Tessa, diye bağırdı Theon, ona bakarken.

Bakışları Luka'ya kaydı. İfadesi ifadesiz kaldı ama sesi de bağıın üzerinden aşağı doğru kaydı. Yalnız değilsin, ışığım. Bir ayağın diğerinin önünde.

Tam da bunu yaptı, çenesini kaldırdı ve dönüp Arius koltuğuna oturduğunda, Rordan'ın öfkeli bakışlarını hiç ayırmadı.

"Demek ölümü seçtin," dedi Achaz Lordu, sesi öldürücüydü.

"Ve ölüm beni seçti," diye cevapladı ve Theon, büyüsüne biraz daha hakim olduğunu hissetti. Tenindeki o altın işaretlerin daha da parladığını izledi. Gözlerindeki Kaos'un daha hızlı döndüğünü izledi. Biraz daha rahatladığını gördü.

Onun kendisine ait olanı almasını izledim.

Luka ile birlikte ayağa kalktılar, Luka çenesini eline dayayıp Rordan'ı izledi. "Bir hikaye dinlemek ister misin?"

"Hayır," diye çıkıştı Achaz Lord.

"Her şeyde bir denge olmalı," diye devam etti onu duymazdan gelerek. "Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Ateş ve gölgeler. Gökyüzü, denizler, alemler. Peki ya insan sahip olmaması gereken bir şeyi aldığında ne olur? Göz diktiği alemi aldattığında? Kader Tanrılarını benim kadar çok çağırdığında?"

Hanımlar yavaşça Rordan'a döndüler.

"Neyden bahsediyor, Rordan?" diye sordu Serafina Hanım.

"Hiçbir şey bilmediği bir şey," diye karşılık verdi. "Arius Krallığı'nın başına saf bir çocuğu getirmişler."

"Ve Achaz tahtını hain bir hırsız tutuyor," diye karşılık verdi Tessa. Sonra keskin bir gülümsemeyle ekledi, "Şimdilik."

"Benden daha güçlü değilsin," diye tısladı Rordan. "Bana meydan okuyup kazanamazsın."

Tessa sadece gülümsedi. "Bir Leydi olarak, diğer Leydileri suçlarınızdan haberdar etmeyi görevim olarak görüyorum. Güçlü Perilerin nereye kaybolduğunu biliyorlar mı? Sirana Villaları'ndaki bebekleri, güçleri geliştiğinde avlamak için nasıl işaretlediğinizi biliyorlar mı? Bir sonraki sefer onlardan almak için size ait olmayan bir şeyi aldığınızı biliyorlar mı? Beni de aynısını yapmak için kullanmayı planladığınızı biliyorlar mı?"

"Peki şimdi ne olacak?" diye alay etti Rordan. "Her şeyi onun için mi alacaksın? Hepsi Arius adına, değil mi? Şimdi sen de sonunda onun başına gelecek olan kaderin aynısıyla yüzleşeceksin."

Kör edici beyaz ışık parıldadığında Theon küfretti ve Luka ile aynı anda Tessa'ya doğru atıldı. Ama Tessa ayaktaydı, gücü onları ve Leydileri koruyordu. Işık söndü ve Theon görüşünü yeniden kazanmaya çalışarak gözlerini kırptırdı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Luka, gözlerini kaydırıldığı ve henüz göremediği şeyi gördüğü belliydi.

Theon kurtların hırlayıp ısırıldığını duyabiliyordu ve sonunda tekrar görebildiğinde, kendisini meleklerle dolu bir odada buldu. Tüylü kanatlar ve çekilmiş silahlarla savaşçılar, savaşa hazır bir şekilde dizilmişlerdi ve Rordan'ın yanında Dexter duruyordu.

"Çok büyük hayal kırıklığına uğradım Tessie," diye iç çekti Dex. Ona doğru bir adım attı ama Nylah oradaydı, kocaman çenesini şaklatıyordu. Tiksintiyle dudaklarını büktü. "Sana her fırsatı verdim ve sen yine de... bunu seçtin. Bu ihanet için Achaz'dan merhamet dilemek zorunda kalacaksın."

"Azap Çukurları'nda Arius'u karşıladığında istediğin kadar merhamet dileyebilirsin," diye yanıtladı, daha önceden taktığı okunu yavaşça yayına kaldırarak. Rordan hepsini kör ettiğinde oku çağırılmış olmalıydı. "Ama onun sonsuzluğunun sana azap olmasını sağlayacağım."

Oku fırlattı, ancak Dex, ok isabet etmeden hemen önce yola çıktı. Bunun yerine, başka bir serafa çarptı. Varlık, kül ve közden başka bir şeye dönüşmeden önce donup kaldı.

"Öyle olsun," diye alay etti Rordan. Kadınlara döndü. "Bir savaş başlattı ve bunun bedeli krallıklarınız olacak." Sağındaki meleklerle bakarak, "Hepsini öldürün," diye ekledi.

Sonra, melekler saldırırken, bir ışık portalından geçerek gözden kayboldu.

"Şaka yapıyor olmalısın," diye homurdandı Luka, yaklaşan bir savaşçıya ejderha ateşi fırlatırken. "Bugünün böyle geçmesini beklemiyordum."

"Ben de," diye mırıldandı Theon, büyüsünden kısa kılıçlarını çekerken.

Hanımlar ve Kaynakları da savaşıyordu, ama önce ayrılan Serafina Hanım oldu. Bir portal oluşturup içinden kaybolmuştu. Güçlüydü ama Kaynağı da kayıptı.

Tessa'nın ışığı avucundan yayılırken, Theon bir saldırıyı engellemek için kılıcını kaldırdı. Melek çığlık attı ve Tessa'nın bağ üzerinden titrediğini hissetti. Gücü tükenen rezervlerini dolduruyordu.

Devam et fırtına, dedi bağın aşağısına. Luka, onunla kal.

Tartışmaya fırsat bulamadan, diğer Leydilerin yanına doğru ilerledi. Teker teker gitmelerini söyledi. Daha sonra tekrar toplanıp strateji belirleyeceklerini söyledi. Kyra en son, alevleri kanatlarını yakarken, Theon bir seraph'ın göğsüne bir bıçak sapladı.

"Devrime hoş geldin." derken, kehribar rengi gözleri onun gözlerine kenetlendi.

Sonra Kaynağını bir ateş portalından geçirdi.

Döndüğünde sadece birkaç melek kalmıştı. Kurtlar birini indirdi ve Luka, Tessa'nın yanında kollarını kavuşturmuş bir şekilde geride duruyordu.

Gücünün onu yutmasına izin verirken. Seraflar, damarları alevlenirken çığlık attılar, altın iplikler derilerinde çıtırdadı. Burunlarından, ağızlarından ve kulaklarından kan damlıyordu.

Tessa'nın ayakları yerden kesilmişti, kurtları etrafında dönerken iki melek sonunda yere yığıldı. Ölmüşlerdi, ama Nylah ve Roan yine de atılıp boğazlarını kestiler.

Luka'ya bir bakış ve baş sallamayla, her biri güçlerini ona gönderdi, büyüsüne karışmasına ve tenine değmesine izin verdi. Döndü, başını yana eğerek onları inceledi, gözleri ve işaretleri parlak bir şekilde parlıyordu.

Geri dönme zamanı geldi, küçük fırtına, diye ikna etmeye çalıştı Theon.

Luka, "Eve gitme zamanı geldi" diye ekledi.

Bu sözler üzerine gözlerini kırıştırdı, birkaç saniye sonra ayak parmakları yere değdi. Geri çekilip, büyüsüyle boğuşup kontrolü geri almasına izin verdiler, ihtiyacı olursa müdahale etmeye hazırıldılar. Sonunda rahatladı, omuzları içe doğru çöktü ve titrek bir nefes aldı.

Luka önce ona uzandı ve çenesini başparmağı ve işaret parmağının arasına aldı. "Döndün mü bebeğim?"

Başını sallayıp ona doğru bir adım attı. Kolları onu sardı ve sıkıca kavradı. Başını göğsüne yaslayarak Theon'un bakışlarını yakaladı.

"İyi misin? Rezervlerin dolu mu?" diye sordu Theon.

İçini çekip başını salladı. "İyiyim Theon."

Yanlarına giderek, "Hadi eve gidip temizlenip gidelim. Ben mutfağa yemek hazırlatayım," dedi.

"İğrenç bir şey değil," diye tekrar iç çekti, adam başının tepesine bir öpücük kondururken.

Tereddüt etti. Yemekle ilgili değildi. Onunla daha sonra ilgilenecekti ama...

"Akropolis'teki müstakil eve gidiyoruz, Tessa," dedi. "Luka bu sabah gidip boş olduğundan emin oldu."

Ona baktı. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Sen uyurken."

"Ama bu sadece geçici," diye ekledi Theon. "Arius Evi'ne dönebileceğimizden emin olana kadar."

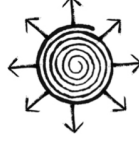
Uzun bir süre ona baktı, alt dudağını ürperterek. "Hâlâ evin kendi bölümüm mü olacak ve seni sadece istediğim zaman mı göreceğim?" diye sordu sonunda, kirpiklerini kırıştıtırarak.

"Ah, küçük fırtına," dedi alçak sesle homurdanarak, Luka'nın kolunu kavrarken, adam kıkırdadı. "Sanki artık benden saklanabilirmişsin gibi."

"Ama koşabilirim," diye mırıldandı, gözlerinde yaramazlık dansı vardı.

"Lütfen yap," diye cevapladı. Yaklaşarak ekledi, "Ama seni yakaladığımda olacaklardan ben sorumlu değilim."

38

TESSA

Çamurda dizlerinin üzerinde durduğu yerden gözlerini kırptırdı. Elleri sırtındaydı ve boğazında kalın bir metal şerit vardı. Göremiyordu ama hissedebiliyordu. O şeyin, Dex'in o gün dağlarda bileğine taktığı ve gücünü emen kelepçeyle aynı malzemeden yapıldığını biliyordu. Onu çıkarmak için üç farklı İlk Tanrı'nın kanı gerekecekti ve şu anda onu hem zapt ediyor hem de zayıflatıyordu.

"Tessa," diye hırıltılı bir sesle söyledi Theon. Birkaç adım ötedeydi ve o da dizlerinin üzerindeydi. Yanına bastırıldığı elinin altından kan sızıyordu. "Onları dinleme. Sakın—"

Arkasında bir melek belirince bir küfür savurdu, yumruk diğer tarafına indi.

"Theon!" diye bağırdı, ayağa kalkmaya çalışırken bir el boğazındaki tasmayı kavradı ve onu geriye doğru çekti.

"Yeterince yaptın," diye tısladı Dex. "Achaz aşkına, olduğun yerde kal ve temizlemem gereken pislikleri çıkarmayı bırak." Ona dik dik baktı, Dex de sırıttı. "Bu tavrın anlamsız. Etrafına bak. Zaten kaybettin."

Gözleri sahneyi taradı, o... katliamı gördü. Tam bir katliamdı. Parçalanmış bedenler ve kanlı toprak. Seraflar, ölenlerin arasında hareket ediyor, ölülerin orada kalmasını sağlıyordu. Hâlâ hayatta olan bazı Mirasçılar vardı ama hiçbirinin Arius'un Mirası olmadığından emindi.

Anala Hanım'ın parlak kızıl saçlarını fark edince nefesi kesildi, kehribar gözlerindeki ışık kaybolmuştu. Kaynağı

yakınlardaydı, yanında da kolunu uzatmış başka bir kadın vardı...

Luka.

Luka ve Xan, diz çöktükleri yerde, boyunlarında aynı beyaz taştan tasmalar takmış bir şekilde kenarda duruyorlardı. Luka'nın gözleri onun üzerindeydi ve Luka, Xan'ın Theon ile karısı arasında bu kadar... çaresiz bir şekilde baktığını ilk kez görüyordu. Karısı ve Vesayeti. Xan'ın bakışları, onlara uzanan kadına odaklanmıştı.

Bir melek Dex'in önünde durup hazırol pozisyonuna geçti.

"Konuş," diye bağırdı Dex.

"Her yerde aradık ama bulamadık" diye bildirdi melek.

"Orada olmaları gerekiyor. Yeraltını o yönetiyor."

Aman Tanrım! Axel'ı arıyorlardı. Axel ve Kat—

Bakışları, yüzüstü itildiği Theon'a kaydı. Serafin çizmesi sırtındaydı ama yine de mücadele ediyordu. Gücü tamamen tükenmiş olmasına rağmen yine de savaşıyordu. Aralarında henüz bağlanmamış tek kişi oydu.

"Yakmanın bir anlamı olmayacak," diye mırıldandı Dex.

"Karısının ateşi kontrol ediyor. Zaten ölmesi gereken tek kişiler vampir ve çocuk."

"Hayır!" diye bağırdı Tessa, bir kez daha ayağa kalkmaya çalışarak.

"Sabrımı zorluyorsun, Tessa," diye hırladı Dex, elini yakasından saçlarına doğru kaydırıp, sertçe yumrukladı ve çekti.

"Hadi gidelim," diye bağırdı Tessa. "Dex, lütfen! Aynalı bir kapı kullanacağız ve ben de Achaz'a gönüllü olarak gideceğim. Ben de—"

"Hayır!" diye hırladı Luka. "Hayır, yapmayacaksın."

"Yeter! Hepiniz!" diye bağırdı Dex. "Bu lanet olası bir pazarlık değil. Achaz'ın buraya gelebilmesi için bu diyardan tüm bir Birinci soyunun yok edilmesi gerekiyor. Arius soyundan geriye üç kişi kaldı." Tessa'ya baktı. "Sen başkasın ve sayılmazsın, ama bu iş bitince Achaz'ın içeri girmesine izin vereceksin."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Hayır, yapmayacağım. Ben —"

Önüne çömeldi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Sanki bir seçeneğin varmış gibi davranıyorsun. Sana kaç kez bir şans vermeye çalıştım? Kaç kez sana yardım etmeye çalıştım?" Başını çevirmeye zorlayarak eğildi ve fısıldadı: "Ve şimdi, hepsinin senin suçun olduğunu bilerek, Kaos asla hüküm süremez, onların ölmesini izleyebilirsin."

Ve melek Theon'un sırtına bir bıçak sapladığında çığlık attı ve Theon hareketsiz kaldı.

"Tessa, selam. Küçük fırtına, iyisin."

Sesi her şeyi bastırdı ve gözleri aniden açıldı. Theon ve Luka ona doğru eğilmişlerdi ama kadın, Theon'a doğru atılıp kollarını boynuna, bacaklarını da gövdesine doladı. Gözyaşlarını boynuna gömerken yanaklarından aşağı akıyordu ve boğazındaki acıya bakılırsa çığlık attığından şüphesi yoktu.

"Sakin ol, güzelim," diye mırıldandı, onu daha da sıkı tutarak.

Luka da oradaydı, eliyle saçlarını düzeltiyordu ve nefesini toparlayınca dönüp ona baktı. Başını Theon'un omzuna yaslayan Luka, uzanıp başparmağıyla gözyaşlarını sildi. Bir ara, üzerine bir battaniye örtmüş ve pantolon giymişti. Yatağa girdiklerinde hepsi çıplaktı.

Şehir evinin üçüncü katındaydılar; Felicity'yi burada bulduğundan beri buraya hiç gelmemiş olmasına rağmen, odanın tanıdık havası bir şekilde rahatlatıcıydı. Günün yorgunluğuyla buraya geri dönmüşlerdi. Yemekler söz verildiği gibi hazırlanıp teslim edilmişti ve tanrılara şükürler olsun ki açlıktan ölüyordu. Kızarmış domuz eti, salata, pilav ve ekmek. Her şey lezzet doluydu ve buraya ilk geldiğinde servis edilenlerden hiçbir farkı yoktu. Theon ve Luka planları

tartışırken kanepede uyuyakalmıştı. Uyanık kalıp onların bir parçası olmaya çalışmıştı ama bir anda kendini sıcak bir yatakta Luka'nın göğsüne yaslanmış halde buldu.

"Söyle bize, Tessa," dedi Luka yumuşak bir sesle, saçlarını toplayıp omzunun üzerinden geriye doğru atarak.

"Başarısız olacağız," diye fısıldadı. "Tekrar tekrar sahip olduğum tek vizyon bu. Değişiyor ama önemli olacak kadar değil. Ya ben ölürüm ya Theon, sonra da herkes... Hepimizin hayatta kaldığını bir kez bile göremiyorum."

"Gelecek sürekli değişiyor," dedi Theon, hâlâ ona tutunmasına izin vererek.

"Biliyorum," dedi, kulağının altında adamın kalp atışlarını dinleyerek. "Bunun kanıtlarını gördüm ama bu farklı. Hep aynı yerde. Hep aynı şekilde başlıyor. Ve bu sefer Axel'in çocuğunu arıyorlardı. Luka ve Xan yakalandı. Boğazımda tasma vardı ve sen..."

"İyiyim," diye yatıştırdı onu, kadın ona tekrar sıkıca sarıldığında. "İyi olacağım. Bir planımız var, hatırladın mı? Hadi kalkıp kahve yapalım. Bize her şeyi anlatabilirsin."

Yarım saat sonra, ellerini buharı tüten bir kupaya dolamış bir şekilde tezgahta oturuyordu. Adamlar, o vizyonun aylar içinde nasıl değiştiğini anlatırken, iki yanında onu dinliyorlardı. Önce Theon'un onu öldürmesiyle başladı, sonra onun Theon'u öldürmesiyle devam etti ve şimdi de bu.

"Achaz neden buraya gelmek için bu kadar istekli?" diye sordu Theon. "Devram'ın yaratılmasının üzerinden yüzyıllar geçti."

Başını iki yana salladı. "Burada bir şey istiyor ama sanırım hepsi bu kadar değil. Amacının diyarları yönetmek olduğuna inanıyor. Hepsini."

"Onu vizyonlarında mı gördün?"

Kahve fincanına dikilmiş gözlerini bir an olsun ayırmadan tereddüt etti.

"Tessa," dedi Luka, onun söyleyeceklerinden hoşlanmayacağını bildiğini belli eden bir sesle.

"Evet, onu vizyonlarda gördüm, ama aynı zamanda... aynada onunla konuştum," diye cevapladı.

"Ne yaptın?" diye sordu Luka, aynı anda Theon, "Ne zaman?" diye sordu.

"Rordan'la birlikteyken. Luka'nın mahkemeye geldiği gündü."

Luka, "Çatı katındaydın ve gittin," diye anımsadı.

Başını salladı. "Ve Pantheon'a gittim, aynaya giden yolu buldum ve onu aradım."

"Tanrılar aşkına, Tessa," diye mırıldandı Theon, elini yüzünden aşağı doğru silerek. "Sen..."

Bunu beklerken yüzünü buruşturdu.

Dürtüsel.

Vahşi.

Kaotik.

"Çok korkusuz," diye tamamladı Theon sonunda ve başını hızla kaldırdı.

"Ama lütfen şu lanet aynalara tanrıları çağırmayı da bırak," diye ekledi Luka, daha fazla kahve almak için ayağa kalkarken.

Şaşkınlıkla ona baktı. "Neden?"

"Çünkü beni gerginleştiriyor," diye mırıldandı, kadın da homurdanarak güldü.

"Diğerlerine bir mesaj gönderdim," dedi Theon. Eli uyluğundaydı, parmak uçları dalgın dalgın çıplak tenini aşağı yukarı gezdiriyordu. Buraya geldiklerinde üzerinde sadece kısa bir cüppe vardı.

"Öyle mi?" diye sordu Tessa, Luka'nın biraz portakal ve hamur işi toplamasını, ardından buzdolabından küçük bir kase haşlanmış yumurta çıkarıp tezgaha getirmesini izlerken.

Theon, "Gücü nasıl aktaracağımızı bulmamız gerekiyor" dedi.

Başını salladı, Luka'nın portakal soyup ona elle dilimlemesini izledi. "Dagian'dan mı?" diye sordu.

"Öncelikle evet," diye yanıtladı Theon. "Razik, Xan ve Tristyn en bilgili olanlar. Kat'i çağırdım ama Axel doğum sancıları konusunda çok endişeli."

Tessa tekrar başını salladı. "Mantıklı," dedi turuncu elbisesinin arasından.

"Ama bundan daha fazla bahsetmeden önce dün hakkında konuşmamız gerekiyor."

Kaşlarını çatı. "Ne olmuş yani?"

"Lanet olası bir görüntüydün, Tessa," diye fısıldadı. "Ama bir an vardı ki sen—Sen..."

"Gücümü çektiğini hissettim," dedi Luka, mikrodalgaya bir tabak pastırma koyup çalıştırırken. "Diğer Hanımlar da hissetti. Rordan da."

"Onlardan da yararlanabilir misin? Tıpkı benden aldığın gibi? Yedeklerini doldurmak için mi?" diye sordu Theon.

Tessa başını iki yana salladı, düşündü. "Hayır. Ben..." İçini çekti. "Ben Kaos'um. Gücümün ne olduğunu hepimiz biliyoruz. Güce çekilir. Seçmez. Onu çağırır ve bence..." Duraksadı, bunu nasıl kelimelere dökeceğini anlamaya çalışıyordu. "Benim Kaos'um onlarınkini kaldıramazken, büyüleri üzerindeki kontrollerini biraz kaybetmelerine neden olabilir."

Theon ona baktı ve o da alt dudağını ısırarak ne söyleyeceğini bekledi. Ama o sadece taburesine yaslandı, eli hala Theon'un uyluğundaydı.

"Tanrılar, bu çok mantıklı," diye mırıldandı. "Gücüm sürekli sana doğru çekiliyordu. Yani, evet, sendin, ama aynı zamanda... Gücünün ortaya çıkmasına izin verilmeden önce bile, kontrol için benimle savaşıyormuş gibi hissettiğim zamanlar oluyordu."

Luka ona bir tabak pastırma, bir yumurta ve daha fazla portakal dilimi uzatırken, kadın ona küçük bir gülümsemeyle bir kek aldı.

Çünkü Theon ona vahşi ve evcilleşmemiş, fazla pervasız veya fazla farklı biriymiş gibi bakmıyordu. Ona bir

tanrıçaymış gibi bakıyordu ve bakışlarını Luka'ya kaydırduğunda, o da onu izliyordu.

"Bu vizyon gerçekleşmeyecek, bebeğim," dedi Luka sonunda kahvesini doldurmak için kupasına uzanırken.

"Bunu bilemezsin," diye savundu yumurtayı ısırırken.

Ama Luka sadece başını salladı. "Sen gelip tahta oturduğunda ayakta kalacağız."

Şöminenin önünde bir ileri bir geri yürüyor, saçını çekmemek için elini şömine rafında gezdiriyordu. Artık öğleden sonraydı. Theon ve Luka rahat kıyafetler giymişlerdi. Ya da onlar için gündelik sayılan kıyafetler. Takım elbise ve kravat yerine siyah pantolon ve düğmeli gömlekler. Tayt ve uzun kollu bir gömlek giymişti, çıplak ayakları her geçişinde iz bırakıyordu.

Razik, Eliza ve Tris buradaydı.

Ve Xan.

Xan onlara bir kez daha en iyi seçeneğin annesini buraya getirmek olduğunu söylüyordu.

Onu görmek mi istiyordu?

Hayır. Evet. Hayır.

Tanrılar.

Tekrar döndü, şöminenin pürüzsüz mermerine odaklanmaya çalıştı. Onu izlediklerini biliyordu. Hepsi onu izliyor, çok ileri gitmesini bekliyorlardı.

"En iyi seçeneğin o olduğunu söylüyorsun, ama onu buraya nasıl getireceğiz? Aynalı bir kapı mı kullanacağız?" diye sordu Theon.

"Hayır," diye mırıldandı Tessa. "Hayır, hayır, hayır. Bir şey onu takip edecek."

"Haklı," dedi Tristyn, elindeki bir yaprak rulosuyla oynayarak. "Akira güçlü. Bir şey takip edecek. Ya da bir

tanrı, fırsatı değerlendirip buraya başka bir şey gönderecek."

"Bu yüzden onları yok etmemiz gerekiyor," dedi Tessa. Tristyn'in kızıl bakışlarıyla karşılaştı. "Bu gece geri dönebiliriz —"

"Hayır," diye hırladı Luka ve Theon aynı anda.

"Artık Arius Leydisi'sin," diye ekledi Theon. "Başka bir krallığa öylece gidemezsin, Tessa."

Gözlerini devirdi. Birdenbire taşıdığı unvanın umurunda bile değildi.

Arius Hanımı.

Ne kadar saçma.

"Ayna kapılarıyla birazdan ilgileneceğiz," dedi Luka. "Ama onları kullanamıyorsak, Akira'yı buraya nasıl getireceğiz?"

"Tessa onu buraya getirebilir," dedi Xan. Adımlarını yavaşlattı, parmaklarını iki yanında yumruk yaptı. "Ama Tessa olmak zorunda," diye ekledi Xan.

"Neden?" diye sordu, hissettiğinden daha kendinden emin görünmeyi dileyerek. "Kaos'um yüzünden mi?"

"Baban yüzünden," diye düzeltti Xan. Erkek elini kaldırdı, parmağında ortasında büyük bir oniks taşı olan bir yüzük vardı.

Theon'un eskiden taktığına tıpatıp benziyordu. Axel'in hâlâ taktığına.

"Yüzük mü?" diye sordu Theon. "Ne işe yarayacak?"

"Tek başına hiçbir şey," diye yanıtladı Xan. "Ama üçünün taşları birleştiğinde bir portal anahtarı oluştururlar."

"Portal anahtarı da neyin nesi?" diye sordu Theon, aynı anda Razik ise, "Neden şimdiye kadar hiçbir şey söylemedin?" diye sordu.

"Portal anahtarlarının çeşitli kullanımları var," dedi Xan. "Ama geriye tam anahtarlar kalmadı. Sadece parçaları kaldı."

Razik, babasına dik dik bakarak, "Bir bakıma ayna kapıları gibiler," diye araya girdi. "Alemler arasında portallar oluşturmak için kullanılabilirler. Dünya Gezinleri yenildikten

ve alemler arasında yürüme gücü neredeyse kaybolmaya yüz tuttuktan sonra ortaya çıktılar."

"Üç parça o zaman?" diye sordu Theon. "Bir tanesi sende. Bir tanesi Axel'de, ben de..." Luka'ya döndü. "Rordan'la yaptığım anlaşma karşılığında benimkini sana verdim."

Tessa onu izliyordu ve Luka'nın duyguları belki de ilk kez kayıyordu. Öfke ve pişmanlık bağdan aşağı akıyordu. "O piç kurusu. Bir güç oyunu olduğunu düşündük."

"Neden böyle düşünüyorsun?" diye sordu Razik. "Bu alemin tamamı daha fazla güç elde etmek için stratejik hamlelerden ibaret."

"Bunun bir çeşit sigorta poliçesi olduğunu sanıyordum," diye karşılık verdi Luka. "Onu becermeyeceğimin kanıtı. Amaç o noktada Tessa'ya ulaşmaktı."

İçten içe irkildi. Sorumlu olduğu bir şey daha vardı...

Hayır, dedi Theon kararlı bir şekilde. Bunu yapmayacağız Tessa. Hepimizin bunda bir rolü var.

"Bir dakika," dedi Tessa. "Bunların hiçbiri mantıklı değil. Theon ve Axel yüzüklerden ikisini nasıl aldılar?"

"Buldum," dedi Luka. "Her birini verdim."

"Bu iki yüzüğü mü buldun?"

Luka, cevabını tartıyormuş gibi tereddüt etti.

"Onları çaldı," diye cevapladı Xan, küçük bir gülümsemeyle, oğlunun bundan dolayı gurur duyduğu belliydi.

Tessa beklentiyle Luka'ya baktı.

"Onları olmamam gereken bir yerde buldum. Valter beni buldu ama geldiğini duyup sakladım. Nerede olduklarını sordu, ben de ne dediğini bilmediğimi söyledim. Ben de bunun için dayak yedim ama intikam olarak onları Theon ve Axel'e verdim. Sonradan zorla alınamayacaklarını öğrendik. Sadece bulunabilir veya gönüllü olarak verilebilir," dedi Luka.

"Bu yüzden seninki hâlâ sende. Rordan neden bunu kaldıramadı," dedi Tessa, Xan'a dönerek.

Başını salladı. "Ama bu üçünün bir arkadaşı var. Temural, Anala ve Taika'nın yardımıyla onları değiştirdi. Evet, bir portal açacaklar, ama sadece birbirlerine portal açacaklar."

"Muhtemelen bir yer değil, bir kişi," dedi Eliza farkına vararak, ama Tessa hâlâ Xan'ın bakışlarını üzerinden çekmiyordu.

Bir kişi.

"Onda var, değil mi?" dedi Tessa, sözlerinde hiçbir duygu yoktu.

"Öyle," diye onayladı Xan. "Temural ve Akira'nın hikâyesi... karanlık. Achaz'ın onları bir noktada keşfedeceğini biliyorlardı, bu yüzden Temural, İz Sürücüleri ve Avcılarıyla birlikte bir dizi portal anahtarının peşine düştü. Sonunda bir tane bulup değiştirdiklerinde, yarısını Akira'ya verdi, yarısını da kendinde tuttu. Böylece onu her zaman bulup ona ulaşabilirdi. Ama sonra sen vardın..."

Artık herkesin gözlerinin üzerinde olduğunu hissediyordu ve ne yapacağını bilemiyordu.

"Temural, ona ulaşamadığı için beni Akira'ya gönderdi. Başka bir zaman için başka bir hikaye. Sen doğdun ve o, seni gücün eline geçene kadar gizli tutmam için beni buraya gönderdi. Yüzüklerin, zamanı geldiğinde bizi ona geri götürmesi gerekiyordu. Ama varışımızda işler çok ters gidince..." Durduğu yerde kıpırdandı. "Portal anahtarı büyüyle parçalanmıştı. Üç parçayı bulup yüzük haline getirdim. Cienna, onlara sadece benim kanımın kazara bulabileceği bir büyü yaptı, Luka da onları böyle buldu."

"Ve onu kullanacak olan ben olmak zorundayım, çünkü?" diye sordu Tessa, kollarını sıkıca kendine dolayarak.

"Çünkü anahtar onları birbirine yaklaştırmak için değiştirildi, ama bunu kan yoluyla yapıyor. Hepsi Kan Büyüsü, Tessalyn ve sen ikisisin. Vahşi ve Öfkeli."

Çok fazlaydı. Çok fazla şey hissediyordu. Soruları vardı ama bunları soracak bir dinleyici istemiyordu.

"Xan'la yalnız konuşmak istiyorum," dedi sonunda, gözlerini erkeğe dikerek.

"Tessa, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye geçiştirdi Theon.

"Ben sormuyordum, Theon," dedi sessizce.

Theon, "Tamam, tamam," demeden önce birkaç saniyelik gergin bir sessizlik oldu. Herkes mutfağı doğru yürümeye başladı ama Theon, kızın yanında durup yüzünü kendisine doğru çevirdi. "İhtiyacın olursa bizi ara."

Xan'la baş başa kalınca ellerini iki yana bıraktı. Gücü etrafında uçuşuyor, nefes alıyor ve esniyordu. Parmaklarını avuçlarının arasına alıp "Bilmece yok, yarı gerçekler yok. Sadece cevaplar," dedi.

Xan ona yumuşak bir gülümsemeyle baktı. "Sadakatinden şüphe duyduğun zamanlarda sana bir şey söyleyemezdim, Tessa. Baban hâlâ benim vesayetim altında ve ona ait olanı kendi malımmış gibi koruyorum."

"Ve sen onu başka bir alemde bıraktın," diye karşılık verdi Tessa.

"Ben sadece Akira'yı korumuyorum."

Tessa alaycı bir tavırla kollarını tekrar kavuşturdu ve gözleri odada gezindi. "Yani beni buraya gönderen o muydu?"

"Seni güvende ve gizli tutmak için," diye cevapladı, kanepenin koluna yaslanarak. Ellerinin üzerinde doğrulup ayak bileklerini çaprazladı.

"Beni Temural'a neden göndermiyorsunuz?"

"Çünkü orası en bariz yerdı, Tessa," dedi sessizce. "Achaz senin varlığını öğrendiğinde gideceğı ilk yer orasıydı."

"Yani beni terk mi etti?" diye sordu, gözlerinde birikmek üzere olan gözyaşlarını yutmaya çalışarak.

"Amacım bu değildi Tessa. Seninle olmam gerekiyordu. Seni Luka ile büyütmem gerekiyordu. Onu Koruyucun yap. Başarısızlıklarım yüzünden onları cezalandırma."

Duyduklarına inanamadı.

"Bana onlar için bahane uydurma," diye haykırdı. "Benim için savaşabilirlerdi. Deneyebilirlerdi. Her şeyi yapabilirlerdi. Bunun yerine beni, Temural'ın bile gelemeyeceğı bir diyara

göndermeyi seçti. Beni, umursaması gereken herkesten uzaklaştırdı."

"Tanrı ve Öfke Tanrıçası olmaları, mükemmel oldukları anlamına gelmez. Hatalar yapılmış olması, en iyi olduğunu düşündükleri şeyi yapmadıkları anlamına gelmez," dedi nazikçe.

"Herkes benim için en iyisini bildiğini sanıyor," diye alay etti. "Belki de sadece daha güzel sözlerdir. Belki de en başından beri hiç istenmiyordum."

Xan aniden önüne çıktı. Omuzlarından tuttu ve eğilip yüzüne baktı. "Hata yaparız, Tessa. O an en iyi olduğunu düşündüğümüz şeyi yapmaya çalışırken bile. Son aylarına bak. Bunu seni utandırmak için söylemiyorum, sadece bir noktayı kanıtlamak için. Önünde yüzlerce yıl var. Daha fazla hata yapmayacağını düşünüyorsan, büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaksın."

Tek bir gözyaşı yanağından aşağı doğru kaydı.

"Duygularınızın geçersiz olduğunu söylemiyorum, ama bunun kendi çocuğunuz olana kadar anlayamayacağınız şeylerden biri olabileceğini söylüyorum. Ta ki o masum ruhu yıldızların canavarlarından korumak için o kadar çaresiz kalana ve tam da bunu başarmak için kendi kalbinizin bir parçasını feda edene kadar," dedi Xan. "Ancak bir gün, bu fedakarlığın geri kalan yıllarınızda ağır bir bedel ödeyeceğiniz bir hata olduğunu anlarsınız."

"Razik'le olan ilişkini bana ve Temural ve Akira'yla olan ilişkisizliğime yansıtma Xan Mors. Biz aynı değiliz," diye fısıldadı Tessa sertçe, gözyaşını silerek.

Xan doğrulup bir adım geri çekildi. Aralarında gergin bir sessizlik oldu ve sonunda Xan, "Senin kararın. Akira'yı buraya getirmene yardım edeceğim, ama sadece istediğin buysa," dedi.

"Başka seçeneğim yok gibi görünüyor."

"Gerçekten de," dedi Xan, boynundaki tasmayı düzeltmek için parmağını dikkatlice altına kaydırarak.

Ondan uzaklaşıp, diğerlerinin adanın etrafında toplandığı mutfağa doğru yürüdü. İçeri girdiğinde herkes ona döndü, Xan birkaç adım gerisindeydi ve Theon ile Luka'ya doğru yürüdü. Theon onu hemen yanına çekerken, Luka da kollarına yaslandığı babasına baktı.

"Yüzüklere ihtiyacımız var," diye duyurdu Xan. "Tessa'nın kararı. Benim değil."

Luka soru sorarcasına başını ona doğru çevirdi ve o da sessizce başını sallayıp tezgahın üzerinde var olmayan bir desen çizdi.

"Dagian'dan istememiz gerekecek," dedi Theon. "Şu anda tek seçeneğimiz o. Tessa yaklaşamaz. Brecken... gitti. Tristyn'in kimliği ortaya çıktı. Tek seçeneğimiz o."

"Bunun bir bedeli olacak," diye uyardı Eliza. "Böyle bir şeyin her zaman bir bedeli vardır."

"Bana gücünü sunmak için her şeyi riske atıyor," diye yanıtladı Theon. "Elinden geldiğince yardım etmeyi kabul etti. Yüzüğe giden en kolay ve en hızlı yol bu."

Razik, "En mantıklısı bu" diye onayladı.

"Mantıksız olduğunu söylemiyorum," dedi Eliza. "Hazırlıklı olmaları gerektiğini söylüyorum."

"Hepimiz-" diye sözünü kesti Theon, Luka aniden doğrulunca. "Birisi korumaları aştı. Burada biri var."

"İki kişi," diye mırıldandı Luka. "Burada kalın."

Tessa gözlerini devirdi ama onu takip etme zahmetine girmede, Razik ve Eliza, Luka'yı ön kapıya kadar takip ederken Theon'un yanında kaldı. Yanında gergin bir şekilde duran Thessa, dirseklerini tezgaha dayamış, çenesini ellerinin arasına almıştı.

"Nasılsın vahşi öfke?" diye sordu Tristyn dudaklarını hafifçe eğerek.

"Lilura'dan bir çocuğunuz oldu mu?" diye sordu ve Tristyn aniden geriye doğru sendeledi, bir tabureyi devirdi.

"Bunu neden soruyorsun?"

Omuzlarını silkti. "Onu seviyordun—"

"Onu seviyorum," diye düzeltti.

"Sağ."

"Çocuğumuz yok," dedi Tristyn gergin bir sesle. "Karmaşık bir durum ama uzun lafın kısası, yasak."

Tessa, Theon'un ona hafifçe kaşlarını çatarak baktığını görünce mırıldandı.

"Tessa nerede?"

Tanıdık sesi duyunca irkilerek doğruldu.

"Tessa-" diye başladı Theon ama o çoktan koşmaya başlamıştı, mutfaktan fuayeye doğru hızla koşuyordu.

Onları görünce yavaşlamadı, Lange'nin kollarına atladı ve sımsıkı sarıldı.

"Tanrılar aşkına, senin için çok endişelendim," diye mırıldandı. Birkaç saniye daha ona sarıldıktan sonra geri çekilip ayağa kalktı ve Corbin'in yanına gitti. Erkek ona sarıldı ve geri çekilirken yanağından öptü.

Yorgun ve biraz da perişan görünüyorlardı. Başka birini arayarak etraflarına bakındı.

"Eviana nerede?" diye yavaşça sordu.

"İşte bu yüzden buradayız," dedi Corbin. "Ama önce..."

Sorup sormamakta kararsızmış gibi tereddüt etti ama Lange, "Aylardır doğru düzgün yemek yemedik," dedi.

"Elbette," dedi Tessa, arkasını dönüp onları mutfığa doğru götürdü, herkes onu takip etti.

Buzdolabından yiyecek çıkarmaya başladı, ellerini bir şeye götürmesi gerekiyordu ve Luka ona sandviç yapmada yardım ederken, "Buraya nasıl geldin?" diye sordu.

"Kolay olmadı. Haftalardır seyahat ediyoruz," dedi Corbin.

"İki Fae, gerekli evrakları olmadan tek başlarına seyahat ediyor," diye ekledi Lange, ilkinin birkaç yudumda içtikten sonra bardağını tekrar doldururken. "Nasıl başardığımızı hâlâ bilmiyorum."

"Arius Krallığı'ndan mı geliyorsun?" diye sordu Theon kaşlarını çatarak, kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Hayır," diye cevapladı Lange, çaldığı bir parça ekmeğin etrafında. Tanrılar aşkına, en son ne zaman yemek yemişlerdi? "Serafina Krallığı'ndan geldik."

Luka, bıçak hâlâ mayonez kavanozunun içindeyken hareketsiz kaldı ve yukarı baktı. "Orada ne yapıyordun?"

"Bizi de kendisiyle gitmeye zorladı," diye yanıtladı Lange. "Haftalarca Dreamlock Ormanı'nda kaldık."

"Ve hayatta mı kaldın?" diye sordu Theon, şok içinde olduğu belliydi.

Lange kaşını kaldırdı. "Elbette."

"Lange," diye tısladı Corbin, dirseğiyle dürterek. "O hâlâ Arius'un Varisi."

"Aslında o Arius Leydisi," dedi Theon, Tessa'ya doğru hafif bir gülümseme ve başını sallayarak.

"Aman Tanrım," diye homurdandı ve sandviçleri yapmaya geri döndü.

"Bekle, gerçekten mi?" diye sordu Lange, taburesinde daha dik oturarak.

"Sanırım," diye mırıldandı ve ona bir tabak uzattı.

"Harika bir haber Tess," dedi sandviçi alırken. "Eviana'yı geri almamıza yardım edebilirsin."

"Nerede o?" diye tekrar sordu Tessa, Corbin'e bir tabak daha uzatırken.

"Bilmiyoruz," dedi Corbin sert bir şekilde. "Ama kiminle olduğunu biliyoruz," diye ekledi, bakışları Theon'a kaydı.

"Babam," dedi, bu iki kelimede korku vardı. "Er ya da geç ortaya çıkacağını biliyordum."

Luka, "Eviana onunla geri döndüyse bu iyi değil Theon," dedi.

"Onunla geri dönmedi," diye sertçe sözünü kesti Lange. "En azından isteyerek değil. Valter onu buldu. O buldu... Onu buldu ve götürdü. Ormanda bizi aramaya vakit ayırmadı."

"Siz ikiniz buraya nasıl geldiniz?" diye sordu Luka, gözlerini kısarak. "Dediğin gibi, iki Peri için pek olası değil."

"Tamamen Peri değiller," dedi Tessa yumuşak bir sesle, Lange'nin gök mavisi gözleri ona kaydıığında onları tutarak. "En azından Lange değil. Sefarina kanı taşıyor. Miras'ın bir parçası."

Sonra Corbin'e baktı ve arkadaşının çoktan kendisine baktığını gördü. "Sen de tam anlamıyla bir Peri değilsin, değil mi?" Corbin konuşmayınca ekledi: "Ben Arius Leydisiyim, Corbin. Burada güvendesin."

Derin bir nefes alıp Lange'ye baktı. Lange omuz silkti. "Güvenecek kimse kalmadı, Cor."

Gözleri tabağında olan Corbin, "Shift yapabilirim." dedi.

Onu doğru duyamamış olmalıydı. "Ama sen... Sen su büyüsüne sahipsin," diye kekeledi.

"Ve ben de Dönüşebilirim," dedi Corbin, bakışlarını onunkilere doğru kaldırarak. "Nasıl olduğunu bilmiyoruz ama —"

"Annen bir Şekil Değiştiren," dedi Theon ve Tessa döndüğünde onu Corbin'e kocaman gözlerle bakarken buldu.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Tessa.

"Çünkü Yeraltı'ndaki Şekil Değiştirenler, annesi bir su perisiyle ilişkisi olan kayıp Şekil Değiştiren Prenslerini bulana kadar bana hiçbir şekilde yardım etmeyi reddediyorlar," diye yanıtladı Theon. Sonra, onlardan çok kendine, "Bunca zamandır burnumun dibindeydi," dedi.

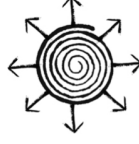
"Bunların hiçbiri önemli değil," dedi Corbin gergin bir sesle. "Eviana'ya yardım etmeliyiz. Onu bulmalıyız."

"Nerede olduğunu biliyorum," dedi Theon. "Ve senin sayende onu bulabileceğiz."

"Ben mi?" diye sordu Corbin, kaşları şaşkınlıkla kalkarak. "Sadece nerede olduğunu bilmediğimi söyledim."

"Babamın bulunmasını istemediği her şeyi götürdüğü yer orası," dedi Theon ve Tessa aralarındaki heyecanı hissedebiliyordu. "Yeraltı'ndaki gizli hazinesinde. Annemi de orada saklıyor."

39

EVİANA

Sandalyesinin yanında duruyordu, ellerini önünde kavuşturmuş, dosdoğru karşıya bakıyordu. Saatlerdir onunla konuşmamıştı ama kadın kıpırdamaya cesaret edemiyordu. Pencerenin yanındaki her zamanki sandalyesi gitmişti. Gerçi bunun bir önemi yoktu. Metrodaydı. Burada doğa yoktu. Keyfini çıkarabileceği bir bitki de yoktu ve zaten bunu yapamazdı. Bileklerindeki iki bant büyüsünü durmadan tüketirken, dokunamıyordu ama günden güne ondan kayıp gittiğini hissedebiliyordu.

Valter süreci hızlandırabilirdi. Daha fazla bant ekleyebilirdi. Bantları tamamen çıkarıp, geriye hiçbir şey kalmayana kadar büyüsünü boşaltmaya zorlayabilirdi. Eliza, bağlarını engelleyen İşaret'in silinmesinin tek yolunun bu olduğunu söylemişti. Gücü o kadar tükenmiş olmalıydı ki, İşaret'i yerinde tutacak büyü kalmamıştı. Valter'in bunu bilip bilmediğinden veya sadece ek bir ceza olarak yeteneklerine erişmesini engelleyip engellemediğinden emin değildi. Her iki durumda da, büyüsünün ruhundan bu şekilde yavaşça sızması kasıtlı bir karardı. Büyüsünü boşaltmamak veya ona erişememek onu yavaş yavaş delirtiyordu.

Ya da zaten olduğundan daha da delirmiş.

Valter, muhasebe defterlerini karıştırıp bilgisayarındaki dosyaları incelerken midesi guruldadı. Elbette, yiyecek ödeneği şu anda sınırlıydı. Bu, rezervlerinin yenilenmesini engelleyecekti.

Valter bir sonraki sayfayı çevirmeden önce yaptığı işi bıraktı.

"Yıllarca sana iyi bakıldı Eve," dedi umursamazca. "İhtiyacın olan her şeye sahiptim. Bir Peri için en büyük onur. Sana her şeyi verdim."

Hiçbir şey söylemedi. Çok yüksek sesle nefes almaya cesaret edemedi. Buraya geldiklerinden beri onu bu konuda ilk kez azarlamamıştı. Aslında, onu tamamen görmezden gelip bütün gün etrafta dikildiği günleri tercih ediyordu. O günlerde yerde uyurdu. Konuşkan olduğu günlerde ise yatağında yatardı.

"Nankör," diye tükürdü ve ruh halindeki değişimi hisseden kadın gerildi. "Yıllar boyunca onlara verdiklerime herkes o kadar nankör ki. Danışmanlarım. Sen. Kendi kahrolası oğullarım." Şimdi defterin sayfalarını daha sert çeviriyordu, içlerinden biri güçle yırtıyordu. "Senin için, onlar için, bu kahrolası diyar için fedakarlık yapıyorum ve yine de her döndüğüm yerde ihanetle karşılaşıyorum. Hepsini öldürüp yeniden başlamalıyım. Doğru yap. Buna ne diyorsun, Eve?"

Hâlâ kıpırdamıyordu, cevap mı yoksa sessizliğini mi istediğini bilmiyordu. Eskiden biliyordu. Onu okuyabiliyor ve bu bağı kendi lehine kullanabiliyordu. Ama artık bilmiyordu çünkü kontrolünü kaybetmenin eşiğindeydi ve ondan daha çok değer verdiği hiçbir şey yoktu.

Valter sandalyesine yaslandı, bacaklarını iyice açtı ve işaret parmağıyla masaya defalarca vurdu.

"Yapabilirim, biliyor musun?" diye düşündü. "Sözde danışmanlarımdan kurtulabilirim. Çocuklarımdan kurtulup yenilerini yaratabilirim. Bana gerçekten saygı duyan oğullar." Duraksayıp parmağıyla masaüstüne vurdu. "Bu konuda çoktan başladım bile."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama adam devam ederken bunu düşünmeye vakti de yoktu.

"Peki ya sen, Eviana? Seninle ne yapacağım?" Sandalyesinde döndü ve Eviana hareketsiz kaldı. Dosdoğru önüne bakarken gözlerinin üzerinde olduğunu

hissedeabiliyordu. Adamın kıpırdanıp saçlarını bir parmağına doladığını duydu. "Senin ihanetin hepsinden daha büyüktü," dedi, sesi çok kısık ve sakindi. "Ölüm çok merhametli ama aynı zamanda sorgulamak zorunda olmadığım bir Kaynağa da ihtiyacım var. Sadakatinin sarsılıp sarsılmadığını merak etmek zorunda kalmamalıyım. Yine de, bugünün geleceğini hissediyordum. Onca yıl önce seni o Malikanede tek başına büyümeye terk ederek yaptığım hatayı fark ettim. İddia edecek yaşa gelene kadar seninle hiç konuşmadım veya seni hiç ziyaret etmedim."

Eviana, adamın ona bunları neden anlattığını tam olarak bildiği için kusmak istiyordu.

"En başından beri bu sadakate ihtiyacım olduğunu fark ettim. Sonradan dayatılan bir şey değil," diye devam etti. "Bence gayet iyi işliyor, sizce de öyle değil mi?"

Sanki işaret verilmiş gibi kapı açıldı ve Priya zıplayarak çalışma odasına girdi. Saçları atkuyruğundan dökülüyordu ve yanağında bir toprak lekesi vardı. Elinde küçük bir saksı bitkisi vardı ve heyecandan titriyordu.

"Merhaba Valter," diye şarkı söyledi, Eviana'ya bile bakmadan.

"Tatlı Priya'm," dedi gülümseyerek, Eviana'nın saçlarını savurup masadan geri çekilerek. "Orada ne var?"

Priya masanın etrafından dolaştı, Eviana'ya o kadar yaklaştı ki, küçük kolu ona değdi. İçine çektiği keskin nefesi saklayamadı ve Valter da bunu fark etmedi.

"Haklıymışsın Valter," dedi Priya, heyecanı giderek artarak. "Bu bitkiyi geri getirebildim. Sence çiçek açar mı?"

Valter, emin değilmiş gibi bitkiyi inceliyormuş gibi yaptı. Sahte bir şaşkınlıkla, "Bilmiyorum," dedi. "Ama bitkiler hakkında kim bu kadar çok şey biliyor biliyor musun?"

Priya'nın kaşları çatıldı. "Kim?"

"Eviana," dedi, durduğu yeri işaret ederek. "Eviana'nın da tıpkı senin gibi bitkiler ve çiçekler konusunda özel bir yeteneği var."

Kızın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Öyle mi?"

"Söyle ona, Eviana," dedi Valter ve Priya'nın dikkatini üzerine çekince, Valter ona keskin ve bilmiş bir sırtışla baktı.

Ama söyleyecek kelime bulamıyordu. Kızı, kim olduğunu bilmeden ona bakıyordu ve bu, Valter'in ona yaptırdığı her şeyden daha acımasızdı.

"Eviana," dedi Valter uyarırcasına, parmağını tekrar masaya vurarak.

Yutkundu, hâlâ önünde kenetlenmiş parmaklarını sıktı. Bir çocukla nasıl konuşulacağını bilmiyordu. "Evet," diye hırıltılı bir sesle konuşabildi. "Bitkileri ve çiçekleri büyüleyici buluyorum."

"Bu bitki çiçek açacak mı?" diye sordu kız sertçe, saksıyı kızın görebileceği şekilde kaldırarak.

Valter'e baktı ve Valter bir kez başını salladı, gözleri kısılmıştı. Ellerini ayırıp parmak uçlarını yapraklarda gezdirdi, onları kurtarmak için kullanabileceği şeyden ayrı kalmanın verdiği güçle ağlıyordu.

"Evet," diye fısıldadı Eviana, bunun tam olarak ne tür bir bitki olduğunu bilerek. "En güzel ve parlak çiçeği verecek."

Priya'nın yüzü aydınlandı ve Eviana'yı çoktan unutmuş halde Valter'e döndü.

"Bunu duydun mu Valter?" diye heyecanla sordu. "Bir çiçek. Belki ormandakiler gibi olur!" Sonra durakladı ve Eviana, yan profilinden hafifçe kaşlarını çattığını seçebildi. "Ne zaman oraya döneceğiz? Ormandaki arkadaşlarımı özlüyorum."

"Ah, korkarım biraz zaman alabilir, Priya'm," dedi. "Şu anda güvende olduğumuzu unutma."

"Ama burada ağaç bile yok," dedi Priya şaşkınlıkla.

Ve Eviana'nın gözleri acıyla kapandı. O kadar güçlüydü ki, büyüsu kendini göstermeye başlamıştı bile. Priya doğaya çekilecek, ağaçlarda ve toprakta huzur bulacaktı. Yeteneklerinden uzak kalmanın, hiçbirini anlayamayacak kadar küçük olmasının etkilerini şimdiden hissediyordu.

Ama Valter, tüm bunları keşfetmesine yardımcı olacak kişinin kendisi olduğundan emin olacaktı. Küçük kızın sevdiği

her şeyin bir şekilde kendisiyle ilişkilendirilmesini sağlayacaktı. Zaten bu basit saksı bitkisiyle başlamıştı her şey. Asla durmayacaktı. Priya'nın kendisine ait olduğundan emin olmak için her yolu deneyecekti. Onu alacaktı. Onu kıracaktı. Kurtarıcısı olacaktı. Döngüyü tekrarlayacaktı.

Sonraki bir saat boyunca sessizce durdu, Priya'nın gevezelik edip Valter'a sürekli bir şeyler anlatmasını dinledi. En sevdiği yemeğin vanilyalı puding olduğunu. En sevdiği rengin yeşil olduğunu. Bir Spryte'ın ona bir kuşu omzuna nasıl çağıracağını öğrettiğini ve bir keresinde bir ağaca tırmanırken kaydığında ağaçların onu nasıl yakaladığını. Priya'nın kucağına oturdu, defterleri karıştırmaya devam ederken bir kağıda çizim yaptı ve şarkı söyleyip ayaklarını çırttı çünkü mutluluk dediği şey buydu. Malikanelerdeki her çocuğun hayalini kurduğu şey.

Umursayan biri.

Ya da öyle göründü.

Dünyanın masumiyetleriyle hayatta kalmayı başaran kötülerle dolu olduğunu anlayamayacak kadar küçüktüm.

Kapı çalındı, Valter'in Priya'yı akşam yemeğini hazırlamak üzere almak üzere kapıya getirdiği Fae dadısı. Priya, elindeki bitkiyle odadan fırladı, yüzü Eviana'nın onlarca yıllık varoluşunda hiç hissetmediğinden emin olduğu bir neşeyle aydınlanmıştı.

Arkasından gelen kapının tıkırtısı, oluşan sessizlikte büyük bir gürültü yarattı ve Valter'in konuşmasını beklerken gözleri kapandı.

"Bir gün senden nefret edecek," diye düşündü Efendisi. "Büyüdüğünde Kaynak olmanın elde edebileceği en büyük onur olduğunu bilecek ve beni sevecek. Senden nefret edecek çünkü sen benim Kaynağımsın, yani o olamaz."

Ayağa kalktığını duydu, önünde durduğunu hissetti. Yüzünü nazikçe avuçlarının içine alıp bekledi. Ve gözlerini açtığında, dudaklarında acımasız bir gülümsemeyle ela gözlerini gördü.

"Sahip olamadığı her şey için seni suçlayacak. Hayatında ters giden her şey, her acı ve ihanet, sana kadar izini sürebileceğinden emin olacağım." Bir damla gözyaşı süzüldü ve adam eğilip dudaklarını ıslaklığa bastırdı. "Senden nefret edecek ve beni sevecek," diye mırıldandı tenine doğru. "Beni isteyecek ve bana sahip olamadığın için seni suçlayacak. Bir gün hayatına son veren ben olmayacağım çiçeğim. Onun birçok ilki ben olacağım ama ilk kurbanı sen olacaksın."

Eviana tavana bakıp, yanındaki Valter'in düzenli nefesini dinledi. Priya'ya düşkünlüğüyle geçen bir akşam yemeğini daha izlemek zorunda kalmıştı. Priya'yı kendisine daha fazla güvenmeye ikna ederken, kendisi hiçbir şey yapamıyordu. Bir yanı, aniden sırrını paylaşırsa ne yapacağını merak ediyordu. Yapabileceği bir şey yoktu gerçi. Yıllar içinde vermek zorunda kaldığı yeminler ve pazarlıklarla hâlâ bağlıydı, sırlarını saklamak da dahil. Ama onları ne kadar çok gözlemlerse, Priya'nın ona nasıl baktığını ve her kelimesini nasıl dikkatle dinlediğini, dikkatini çekmek ve övgüsünü kazanmak için elinden gelen her şeyi yaptığını o kadar çok gördü ve Eviana bunu yapamayacağını o kadar çok fark etti.

Arkasına yaslanıp bunu seyredermezdi. Bir şeyler yapmalıydı. Belki Corbin ve Lange gelirdi. Belki yardım getirirlerdi ama onlara güvenemezdi. Daha önce hiç kimseye güvenememişti. Planların yedek planlara ihtiyacı vardı ve son haftalarda bir tane hazırlıyordu.

Yataktan dikkatlice çıkmadan önce on beş dakika daha bekledi. Daha fazla beklerse, onu uyandırma riskiyle karşı karşıyaydı. Gecenin ilk saatlerinde her zaman en derin uykuya daldardı. Başına bir elbise geçirerek (çünkü burada giyebileceği tek şey buydu), sessizce Valter'in yatak odasının kapısını açıp koridora çıktı.

Burası Arius Evi kadar tanındıktı. Buraya sık sık gelirlerdi ve Valter, Charter Bölgesi'ndeki çatı katına burayı tercih ederdi. Tıpkı Şekil Değiştiren evi gibi, dağların derinliklerine inşa edilmiş, makul büyüklükte bir malikane. Bu ev, Charter Bölgesi sınırının hemen diğer tarafındaydı ve etrafında o kadar çok koruma ve büyü vardı ki, ancak orada olduğunu biliyorsanız keşfedebilirdiniz. Şekil Değiştiren Alfa ve Beta bile tam yerini bilmiyordu. Valter sırlarını burada saklıyordu ve Valter, belki de en büyük sırrına doğru yoldaydı.

Koridorun sonunda sadece kayalık duvar vardı, ancak sol tarafta küçük bir dolap kapısı vardı. Kapı gıcırdadığında yüzünü buruşturdu ve Valter'in duyup duymadığını görmek için nefesini tuttu. Her yer sessizliğe bürününce içeri girdi ve bir dolap değil, yukarı çıkan dar bir merdivenle karşılaştı. Adımları hızlı ve hafifti, kaybedecek çok az zamanı olduğunu biliyordu ve tepeye ulaştığında, kendi dişleriyle ısırıp kanatacak kadar sert ısırdı. Sonra duvara bir sembol çizdi, taş erimeden önce hafif bir parıltıyla titreşti ve içeri adımını attı.

Kadın yatağa oturdu, yüzünü tamamen ona doğru çevirdi ve zümrüt yeşili gözleri onun gözlerine dikildi.

Keşke Devram, Achaz ve Arius Lordları arasındaki yozlaşmanın ne kadar derin olduğunu bilseydi.

"Caris," diye selamladı Eviana düz bir ses tonuyla.

"Ona eşlik etmeyeli epey zaman oldu," diye cevapladı kadın, sesi tüyler ürpertici derecede güzeldi. "Ve asla yalnız değilsin."

Siyah saçları gece yarısı kadar koyuydu ve Eviana'nın onu son gördüğü zamandan daha uzundu, sırtının yarısına kadar uzanıyordu. Dirseklerinin hemen üzerine kadar uzanan, omuzları açıkta kalan kolları olan sade siyah bir elbiseyle yatakta oturuyordu. Elbise, pazılarını saran iki oniks manşete yer veriyor ve köprücük kemiğindeki izleri ortaya çıkarıyordu.

İki sandalyeli küçük bir masanın üzerinde boş bir tepsi, yemek tabakları boştu. Başucundaki sehpanın üzerinde eski

deri ciltli kitaplardan oluşan k bir yığın vardı; oda sadece mumlarla aydınlatılmıştı. Dışarısı izlenimi verecek bir pencere bile yoktu. Yerdeki kilim, yatağın ayak ucundaki ağır k battanilyelerin dışında tek sıcaklık kaynağıydı. Soldaki k bir odada bir tuvalet vardı ve odanın kendisi k olmasa da kesinlikle geniş değildi.

Kesinlikle son yirmi yılı geçirmek için yeterli bklkte değildi.

Ona bir şey getirmeliydi.

Eviana kadına bakarken düşünebildiği tek şey buydu. Ne kadar da aptalcaydı. Tessa da aynısını yapmıştı. Güven inşa etmek için ona k şeyler getirmişti. Caris'e verecek hiçbir şeyi yoktu ve muhtemelen sonunda ona da faydası olmayacaktı. Zaten en başından beri burada olmasının sebebi oydu. Kollarındaki kelepçelerin sebebi oydu.

"Fikrimi değiştirmedim. Onun istediğini yapmayacağım," dedi Caris sonunda, ellerini kuşağına koyarak. "nmzdeki binyılları bu odada geçireceğim ve fikrimi değiştirmeyeceğim."

Eviana her söze inanıyordu.

Caris Emersyn. Bir zamanlar Arius Krallığı'nın Leydisi olacaktı. Sonra Varislerin koruyucusu oldu ve şimdi Valter'in soyuna ihtiyaı olana kadar kilitli kaldı.

"Buraya bu yüzden gelmedim," dedi Eviana, alışkanlıktan ellerini önünde kavuşturarak. "Bir anlaşma yapmaya geldim."

Caris'in kaşları kalktı, başı yana eğildi. "Benimle mi? Onun adına mı?"

Başını iki yana salladı. "Burada olduğumu bilmiyor ve zamanım daralıyor."

"Hayır," dedi sadece.

"Sana sunacaklarımı henüz duymadın."

"Beni Penelope'ye geri mi döndürüyor? Çünkü dndrmyorsa umurumda değil," dedi Caris umursamazca, komodinin üzerindeki bir kitaba uzanırken. O kitabı şimdiye kadar binlerce kez okumuş olmalıydı.

"Ya oğlunsa?" diye karşılık verdi Eviana.

Caris sayfalardan başını kaldırmadı ama nefesi kesildi.

"Sana Penelope'yi sunamam. Onu ölümden geri çağıramam." Duraksadı, Valter'in Pen'i öldürttüğünde ona söylediğini biliyordu. Eviana o zamanlar buradaydı ve dışının tekrar parçalanmasını izlemişti. Pen'i Öteki Dünya'ya kadar takip etmek için ölüme yalvarışını izlemişti. "Ama sana oğlunu ve senin de olabilecek oğullarını sunabilirim."

Kadının bakışları ona kaydı, sonra tekrar kitabına, sanki bu konuşmadan sıkılmış gibi. Eviana nedenini bilmiyordu. En azından bir arkadaşlıktı. Kendinden başka biriyle yapılan bir konuşma. Theon da tıpkı ona benziyordu; duygularını kimse okuyamasın diye gizliyordu.

"Biliyor mu? Yaşadığımı?" diye sordu Caris.

Eviana başını salladı. "Eğer öyleyse, haberim yok. Senin varsayılan ölümünü görmek... Valter'in istediğini yaptı. Onu daha önce yapamadığı bir şekilde kırdı."

"Peki o nerede?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Eviana.

"Öyleyse bana hiçbir şey teklif edemezsin, Eviana," dedi aniden ayağa kalkıp kitabı masaya bırakarak. "Gidebilirsin."

"Benden ne istenecek?" diye patladı Eviana, çaresizliğinin galip gelmesiyle.

Caris, bu sözler üzerine döndü, elbisesi soğuk zeminde hışırdıyordu. Eviana, onun dikkatli bakışları altında hareketsiz kalmaya zorladı kendini. Birkaç dakika geçti ve endişelenmeye başladı. Valter'in yatağına geri dönmesi gerekiyordu.

"Bana sunabileceğin hiçbir şey yok," diye tekrarladı Caris sonunda.

"Ölümü mü?" diye sordu Eviana, kapıya doğru geri çekilirken. Zaten çok fazla zamanını uzakta geçirmişti.

"Baştan çıkarıcı," diye düşündü Caris, sürahidenden bir bardak su doldururken. "Ama onun ölümü bile beni özgür kılmayacak. Özgürlüğümü bulsam bile nereye gideceğim? Krallık neredeyse iki yüzyıl önce ailemden alındı."

"Sen... burada kalmak mı istiyorsun?" diye sordu Eviana, bunun mümkün olabileceğine inanamıyordu.

"Başka nereye gidebilirim ki? Kim kaldı ki?" diye tekrarladı.

"Belki dışarıda," dedi Eviana neredeyse ağır ağır. "Her şey bu dört duvardan daha iyi olmalı."

Caris'in dudakları acı bir gülümsemeye kıvrıldı. "Sanırım sen, herkesten çok, bu dört duvardan çok daha kötü şeylerin olduğunu anlıyorsun."

"Bir çocuğun var," diye son bir kez denedi Eviana, kolundaki yarayı kazıyarak tekrar kanına ulaşmaya çalışırken. "Onu tanımak istemiyor musun?"

"Eğer onu kırdıysa ve şimdi ona benziyorsa, hayır. Onu tanımak istemiyorum," diye cevapladı.

"Değil," dedi Eviana. "Valter'in en büyük çabalarına rağmen, üçü de bir şekilde onurlu çıktı. Pen onlara baktı ve onları kendi çocukları gibi sevdi, tıpkı senin yanında olduğun gibi. Ve Kader Tanrıçaları... Theon için planları vardı."

Caris ona uzun uzun baktı. "Ne tür planlar?"

"Bir... aşk," diye cevapladı, daha iyi bir tarif bulamayarak. "Her şeye rağmen Theon sevmeyi öğrendi. Bu Valter'den gelmedi. Senden geldi." Caris ona sessizce bakmaya devam ederken, Eviana dönüp avucunu duvara dayayarak, "Geri döneceğim," dedi.

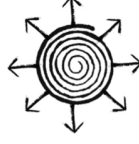
"Gerek yok. Anlamsız," diye seslendi Caris arkasından.

Ama öyle olmadığını biliyordu.

Çünkü aynı şeyi Tessa'ya da söylemişti ve bütün o ziyaretler boşuna değildi.

Ne kadar gerekiyorsa o kadar geri dönecekti çünkü içten içe biliyordu. Caris de tıpkı kendisi gibi bir anneydi. Sonunda o kazanacaktı. Kazanmak zorundaydı.

40

AXEL

"Biz de onlarla gidebilirdik," diye homurdandı Kat kanepeden.

Axel, Miara'yı asansöre kadar takip ederken sadece gülümsedi. Kat'ın sınavları için buraya gelmeye başlamıştı, özellikle de o akşam yemeğinden sonra, metronun yarısını geçmek yerine.

"Her zamanki gibi teşekkür ederim," dedi Axel asansör düğmesine basarken.

Miara başını kısaca salladı. Çantasına uzanıp küçük bir matara çıkardı. "Bunu sana Cienna gönderdi."

O cadı azizi.

Axel matarayı alırken düşünebildiği tek şey buydu. Akşam yemeğinden sonra Kat'ın itirazlarına rağmen ondan bir daha su içmeyi reddetmişti. Ta ki bebek doğana kadar.

"Ona teşekkür et," dedi Axel. Sonra Kat'ın duymaması için sesini alçaltarak sordu: "Başka bir şey gördünüz mü? Cienna doğumla, Kat'le veya herhangi bir şeyle ilgili hiçbir şey göremediğini söyledi."

Miara başını salladı. "Vizyonların böyle çalışmadığını biliyorsun."

İçini çekti, şişeyi avucuna vurarak. "Ama insan umut edebilir."

Asansörün kapıları açıldı ve Miara içeri girerek sadece, "Mümkün olduğunca dinlenmesi gerekiyor," dedi.

Kat, gider gitmez sinirle, "Beni görmezden gelme, Axel," dedi.

"Seni görmezden gelmiyorum kedicik," diye cevapladı, ona dönerek. "Neden gidemediğimizi biliyorsun."

"Birkaç saat fena olmazdı."

"İki gündür yoklar."

"İki gün kalmamıza gerek kalmazdı," diye homurdandı.

Razik ve Eliza hâlâ Akropolis'teydi. Hepsi, Dagian'ın gücünü Theon'a nasıl aktaracaklarını çözmeye çalışıyorlardı. Axel, herkesin ayrılmasından pek memnun değildi, ancak çatı katının etrafında geniş korumalar vardı. En azından babası bir şeyi doğru yapmıştı.

"Miara, bebeğin bu ayda geleceğini söyledi, Kat. Şu anda ayrılmak mantıklı değil," dedi dikkatlice, çünkü Tanrı aşkına, bugün çok havalıydı.

"Beni bir kulede kilitli tutmanın mantıklı olmadığını biliyorum ama işte buradayız," diye karşılık verdi.

Gülme krizini yuttu, çünkü bunun komik gelmeyeceğini biliyordu. Kendini toparlaması birkaç saniye sürdü, sonra "Kulede kilitli değilsin. İstersen yürüyüşe çıkabiliriz," dedi.

"İstemem," diye öfkeyle söylendi. "Metrodan ayrılmak istiyorum. Her yerde çocuk sahibi olabilirim, Axel."

"Cienna burada, Kat."

"Ve o seyahat edebilir."

"Onunla iletişime geçebilirsek" diye savundu.

"Aynı mantık burada da uygulanabilir" diye karşılık verdi.

Axel derin bir nefes alıp alnını ovuşturdu. Bunun o olmadığını biliyordu. Hamilelik ve olup biten her şey yüzündendi ama kahretsin, mantıklı argümanları tükeniyordu. Çünkü o mantıklı davranmıyordu ve o da mantıklı davranmadığında onunla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

Sonunda, "Eğer ayrılısaydık, nereye gitmek isterdin? Ne yapmak isterdin?" dedi.

Kadın ona baktı, o da ona baktı ve bu onun hayatında karşılaştığı en saçma şeylerden biriydi.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti sonunda, adam gülümseyerek ona yaklaştı.

Matarayı sehpanın üzerine koydu, eğilip ellerini kanepenin arkasına, iki yanına koydu ve onu kollarının arasına aldı. "Ne yapman gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

Derin bir iç çekti. "Şu kanepeye otur ve dinlen," diye homurdandı.

"Çünkü ...?"

"Miara yardımcı olacağını söyledi ama ne zaman olacağını bilmediğini de söyledi. Duymamı istemediğin halde sorduğunu duydum," diye homurdandı. "Doğumla ilgili başka bir şey görmediğini söyledi. Cienna da görmedi. Belki de her şey tamamen değişmiştir ve tam vadeye ulaşırız. Vizyonlar işe yaramaz. Tessa'nın bu günlerde yarı deli olmasına şaşmamalı."

Hafifçe güldü. "Neredeyse başardık Kat," dedi nazikçe. "Yorgun olduğunu biliyorum. Huzursuz olduğunu ve biraz delirdiğini biliyorum."

Gözleri yaşlarla doldu.

Aman Tanrım. Onu ağlatmak istememişti.

Aman Tanrım.

"Üzgünüm," diye fısıldadı.

"Üzülme," dedi yanağını avuçlayarak. "Güçlüsün kedicik, ama son aylar stresliydi. Önümüzdeki aylar da aynı şekilde geçecek ve—"

Bunun üzerine yüzünü buruşturdu ve elini karnına götürdüğünde adamın gözleri fal taşı gibi açıldı. Son zamanlarda bunu giderek daha sık yapıyordu ve diğerleriyle Akropolis'e gitmemelerinin sebebi tam da buydu.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Önemli değil Axel," diye iç çekti. "Her zaman önemli değil." Hâlâ kıpırdamayınca, "İyiyim," diye vurguladı.

Doğruldu, hâlâ ona bakıyordu. "Çay ister misin? Mutfaktan alabileceğim bir şey?"

"Ben hallederim," diye mırıldandı. "Sadece kalkmama yardım et."

Bundan hoşlanmamıştı. Bunu ona yaptırmayı tercih ederdi ama eğer onu Yeraltı'ndan ayrılmaya zorlamayı bırakırsa bu konuda taviz verecekti.

Kadının kalkmasına yardım edip mutfağa gitti ve adam onun etraftaki eşyaları karıştırmasını dinledi. Bir an yardım etmeyi düşündü ama sonunda vazgeçti. Kadın bugün zaten gergindi.

İç çekerek bir koltuğa çöktü ve matarayı alıp kapağını açtı. Geçen haftaki o felaket akşam yemeğinden sonra Miara ve Periler arasında her şey yolundaydı ama Şekil Değiştirenler hâlâ güvenilmezdi. Bir toplantı talebinde bulunmuştu ama henüz cevap vermemişlerdi. Hazır olana kadar da gelmeyeceklerdi ve bunun ne zaman olacağını kim bilir.

Ve sonra bir türlü geçmeyen o rahatsız edici his vardı.

Çok kolay görünüyordu.

Uzun bir yudum aldı, kanın bütün gün onu kemiren açlığı ve ihtiyacı dindirmesine izin verdi. Rasyonlarını kontrol etmeye geri döndüğünde, o akşam yemeğinden beri nefesini tutmuş, diğer ayakkabının düşmesini bekliyormuş gibi hissetti. Çok kolay olmuştu. Bree öylece dönüp yoluna devam etmeyecekti. Onunla işi bitmemişti. Proaktif olması gerekiyordu ama Kat ve bebek varken bunu yapmak zordu.

Kat, bir tabak yemek ve bir bardak meyve suyuyla geri döndü. Axel hemen kalkıp meyve suyunu elinden aldı ve kanepeye geri götürmesine yardım etti. Kat tekrar yüzünü buruşturunca, bunun sadece zaman meselesi olduğunu anladı.

Neredeydi o?

Aklından geçen tek şey buydu. Ya da düşünmeye çalışmak.

Gözlerini açmaya çalışırken tutarlı düşünceler oluşturmıyordu.

Kan.

Kanın kokusunu alabiliyordu.

Kana ihtiyacı vardı.

Peki o neredeydi?

Ağzından bir inilti çıktı ve doğrulmaya çalıştı. Her şey çok ağır geliyordu. Gözlerini açmaya çalışırken, kahrolası göz kapakları bile ağırlaşmıştı.

Yutkundu, neredeyse kusacaktı. Boğazı zımpara gibiydi ve sonunda gözlerini açmayı başardığında, oda dönüyordu.

Arius aşkına, hayatında hiç bu kadar hasta hissetmemişti, kan dökme arzusu yaşadığı zamanlar hariç, ama bu farklıydı. Bu...

Oda çok fazla dönerken gözlerini tekrar sıkıca kapattı. Küçükten başla. Yapması gereken buydu. Ayak parmaklarını oynatmak. Parmaklarını esnetmek. Altındaki serin zemini hissetmek.

Dur. Neden yerde yatıyordu? Neden yatakta değildi ki?

Kat.

Kahretsin.

Siktir, siktir, siktir.

Gücü yetmediği için karnının üzerine doğru yuvarlandı ve elleri ve dizleri üzerinde doğruldu.

"Kat?" diye hırıltılı bir sesle sordu, sesi boğuk ve pürüzlüydü. "Kat?" diye tekrar denedi.

Gözlerini açıp yerdeki bir noktaya baktı, odanın dönmesini durdurmasını diledi.

Olmadı.

Ve kustu. Ya da kusturmaya çalıştı. Kusacak bir şey yoktu vücudunda, bu yüzden öğürdü ve kuru kuru öksürdü, mide kasları kasılıp kasıldı.

Kat.

Kalk ve Kat'ı bul.

Bunu defalarca tekrarladı. Burada olmalıydı. Korumalar vardı. Güvende olmalıydı. Güvende olmalıydı...

Kanepenin kenarına tutunarak kendini yukarı çekti, bir başka mide bulantısı dalgasıyla mücadele ediyordu. Birkaç kez gözlerini kırıştırarak görüşündeki sisi temizlemeye çalıştı, her şey bulanık ve bulanıktı.

Neredeyse boş bir tabak yemek vardı. Devrilmiş bir bardakta meyve suyu birikintisi vardı. Yastıklar yerde, kanepeler minderleri eğri duruyordu.

"Kat?" diye tekrar seslendi, hâlâ yeterince yüksek sesle değil. Midesini dolduran korku, şimdi bambaşka bir sebepten kusmak istemesine neden oluyordu. "Katya mı? Yavru kedi mi? Cevap ver bana."

Üst katta.

Yukarıda olup uyuyor olmalıydı.

Merdivenlere doğru ilerlemeye hazırlanırken döndü, ayağı metal bir şeye çarptı. Yerde kaydı ve aşağı baktığında Cienna'nın gönderdiği kan şişesini gördü. Çoğunlukla boştu, açık kabin arkasında birkaç damla kırmızı kan izi bırakıyordu.

Ama kokladığı kan değildi.

Kafası biraz daha açıldıkça kalp atışları hızlandı ve Gece Çocuğu içgüdüleri devreye girdi.

Kandan fazlası vardı. Narenciye. Yasemin. Ateş.

"Kat!" diye seslendi, sesi biraz daha güçlüydü.

Hâlâ bir şey yoktu ve aksayarak mutfağa girdi. Bir dolaba uzandı, ilk bardak parmaklarının arasından kayıp yere düştü. Dolabı bırakıp bir tane daha aldı ve sendeleyerek lavaboya doğru yürüdü. Kendini uyandırıp vücudundaki her neyse onu atmaya çalışarak bardak bardak su içti. Tek açıklama buydu ve şu anda üzerinde duramayacağı bir şeydi.

Ayakkabılarının altında camlar hışırdarken oturma odasına geri döndü. Boynundan ve sırtından ter damlaları akıyordu ve soğuk eliyle alnını sildi. Oda hâlâ bulanıktı, her şeyin kenarları pusluydu ama hareket edebiliyordu. Onun kokusunu alabiliyordu ve her şey ona odaklanıyordu.

Gitmekten çok utandığı bir yere indi. İşitmesinin kusursuz, içgüdülerinin eşsiz olduğu bir yere. Çünkü bir Gece Çocuğu en temel doğasına teslim olduğunda, herhangi bir Peri veya

Miras'la boy ölçüşebilecek bir avcıya dönüşüyordu. Vahşi ve kurnaz, hız ve güçle.

İkinci kata çıktı, her basamağı zonkluyor, başı zonkluyordu. Çalışma odasına doğru ilerlerken çekmeceleri açtı ve gizli bölmeleri iterek hançerleri ve bıçakları çıkardı. Artık onları gölgelerden çıkaramıyordu ama nasıl kullanılacağını kesinlikle biliyordu.

"Kat!" diye bağırdı, göğsüne bir bıçak dolusu fişek savurarak. "Eğer buradaysan, hemen şimdi bana cevap vermelisin!"

Bunun anlamsız olduğunu biliyordu. Burada değildi. Kanının kokusu hala vardı ve onu takip ederek aşağı indi. Yerde veya yakınlarda hiçbir şey yoktu. Biri temizlemişti ama bu kokuyu yok etmemişti.

Asansör kapısına doğru yöneldiğinde, onu buldu. Hafif bir el izi. Sanki çıkarken silmeye çalışmışlar gibi.

Onun el izi.

Onun kanı.

Birisi onu yakalamıştı.

Ve kim olduğunu çok iyi biliyordu.

Adrenalin ve içgüdüleri artık onu motive eden tek şeydi. Kendisine uyuşturucu verenlerle daha sonra ilgilenecekti. Şu anda tek odaklanabildiği Kat'i bulmaktı. Kokusunu takip ederken görüş alanının kenarları kırmızıya büründü. Nerede olduğunu zaten bildiğini hissediyordu. Bree'nin onu götüreceği tek yer.

Gitmeden önce saate bakmalıydı. Ne kadar süredir dışarıdaydı? Saatlerce mi? Günlerce mi? Bu lanet olası metro. Gündüz mü gece mi olduğunu bilmiyordu. Onu ne kadar süredir tutuyorlardı? Hâlâ kanıyor muydu?

Metroda hızlı ve sessizce dolaşıyordu. Giderken sokağın karşı tarafına geçen insanları görmüyordu. Gözlerini kaçıranları veya ondan kaçınmak için ara sokaklara kaçanları gözden geçiriyordu. Şu anda hissettiği kan arzusunun açlık veya ihtiyaçla hiçbir ilgisi yoktu; bu saf intikam ve öfkeydi.

Zaman onun için kaybolmuştu, tüm odağı ilerlemek ve ayakta kalmaktı. Kanının kokusu giderek güçleniyor, daha baskın hale geliyordu. Oraya kadar kanamıştı ve her adımda babasının onu dönüştürdüğü canavara daha da fazla teslim oluyordu. Sonuçta Bree'nin istediği buydu, değil mi? En azından yerine getirmeliydi.

Dörtlü Ev'e giden köprüden geçmesi dakikalar veya saatler alabilirdi.

"Hey, dur!" diye seslendi bir vampir.

Hiç yavaşlamadı bile, bir saniye sonra elindeki shirastone bıçağı uçtu.

Adam dizlerinin üzerine çökerken küfür etti. Axel yanından geçerken bıçağı kaptı, göğsünden çekip yumrukladı ve güvenlik noktasından koşarak gelen başka bir vampire saldırdı.

"Yapamazsın—"

Axel durakladı ve yavaşça dönüp ona baktı. "Karım burada. Nerede?"

Vampir ellerini kaldırdı ve bir adım geri çekildi. "Ben..."

Bitiremedi. Axel atıldı, dişleri vampirin boğazına saplandı ve aynı bıçağı karnına saplayıp genişçe kesti.

Kolunu ağzının üzerinde gezdirirken, ılık kan lekesini hissetti ama hareket etmeye devam etti. Yeni vampir varlığına ilk kez gerçekten iniyordu ve karanlık bir yanı neden bu kadar uzun süre beklediğini merak ediyordu. Hız her şeydi, aynı türden varlıklara karşı bile. Darbe darbe, vuruşlarının ardındaki güç her zamankinden daha şiddetliydi. Hayatı boyunca dinlediği bir şarkıydı, ancak şimdi ona nasıl dans edileceğini öğrenmişti.

Elindeki hançeri fırlatıp fırlattı, bir diğerini yakaladı ve daha fazla vampir inerken çömeldi. Eli aniden fırladı ve bir kadının koluna yapıştı. Kadın dişlerini göstererek tısladı ve sonra çığlık atarak adamın ön kolunu hızlı bir hareketle ikiye böldüğünü gördü. Bir an sonra göğsüne bir bıçak daha saplandı.

Arkasından bir kol boğazına dolandı ve Axel gülümsedi. Geriye yaslanıp yeni kazandığı gücü kullanarak adamı başının üzerinden çevirdi. Kafatasını iki eliyle kavrayıp sertçe yana çevirdi. Adam hareketsiz kaldı ama Axel yine de göğsüne bir bıçak sapladı. O heriflerin hiçbiri bir daha kıpırdamadı. Bree'ye hizmet etmek mi istiyorlardı? O zaman onun kaderiyle yüzleşebilirlerdi.

Arkasında ceset ve kan yığını kalmıştı. Orospunun geldiğini bilmesini istiyordu. Kat ve çocuğuna bir daha yaklaşırsa bunun olacağını ona söylemişti. Ne de olsa sözünün eri bir erkekti.

Sola doğru yöneldi, asansörü kullanmak yerine merdivenleri tercih etti, hâlâ Kat'in kanının kokusunu takip ediyordu. Koku giderek güçleniyordu ve çok fazlaydı. Bir sorun vardı. Hem de çok.

Merdiven boşluğu dardı ama yukarı çıkmak için mükemmeldi. Dönmeden önce vampirlerin vahşi varlıklar olduğunu sanıyordu ama artık anlıyordu. Dişlerini ete batırıp acı ve ölüm vermenin gücünü anlıyordu. Gölgelerine ihtiyacı yoktu. Silah kendisiyken sihre de ihtiyacı yoktu.

Duvaran tekme atarak, karşısına çıkan bir sonraki vampirin üzerinden atladı. Sırtına bir bıçak saplanmıştı ve onu merdivenlerden aşağı iterken acı dolu ulumalar duydu. Artık her yerde kan vardı, ellerine ve yüzüne bulaşmıştı. Gömleği yırtılmış ve ayakkabıları kırmızı izler bırakmıştı.

Kaç kat çıktığını bilmiyordu ki koku onu durdurdu. Derin bir nefes aldı, kokladı ve tadına baktı. Kapıdan bir kadın girdi ve adam onu boğazından yakalayıp duvara çarptı. Kolunu kadının hava yoluna bastırdı ve kadının gözleri fal taşı gibi açıldı, dişleri şakladı.

"Karım nerede?" diye sordu Axel, ölümden başka bir şey ifade etmeyen alçak ve soğuk bir ses tonuyla.

Başını iki yana salladı ve adam onu tekrar duvara çarptı. Ciğerlerindeki hava dışarı atılırken öksürdü, sonra adam boğazına daha fazla bastırınca nefes nefese kaldı. Adam

tekrar sormadı. Sadece bakışlarını kaçırmadı, gerektiğinde Arius'un yüzü olabileceğini biliyordu.

"Çok geç kaldın," diye tısladı kadın nefes nefese. "Bebek neredeyse doğacak ve sonra-"

Adam bıçağını göğsüne saplayıp aşağı doğru çekerken, sözleri bir çığlığa dönüştü. Hayır, bu doğrudan kalbine gitmiyordu. Çok geç kaldığı haberini veren kişi olmak mı istiyordu? O zaman sözlerinin bedelini ödeyecekti.

Bıçak tekrar saplandı, bir kez daha sürüklendi. Eti ve kemiği kesen vampir gücü, elini uzatıp parmaklarını kalbinin etrafına dolayana kadar her şeyi kolayca kesti.

"Bana tekrar çok geç kaldığımı söyle," dedi ölümcül bir sakinlikle. "Ya da karımın nerede olduğunu söyle."

"Koridorun aşağısında," diye bağırdı Gece Çocuğu, yanaklarından aşağı kırmızı gözyaşları süzülürken. "Solda."

Elini geri çekti, kalbini de beraberinde alıp yere yığılmasına izin verdi. Bıçağı hala diğer elindeydi, bıçağı kasına sapladı ve avucunda can çekiştiğini hissetti.

Orgu hareketsiz bedenine bıraktıktan sonra koridorda ilerledi. Kanının kokusu giderek güçlenirken bir çığlık kulaklarına ulaştı. Sonra koşmaya başladı, bir kapıyı açarken havayı delen bir çığlık daha.

Kendini duvara fırlatılmış ve iri bir Gece Çocuğu tarafından yerinde tutuluyor halde buldu. Kirli sarı saçları omuzlarına kadar iniyordu ve bir başkası onu tutmaya yardım ederken dişlerini gösterdi.

Cade ve Rayell.

Vampirlerin hepsi bu işin içindeydi.

"Geri çekil, Aziz Orcas," diye hırladı Cade.

"Seni öldüreceğim," diye söz verdi Axel, onların tutuşuna karşı sertçe irkilerek. Bir tanesiyle başa çıkabilirdi belki, ama en güçlü iki vampirle? Dörtlü Ev'deki yerlerini korumalarının bir sebebi vardı.

"Bırakın gitsin," dedi kadınsı bir ses. "Gerçek doğasını o kadar kaybetmiş ki, onu yine de öldürecek."

"Axel!"

Adı başka bir ılıa dönüştü ve onu bırakmayan bu kanlı sisin içinden geçebilen tek şey oydu.

Başını iki yana sallayıp odaklanmaya çalıştı ama her şey hâla kırmızıydı. Cade. Rayell. Duvarlar. Yatak. Kat.

Kat.

Gördüklerine inanamayarak gözlerini kırıpştırdı. Yatakta, kendi içine kapanmış, gözyaşları yanaklarından aşağı akarken Kat'i anlamaya çalışıyordu. Sonra tekrar nöbet geçirip ağılamaya başladı, sırtı kamburlaşırken, açıkça bir kasılma onu parçalıyordu.

Bree, onun önüne geçerek onu görmesini engelledi. Uzun parmaklarını yüzüne bastırdı ve tırnaklarını geçirdi.

"Axel, canım," diye mırıldandı. "ok etkilendim. Buraya gelmenin ne kadar süreceğini hafife almışım. Arkanda epey bir yıkım izi bıraktığını duydum. Yeraltı senden çok korkuyor." Başını yana eğdi. "Teşekkür ederim."

Kat tekrar çığlık attı, bu sefer karnını tutuyordu ve göğsü acıyla burkuluyordu. Ona ulaşması gerekiyordu. Bunu tek başına fazlasıyla yapmıştı. Tek başına doğıum yapmasına asla izin vermeyecekti.

Bree kenara çekilip Kat'in yatakta acı çekmesini izledi.

"Zavallı şey," diye tısladı. "Saatlerdir bu halde."

Saat.

Duyduğı tek şey buydu.

"Neredeyse tam bir gün," diye ekledi Bree yapmacık bir sempatiyle. "Bunu durdurabileceğini sanıyor." Odanın karşısına geçip eğilip Kat'in saçlarını ellerinin arasına aldı. "Ama yapamazsın, değıl mi bebeğim? O bebek istesen de istemesen de gelecek."

"Ona sakın dokunma!" diye kükredi Axel, ileri atılıp kollarından birini kurtararak.

"Kahretsin," diye bağırdı Cade, onu tekrar yakalamaya çalışarak ama Axel çok hızlıydı.

Elinde bir bıçak vardı ve onu indirmeye çalışıyordu. Cade tam zamanında hareket etti, bıçak göğsüne değıl omzuna saplandı.

"Orospu çocuğu!" diye hırladı Cade, Axel'ı yakalayıp duvara öyle sert bir şekilde itti ki, başı taşa çarpıp yüksek sesle çatladı. Zaten bulanık olan görüşünde noktalar belirdi, ama Kat'in acı dolu çığlığı bir kez daha ona ulaştı.

"Dur!" diye bağırdı Axel. "Ona yardım edeyim! Yanına gideyim! Neden buraya bir Cadı getirmiyorsun?"

"Geliyor," dedi Bree sakince, ellerini Kat'in omuzlarına koyarak. "Arkana yaslan, bebeğim."

Kat nefes nefese başını çılgınca salladı, "Baban... Bebek."

Axel hareketsiz kaldı. Onu doğru duyamazdı.

"Ah, bebeğim," diye tısladı Bree. "Seninle paylaştığım sırları ifşa ediyorum. Yazıklar olsun sana." Kat tekrar bağırdı ve Bree bu anı değerlendirip onu sırtüstü yatırdı. "Gördün mü? Daha iyi değil mi?"

"Peki ya babam?" diye sordu Axel, Cade ve Rayell'e doğru iterek, ama onlar direndiler. Cade, bıçak hâlâ omzunda olduğu için ona yumruk atmak istiyor gibiydi ve Rayell... tam olarak sıkılmış gibi görünmüyordu, ama umursamıyormuş gibi de görünüyordu.

Bree yakındaki bir beze uzanıp bir leğene batırdı ve sıktı. "Bu gerçekten senin suçun, biliyorsun," dedi, Kat'e doğru geri çekilip bezi alnına götürerek. Axel'dan yükselen kısık homurtuya sııttı. "Senin de buna dahil olmana izin vermeye çalıştım. Seni yanıma çekmeye çalıştım. Hatta Peri'yi ve çocuğu alabileceğini bile söyledim. Ama sen buna ortak olmak istemedin, değil mi?"

Sesi soğuk ve sert bir hal almıştı ve Kat'in içinde bir kasılma daha kopunca Bree gülümsedi. "Bu yüzden başka bir yere gitmek zorunda kaldım. Her şey çok farklı olabilirdi."

"O bebek her an burada olabilir, Bree," dedi Rayell aniden, bal gözleri Kat'e dikilmişti. "Miara nerede?"

Miara?

O hain kaltak.

Bree'ye bunca zamandır bilgi mi veriyordu? Her randevularında bunu bildiriyor muydu?

Ama hepsi uyuyordu. Matarayı ona Cienna'dan olduğunu söyleyerek veren oydu. Kat'ın doğuma ne kadar yaklaştığını biliyordu. Belki de başından beri vizyonlar görüyordu ve hiçbir şey söylememiştir.

Bree kaşlarını çatarak ayağa kalkan Kat'e baktı. "Bilmiyorum," dedi kısaca. "Git onu bul."

"Git onu bul," diye karşılık verdi Rayell. "Senden aşağı değilim Bree. Bu senin lanet olası pisliğin."

Bree doğruldu ve Rayell'a dik dik baktı. "Pekala," dedi gergin bir şekilde. "Onu sabit tut."

Rayell gözlerini devirdi. "Cadı'yı bulmaya gitmezsen birinin sana bir bebek doğurtması gerekecek."

Axel, Bree'nin karşılık olarak bir şeyler söylemek istediğini anlayabiliyordu ama Bree dönüp topuklarını birbirine vurarak odadan çıktı. Kat başını geriye atarak tekrar bağırdı ve Axel çaresizce bakmaktan başka bir şey yapamadı.

Ta ki artık tutulamayacak duruma gelene kadar.

Cade, bıçağı omzundan çekip bir kenara fırlatırken küfürler savuruyordu; sözler o kadar kabaydı ki Axel neredeyse gülecekti. Sonra Rayell'in Kat'e doğru hareket ettiğini fark etti ve ona doğru atıldı. Ama o daha hızlıydı, bezi tekrar ıslatıp Kat'ın alnına bastırdı.

"Çok fazla zaman yok," dedi Gece Çocuğu. "Bree'ye gitmesini söylemeden önce uçurumun kenarına gelmesini bekledim."

Axel donakalmış, neler olduğunu anlamaya çalışıyordu. "Burada senin tarafındayız," diye homurdandı Cade, Axel'i öne iterek. "Ve çocuğunu doğurtmayacağımdan da eminim."

"Onu kurtaramam," dedi Axel, gözlerini yavaşça Kat'e doğru çevirerek.

"Birinin yapması gerek," diye çıkıştı Rayell. "Çünkü bu bebek artık beklemiyor ve sana söz veriyorum, Miara'dan fazlasıyla geri dönecek. Valter de yanında olacak."

"Biri bana babamın bununla ne ilgisi olduğunu söylesin," diye emretti Axel, Kat'ın tekrar bağırması üzerine yatağa doğru sendeleyerek ilerledi.

"Kısacası, onu reddettiğinde, başka planlar yaptı. Baban şu anda Yeraltı'nda saklanıyor. Son ayların acısını atlatmaya çalışıyor. Bir anlaşma yaptılar," diye yanıtladı Cade, kollarını kavuşturmuş kapının yanında durarak. "Çocuğunu ona teslim edecek ve o da ona Yeraltı'nı verecek."

"Ve sen buna razı mısın?" diye sordu Axel.

"Elbette hayır," diye karşılık verdi. "Şu anda sana neden yardım ettiğimizi düşünüyorsun?"

"Axel," diye haykırdı Kat. "Sabırsızlanıyorum. O... Ben..."

"Tamam, tamam," dedi yatağın diğer tarafına koşarak. Saçlarını geriye doğru iterek dudaklarını alnına bastırdı. "Bunu çözeceğiz. Biz—"

Başını bir o yana bir bu yana sallayarak çırpındı. "Şimdi," diye soludu. "Neredeyse bir gündür doğum sancısı çekiyorum. Şimdi geliyor."

"Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi, yüzüne, kasılan karnına ve sırtına bakarak. Yanılmıştı. Kendini hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti.

"Peri doğumları uzun sürer," dedi Rayell, Kat'in arkasındaki yatağa tırmanırken. "Neredeyse sonuna geldi. Doğumlar saatler sürer ve bu noktaya geldiklerinde anneler bitkin düşer."

"Ama onun gücü," diye denedi Axel.

"... tonik," diye soludu Kat. "Bir tane vardı."

Miara onlara bundan bahsetmişti. Kadınların doğum sırasında büyülerini kaybetmemek için bunu nasıl içtiklerini. Her şey en başından beri planlanmıştı. Bree de bir tane hazırlamıştı.

"Axel!" diye bağırdı Kat.

"Ona itmesinde yardım edeceğim" dedi Rayell.

Arius'un bu şekilde olacağını hiç düşünmemişti.

"Belki ben onun ıkınmasına yardım etmeliyim, sen de bebeği doğurmalısın," diye cesaret etti.

"Axel! Aşağı in ve oğlunu teslim et!" diye emretti Rayell. "Çok fazla vaktimiz yok. Cienna, Miara'yla ilgileniyor ama

bunun bir tuzak olduğunu anladığı anda Bree geri dönecek. Gitmemiz gerek."

Rayell yanılmamıştı. Yatakta aşağı inip Kat'in elbisesini düzelttiğinde, ne kadar yakın olduklarını görebiliyordu. Cade'e baktı. "Kimseyi o kapıdan içeri sokma."

Erkek başını sallayıp onlardan uzaklaştı ve Axel tekrar Kat'e döndü. Gözlerini kaldırıp bakışlarıyla buluştu. Kat'in gözleri donuk ve bitkindi. Gözlerinden yaşlar akıyordu ve saçları alnına yapışmıştı.

Derin bir nefes aldı. "Tamam, kedicik. Ellerimdeki kanı temizleyeceğim ve sonra bunu yapacağız. Birlikte. Çünkü sen ve ben her zaman krallığa karşıydık."

Başını salladı, hıçkırıklar duyuldu.

Axel yataktan kalktı, yırtık ve lekeli gömleğini çıkardı ve küçük, bağlantılı banyoda hızla ellerini yıkadı. Pantolonu için yapabileceği pek bir şey yoktu ama elindeki son dakikada elinden gelenin en iyisini yaptı.

Geri döndüğünde, yanında durdu ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Oğlumuzla tanışalım."

Sonunda, Rayell'in ıkınmasına yardım ederken Kat'in çığlık attığını duymak, beklediği kadar korkunçtu. Kasılmalar birbiri ardına gelip gidiyordu ve Axel, gücünün ve enerjisinin tükendiğini, geride kaldığını anlayabiliyordu.

"Yaklaştık kedicik," diye ısrar etti. "Çok yakınız. Bunca zaman boyunca onu Bree'den uzak tutmaya çalışırken çok güçlüydün ama şimdi buradayım. Bree ona dokunmuyor. Sen, ben ve o varız. Bir kez daha, Kat. Hazır mısın?"

"Hayır," diye bağırdı başını sallayarak. "Hayır, değilim."

Ancak doğanın umurunda olmadı ve bir kasılma daha geldi.

"İt, Katya," diye emretti Rayell, ellerini tutarak ve öne eğilmesine yardım ederek.

"Geçen sefer, Kat. Yemin ederim," diye ısrar etti ve tanrılar, ona yalan söylemediğini umuyordu.

Çığlık attı ve bir kafa belirdi. Ne yapacağını bilemedi. Çekti mi? Yardım mı? Sadece...

Ama Kat biliyordu, son bir kez ıkındı ve bebek oradaydı, ağlaması boşluğu dolduruyordu. Ve aman Tanrım. Başarmışlardı.

"Cade, havlular," diye emretti Rayell, Kat'in arkasından çıkarken.

Şimdi her şey farklı bir sebepten dolayı boğuk ve sessizdi, çünkü göğsüne bastırıldığı minik bir can vardı.

"Onu ona götürün," dedi Rayell, sesi alçak ve kısıktı.

Başını salladı, Kat'in yanına çok dikkatli bir şekilde yaklaştı ve bebeği nazikçe göğsüne yerleştirdi. Kat ağlıyordu, yüzünde taze gözyaşları vardı ve oğullarını sıkıca kavramıştı.

"Başardın," diye mırıldandı, yanına oturup onu kendine çekerken. "Çok cesur ve güçlüydün, bak neler başardın, kedicik."

Kapı çalındı ve Axel ayağa kalktı.

"Rahatla," dedi Cade kapı koluna uzanarak. "Yardıмымız bu."

"Yardım?" diye tekrarladı.

Kapı açıldı ve Dönüşümcü Alfa ve Beta içeri girdi, Cienna da arkalarındaydı.

"Burada kalamayız," dedi Rayell, Cienna öne doğru yürürken yoldan çekilerek. "Kylian ve Giselle'in evine gidiyoruz."

Cienna, Kat'in yanındaydı, Kat onu hâlâ sıkı sıkı tutarken bebeği inceliyordu. Sonra menekşe rengi gözler ona doğru kaydı. "İyi iş çıkardın Axel," dedi Cienna. "Daha erken gelmeye çalıştım ama mecburdum..."

"Miara'yı hallet. Biliyorum," dedi. "Buradan siktirip gidebilir miyiz?"

"Kat'e bir bakayım da onu taşıyabileceğimizden emin olayım. Birkaç dakikaya ihtiyacım var."

Başını sallayıp Kat'in yanına döndü. Karısına ve oğluna bakarken etrafındaki her şey sessizleşti. Cienna, hepsi Dörtlü Ev'den ayrılmadan önce sadece birazını yaptı ve bir

saat sonra, Şekil Değiştirenlerin evindeki küçük bir süite yerleştiler.

"Uyu kedicik," dedi yumuşak bir sesle.

Başucuna yaslanmış oturuyordu, Kat ise kucağında bebeğiyle onun yanına sokulmuştu. Bebek yeni yemek yemişti ve Kat henüz uyumamıştı.

"Yapamam," diye fısıldadı. "En son uykuya daldığımda uyandığımda..."

Suçluluk duygusu onu pençesine aldı ve bunu bir kenara itti. Uyuşturulmuşlardı. Oyuna gelmişlerdi. Bu onun suçu değildi.

"Ona kimse dokunmayacak," dedi, nazikçe bebeğe uzanarak. "Cienna burada. Şekil Değiştirenler. Rayell ve Cade sadakatlerini fazlasıyla kanıtladılar. Theon'a haber gönderdik. Sana yemin ederim, kimse ona dokunmayacak."

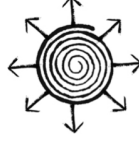
Başını salladı, yatakta biraz daha aşağı kayıyordu. Başını yastığa koymadan uyuyakalmıştı, sonra sadece o ve kollarındaki minik uyuyan yaratık kalmıştı. Siyah saçlıydı ama bundan daha azını beklemiyordu. Beyaz teniyle kızın koyu teninin bir karışımı. Onunla aynı zümrüt yeşili gözler ve mutsuz olduğunda herkese belli eden bir çift akciğer.

Mükemmel ve masum.

Kat'e baktı, göğsü uyurken sürekli inip kalkıyordu. Cienna içtiği toniğin etkisinin her an geçeceğini ve büyüsünün tekrar uyanacağını söylemişti.

Axel, oğlunun yanağında parmağını gezdirerek onu izlemeye koyuldu. "Sana kimse dokunmayacak," diye mırıldandı alçak sesle.

41

THEON

"Neredeler?" diye sordu Theon, Şekil Değiştiren evinin ana fuayesine götürülürken.

"Sana da merhaba," dedi Giselle, Kylian'ın yanında durduğu yerden anlamlı bir şekilde. Arkasından gelen herkese baktı. "Seni her gördüğümde çevren daha da kalabalıklaşıyor, Theon."

Duraksadı, Tessa'nın ceketini taşımasına yardım etti ve sonra Luka'ya uzatıp bir askıya asmasını sağladı.

"Tanışmalar bekleyebilir Giselle," diye yanıtladı Theon. "Lütfen beni Axel ve Kat'e götür."

"Bu çok kaba," dedi Kylian, kollarını geniş göğsünde kavuşturarak.

"Öyle," diye onayladı Theon. "Ama Axel'ı gördükten sonra seninle konuşmam gereken bazı gelişmeler var."

Bundan pek memnun olmasalar da sonunda razı oldular ve onları bir koridordan geçirip misafir odasına götürdüler. Theon kapıya bir kez vurdu ve Axel'in "Girin" diye seslendiğini duyar duymaz kapıyı iterek açtı. Onları sağ salim ve güvende görünce içini bir rahatlama kapladı. Kat'in kollarında ise orman yeşili bir battaniyeye sarılı minik bir bohça vardı.

"Axel," dedi Theon, sahneye çıktığında ismi biraz kısık bir sesle. Küçük kardeşi, babası.

Tessa boğazını temizledi ve Luka'yla birlikte kapının yanında durdu. "Tebrikler."

Axel genişçe gülümseyerek yanına geldi ve "Teşekkür ederim bebeğim." dedi.

Theon ona doğru uzanıp onu kucakladı. "Sen bir babasın," dedi alçak sesle.

Axel kahkaha attı. "Evet. Bunu söylemek ne kadar tuhaf?"

Theon onu bıraktıktan sonra, Kat'in onları küçük bir gülümsemeye izlediği yatağa baktı. "Onları görebilir miyim?" diye sordu Theon.

"Elbette," diye cevapladı Axel, onu yatağa doğru götürürken.

Theon eğilip Kat'in yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Tebrikler Katya."

"Teşekkür ederim Theon," diye mırıldandı. Yorgun görünüyordu ama bebeği daha da yakınına çekerken gözleri parlıyordu.

"Sağlıklı mı?" diye sordu Theon, koyu saçlarını ve anne babasının ten renginin karışımını görünce.

"Cienna'ya göre mükemmel," dedi Kat yine yorgun bir gülümsemeye. "Onu kucağına almak ister misin?"

Ve bir anda, o küçük bohçayı sıkıca tutanın kendisi olduğunu fark etti. Yüzünü daha iyi görebilmek için battaniyeyi düzeltti ve haklıydılar. Kesinlikle mükemmeldi. Uyuyordu, sağlıklıydı ve bütündü. Başarmıştı.

Tessa'nın hâlâ kapının yanında olduğunu görünce döndü, ancak Luka yaklaşıyordu ve bebeğe bakmak için duruyordu.

"İsme karar verdin mi?" diye sordu Luka, Axel'e bakarak.

"Maddox," diye yanıtladı Axel. "Maddox St. Orcas."

Tessa'dan hafif bir kahkaha sesi geldi ve hepsi ona döndü. Axel'i eğlenerek izliyordu. "Ona gerçekten en sevdiğin müzik grubunun solistinin adını mı verdin?"

"Bunu kim söyledi?" diye sordu Axel, masum görünmeye çalışarak ama başaramadan.

"Axel, ciddi mi?" diye sordu Kat.

"Tabii ki hayır, kedicik," dedi Tessa'ya göz kırparak. "Ayrıca, artık çok geç. Ona çoktan bir isim koyduk."

Kat başını geriye attı, gözleri kapandı. "Anala'ya yemin ederim Axel. Önce ben kaçırılırım, sonra da çocuğumuza bir şarkıcının adını verirsin."

"Kaçırıldı mı?" diye sordu Theon, başını hızla kaldırarak. "Neyden bahsediyor?"

Axel, Maddox'un doğum hikayesine başlamadan önce iç çekti. Uyuşturucu etkisinden uyanmak. Dörtlü Ev'de kanlı bir saldırı. Bebeği bizzat doğurmak.

Axel konuştuğu Theon, Maddox'u göğsüne daha da bastırıyordu. Babasının bu işe karışmış olması onu şaşırtmamalıydı, ama Bree ile başarıya ne kadar yaklaştıklarını öğrenmek?

"Sakin ol Theon," dedi Luka, bebeği almak için uzanırken. Theon ancak o zaman karanlığının bir kısmının yerde sürünerek belirmediğini fark etti.

Luka döndü ve Theon bakışlarını takip ederek Tessa'nın duvara yaslandığını gördü. Corbin ve Lange içeri girmiş, Kat'le sohbet ediyorlardı, ancak Tessa geride kalıp her şeyi uzaktan dinliyordu.

"Yaklaşabilirsin, güzelim," dedi Theon cesaretlendirici bir gülümsemeyle.

Ama sadece başını sallayıp Axel'a baktı. "İyiyim."

Bağa odaklanarak duygularını hissetmeye çalıştı ama ne hissediyorsa hissetsin, bu hisler ona engellenmiş gibiydi. Bu endişe vericiydi. Çoğu zaman düşüncelerini bağdan uzak tutuyorlardı ama bağ onarıldığından beri duygularını engelleyememişti.

Tessa? İyi misin? diye sordu, Luka da şimdi onu izliyordu.

İyiyim dedim, diye cevap verdi.

"Gerçekten yeğenini görmeye gelmeyecek misin?" diye sordu Axel, ona doğru ağır ağır yürürken.

Ona hafifçe gülümsedi. "Mesafemi korumayı düşündüm. Her şeyden sonra."

Axel kaşlarını çatı. "O konuyu çoktan geçtik, Tessa. Aksini düşündüysen özür dilerim." Tessa ona yine hafifçe

gölümsedi ama cevap vermedi. "Dur, bunu hâlâ sana karşı kullandığımı mı sandın?"

"Hayır," diye hemen cevapladı. "Sadece... sana alan tanıyordum."

"Dur bakalım," dedi ve elini tutup heyecanla odanın karşısına doğru çekti.

"Axel, gerçekten ben-" Luka, Maddox'u görebilmek için hafifçe kıpırdandığında ağzını hızla kapattı. Menekşe rengi gözleri bebeğin üzerinde gezindi ve parmaklarını avuçlarının içine aldı. "Çok güzel, Axel," dedi yumuşak bir sesle, Maddox'a birkaç saniye daha bakarak. "Kat'e merhaba diyeceğim."

Arkadaşlarına katılmak için sürünerek yatağa çıktı. Theon, aralarındaki gerginliğin bir anda azaldığını hissetti; onlarla sohbe daldığında omuzları gevşedi. Lange ve Corbin'in soyağacı hakkında öğrendiklerini Kat'e anlatırken, Theon aralarındaki ufak tefek konuşmaları duyabiliyordu.

"Bu tuhaftı, değil mi?" diye sordu Axel alçak sesle.

"Evet, biraz," diye onayladı Theon. "Ama çok şey oldu. Lafı açılmışken, iyi haberlerimiz var."

"Son zamanlarda yaşadığımız rezillikten hoş bir değişiklik," diye homurdandı Axel. "Nedir bu?"

"Tessa artık Arius Hanımı olduğuna göre, Arius Evi'ne geri dönebiliriz," dedi Theon. "Sen ve Kat eve dönebilirsiniz."

Axel kaşlarını çatarak ona baktı. "Arius Evi'ne gidemem Theon. En azından şu anda gidemem."

"Babam burada, Yeraltı'nda saklanıyor ve oğlunu kaçırmaya çalışıyor. Cressida şimdilik bakılıyor. Üçünüz için orası güvenli."

"Evet, ama artık benim yerim orası değil."

"Ne demek burası senin yerin değil? Orası bizim evimiz, Axel," diye itiraz etti Theon.

"Aptal olma. Arius Evi bana hiçbir zaman yuva gibi gelmedi Theon," dedi. "Ama sebebi bu değil. Burada ittifaklar kurdum. Liderlerle ilişkiler. Öylece gidemem. Bree hâlâ Yeraltı için bir tehditken olmaz."

"O senin için bir tehdit. Kat. Oğlun," diye vurguladı Theon, Maddox'u işaret ederek. "Burada kalmak hepinizi riske atıyor."

"Ve diğerleri bizim için hayatlarını riske attılar," diye karşılık verdi Axel. "Cade ve Rayell ona saldırdı. Şekil Değiştirenler bizi burada barındırarak ittifaklarını sağlamlaştırdılar. Cienna Eczacı Bölgesi'ni ele geçirdi ve Cadılar'ı yönetiyor. Tüm bunlardan sonra onları öylece terk edemem. Ben de onlardan biriyim."

"İyi noktalara değiniyor Theon," dedi Luka. "Stratejik açıdan kalması gerekiyor. Burada bir şeyler inşa etti."

"Güvenli değil," diye itiraz etti Theon.

Axel alaycı bir tavırla, "Hiçbir yer güvenli olmadı." dedi.

"Axel—"

"Burada kalıyoruz Theon," dedi sözünü keserek. "Aylarca umursadığımızı ikna etmeye çalıştığım insanları bırakıp gidemem. Ayrıca, Bree ile görülecek bir hesabım var. Sonsuza dek süreceğini söylemiyorum ama şimdilik burada kalmam gerektiğini söylüyorum. Bree ile savaş başlatıp bitmeden gitmek bir seçenek değil."

Maddox o sırada telaşlanmaya başladı ve Axel onu Luka'nın kollarından alıp Kat'e geri götürdü. Üçü bir şekilde zaten senkronize bir birlikti. Hayatı boyunca Axel'i korumuştı ve şimdi bir koca ve babaydı. Bir Yeraltı lideriydi.

"Plana sadık kalacaksak, bunu yapmasına izin vermeliyiz," dedi Luka alçak sesle, Tessa yaklaşırken. "Ona ve Yeraltı'na ihtiyacımız var."

"Evet," dedi Theon sessizce, küçük kardeşini izleyerek. Çünkü Theon ona en iyi kulaklığını bulmasını söylediğinde, gözleri korkuyla fal taşı gibi açılmış çocuğu hâlâ görebiliyordu. Babasının gazabından olabildiğince uzun süre uzak tutmak için defalarca suçunu üstlendiği kardeşi. Çirkin çocuklukları boyunca bir şekilde mizah anlayışını koruyan kardeşi. O çirkin çocukluğa rağmen, neredeyse babası olacakken tanıdığı en asil insanlardan biri olmayı başaran kardeşi.

"Gidip Şekil Değiştirenlerle konuşmalıyız," dedi Tessa, bir ayağından diğerine geçerek.

"Tessa, iyi misin?" diye sordu Luka, ona bakarak.

"Elbette," dedi ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Rahatsız görünüyorsun."

"Metrodayız," dedi kuru bir sesle.

"Doğru. İşte bu," dedi Luka, buna ne kadar inanmadığını belli ederek.

"Kylian ve Giselle ile konuşmalıyız," dedi tekrar ellerini önünde kavuşturarak. "Corbin endişeli."

"Şu anda endişeli olan tek kişi o değil," diye mırıldandı Luka.

"Luka, bırak şunu," diye çıkıştı, gücü hafifçe parlıyordu.

Theon şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı ve Luka'ya baktı; aralarında karşılıklı bir anlayış vardı. Şimdilik konuyu kapatacaklardı ama daha sonra tekrar açacaklardı.

Konuşmayı bitirdiği açıkça belli olan bir şekilde onlardan uzaklaştı, "Corbin, hazır mısınız?" dedi.

Erkek yatağın yanında duruyordu ve ensesinden çekti. "Yani, gerçekten böyle bir şeye hazır olabilir misin?"

Lange yataktan iniyordu. "Her şey yoluna girecek. Rahatsızsanız, siktir edin der ve gideriz."

Theon, "Alfa ve Beta'ya 'siktir et' demek tavsiye edilmez" dedi.

"Kylian ve Giselle çok güçlüler," diye araya girdi Kat. "Ama bunun tek sebebi ailelerine karşı son derece korumacı olmaları. Sen de onların bir parçasısın."

"Bundan sonra geri döneceğiz," diye seslendi Theon, Axel Maddox'u tutarken Kat onu beslemeye hazırlanıyordu.

Kapıyı arkalarından kapatıp, refakatçilerini takip ederek koridora geri döndüler. Tessa, Corbin ve Lange'nin yanına çekilmiş, onlarla alçak sesle konuşuyordu, ancak toplantı odasına alındıklarında herkes sustu. Alfa ve Beta her zamanki yerlerindeydiler. Kylian onları onaylamayan gözlerle

süzerken, Giselle'in dolgun dudaklarında keskin bir gülümseme vardı.

"Onlara kalacak yer verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi Theon, önlerinde durarak.

"Elbette," dedi Giselle, açık gri gözleri arkadaş çevrelerinde gezinip duraksayarak. Theon'un nedenini bilmesine gerek yoktu. Corbin, kokusunu bir süreliğine gizlemek için tonik almıştı. Yoksa kim olduğunu hemen anarlardı, ama bir Şekil Değiştiren'in içgüdüleri hâlâ oradaydı. Bir şey olduğunu biliyorlardı.

"Umarız sadakatimizin nerede olduğunu anlamamızı sağlamıştır," dedi Kylian, kaşlarını çatarak ve Corbin'e odaklanarak. "Bizi şirketinizle tanıştırmın."

"Luka'yı tanıyorsun," dedi Theon. "Ama henüz eşimiz, yeni taç giymiş Arius Leydisi Tessa Ausra'yla tanışmadın."

"Eşimiz mi?" diye sordu Giselle, daha dik oturarak. "İkiniz de mi?"

Theon başını salladı. "Doğru."

Gülümsemesi genişledi. "Birleşmeniz kutlu olsun, Leydim."

"Teşekkür ederim," dedi Tessa gergin bir şekilde. Bileklerindeki ışık şeritleri nabız gibi atıyordu ve onun yanında gergindi.

"O koltukta bir kadının olması ne kadar da ferahlatıcı..." Gözleri Theon'a kaydı. "Anlıyorsun işte."

Tessa hafifçe güldü, gerginlik biraz olsun azaldı. "Efendim, efendim."

Giselle kaşlarını çattı. "Majesteleri? Ne kadar düşüncelisiniz ama bana sadece Giselle, eşim Kylian diyebilirsiniz."

Tessa hafifçe başını salladı. "Bir kız kardeşin olduğunu duydum, Kylian."

Adam doğruldu, gözleri kısıldı. "Birkaç tane var."

Corbin'e baktı, adamın eli Lange'nin elini sıkıca tutuyordu. "Khari," dedi Tessa. "Bunun için burada olmalıydı."

Kylian ve Giselle ayağa kalkarken, Corbin geriye doğru sendeledi.

"Onu buldun mu?" diye sordu Giselle, yaklaşırken adımları hızlıydı ama Tessa onun önüne geçerek yolunu kapattı.

"Lütfen Khari'yi çağırın," dedi.

"Yapmayacağım," dedi Kylian. "Emin olana kadar yapmayacağım. Onu umutlandırıp bir kez daha hayal kırıklığına uğratmayacağım. Neden kokusunu alamıyorum?"

"Çünkü hazır olana kadar bilmeni istemedik," diye cevapladı Tessa, meydan okurcasına çenesini kaldırarak. "Burada olmak onun seçimi."

"O buraya ait," diye hırladı Kylian.

Tessa'nın dudağı kıvrıldı. "Başkalarının birinin görevi ve amacı olduğuna inandığı şeylere boyun eğen biri olmadığımı göreceksin. Corbin nereye ait olduğuna kendisi karar verecek."

"Corbin," dedi Giselle yumuşak bir sesle. Tekrar öne çıktı ve Corbin ona temkinli bir şekilde baktı. "Adın bu mu?"

Başını sallayarak sağ tarafını işaret etti. "Ben Lange."

"Eşin mi?"

Corbin, "Evet" derken tereddüt etmedi.

"Değişmiş formun nedir?" diye sordu Kylian.

"Khari'yi çağır," diye araya girdi Tessa. "Bir daha istemeyeceğim."

Gücü dışarı doğru kıvrılıyor, sarmaşıklar sürünüyor ve kıvrılıyordu ve Şekil Değiştirenler geri çekildi.

"Onu sanki kendi çocuğunmuş gibi koruyorsun," diye gözlemledi Giselle.

"Çünkü öyle. Annesini getirin bana," diye çıkıştı. "Yoksa onu kendim bulurum."

Alfa başını eğip yakındaki birine işaret etmeden önce Kylian'ın bakışlarına uzun süre baktı.

Beklerken Giselle, "Teşekkür ederim, Leydim." dedi.

"Ne için?" diye sordu Tessa, açıkça sinirlenmiş bir şekilde.

"Onu kendi evladın gibi koruduğun için."

Tessa, biraz sinirlenerek gözlerini kırptırdı. "Axel ve Katya için de aynısını yaptığın için teşekkür ederim."

"Beklerken," diye araya girdi Theon. "Ben bu pazarlığın bana düşen kısmını yerine getirdim."

"Bunu bilemeyiz-" diye söze başladı Kylian, ama Theon'un dönmesiyle sözünü kesti. Gömleğinin düğmelerini yeterince açarak, bir zamanlar Pazarlık İşareti'nin olduğu omzunun arkasını gösterdi. Artık hiçbir şey yoktu.

"Babamın malları," diye sordu Theon, gömleğinin düğmelerini tekrar ilikleyerek. "Nerede olduklarından şüphelenildiğini tekrar söyle bana?"

"Sınırdan," dedi Kylian gergin bir sesle. "Bizim topraklarımızla Charter Bölgesi arasında."

"Hazır olduğumuzda bizi oraya götüreceksin," diye cevapladı Theon.

Kylian başını salladı. "Elbette."

Kapıların açılma sesini duyunca hepsi dönüp bir kadının içeri girdiğini gördüler. Esmer teni ve kahverengi saçlarıyla çok güzeldi, zeytin yeşili gözleri ise ağabeyinin şaşkınlıkla onları süzdüğü gözlerle aynıydı.

"Kylian mı?" diye sordu, yanında durarak. "Varlığımın gerekli olduğu söylendi mi?"

Gülümsemesi sıcak ve içtendi; Theon'un erkekte daha önce hiç görmediği bir şeydi bu. Kız kardeşinin elini tutup parmaklarını sıktı. "Bugün sana olan yeminimi yerine getiriyorum," dedi ve kızın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kayıp bir prens bulundu."

Yavaşça onlara doğru döndü, gözleri hemen Corbin'i buldu ve o da zayıf bir gülümsemeyle ensesini çekti.

"Corbin'le tanış Khari," dedi Kylian nazikçe. "Oğlun."

Ellerini göğsüne bastırırken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu, belli ki ona ulaşmak istiyordu ama bunu yapıp yapmaması gerektiğinden emin değildi.

"Babana benziyorsun," diye fısıldadı Khari.

Corbin güçlükle yutkundu ve Lange'ye baktı; Lange ona güven verici bir gülümsemeyle baktı. Sonra Khari'ye

dönerek, "Onun hakkında bir şeyler duymak isterim," dedi.

Luka oturma odasına girerken, "Tessa en son ne zaman doğum kontrol iğnesini oldu?" diye sordu.

Theon dizüstü bilgisayarından başını kaldırdı. "Ne?"

"Duydun," dedi Luka kollarını kavuşturarak. "Ne zamandı?"

Theon kanepeye yaslandı ve zihninde olanları tarttı. Geçen sonbaharda yaptığı değerlendirme olamazdı, değil mi? Çünkü bu...

Uzanıp dizüstü bilgisayarını yavaşça kapatıp kenara koydu. Babasının çalışanlarından hiçbirinin kalmadığından emin olduktan sonra Arius Evi'ne geri dönmüşlerdi. Babası Yeraltı'nda saklandığı için buraya güvenle dönebilirlerdi, ancak Theon'un süitine geri dönmüşlerdi. Hiçbiri babasının onlarca yıldır ikamet ettiği özel kanada girmeye hazır değildi.

"O olamaz... değil mi?" dedi Theon.

"Bunu engellemek için hiçbir şey yapmadım," dedi Luka, elini yüzüne doğru indirerek. "Son zamanlarda işler çok boktan."

Eskiden öyleydi. İkisi de sırf kim oldukları için kendi önlemlerini alırdı. İkisi de rastgele bir ilişkinin çocukla sonuçlanmasını istemiyordu, hele ki Felicity gibi bunu ona karşı memnuniyetle kullanacak kadınlardan bahsetmiyorum bile. Ama o zamandan beri sadece Tessa ile birlikte olduğu için, bunu hiç düşünmemişti.

"Sence Maddox'a karşı bu kadar tuhaf davranmasının sebebi bu muydu?" diye sordu Theon.

Luka omuz silkti. "Mantıklı olurdu ama bunu koklardık, değil mi?"

"Kat hamileliğini aylarca sakladı."

Birbirlerine baktılar, sonra boş kupasıyla odaya girdiğinde ona baktılar. Balkonda oturmuş, temiz havayı içine çekiyordu. En son baktığında Roan, ayaklarının dibinde kıvrılmış yatıyordu.

Dikkatleri üzerine durakladı, gözleri kısıldı. "Ne?"

"Bugün Maddox'u tutmadın," diye patladı Theon.

Gözleri kocaman açıldı, sonra onlardan ayrılıp mutfağa doğru yürümeye devam etti. "Ve?"

"Ve... neden?"

Lavabo açıldı ve fincanını duruladı.

"Hamile misin, Tessa?" diye sordu Luka açıkça.

Kupa lavaboya çarptı, kırılma sesi onlara kadar ulaştı. Lavaboyu kapatıp onlara döndü. "Neden böyle düşündün?"

"Çünkü bugün kendini rahatsız hissettiğin çok belli," dedi Luka kesin bir dille.

"Yani hamile olduğumu mu varsayıyorsun?"

"Son doğum kontrol iğnesini ne zaman yaptırdın?" diye sordu Theon.

Kollarını kavuşturup dudaklarını birbirine bastırırken yüzünde bir sinir ifadesi belirdi. "Luka Faven'da kalmaya başladığında Rordan bana bir tane verdi," dedi gergin bir şekilde. "Buna minnettardım ama birkaç hafta önce Tristyn'den de bana bir tane almasını istedim. Seninki ne zamandı?"

"Biz... olmadık..." diye söze başladı Theon, bunu ne kadar berbat bir şekilde mahvettiklerini açıklamaya çalışarak. Bu olasılığı engellemek asla onun sorumluluğunda olmamalıydı.

"Biliyorum," dedi ağır ağır, bakışları aralarında gidip gelirken. "Cevabımın evet olmasını mı umuyordun?"

"İkimiz de çocuk sahibi olmaya hazır değiliz," dedi Luka dikkatle, bu konuda onu ne kadar sinirlendirdiklerini açıkça hissederek. "Ama bugünkü davranışlarından dolayı bunun mümkün olabileceğini düşündük. Son zamanlarda çok fazla seviştik, bebeğim."

"İkiniz de aptalsınız," dedi ciddi bir tavırla, ardından kilerde yiyecek bir şeyler aramaya başladı.

"Ama... o zaman neden bugün bu kadar rahatsızdın?" diye üsteledi Theon.

İçini çekti ve mikrodalgaya bir paket patlamış mısır koydu. "İkiniz de bebek için çok heyecanlıydınız," dedi. "Ben sadece size tadını çıkarmanız için alan bırakıyordum."

"Heyecanlı değil miydin?"

"Elbette sağ salim buraya ulaştığına sevindim. Onlar adına mutluyum," diye cevapladı gergin bir şekilde.

"Ama?" diye sordu Luka.

"İkiniz de ona... aşık olmuş gibiydiniz," dedi dikkatlice.

"Anlamıyorum. O bizim yeğenimiz. Elbette öyleyiz," dedi Theon.

"Hamile olsaydım heyecanlanır mıydın?"

Kaşları havaya kalktı. "Beklenmedik bir şey olurdu ama üzülmezdik."

"Luka az önce ikinizin de çocuk sahibi olmaya hazır olmadığınızı söyledi," diye karşılık verdi.

"Değiliz, ama bu demek değil ki..." Theon ayağa kalktı ve elini saçlarının arasından geçirdi. "Bu konuşma kafa karıştırıcı."

"İkiniz de hamileliği önlemek için hiçbir şey yapmıyorken, içimden bir ses belki de bunu istediğinizi düşündü," dedi. "Peki seni bebekle görmek?"

"Tessa, çocuklar üçümüzün hazır olduğumuzda konuşacağı bir konu. Seni asla kandırmaya çalışmayız," dedi Luka, şaşkın bir sesle. "Bunu biliyorsundur herhalde?"

"Ya asla hazır olmazsam?"

Hepsi sustu, birbirlerine baktılar.

"Bu şu anda tartışılması veya kararlaştırılması gereken bir şey değil," dedi Theon sonunda. "Hepimiz ölümsüzüz ve neredeyse hiç yaşamadık."

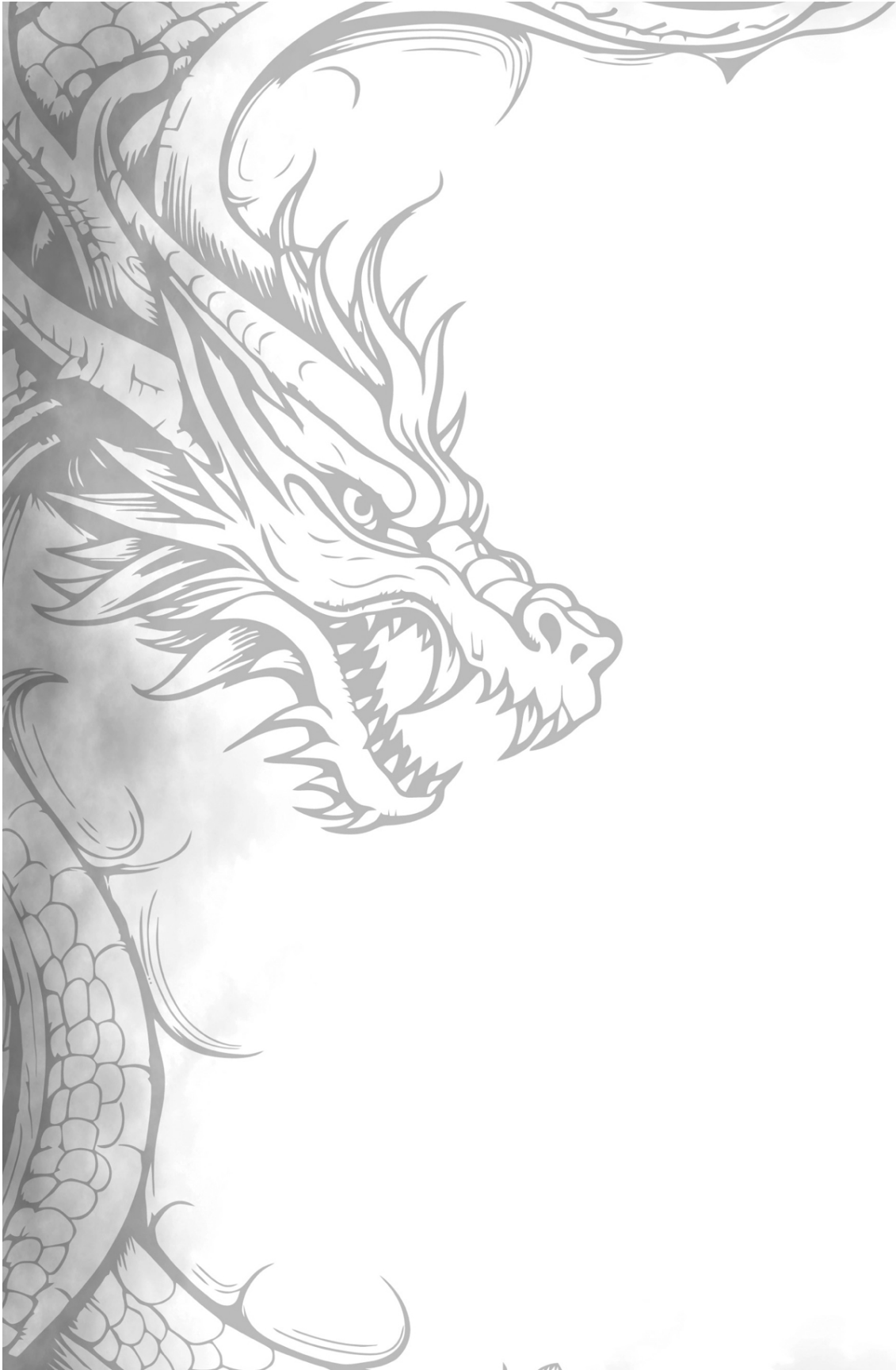
Mikrodalga bip sesi çıkardı ve Tessa atıştırmalıklarını almak için arkasını döndü. Buzdolabından kaseyi ve bir şişe suyu alıp, tek kelime etmeden tekrar yatak odasına yöneldi.

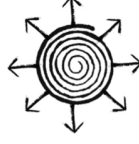
Theon ve Luka ona baktılar. Luka çenesini ovuştururken, "Theon, onunla hiç çocuklardan bahsettin mi?" diye sordu.

"Hayır," diye cevapladı, çünkü aklına bile gelmemiştir. Elbette, babası Felicity'ye ısrar etmişti ama o zaman bile daha soyut bir fikirdi. Aile fikri o kadar ilerideydi ki, üzerinde hiç düşünmemiştir. Sonunda ondan isteneceğini bildiğı bir şeydi. Şu anda çok fazla başka şey oluyordu.

"Sen mi?" diye sordu Luka'ya.

Luka başını iki yana salladı. "Ama sanırım eşimiz bu konuyu epey düşündü."

42

LUKA

"Tekrar," diye emretti Eliza, Tessa'nın ayağa kalkabilmesi için geri çekilerek.

"Ne zaman eve döneceksin?" diye homurdandı Tessa, Eliza'nın onu yere serdiği yerden kalkarken. Bir kez daha.

"Sızlanmayı bırak ve ayak hareketlerine odaklan. Ön ayağına çok fazla ağırlık veriyorsun. Sihrin her şeyi yapamaz," diye karşılık verdi kadın, savunma pozisyonuna geçerek. "Tekrar dene."

Luka, eğitim odasının diğer tarafında Razik'le dövüşüyordu ama uzun zaman önce dişileri gözlemlemek için durmuşlardı. Eliza'nın ne kadar iyi eğitildiğine ve eğitim tarzına hâlâ alışamamıştı.

"Ne zamandan beri İtfaiye Generali?" diye sordu Luka.

"Nefes aldığından daha uzun bir süre," diye yanıtladı Razik.

Luka ona içten bir bakış attı. "Elbette. O yüzyıllar yaşında. Bense birkaç on yıl yaşındayım."

"Ben onunla tanışmadan çok önce generaldi."

"Ve siz ikiniz ne zamandır birliktesiniz?..."

Razik'in gözleri önce ona, sonra kadınlara döndü. "Bunun ne önemi var?"

Omuz silktili. "Sadece merak ediyorum. Axel'in oğlunu görmeye gittiğimizden beri Tessa tuhaf davranıyor."

"Peki bunun benimle Eliza arasında ne alakası var?"

Bu somurtkan herif.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Luka, gömleğini ve su şişesini almak için dönerken. "Sadece sohbet ediyorduk, Razik."

Bahçelere açılan arka kapıdan eğitim odasından çıktı. Biraz huzursuzdu, dışarı çıkması gerekiyordu. Kanatlarını açacaktı. Geçen haftaki o ilk ziyaretlerinden beri her gün Axel, Kat ve Maddox'u görmeye gelmişlerdi. Ya da Theon'la birlikte. Tessa sadece bir kez dönmüştü ve bir kez daha geride kalmıştı. Axel ve Kat'le sohbet ediyor ama bebekten kaçınıyordu.

Eşyalarını bir banka fırlatıp kanatlarını çağırdı. Ama tam göğe fırlamadan önce kapılar tekrar açıldı ve Razik dışarı çıktı.

"Bir şeye mi ihtiyacın var?" diye sordu Luka, sıkıntıyla.

"Hayır," dedi Razik sertçe.

"Daha sonra ...?"

Luka, burada neler olup bittiğini anlamaya çalışarak bekledi.

"Sanırım Tessa sana Eliza ile çocuklarla ilgili yaptığı konuşmayı hiç anlatmadı," dedi Razik sonunda.

Tessa bu konuyu Eliza'yla konuşmuş muydu?

"Ne zaman?" diye sordu Luka.

"Birkaç ay önce. O zamanlar ikiniz de şimdiki gibi değildiniz."

"Ne dedi?"

Razik ona yan yan baktı. "Seninle dedikodu yapmayacağım."

"O zaman neden bu konuyu açıyorsun?"

"Çünkü Eliza'ya bunu sormanı istemiyorum," diye karşılık verdi Razik, dövüşten sonra hâlâ üstü çıplak halde kanatlarını açarak. "Ama Tessa kalbindeki İşaret'i sordu ve bu, bir zamanlar babası olduğuna inandığı erkekten kalma bir Lanet İşareti. Çocuk sahibi olmasını engelliyor."

Luka ona uzun süre baktı. "Ne kadar zaman önce?"

"Senden daha gençken," diye yanıtladı Razik. "Başka bir aleme gitmek istememin sebeplerinden biri de buydu."

Luka'nın kaşları çatıldı. "Lanet izleri hakkında pek bir şey bilmiyorum ama onu veren kişi, onu kaldıracabilecek tek kişi değil mi?"

"Evet, ama Eliza onu içten dışa yaktı, bu yüzden farklı bir seçeneğe ihtiyacımız var."

"Ama... öyle biri yok," dedi Luka yavaşça.

Razik, "Bundan daha eski dünyalar var ve her gün yeni alemler doğuyor," dedi. "Bir yerlerde bir çözüm yolu var ve ben onu bulacağım."

"Çocuk sahibi olmayı bu kadar mı istiyorsun?"

"Hayır," diye alay etti Razik. "Yani, belki de. Bunu konuştuk ama konu bu değil. Konu şu ki, bu seçim onun adına yapılmamalı. Çocuk istemiyorsa sorun değil. Bu onun seçimi. Bir piçin onun adına yapması değil."

Luka başını salladı. "Peki bir şey buldun mu?"

"Bazı olası ipuçları buldum. Tristyn benim için bazı şeyleri araştırıyor," diye yanıtladı.

"Tristyn mi? Karakalp mi?"

"Başka bir Tristyn tanıyor musun?"

"Hayır, ama—Sanırım sadece şaşırdım," diye mırıldandı Luka.

"Buraya onun sayesinde geldiğimizi biliyorsun, değil mi? Evet, Scarlett aynalı kapılardan geçmemize yardım etti, ama Tristyn birkaç yıl önce aynalarda Scarlett'i görmüştü. Theon da aynı dönemde görmüştü."

Luka'nın doğrulmasına neden oldu. "Şimdi ne yaptı?"

Razik alaycı bir tavırla güldü. "Neyse, buraya gelmemin tek sebebi bu değildi. Lanet İşareti'ni kaldırmanın bir yolunu ararken, babana iletebileceğim başka bir şey bulmuş olabilirim."

"Babamız," diye düzeltti Luka.

Razik ona dik dik baktı. "Bu bilgiyi istiyor musun, istemiyor musun?" Luka, devam etmesini bekleyerek ona bakakaldığında, "Boynundaki tasmayı çıkarmanın bir yolunu buldum," dedi.

Luka şaşkınlıkla geriye doğru sendeledi. "Nasıl çıkaracağını mı araştırıyorsun?"

"Ben öyle demedim," diye homurdandı Razik.

"Çözdün mü? Nasıl olduğunu biliyor musun?" diye sordu Luka.

"Yapamam ama evet, nasıl yapılacağını biliyorum," diye yanıtladı. Elinde bir kağıt parçası belirmeden önce siyah alevler yükseldi. Kağıdı Luka'ya uzatarak, "Tessa'ya ihtiyacın olacak. Kaos'u için," dedi.

Luka kağıdı alıp kelimelere göz attı. Eğer bu doğruysa, Tessa tasmayı kırabilirdi. Tasma, Arius ve Sargon'un soyundan gelenleri engellemek için tasarlanmıştı. Dex'in Ay Sisi Gölü'nde onu bıçaklamak için kullandığı malzemeye aynıydı.

Razik'e baktı. "Tessa beni iyileştirdiğinde bunu anladın, değil mi?"

"Bana fikir verdi. Biraz daha araştırdım," dedi düz bir sesle. "Neyse, ona haber verebilirsin."

"Ya da sen yapabilirsin," dedi Luka, kağıdı ona geri uzatarak.

Ama Razik bunu kabul etmedi. Bunun yerine, konuşmayı bitirip gökyüzüne atladı.

Uçma planlarından vazgeçen Luka, dönüp eğitim odasına geri döndü. Eliza ve Tessa ortalıkta görünmüyordu, görünüşe göre eğitimlerini bitirmişlerdi. Odaları kontrol ederek ana kata çıkan merdivenleri tırmandı. Arius Evi hâlâ devasaydı, şu anda sadece bir kanadı ve evin ana bölümünü kullanıyor olsalar bile.

Sonunda Xan'ı kütüphanede buldu ve şaşırmamalıydı. Theon hâlâ güç aktarımı hakkında her şeyi araştırıyordu ve Dagian'ın yüzüğü geri almasını beklerken bir şeyler yapması gerekiyordu.

Theon ve Xan yukarı baktılar. Theon kahve kupasına uzanırken "Antrenman nasıl geçti?" diye sordu.

"Pekala," dedi Luka hızla, dikkatini Xan'a odaklayarak. "Sana göstermem gereken bir şey var."

"Nedir?" diye sordu Xan, ayağa kalkıp odanın karşı tarafına geçti ve Luka'nın ona uzattığı kağıdı aldı.

Xan, sayfaya karalanmış kelimeleri okurken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Nasıl çıkaracağını buldun mu?"

"Ben değil," diye cevapladı Luka başını sallayarak. "Razik."

Xan'ın başı hızla kalktı, ardından boğazındaki taşa çarptığında yüzünü buruşturdu. "Razik?"

Luka başını salladı.

"Nerede o?"

"Uçarak gitti," diye yanıtladı Luka. "Ama bunun için Tessa'ya ihtiyacımız olacağını söyledi."

Xan tekrar başını salladı ve kağıttaki notları bir kez daha okudu.

"Onu bulabilirim. Hemen yardım etmesini iste. Hazırsan," diye sordu Luka, ayağa kalkıp yaklaşan Theon'a bakarak. Theon başını salladı, çoktan kapıya doğru yürüyordu.

"Yirmi beş yıldır hazırım," dedi Xan, hâlâ kağıda bakarak.

Yarım saat sonra bahçelerde toplandılar. Eliza'nın bağlarını koparıp ona seslenmesine rağmen Razik hâlâ bir yerlerdeydi.

"Gelmeyecek," dedi sadece, ellerini kollarının ucuna dolayarak.

"O zaman ben ona giderim," diye yanıtladı Xan. Tessa'nın Theon'un yanında durduğu yere döndü, alt dudağını ısırarak kağıdı okuyordu.

"Bundan emin misin?" diye sordu. "Ya bir şeyler ters giderse?"

"Bunu başarabilirsin, Tessa," dedi Theon. "Çok ileri gidersen Luka ve ben buradayız."

"Aslında asıl endişelendiğim kısım bu değil," diye mırıldandı. "Daha çok, o gücü boğazına yönlendirmek."

"Rahat hissetmiyorsan takmak zorunda değilsin," dedi Xan nazikçe ama Luka, babasının o tasmayı bir gün daha takmak zorunda kalma düşüncesi karşısında gözlerindeki korkuyu görebiliyordu.

Luka'ya baktı, yüzünde endişe vardı.

Bağın altından fısıldadı: "Bunu yapamam." Ya ona zarar verirsem? Onunla geçirdiğin zamanı senden çaldım zaten. Ya onu senden tamamen alırsam?

Luka, "Tam burada, yanında olacağız," diye yanıtladı. Theon'un dediği gibi, artık sana nasıl yardım edeceğimizi biliyoruz.

Sadece... Eğer bunu yapamazsam, lütfen bana farklı bakmayın.

Hiçbir şey sana bakış açımı değiştirmeyecek bebeğim.

Ama bağın aşağısındaki tereddüdü hissetti ve babasının gerçeğini öğrendiğinde ona farklı baktığı için onu gerçekten suçlayamazdı. Yine de daha fazla tartışmadı, omuzlarını dikleştirdi ve kaos girdabından hançerlerinden birini çekti.

Kendisiyle Xan arasındaki mesafeyi kapattı, babası daha kolay ulaşabilmesi için dizlerinin üzerine çöktü.

"Teşekkür ederim Tessa," dedi sessizce, parmağını deldiğinde.

"Henüz bana teşekkür etme," diye mırıldandı. "Seni öldürmediğimden emin olana kadar bekle."

Adam cesaretlendirmek için gülümsedi, ama kadın artık görevine odaklanmıştı. Parmağını tasmaya koyup etrafını sardı, kanını her tarafına yaydı. Çemberi kapattığında, hafifçe parladı.

"Güzel, Tessa," dedi Theon arkasından geldiği yerden.

Geri çekildi. "Kolay kısmı buydu."

Theon elini onun beline koydu. "Tam buradayız. Bunu başarabilirsin."

Luka kendi gücünü hazırladı ve derisinin hemen altında bekletti. Gücünü tamamen ortaya çıkarıp büyüünü dağıtmak istemiyordu ama ne olur ne olmaz diye hazırda tutmak istiyordu.

Elini kaldırıp büyü havuzunu bıraktı ve Luka dişlerini sıktı. Hiç çabalamasa bile, gücü onu çağırıyordu. Diğerlerinin de hissettiğini biliyordu. Eliza'nın dudakları ince bir çizgi

halindeydi ve Xan, sanki sadece varlığı bile gücünü serbest bırakabilecekmiş gibi ona doğru eğilmişti.

Büyüsüne biraz daha derinlemesine daldığını hissetti; gözleri menekşe rengi parlıyor, aurası o altın sisle ışıldıyordu. Ama saçlarının arasında süzülen, koyu oniks közleriydi. Titrek bir nefesle diğer elini kullandı ve parmaklarını avucundaki fırtınada gezdirdi. Sanki bir ipliği çekiormuş gibi, ince bir kaos ipliği çözüldü ve yakasına gönderdi. O iplik, kan çemberinin üzerine yerleşerek daha da parlak bir şekilde parladı.

Ama bu yeterli değildi. Achaz bu lanetli taşı yaratırken çok titiz davranmıştı ve onu kırmak için kan ve kaostan daha fazlası gerekiyordu.

Başlangıçtan itibaren ışığa ihtiyaç vardı.

Konsantrasyonla kaşları çatıldı, yakasındaki kaostan ışığı yavaşça çekerken gözlerinde şimşekler çaktı. Yakası parçalandı, minik şimşek çatlakları yavaşça belirdi. Endişelendiği kısım buydu. Tüm kaos ve güç Xan'ın boğazına bu kadar yakındı. Tek bir yanlış hareket veya düşünceyle ne olacağı hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Babası neredeyse nefes almıyordu ve Luka beklerken nefesini tuttuğunu fark etti. Tessa'dan hüsrana dolu bir homurtu geldi ve ayaklarını kaydırarak ona doğru yaklaştı.

Theon, Xan'ı yere sağlam basması için onunla temas halinde kalarak onu takip etti. Taştaki ışık daha da parladı, çıtırtılı bir ses havayı doldurdu. Sonra parmak uçlarını tasmaya bastırdı, daha fazla kaos sızdı. Derin bir nefes aldı, gözleri Xan'ınkilere kaydı.

"Gücünü hissediyorum," diye mırıldandı. "Öfkeli."

"Öyle, Tessa," diye yanıtladı Xan. "Yirmi beş yıl uzun bir süre."

Başını yana eğdi. "Nasıl delirmedin?"

"Belki de öyle yaptım."

Yüzünde korkunç bir sırıtış belirdi. "Bu yüzden mi bu kadar iyi anlaşıyorduk? Deliliğe yenik düşmüş iki ruh?"

"Rüya görmek için biraz deli olmak gerek, Tessalyn," dedi, boğazı yutkunarak.

Düşünceli bir şekilde mırıldandı, büyüüne daha da derinlemesine daldığı belliydi. "Peki uçmayı hayal ettin mi?"

"Her gün," diye dişlerini gıcırdattı Xan ve işte o zaman Luka babasının titrediğini fark etti. Kısıtlama mı, yoksa ihtiyaç mıydı bilmiyordu ama erkekte tanıdığı o sakin tavrın tam olarak kendisi olmadığını da fark ediyordu. Sadece bir kısmını kucaklamak zorunda kalmıştı çünkü geri kalanı o tasma tarafından tuzağa düşürülmüştü.

Tessa elini geri çekti, parmaklarının arasında saf altından bir iplik vardı. Son bir gülümsemeyle o büyüü çekti ve tasma paramparça oldu, parçaları yere düştü.

Bir sonraki göz açıp kapayıncaya kadar babası kıpırdandı, etraflarında öfke dolu bir kükreme yankılandı. Theon, Tessa'nın üzerine atılıp onu geriye doğru sürüklerken, devasa ejderha başını çevirip parlayan safir gözleriyle hepsini süzdü. Luka ile aynı koyu gece mavisiydi ama kanatları ve sırtındaki çıkıntılar, Theon'un karanlığının zifiri siyahıydı.

Sonra gökyüzüne sıçradı, kanatlarının yarattığı hava akımı etraflarındaki havayı karıştırdı. Kanatlarını birkaç kez güçlü bir şekilde çırtığında, berrak gökyüzüne bir ejderha ateşi fişkırtacak kadar yükseğe çıkmıştı. Yirmi beş yıllık sıkışmış güç sonunda serbest kalmıştı.

Bir el koluna değdi ve babasından uzaklaştığında Tessa'nın merakla ona baktığını gördü. Gözleri hâlâ parlıyordu ve "Onunla uçacak mısınız?" diye sorduğunda hâlâ biraz güçsüzdü.

"Ne?" diye sordu Luka.

"Onunla uç," dedi tekrar.

"Hadi Luka," diye ekledi Theon sırtarak.

Kendi sırtışıyla kıpırdandı ve bir sonraki nefesiyle gökyüzündeydi. Hava, sıcak tenine karşı serindi ve babası daha yükseğe uçup uçmanın heyecanını kovalarken dönüp dururken kükredi. Luka, yirmi beş yıl boyunca bunu

yapamayacağını hayal bile edemiyordu. İki gün uçmadan dursa bile, hele ki yirmi beş yıl hiç uçmazsa, morali bozuluyordu.

Luka havada süzüldü, sonra Arius Evi'nin çatısında tüneyen erkeği görünce olduğu yerde asılı kaldı. Hâlâ sadece kanatları vardı ama ikisini de ifadesiz yüz hatlarıyla izliyordu. Kanatları açıldı ve Luka, ona katılmasını dileyerek bekledi. Sonuçta bunun olmasının sebebi oydu.

Razik başını eğdi ve Luka, Eliza'nın ipin ucundan ona seslendiğini anladı. Ama Razik başını iki yana salladı ve Luka, Xan'la bir ilişki istediğini itiraf edebileceği bir noktaya gelip gelemeyeceğini merak etti. Belki bir gün, ama ağabeyinin bu anın tadını çıkarmasına engel olmasına izin vermeyecekti. Yirmi beş yıl boyunca türünün son örneği olduğunu düşünmüştü ve şimdi babasıyla gökyüzündeydi, ağabeyinin gözleri önünde.

Aşağı baktığında, yerdekilerin onları izlediğini gördü. Tessa'nın, Theon'un yanına sokulmuş haldeki gülümsemesini seçebiliyordu. O olmasaydı, bunların hiçbiri olmazdı. Her şey ona geri döndü.

Theon'a seçmemesini söylediği kadın.

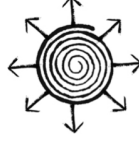
Yemin ettiği kişi bunun için uygun kişi değildi.

Çok vahşi.

Çok dürtüsel.

Kaos için mükemmel bir şey.

43

EVIANA

Teninin altında kurtulamadığı bir yanma hissi vardı. Kalbinin her atışında ve bantlarla birlikte eriyip giden her büyü damlasıyla zonklayan sürekli bir ağrı. Dahası, bitkin düşmüştü. Valter'in ondan talepleri ve her fırsatta Caris'in hapishane odasına gizlice kaçması arasında, durumu daha da kötüleştirdiğini biliyordu. Valter'in onu zayıflatarak aralarındaki bağı yeniden kurmasına yardımcı olduğunu biliyordu. Eğer işler o noktaya gelirse, mahvolmuştu.

"Otur Eve," dedi sağındaki sandalyeyi işaret ederek.

Mümkün olduğunca zarif bir şekilde kendini bıraktı. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı, aksi takdirde azarlanacağını ve muhtemelen bir kez daha ayağa kalkmak zorunda kalacağını biliyordu.

Valter, önündeki karışık meyve, çırpılmış yumurta ve çikolatalı kekle dolu küçük bir tabağa uzandı. Tabağı masanın üzerinden kaydırarak önüne koydu ve ardından incelemekte olduğu raporlara geri döndü.

Eviana, burada neler olup bittiğinden emin olamayarak donakaldı. Geçmişte de ona böyle şeyler vermişti ama bu, ihanetten, kaçmadan ve bağı engellenmesinden önceydi. Yeniden bir araya geldiklerinden beri, sadece tatsız yiyecekler yemişlerdi. Yulaf ezmesi. Sade pirinç. Baharatsız sebzeler.

"Ye, Eviana," diye emretti, gölgeleri kıvrılarak dışarı çıktı ve gümüş takımlarını ona doğru itti.

Çekinerek çatalı eline alıp çırpılmış yumurtadan bir ısırık aldı. Bu bir tuzaktı. Yiyecek, rezervlerini yeniliyor, tükenmelerini engelliyordu. Bu bir tuzaktı ama tanrılar aşkına, acıkmıştı. Kendini yavaş yemeye zorlayarak, her şeyi ağzına tıkiştirmek istese de ölçülü lokmalar aldı. Raven Limanı'ndan ayrılıp Serafina Malikanesi'ne gittiklerinden beri doğru düzgün bir yemek yememişti.

Ama keki sona saklamıştı. Valter onu avucunun içinde sansa bile, nadiren aldığı bir ziyafetti. İlk ısırıkta neredeyse inledi, çikolatanın tatlılığı dilinde dans ediyordu. Ne kadar uğraşsa da, keki yerken yavaş ve ölçülü bir tavır sergilemiyordu. Valter tek kelime etmedi. Ona bakmadı bile. Dikkatinin başka bir yere kayması bir lütuf gibi görünebilirdi, ama lütuf alabilmek için tanrıların lütfuna mazhar olmak gerekirdi. Kesinlikle ne tanrılar, ne Kader Tanrıları, ne de başka bir şey tarafından lütuflandırılmıştı.

Yemek odasının kapıları açıldı ve Priya içeri zıplayarak girdi. Eteğinde çiçekler olan lavanta rengi bir elbise giymişti ve saçları omuzlarına kadar uzanan iki örgülüydü.

"Günaydın Valter," diye şarkı söyledi ve Valter'in solundaki sandalyeye tırmandı.

Valter raporları hemen bir kenara bırakıp tüm dikkatini çocuğa verdi. "Günaydın tatlı Priya'm," diye gülümseyerek selamladı. "Sabahın nasıl geçti?"

"Harika," diye cevapladı, dadının önüne bir kahvaltı tabağı koyabilmesi için kenara çekilerek. Kız, kızarmış ekmek, yumurta, meyve ve sosisten oluşan tabağına bakarken kaşlarını çatı.

"Bir sorun mu var tatlım?" diye sordu Valter, önüne de bir tabak konuldu.

Eviana şaşkınlığını gizledi. Acaba kendisinden önce mi servis edilmişti? Priya ile yemek yemeyi mi beklemişti?

"Sadece düşündüm ki..." Turkuaz gözleri hayal kırıklığı ile üzüntü arasında bir yerde, ona baktı.

"Ne düşündün?" diye sordu Valter sahte bir endişeyle.

"Mutfaktaki kekleri kahvaltıda yiyebileceğimi söylemiştin."

Eviana tabağına baktı, orada sadece kırıntılar kalmıştı.

"Ah," dedi Valter, sesi de aynı derecede hayal kırıklığına uğramış bir şekilde. "Sana söz verdiğimi biliyorum ama ne yazık ki kekler tükendi."

"Gitmiş?"

Ciddi bir şekilde başını salladı. "Ona yememesini söyledim, sana söz vermiştim ama yine de yedi."

Eviana, tuzağın ne olduğunu anladığında midesi bulandı.

"Kim?" diye sordu Priya, beklendiği gibi ağlamak üzere değildi. Sesi... öfkeli geliyordu.

Valter cevap vermedi ama Eviana'ya anlamlı bir bakış attı. Sonra uzanıp Priya'nın elini okşadı. "Sözümü bozmama sebep olduğu için üzgünüm. Bunu telafi etmenin bir yolunu bulacağım."

Priya, masanın karşısındaki Eviana'ya sert buz parçaları gibi baktı. Valter'in söz verdiği o nefret çoktan artıyordu ve ona katman katman ekliyordu.

"Neden masada oturuyor?" diye sordu Priya, minik ellerini tabağının iki yanına koyup yumruk yapmıştı.

Valter dilini şaklattı. "Onun benim Kaynağım olduğunu biliyorsun, Priya."

"Ama o bunca zamandır bizimle yemek yemiyordu."

"Biliyorum tatlım," dedi daha sahte bir sempatiyle. "Ama ona hâlâ benim bakmam gerekiyor."

Bakışları aniden ona kaydı ve şimdi orada incecik gözyaşı birikintileri vardı. "Ama ben de seninim, değil mi?"

"Elbette öylesin," diye cevapladı, uzanıp çenesini avuçlayarak. "Ama farklı bir şekilde."

Eviana, onun gözyaşlarını bastırmasını, ağzının kararlılıkla ince bir çizgiye dönüşmesini izledi.

Hayatında ters giden her şeyin, her acının ve ihanetin izini sana kadar sürebileceğinden emin olacağı.

"Hadi kahvaltımızı yapalım, hımm?" dedi Valter, arkasına yaslanıp çatalını tekrar eline alarak. "Daha sonra bana

bitkilerinin nasıl olduğunu gösterebilirsin. Eminim Eviana da biraz yardımcı olabilir."

"Onun yardımını istemiyorum," diye bağırdı Priya, bir çileği biraz fazla sert bir şekilde bıçaklayarak.

Valter içini çekti. "Biliyorum ama onunla geçinmeyi öğrenmelisin. O her zaman benimle olacak."

Yemeğin geri kalanında, Eviana, kızı Valter'le sohbet ederken masanın karşısında ona dik dik bakarken oturdu. Onunla konuştuğunda, bu dik bakışlar gülümsemelere dönüştü ve söylediği her kelimeyi aklında tuttu. Hepsini özömsedi. Kahvaltı bittiğinde, onu dadıyla birlikte ders çalışmaya gönderdi ve ders bittikten sonra bitkilerine bakmak için buluşacağına söz verdi.

Yemek odası kapıları uğursuz bir gürültüyle kapandı ve Eviana, ellerini kucağına koyup gözlerini kek kırıntılarıyla dolu tabağa dikmiş, donakalmış bir şekilde oturdu. Sandalyesinin sürtündüğünü duydu. Ayağa kalkıp sandalyesinin yanında durduğunu duydu. Sonra yüzünü avuçlarının içine alıp kendi yüzüne doğru kaldırdı. Ela gözler, zafer ve acımasızlıkla dolu bir şekilde onu inceledi.

"Ziyaretçilerimiz geliyor ve kuracağımız yeni ittifaklar var. Hizmetlerinize ihtiyacımız olacak," dedi sertçe, yüzünü tutmaya devam ederek.

"Evet, efendim," diye fısıldadı, yumuşak cevap karşısında adamın tutuşu daha da sıkılaştı.

"Bunu kim yaptı çiçeğim?" diye sordu, eğilerek sözlerini dudaklarına yaydı. "Bu kimin suçu?"

"Benim," diye cevapladı.

"Peki ihanetlerinin bedelini kim ödeyecek?"

"Ben."

Geriye doğru bir adım attı, kemerine uzandı ve dizlerinin üzerine kayarken ne olacağını çoktan biliyordu.

İhanetinin bedelini ödemek zorundaydı ama Priya değil. O küçük kız da değil. Bu asla onun hayatı olmayacaktı; onu kendisine tapınması için yetiştiren bir erkeğin önünde diz çökecekti. Anlaşmalar için elden ele dolaştırılacak ve zorla

içine sokulduğu hayata minnettar olmadığı için cezalandırılacaktı.

Saçlarını daha sıkı kavradı ve boğazına doğru ilerledi, acı çekmesinden hoşlandığını bilerek yüzünü buruşturdu.

Priya için hayat böyle olmayacaktı. Ondan nefret edebilirdi ama asla Valter'e ait olmayacağından emin olacaktı.

Bu aptalca.

Duvarın dışında, üzerinde şeffaf bir gecelikle, bulmayı başardığı bir fotoğrafla dururken düşünebildiği tek şey buydu. Theon'un Luka ve Axel ile çekilmiş mezuniyet fotoğrafıydı. Resmi mezuniyet portresi fazla sertti. Yüz hatları ve ifadesi Valter'in aynısıydı, ama bu farklıydı. Bir meydan okuma kıvılcımı hâlâ yüzündeydi ve gülümsemesi içtendi. Kalış sürecinden birkaç yıl önce, biraz daha genç görünüyordu.

Caris'e fazladan yiyecek ve giyecek getirmişti. Okuyacak yeni bir kitap. Buraya getirene kadar çalıp saklayabileceği küçük şeyler. Tessa'nın ona gizlice soktuğu silahlara hiç benzemiyordu ama bu çabanın bir anlamı olmalıydı, değil mi?

Bir kararlılıkla kanını alıp gizli bölmeye sürdü. Çaresiz ve tüm bunlara rağmen, diye düşündü.

Caris küçük masada oturmuş, yemeğini yiyor ve Eviana'nın geçen sefer getirdiği kitabı okuyordu.

İlerlemek.

"Caris," diye düz bir sesle selamladı Eviana, buraya her gelişinde yaptığı gibi.

Kadın yavaşça kitabını kapatıp sandalyesine yaslandı. "İlginç bir seçimdi," dedi ve kitabı bir kenara bıraktı.

"İlginç bir şey buldun mu?" diye sordu Eviana, girişin yanında durarak.

Caris'in gülümsemesi keskin ve alaycıydı. "Kendi tarihimi biliyorum," diye yanıtladı. "Hayatımın nasıl olması gerektiğini bana hatırlatacak bir kitaba ihtiyacım yoktu."

"Bulabildiğim tek şey buydu."

"Nedense bundan şüpheliyim," dedi Caris. "Senin zeki olduğunu her zaman biliyordum, Eviana. Çocukların oynamasını izlerken, Pen'e senin görünenden daha fazlası olduğunu defalarca söyledim."

"Ben olduğumdan başka hiçbir şey yoktur."

"Peki sen nesen?"

Hiç bir şey.

Cevabı hemen aklına geldi ama söylemedi, parmaklarını fotoğrafın üzerinde gezdirdi.

Caris onu inceledi, Eviana da aynısını yaptı. Benzerliği görmemek elde değildi. Zümrüt yeşili gözler ve çıkık elmacık kemikleri. İnatçılık ve zekâ. Pazılarındaki kelepçeler çıkarılsa bile, aynı karanlık onun emrine amade olacaktı.

"Pen öldüğünde orada mıydın?" diye sordu Caris.

"Ne?" diye sordu Eviana aniden gelen soruya.

"Beni duydun."

Caris'in birkaç ziyaretinde onunla konuşmaya tenezzül ettiği en uzun süre buydu. Ama Tessa'ya da ısınması biraz zaman almıştı, yani bu bir yerlere vardığı anlamına geliyordu.

Eviana çenesini kaldırdı. "Bana bunu yaptırdı."

"Hiçbir zaman kendi pis işlerini yapmaz," diye alay etti.

Bu konuda haksız da değildi.

"Ve bunu gördüler mi? Tıpkı bana yaptıkları gibi mi?" diye üsteledi Caris.

Eviana başını salladı. "Valter cesedi onlara bıraktı."

"Elbette öyleydi. Gerçekten ölmüştü. Eğer benimkini bıraksaydı, anlarlardı," dedi basitçe.

"Onları daha da değiştirdi," diye denedi Eviana. "Onu devirmek için daha kararlı hale getirdiler."

"Asla işe yaramayacak. Değişmesi için Devram'ın tamamının buna inanması gerekecek," dedi Caris, kitabına

uzanıp yetersiz yemeğine dönerken. Eviana daha önce hiç böyle bir kovulma görmemişti.

"Yalnız değiller," diye patladı Eviana. "Onlar... Theon birine aşık oldu. Valter'in isteklerine rağmen onu seçti ve o da işleri değiştiriyor. Bu durum krallıklar arasında bölünmeye yol açtı."

"Tanrılar gelip her şeyi yok edip yeniden başlamadıkça Devram'da hiçbir şey değişmeyecek," dedi Caris tekrar. "İyi geceler, Eviana."

"Tanrılar değil de, Kaos ne olacak?"

Caris hareketsizleşti, eline aldığı çorba kaşığını yavaşça bıraktı. Kitabı bir kez daha kenara iterek Eviana'ya döndü. "Vahiy Kararnamesi'nden bahsediyorsun."

"Evet," diye yanıtladı Eviana, bunun Caris'i kendisine yardım etmeye nasıl ikna edeceğinden emin değildi. Tek yapması gereken bir pazarlık kozunu bulmaktı. Onu cezbedecek bir şey.

Caris, "Bu aslında bir kararname değil," diye devam etti.

"Theon bunu erken fark etti. Henüz ergenlik çağındayken bu konuyu araştırmaya başladı. Valter başta mutluydu ama Theon bununla meşgul oldu," dedi Eviana ve konuşurken Caris belli belirsiz öne eğildi. Sanki her kelimeyi ezberliyormuş gibi.

"Kalem Falein Malikanesi'ndendi," dedi Caris yumuşak bir sesle.

"Biliyorum."

"Onun akademik sevgisini teşvik ederdi."

"Öyleydi," diye onayladı Eviana. "Valter, Theon'un odaklandığı şeye müdahale ettiğinde sık sık ondan rahatsız oluyordu. Theon... takıntılı olabiliyor."

"Peki tüm bunların Kaos'la nasıl bir ilgisi var?"

"Bu takıntı kişisel ilişkilerine de yansıyor," dedi Eviana. "Aşık olduğu kadın, Kaynağı olacaktı ama o bir Peri değil. Diyarda saklı olan kadın, Arius ve Achaz'ın torunu. İkisinin de."

Caris'in kaşları çatıldı. "Başlangıçlar ve bitişler bir arada olamaz."

"Ama öyleler, hatta daha fazlası. Her şeyi anlayamıyorum çünkü bu benim işim değil, ama onun büyüğü Kaos'un ta kendisi," diye devam etti Eviana. "Devram'daki en güçlü varlık o ve diyarı dize getirecek. Pantheon'u çoktan yok etti ve bana Theon'un şimdi bir kez daha onun yanında olduğu söylendi."

"Ya sen? Sen bütün bunların neresindesin?" diye sordu Caris, bir bacağını diğerinin üzerine atıp çenesini eline yaslayarak.

"Ne demek istiyorsun?"

Gülümsemesi keskindi. "Seni yıllarca onunla izledim, Eviana. Gücümden yoksunken elinin işkencesine katlandım. Onlarca yıldır ona dokunamadım." Zümrüt bakışları bileklerine kaydı. "Ama sanırım bazılarını anlıyorsun."

"Benim için günler sürdü. Onlarca yıl değil," dedi Eviana ciddi bir tavırla.

Gülümsemesi hiç solmadı. "Ama yine de seni çileden çıkarıyor."

"Nasıl değilsin?"

"Kalem bana uzun zaman önce dayanmayı öğretti," diye cevapladı, gülümsemesi kararıp soğurken. "Senin ve Valter'in sayesinde birçok şeye katlanmak zorunda kaldım. İsteğim dışında çocuk sahibi olmaya zorlandım. Başka birinin çocuğumu sahiplenmesini izledim. Oğlumla ilgilendim ve ona kim olduğumu söyleyemedim."

"Ben..." Eviana, anlattığı şeyin acısını anlayarak sustu.

"Sadece hayatta kalmaya çalışıyorum," diye ekledi Caris.

Eviana başını salladı, bakışlarını kaçırmadı. "Ama gitgide neden uğraştığımı merak ediyorum."

"Neden yaptın?"

Ne söyleyeceğini düşünürken havada sessizlik asılı kaldı. Yedi yıldır bu sırrı saklamıştı. Priya'yı kimse bilmiyordu ve bu, onu güvende tutmanın bir parçasıydı. Evet, Priya'nın buraya gelmesinin sebebi, en başından beri Caris'in

güvenini kazanmaya çalışmasıydı, ama aniden sırlarını herkese anlatıyormuş gibi hissetti. Tessa biliyordu. Theon ve Luka'ya, Corbin'e, Lange'ye anlattığını varsayabilirdi. Ne kadar çok insan bilirse, ona karşı o kadar çok kullanılacaktı. Ona karşı haklı bir kin besleyen tek kişi Caris değildi.

Sonunda Eviana, "Ben gitseydim, o da aynısını başkasına yapardı." dedi.

Caris başını eğdi, simsiyah saçları omzuna düştü. "Ne umurunda ki?"

Neden umurundaydı ki? Gitmiş olsaydı, hiçbir şey için endişelenmesine gerek kalmazdı. Hiçbir derdi olmadan Öbür Dünya'da olurdu. Bu zehirli döngüden kurtulmuş olsaydı, endişelenecek bir Priya da olmazdı.

"O zamanlar neden umursadığımı bilmiyorum," diye dürüstçe cevapladı. "Ama şimdi, masum bir kız yüzünden, tıpkı sana Theon'da yaptığı gibi bana da hükmediyor."

Caris, bu sözler üzerine doğruldu, gözleri kocaman açıldı. Eviana odanın karşı tarafına geçip fotoğrafı masanın üzerine bıraktı.

"Onunla ilgilenemedim. Birkaç hafta öncesine kadar varlığımı bile bilmiyordu ve hâlâ benim onun için kim olduğumu bilmiyor," dedi Eviana. "En sevdiği yiyecekleri veya geceleri onu neyin korkuttuğunu bilmiyorum. İlk adımlarını göremedim veya bir çiçeğin onu çağırdığını ilk hissettiği andaki şaşkınlığını göremedim. Aynı olmadığını biliyorum ama şimdi önemsememin sebebi o. Çünkü bunlara sahip olmasam bile, tıpkı senin onlar için yaptığın gibi, onun için ne gerekiyorsa onu feda edeceğim."

Caris fotoğrafa uzanırken, eli titreyerek geri çekildi. Eviana, Valter'in ona Theon hakkında bir şey söyleyip söylemediğini bilmiyordu. Onların da bakıcısı olmasına rağmen, Theon ona Luka veya Axel'den bahsetmek istemezdi. Ancak tepkisine bakılırsa, Valter'in önünde ona işkence ettiği günden beri onları görmemişti.

"Pazarlık benim için değil," dedi Eviana. "Onun için. Sonunda onu bir daha asla göremeyecek olsam bile."

"Ne yapabileceğimi düşündüğünü bilmiyorum," dedi Caris sessizce, hâlâ fotoğrafa odaklanmıştı.

"Onu buradan çıkarmam gerek," diye yanıtladı. "Seni çıkarabilirsem, onu da götürür müsün? Onu Theon'a mı götüreceksin? Yanında iki erkek olacak. Onu oradan götürecekler."

Gözleri acımayla doldu. "Bunu yapabilsen bile, ya sen, Eviana?"

"Önemi var mı?" Odayı işaret etti. "Güvende oldukları sürece bunun senin gerçeğin haline gelmesinin senin için bir önemi var mıydı?"

"Bana bir planla gel, konuşalım," dedi Caris, fotoğrafı iki eliyle tutarak.

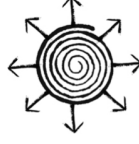
Evet değildi ama bir şeydi.

Eviana ayrılmak üzere döndü, ancak gizli panelden içeri adım atmadan hemen önce Caris, "Teşekkür ederim, Eviana," diye seslendi.

Durmadı ya da arkasına bakmadı. Ona teşekkür edecek bir şey yoktu. En başından beri orada olmasının sebebinin bir parçası olduktan sonra yapabileceği en az şey buydu.

Şimdi planını sonlandırıp Corbin ve Lange'nin de bu plana katılmasını umuyor.

44

AXEL

Mükemmel.

Kat'in Maddox'u sallarken onunla yumuşakça konuşmasını izlerken, kapı pervazına yaslanıp düşünebildiği tek şey buydu. Saçları yüzünü çerçevelemişti ve parmağı nazikçe yanağını okşuyordu. O minik bebekte her şey mükemmeldi ve şimdi, neredeyse iki hafta sonra, onlara bir şeye ihtiyacı olduğunu söylediğinde çıkardığı mükemmel ağlamayı ve uykuya dalarken çıkardığı mükemmel yumuşak iç çekişleri keşfetmişlerdi. Bu berbat alemde bir şeyin bu kadar mükemmel olması haksızlıktı ve babasının ona veya Theon'a o kadar küçük ve yeniyken nasıl baktığını ve onları hâlâ sadece bir amaç için araç olarak gördüklerini defalarca anlamaya çalışmıştı.

Kat, hafifçe boğazını temizlediğinde başını kaldırdı ve saniyeler önceki saf neşesi yerini hoşnutsuzluğa bıraktı. Gözleri kısıldı ve dudakları büzüldü, onu baştan aşağı süzdü; siyah pantolonunu ve dar siyah uzun kollu gömleğini inceledi. Botlarını ve silahlarını. Cade ve Rayell ile Bree için plan yaparken keşif yaparken giydiği her şeyi. Maddox, ani gerginliği hissetmiş gibi kıvrandı, Kat sandalyeden kalkarken ondan hafif bir çığlık yükseldi.

Odanın karşı tarafına kararlı bir şekilde geçip onu uzattı ve Axel'i oğullarını almaya zorladı. "Onu kucağına alsan iyi olur. Son seferlerinden biri olabilir," dedi sertçe.

Bebeği sıkıca kucaklarken iç çekti, Maddox anında sakinleşti. "Kat, bunu konuşmuştuk."

"Hayır," diye tısladı Maddox'u uyandırmamak için alçak sesle. "Bunu konuşmuştun. Bütün bunları bensiz planlamışsın."

"Bu doğru değil," diye itiraz etti, sesini de aynı derecede alçak tutarak. "Bizim bildiklerimizi sen de biliyorsun. Planların bir parçasıydın ve bunun olması gerektiğini biliyorsun. Durmayacak."

"Biliyorum," diye fısıldadı, öfkeyle battaniyeleri katlamaya başlarken. "Ama ben de bu intikamı hak ediyorum Axel. Kaçırđıđı, stresten doğum sancısına zorlanan benim. Onun yüzünden saatlerce sensiz doğum yapan benim. Çalmaya çalıştığı sadece oğlun değildi."

Gözleri sıcak ve öfkeli gözyaşlarıyla doluydu ve Axel'ın göğsü bu manzara karşısında burkuluyordu. Elini uzatarak agresif katlama ve toplama hareketini durdurdu. "Yavru kedi, seni intikamdan alıkoymayacağım çünkü bunu hak etmiyorsun. Bir şeyler ters giderse... Maddox yalnız bırakılamaz."

"Seninleysem bir şeylerin ters gitme olasılığı daha düşük," diye savundu. "Artık büyüye sahip olan benim. Gölgelele olmasa bile, ateşim hâlâ bir şey."

Sözler onu ürküttü. Bunların acımasızca söylenmediğini bilse bile, yine de canını acıttı.

"Biliyorum. Bu yüzden bir şey olursa ve sadece birimize sahip olabilecekse, o sen olmalısın." demeden önce zorlukla yutkundu.

Katya, sözleri duyunca gözleri fal taşı gibi açıldı. Maddox'un doğumundan beri bu konuyu defalarca tartışmışlardı ama o hiç böyle şeyler söylememişti. Hiç bu kadar açıkça dile getirmemişti ama gerçekte buydu. Maddox'u güvende tutmak için Bree'nin icabına bakılması gerekiyordu. Sonra da babasının. Ve Axel'ın onun gücü yoktu. Evet, ölümcül bir avcıydı ama Fae ve Legacy de öyleydi. Buradaki

dezavantaj oydu ve Maddox her türlü avantajı hak ediyordu. Eğer onunla kalabilecek biri varsa, o da Kat olmalıydı.

"Axel," diye söze başladı, kelimelerini dikkatle seçerek. "Maddox'un ikimize de ihtiyacı var."

Kollarındaki uyuyan bebeğe bakarken dudaklarında küçük, hüzünlü bir gülümseme belirdi. Minik parmakları yeşil battaniyenin kenarını kavradı. Dudakları uykuda seğiriyordu. "Biliyorum kedidik," dedi boğuk bir sesle. "Ama hayat her zaman böyle işlemiyor ve avlanmamayı hak ediyor. Seninle on yıllarca birlikte olmayı planlıyorum ama saf değilim. İkinizi de güvende tutacaksa..."

"Çünkü senin için aşk, güvenlik anlamına geliyor ve sen birini sevmenin onu korumak olduğunu biliyorsun," dedi Kat, tam karşısına gelene kadar yaklaşarak. Cevap vermeyince, elini uzatıp yanağını öptü. "Bu asil bir aşk Axel ve anlıyorum ama aynı zamanda sana şu anda böyle sevmeye ihtiyacım olmadığını da söylüyorum."

"Ve sana söylüyorum, bana bir şey olursa umurumda olmaz. Ama sana bir şey olursa-"

"Sana bir şey olursa umrumda değil Axel," diye sözümü kesti. "Seni bulmak için çektiğim her şeyi görmezden mi geliyorsun?"

"Elbette hayır. Ben-"

"Çünkü sana bir şey olursa, Maddox hâlâ bana sahip olabilir, ama tamamıma sahip olmayacak. Bir parçamı Öteki Dünya'ya götüreceksin."

Axel avucunu başının arkasına doladı, aralarında uyuyan bohçayı düşünürken ağzını kendine doğru çekti. Dili onunkinde gezindi, dudakları onunkine yumuşaktı.

"Sen benim için gökyüzünden yıldızları toplayacaksın," diye mırıldandı dudaklarına doğru. "Ama ben onları senin için küle çevireceğim ki, onun için yeni bir şey inşa edebilelim."

İkisi de duygu yüklü bir şekilde uyuyan oğullarına baktılar.

"Bunu yaparken onun yanında kalması için kime güveneceğiz?" diye sordu kalın bir sesle.

"Corbin ve Lange," diye hemen cevap verdi. "Şekil Değiştirenlere tamamen güvenmesek bile, Corbin'i nihayet geri aldıktan sonra ona hiçbir şey yapmayacaklarından emin olabiliriz."

Adil olan buydu. İkisi şimdilik burada kalmayı seçmişti ve Axel onları suçlayamazdı. Tessa, Theon ve Luka hâlâ yeni ilişkilerini anlamaya çalışıyorlardı. Luka'nın ailesinin de çok düşünceli olduğunu söylememe bile gerek yok. En azından burada Kat vardı - bir başka Peri - ve Corbin de soyunun bu tarafını yavaş yavaş öğreniyordu. Dahası, Eviana'yı arıyorlardı ki bu bambaşka bir meseleydi - babasının Kaynağı'nın bir çocuğu olduğunu öğrenmek.

Bir şeyi bir seferde yapmalıydı, yoksa çıldıracaktı.

"Tamam ama..." diye söze başladı ve gözleri kısıldı. "Kat, iki hafta önce doğum yaptın. Uzun ve yorucuydu. Travma yarattığını da söylememe gerek yok," diye aceleyle devam etti. "Emin misin-"

"Bunu yaparız Axel. Bunu yaparız, sonra dinleniriz," diye sözünü kesti.

"Bundan hoşlanmadım."

Dudaklarında utangaç bir gülümseme belirdi. "Ama?"

İçini çekti. "Nihayet sana hiçbir şeyi reddedemeyeceğimi anladın."

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, ayak parmaklarının üzerinde yükselerek.

"Evet, evet," diye mırıldandı. "Henüz kesin bir planımız yok. Bunu unutma."

Duş almak için odadan çıkmadan önce dudaklarını çenesine bastırdı.

Uyuyan bebeğe baktı, midesi huzursuzlukla çalkalanıyordu. "Geri döneceğine söz veriyorum Mads," dedi yumuşak bir sesle. "Asla yalnız kalmayacaksın."

"Nerede olduğunu biliyoruz," diye duyurdu Rayell, planları için kullandıkları çalışma odasına doğru ilerlerken.

Axel, Maddox omzunda uyurken, baktığı kitabı bıraktı. "Gerçekten mi? Harika."

"Biliyorum," dedi, dramatik bir şekilde bir sandalyeye çökerek. "Ama bu gece hamlemizi yapmamız gerekiyor."

"Bu da demek oluyor ki onu kontrol altına almanın bir yolunu bulmuş olmalısın," diye ekledi Cade, Rayell'in yanında dururken kollarını geniş göğsünde kavuşturdu.

"Ya yapmadıysak?" diye sordu Axel, çünkü durum gerçekten de böyleydi.

"O zaman bir daha ne zaman şansımız olur bilmiyorum," dedi Cade kısaca. "Günler sürebilir. Yıllar da sürebilir."

"Yıllar kabul edilemez," dedi Axel kasvetli bir şekilde. "Ve onu öldüremeyeceğimizden emin misin?"

"Tanıdığım herkesten yaşlı. Buradaki herkesten de," dedi Cade.

"Bu onun öldürülemeyeceği anlamına gelmiyor" diye savundu Axel.

"Peki ya buradan değilse?" dedi Kat, biraz daha doğrularak.

Axel kaşlarını çattı, Maddox'un sırtını avucuyla ovuştururken kıpırdandı. "Sence bir ara aynalı bir kapıdan mı geçmiş?"

Bu mümkündü, diye düşündü, ama yine de neden öldürülemediğini açıklamıyordu.

"Belki, ama bence durum bu değil," dedi Kat, Theon'un bir şeyleri bir araya getirirken yaptığı gibi volta atarak. "Tam olarak nasıl olduğunu bilmiyorum ama..." Duraksayıp ona döndü. "Sanırım Tessa'nın onu hapsetmesi gerekecek. Belki onu öldürmenin bir yolu vardır, ama eğer onu çözene kadar hapsedebilirsek, o zaman bunu bu gece yaparız."

"Bu gece," diye tekrarladı Axel.

Cade'e işaret etti. "Bir süreliğine tek şansımız olabileceğini söylediler."

Axel, "Hiçbirimiz hazır değiliz" diye savundu.

"Bir şey onu gerginleştiriyor," diye araya girdi Rayell. "Saklandığı yerden çıkmasının tek sebebi bu. Dörtlü Ev'de ama orada uzun süre kalmayacak, Axel."

"Tessa gelirse, Luka da o Yaşam İşareti yüzünden gelmek zorunda. Luka gelirse, Theon da gelecek. Bunu sessizce yapacak çok fazla insan var," dedi Axel.

"Öyleyse Theon ve Luka Maddox'la burada kalsın, biz de gidelim," dedi Kat, sanki bu kadar basit olacaktı gibi.

"Tamam," diye ifadesizce karşılık verdi Axel. "Onları buna ikna edersen, bu gece gideriz, kedicik."

"Harika," diye cevapladı, alevler Arius Evi'ne bir ateş mesajı taşımadan önce avucunu kaldırarak.

İşkence Çukurları'nda bile, Tessa'nın bunu onlarla yalnız yapmasına izin vermeleri için Theon ve Luka'yı ikna etmesi mümkün değildi.

Üçü birkaç dakika sonra odaya götürüldü ve Theon hemen Maddox'u Axel'den aldı. Tessa, dudaklarını incelterek onu izledi ve ardından dikkatini Kat'e verdi.

"Bana ihtiyacın olduğunu söylemiştin, değil mi?" diye sordu, yanıma yaklaşp etrafa dağılmış kitapları inceleyerek.

"Bree'yi hapsetmek için sihrine ihtiyacımız olacağını düşünüyorum," diye cevapladı Kat.

"Elbette," diye cevapladı sayfaları çevirerek. "Ne zaman olacağını bana bildir yeter."

"Bu akşam."

Kaşlarını çatarak yukarı baktı. "Bu gece mi?"

Kat başını salladı. "Rayell ve Cade onu buldular, ama bir sürelğine tek şansımız bu olabilir." Duraksayıp Axel'a baktı. Axel karşılık olarak sırttı ve devam etmesi için işaret etti. "Ve sadece sen olmalısın. Theon ve Luka geride kalmalı."

"Olmaz," dedi Theon hemen, Luka ise "Hayır, kesinlikle hayır," dedi.

"Gizli kalamayacağımız kadar kalabalık," diye savundu Kat. "Luka ve Tessa'nın birbirlerinden çok uzakta olamayacaklarını biliyoruz. Sadece Metro'yu geçeceğiz."

Bunu daha önce de yaptık. Siz ikiniz Maddox'la kalabilirsiniz."

"Hayır," dedi Theon sadece, Luka ise kollarını kavuşturdu.

"Theon, ciddi olamazsın. Rayell ve Cade'in bizi Dörtlü Ev'de yönlendirmesine ihtiyacımız var. Tessa'yla birlikte, görünmemeye çalışan beş kişi var. İki kişi daha eklemek kesinlikle haklı gösterilemez."

"Ya gücünü kaybederse ve onu geri çağıramazsan? O zaman ne olacak?" diye sert bir fısıltıyla karşılık verdi Theon ve Axel, bunun ne kadar saçma olduğunu görünce kahkahasını yuttu. Uyuyan bebeği uyandırmamak için kısık sesle yapılan bir tartışma.

"Sanırım iyi olacağım," dedi Tessa, büyüü artık kitapların ve kağıtların üzerinde dolaşıyordu.

"Senin iyi olacağını düşünmeme izin vermediğim için beni affet," dedi Theon düz bir sesle.

Omuzlarını silkti, başını eğdi. "Bu Bree ile tanışmayı çok istiyorum."

"Böyle olmamalısın," diye mırıldandı Axel.

"Onunla ilgilenebilirim," diye ekledi Tessa.

"Herkes bunun yapılamayacağına inanıyor gibi görünüyor, nedense."

"Buralı olduğunu sanmıyoruz," diye ekledi Kat. "Rayell ve Cade, Devram'da bildikleri en yaşlı canlının o olduğunu söylediler."

"Bu çok saçma. Cienna ve Tristyn daha büyük olmalı," diye mırıldandı Tessa, gücü hâlâ dönüyordu.

Axel, Kat'in bu açıklamasına gözlerini kırpıştırarak baktı, sonra Kat'e döndü. "Onlara sormamamızın bir sebebi var mı?"

O da aynı derecede endişeli görünüyordu. "Sanırım biraz meşguld k," diye yavaşça cevapladı.

Başka bir şey söylemeden Tessa elini kaldırdı, büyüü devam ederken bir kaos girdabı belirdi... ne yapıyorsa.

"Sence o ne?" diye sordu Theon, dikkatini tekrar Kat'e çevirerek.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti, tekrar volta atarak. "O yemekte bazı şeyler söyledi ama pek uymuyor gibi."

"Ne tür şeyler?"

"Kader Tanrıçaları'nın tüm güç sahiplerini izlediğini. Ayrıca bize onu öldüremeyeceğimizi söyleyen de oydu. Neyle uğraştığımız hakkında hiçbir fikrimiz olmadığını da söyledi," diye yanıtladı Kat.

"Lanet olası Kader Tanrıçaları," diye mırıldandı Tessa, masanın etrafından dolaşırken. "Elimden gelse hepsini öldürürdüm."

"Tessa, Sargon adına ne yapıyorsun?" diye sordu Luka sonunda.

Adına baktı, sanki bir şeye kapılmış gibi gözlerini kırıştırdı. "Hiçbir şey." Adam ona içten bir bakış atınca içini çekti. "Bazen gücüm benim için bir şeyler buluyor."

"Bu hiç mantıklı değil."

"Büyünün... bunların hepsini okuduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu Theon, yaklaşarak.

Ona baktı, gözleri Maddox'tan kağıtlara kaydı. "Sanki. Hiçbir şey anlamıyorum ama önemli bir şeyse, bir şekilde... biliyorum."

"Bunu ne kadar zamandır yapabiliyorsun?" diye sordu ama Tessa cevap vermeden kapı bir kez daha açıldı ve Tristyn her zamanki küstah sırtışıyla içeri girdi.

"Vahşi öfke, sen mi aradın?" diye sordu, ellerini ceketinin ceplerine sokarak. Göğsünde bir postacı çantası asılıydı.

"Kaç yaşındasın?" diye sordu Tessa.

Bir kahkaha attı. "Beni buraya bunu sormak için mi çağırdın?"

"Sadece bu değil. Sen ve Cienna, Devram'daki en yaşlı varlıklar mısınız?"

Kaşları çatıldı. "Evet, biz de onlardan biriyiz."

"Ama en yaşlısı değil mi?"

"Tessa, bu nereye gidiyor?"

"Bree DelaCrux'tan bahsediyoruz," diye araya girdi Axel. "Birkaç kişi bize onu öldüremeyeceğimizi söyledi."

"Yapamazsın," dedi Tristyn basitçe.

"Onu tanıyor musun?"

"Şahsen hayır," diye yavaşça cevapladı. "Kader'e karışamam."

"Lanet olası Kader'e geri dönelim," diye mırıldandı Tessa.

"Tamam, öldürmeyi sonraya bırakalım," dedi Axel. "Onu tutabileceğimiz bir yere ihtiyacımız var. Ya da bunu nasıl yapacağımıza dair fikirlere."

"Aslında ideal yer Pantheon'un altındaki hücreler olurdu ama..." Tristyn sustu.

"Evet, evet, yok edildiler," diye iç çekti Tessa, ama sonra donakaldı. "Ama yok edildiler mi?"

"Başardın, Tessa," dedi Luka kesin bir dille.

"Evet, aynayı ve Pantheon'u yok ettim, ama onu hâlâ Pantheon'un altında tutamaz mıyız? Hâlâ kıtanın merkezi. Hâlâ bir bağlantı noktası," diye ısrar etti.

"Bağlantılar hakkında ne biliyorsun?" diye araya girdi Theon.

El sallayarak onu geçiştirdi. "Şimdi olmaz Theon. Bu işe yarar, değil mi Tris?"

Kızıl gözleri onu incelerken, "Sanırım, ama onu oraya götürmen gerekecek," dedi.

"Böylece Seyahat Ediyoruz."

"Evet, ama orasının nasıl olduğunu bilmiyoruz," diye itiraz etti Tristyn. "Eğer sadece kaya ve moloz varsa ve duracak, hareket edecek veya nefes alacak yer yoksa, ne yapacaksın?"

"Daha iyi bir fikrin var mı?" diye sordu Tessa.

Tristyn dudaklarını kıvırdı. "Hayır. Eğer başarabilirsek fikrin gerçekten harika."

"Sen git bir hücre hazır olsun, ben de onlarla birlikte gidip onu alayım," dedi Tessa.

"Biz olmadan olmaz," diye tekrar söze karıştı Theon.

Gözlerini bir kez ona çevirip ardından Luka'ya baktı. "Bu gece benden başka biriyle bebek bakıcılığı yapacaksınız."

"Hayır, Tessa," dedi Luka gergin bir şekilde.

"İkinizin ne zaman benim herhangi bir şey için izninize ihtiyacım olduğuna karar verdiğinizizi hatırlamıyorum," dedi umursamazca, kağıtları karıştırıp rafların altından bir kitap çıkarırken.

"Madem sen ve Blackheart başınızı belaya soktunuz. O gecenin bedelini hatırlatmaya ihtiyacın var, değil mi?" diye karşılık verdi Luka.

Başını ona doğru çevirdi, gözleri parlıyordu. "Bu farklı ve sen de bunu biliyorsun. Nerede olacağımı biliyorsun ve bunu planlıyorlardı. Bu anlık bir karar değil ve yardıma ihtiyacımız olursa kefaletle seni arayabilirim."

Axel sırtıttı, kanepenin kenarına yaslandı ve bu küçük güç mücadelesini izledi.

"Tessa, sen Arius Leydisi'sin," diye söze başladı Theon, belli ki başka bir bakış açısı deniyordu.

"Doğru," dedi kitabın sayfalarını çevirirken.

"Böyle yapamazsın—"

"Sanırım Arius Leydisi olduğum için," diye sözünü kesti. "Yeğenini kaçırmaya çalışan kişiyi durdurmaya çalışırken seni burada tutmak için kendi büyüünü kullanabilirim, ama kullanmayacağım. Bir terslik olursa hazırlıklı olman için söylüyorum."

"Ben buna büyüme diyorum," diye atıldı Axel.

"Sus Axel," diye homurdandı Theon, Maddox'u omzuna alırken.

"Ya Theon Maddox'la kalırsa ve ben de onunla gidersem?" diye denedi Luka.

Tessa omuz silkti. "Bu benim görevim değil. Onlarla konuş."

"Gerçekten çok fazla insan var," dedi Kat. "Cade ve Rayell'a ihtiyacımız var ve bu benim ve Axel için kişisel bir konu. Tessa haklı. Tahvilin vadesi geldiğinde seninle iletişime geçebilir ve sen de Seyahat edebilirsin, Luka."

Luka, içini çekmeden önce Theon'a baktı. "Pekala, ama bu üçünüzün bize karşı birlik olup son saldırınız."

"Bunu düşünmen çok hoş," dedi Tessa sırtarak ve kitabı hızla kapattı. "Ne zaman gidiyoruz?"

Ve Axel iki saat sonra kendini Dörtlü Ev'in dışında buldu.

Hepsi siyah giyinmişti, kadınların saçları arkaya toplanmıştı. Vampirler Bree'nin ne kadar süre ortalıkta dolaşacağından emin olmadıkları için hemen gittiler.

Mağaranın gölgelerinde saklanan Rayell ve Cade, Tessa'ya mağara köprüsünden geçmek zorunda kalmamaları için onları nereye götürmesi gerektiğini söylediler. Ancak doğrudan Dörtlü Ev'e gitme riskini göze alamazlardı, bu yüzden Rayell'ın evindeki gizli bir girişten girip Bree'nin evine doğru ilerliyorlardı.

Rayell'ın Dörtlü Ev bölümü, Bree'ninkinden çok farklıydı. Hepsinin aynı olmasını bekliyordu: abartılı ve resmi. Ama Rayell'ın evi daha samimiydi. Bej, mercan ve mavi gibi sıcak renkler. Her şey ferah ve davetkârdı; Axel'a dağların altında sıkışıp kalmaktan ziyade deniz kenarında olduğunu hatırlatıyordu.

Rayell, onları evin arkasına doğru götürürken, "Burası biraz sıkışık," diye uyardı. "Evlerin arkasında hepsini birbirine bağlayan bir geçit var ama dar. Sadece birer birer geçebilecek kadar geniş."

Axel, parmaklarını duvarda gezdiren Tessa'ya omzunun üzerinden baktı. Başını eğince, Theon ve Luka'nın onunla konuştuğunu anladı.

"Nereye gittiğimizi söyle onlara Tessa," dedi Axel. "Böylece sana yol gösterebilirler."

Odak noktası tamamen Kat'ti. Tessa'yı bir kız kardeş gibi sevse de, karısı buradayken ona fobilerini anlatacak kişi o olmayacaktı. Bree her yerde olabilirdi.

Rayell dar geçit konusunda şaka yapmıyordu. Axel, Cade'in buradan nasıl geçtiğini defalarca merak etti. Erkek, Luka kadar iri ve genişti, ama Axel bile birkaç yerden dönüp geçmek zorunda kaldı, gömleği taş duvara birden fazla kez takıldı.

Sonunda Bree'nin evine vardıklarında Tessa, gözleri kapalı, duvara yaslanmış ve derin nefesler alarak yanından geçti.

"Tessa?" diye sordu Kat, yanına gidip çekinerek elini koluna koyarak. "İyi misin?"

Başını salladı, göğsü inip kalkıyordu. "Bana bir dakika ver."

"Vaktimiz yok," dedi Cade sertçe. "Şu anda onun evindeyiz. O bizi bulmadan önce onu bulmak için hareket etmeye devam etmeliyiz."

Kat, Tessa'nın elini tutup onu öne doğru çekti. "Hep birlikte buradan gidiyoruz, Tessa."

Tessa başını salladı, nefesini sakinleştirmeye çalıştığı belliydi. Kat, Axel ve Rayell'in yanından ayrılmadı ve onları takip etti. Cade tekrar arkadan geldi ve onlar hareket ederken Axel tam olarak nerede olduklarını anlamaya çalıştı.

"Eve geri dönmesi tuhaf değil mi?" diye sordu Axel, Rayell'e kısık bir sesle.

"Hem evet hem hayır," diye yanıtladı Gece Çocuğu. "Uzun zamandır ortalıkta. Sırlarının çoğu burada. Sonunda geri döneceğini biliyorduk. Her zaman geri döner."

"Ona karşı gelmenize ne sebep oldu?" diye sordu Tessa arkalarından.

Axel arkasına baktı, Kat ona güven verici bir gülümsemeyle baktı.

"Henry'nin yerini doldurmayı sürekli reddediyordu," diye yanıtladı Rayell. "Zaten onun niyetlerinden şüphelenmeye başlamıştık. Yaklaşık iki yüz yıldır Eczane Bölgesi'ni birlikte yönettik ve Arius Lord'la her zaman iyi geçindik. Saygı gösterdik ve karşılığında rahat bırakıldık. Bree aniden yaşam tarzımızı ve bakımımız altındaki insanların hayatlarını tehdit etmeye başladı."

"Sence bana yapılan o saldırıyı o mu başlattı? Theon'un Henry'yi öldürmesinin sebebi bu muydu?"

"Beni şaşırtmaz" diye cevapladı.

Axel, Rayell'a baktı çünkü bunu hiç düşünmemiştir, ama şimdi Tessa konuyu açtığına göre, Bree'nin o küçük isyanın tohumlarını ekmiş olmasına da şaşırmazdı. O kurnaz ve zekiydi. Muhtemelen onlarca yıldır hoşnutsuzluk tohumları ekiyordu. Küçük şeyler, harekete geçmeye hazır olana kadar orada burada çürüyüp büyümelerine izin veriyordu.

Bir köşeyi döndüler ve Axel önlerinde uzanan büyük demir kapıları görünce yavaşladı.

"Ejderha penis odası mı?" diye sordu Axel.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Tessa.

"İçeride bir sürü hazine var," diye yanıtladı Axel. "Mücevherler. Altın. Silahlar. Luka'nın ejderha penisinin orada sertleşeceğini düşünmüştüm."

Kat'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Neyin var senin?" diye sordu inanmaz bir tavırla.

"Mağarasını görmedin, kedicik."

"Evet, haklı," dedi Tessa, kapılara yeni bir ilgiyle bakarak. "Luka'nın her yerinde rastgele biblolar ve eşyalar var ve insanlar eşyalarına dokunduğunda çok sinirleniyor."

"Bu çok hafif bir ifade," diye alay etti Axel.

"Lütfen odaklanabilir miyiz?" diye araya girdi Cade.

"Tamam. Onu etkisiz hale getirmemiz gerekiyor," dedi Axel. "Sonra onu Pantheon'a götürebiliriz." Gücü olan tek iki kişiye döndü. "Hazır mısınız?"

Kat ve Tessa başlarını salladılar. Kat'in gözlerinde alevler titreşirken, Tessa'nın bileklerindeki ışık bantları enerjiyle kıvılcımlanıp çıtırdadı.

"İçeri öylece giremeyiz," diyordu Cade. "Kapıları kilitli."

"Sorun olmayacak," dedi Tessa, avucunu kapıya koyarak. Sihri avucunun altından sızarak kapı boyunca hızla ilerledi. Sonra geriye uzanıp elini tuttu. "Hepimizin birbirine değdiğinden emin ol."

Ağır kapıyı açıp içeri girdi. Axel muhafazaların dalgalandığını hissetti, ama başka bir şey olmadı.

"Hiç hissediyor musun?" diye fısıldadı Tessa'ya, odaya doğru çekingen adımlarla ilerlerken.

Başını iki yana sallayıp bakışlarını odanın içinde gezdirdi. Adam da aynısını yaptı, eşya yığınları arasında herhangi bir hareket olup olmadığını kontrol etti. Hiçbir şey değişmemişti. Duvarlarda her çeşit silah, yerde ise sikke, altın, gümüş ve her çeşit mücevher ve takıyla dolu sandıklar istiflenmişti.

"Burada olduğundan emin misin?" diye fısıldadı, gergin dakikalar geçtikten sonra. "Burada," diye mırıldandı Cade. "Bizi çoktan gördü."

"O zaman neden saklanıyoruz?" diye sordu Tessa.

Bu... iyi bir soruydu.

Ama daha fazla düşünmelerine fırsat kalmadan, Bree bir sütunun arkasından belirdi. "Tam istediğim gibi getirdin," dedi Bree kurnaz bir gülümsemeye. "Teşekkür ederim."

Axel, Cade ve Rayell'a döndü. "Bizi kandırdın mı?"

"Hayır," diye bağırdı Cade. "Bunların hepsi onun oyunlarının bir parçası."

"Yalan söylüyor. Yalan söylediğini biliyorsun Axel," dedi Rayell, olan biten karşısında bir kez olsun endişelenmiş gibi görünerek. "Sana ihanet ediyor olsaydık, Maddox'u yakalayıp ortadan kaybolmak için bolca fırsatımız olurdu."

Axel, bu söz üzerine dişlerini gösterdi ama Tessa, "Bu Bree mi?" diye soruyordu.

"Tessalyn Ausra," diye mırıldandı Bree, ağır ağır yaklaşıp. Siyah saçları düzdü ve her adımda dalgalanıyordu. Kendine özgü kırmızı elbisesi içinde, bal rengi gözleri Tessa'ya dikilmişti. Elinde o göz alıcı kılıcı tutuyordu. Altın ve yakut kabzası. Koyu kızıl bıçağı. "Seninle tanışmayı epeydir bekliyordum."

Tessa, Axel'a döndü. "Bu o mu?"

"Evet," diye cevapladı, Bree'yi izlemeye çalışıyordu ama aynı zamanda Tessa'nın varlığı onu şaşırtıyordu.

"Tristyn haklıydı," dedi kaşlarını çatarak, herkesten çok kendi kendine. "Hatta diyarın yıkımından bile sağ kurtuldu."

"Onunla tanıştın mı?" diye mırıldandı Axel.

"Hayır, ama onu gördüm."

"Bizi doğru düzgün tanıştıracak mısın Axel?" diye sordu Bree, onlardan birkaç adım uzakta durarak. "Sizin için yaptıklarımın sonra en azından bunu yapabilirsiniz."

"Benim için yaptığın her şey için mi?" diye tekrarladı Axel. "Karımı neredeyse öldürdüğün, onu doğuma zorladığın ve sonra da oğlumu kaçırmaya çalıştığın için sana teşekkür mü etmeliyim?"

Bree hayal kırıklığıyla tısladı. "Kırıldım canım. Sevgilini benim sayemde mi bulamadın? Senin için ne ifade ettiğini öğrendin mi? Seni serbest bırakmasaydım, çocuğunu taşıdığını anlar mıydın? Seni en başından kurtarmasaydım, burada duruyor olur muydun? Yoksa kana susamışlığın seni öylesine kaybeder miydi ki, sevgi ve nefreti anlamlandıramazdın bile?"

Kelimeler kifayetsiz kaldığı için ona bakakaldı. Ciddi olamazdı. Teşekkür mü?

"Haklı, Axel," dedi Kat aniden. "Ona teşekkür etmeliyiz."

Bree'nin bakışları Kat'e kaydı, gözleri merakla parladı. "Haklısın, bebeğim. O küçük bağı kullanmayı benim sayemde öğrendin."

"Biliyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Senin sayende, aramızdaki bağı kaybetmeden önce en azından biraz olsun hissedebildim."

"Çok trajik," dedi Bree yapmacık bir sempatiyle.

"Kat-" diye başladı Axel.

"Kaba olma Axel," diye lafını kesti Tessa, imalı bir bakışla. "Lütfen beni düzgün bir şekilde tanıştır."

"Tessa, bu Gece Çocukları'nın liderlerinden Bree DelaCruix," dedi Axel yavaşça, bu ikisinin ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışarak.

"Hakkında çok şey duydum," diye cevapladı Tessa ve sesi, ensesindeki tüyleri diken diken etti. İçine doğru süzülen o ürkütücü sesi biliyordu.

"Hepsi korkunç şeylerdir, eminim," dedi Bree sert bir gülümsemeyle.

Tessa, tartışıyormuş gibi başını iki yana salladı. "Korkunç değil ama yine de ilginç. Onu kurtardığın için teşekkür ederdim ama o zamanlar pek umursamadım."

Axel'in bakışları ona kaydı çünkü bu ne lan?

Bree'nin gülümsemesi büyüdü. "Peki neden canım?"

"Eski bir Miras mı? Şimdi güçsüz mü? Ona ihtiyacım yoktu. Sonunda onu bulup öldürmem gerekecekti," dedi açıkça. "Ama şimdilik endişelenecek ne vardı?"

Bree, onu incelerken başını yana eğdi. "Gerçekten de kaos hüküm sürüyor. Peki ya şimdi?"

Tessa omuz silkti, büyüünün bir kısmının etrafında toplanmasına ve yavaşça yere yayılmasına izin verdi. "Hâlâ güç arıyorum."

"İkisini de kendine aldığını duydum," dedi Bree.

Tessa içini çekti. "Ve şu anki eksikliklerine rağmen ona oldukça bağlılar, ama tamamen işe yaramaz olduğunu söyleyemem."

"Öyle değil," diye onayladı Bree, Tessa'ya yaklaşarak.

"Sanırım onu ilk başta Valter'den almanın nedeni buydu."

"Sonunda anlayan biri," diye mırıldandı Bree.

"Potansiyeli gördüm," diye devam etti Tessa. "Kaderin nasıl tecelli edebileceğini."

"Eskiden yapamıyordum ama algılanan güçsüzlük çok yanıltıcı olabiliyor."

Tessa onaylarcasına mırıldandı. "Peki ya bu ikisi? Onlar da bir zamanlar senin gibi miydi?"

Bree acı bir kahkaha attı. "Bu çok aşağılayıcı."

"Yani bunların bir önemi yok mu?"

"Hiçbir şekilde hayır."

Tessa başını salladı. "Ya Kat ve Axel? Onları şimdilik... tutabileceğimiz bir yer var mı?"

"Tessa?" diye sordu Kat, Tessa'nın gücü Kat'in bacaklarını sarmaya başlayınca gözleri kocaman açıldı.

"Tessa!" diye bağırdı Axel, öne doğru sendeleyerek ilerlerken o da onun büyüüne kapıldı.

Bree'nin gözleri şaşkınlık ve sevinçle parladı. "Peki ya oğulları?"

Tessa tekrar omuz silkti. "Kimsesiz büyüdüm. Eminim iyi olacaktır."

Bree'nin gözleri kısıldı. "Benim anlaşmam oğullarının olmasını gerektiriyor."

"Tamam, tamam," diye iç çekti Tessa sinirle. "Önce onları alırız, sonra bebeği alırım. Benim için fark etmez. Herkesin neden bu kadar hayran olduğunu anlamıyorum."

"Tessa," diye homurdandı Axel tekrar, çünkü bunun bir oyun olduğunu biliyordu. Öyle olmak zorundaydı, değil mi?

Ama Maddox'u bir kez bile kucağına almamıştı. Mümkünse hep odanın diğer ucuna kaçıyor ya da odadan tamamen çıkıyordu. Ama Kat. En azından Kat'i önemsiyordu. O...

"Ve ben bu ikisiyle ilgilenebilirim," diye ekledi Tessa, Axel ve Kat kadar donup kalmış olan Cade ve Rayell'ı işaret ederek. Dördü de onun kaosuyla birlikte tutuluyordu.

"Öyleyse hemen yap bunu," diye emretti Bree çenesini kaldırarak.

Tessa dilini şaklattı. "Bana emir vermeye çalışmayı uzun uzun düşünürdüm," diye ölümcül bir sakinlikle yanıtladı. "Ama karşılığında bir garanti olmadan sana neden bir şey vereyim ki?"

"Ne istiyorsun?" diye çıkıştı Bree.

"Sana zaten söylemiştim," diye sertçe karşılık verdi Tessa. "şimdilik bu ikisini saklayacak bir yere ihtiyacım var. Ta ki Theon ve Luka bunun neden yapılması gerektiğini anlayana kadar."

"Peki, tam olarak neden böyle?"

Tessa'nın cevap gülümsemesi güç doluydu. "Kader Tanrıçalarının buraya adım atmasını istemiyorum, Bayan DelaCrux. Sizin de aynısını istediğinizi varsayıyorum. şu anda çok fazla dikkat dağıtıcı şey var ve bunlar beni ayna kapılarını yok etmekten alıkoyuyor. Ayna kapılarıyla

ilgilendikten sonra, benim olmayan bir Arius Varisi ile ilgilenebiliriz."

"Tessa!" Kat dehşet içinde nefesini tuttu.

"Bunu gerçekten kastetmiyorsun!" dedi Axel, yüzündeki kanın çekildiğini hissederek.

"Arius tahtına oturmak için bunca zaman harcadığımı ve potansiyel bir rakip varisle karşılaştığımı mı düşünüyorsun?" diye tısladı Tessa. "Arius Krallığı ve Achaz Krallığı benim olacak. Bu diyar benim olacak. Achaz değil. Kaderler değil. Orası benim." Bree'ye döndü. "Ve eğer orada bir yer istiyorsan, sadakatini göstermenin tam zamanı. Yeraltı'na ihtiyacım yok. Sadece onu kontrol altında tutacak birine."

Cade ve Rayell şimdi dizlerinin üzerindeydiler, gücü boğazlarını sararken nefes nefese kalmışlardı. Kat'in yüzünden iki damla yaş süzülüyordu ve Tessa'ya tam bir şaşkınlıkla bakıyordu. Hepsini nasıl kandırabilmişti?

Ama sonra ona döndü, dudaklarını alaycı bir şekilde bükerek, "Güzel sözlerle bürünmüş adaletsizlik, binlerce yıl sonra bile adaletsizliktir. Kader Tanrıları bile bunu anlayabilir," dedi.

"Sana yardım edeceğim," dedi Bree, kılıcı hâlâ yanında, öne doğru adım atarak. "Ama bana zarar verilmeyeceğine dair söz istiyorum."

"Tamamdır," dedi Tessa, dikkatini tekrar vampire vererek.

"Valter'in Eğlence Bölgesi'nin hemen içinde mülkleri var. Koruma altındalar ve sadece o erişebiliyor, bu yüzden onları nasıl içeri sokacağımızdan emin değilim," dedi Bree, yaklaşırken.

"Koşuşları bana bırak," dedi Tessa. "Sen sadece onlara iyi bak."

Bree, Kat'in önünde durdu. Elini uzatıp Kat'in buklelerinden birini parmaklarının arasında çevirdi. "Görünüşe göre oyunu ben kazandım, bebeğim." Bakışları Axel'a kaydı. "Ve bana ihanet ettiğin için pişman olacaksın."

Sonra eli Kat'in saçlarına gitti ve Bree'nin dişleri dışarı fırladığında başını yana doğru çekti.

"Hayır!" diye bağırdı Axel, Tessa'nın büyüüne karşı mücadele ederek ama şaşırtıcı bir şekilde hareket edebildi.

Bree, dişleri etini delmeden hemen önce geriye savruldu. Bir an sonra Axel, Kat'in yanındaydı ama sonra alevler etrafını sararken sendeleyerek geri çekildi ve Bree'ye doğru atıldı. Karısı öne doğru yürüdü ve alevlerin yerde yatan Bree'nin etrafını sarmasına izin verdi. Tessa'nın gücü, kadının etrafında bir halka oluşturmuş, onu kapana kısırmıştı.

Tessa'ya baktı ve Tessa çenesini Kat'e doğru çevirdi. Axel'in iki kere söylenmesine gerek yoktu. Kaosun içinden geçip Kat'in yanında durdu ve Bree'ye baktı.

"Bunun bedelini ödeyeceksin," diye hırladı Bree, boğazının etrafındaki alevler yanarken. "Ateş beni öldüremez."

"Ah, farkındayız," dedi Axel soğuk bir sesle. "Sadece seni bekleyen özel bir yerimiz var. Soğuk. Karanlık. Bana, bu arzunun çok kötü olabileceği söylendi."

"Yüzlerce yıl yaşadım. Yüzlerce yıl daha yaşayacağım ve senin için geleceğim. İkinizin de. Ve oğlunun da," diye tükürdü.

"Kader Tanrıları seni önce bulmadığı sürece," dedi Kat kasvetli bir şekilde. "Son zamanlarda Kader Tanrıları hakkında çok ilginç şeyler okudum. Onları öldürmek bir tanrı kadar zor." Duraksayıp ekledi, "Ama imkansız değil. Eminim bir gün bir çözüm bulabiliriz."

Bree'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

Axel eğildi ve Tessa gücünü ona çarptığında Bree'nin düşürdüğü güzel kılıcı aldı. "Bu arada hapishanenden kaçmayı başarırsan, hazır ve bekleyeceğiz."

"Luka bizimle Pantheon'a seyahat etmeyi bekliyor," dedi Tessa yanına gelerek. "Hazır mısınız?"

"Yıkıldı," diye haykırdı Bree histerik bir kahkaha atarak. "Beni orada tutamazsın."

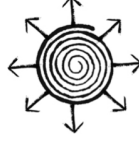
"Benimle birkaç tanrı arasında bu durumu düzelttik," dedi Tessa tatlı bir sesle. "Böylece Achaz buraya gelirse, göreceği

ilk kişi sen olursun. Mutlu bir buluşma gibi, sence de öyle değil mi?"

"Bu bitmedi," diye alay etti Bree. "Ebedi Savaş tam da bu. Sonsuz. Achaz istediğini elde edene kadar asla durmayacak."

"Belki," diye onayladı Tessa. "Ama Devram için verilen mücadele sona eriyor."

45

TESSA

"Bunun onu tutacağından emin miyiz?" diye sordu Axel.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Tristyn. "O hücreler bir tanrıyı tutmak için tasarlanmış. O öyle biri değil. Tessa'yı birinden çıkarmak için ne gerektiğini biliyorsun, ama o zaman bile bir bedeli vardı."

"O bir tanrı değil ama... bir şey," dedi Axel, Kat'ın Maddox'u beslediği sandalyenin yanında dururken.

Kat ve Axel, buraya döndükleri anda doğruca oğullarına yönelmişlerdi. Artık oğullarının güvenliği, en azından Bree açısından, omuzlarından kalkmıştı. Yine de endişelenecekleri bir Valter vardı.

Bir seferde bir kötü adam, diye düşündü.

"O bir Kader. Ya da öyleydi," dedi Tessa kısaca. "Ama Kat bunu zaten biliyordu."

Hepsi kadına döndü ve kadın yanakları kızararak Maddox'a baktı. "Akşam yemeğinde konuşma tarzından bir tahminde bulunmuştum ama nasıl mümkün olduğunu bilmiyordum."

"Ne demek Kader'di?" diye sordu Axel. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Tıpkı bir Miras üyesi gibi," dedi omuz silkerek.

"Arius, Perilerden faydalanan Miras'ı kan arzusuyla lanetledi," dedi Tristyn.

"Ama diğerleri bunu bir lütuf olarak gördü," dedi Axel yavaşça. "Cienna bir keresinde bunu söylemişti."

Tristyn gülümsedi. "Sürekli sana bir şeyler anlatıyor. Kimse dinlemiyor."

"Belki de bilmecelerle konuşmak yerine bir kez açıkça söyleyebilirdi," diye çıkıştı Axel.

"Kaderlere müdahale edemeyiz."

"Ama sen de aynısını yapmadın mı?" diye sordu Tessa, gücüyle oynayarak. Eczane Bölgesi'ne o küçük keşif gezisine çıkabileceğini umuyordu. Gücü yetmiyordu ve bu da onu pervasız hissettiriyordu.

"Hem evet hem hayır," dedi Tristyn. "Teknik olarak artık bir Kader değil. Ama o kılıç saklı kalmalı," diye ekledi, Axel'in duvara attığı silahı işaret ederek.

"Bunu Arius Evi'ne geri götüreceğim," dedi Luka, ona doğru yürürken.

"Arius Evi mi yoksa mağaran mı?" diye sordu Axel sırtarak.

Luka, onu alıp incelemeden önce ona orta parmağını gösterdi.

Tessa, Theon'un elini sırtında hissettiğinde irkildi ve başını kaldırıp onu izlediğini fark etti. Ona hafifçe gülümsedi. Yeraltından ayrılmaya çoktan hazırды.

"Hücrelerin etrafında zaten bulunan büyülere ek olarak, daha fazla koruma büyüsü ve tılsım ekledik," dedi Theon. "Cienna ve Tristyn ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Bree o hücreden çıkmıyor. Ya onu öldürmenin bir yolunu buluruz ya da orada ölümsüz hayatını yaşar. Eğer bir şekilde parmaklıkların ötesine geçerse, hemen bilgilendirileceğiz. Ayrıca onu düzenli olarak kontrol etmek için bir programımız var."

Axel başını salladı. "Sanırım yapabileceğimiz başka bir şey yok."

"Her türlü önlemi aldık," diye ısrar etti Theon. "Sırada Baba'yla ilgileneceğiz."

Axel başını salladı, Kat Maddox'u ona uzatırken başka bir şey söylemedi. Herkes bitkin düşmüştü. Dörtlü Ev'e giriş ve ardından Pantheon harabelerinin altındaki zaman derken,

neredeyse şafak vaktiydi. Ya da saat öyle diyordu. Sanki dışarıyı görüp anlayamıyordu.

Theon başının üzerinden Luka'ya bakarak, "Onlara alan tanıyalım ve evlerine gidelim," dedi.

Bir sonraki an, Arius'un evindeydi. Daha doğrusu balkonlarındaydı ve temiz havayı içine çekiyordu. O her zaman biliyordu.

"Daha iyi misin?" diye mırıldandı.

"Tam olarak değil," diye içini çekti. "Ama idare eder."

Luka'yı ve kılıcını yanına bırakıp gitmeden önce başına bir öpücük kondurdu.

"Bir bıçağı kıskanmam mı gerekiyor?" diye sordu Tessa kesin bir dille.

Luka başını kaldırdı. "Neden bir kılıcı kıskanıyorsun ki?"

"Çünkü sen ona bana baktığın gibi bakıyorsun."

Ağzının kenarında karanlık bir sırıtış belirdi. "Peki bu nasıl bir yol, baştan çıkarıcı?"

"Sanki ya becermek istiyorsun ya da saklamak," diye espri yaptı. "Umarım ikincisidir."

Luka, "Velet," diye mırıldanırken kahkaha attı.

Yüzü asılmadan önce ona sahte bir gülümsemeyle baktı ve Theon'u yatak odasına doğru takip etti. Soyundu ve duşa daha sonra girmeyi tercih etti. Yemek adını haykırıyordu. Yemek. Duş. Sonra uyku.

Bol bir pantolon ve Chaosphere sweatshirt giyip, saçlarını dağınık bir topuz yapıp mutfağa doğru yürüdü. Ama buzdolabını açar açmaz Theon, "Kahvaltı için yiyecek gönderiyorum ama bu akşam yemek planlarımız var," dedi.

Tessa omzunun üzerinden baktı. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Sadece üçümüz."

"Her zaman sadece üçümüz olmuyor muyuz?"

"Her zaman değil," diye yanıtladı. "Ama bu gecenin öyle olduğundan emin olmak istedim."

"Bu geceyi bu kadar özel kılan ne?"

Üzerine uzanıp buzdolabını kapattı, ardından çenesini avuçlayıp onu derin bir öpücükle öptü. Geri çekildiğinde,

sözleri dudaklarında uçtu. "Doğum günün kutlu olsun, zeki fırtına."

Doğum günü mü?

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Doğum gününü hiç kutlamamıştı. Geçen sonbahara kadar ne zaman olduğunu bile bilmiyordu. Sadece beşinci aya denk geldiğini biliyordu.

"Gerçekten doğum günüm olduğunu nereden biliyoruz?" diye patladı.

Theon dudaklarında hafif bir gülümsemeyle geri çekildi. "Neden öyle olmadığını düşünüyorsun?"

"Bundan nasıl emin olabiliriz ki?" diye karşılık verdi. "Xan beni buraya getirdi, sonra da kaçırıldım. Muhtemelen biri dosyalarım için o tarihi uydurdu."

"Önemi var mı?"

"Öyle mi... Elbette önemli, Theon."

"Neden?"

"Ben... Sadece öyle oluyor."

Theon, çalan kapıyı açmak için mırıldandı. Bir an sonra, personele masaya küçük bir yiyecek koymalarında yardım ediyordu. Waffle. Meyve. Sosis.

Luka, yeni duş almış ve üstü çıplak bir şekilde ortaya çıktı ve o lanet kılıcı masanın üzerine bıraktı. "Neden yemek yemiyorsun?"

"Yemekler yeni geldi," diye cevap verdi.

"Tessa doğum gününü kutlamak istemiyor," diye seslendi Theon, tabağına yiyecek koyarken.

Luka'nın gözleri kısıldı. "Neden olmasın?"

"Çünkü gerçekten doğum günüm olup olmadığını bilmiyoruz," diye yanıtladı, tüm bu konuşmadan bıkmış bir şekilde. Luka karşılık olarak mırıldandı ve bir şeyler fırlatmak istedi. "İkinizin de bunu bu kadar küçümsemesine ihtiyacım yok. Bilmiyoruz."

Luka omuz silkip bir tabak aldı. "Xan'a sorabilirim. O bilir."

"Gerçekten önemli mi?"

Theon, waffle'ların üzerine koyduğu kremadan başını kaldırıp baktı. "Seni bulabilmek için âlemlere doğduğun

günü kutlamamızın bir önemi var mı? Evet, Tessa. Çok önemli."

Tamam, peki. Beklediği cevap bu değildi.

"Ye," diye ekledi Theon, tabağı ona uzatarak.

Karbonhidrat, şeker ve sağlıksız her şeyin olduğu tabak.

"Birdenbire her günün doğum günüm olmasını istiyorum," dedi ve kremanın içinden bir çilek koparıırken tabağı elinden aldı.

"Zorlamayın" diye uyardı.

Ona gülümseyerek yemek sandalyesine oturdu. "Peki, babanla ilgili planın ne?"

"Bunun üzerinde biraz düşünmemiz gerekecek," diye cevapladı Theon, kendi tabağına fazladan meyve koyarken.

"Oraya gittiğimizde annenle tanışacaksın" diye ekledi.

"Evet," diye mırıldandı.

"İster misin? Yani tanışmak mı istiyorsun?"

Sağına oturdu. "Akira ile aynı değil. En azından ben öyle olduğunu sanmıyorum. Sanırım hikâyeyi bilmiyorum ama duymak istiyorum."

Başını salladı ve waffle'dan bir ısırık aldı.

"Peki ya sen? Hâlâ kararsız mısın?" diye sordu Theon.

"Kararsız kalamam. Onun yardımına ihtiyacımız var, bu yüzden onunla yüzleşmem gerekecek."

"Ama istiyor musun?" diye papağan gibi tekrarladı.

Gözlerini tabağından ayırmadan, "Ne istediğimin önemi yok. Devram'ın iyiliği için," diye cevap verdi.

Çünkü Bree'ye söylediklerinin arkasındaydı. Bu diyar için son savaş yaklaşıyordu ve kazanan tarafta olmayı amaçlıyordu. Bir Leydi olmak istemiyordu, bir krallığı veya diyarı yönetme arzusu yoktu ama burada özgür bıraktığı insanların güvenle yaşayabilmelerini kesinlikle sağlayacaktı. Kendisine ait olmayan bir şeyi almaya gelen bir tanrıdan veya diyarı yok etmek için ortaya çıkan Kader'den korkmadan yaşayabilecekti. Anladığı kadarıyla Scarlett, dünyasının bir nevi koruyucusuydu. O izin vermedikçe hiçbir şey girip çıkamazdı.

"Nereye gittin bebeğim?" diye sordu Luka, onu düşüncelerinden sıyrıp.

Ağına bir lokma daha waffle atarken ona hafifçe gülümsedi. "Sadece yorgunum."

Ona inanmadığını belli eden açık bir bakış attı ama sonra aldırış etmedi. Belki bir doğum günü hediyesiydi ama daha sonra geri dönüp bu konuyu tartışacağını biliyordu. İkisi de öyle yapacaktı.

"Yani sıradaki Valter mi?" diye sordu, konuyu değiştirmeye çalışarak.

"Öyle görünüyor," dedi Theon. "Malların tam olarak nerede olduğunu bulup ona göre hareket etmemiz gerekecek."

"Bree bize söyledi ve ben de bizi koruma duvarlarından geçirebilirim. Ondan sonra geriye sadece ona bakmak kalıyor. Hepimiz için çok zor olmamalı, değil mi?"

"Bizi kontrol etmek için ne yaptığına bağlı," diye cevapladı Theon.

"Ne demek istiyorsun?"

Omuz silkti. "Bir tehdit oluşturacak, Tessa. Eskiden Axel'a zarar veriyordu. Pen ve Caris'in ölmesinin sebebi de bu. Annem orada ve Maddox'u da düşünmesi gerekiyor. Eğer işler ters giderse ve intikam almak isterse, önce onun peşine düşecek."

"Onun torunu," dedi, ama bunun neden önemli olduğundan emin değildi. Büyükanne ve büyükbabası tanrıydı ve biri onu öldürmekten çekinmezdi.

"Bu kısmen Peri'nin işi," dedi Theon.

Haklısın.

Sessizliğe gömüldüler, her biri yemek yiyor ve kendi düşüncelerine dalıyordu. Tam tabağını duruluyor ve alacağı duşu hayal ediyordu ki kapı tekrar çalındı. Theon'a bakınca kaşlarını çattı ama Luka kapıyı açmaya giderken Theon omuz silkmekle yetindi.

"Sözünüzü kestiğim için özür dilerim ama kapıda Arius Hanım'ı bekleyen biri var," dedi erkek.

"Benim için mi?" diye sordu Tessa şaşkınlıkla.

Başını salladı. "Acil bir durum olduğunu ve onu beklediğinizi söyledi."

"Kim o?" diye sordu Theon.

"Dagian Jüpiter, efendim."

Üçü birbirlerine baktılar ve sonra hepsi fuayeye doğru koştular. Dagian, Sasha'yla birlikte oradaydı ve kahverengi gözleri Tessa'ya kaydığında rahat bir nefes aldılar.

"Sasha," diye selamladı Tessa, iki yanında Theon ve Luka vardı. Sonra Achaz Varisi'ne döndü. "Dagian."

Başını bir kez salladı, yüz hatları gergin ve sertti. "Ben anladım ama o biliyor. Eve dönemem."

Tessa, Theon'a baktı. "Burada kalabilirler, değil mi?"

Theon bir şey söylemeyince Dagian kaşlarını çatı. "Anlaştık Aziz Orcas. Ayrıca, o artık Arius Leydisi değil mi?"

"Öyle ama onu korumak hâlâ bizim elimizde."

"Sasha?" diye sordu Tessa, Peri'yi izlerken.

Dagian'a baktı, açıkça izin istiyordu. Dagian başını sallayınca, "Yalan söylemiyor. Achaz Krallığı'na dönemeyiz. Hatta Achaz Lordu'nun çok geçmeden kapınıza dayanacağından şüpheleniyorum," dedi.

"Seni arıyorum," dedi Theon soğuk bir şekilde.

"Ve sen," diye karşılık verdi Dagian. "Bu aptal şeyi almamı isteyen sendin."

Onlara bir şey fırlattı ve Luka'nın eli uzanıp yüzüğü yakaladı.

"Onu buraya o getirdi," dedi Tessa.

"Yani artık ona mı güveneceğiz?" diye itiraz etti Theon.

Tekrar Acaz Varisi'ne baktı. Daha zayıf görünüyordu. Yanakları biraz daha çöktü. O yüzük için neleri feda etmek zorunda kaldığını bilmek istemiyordu ama her neyse, onu açıkça rahatsız ediyordu. Bunu çok iyi biliyordu.

"O üzerine düşeni yapıyor. Biz de üzerimize düşeni yapacağız," diye cevapladı sonunda. "Biri onlara misafir odalarını gösterebilirsin. Bugün daha sonra buluşup sonraki hamlelerimizi konuşabiliriz."

Topuklarının üzerinde dönerek odalarına doğru yürüdü. O duşu ve yatağı istiyordu. Geri kalan sorunları sonraya kalabilirdi.

Akşam yemeğinden sonra odalarına girerken Tessa, "Ona daha iyi davranmalısın Theon," diye homurdandı.

"Akşam yemeği planlarımızı mahvetti," diye homurdandı Theon.

"Diğer planlarımıza devam etmemiz için bize yüzüğü getirdi," diye haykırdı, odanın karşısına yürüyüp dolaptan bir şarap kadehi çıkarırken. "Bundan gerçekten rahatsız olamazsın."

"Akşam yemeğine bizimle gelmelerine gerek yoktu."

"Theon!"

  ini çekerek açmaya çalıştığı şarap şişesini aldı. "Deneyeceğim, Tessa. Otuz yıllık bir husumetle boğuşuyoruz. Bu gece de pek görgü kurallarına uygun biri değildi."

Haklıydı.

Tessa, artık misafirler geldiği için akşam yemeğinde kalmakta ısrar etmişti ve yemek yeterince güzel olsa da, Theon ve Dagian yemeğin büyük bir kısmını birbirlerine ince hakaretler savurarak geçirmişlerdi. Evde kaldıkları için Xan, Razik ve Eliza da onlara katılmış, bu da Theon'un huysuzluğunu daha da artırmıştı. Ancak Xan, bugünün gerçek doğum günü olduğunu doğrulamıştı. Yemeğin geri kalanı, Akira'yı ne kadar çabuk buraya getirebileceklerini tartışımtı. Dagian, gücünden bir an önce kurtulmak konusunda çok ısrarcıydı.

Sonuç olarak, o akşam yemeğinde tek güzel şey çikolatalı kek olmuştu.

Ve adamların kot pantolon giymesi.

Onları kot pantolonla gördüğü tek zamanı hatırlıyordu. Kasları ve doğru yerlerdeki oyukları saran uzun kollu gömleklerle birlikte giydikleri için akşam yemeği sonsuza dek sürmüştü.

Theon kadehine şarap doldurdu ve kadın kadehe uzandığında, Theon kadehi biraz daha tuttu. "Bu gece ne kadar güzel göründüğünü söylemiş miydim?"

Gözlerini devirdi. "Bana yağ çekme Theon. Akşam yemeği boyunca tam bir pisliktin."

"Sana değil."

"Önemli değil," diye tekrar bağırdı.

"İkiniz de tartışmayı keser misiniz? Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Luka, tezgahın üzerinden Theon'a bir bardak içki uzatırken. "Ortamı bozuyorsunuz."

"Hangi ruh hali?" diye homurdandı Tessa. "Küstah, pislik ruh hali mi? Yoksa somurtkan ve sessiz ruh hali mi?"

"Şımarık doğum günü havası," diye karşılık verdi ve tezgahın üzerine bir zarf bıraktı.

Şarabından bir yudum aldı ve ona baktı. "Bu ne?"

Gözlerini kocaman açtı. "Doğum günü hediyesi, Tessa. İnsanlar doğum günlerinde böyle yapar."

Elini tezgaha uzattı, parmak uçları zarftan birkaç santim uzaktaydı.

Tırnağına sadece birkaç kez vurunca Luka iç çekti. "Seni ısıracığını mı düşünüyorsun? Aç şunu."

"Burada nasıl bir görgü kuralı olduğunu bilmiyorum," diye çıkıştı.

Yüz ifadesi yumuşadı ve uzanıp zarfı daha da yaklaştırdı. "Sen aç bakalım bebeğim. Bu bir hediye."

Tessa, dikkatlice paketi alıp parmağını dikiş yerinde gezdirirken zorlukla yutkundu. İçindekileri çıkarırken gözleri kocaman açıldı ve Luka'nın gözlerine kaydı.

"Kaosfer biletleri mi?" diye hırıltılı bir sesle sordu.

"Kasırgalar ve Ateş Kanatları," dedi sırtarak. "Kasırgalar kaybettiğinde sızlanmak yok."

"Buna gidemeyiz," dedi elindeki biletlere bakarak. Ama tanrılar aşkına, gitmek istiyordu. Daha önce hiç canlı maç izlememişti. Sadece televizyondan izlemişti ve bu son yıl o kadar berbattı ki, en son ne zaman maç izlediğini hatırlayamıyordu.

"Neden olmasın?" diye sordu Luka.

"Çünkü dünya yanıyor, Luka. Kaosun ortasında bir Chaosphere maçına gidemeyiz. Bu... yanlış geliyor."

Luka yaklaşıp biletleri tıklattı. "Maç birkaç ay sonra. Umarım her şey hallolur, olmazsa Tessa, kaçmamız gerekecek. Sadece birkaç saatliğine de olsa."

Başka ne söyleyeceğini bilemeyerek ona baktı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Elini ensesine doğru kaydırıp ağzını kendine doğru çekerken nadir gülümsemelerinden biri belirdi. Kadın onun içinde eridi, dili ağzını yalarken diğer eli giydiği yumuşak kazağın altına girdi.

Sonra bir el omzuna dokundu, onu sırtından çekiştirdi.

"Henüz değil, piç kurusu," diye mırıldandı Theon. "Bu konuda anlaşıştık."

"Ne hakkında?" diye sordu Tessa, çünkü ikisiyle de yatağa girmeye fazlasıyla hazırды.

"Henüz değil," diye mırıldandı Theon, düşüncelerini açıkça duymuştu. "Açman gereken iki hediye daha var."

"İki tane daha mı?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Neden?"

"Çünkü doğum günün," dedi bezginlikle. "Doğum gününde hediye alırsın, Tessa."

Ona doğru bir çanta uzattı. Özel bir şey değildi. Saplı, sade, beyaz bir kese kağıdı. Çantayı iyice yaklaştırıp içine uzandı ve ince kağıda sarılı bir şey çıkardı. Kağıdı çekerken gözleri yaşlarla doldu ve yavaşça Theon'a kaldırdı.

İşaret parmağını tezgaha vurarak onu dikkatle izliyordu ve gergin görünüyordu. Sanki bunlarla ona ne anlatmaya çalıştığını anlamayacakmış gibi.

Bir çift altın parmak arası terlik.

Ve sıradan parmak arası terlikler de değil. Tabanları yastıklı ve yumuşaktı, askıları ise fırçalanmış boyalı deriydi. Çünkü Theon St. Orcas, söz konusu parmak arası terlikler olduğunda bile, yalnızca en iyisini satın alırdı.

"Onları seviyorum," diye fısıldadı.

Gözleri kısıldı. "Bana yalan söyleme güzelim."

Başını iki yana salladı, gözyaşlarının akmamasını diledi.

"Yalan söylemeyeceğiz artık."

Sonra elini saçlarına sokup onu kendine doğru çekti.

Ta ki Luka onları ayırmaya başlayana kadar.

Sinirli bir homurtu çıkardı ve teninde karanlık bir kıkırdama belirdi.

"Çok muhtaçsın, baştan çıkarıcı," dedi Luka, sesi alçaktı.

"Evet," dedi, kelime neredeyse sızlanmaya yakındı.

"Öyleyim. Öyleyse bir sonraki doğum günü hediyem ikinizin benimle yatakta olması olsun."

"Bir tane daha var, güzelim," dedi Theon ve dönüp önünde küçük bir kutu buldu. "İkimizden de," diye ekledi.

Tessa kutuyu dikkatlice aldı. Bu, siyah fiyonklu gümüş bir kağıda sarılıydı ve kağıdı koparmadan önce kurdeleyi çekti. Kutunun kapağını açıp içindekilere baktı.

Safir ve zümrütlerle işlenmiş altın yüzük.

Gücünü boğacak bir yüzük yok.

Onun büyüsunü bozacak bir grup değil.

Ne bir manşet ne de bir yaka.

Sadece kime ait olduğunu ve kimin ona ait olduğunu hatırlatan basit bir hatırlatma.

"Bunu Luka'nın on altıncı doğum günü için çaldım," dedi Theon yumuşak bir sesle ve yüzüğü kutudan çıkarırken Luka da nazikçe bileğini tutup elini uzattı.

"Ne zaman senin koruyucun oldu?" diye sordu Tessa, yüzüğü parmağına takışını izlerken.

Theon başını salladı. "Sana gitmesi daha uygun göründü."

"O gece bize üç kişinin kalabalık olduğu söylendi, ama doğru dengelenirse mükemmel bir fırtına da olabilir," diye ekledi Luka, saçlarını omzunun üzerinden çekip boynunun

yan tarafına bir öpücük kondururken. "O zamanlar anlamamıştık ama bizi hep sana götürüyordu."

Tekrar yutkundu, parmağındaki yüzüğe hayranlıkla bakarken, "Artık yatağa gidebilir miyiz?" dedi.

İkisinin de auraları şehvetle karardı. Luka, kazağını başından geçirmeden önce boynunu tekrar öptü. Theon oradaydı, ağzını yakalayıp onu öpüyordu. Yavaşça. Sanki bunu uzatmayı planlamış gibi ve muhtemelen de planlamıştı.

Kollarını boynuna doladı, onu kendine çekti ve sonra adamın elleri onun kalçasındaydı, onu havaya kaldırdı. Bacaklarını beline doladı ve adam onu yatak odasına taşıırken, her geçen saniye daha da açlaşıp öpücüğü hiç kesmedi.

Onu yatağa yatırıp geri çekildi, kendi tişörtünü başından çekerken nefesleri hızlanıyordu. Tessa izlemek için dirseklerinin üzerine yaslandı, çıplak teni görünürken nefesi kesiliyordu, ama sonra Luka, çoktan üstsüz bir şekilde önüne geçip onu yatağa doğru itti. Elleri, sutyenini çıkarmak için dolaştı. Parmakları göğüslerinin arasından karnına doğru kaydı, kot pantolonunu ve iç çamaşırlarını hızla temizledi.

"Şuna bak," diye mırıldandı, parlayan gözleri onu süzüp kendi pantolonunu çıkarırken, yanına yatağa tırmandı. "Bu gece planlarımız var, bebeğim."

"Gerçekten beni becermeyi mi içeriyorlar? Çünkü ikiniz de bunu şimdiye kadar iki kez bıraktınız," diye karşılık verdi. Sonra adam meme ucunu sertçe çimdiklediğinde tısladı.

"Ne kadar nankör!" diye homurdandı.

"Değilim," diye ısrar etti, adamın eli tekrar vücudunda aşağı doğru kaydığında sesi nefes nefese kalmıştı. "Bu gece ikinizi de içimde hissettiğimden daha da minnettar olacağım."

"Siktir," diye homurdandı Theon ve başını çevirip onun penisini okşadığını gördü. Anlaşılan o ki, onlar çıkarken üzerindeki kıyafetlerin geri kalanını da çıkarmıştı.

Luka'nın elleri hâlâ hareket halindeydi, göğüslerini sıkıyordu, ağzı köprücük kemiği boyunca ilerliyor, boğazına

doğru çıkıyor, çenesini ısırıyordu.

"Yeter artık Luka," diye homurdandı Theon. "Dilini bacaklarının arasına sok."

Luka, dişlerini birbirine sürterek onun tenine karşı kıkırdadı. "Ne düşünüyoruz bebeğim? Bu gece tüm kontrolü ona mı veriyoruz?"

"Tanrılar aşkına, evet," diye soludu, çünkü o da o dili bacaklarının arasında istiyordu.

Luka yine karanlık bir kahkaha attı ve vücudundan aşağı kayarak, hem Luka'nın hem de Theon'un istediği yere yerleşti. Şimdi dudakları uyluklarını öpüyordu ve Luka biraz sabırsız bir şekilde kıvranıyordu. Piç kurusu da biliyordu. İsteddiği yer dışında her yerini yalıyor, ısırıyor ve tahrik ediyordu. Ve Theon, ona devam etmesini söylemek yerine, gözlerini ondan ayırmadı ve elini yavaşça yukarı aşağı hareket ettirdi.

Sonunda Luka'nın ağzı klitorisine ulaştı ve bu his onu beklentiyle kasılmaya zorlayınca iç çekti. Theon'un dudakları bu ses karşısında karanlık bir sırıtişla kıvrıldı ve Luka, adamın ileri attığı adımın istemsiz olduğundan oldukça emindi.

Emme ve okşama arasında nefes nefese kalması uzun sürmedi, parmakları Luka'nın saçlarında gezinirken kalçaları daha fazlasını arıyordu. Sonra dilinin içine kaydığını hissetti ve inledi. Daha fazlasını. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onlarla her zaman daha fazlası.

"Neyin var güzelim?" diye alay etti Theon.

"İhtiyacım var," diye sızlandı, kalçaları kalkıp Luka'nın yüzüne sürtünüyordu.

"Söz ver, Tessa," diye emretti Theon. "Neye ihtiyacın var?"

"Daha fazla. Sikilmek için. Lütfen," diye yalvardı, adamın onu istediğini daha hızlı elde edeceğine şartlandırmış olmasını umursamadan.

Ama işe yaradı çünkü Theon oradaydı, yatağa tırmanıyordu. Parmak uçları Luka'nın uyluğunda yukarı

doğru kayarken, Luka amını yalamaya devam etti ve tanrılar aşkına, bu lanet yataktan asla çıkmak istemiyordu. Luka'nın dili ve Theon'un parmakları kaburgaları boyunca, bir göğsün üzerinde kayarken, hisler hem çok fazlaydı hem de yetersizdi ve düşünebildiği tek şey daha fazlasıydı.

Dahası, gücü ortaya çıktıkça, kıvrılıp onları kışkırtıyordu.

Dahası, karanlık ve kara alevler onu kovalıyordu.

Daha da, daha da, daha da.

Theon yanına uzanmıştı ve onu iterek yarı yarıya yana yatırırken tüm benliğini hissedebiliyordu. Bacağını yakaladı ve kalçalarını Luka'nın ağzına doğru iterken kaldırdı.

"Durma Luka," diye emretti ve lanet olsun, bu ona tapınmanın tanımıydı.

Luka, Theon'un penisinin deliğine sürtündüğünü hissettiğinde durmadı. Dili hareket etmeye devam ediyordu ve Luka, Theon'a doğru geri itmeye çalıştı ama Theon onu sıkıca tutuyordu. Yavaş, acı verici bir yavaşlıkta.

"Theon," diye sızlandı.

Luka kıkırdadı, ses tüm benliğiyle yankılandı ve kasları kasıldı, Theon tısladı.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum güzelim," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Sana vereceğimize güven."

Theon daha derine girerken klitorisinde keskin bir ısırık hissetti ve çığlık atarak ağlamaya başladı. Aşağı baktığında Luka'nın onu izlediğini gördü. Parmakları dilinin yerini almıştı ve Theon'un penisinin onu yavaşça dolduruşunu izliyordu.

"Lanet olsun, bak onu ne kadar iyi idare ediyorsun, bebeğim," diye mırıldandı, parmakları hâlâ onun göbeğini ovuyor ve bu arada Theon'un penisini okşuyordu. Bu kadar yakın olmalarını seviyordu. İçindeki her şey ateşli ve muhtaçtı ve...

"Tanrım, lütfen biriniz beni becersin," diye çıkıştı, biraz kontrolünü geri çekip Theon'a yaslandı.

"Siktir, Tessa," diye tısladı, Tessa onu tamamen içine alırken, ama Tessa bu esneme sırasında iç çekiyordu. Doymuş hissetmenin tadını çıkarıyordu.

"Çok muhtaçsın," dedi Luka tekrar, iç uyluğunu ısırarak. "Sanki bu gece ikimiz de seni doyuramayacakmışız gibi."

"Lütfen," diye soludu Theon hareket etmeye başladığında, uzun ve derin vuruşlarla içine girdi.

Sonra Luka'nın dili tekrar klitorisine değdiğinde, yalayıp emerken çığlık atmaya başladı. Ve Theon daha hızlı, daha sert hareket etti. İkisi de onu kullanarak ve zevke iterek onu uçurumdan aşağı itti.

Yüksekliğinden inerken gevşedi. Luka geri çekilerek Theon'a alan açtı ve Theon onu yüzüstü çevirdi, her sert hamlede onu yatağa doğru itti, ta ki kendini tamamen boşaltana kadar.

Başını ona doğru çevirdiğinde, üzerinden yuvarlanıp yan tarafına oturdu. Saçlarını yumrukladı, onu kendine doğru çekti, dili onun dilini arıyordu. Kalçalarını kavrayan ellerin hissi, keskin bir nefes almasına neden oldu ve Theon dudaklarına karşı karanlık bir şekilde kıkırdıyordu.

"Henüz seninle işimiz bitmedi, güzelim," diye mırıldandı.

Hiçbir zaman onların kendisiyle işlerinin bitmesini istemiyordu.

Luka kalçalarını çekiştirerek kığını havaya kaldırdı ve sonra ağzından sert bir küfür çıkararak tamamen içeri kaydı. "Lanet olsun Fates'e. Seni ilk o elde ettiğinde çok güzel oluyor."

Tanrım, o siktiğimin ağzı onu anında kendine çekti.

"Ama bundan hoşlanıyorsun, değil mi baştan çıkarıcı?" diye devam etti, tekrar tekrar içine girerek. "Birimiz seni alırken, diğerinin spermi hala bacaklarından aşağı akıyorken hoşlanıyorsun."

"Luka," diye soludu, başını öne eğdi ama Theon çenesini tutup tekrar kaldırdı.

"Şimdi bizi yüz üstü bırakma güzelim," diye mırıldandı karanlık bir sesle, ağzını kızın boğazının kenarından aşağı doğru kaydırarak. "Ne de olsa bugün senin doğum günün."

"İkimiz de aynı anda onun içinde olduğumuzda ne yapacak?" diye sordu Luka, her kelimeyi zorlukla söylerken.

Ve Tessa bu sözler üzerine bir an nefes almayı bıraktı, çünkü ne?

Theon kıkırdadı, "Ah, Luka, bu hoşuna gidiyor. Gözlerindeki gücün nasıl parladığını görmeliydin."

"Siktir git," diye çıkıştı, zevkinin bir kez daha arttığını hissederek.

"Theon," diye soludu.

Ama o çoktan hareket etmeye başlamıştı, neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Karanlığı teninden aşağı doğru kayarken, klitorisine doğru kıvrılıp titreyordu.

"İşte bu," diye mırıldandı Theon dudaklarına doğru. "Ona ait olanı ver, Tessa. Benden aldığın gibi ondan da al."

Tekrar boşaldığında tüm vücudu gerildi, Luka kalçalarını sıkıca kavradı ve onu takip ederken kendine çekti. Yatağa yığılırken nefesleri keskindi, Theon onu göğsüne çekerken Luka arkasına yerleşti, boşalmış penisi kıkına sokuldu.

"Doğum günüm kutlu olsun," diye mırıldandı, uykunun onu altüst ettiğini hissediyordu.

Theon'un kahkaha attığını hissetti, Luka ise onun çıplak omzuna bir öpücük kondurdu.

"Sana daha bitmediğini söylemiştim," dedi Theon karanlık bir şekilde, onu Luka'ya doğru yuvarlayarak.

Ve öyle de olmadı.

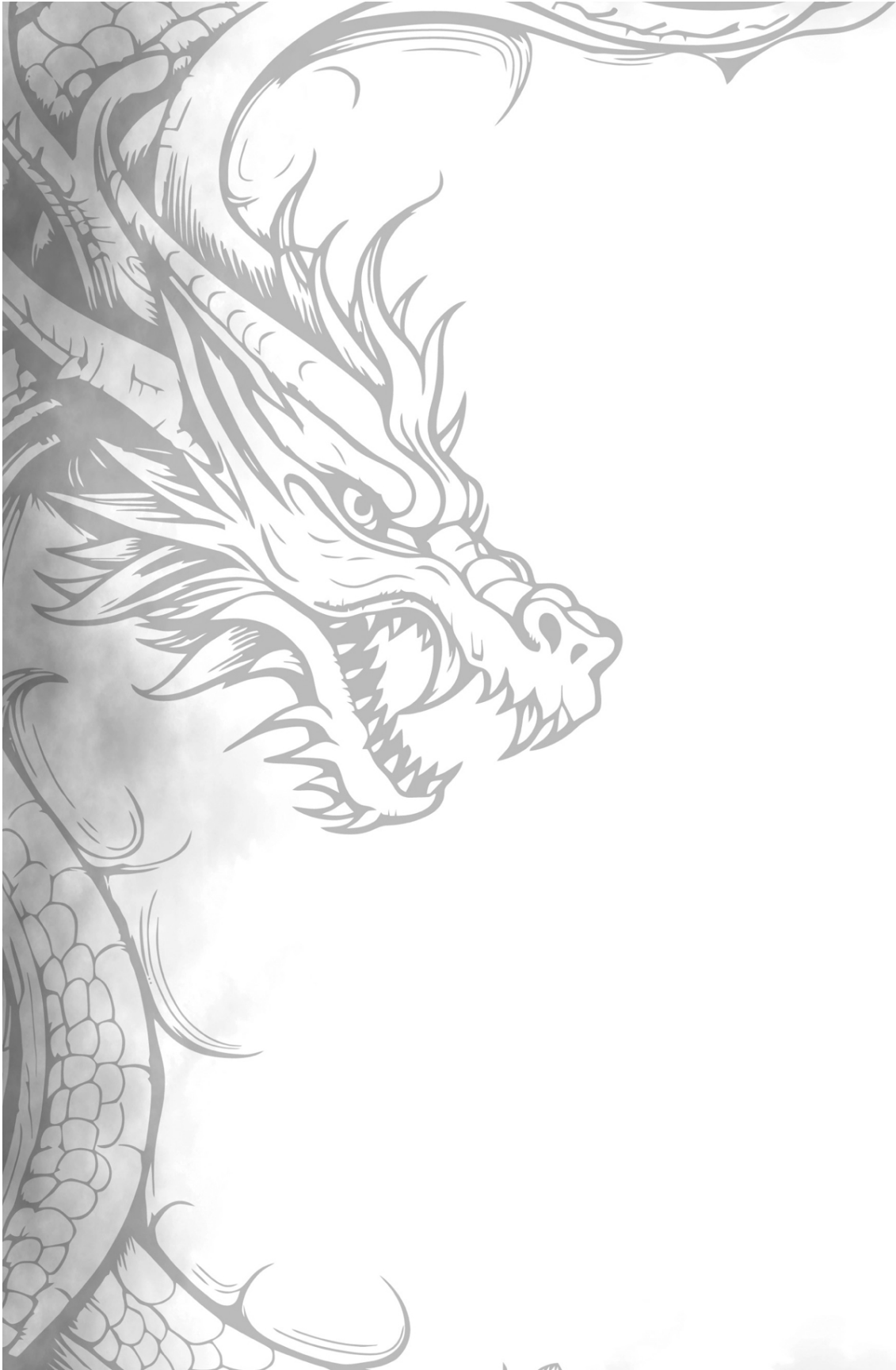
Sonraki saatleri, yıldızlara doğduğu için ne kadar minnettar olduklarını ona göstererek geçirdiler. Sonunda yorgunluğa yenik düştükleri sabahın ilerleyen saatleri olmalıydı, bu yüzden Tessa, güneş doğarken kapının aralıksız çalınmasıyla acı içinde inliyordu.

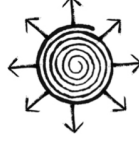
"Durdur şunu," diye inledi, Luka'nın göğsüne daha da gömülmeye çalışarak.

"Birileri ölüyor olmalı," diye mırıldandı Theon, yataktan yuvarlanırken. Yatak odasından çıkarken pantolon giyip giymediğinden bile emin değildi.

Ama onun "Ne?" diye bağırdığını duyduklarında, o ve Luka, Theon kapıda belirince tamamen tetikte bir şekilde yatakta doğruldular.

"Kalk. Gitmemiz gerek," dedi Theon giyinme odasına doğru yürürken. "Rordan Castle Pines'ta. Saldırı altındayız."

46

LUKA

"Sana dövüş kıyafeti giydirmeyi nasıl akıl edemedik? Zırh mı? Bir şey mi?" diye mırıldandı Luka, Tessa'ya bakarak.

"Zırh giymiyorsun," diye karşılık verdi.

"Ejderhaya dönüşebilirim, Tessa," diye karşılık verdi, etkilenmemiş bir tavırla.

"Theon zırh giymiyor."

"Theon yıllardır eğitim görüyor ve karanlığı onu zırh gibi kaplıyor. Üzerinde bir elbise var. Ve yalınayaksın."

"Benimle bu konuda tartışarak zaman kaybediyorsun," diye karşılık verdi. "Büyümle silahlar yaratabilirim, ölüm gücümü besler ve Nylah ile Roan yanımda olur. Sen sadece gökyüzünden düşmemeye dikkat et."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı, süitin kapısını açıp herkesin toplandığı fuayeye doğru yürürken onun peşinden yürüyerek.

"Raporlar bize en az yüz tane kara savaşçısı ve düzinelerce melek olduğunu söylüyor," diyordu Theon.

"Gökyüzündeki ejderhalara ihtiyacın olacak," diye araya girdi Eliza. "Ejderha ateşi melekleri öldürebilir. Yere inenlerin de yakılması gerek." Duraksayıp Tessa'ya baktı. "Zırh veya deriye ihtiyacın olacak."

Derin bir iç çekti. "Sizi temin ederim ki, hayır."

"Yerdeki Legacy hakkında bilmemiz gereken bir şey var mı?" diye sordu Razik, uzanıp Eliza'nın zırhındaki tokaları

kontrol ederken. Eliza elini savuşturdu ama adam hemen geri çekti.

"Güçleri ışıktır. Seni kör etmek için kullanırlar. Bazılarında Tessa ve Rordan'ın sahip olduğu enerji vardır," diye yanıtladı Dagian. "Zinta ve Sirana soyları da ona yeminlidir. Rahibelerin de yanlarında olmasını bekle."

Razik, Eliza'nın zırhını kontrol etmeyi bitirince Luka'ya baktı, sonra tekrar baktı. "Bunu nereden buldun?"

Luka, omzunda duran kılıca baktığını bilerek sırtıttı. "Buldum."

"Sen almadın," diye alay etti Tessa. "Axel, Bree'den aldı."

"Bunu Theon'a ver de kullansın," diye emretti Razik.

"Hayır," diye homurdandı Luka.

"Ejderha olarak kullanamayacaksınız," diye karşılık verdi Razik. "Tessa öngörülemez, Theon ise yetenekli. O kılıcın kullanılması gerek."

"Haklı," dedi Eliza, kılıca bakarak.

"Gidebilir miyiz? İnsanlar ölüyor," diye araya girdi Tessa.

"Son soru," dedi Theon, Dagian'a dönerek. "Baban orada olabilir mi?"

Dagian derin bir nefes verdi. "Gerçekten bilmiyorum. Başka bir yere saldırmadan önce burada güçlerinizi tüketmeye çalışabilir. Doğrudan halkalara yönelip Tessa'yı tekrar tuzağa düşürmeye çalışabilir."

"Doğaçlama yapalım. Anladım," dedi Tessa ve Luka onun gücüne kapıldığını hissedebiliyordu. "Gidiyorum."

"Sargon adına," diye mırıldandı Luka, dışarı çıkmadan hemen önce kolunu tutarak.

Theon da aynısını yapmış, görünüşe göre Dagian ve Sasha'yı yakalamıştı. Razik ve Xan, Eliza'yı da yanlarına alarak ayrı ayrı içeri girdiler. Şimdi hepsi Castle Pines'in ortasında duruyorlardı ve Theon alçak sesle küfür mırıldandı. Yakınlarda savaşçılar seferber etmişti, ya da Tessa, ama güçlerinin çoğu Rockmoor ve Dark Haven gibi büyük şehirlerde konuşlanmıştı. Castle Pines'tan başlamanın tek sebebi, Rordan'ın doğrudan Arius Hanesi'ne gelmesiydi.

Sokaklarda cesetler vardı. Kimisi savaşçı, kimisi sivil. Seraflar havadaydı, çalınan hediyelerinden güç yağıyordu. Achaz güçleri bölünüp ara sokaklarda hücum ediyordu, Arius güçleri ise onları karşılamak için koşuyordu.

"Benden daha fazlasını öldür, mai dragocen," dedi Razik, Eliza'ya meydan okuyan bir sırtışla atlayıp havaya fırladı, ejderha formuna büründü ve yükselirken bir savaş çığığı attı. Bir an sonra Xan havadaydı, iki ejderha çoktan dövüşüp soylarını şarkı söylemeye başlamıştı.

Ateş Generali sırtındaki kılıcını çekerek onlara doğru döndü. "İkiniz de benimle gelin. Karşı karşıya olduğumuz büyüyü anlatın," dedi Dagian ve Sasha'yı işaret ederek.

Dagian, onaylarcasına başını sallayan Theon'a baktı. "Ne yaptığını biliyor. Onunla git ve yanından ayrılma."

Sağa doğru gittiler, bu da Theon ve Tessa'nın sola gitmesine sebep oldu. Luka tereddüt etti; gökyüzünde olmak istiyordu ama aynı zamanda Ward ve karısıyla da birlikte olması gerekiyordu. Üstelik ejderha formunda hiç dövüşmemişti. Kılıç kullanma yeteneklerine çok daha fazla güveniyordu.

Sonra uluma sesleri onlara ulaştı, Nylah ve Roan saniyeler sonra kavganın içinden çıktılar. Bu Tessa için harika bir şeydi, ama aynı zamanda kargaşanın ortasında varlıklarını da ilan ediyordu.

"Açlıktan ölüyoruz," diye mırıldandı Tessa, Achaz güçleri koşarak onlara doğru gelirken yüzünde karanlık bir gülümsemeyle.

Luka başını kaldırıp baktı, Razik ve babasının meleklerle mücadele ettiğini ve küllerin kar gibi havaya savrulduğunu gördü. Acaba Muhafızlarıyla savaşırken de böyle mi hissediyorlardı? Parçalanmış ve aynı anda iki yerde birden olmaları mı gerekiyordu?

"Daha fazla güç gelene kadar sizinle kalacağım," dedi Luka, hâlâ elinde tuttuğı kılıcı daha sıkı tutarak.

Theon ona baktı. "Emin misin?"

"Burada yeterli sayıda yok," dedi. "Katliamdan sonra Dark Haven'a ek destek gönderdik."

"Tamam, tamam," dedi Theon, gölge havuzlarından ikiz kısa kılıçlarını çekerek. "Ama gökyüzünde yardıma ihtiyacın olursa, git."

"Şimdi mi?" diye sordu Tessa, ayakları yerden kesilmişti bile.

"Şimdi, bebeğim," diye itiraf etti Luka, birkaç savaşçının Nylah ve Roan'ı geçmeyi başarması üzerine.

Çıtırdayan bir ışık dalgasıyla karşılaştılar, saniyeler içinde üçü sırtüstü yere yığıldı. Acı içinde kavislenen ışık, derilerinin altına yayıldı, damarları parlak ve yarı saydam hale geldi ve sonunda tamamen hareketsiz kaldılar.

Tessa, sanki az önce yaptığı şeyin tadını çıkarıyormuş gibi burnundan keskin bir nefes aldı. Sonra onlara döndü, menekşe gözleri parlıyordu ve tenindeki izler yumuşak altın renginde parlıyordu. Yola çıkmadan önce gülümsemesi saf bir vahşilikti.

"Her şeyden önce, zamanı geldiğinde onu dizginlemenize yardımcı olmak için ikinizin yanında kalmam gerekiyor," diye mırıldandı Luka.

"Ama şimdilik onun kendisi olmasına izin vereceğiz," diye yanıtladı Theon.

Her zamanki gibi onu takip ettiler. Kavgaya katılmak için acele etmedi ama belli bir yönü varmış gibi görünüyordu. Luka onu neyin yönlendirdiğini bilmiyordu ama kurtları önden sinsice dolaşüyor ve hareket ederken oklar savuruyordu.

Theon ve Luka kılıçlarını kullandılar ve o kılıcı ilk savurduğunda, ejderha ateşi onu sardı. Kılıcı bir savaşçıya saplarken, gücü onları yokluğa çevirirken, buna hayran kalmaya vakti olmadı. Tıpkı Eliza'nın kılıcı gibiydi, sadece onunki ateş büyüsünü daha da artırıyordu.

Theon her zaman olduğu gibi ölümdü; karanlığı silahlarla olduğu kadar savaşıyordu. Yüzlerce, hatta binlerce kez bu

şekilde antrenman yapmışlardı ama son aylarda ilk kez dövüşmek yerine ölüm kalım savaşı veriyorlardı.

Miras savaşçılarının asıl mesele olmayacağını anlamaları uzun sürmedi. Göklerdeki melekler sorun olacaktı, ama bu, burada da yapılacak çok iş olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Yukarı çıkman gerek," diye bağırdı Theon, karanlığı iki Achaz savaşçısını yerinde tutarken Luka ikisini de kılıcıyla kesti.

"Ve ikinizi de burada savunmasız mı bırakacağım?"

"Bu sana çok savunmasız mı görünüyor?" diye çıkıştı Theon.

Luka'nın bakışları, gücü tükenirken oklarını fırlatan Tessa'ya takıldı. Ve sadece yerdeki savaşçılarla savaşmıyordu. Hayır, kaosu göğе uzanıyor ve onu yakalama hatasını yapan melekleri yakalıyordu. Onları yere sürüklüyordu ve Luka, üzerlerinde durup büyüsünü beslerken yüzündeki ürkütücü neşeyi buradan bile görebiliyordu.

Büyüsünün melekleri yok etmesine izin vermiş olabilir, ancak savaşçılara karşı oklarını veya bıçaklarını kullanıyor, kan fışkırıyor ve ardında sadece kül ve yıkım bırakıyordu.

Öfke dolu bir kükreme duyuldu ve hepsi yukarı baktıklarında bir grup serafin Xan'a doğru geldiğini gördüler.

"Git!" diye hırladı Theon, Achaz güçleri anlık dikkat dağınıklığından faydalanmaya çalışırken. Theon, birinin boğazını yakaladı ve karanlığı erkeğin ruhuna sızdı. Diğer i se...

Tessa belirdi ve Theon'un yanına doğru ilerledi. Hançerlerinden biri adamın yan tarafına saplandı ve adam iki büklüm olurken, diğer elindeki hançeri boynuna sapladı. Yüzüne ve saçlarına kan sıçradı.

Lanet olası bir kaos ve yıkım tanrıçası.

Sanki bu düşünceyi duymuş gibi döndü, gülümsemesi şeytani, korkutucu ve inanılmaz güzeldi.

"Luka, siktiğimin göğе çık," diye hırladı Theon. "İyi olduğumuz ortada."

Dişlerini sıkarak kılıcını Theon'a fırlattı. Kılıcı yakaladı ve kılıcın etrafındaki ejderha ateşi anında karanlığa dönüştü. Belli ki, kılıcı kullananın sahip olduğu gücü daha da büyütüyordu.

Bakışları Theon'unkilerle buluştu, ikisi de açıkça aynı şeyi düşünüyordu.

Tessa'nın o kılıca dokunmasına izin verme, dedi Luka.

Theon, kılıcını başka bir nöbetçiye saplayarak fark etti.

Tessa, o kılıçla pek çok şey yapabileceğimizi savundu ve Luka, onun sesinin zihninde bile farklı olmasından nefret etti.

"Ben hallettim," diye tekrarladı Theon, ayağıyla erkeği geriye iterek.

Sonunda bir kükreme daha geldi ve Luka tamamen yer değiştirdi ve bir an sonra gökyüzündeydi. Öfke dolu kükremesi babasınıninkiyle yankılandı ve ardından Razik de onunla birlikte oradaydı, ikisi birlikte Xan'a doğru hızla ve sertçe uçuyorlardı.

Ta ki bir güç patlaması onları geriye itene kadar. Nasıl yani?

Razik'in siyah elmas şeklindeki başı hızla dönerken, ikisi de melekleri arıyordu. Sorun şu ki, her melek gücünün ne olduğunu belirlemenin bir yolu yoktu. Elemental güçleri çalanlar yeterince kolaydı. Su. Rüzgar. Her neyse. Ama gerçekliği değiştirme, güç tespiti ve muhtemelen varlığından haberdar olmadıkları yetenekler gibi diğer yetenekleri çalanlar için ne olduklarını anlamamanın bir yolu yoktu.

Razik hırladı, ters döndü ve güneş ışığı kanatlarından birindeki belli belirsiz yara izine yansıdı. Devasa kuyruğu savrularak yakındaki bir serafı yakaladı ve onu doğruca Luka'ya fırlattı. İçgüdüsel olarak çenesi onu kavradı, dişlerini geçirdi. Kemiklerin ve kanatların kırılma sesi, serafın acı dolu çığlıklarıyla yankılandı. Peki ya tadı? Gökyüzüne kusmak bugün yapılacaklar listesinde yoktu.

Dişiyi serbest bıraktı, düşmesine izin verdi ve kardeşinin nezaketiyle ejderha ateşi onu sardı. Safir gözler onunkilerle buluştu ve Luka, Razik'in keyifle homurdandığına yemin

edebilirdi. O piç kurusu, bunların tadının berbat olduğunu biliyordu.

Luka homurdandı, ondan uzaklaşıp bir kez daha aynı melek sürüsüyle savaşılan babasına doğru yöneldi. Onlara ejderha ateşi gönderip babasına da isabet etme riskini göze alamazdı. Onu yaralamazdı ama yine de hissederci.

Hoşnutsuz bir homurtuyla öne atıldı. Dişlerini şaklatıp pençelerini savurarak onları devirdi, büyü saldırılarından olabildiğince kaçındı. Ama bu yeterli değildi. Yanlarına buz hançerleri isabet etti ve rüzgar kanatlarını parçaladı.

Razik, Luka onları yere sererken ağzından siyah alevler fışkırıyordu ve Xan sonunda birkaçından kurtulmayı başardı. Sürüden kurtulurken öfkesi tekrar yankılandı. Keskin bir şekilde yana yattı, siyah ve mavi bedeni gün ışığında parıldıyordu ve sonra Luka, öfkesi ondan fışkırırken yolundan çekildi. Ejderha ateşi yağdı, ama onun ve Razik'in ejderha ateşinin tükettiği vahşi bir şekilde değil. Hayır, bu kontrollüydü. Bir melekten diğerine sıçradı, alevler asla yana yatmadı veya sönmedi, sanki Xan ejderha formundayken bile büyüsunü kontrol edebiliyormuş gibi.

Luka'nın başı Razik'e doğru döndü ve onu da babasını izlerken buldu. Luka, ejderha formundayken yeteneklerini hiç bu kadar kontrol edememişti ve şu anda Razik'te herhangi bir ifade göremese de, onun için de aynı şeyin geçerli olduğunu tahmin ediyordu. Bu yüzden sadece kanatlarıyla savaşmayı tercih ediyorlardı, tamamen hareketsiz değil. Meleklerin onları yalnız bırakıp Xan'a odaklanmaları şaşırtıcı değildi ve Luka aniden savaş ve cesaret tanrısının babasını bizzat eğitip eğitmediğini merak etti.

Xan, onlara baktıklarını görünce döndü ve keskin bir homurtuyla onlara çıkıştı, başını yana doğru çevirdi. Mesaj açıktı: Lanet olası işlerini yapın.

Razik, izlerken yakalanmaktan açıkça rahatsız olmuş bir şekilde homurdandı ve sağa dönerek aşağıdaki alevlerin olduğu yöne doğru ilerledi. Luka da onu takip ederek sola

yöneldi. Theon ve Tessa'nın üzerindeki gökyüzüyle o ilgilenecekti, Razik ise Eliza'nın üzerindikilerle. Xan orta sektörü rahatlıkla idare edebilirdi.

Ne kadar süre savaştıklarını bilmiyordu ama Tessa'nın gücüne kapıldığı gibi o da aynı şekilde savaşa kapıldı. Sihir uçuşuyor, zafer çığlıkları ve acı sesleri birbirine karışıyordu. Silahların çarpışmasını ve verilen emirlerin haykırıışlarını duyabiliyordu.

Zaman hem uzadı hem de su gibi akıp geçti. Düşünecek zaman yoktu, içgüdülerine teslim olmak yeterliydi. Ama içgüdüleri ona bunun yeterli olmayacağını söylüyordu. Rordan zamanını kollamıştı. Bu anlamsız bir saldırı değildi, titizlikle planlanmıştı. Güçlerinin başka bir yerde yoğunlaştığını ve Castle Pines'a tam da bu nedenle saldırdığını biliyordu.

Theon ve Tessa, Dagian, bir Ateş Generali ve iki ejderha daha olsa bile, şans onlardan yana değildi.

Sanki her öldürdükleri melek için üç melek daha ortaya çıkıyormuş gibi.

Şehrin sokaklarına giderek daha fazla Achaz kuvveti akın ediyordu.

Bu güçler kendi birliklerini sistematik bir şekilde şehir merkezine doğru iterek onları etkili bir şekilde çevreledikleri için değil.

Gücünün zayıflayıp tükendiğini hissettiği anda değil. Theon ondan güç çekmeye başlarsa, geri çekilip sokaklarda savaşmak zorunda kalacaktı. Tessa'nın ona ihtiyacı olmayacaktı. Aşağıda lanet olası bir görüntüydü; kaosu ortalığı kasıp kavuruyor ve okları hedeflerini buluyordu. Elbette, bu şeylerle eğitim alıyordu ama kimse bu kadar çabuk bu kadar yetenekli olamazdı. Oklarını yaratan güç her neyse, bir şekilde onunla bağlantılıydı ve dileklerinin yerine getirilmesini sağlıyordu. Ve vermek zorunda kaldığı her canla birlikte, gücü de alıp gidiyordu.

Babası hızla yanından geçti ve Luka'nın onu takip etmek için dönmesine neden oldu. Ancak şehrin güneyinde yeni bir

Achaz kuvvetleri dalgası belirdi.

Orospu çocuğu, diye homurdandı Luka, tahvili aşığı doğru. Daha fazla Theon var. Güneyde.

Kahretsin, diye mırıldandı. Bunu kazanamayacağız. Vites değiştirmeliyiz. Masumları güvenliğe ulaştırmaya odaklanalım, sonra geri çekilebiliriz.

Şehri mi bırakayım? diye karşılık verdi Luka. Arius Evi'ne en yakın olanı orası.

Farkındayım.

Öylece bırakıp mı gideceğiz?

İnsanları kurtarabilirsek şehri kaybedeceğim.

Sonra sesi bağıın aşağısına doğru kaydı. Rordan burada.

Söylemesi gereken tek şey buydu ve Luka onlara doğru atıldı. Eğer Dagian'ın söylediğı kadar güçlüyse, erkekle tek başına yüzleşmesi mümkün değildi. Theon'un henüz ek bir yeteneğı yoktu ve Dagian, onunla yüzleşmenin onu yıpratacağını söylemişti. Bugün böyle bir şey olmayacaktı.

Arkalarına düştüğünde yer sarsıldı, iki taraftan gelen kuvvetler cüssesine uyum sağlamak için dağıldı. Başını hızla çevirip Theon'a doğru gelen bir Achaz savaşçısını yakaladı, kanını akıtmamaya dikkat etti çünkü tadı berbattı. Birkaç adım daha yaklaşp, adamı Tessa'nın ayaklarının dibine yere bıraktı. Theon'un karanlığı onu sardı, hareketsiz bıraktı ve Tessa, karanlık bir sırtışla bakışlarını Luka'ya çevirdi.

"Geç kalmış bir doğum günü hediyesi mi?" diye mırıldandı.

Sonra kıpırdandı ve sadece kanatlarını sergiledi. Bu noktada büyüünün mümkün olduğunca çoğunu koruması gerekiyordu. "Sadece o vahşetin eylemini görmek istedim," diye karşılık verdi, porselen tenine sıçrayan kanı incelerken.

Sonra kaşlarını çatı. Kollarında, omzunda, uyluğunda, Theon'un karanlığının onu sıkıca sardığı yerlerde lekeler vardı. Luka uzanıp dirseğine dokunarak daha yakından baktı.

"Kanının yere değmemesi gerekiyor. Avcıları çağıracak," dedi Theon gergin bir sesle. "Düşmemesini sağlıyorum."

Tessa kolunu Luka'nın elinden kurtardı ve Achaz erkeğinin yanına çömeldi, dudaklarında aynı şeytani sırıtış vardı.

"Lütfen! Yapmayın!" diye bağırdı. "Emirlere uymak zorundayım. Yapmak zorundayım—"

"Davayı Arius'a anlatmak zorunda kalacaksın," diye sözünü kesti karanlık bir mırıltıyla. "Çünkü umurumda değil."

Sonra elinde siyah rünlü hançerlerden biri belirdi ve onu yavaşça boğazından geçirip göğsüne saplarken kanlar sıçradı.

"Rordan burada," derken, hançeri hâlâ elinde, rahat bir şekilde duruyordu.

"Bunu zaten söylemiştin," diye yanıtladı Luka, etraflarındaki kargaşayı izleyerek. "Haklısın Theon. Buradan siktirip gitmemiz gerek."

Sonra Eliza oradaydı, nefes nefese ve kanlar içindeydi. "Plan ne?" diye sordu nefes nefese, arkasında Dagian ve Sasha vardı.

"Babam burada," dedi Dagian.

"Biliyoruz," diye homurdandı Luka, Eliza dönüp kılıcıyla bir oku engellediğinde, savaşçı bir an sonra ejderha ateşiyle havaya fırladı ve Razik de arkasından atıldı. Razik çoktan hareketlenmişti ve Eliza bir hançere uzanıyordu.

"Hayır, mai dragocen," diye mırıldandı, çenesini başparmağı ve işaret parmağının arasına alarak.

"Rezervlerini doldurman gerek, Raz," diye ısrar etti, bıçağı hâlâ ön koluna götürmeye çalışıyordu.

"Savaşın ortasında elinde kalan azıcık büyüü de alacağımı sanıyorsan, çok yanılıyorsun," diye homurdandı ve ona doğru yaklaştı.

"Buna benden daha çok ihtiyacın var. Kılıcımı kullanabilirim," diye savundu.

Razik, "Gerekirse onları birleştiriyoruz," dedi. "Tıpkı Xan'ı kurtarmak için yaptığımız gibi."

"Razik, hayır. Bu—"

"Tartışma bitti, Eliza. Şu anda senden alıntı yapmıyorum."

Gözleri öfkeyle parladı. "Sözümü kes ve bana tekrar 'tartışma bitti' de, Razik Greybane. Sana meydan okuyorum."

"Daha sonra bana şiddet uygula," diye karşılık verdi ve cevap vermesine fırsat vermeden onu sertçe öptü.

"Lordum! Yoksa Leydim mi?" diye soluyan Arius kaptanı, ellerini dizlerine dayamış nefesini düzenlemeye çalışıyordu.

"Ne oldu?" diye çıkıştı Theon.

"Öndeler. Oradalar—Onları durduramadık," diye nefes nefese konuştu.

"Kahretsin," diye homurdandı Luka, çünkü Tessa çoktan hareket etmişti. Kendilerinden çok daha küçüktü, kalabalığın arasından neredeyse hiç görünmeden sıyrılırken, diğerleri insanları iterek yollarından çekilmek zorunda kalmıştı. Etrafında dolaşan kurtları biraz yardımcı oldu, ama yeterli değildi. Xan'ı görmeye çalışarak yukarı baktı ama ortalıkta yoktu. Neredeydi lan?

"Tessa, bekle!" diye seslendi Theon, her birkaç adımda bir durup kılıcını ya da büyüsunü kullanmak zorunda kalıyordu.

"Tessa!" diye bağırdı Luka. Öylece bir ejderha ateşi dalgası gönderemezdi. Kendi güçleri artık fazlasıyla iç içe geçmişti. Daha fazla kaybetmeyi göze alamazlardı.

O hareket etmeye devam etti ve o ve Theon da ona geri dönmek için mücadele etmeye devam ettiler. Bu iş bittiğinde başı çok büyük beladaydı.

Sonunda, kalabalığın arasından sıyrılıp karşılarındaki manzaraya baktıklarında tamamen hareketsiz kaldılar.

Tessa orada duruyordu, aurası ışık ve karanlıkla dönüyordu; Nylah ve Roan ise yanlarında dişlerini göstermiş, homurdanıyorlardı. Karşısında ise Rordan Jove duruyordu, etrafında ışık dalgalanıyor ve çıtırdıyordu.

Birkaç saniye sonra Razik ve Eliza da kalabalığın arasından sıyrılıp Dagian ve Sasha'nın peşinden ilerlediler.

"Aferin Dagian," dedi Rordan hafif bir gülümsemeyle.

Luka yavaşça erkeğe döndü, gözleri kısılmıştı. "Bize ihanet ettiysen-"

"Ben yapmadım," diye tükürdü Dagian, gözleri babasına dikilmişti. "Ve o da bunu biliyor."

Rordan'ın gülümsemesi karardı. "Doğruyu söylüyor. Onu istediğini alması için yetiştirdim. Keşke Tessa kadar büyük bir hayal kırıklığı olmasaydı."

"Keşke beni sevip, onun sadakatini arzuladığın gibi benim sadakatimi de arzulasaydın," diye karşılık verdi Dagian. "Tüm varoluşun, Achaz'ın gözüne girmek için onu bulmak etrafında dönüyordu. Onu bulana kadar gerekli bir rahatsızlıktım."

"Sana her şey verilirdi," dedi Rordan sakince. "Hükmedeceğin bir krallık. Gücünün Kaynağı. Yatağını ısıtacak ve sana güçlü mirasçılar verecek bir eş. Anneni bu hale gelmen için suçluyorum. Seni çok fazla şımarttı. Çok fazla müdahale etti."

"Ona işkence ettin!" diye kükredi Dagian. "Onu manipüle edip sana daha fazla güç vermesini sağlamak için beni kullandın. O—"

"Seni seviyor mu?" diye araya girdi Rordan, yüz ifadesinde acımasız bir alay ifadesiyle. "Ben Devram, oğlum. Burada aşk yok ve nedenini biliyor musun?"

Dagian dilini tuttu, çenesi o kadar sıkı kenetlenmişti ki Luka dişlerinin gıcırdadığını duyabiliyordu.

"Tanrılar bunu istemedi. Ne kadar işe yaramaz olduğunu biliyorlar. Kralları ve kraliçeleri nasıl etkilediğini. Savaşlara nasıl yol açtığını ve ittifakları nasıl bozduğunu. Ve bakın ne kadar doğru," diye devam etti Rordan, Tessa ve Theon'u işaret ederek. "Yüzyıllardır kusursuz bir şekilde işleyen beş krallık artık dağıldı."

"Bunu sen yaptın," diye karşılık verdi Theon.

"Hayır," diye karşılık verdi. "Bunu aşk yaptı. Sence neden Perileri bebekken Malikanelere götürüyoruz? Anneler onları sevmeye ve onlar için fedakarlık yapma şansına sahip olmasın diye. Neden Eşleşmelerin sözleşmesel yükümlülükler olduğunu düşünüyorsun? Bu olmasın diye. Yaptığımız her şey, bunların hiçbirinin gelişmesini engellemek için, ama

tüm çabalarımıza rağmen geliyor. Maya'ya baksana? Kaynağının ölümüyle o kadar perişan ki, net düşünemiyor," dedi tiksintiyle. "Yani hayır, Dagian, seni hiç sevmedim. Senden tek istediğim sadakatindi ve sen bunun yerine bana ihanet getirdin. Theon'un parmağında bunu gayet iyi görebiliyorum."

Luka, Dagian'ın Theon'un orta parmağında yıllardır duran yüzüğünü görünce etrafına bakındı.

Rordan, "Bu ihanetin bedeli Kaynağınızın gücüdür" dedi.

"Hayır," diye hırladı Dagian. "Onu ondan alamayacaksınız. Yeterince aldın. Yeterince aldın!"

"Öyle olsun."

Her şey o kadar hızlı oldu ki, kimse bir şey yapamadı. Rordan'ın ışığı tam olarak Sasha'ya çarparak onu sardı ve şiddetli bir şekilde aralarındaki boşluğa çekti.

"Hayır!" diye kükredi Dagian, ona doğru atılarak, ama Rordan'ın gücü onu da sardı ve Sasha çığlık atarken onu havada asılı bıraktı. Işığı kıvrılıp kıvrılarak, Sasha'nın etrafını saran bir yılan şeklini aldı ve ardından saf güç dişlerini boğazına sapladı.

Çığlıkları kesildi ve Dagian'ın yere düşme sesi dışında dünya sessizliğe büründü. Rordan oğlunu neredeyse hiç çaba harcamadan alt etmişti ve Dagian güçlüydü.

"Sasha!" diye bağırdı, hareketsiz bedenine doğru sürünerek. "Hayır! Hayır, hayır, hayır!"

"Ve sonra sen varsın," dedi Rordan, gözleri Tessa'ya kaydı ve oğlunun hıçkırıklarını duymazdan geldi.

Tessa tek bir adım attığında öfkesi elle tutulur cinstendi. "Kendini koruyamayacağını bildiğin biriyle kavga etmek ne kadar da inanılmaz derecede zayıf bir davranış."

"Ben hiç de zayıf değilim, çocuğum," diye fazla sakın bir şekilde cevap verdi. "Peki ya sen? Artık hepimiz senin zayıflıklarını biliyoruz, değil mi?"

"Hayır!" diye bağırdı ve Luka'nın ne olduğunu anlaması bir saniye sürdü. Rordan'ın gücü çok hızlı hareket ediyordu ve Luka bunu nasıl yaptığını bilmiyordu. Ama dönen altın

rengi bir sis dalgası onları kör ediyordu, sanki güneş onları kuşatıyormuş gibi ve Luka geriye savrulup havada uçuyordu.

Ama Rordan'ın gücü yüzünden değil.

Tessa'nın büyüünün onunla çarpışmasının etkisiydi.

Luka yere sertçe çarptı ve çarpmadan hemen önce kanatlarını savurdu. Yerde kayarken sırtındaki derinin sıyrıldığını hissetti, ama hemen ardından ayağa kalkmaya çalıştı.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı biri. Belki Razik?

Çünkü Tessa'nın kaosu herkesin üzerinde bir kubbe gibi yay çizerken, Rordan'ın ışığı içeri girmek için herhangi bir çatlak arıyordu. Seraphlar o kubbeyi büyülü saldırılarla vuruyordu. Tessa'nın elleri önünde yükselmiş, güç akıyor, hızlanıyor ve güçleniyordu. Aslında, Rordan saldırmak için şimdiye kadar beklediği için aptallık etmişti. Rordan saatlerdir büyüünü besliyordu. Eğer bunun bir parçası olacaksa, en başından, en zayıf anından itibaren burada olmalıydı.

Theon koşuyordu, Luka'nın fırlattığı kadar uzağa fırlatıldığı belliydi.

Tessa, benden çek! Yap şunu, fırtına! diye emretti bağı aşağı indirerek.

Luka, ona doğru uzun adımlar atarken önündeki insanları itiyordu ve sonra gücünde bir çekişme olunca sendeledi. Çünkü Theon tükenmişti ve Luka ondan bir şeyler alıyordu, bu da Theon'u Koruyucusu olarak ondan güç almaya zorluyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandı, sonunda yanına uzanarak. "Bu sonsuza dek süremez."

"Biliyorum ama bu bize biraz zaman kazandıracak... bir şeyler düşünmeye çalışmak için," diye cevapladı Theon, sanki cevabı bir yerlerde bulabilecekmiş gibi etrafına bakınarak.

Ona fazla yaklaşıp dikkatini dağıtmak istemedikleri için geri çekildiler. Konsantrasyondan yüzü buruşmuştu ve gücü

onu yerden kaldırmıştı, bu yüzden en azından kendini dik tutmak zorunda kalmıyordu.

"Xan nerede lan?"

Luka, Razik'in homurdanması üzerine döndü ve elini yüzüne doğru indirdi. "Bilmiyorum."

"Lanet olası bir savaşın ortasında öylece siktirip gidiyor mu?" diye sordu Razik, Eliza da onun kadar öfkeli bir şekilde yanında bakarken. Yanlarında Dagian, Sasha'nın cesedini göğsüne bastırıyordu.

"Katliama geri dönecek," diye hırladı Razik.

"Tessa, Rordan'dan daha güçlü," diye karşılık verdi Theon.

"Gücü tükenene kadar. O zaman hepimiz mahvoluruz, Rordan'inki de tükense bile. Onların daha fazla gücü var. Onu bilerek tüketiyor ve sonra bizi terk ettiği için ezileceğiz. Şaşırmamalıyız. Yaptığı bu," diye alay etti erkek.

Luka bile bunun oldukça kötü görüldüğünü itiraf etmek zorundaydı.

"Bu arada ne yapacağımızı düşünelim," diye araya girdi Eliza. "Seyahat mi edeceğiz?"

"Bunu hemen yapmalıyız. Hepimiz tükendik," dedi Luka. "Daha fazla güç kaybedip Seyahat edememe riskini göze alamayız. Ve herkesi de götüremeyeceğiz."

"Geride kimin kalacağına nasıl karar veriyorsun?" diye sordu Theon.

Eliza'nın dudakları ince bir çizgi halinde birbirine kenetlendi. "Sadece... yapıyorsun. Bu bir savaş. Herkes hayatta kalamaz."

"Bu kabul edilemez," diye karşılık verdi Theon. "Etrafına bak. Hâlâ savaşıyorlar. Onları öylece terk edemeyiz."

Ve öyleydiler. Bariyerin bu tarafında sıkışıp kalmışlardı, güçleri Achaz savaşçılarını kolayca yakalıyordu. Ancak gerçek şu ki, bariyer düştüğü anda onları bekleyen en az yüz savaşçı daha vardı, gökyüzündeki meleklerden bahsetmiyorum bile.

"Şimdi gitmeliyiz," dedi Razik. "Savaş, imkânsız seçimler yapmayı gerektirir."

"Haklı, Theon. Yapamayız—"

Havada bir kükreme duyuldu.

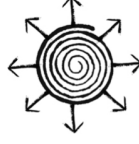
Gökyüzünde karanlık bir leke gördüler ve yalnız değildi. Yanında uçuşan alevlerdi bunlar. Parlak turuncular ve kırmızılar. Alev kanatlı insanlar. Bazıları aynı türden uçan yaratıklara biniyordu. Meleklerle çarpıştılar ve Tessa'nın gücündeki gerginliğin bir kısmı hafiflerken, Tessa'dan hafif bir inilti yükseldi.

"Onun yanında kal. Tükenmek üzereyken bana haber ver," diye emretti Luka Theon'a. "Elimizden geleni yapacağız."

Sonra o ve Razik, büyülerini tamamen değiştirerek boşa harcamak istemedikleri için kanatlarıyla gökyüzüne geri döndüler. Yaklaştıkça, bunların Anala Legacy olduğunu fark etti. Bir hava filosu olduğundan haberi yoktu ama Xan biliyordu. Bilmiş ve destek için gitmişti.

Yan yana savaşıırken etrafında alevler uçuşuyordu. Eğer onları burada meşgul edebilirlerse, belki aşağıda bir şeyler bulabilirlerdi. Bu yüzden babası ve kardeşiyle birlikte var gücüyle savaştı ve dinleyen herkese bunun yeterli olması için dua etti.

47

THEON

Yetmemişti.

Yeraltındaki Penthouse'da tekrar otururken dűřünebildiđi tek řey buydu.

Hepsi kan ve pislik içindeydi ve Tessa'nın sıyrıklarından ve yaralarından karanlığını yavaşça soyuyor, Cienna'nın kanı yere dűřmeden önce işini yapmasına izin veriyordu. řu anda ihtiyaç duydukları son řey, lanet olası bir Avcı'yla uğraşmaktı.

Kaybetmişlerdi. En azından o savaşı. Anala Krallığı yardım gönderse bile, yeterli olmamıştı. Yerde daha fazla insana ihtiyaçları vardı. Tessa inanılmazdı, kubbeyi yerinde tutarken gücüyle saldırıp alıyordu. Ama odağını dağıtmak onu daha hızlı tüketiyordu. Sonunda Luka, Theon ondan çok fazla g çektiği için gökyüzünden ayrılmak zorunda kalmıştı ve sonunda tam da yapmak istemediği şeyi yapmışlardı. Castle Pines'ı ve dışarı çıkmayı başaramayan insanları terk etmek zorunda kalmışlardı.

Başarısız olmuştu.

Tekrar.

Herkes sessiz ve hznlyd, yenilgi hepsinin üzerinde ağır bir ykt. Gia buradaydı, etrafı dolaşıyordu, Cienna ise Tessa ile ilgileniyordu. Eliza, Razik'in yanına kıvrılmış, yerde oturuyordu. Xan yakınlardaydı, onlarla birlikte dönen Anala savaşlarından biriyle alçak sesle konuşuyordu. Tüm binayı

ele geçirmiş, yanlarında getirebildikleri herkese lojman vermişlerdi.

Sonunda sadece bir kata daha ihtiyaçları kalmıştı.

Kat ve Axel de buradaydı; Bree'yi hapsettikten sonra Penthouse'a geri dönmüşlerdi. Kat, Maddox'la birlikte yukarıdaydı, Axel ise karşısındaki sandalyede oturuyordu. Dirseklerini dizlerine dayamış, başını eğmişti. Orada değildi ama ruhunda hâlâ yenilgiyi hissediyordu.

Tessa ile işini bitiren Cienna, asansör kapıları çalınca Luka'ya gitmek için itiraz eden Theon'a doğru yürüdü. Hepsi yukarı baktı ve bir an sonra Dagian odaya girdi. Yüzü de diğerleri gibi kirli ve kanlıydı, sadece kirin üzerinde gözyaşı lekeleri vardı. Bugün omuz omuza dövüşmüşlerdi. Arius ve Achaz. Theon bu günü göreceğini hiç düşünmemişti.

Tessa, sanki ona doğru gidecekmiş gibi daha dik oturdu, ama Luka diğer tarafından elini bacağına koyup onu yerinde tuttu. İkisi de şu anda o kadar gergindi ki, baskıcı olmaktan başka bir şey yapamazlardı.

"Özür dilerim," dedi Tessa yumuşak bir sesle. "Sasha'yı tanıyordum. O... Özür dilerim."

Dagian sertçe başını salladı ve dudaklarını kıvırdı.

"Sana bir şey getireyim mi?" diye sordu Axel ayağı kalkarken. "Yiyecek bir şey? İçecek? Artık kan içemeyeceğine göre..." Sözleri yarıda kaldı ve elini saçlarının arasından geçirdi.

"Hayır," dedi Dagian gergin bir sesle. Theon'a döndü, gözleri hem sert hem de boş bakıyordu. "Ben sadece gücümü ne zaman alacağını öğrenmek için buradayım, Aziz Orcas."

Theon, biraz şaşkın bir halde ona baktı. Bakışlarını Xan'a çevirip tekrar Dagian'a döndü. "Artık üç yüzüğümüz de var," dedi. "Ama yine de transferi yapacak birini bulmamız gerekiyor. Tabii annen artık bir seçenek değilse?"

"Öyle değil," diye çıkıştı Dagian. "Sevdiğim birini daha onun çılgınlığına kaptırmayacağım."

"Onu zaten öldürmeyecek mi?" diye sordu Luka.

Dagian'ın dudağı kıvrıldı. "O bile bunu yapabilecek kadar güçlü değil. Ama ona zarar verecek. İşkence edecek. Yeterince acı çekti. Hepimiz çektik." Parmak uçlarında bir ışık parladı, herkesi gerdi ama hemen ardından kontrolü ele geçirdi. Bakışları kanepede oturanların üzerinde gezindi, Tessa ikisinin arasındaydı. "Bizim aramızda böyle değildi," dedi, sesindeki boşluk yankılanıyordu. "Babam denedi ama... Sasha benim için küçük bir kız kardeş gibiydi. Başka bir şey değil. Doğduğu günden itibaren bizi bir araya getirdi ve ben... O benim kız kardeşimdi. Ben onun koruyucusuydum. Başka türlü ona asla dokunmazdım."

Hepsi ona baktı ve Theon'un üzerinde bir şok dalgası yayıldı, çünkü nasıl? Bu bağ zorlu ve amansızdı.

"Ama... Seçim günü çok gergindi?" dedi Tessa çekinerek.

"İkimiz de öyleydik. Aramızdaki bağı ve neler yaptığını biliyorduk. İkimiz de birbirimizi böyle istemiyorduk," diye yanıtladı Dagian.

"Ve denemedi mi?" diye sordu Theon, sorusuyla tam bir aptal gibi görünmemeye çalışarak.

Dagian başını salladı. "Birkaç kez oldu. Notlar verildikten hemen sonra. Ama gerekli düzenlemeleri yapmıştık. Başkaları da bu talepleri karşılamaya istekliydi."

"Başkasının ona dokunmasına izin mi verdin?" diye sordu Theon, hâlâ anlamaya çalışarak.

"Seçtiği biri," dedi Dagian. "Bu her zaman onun tercihiydi ama yeter artık. Çöz ve bu gücü benden al Aziz Orcas. Ben anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim ve bedelini ödedim. Sen de yerine getir."

Sonra onlara sırtını döndü ve asansör düğmesine bastı. Kapılar hemen açıldı ve adam, onları bir kez daha kayıplarının acısıyla baş başa bırakarak gitti.

Axel bir an duraksadıktan sonra, "Üç duş var," dedi. "İstediğinizi kullanabilirsiniz. Ben biraz yiyecek hazırlayayım."

Herkes dağıldı ve Theon, Axel'le bir an konuşmak için Tessa'yı Luka ile birlikte yukarı gönderdi. Kardeşinin

peşinden mutfağa gitti, ama oturmaya gittiğinde Axel, "Hiçbir şeye dokunma. Kanlar içindesin," diye çıkıştı.

"Sadece mobilyaların üzerinde oturuyorduk," diye cevapladı Theon.

"Şimdi temizlememiz gereken bir şey var ama o zaman bir şey söylemeyecektim" diye cevap verdi.

"Axel?" Kat'in sesi diğer odadan duyuldu.

"Çocuğuma da dokunma," diye seslendi Axel, bir şeyler aradığı kilerden. "Duş almadan olmaz."

Bir an sonra Kat, kollarında Maddox'la belirdi. Maddox uyanıktı ve dünyayı izliyordu. Theon ise onlara hafifçe gülümsedi.

"Bugün her şeyin yolunda gitmemesinden dolayı üzgünüm," dedi Kat, odaya doğru yaklaşarak.

Theon başını salladı ve Maddox'u görmek için yaklaştı. "Gücü aktarmamız gerek," dedi. "Bu yüzden Axel ile konuşmam gerekiyor."

Kardeşi yeniden belirdi ve Theon'un bebeğe ne kadar yakın olduğunu görünce gözlerini kıstı. Theon ellerini kaldırdı. "Ona dokunmuyorum. Rahatla."

"Çocuğun olduğunda sana bunu söyleyeceğim," diye homurdandı Axel, tezgaha pirinç torbaları ve fasulye konserveleri boşaltırken. "Gidip biraz domuz eti almam gerekecek."

"Koca, baba ve aşçı," diye sıırıttı Theon. "Sırada ne var?"

"Defol git, yoksa yemek yiyemezsin," diye karşılık verdi Axel, parmağını ona doğrultarak.

Theon bir kahkaha attı ama kahkahası hemen kayboldu. "Güçlerim yeterince yerine gelir gelmez gizli bölgelere gideceğim."

Axel donakaldı, gözlerini kırıştıtırarak ona baktı. "O zaman ben de seninle geliyorum."

"Bunu yapmak zorunda değilsin Axel. Bir oğlun var. Bir karın var," diye denedi Theon.

"Birçok kez tehdit ettiği adam," diye karşılık verdi Axel. "Bütün o lanet çocukluğumuzdan bahsetmiyorum bile.

Babamızla yüzleşeceksen, onu öldürmek için ben de gelirim. Onun yüzünden kahrolası bir Gece Çocuğu oldum."

Theon, Maddox'la birlikte sallanan Katya'ya baktı. Bunu sık sık yapıyordu ve bu, doğuştan gelen bir annelik özelliği olmalıydı.

"Mümkün olduğunca az insan almalıyız," diye tekrar denedi Theon. "Tessa, gücü için tabii ki. Luka da benim Koruyucum olduğu için."

"Corbin ve Lange," diye ekledi Kat. "Gitmekte ısrar edecekler. Beklerken huzursuz oldular."

Theon başını salladı. "Çok fazla insan var."

"Onlara söyle," diye karşılık verdi Kat. "Eviana ile yakınlaştılar ve hepimiz biliyoruz ki geride bırakılacak biri varsa o da o olacak. Sözlerimi unutma Theon, onları yanına almazsan kendileri giderler. Bunu Tessa'ya açıkla."

Bu iyi olurdu.

Theon iç çekti. "İçeri giriyoruz. Annemi ve Eviana'yı buluyoruz. Herkesi gönderiyoruz ve babamla ilgileniyoruz."

"Tessa ve Luka bizi orada öylece bırakmayacaklar, aptal," diye homurdandı Axel, buzdolabını karıştırdığı yerden.

"Onlarla konuşacağım."

"Harika. Yap şunu. Duş alırken. Şu anda karıma ve çocuğuma bu kadar yakın durmak için fazla iğrençsin," diye seslendi Axel omzunun üzerinden.

Theon gözlerini devirdi ve Kat'e bir kez daha baktığında dudaklarında küçük bir gülümseme gördü. "Bunu kazanamayacaksın," dedi yumuşak bir sesle.

Haklı olduğunu bilerek tekrar iç çekti. "İkinizin sürekli bana karşı birlik olmanızdan hoşlanmıyorum," dedi ve mutfaktan çıkmak üzere arkasını döndü.

"Tessa bizim tarafımızda olurdu," diye seslendi Axel ve Theon da bunu bildiği için ona omzunun üzerinden orta parmağını gösterdi.

"Burada bir şey olduğundan emin miyiz?" diye sordu Axel, Eğlence Bölgesi'nin hemen içinde durdukları yere bakarak.

Kylian, güçleri henüz yeni yeni toparlanırken birkaç gün önce onlara bölgeyi göstermişti. Theon ve Luka yine erzak içmişlerdi ve gerçekten başka bir şey bulmaları gerekiyordu. Tessa rezervlerini doldurmayı teklif etmişti, ama o zaman tam gücünden yoksun kalacaktı çünkü büyüsünü ancak can alarak doldurabilirdi. Kendisi bile dengesiz olsa bile denge ve kontrol mekanizmaları devreye giriyordu.

"Korumaları hissedemiyor musun?" diye sordu Tessa.

"Seni caydırmak için varlar," diye yanıtladı Theon. "Bir şeyin beni geri dönmeye zorladığını hissediyorum. Diğer yöne gitmeye. Bir çeşit içgüdü gibi."

Omuz silkti. "Buradayız. Deneyelim bari, değil mi?"

"Sanırım," dedi Axel, başının arkasını kaşıyarak.

Yapabilecekleri başka pek bir şey yoktu. Eğer burada değilse, çaresiz durumdaydılar ve Theon o an bu fikri aklından bile geçirmeyi reddetti.

Lange, Tessa'ya doğru uzanarak, "Hepimizin birbirine bağlı olması gerekiyor," dedi.

Theon onun elini tutarak onu yere serdi, Luka ise diğer elini tuttu.

"Serserilik yapmayı bırak," diye mırıldandı.

Theon onu görmezden geldi. Bunun arkadaşının ona dokunmasıyla hiçbir ilgisi yoktu, daha çok onun gergin olmasıyla ilgiliydi. Annesiyle buluşmak ve babasını öldürmek için oraya gidiyordu.

Herkes birbirine dokunarak, adım adım ilerlediler, ta ki teninin üzerindeki korumaların hayaletini hissedene ve iki katlı bir taş evin üzerlerine yükseldiğini hissedene kadar. Mağara duvarının yan tarafına inşa edilmiş olan evin ön tarafında birkaç pencere ve etrafını saran bir taş duvar vardı.

"Ne bir kapı ne de bir giriş yolu var," dedi Axel kısık bir sesle, hepsi kenara fırladıktan sonra.

"O zaman en üste geçelim," dedi Tessa basitçe.

"Ve yakalanır mısın?" diye sordu Axel.

Başını ona doğru çevirdi ve sırttı. "Kimsenin seni görmesine izin verme."

"Onu nasıl tırmanacağız?" diye sordu, duvarı işaret ederek.

Diğer tarafa döndü. "Uzun mu?"

Göz kırptı. "Elbette, Tess."

Bir dakika sonra, Lange hava büyüsunü kullanarak onları duvarın üzerinden yukarı kaldırdı. Sonuncusu da diğer tarafa ulaştığında, dönüp eve doğru yöneldiler.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Axel.

"İçeri giriyoruz," diye yanıtladı Theon. Büyüsü de kendisi kadar gergin ve gergindi ve beklentiyle kıvrandığını hissedebiliyordu.

"İşaret," dedi Luka, ona bir hançer uzatarak.

Haklısın. Annesini bulmak için bulabildikleri tek yol buydu. Onu kan bağı olan bir akrabasına götürecek bir Kan İzi.

Diğerleri, o günlerdir koluna çizdiği İşaret'i çizirken, evin içine girmek için bir yol aradılar. İşini bitirince, evin yan tarafına yöneldiler. Ön kapı belli ki dışarıdaydı, ama başka girişler de olmalıydı. Ama tek bir tane bile bulamadılar. Aslında, ön kapı bile yoktu.

"Burada gölge gibi yürümesi gerekiyor," dedi Theon.

"O zaman Seyahat'e mi giriyoruz?" diye sordu Tessa.

"Ama daha önce gitmediğiniz bir yere seyahat edemezsiniz."

"Bilmediğim bir yere seyahat edemem," diye düzeltti.

"Pencerelerden içeri bakarsam..."

Bu fikir hiç hoşuna gitmemişti ama vakit kaybediyorlardı. Burada ne kadar çok oyalanırlarsa, yakalanma olasılıkları o kadar artacaktı.

Tessa ve Luka bulabildikleri en alt pencereye doğru sürünerek içeri baktılar. Sonra ikisi de hızla aşağı inip sürünerek başka bir pencereye gittiler ve geri döndüler.

"İlk pencere babanın çalışma odasına bakıyordu," diye bildirdi Luka. "O orada." Gözleri Peri'ye kaydı. "Eviana ve

çocuk da öyle."

"Önce annem, sonra onlar," dedi Theon erkeklere doğru imalı bir şekilde.

Bundan hoşlanmadıkları belliydi ama plan hazırdı. Artık hiçbir şeyi değiştirmeyeceklerdi.

Tessa, Lange ve Corbin'i alırken Luka dirseğini ve Axel'in omzunu tutup onları içeri götürdü. Girdikleri odada kimse kalmayınca hepsi neredeyse bir dakika boyunca donup kaldılar ve rahat bir nefes aldılar.

"Kalktın," dedi Luka, Theon'a bakarak ve Theon İşaret'e odaklandı.

Sonunda, Tessa'nın üzerindeki Takip İşareti'ne benzer şekilde çalıştı. Ruhundaki bir çekim onları odadan gizlice çıkıp bir dizi merdivenden yukarı çıkmaya zorladı. Kimseyle karşılaşmadılar, bir hizmetçiyle bile. Buna pek şaşırmamıştı. Babasının burada tam kadroyu idare edemeyecek kadar çok sırrı vardı. Muhtemelen burada sadece iki üç güvenilir hizmetçi vardı ve hepsi günlük işleriyle meşgul olurdu.

Uzun bir koridorda yürümeye devam edince bir çıkmaza geldiler, onları yalnızca taş duvar karşılıyordu.

Axel küçük bir kapıya döndüğünde "Bir dolap mı?" diye sordu.

Ama Theon, İşaret'in çekimini takip ederek cevap vermedi. Nitekim kapıyı açtılar ve yukarı çıkan dar bir merdivenle karşılaştılar.

"Bu doğru olamaz," diye mırıldandı Theon.

Hepsi küçük bir sahanlığa tikiş tikiş yığılmışlardı. Aslında Corbin ve Lange, merdivenlerde ayakta durdukları için sahanlığa sığmayı bile başaramamışlardı.

"Bu sadece bir duvar," dedi Axel.

"Bunu görebiliyorum," diye çıkıştı.

Ama İşaret onu hâlâ kendine çekiyor, ısrarla ve ruhunu ısıtıyordu. Sanki aradığı şey, diğer tarafta ulaşamayacağı bir yerdeymiş gibi.

"Bu sadece bir duvar değil," diye fısıldadı Tessa, iki avucunu da taşla koyarak. "Hissedemiyor musun?"

Theon ve Luka birbirlerine baktılar. "Hayır mı?" dedi Theon.

"Burada güç var," diye fısıldadı, avuçlarından kaos sızıyordu. "Çok güç."

"Tessa, bir şeyi tetikleyeceksin," diye homurdandı Luka, onu yakalamak için uzanırken.

"Bekle," dedi Theon, onu durdurmak için elini kaldırarak. "Bak."

Taşın üzerinde minik çatlaklar çıtırdıyordu. Saç telleri kadar ince olan bu çatlaklar, avuçlarının altından hızla dışarı fırlıyordu.

"Diğer tarafta güç var," diye mırıldandı Tessa, gücü onu ele geçirirken o ürkütücülüğe doğru kayarak. "Onu istiyoruz."

"Onu durdurmaya hazır ol," diye uyardı Theon.

"Ne yaptığımı sanıyorsun?" diye karşılık verdi Luka.

Alaycılığı görmezden gelerek karanlığının etrafını sarmasına ve kabarmasına izin verdi, duvarın patlaması durumunda Axel ve Perileri koruyacak bir kalkan oluşturdu. Bu pek hoş olmazdı ve muhtemelen babasını alarma geçirirdi, bu yüzden durumun böyle olmayacağını umuyordu.

Duvarın parçaları yavaş yavaş yere düştü. Minik çakıl taşları ve şist parçaları. Hızla düştükçe yağmur damlaları gibi sesler çıkardılar, ta ki hepsi bir yığın halinde dağılıp bir odaya bakana kadar. İki kişilik küçük bir kanepesi. Aynısı için bir masa ve sandalyeler. Küçük bir yatak. Ve ayaklarının üzerinde, kocaman zümrüt yeşili gözler onlara bakıyordu...

"Caris?" diye hırıltılı bir ses çıkardı Axel ve Theon bunu söylediğine memnun oldu, çünkü kesinlikle bunu yapamazdı.

O sadece... ona bakıyordu.

Geçmişinin bir hayaleti. Henüz on yaşındayken, kendi gözleri önünde işkenceyle öldürülmesini izlediği bir kadın. Cressida'dan daha fazla annelik yapmış bir dedi.

Gözleri onun, Axel ve Luka arasında gidip geliyordu ve onlar kadar donmuş görünüyordu. Kimse nefes almaya veya

hareket etmeye cesaret edemiyordu. Sanki bir camın ardından bakıyorlardı.

"Çok güçlü," diye mırıldandı Tessa, ufalanmış kayaların üzerinden atlayıp odaya girerken. "Ama kapana kısılmış."

"Tessa, dur," diye bağırdı Luka, peşinden gidip beline kolunu dolayarak. Onu göğsüne doğru çekti, ejderha ateşi kollarını ve karnını okşadı.

Ama şimdi kadının bakışları Theon'un üzerindeydi ve Theon'un tek düşünebildiği şey "Nasıl?" oldu.

Onu süzerken hüzünle gülümsedi. "Uzunsun." Bakışları yine üçü arasında gidip geldi. "Hepiniz uzunsunuz."

"Nasıl?" diye tekrarladı Theon. "Sen... Olamazsın..."

"Bunu söylemek zorundasın, yoksa ben söyleyemem," dedi, hâlâ onun kadar hareketsiz bir şekilde.

Bir çeşit yemin veya yemin işte.

"Sen benim annem misin?" diye sordu Theon, kelimeler dudaklarından sessizce dökülüyordu.

Ve başını salladı, yüz hatlarında bir değişiklik vardı. Belki bir tedirginlik? Şüphe?

"Öldüğünü gördük," dedi Axel aniden. "İzledik. Yaptığı şey..."

"İşkenceyi izledin," dedi parmakları yanlarına kıvrılarak. "Ölümümü gördüğünü sandın."

"Küllerini Sinvons Gölü'ne savurduk," dedi Luka ve Theon'un kendi şüphesi bağın aşağısında hissediliyordu.

"Ama vücudumun yandığını gördün mü?"

"Bunların hiçbirisi mantıklı değil," dedi Theon. Ayakkabılarının altında çakıl taşları çıtırdarken bir adım geri çekildi. "Bu bir tuzak."

"Nasıl olabilir? İşaret seni buraya getirdi," dedi Tessa, gücünün derinliklerinden geri çekilmiş gibi.

"Akademisyenlikte epey ilerlemişsin," dedi kadın çekinerek, ellerini önünde kavuşturarak.

"Kimden? Ondan mı?" diye alay etti Theon.

Kaşlarını çattı. "Valter beni sadece övünmek veya ona yardım etmem için zorlamak için ziyaret ediyor. Senden hiç

bahsetmiyor. Hiçbirinizden. Bu başlı başına bir işkenceydi."

"Sanırım her şeyi açıklamam gerek," dedi Luka, Tessa'yı hâlâ kendine bastırarak. Tessa, kadına büyük bir ilgiyle bakıyordu.

"Tuzağa düştü," dedi Tessa tekrar.

Theon onu duymazdan gelerek, "En baştan başla," dedi.

Kadın onu uzun uzun inceledi ve adam kendini fazlasıyla savunmasız hissetti. Neden onun hakkında ne düşündüğünü merak ediyordu? Gerçekten de öyle miydi? Caris'in ölümünü izlemişti ve o zaman bile Caris onun annesi olamazdı. Pen'e aşık, su büyüsü kullanan bir Peri'ydi.

"Benim aile soyum Arius Krallığı'nı yöneten orijinal soydur," dedi sonunda.

"Saçmalık," diye tükürdü Axel ve başını ona doğru savurdu, gözleri kısıldı.

"Dil, Axel St. Orcas," diye çıkıştı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve bir adım geri sendeledi. "Özür dilerim," diye mırıldandı.

"St. Orcas ailesi, koltuk için kardeşime meydan okudu. Benden çok daha büyüktü. Bir asırdan fazla. Gençtim, hepinizin şu anki yaşlarındaydım," diye devam etti.

"Dur, bunların bir kısmını biliyorum," dedi Theon, ona doğru çekingen bir adım atarak. "Valter'in babası yaklaşık dört yüzyıl önce koltuk için yarışmıştı."

Başını salladı, dudaklarında acı bir gülümseme belirdi. "Ve kazandı. Kardeşim öldürüldü ve o koltuğa oturdu. Babanız koltuğunu alana kadar... soylu olarak kalmama izin verildi."

"Ama... sen bir Peri'sin. Arius Mirası değilsin," dedi Theon. "Su büyüsü kullanıyorsun."

"Tıpkı Penelope gibi, değil mi?" diye sordu Caris.

"Sen hiç böyle bir şey yapmadın mı diyorsun?"

Başını salladı ve kollarını hafifçe kaldırdı. Pazularında iki metal kelepçe vardı. Onu hiç kelepçesiz görmemişti. Çocukluk yıllarında bunlar sadece aksesuardı. Onun bir parçasıydı, ama artık büyüdüğüne ve anladığı için...

"Tuzağa düştü," diye tekrarladı Tessa.

"Bunları özel olarak yaptırmıştı," dedi kadın. "Efendi hazretlerinin akşamı bana hediye edildiler. Eşi olmamı istedi."

"Bu yasak. Diyarlardaki güç dengesini bozar," diye yanıtladı Theon.

"Çünkü Devram'ın Lord ve Leydileri çok dindar," diye ifadesizce söyledi. "Ben reddettim ve o da bir süreliğine kabul etti." Ayağa kalktı, gözleri aniden odanın içinde dört döndü, onlara bakmadan her yere baktı. "O ve Rordan yakınlaşarak Augury'yi oluşturdular. Valter birkaç ayda bir bana ricasıyla gelirdi ve ben her seferinde onu reddederdim. O zamana kadar Pen'i bulmuştum. Arius Krallığı'na atanmıştı ve..." Omuz silkti. "Her şey olduğu gibi olur. Onu tüm ruhumla sevdim. Valter bu ilişkiyi öğrendi ve çarpık zihninde bunu bir ihanet olarak gördü.

"Valter ve Rordan arasında anlaşmazlık çıktı ve Arius Krallığı her zamankinden daha fazla dışlandı," diye devam etti. "Elbette Valter herkesten ve her şeyden intikam almak istiyordu. Krallık ittifakları tehdit ediliyordu ve yöneticiler, herkesin aynı yaşta çocuk sahibi olmaya çalışmasını kabul ederek bir konsey toplantısı düzenlediler. Rahibeler yardım için çağırıldı... şansı artırmak için."

"Elbette işe yaradı," diye mırıldandı Axel.

"Öyleydi," diye onayladı. "Ama baban bunu riske atmazdı. O zamana kadar bir Match almıştı."

"Cressida," dedi Theon.

Tekrar başını salladı. "Ama istediği bu değildi. Diğerlerinden daha güçlü bir çocuk istiyordu. Baştan sona tam bir Arius Mirası."

"Yani diyorsun ki... Theon, Arius'un iki soyundan mı geliyor?" diye sordu Tessa.

"Bir dahaki sefere bana yaklaştığında, reddetmem söz konusu değildi. Buraya getirildim ve... Şey, sen yaratıldın," dedi Theon'a doğru işaret ederek. "Cressida da aynı anda hamile kaldı. Elbette, çocuğu tam olarak Arius değildi ve çocuğu bir kızdı."

"Axel'in kız kardeşi," dedi Theon. Luka onlara her şeyi anlatmış, Xan'ın anlattıklarını da aktarmıştı. Annesinin dişiyi nasıl alıp kaçtığını. Anala Krallığı'nda bunca zamandır nasıl saklandıklarını.

"Evet," dedi masaya doğru yürürken. Avucunu masaya koydu, derin bir nefes aldı ve bakışlarını tekrar onlara çevirdi. "Doğdunuz ve onun çocuğu olarak tanıtıldınız. Arius Varisi. Elbette Cressida sizinle hiçbir ilgisi olmasını istemiyordu ve doğumunuzda hâlâ hamileydi. Çocuğu daha altı hafta doğmadı. Koşulları asla açıklamayacağıma dair yemin etmeye zorlandım, ancak karşılığında bakıcınız olmama ve Pen'le kalmama izin verildi. Artık asil bir Miras değil, krallığa hizmet eden bir Peri."

Yumuşakça gülümsedi. "Orada olmak fedakarlığa değdi. Bir bakıma, varisi olsan bile, benim ve Pen'indin. Sana bakabildim, ilk adımlarını görebildim, ilk kelimelerini duyabildim. Ben..." Boğazını temizledi, gözleri bir kez daha başka yerlere kaydı. "Ve sonra Axel doğmadan kısa bir süre önce Luka geldi. Çok geçmeden, ortalıkta üç yaramaz çocuk dolaştı. Sen benim dünyam oldun, ben de senin zayıf noktan. Gerçi o gün benim hatamdı, senin değil."

Theon'un kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun? O gün bizi cezalandırıyordu."

Hüzünle gülümsedi. "Böyle düşünmeni istediğinden eminim ve bana o anı kendi lehine kullandığı söylendi. Ama o gün beni kırmak içindi. Benden daha fazlasını istiyordu çünkü o zaman bile ona düşman olacağından korkmaya başlamıştı. Paranoyak biri ve bu dünyada onu gerçekten suçlayamam. Herkes her zaman herkes için savaşır. Bunu tekrar yaşamak istemedim. Bir gece gizlice kaçtım. Bir Peri olarak tanıtılmış olabilirim ama krallığın sırlarını hâlâ hatırlıyordum. Para çalarken, Yeraltı'na giden bir yol buldum ve bunlar için bir Cadı'ya rüşvet verdim." Köprücük kemiğindeki işaretleri işaret etti.

"Ne yapıyorlar?" diye sordu Theon.

"Çocuk sahibi olma yeteneğimi elimden alın."

"Lanet işareti gibi mi?" diye sordu Tessa ve Theon şaşkınlıkla ona baktı.

"Bu bir lanet değil," diye yanıtladı. "Çocuk bile düşünemiyorum. Döndüğüm ve onu gördüğüm gün, senin önünde işkence gördüğüm gündü."

Theon gözlerini kırptırdı, anı canlandı. Günlerdir ortalıkta yoktu. O yaşta sayıları bir elin parmaklarını geçmiyordu ve Pen'ü birden idare etmeyi, hele ki günlerce hiç becerememişti. Bunun için cezalandırıldıklarını sanıyorlardı ama...

"Sen benim annem misin?" diye sordu Theon, artık apaçık ortada olan soruyu tekrarlayarak. Zümrüt gözler. Gece yarısı saçları. Hatta bazı yüz hatları bile aynıydı.

"Arius'a benzeme sebebin bu," diye mırıldandı Tessa. "Kaderin bir cilvesiyle birbirine uzak iki soy."

"Bana onun gibi olmadığınız söylendi," dedi Caris. "Hiçbiriniz öyle değilsiniz. Aşkı buldunuz ve bir şekilde onun gibi değilsiniz."

"Bunu sana kim söyledi?" diye sordu Theon, bir adım daha yaklaşarak.

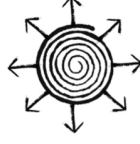
"Eviana ziyarete geldi."

Haklısın. Eviana.

Peri erkeklerine hemen onu bulmaya gideceklerini söylemek için döndü, ama sahanlık boştu. Merdivenler de öyle.

Onlarsız gitmişlerdi.

48

EVIANA

Bir el ağzını kapattı ve gözleri kocaman açılırken onu koridordaki bir banyoya sürüklediler. Sonra kapı kapandığında hareketsiz kaldı ve Lange ile yüz yüze geldi.

"Tanrılar aşkına, Bellana," diye mırıldandı Lange. "Günde sadece bir kez mi işlemene izin veriyor? Sonsuza dek bekledik."

Corbin elini ağzından çekmişti ama kolu hâlâ onun etrafındaydı. Corbin onun tutuşundan sıyrılıp ikisine birden döndü.

"Burada ne halt ediyorsun? Ve nasıl?" diye tısladı, fazla vakti olmadığını bilerek.

Tuvalete gitmesine izin verilmişti, ancak Valter'e yeni bir şişe viskiyle geri dönmesi gerekiyordu. Çok uzun sürerse, sonuçları olacaktı.

"Seni almaya geldik," diye yanıtladı Lange. "Tessa, Theon, Luka ve Axel ile birlikte burada. Theon'un annesiyle birlikteler. Onun burada olduğunu biliyor muydun?"

"Elbette burada olduğunu biliyordum," diye çıkıştı Eviana. "Onu buraya getirmeye ben yardım ettim."

"Ve ona hiç söylemedin mi?" Kadın ona baktı. "Haklısın," diye mırıldandı Lange, ensesini ovuşturarak. "Sanırım söyleyemezsin."

Corbin, "Çok fazla zamanımız yok" dedi.

"Elbette. Plan ne?" diye karşılık verdi.

Bu sefer onlar da ona baktılar.

"Buraya hiçbir plan yapmadan mı geldin?" diye sordu. "Size hiçbir şey öğretmedim mi aptallar?"

"Bir planımız var," diye karşılık verdi Lange. "Theon ve Axel babalarını öldürmek için buradalar. Yani bu iş bitince, hazırız, değil mi?"

"Onu öldürmek için mi buradalar?"

"Sanırım anneleriyle birlikte var olmayan ön kapıdan öylece çıkıp gitmelerine izin vermeyecek," diye mırıldandı Lange. "Bu arada, neden bir kapı yok ki?"

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Eviana, tüm bu yeni bilgileri gözden geçirip bir plan yapmaya çalışırken. Priya onlarla öylece gitmeyecekti. Valter'e aşık olmuştu.

"Geri dönmeliyim, yoksa beni aramaya gelecek," dedi. "Tessa, Theon ve Axel ile geri dön, ama önce..."

Ellerini önünde kavuşturarak sendeledi. Alışkanlıktan, evet, ama aynı zamanda gerginlikten. Alışkın olduğu bir şeyi yaparken kendini en çok kontrol altında hissediyordu. Nefes almak kadar doğal bir şey.

"Nedir bu, kabus mu?" diye sordu Corbin, ortamı yumuşatmaya çalışarak.

"Şekil Değiştirenlerle tanıştın mı?" diye sordu aniden.

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Evet," diye yavaşça cevapladı. "Tessa, Akropolis'te ona yetiştikten kısa bir süre sonra beni yanlarına götürdü."

"Nazikler miydi? Kylian bazen sert olabiliyor," dedi.

Corbin bir an onu inceledi. "Çok naziktiler. Özellikle annem."

Bir kez başını salladı ve parmaklarını sıktı. "Bütün bunlar bittiğinde, onlarla kalacak mısın?"

Lange ile baktı. "Nereye yerleşeceğimize henüz karar vermedik," diye cevapladı. "Sanırım bu iş bittiğinde dünyanın nasıl görüneceğine bağlı."

Mantıklı olduğunu düşündü.

"Eviana mı?" diye sordu Corbin, sessizliğini koruduğu sırada nazikçe.

Omurgasını dikleştirdi, ellerini iki yanına bıraktı. "Eğer sadece birimizle gidebilirsen, bana Priya'yı da alacağına söz ver."

"Ne?" diye alay etti Lange. "Hayır. İkiniz de bizimle geliyorsunuz."

İçini çekti. "Uzun-"

"Hayır," diye sözünü kesti, yaklaşıp onu duvara sıkıştırarak. "İkiniz de bizimle geliyorsunuz. Anladınız mı? Bizi lanet olası krallıkların yarısını, Dreamlock Ormanı'nı geçip, sizi geride bırakmamızı umursamamıza neden olmadınız. Siz ve Priya, ikiniz de bizimle buradan gidiyorsunuz."

"Yemin et," diye fısıldadı, gök mavisi gözlerine bakarak. "İkimizle birlikte buradan gideceğine yemin et. Her şey bitince ikimizi de buradan götüreceğine yemin et. Bana... ona yardım edeceğine yemin et. Bu bir anlaşma mı?"

Başını sanki bir şey dinliyormuş gibi eğdi ve tanrılara yemin etti, eğer şu rüzgarlar onu şimdi sikecekse...

"Sana yemin ederim ki ikiniz de bizimle buradan gideceksiniz," dedi Lange, bakışlarını kaçırmadan. "Yemin ederim ki her şey bittiğinde yalnız olmayacaksın. Sen ve Priya mı? Ailemizin bir parçası olacaksınız. Seninle yaptığım anlaşma bu."

"Katılıyorum," diye fısıldadı, boğazını sıkmaya çalışan duyguyu bastırmaya çalışarak. Duygusallaşmadı. Duyguların bir anlamı yoktu.

Ama omuz kemiğinin hemen altındaki teninde, pazarlık işaretinin karıncalanmasını hissetti. Sonra duvardan iterek onu kenara itti. "Gitmem gerek. Yakında gelip bakacak. Zaten çok uzun sürüyor."

Banyodan sessizce çıktı, mutfağa koştu, içkiyi ve taze bir buz kovalasını alıp çalışma odasına geri döndü. İçeri girdiğinde, ela gözleri sert bir şekilde yukarı baktı.

"Olması gerekenden daha uzun sürdü," dedi soğuk bir şekilde.

"Özür dilerim, Lordum," diye cevapladı, bakışlarını yere indirerek. "Gücüm o kadar düşüktü ki, hastaydım."

"Peki bunun suçlusu kim, Eve?"

"Ben, Lordum," dedi hemen. İçki şişesini kaldırıp ona bakmaya cesaret edince, yüzünde hafif bir sırıtış buldu. "Şimdi mi yoksa daha sonra mı bir kadeh istersin?"

"Şimdi."

Başını salladı, içki arabasına doğru yürüdü ve bir bardak çıkardı. İçine birkaç buz küpü ve içkiyi doldurdu, hızla atan kalbini sakinleştirmeye ve nefesini düzenlemeye çalışarak bardağı ona götürdü.

Bardağı alırken parmakları onun parmaklarına değdi ve sonra ayağa kalkarak onu bir adım geri çekilmeye zorladı. Masasına yaslandı ve bir yudum alırken onu inceledi.

"Ne zamandır benimsin, Eviana?" diye düşündü, bardağının içindekileri sallayarak.

"On yıllardır, Lordum," diye cevapladı, bunun nereye varacağını anlamaya çalışırken aklı hızla çalışıyordu.

Cevap olarak mırıldandı ve bardağı hafifçe şangırdatarak masaya bıraktı. Sonra uzanıp parmak ucunu köprücük kemiği boyunca gezdirdi. "Onlarca yıllık eğitim. On yıllarca zamanımı ve enerjimi sana adadım."

Sessiz kaldı, parmakları hâlâ göğüs dekoltesine doğru kayıyordu. Ancak o zaman Priya'nın artık odada olmadığını fark etti. İçki almaya gittiğinde buradaydı ama şimdi gitmişti.

"Ben de seni o kadar zamandır inceliyordum," diye devam etti. "Belli ki yeterince iyi değilmişsin. Düşüncelerini ve duygularını hâlâ benden saklamayı başardın. Şaşırdığım söylenemez. Zekisin ama tavırların..." Parmaklarını tekrar yukarı kaldırdı. "Şimdiye kadar yüzüme karşı hiç yalan söylemedin."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve geriye doğru sendelemeye çalıştı. Ama adam daha hızlıydı çünkü şu anda çok zayıftı. Parmakları boğazını sıkıyor, onu yakınında tutuyordu.

"Senden daha fazla hayal kırıklığına uğrayacağımı düşünmemiştim," diye hırladı kulağına. "Yine de her fırsatta beni haksız çıkarmaya devam ediyorsun. Söyle bakalım, onca kahrolasica yıldan sonra bana nasıl böyle davranıyorsun, Eviana?"

Ama konuşamadı çünkü adam boğazını sıkıyordu. Sonra kapı açılıp Corbin ve Lange, burada bulunan üç hizmetçiden ikisi tarafından odaya itilince konuşamadı; hizmetçilerden biri de Arius Mirası'ydı.

HAYIR!

"Söyle bana," dedi Valter, artık arkasında duracak şekilde dönerek. Onu göğsüne doğru çekti ve boynundaki tutuşunu düzeltti. "Söyle bana, neden yedi yaşında bir çocuk bana o lanet olası Kaynağımdan daha sadık?"

Corbin ve Lange ona kocaman gözlerle bakıyorlardı, ne yapacaklarını ya da ne söyleyeceklerini bilemiyorlardı.

Sonra boğazındaki o pençenin arasından çığlık atmaya çalışırken, gölgeler öne fırlayıp erkeklerin etrafını sardı. İkisi de acı içinde haykırdı; gölgeler ısırıyor, kıvranıyor ve kıvrılıyordu. Dizlerinin üzerine çöktüler, odadaki eşyalar Lange'in rüzgarıyla karşılık verirken etrafa savruldu. Corbin kıpırdandı ama büyüünün umurunda değildi. Lange'i sardığı kadar kediye de sardı. Boğup kanattı.

Hayır! Hayır, hayır, hayır!

Hiçbir şey yapamazdı. Onun yüzünden buradaydılar. Onu almaya gelmişlerdi. Ona yardım etmek için. Ve şimdi onun yüzünden öleceklerdi.

On yıllardır bir şey hissetmemişti ama şimdi suçluluk ve pişmanlık duyuyordu. Keşke onlarla hiç tanışmasaydım. Onları hiç zorlamasaydım. Onları bu anlamsız arayışa hiç sürüklemeseydim, ne yapacaktım? Kızını bulup yavaş yavaş olduğu şeye dönüşmesini izlemek için mi?

Yüzünde gözyaşları vardı ve Valter'in tutuşuna direndi. Valter sadece boğazını daha da sıkı kavradı ve kulağına, buna nasıl sebep olduğunu mırıldandı. Bu onun suçuydu. İşkence görmelerinin sebebi oydu.

Sanki o gerçekleri zaten bilmiyormuş gibi.

"Ne yapıyorsun?"

Valter, o kk, dehşet dolu ses karşısında donakaldı. Eviana'nın boēazındaki tutuşu bir nebze olsun gevşedi ve başını evirdiēinde Priya'nın kapının hemen içinde durduēunu gördü. Sesi dehşet dolu olsa bile, hiçbir ocuēun görmemesi gereken bir sahneyi izlerken yüzündeki ifadeyle kıyaslanamazdı.

"Bu Periler sana zarar vermek için buradalar, Priya," diye mırıldandı Valtter. "Seni koruyorum. Tıpkı her zaman yapacaēıma söz verdiēim gibi."

Turkuaz gözleri Valtter'den Fae'ye, sonra Eviana'ya ve tekrar geriye doēru bakıyordu, korku her yanından yayılıyordu.

"Git Priya," dedi Valtter, sesi giderek sertleşerek. Gruffer. "Bunu bana bırak. Benson'la git." Arius'un muhafızına ıkışarak, "Annis nerede lan?" diye ekledi.

"Annis'e geri dönmek istemiyorum," dedi Priya, Benson ona yaklaşırken geri çekilerek.

"Bazen ne yapmak istediēimizi seçemiyoruz," diye baēırdı Valtter, sabrının sonuna gelmiş bir şekilde. "Benson'la git. Hemen!"

"Ona dokunma!" diye soludu Eviana, Valtter'in dikkati Priya, Lange ve Corbin'i gölgeleriyle baēlamak arasında blndkce tutuşu daha da gevşedi.

Lange, karşılık vermeyi bırakmış, bunun yerine Valtter'in gölgeleri daha da sıkışırken, kendine ve Corbin'e hava saēlamak için büyüsünü kullanmıştı. Her yerlerine kan bulaşmış, o büyü onları yakıp daēlamıřtı.

"Yapacaēım son şey olsa bile itaatini geri getireceēim," diye hırladı Valtter, elini boēazından çekip saçlarını kavradı. Onu geri çekip masanın arkasındaki kitaplıēa fırlattı ve yere yıēıldı. Karşı koyamayacak kadar zayıftı. Bu lanet olası gruplardan çok bitkin düşmüştü.

"Dur! Bırak beni!" Priya aēlıyor, ıēlık atıyordu ve Eviana ayaē kalkmak için masaya tutundu.

Benson, Priya ile greşiyordu ve kız tüm gücüyle karşılık veriyordu. Tekmeliyor ve ısıırıyordu. O bir savaşçıydı, Eviana ona bunu verecekti ama bir Arius Mirası karşısında hiçbir şansı yoktu.

Valter, elinde bir hançerle odanın içinde sessizce yürüyordu ve önce Lange'ye yaklaşıyordu.

"Onu buradan çıkar, Benson!" diye kükredi.

Hiçbir ocuk bunu grmemeliydi ama Eviana'nın bir yanı memnundu. Bunun onu korkunç bir insan yaptığını anlamıştı. Ayrıca, neden asla anne olmaması gerektiğini de anlamıştı, ama bu kadar aşık olduğu erkeğın gerçeğini görmek onu derinden etkileyecekti. Bunu her zaman hatırlayacaktı. Tekrar güvenmek konusunda her zaman dikkatli olmalıydı ve olmalıydı. Güvenine layık grdğu kişi, onu hak etmeliydi.

"Orospu çocuğu!" diye bağırdı Benson ve Eviana, dişlerinin adamın eline nasıl gömüldüğünü görmek için ona baktı. Adam onu bırakıp kendinden uzağa fırlattı ve kadın sertçe yere düştü.

"Priya!" diye bağırdı Eviana ve canı yandı. Kahretsin, çok acıdı. Valter onu kitaplığa fırlattığında kaburgalarından biri kırılmış olmalıydı.

Sonra Benson odanın öbür ucuna fırlatıldı, ışık ve karanlık onu ayaklarından kaldırıp duvara mıhladı. Tessa içeri daldı, Benson'ı yerinde tutmak için elini kaldırarak g saçıyordu. Theon, Axel ve Luka arkasından içeri girdiler, üçü de yürüyen birer l gibiydi.

"Buraya nasıl geldin?" diye sordu Valter, sendeleyerek geriye doğru.

Tessa elini çevirirken yüzündeki gülümseme saf bir fkeydi, Benson yere yığılmadan önce odada yankılanan bir çatırtı sesi duyuldu.

Bu kesinti Valter'i hazırlıksız yakalamıştı ve gücü gevşedi, Corbin ve Lange nefeslerini tuttular. Corbin hâlâ dağ kedisi formunda, Lange'nin üzerinde süzülüyordu.

"Eviana," dedi Tessa fazla sakın bir sesle. "Priya'yı getir."

Kıza ulaştığında ve onu kollarına aldığında acı çığlığını bastırarak olabildiğince hızlı hareket etti.

"İzleme," diye mırıldandı, Priya'nın yüzünü boynuna bastırarak. "İzleme ve kulaklarını kapatma."

Priya itiraz etmedi ve Eviana, Valter'in oğullarının odadan geçişini izlerken ona tutundu. Valter, gölgeleri onlara saldırırken karşılık vermeye çalıştı, ama Theon sonunda bir gerçeği öğrenmiş gibiydi. Kaynak olmadan bile Valter'den daha güçlüydü. Çifte soyu sayesinde tüm Leydilerden daha güçlüydü.

Valter'in ona asla öğretmediği bir şeydi bu ve en başından beri Theon'a karşı acımasız olmasının sebeplerinden biri de buydu. Eğer zayıf olanın kendisi olduğunu düşünerek büyüseydi, aslında ne kadar güçlü olduğunu asla fark edemezdi. Theon'un Kaynak seçeneklerini tartışmaması Valter'i çileden çıkarmıştı çünkü doğru düzgün plan yapamıyordu. Theon'un bir Kaynak'ı ele geçireceği günü iple çekiyordu. Onu güçlü istiyordu, ama sadece o gücü kontrol ederse. Bu yüzden oğlunu tehdit ve istismarla kontrol ediyordu. Onu Axel ve Luka ile tehdit ediyordu.

Ve sonra Tessa geldi.

Tessa, geri çekilen Corbin'e ve yanlarında duran Lange'ye doğru hareket etmişti; Luka ise tepeden bakıyordu. Menekşe rengi gözleri Valter'e odaklanmış, izliyor ve bekliyordu. Eviana, gerekirse müdahale edeceğini biliyordu ama Aziz Orcas kardeşlerin intikamını almasına izin veriyordu.

"Nankör, şımarık oğullarım," diye tısladı Valter, masasına yaslanarak. Gidecek başka yeri yoktu.

Gölgeleri tekrar saldırdı ve Theon'un karanlığı onları yakaladı. Bir şekilde içlerine sızdı. Onları daha karanlık ve ölümcül yaptı. Onları kontrol etti.

Eviana, Efendisi'nin yüzündeki belirsizliğin bir anlığına belirdeğini gördü, ama sonra kayboldu. Efendisi alaycı bir ifadeyle doğrulup oğullarına baktı. "Beni öldürmenin artık bir anlamı yok. Ne yaptığını duydum Theon. Krallığımızı bir Ahaz

soyundan gelene mi veriyorsun? Halkımıza ihanet ediyorsun."

"Krallığı, halkı veya benim seçimlerimi tartışmak için burada değiliz," dedi Theon soğuk bir şekilde. "Seni tartışmak için buradayız."

"O orospu çocuğuna her şeyimizi verdiğin zaman benimle herhangi bir şey hakkında konuşma hakkını kaybettin," diye tükürdü Valter.

Theon'un karanlığı Valter'in boğazındaydı, etine işliyordu. Theon, siyah bir girdaptan bir hançer çekip çıkarırken damarları gri bir solgunluğa büründü. Eviana, Valter'in kendi çocuklarına defalarca sapladığını gördüğü hançerlerden biriydi.

Theon, Valter'in hiçbir yeteneği olmadan, bıçağını Valter'in yan tarafına sapladı. "O benim karım, seni zayıf, zavallı pislik," diye hırladı. "Bir daha onun hakkında böyle konuşursan, lanet olası dilini koparırım."

"Sen her zaman boş tehditler savuran biriydin," diye alay etti Valter, hançerin kabzasına uzanırken.

Ama sonra Axel oradaydı, o kadar hızlı hareket ediyordu ki, neredeyse bir bulanıklıktı. Eviana'nın bir sonraki göz kırpmasında, Valter'in elleri arkasındaydı ve Theon da yüzükleri parmaklarına takıyordu.

Priya kollarında inledi ve Eviana onu daha sıkı kavradı. Onu gerçekten buradan çıkarmalıydı ama yere düşmekten başka bir şey yapamayacak kadar güçsüzdü. Çocuğu kavrayışını düzelttiğinde kendi çığlığını bastırdı, kaburgaları kesinlikle bir taraftan kırılmıştı.

"İşe yaramaz yedeğim," diye soludu Valter, artık yarasını iyileştirmek için gücü yetmiyordu.

Axel, bir eliyle bileklerini tutarak göğsünün üzerinden palaskasından bir bıçak çıkardı. Uzun ve ince bir bıçaktı, keskin bir ucu vardı ve ucunu Valter'in elmacık kemiği boyunca sürükledi.

"Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok," dedi Axel, sesi geldiği ölüm kadar soğuk ve karanlıktı, artık onun gazabına

dayanamasa bile.

Axel'in de kendine ait bir öfkesi vardı.

"Ama yine de," diye devam etti Axel, "dramalarımı ne kadar sevdiğini biliyorum."

Bıçak, Valter'in kasıklarının hemen yanında, iç uyluğuna aniden saplandı. Axel bıçağı çevirirken eski Lord acı içinde uludu.

"Mesele şu ki, karımı tehdit ettin," dedi Axel, kontrolü ele geçirmeye çalışırken her kelimeyi daha da sıkılaştırıyordu.

Valter'in diğer uyluğunda da bir bıçak daha vardı. Axel bu bıçağı aşağı doğru çekerek onu daha fazla kesti.

"Ve çocuğumun peşine düştü," diye hırladı Axel.

Valter'in dizinin arkasına bir bıçak daha saplandı, bu sefer bıçak yatay bir şekilde sürükleniyordu.

Priya'dan bir inilti daha geldi ve Eviana çok fazla şey duyduğunu anladı.

"Şşş," diye mırıldandı, elini saçlarından aşağı doğru iterek. "Güvendesin. Söz veriyorum, güvendesin. Sana zarar vermeyecekler."

"Buldum."

Eviana başını kaldırıp Lange'nin kıza doğru uzandığını gördü. Elleri Priya'nın kulaklarını kapatacak şekilde onun ellerini kavradı.

Lange, "Şu anda duyabildiği tek şey rüzgarın sesi" dedi.

"Her şeyimi çaldın," diyordu Axel, babasının karşısına çıkıp. "Ve sana teşekkür etmek istiyorum."

"Teşekkür mü?" diye tısladı Valter, bir kez daha bıçaklara ve hançere uzanmaya çalışırken, Theon'un büyüü onu sardı ve kollarını iki yanına sabitledi. "Ne için? Seni kana susamışlığa teslim olacak kadar zayıflatmak için mi?"

"Bana ayağa kalkacak kadar güç verdiğin için, bunun hiçbir anlamı olmadığını hissettiğim bile," diye karşılık verdi Axel, ellerini pantolonunun ceplerine sokarak.

Valter alaycı bir tavırla güldü. "Artık karanlığın kölesinden başka bir şey değilsin, vampir."

Axel'in dudakları, kendine özgü kötücül gülümsemesiyle kıvrıldı. "Yine de güneş hâlâ doğuyor çünkü karanlık, ışıktan nefret etmiyor. Onu daha net kılıyor. Bir denge. Ateş ve gölgeler."

Valter alaycı bir kahkaha attı, küçük oğlunu başından savıp Theon'a döndü. "Ya sen? Başka türlü bugün beni nasıl hayal kırıklığına uğratacaksın?"

"Seni yüzüstü bırakmayacağım," dedi Theon, fazlasıyla sakın. Fazla kontrollü. "Seni başlangıçlarına geri döndüreceğim. Seni sevgili Arius'a teslim edeceğim, böylece ayaklarına kapanıp onu nasıl yüzüstü bıraktığını ilan edebilirsin."

Ve Valter ilk kez, sanki ölümünün ne anlama geleceğini yeni yeni anlıyormuş gibi, hareketsiz kaldı. Kiminle yüzleşmek zorunda kalacaktı ve bu nasıl bitecekti?

Eviana, erkeğin kendisini gerçekten yenilmez sandığını fark edince gözlerini kırıştırdı. Oysa diyarın tüm yöneticileri öyle sanıyordu. Buradaki tanrılar onlardı, Devram'ın yıldızların unutulmuş dünyası olduğunu unutmuşlardı ve büyük resimde, onlar küçüktüler.

Theon, saf bir hakimiyet ve güçle ilerledi ve babasının yanağına küçümseyici bir tokat attı. "Çünkü kaderini ben kontrol ediyorum ve Arius'un her gece Azap Çukurları'ndan gelen acı çığlıkların eşliğinde uykuya dalmasına izin vermekten daha iyi bir şey düşünemiyorum."

Geri çekildi, yüzünde sadece nefret vardı ve babasına baktı. "Ve seni bitirebilecek kişi ben olabilirim, çünkü sonuçta senden çok daha güçlüyüm-"

Valter hırladı ve Eviana, Theon'un sözlerinin Efendisi'nin etine saplanmış herhangi bir bıçaktan daha sert vurduğunu biliyordu.

Theon'un dudakları bilmiş bir sırıtışla yukarı kıvrıldı. "Benim de sana karşı kan davalarım var ama bunlar, karısının ve çocuğunun peşine düştüğün Axel'inkiyle kıyaslanamaz." Duraksayıp yana doğru bir adım attı. "Ya da Luka'nın."

"Luka mı?" diye tısladı Valter. "O nankör piç. O—"

Ama sonra Valter acı içinde haykırmaya başladı. Eviana, Valter'in gömleğinden yükselen dumanı yavaşça yanana kadar nedenini anlayamadı. Göğsünün tam üstünde kusursuz bir delik. Ve yanan sadece gömleği değil, derisiydi. Kemikleri. Kasları. Göğsünün derinliklerinde ejderha ateşiyle yavaşça yanan bir boşluk, kalbinin çok hızlı attığını görene kadar.

Axel, kendine bir kadeh viski doldurmuş, yakınlarda durduğu yerden kıkırdadı. "Orada gerçekten hiçbir şey olmayacağını düşünmüştüm."

Theon babasının yanağına bir kez daha, çok daha sert bir tokat attı. "Uyanık kal Valter. Daha bitmedi."

"Bu babam için," diye homurdandı Luka, Tessa'nın yanındaki yerinden kıpırdamadan. "Ve karım için."

"Karın mı?" diye sordu Valter, vahşi bakışları ondan Tessa'ya, sonra da Theon'a kaydı. "Bir şekilde beni daha da hayal kırıklığına uğratmayı başarıyorsun Theon."

"Sanki umurumda değilmiş gibi," diye cevapladı Theon, Axel'in ona uzattığı içki bardağını alırken.

"Şimdi ne olacak?" diye tısladı Valter. "Beni çırılçıplak mı bırakacaksın? Kimse tehditlerini yerine getirecek cesarete sahip değilmiş gibi görünüyor. Zayıf. Hepiniz."

"Ölümünüzü sahiplenmek bize düşmez," dedi Theon, viskisini yudumlarken.

"Sanırım ejderhayla paylaştığın amın yüzünden?"

Theon öne atılıp Valter'in saçlarını kavrayıp başını geriye doğru çektiğinde Eviana nefesini tuttu. Valter acı dolu bir iniltiyle ağzını açtı ve Theon içkisini boğazından aşağı döktü. Valter öksürüyor ve öğürüyordu.

"Sana bir daha ondan bahsetmemeni söylemiştim," diye hırladı Theon, tüm kontrolü kaybolmuştu. "Ölümünü benden daha çok hak eden tek kişi annem."

"Senin..." Valter'in gözleri odanın diğer tarafına kaydı, Eviana'nınki de öyle. Caris'i kapının hemen içinde dururken buldu. Kollarındaki taş gitmişti ve etrafı gece yarısı sisi gibi

karanlıkla kaplanmıştı. İleri doğru süzüldü ve Tessa'nın yanından geçerken, kadın ona altın bir hançer uzattı.

Eski Arius Lord'unu bitirecek siyah bir bıçak değil, ışıktan bir bıçak.

Caris, Valter'in önünde durdu ve erkek ona baktı.

"Sonunda intikamını mı alıyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu Valter, Axel'in bıçaklarından bacakları titrerken masasının üzerinde dik dururken.

Caris hiçbir şey söylemedi, ama omzunun üzerinden Eviana'nın gözlerine baktı. Caris, Priya'ya baktı, sonra tekrar ona döndü ve Eviana başını sallayarak elini tekrar Priya'nın saçlarından aşağı kaydırıldı.

"Neredeyse bitti," diye fısıldadı Eviana, Priya, Lange'nin büyüğü yüzünden onu duyamasa da.

Ama Lange onu duydu.

"Öyle, Bellana," dedi. "Neredeyse özgürsün."

"Bu krallıktaki yerimi aldın," dedi Caris, sesi güçlü ve kararlıydı. "Oğlumu aldın. Aşkımı. Hayatımı." Parmakları karanlığın içinde kalmış diğer elini kaldırdı ve Valter'in göğsüne uzanıp kalbini sıktı.

Valter nefes nefese kaldı, dizleri boşaldı, ama Theon ve Axel oradaydı, onu tutuyorlardı. Onu hak ettiği cezayla yüzleştiriyorlardı.

"Ve yine de bu sonunda benim için değil," dedi Caris, sesi geldiği ölümün eşiğine gelirken. "Senin yüzünden acı çeken herkes için. Ben. Oğullarım. Ailemden çaldığın krallığın insanları için."

Eli tekrar sıkılaştı ve Valter'in gözleri geriye doğru kaydı, ardından tutuşu gevşedi.

"Ama sonuçta bu, Eviana ve ondan çaldığın her şey için," dedi Caris ve sonra diğer eliyle altın hançeri kasına saplamadan önce bir an elini geri çekti.

Axel ve Theon onu bırakıp Valter'in sanki hiçbir şey olmamış gibi yere düşmesine izin verdiler ve geri çekilip arkalarını döndüler. Eviana, bir daha asla erkeği düşünmeyeceklerini biliyordu.

Lange'ye başını salladı ve Lange ellerini geri çekti. Priya kıpırdandı ve Eviana göğsü sıkışırken derin bir nefes aldı. Elini uzatıp kızının alnındaki saçlarını düzelttikten sonra yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Bitti Priya. Çok cesurdun," diye mırıldandı yumuşak bir sesle.

Kızın gözleri kamaşmıştı, bakışları Eviana'nın yüzünde gezinirken yüzü yaşlarla ıslanmıştı.

Eviana da aynısını yapıyordu. Turkuaz gözlerine, burnuna ve yanaklarına dağılmış çillerine, vahşi kızıl saçlarına bakıyordu.

Titrek bir nefes aldı, göğsü daha da sıkıştı. "Sen çok parlak ve güzel bir çiçeksin," diye mırıldandı Eviana, ellerini Priya'nın yüzünden çekerken.

Dünya biraz sarsıldı ve Lange omuzlarından tuttu. "Sakin ol, Bellana," dedi, kaşları endişeyle çatılarak. "Hadi şunları üzerinden çıkaralım."

Bileklerindeki bantları nazikçe çekti, özgür olmanın verdiği güçle dolup taşıtı. Odadaki birkaç saksı bitkisi, yaprakları uzamış bir şekilde ona doğru uzandı ve gülümsedi.

Ama bantları çıkarmak, Lange'nin düşündüğü gibi bir etki yaratmayacaktı. Gücü yenilenmeyecekti. Onu iyileştirmeyecek ya da güçlendirmeyecekti.

Eviana titreyen elini kaldırıp avucunu yukarı çevirdi ve ortasında bir fide belirdi. Priya, fidenin açılıp büyümesini hayretle izlerken nefesini tuttu. Filizlenip açılarak mükemmel, parlak pembe bir bellana çiçeği oluştu.

Priya uzanıp parmaklarının arasında çevirdi. Yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı ve Eviana buna hayran kaldı.

Ta ki göğsü daha da sıkışana ve başını Lange'nin kucağına koyup aşağı doğru çökene kadar.

"Eviana? Neyin var?" diye sordu Lange, gözleri Eviana'dan Priya'ya, sonra tekrar ona kayarak.

"Al onu," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Görmesine izin verme."

"Neyi gördün?"

Ama biri oradaydı, kızını güçlü kollara kaldırıyordu. Oda bulanıklaşırken gözlerini kırıştırdı ve Corbin'in ona bakarken yüz hatlarının kederle gerildiğini fark etti.

"Ona söyleme," diye fısıldadı Eviana. "Ona kim olduğumu söyleme."

"Ne? Neden?" diye sordu Lange, sesindeki paniği gizlemeye çalışarak ama başaramayarak.

"Bunu hatırlamasını istemiyorum," diye hırıltılı bir sesle söyledi, her nefesi daha da sertleşiyordu. Daha sığ. "Ama yemin etmiştin..."

"Eviana, dur," diye emretti Lange, yüzünü ellerinin arasına alıp üzerine eğilirken. "Dur. Bir Şifacı bulacağız. Cienna. Birini. Biz..."

"Ailenin bir parçası olacağına yemin etmiştin," diye çıkıştı Eviana. "Yalnız kalmayacağına yemin etmiştin."

"Eviana!"

Corbin oradaydı, ona doğru eğilmişti ve Eviana, Caris'in Priya'yı kollarında tuttuğunu, çiçeği usulca tartıştığını zar zor seçebiliyordu. Priya ise hiçbir şeyden habersizdi, Caris'in söylediklerini dikkatle dinliyordu. O bir anneydi. Anlıyordu.

"Sorun değil, kabus," dedi Corbin nazikçe, elini tutarak. "Onu yakaladık."

Eviana ona hafifçe gülümsedi. "Teşekkür ederim."

"Hayır," diye homurdandı Lange, inkâr edercesine başını sallayarak. "Hayır, yapmadın... Bizi onun için kıtanın dört bir yanına sürükledin ve şimdi... Hayır."

"İşlerin bu noktaya geleceğini her zaman biliyordu Lange," dedi Corbin, her zamanki gibi dikkatli bir sesle. "Bizi de bu yüzden yanında götürdü."

Anladı. Güzel. Bu iyiydi.

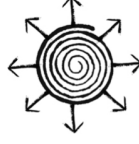
"Ağaçları tanıdığından emin ol," diye hırıltılı bir sesle konuştu.

Corbin başını salladı, boğazı duyguyla inip kalkıyordu. "Evet, kabus. Yapacağız."

Çünkü her zaman bir bedel vardı. Her iyiliğin bir bedeli vardı. Her aydınlığın bir karanlığı vardı. Her fedakarlığın bir ödülü vardı.

Ve onunki, kızının son nefesini verirken parlak ve güzel bir çiçeğe hayranlıkla bakmasını izlemektir. Efendisi için diz çökmüş bir Kaynak olarak değil, kızının asla kendisi gibi olmak zorunda kalmayacağını bilen bir anne olarak.

49

TESSA

"Anlamıyorum," dedi Axel, hepsi bir kez daha Penthouse'un oturma odasında otururken. Bu sefer sarsıcı bir yenilgi içinde değillerdi ama şok hâlâ oradaydı.

Valter ölmüştü ve bir daha asla onları tehdit edemeyecekti. Theon. Axel. Maddox. Caris. Hepsi ondan kurtulmuştu.

Ve Eviana da öyleydi, ama Tessa'nın amaçladığı şekilde değil.

Faven Sarayı'nda Eviana'yı ilk ziyaret ettiğinden beri, onu Arius Lord'undan kurtarmayı planlamıştı. Geçici bir güven oluşturmak için çalışmış, sonra Lange ve Corbin'in iyi insanlar olduklarına ve bunu daha da güçlendireceklerine güvenmişti. Bunu açıkça yapmışlardı ve Corbin'in, kanepede Lange'nin yanında kucağında uyuyan Priya'yı tutmasından daha belirgin bir şey yoktu.

Eliza önündeki masaya bir kadeh şarap ve bir tabak yemek koyarken Caris yumuşak bir sesle "Teşekkür ederim," dedi.

Xan, Eliza ve Razik, dönüşlerini beklemek için Yeraltı'na gelmişlerdi. Bree kontrol altında tutulup artık bir tehdit oluşturmaya bile, Axel, Kat ve Maddox'u rahat bırakmayacaktı.

"Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu Theon, olan biteni düşünürken sesi monotundu.

"Hayır," dedi Caris nazikçe. Bakışları Axel'a kaydı. "Ama karışıklığı giderebilirim."

"Lütfen," dedi Axel, elini yüzünden aşağı doğru silerek. "Binlerce yıl babamın Kaynağı'nın yok olmasına üzüleceğimi hiç düşünmezdim."

"Ona öyle deme. Adı Eviana'ydı," diye sertçe araya girdi Tessa.

Axel yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim, Tessa. Ben sadece..." Bakışlarını tekrar Caris'e çevirdi. "Kafam karışık demek bile yetersiz kalır."

"Bu akşam daha önce de söylediğim gibi, baban çok paranoyak bir adamdı. Rordan'ın ihanetinden sonra bu durum daha da büyüdü. Aşırı önlemler almaya başladı," dedi Caris.

"Cressida'nın hayatını seninkine bağlamak gibi," dedi Theon.

Caris, şarap kadehinin sapıyla oynayarak başını salladı. "Hiçbir şey ona yetmiyordu. Bir oğlu olmaması riskini alamazdı, bu yüzden Cressida ve ben birer çocuk taşıdık. Sonra, ne olur ne olmaz diye bir çocuğa daha ihtiyacı vardı." Bir an durakladı. "Kaynakları da farklı değildi. Eviana onun ikinci Kaynağıydı."

"Bunu biliyoruz," diye araya girdi Tessa. "Onu elde etti... Yani, daha dünyaya gelmeden onu seçti."

Caris dudaklarını ince bir çizgi haline getirdi. "Sirana Villaları'nı öğrendin."

Tessa sertçe başını salladı.

"Yanılmıyorsun," diye devam etti Caris. "Ama bir bağ yeterli değildi. Ondan daha fazlasını isteyecekti. Onunla daha fazla yemin ve pazarlık yapacaktı."

Theon başını hızla kaldırdı. "Onunla bir Yaşam Bağı vardı."

"Elbette hayır," diye soludu Axel, gözleri kocaman açılmış bir şekilde.

Caris başını salladı.

"Bu ne?" diye sordu Tessa, hepsinin arasında bakarak. "Bu ne anlama geliyor?"

"İki hayat arasındaki bağ," dedi Luka sertçe. "Biri ölürse, diğeri de ölür."

"Bunu tek taraflı olacak şekilde değıştirirdi. Eğer ölürse, ona hiçbir şey olmazdı ve kimseye söyleyemezdi," diye ekledi Theon. "Her şeyde yaptığı gibi onu da sır saklamaya zorlardı."

"Söyleyebilseydi bile bize söylemezdi," dedi Corbin, Priya'yı uyandırmamak için alçak ve yumuşak bir sesle. "Eviana birçok şeydi ama sonunda ne istediğini biliyordu. Bilseydik, başka bir yol bulmaya çalışırdık. Valter'in gitmesini istiyordu çünkü sonsuza dek kendisi için bir tehdit olacaktı. İster kendisi ister başkası olsun, bedelini umursamıyordu, yeter ki o tehdit ortadan kalksın."

"Onu suçlamıyorum," dedi Tessa, parmaklarını sandalyesinin kenarına dolayarak. "Bize imrenmemiz öğretilen bir hayat yaşadı ama aslında ne olduğunu biliyordu. Diyara bir çocuk getirmek zorunda kaldığında, en büyük tehdidin ortadan kalkmasını istiyordu. Sonuçta, bunun bir önemi var mı? Binlerce kötü adamdan biri yok olsun?"

"Bir şeyleri değıştirmek için çalışıyoruz, Tessa," dedi Theon.

Sahte bir gülümsemeyeyle ona baktı. "Yeterince hızlı olacak mı? Dünyadaki Priyalar için?" Axel'a baktı. "Hükümdar bir ailede doğma ayrıcalığına sahip olmayan Maddoxlar için mi?"

Axel, "Yaptığımız her şey, dünyanın onlar için farklı olmasını sağlamak," diye savundu. "Bir gecede olmayacak, ama bunun için savaşmayı asla bırakmayacağız."

Tessa sustu, şarap kadehine uzandı. Üzerinde gözlerin olduğunu bilerek uzun uzun içti. Duyguları... tarif edilemezdi. Onları anlayamıyor ya da onlarla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Üzüntüye rağmen keder gibi hissetmiyordu. Başarısızlık mı? Hayal kırıklığı mı? Yetersizlik mi? Bilmiyordu.

"Axel?"

Tessa bakışlarını merdivenlerin başındaki Kat'e çevirdi, Maddox da kollarındaydı.

Axel çoktan harekete geçmiş, merdivenleri ikişer ikişer çıkıyordu. Bebeği kucağına almadan önce yanağına bir öpücük kondurdu ve ardından Kat'in elini tuttu.

"Gel," dedi hüzünlü bir gülümsemeyle. "Seni tanıştırmak istediğim biri var."

Onu merdivenlerden aşağı indirdi, Caris'e yaklaştı ve Tessa bir yudum daha şarap içti.

"Kat, bu Caris. O..." Axel duraksadı, önce oğluna, sonra Caris'e baktı. "O benim annem. Bu da karım Katya."

Tessa, Kat'in Caris'in geçmişini bilip bilmediğini bilmiyordu. Axel'in ona her şeyi daha sonra anlatacağından emindi ama kadını selamlarken sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Bu kadar genç bir eş mi?" diye sordu Caris, ayağa kalkıp Kat'in ellerine uzanıp onları nazikçe sıkarken yüzünde nazik bir gülümsemeyle. "Sen bir hayal değil misin canım?" Kat başını eğdi, yanakları kızardı. Caris'in dikkati tekrar Axel'a döndü. "Ve bu da...?"

"Maddox," diye cevapladı, sesi duyguyla kalınlaşmıştı. "Torununuz."

Tessa şarap kadehini bitirirken Axel bebeği Caris'e uzattı ve aniden Theon oradaydı, parmak uçlarıyla koluna dokunuyordu. Bağa çok fazla şey yansıtıyordu ama bunu durduramıyordu.

"Peki Priya'ya ne yapacağız?" diye sordu Tessa, Lange ve Corbin'e bakarak.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Lange. "Ona aile olmayı vaat ettik. Bizimle kalacak."

"Emin misin? Eğer bunu yapmak istemiyorsan, başka bir düzenleme yapabiliriz."

"Bizimle kalıyor," diye yanıtladı Lange. "Eviana'ya yemin ettik, etmemiş olsak bile aynısını yapardık."

"Corbin mi?" diye sordu Tessa, erkeğe bakarak. "Buna razı mısın? Onu evlat edinmeye razı mısın?"

Corbin başını salladı ve uyuyan çocuğu biraz daha göğsüne çekti. "Evet, Tessa. Biz buna razıyız."

Tessa başını sallayarak ayağa kalktı. "Onun için ihtiyacın olan her şeyin olduğundan emin olacağız. Listeler yap. Biz hallederiz."

Onlar da ayağa kalkıp, kaldıkları daireye inmek için asansöre yöneldiler. Corbin, yanında durup, "Teşekkür ederim, Tessa," dedi.

"Anlaşmayı Eviana ile sen yaptın. Ben değil."

"Ama bizi ona gönderdin."

Ve sonra Xan, Razik ve Eliza da onları takip ederek gittiler. Diğerlerine bakmadan, "Ben yatmaya gidiyorum." dedi.

Dakikalar sonra, çarşıların arasında kayıyordu. Luka ve Theon bir ara uyanacaklardı. Caris'i daha fazla ziyaret etmek için kalmışlardı ve karanlıkta yatarken düşünebildiği tek şey, uğruna savaşıacak kimsesi olmayan Priyalar ve Maddoxlardı. Malikanelerde yalnız kalan Fae çocukları. Tek amaçları güç olan, karışık kan bağlarına sahip olanlar. Parçalanmış bir dünyaya çocuk getirmek zorunda kalanlar. Sevilen ama yine de Devram'ın içinde yüzdüğü kötülüğe maruz kalan, planlanmamış bebekler.

Unutulmuş çocuklar.

Acı çeken anneler.

Bilmeyen babalar.

İçini çekti, Theon'un annesini gördüğündeki yüz ifadesini hayal ederek yan döndü. Onu bağın altında hissedebiliyordu. Luka da öyle. Caris'e bayılıyorlardı. Bir annenin sahip olması gereken her şey, daha on yıl bile yaşamadan ellerinden alınmıştı. O zaman bile, bu travma onları manipüle etmek için kullanılıyordu.

Ve yarın kendi annesiyle yüzleşmek zorunda kalacaktı. Caris'e hayranlıkla bakıyor ve kaybedilen zamanın yasını tutuyorlardı. Ve o...

Tessa kapının açıldığını duydu. İkisi de değil. Sadece Luka.

Sırtı ona dönüktü ve odada dolaşırken onu fark etmedi. Birkaç dakika sonra yatak çöktü ve bir kol beline dolanarak

onu sıcak vücuduna doğru çekti.

"Konuşma zamanı geldi bebeğim," diye mırıldandı Luka, boynuna yumuşak bir öpücük kondururken. "Son bir saattir dönüp duruyordun."

"Babanı tekrar gördüğüne çok sevindin," diye fısıldadı, bir yandan da onu dinleyecek birinin olmasının verdiği rahatlamayla iç çekiyordu. Dürüst olmak gerekirse, böyle bir şey hissedeceğini hiç düşünmemiştir.

Luka birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra çekinerek şöyle dedi: "Ölmüştüm. Öldüğünü sanıyordum. Sonra hayatta olduğunu öğrendim ve onu tekrar bulduğumda... Evet, rahatlardım."

"Ve Theon annesini tekrar gördüğü için çok heyecanlı. Senin kadar rahatlamamış ama... benzer bir şey."

"Üçümüz de bu günün bu şekilde geçmesine çok şaşırdık. Caris bizim için çok değerliydi."

Başını sallayıp sustu. Luka'nın eli kalktı ve saçlarını geriye doğru düzeltti. "Devam et, Tessa," dedi nazikçe, konuşmaya devam etmesi için onu teşvik ederek. Bunu bilmek ona yabancıydı. Birinin onu dinlemesi ve söylediklerine dayanarak onu manipüle etmeye çalışmaması. Onu kendi çıkarları için nasıl kullanacaklarını anlamaya çalıştıkları için değil, önemseydiği için dinleyen biri.

Yine de tereddüt etti çünkü bunu yüksek sesle söylemek...

"Hepiniz bir babaya veya anneye kavuştuğunuz için çok minnettarsınız, ama sanırım ben kendi annemi görmek istemiyorum," diye fısıldadı.

"Bizim için kim olduklarından dolayı," dedi Luka. "Valter'in hâlâ hayatta olduğunu öğrenseydik hiçbirimiz böyle hissetmezdik. Cressida gitmiş olsaydı, pek az duygu olurdu."

"Ama anneni görmek istiyorsun? Xan sana hâlâ Anala Krallığı'nda yaşadığını söyledi."

"Evet, Tessa. Hâlâ annemi görmek istiyorum ama senin anneni görmek istememen anlaşılabilir. Bu konuda doğru bir his yok."

"Ama bir kez daha, başka seçeneğim yok."

"Öyle," dedi Luka kısaca. "Kendi rahatınız yerine diyarın iyiliğini seçiyorsunuz. Asil bir seçim. Yine de hisleriniz geçerli."

"Öyle mi?"

"Elbette öyle, Tessa." Yerinde kıpırdandı ve elini karnına koydu. "Duygularını değiştiremezsin ve onlar hakkında suçluluk duymamalısın. Ancak onları bir kenara itmeye veya onlarla tek başına yüzleşmeye çalışmak yerine, onlar hakkında konuşmalısın."

"Ama istemeliyim, değil mi? Onlarla tanışmak? Meraklı olmamalı mıyım? Endişeli? Bu ihtimal beni heyecanlandırmamalı mı?"

"Bunların hiçbirisi hakkında doğru hissetmenin bir yolu yok," dedi Luka nazikçe, karnındaki parmakları tişörtünün üzerinde gevşek daireler çizerek. "Merak ediyorum. Geçici bir umut." Duraksadı. "Öfke."

"Duygularımı okumayı bırak," diye mırıldandı.

Kıkırdadı. "Bu bir denge meselesi bebeğim. Sana yardım etmemize izin vermelisin."

Tekrar ona sokuldu. "Yarın orada olacaksın, değil mi? Geliyor musun?"

"Başka hiçbir yerde olmazdım. Beni görebileceğin bir yerde olacağım," diye cevapladı. Sessiz saniyeler Luka'nın "Xan'ı serbest bırakmaya gittiğimizde Eliza, Razik'e bir şey söyledi. O zaman anlamadım ama şimdi anlıyorum. Burada yardım ediyor olman, başka bir şey yapman gerektiği anlamına gelmiyor. Kimse senden başka bir şey beklemiyor ve bekliyor olsalar bile, sen burada yardım ediyor musun? Hepsi bu. Başka bir şey sunmuyor. Yarın buraya gelmesi, onu ne kadar tanımak istediğine hemen şimdi veya yarın karar vermen gerektiği anlamına gelmiyor. Tamam mı?" demesine kadar akıp geçti.

Tekrar başını salladı, sessiz kaldı ve bir kez daha uyumaya çalıştı. Theon bir süre sonra onlara katıldığında bile uyuyamadı ve onların da uyumadığını biliyordu.

"Bunun için aynalı bir kapıya ihtiyacımız olmadığından emin misin?" diye sordu Theon, hepsi Arius Evi'nin bahçelerinde toplanmışken.

Theon göreve odaklanmıştı ve çıplak ayak parmaklarının altındaki serin zemine odaklanmıştı. Yüzüne çarpan hafif esintiye. Fırtınalı gökyüzünü delmeye çalışan sıcaklık ışınlarına.

Bunu yapıyordu. Bunu biliyordu. Gökyüzü, iç karmaşasının bir yansımasıydı.

Luka ve Theon onun yanında alışılmadık derecede dikkatliydi. Telaşlanıp telaşlanıyorlardı. Bu sinir bozucuydu.

"Portal anahtarıyla değil," dedi Xan, Tessa'nın yüzüncü kez olduğundan emin olduğu bir şekilde.

Kendine, bunun başka bir şey teklif etmediğini hatırlattı. Akira'yı buraya diyara yardım etmesi için getiriyordu. Hepsi buydu. Annesinin beklentileri varsa bile, bunların bir önemi yoktu. Daha fazlasına dair hiçbir söz yoktu.

Başını kaldırıp, beklenmedik bir şekilde Razik'le göz göze geldi. Erkek, kollarını göğsünde kavuşturmuş, ağzını sımsıkı kapatmış, onu izliyordu. Ama aralarında tuhaf bir anlayış vardı. Xan'a Razik'in onu affedip affetmeyeceğini veya ne zaman affedeceğini bilmediğini kaç kez söylemişti? Zamanının yüzde doksanı pislik olan bu somurtkan ejderhayla ortak noktasının bu olmasından nefret ediyordu.

Parmakları kıvrıldı, nefesi düzensizleşirken kaos parmaklarının etrafında dolandı. Theon ve Luka başlarını ona doğru çevirdiler, ancak Razik sadece ona bakmakla yetindi.

Razik, Xan'ın ona olan ilgisini açıkça görmezden gelerek, "İlişkinin ne zaman ve nasıl ilerleyeceğini sen kontrol ediyorsun," dedi. "Bazı günler bir sohbeti idare edebilirsin. Bazı günler ise aynı odada olmak istemeyebilirsin. İkisi de sorun değil. Buradaki kontrol sende."

Tessa yavaşça başını salladı, en azından mücadele ettiği şeyi anlayan birini bulmanın verdiği rahatlamayla göğsünde bir şeyler kıpırdandı.

Xan boğazını temizledi. "Senin yolundan gidecek, Tessa. Davranışlarını açıklamak için bir fırsat isteyecek ama..."

"Ama onun mazeretlerini duymak zorunda değilsin," diye araya girdi Razik, yüz hatları sertleşerek. "Ve bu ona bir hizmettir. Hazır olmadan onları duymaya zorlanırsan, sağır kulaklara gidecektir."

Tessa tekrar başını salladı ve dudaklarını büzerek Xan'a döndü. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Temural onları değiştirdiği için, diğer portal anahtarlarına pek benzemiyorlar," dedi Xan, gözlerini Razik'ten ayırıp tekrar ona odaklanarak. "Taşları halkalardan çekip onarmak için gücünü kullanman gerekecek. Çok... zaman alacak ama bir kez bir araya geldiklerinde portal anahtarı gerisini halledecek. Taşıdığı kişi onu tanıyacaktır."

"Ya biri onu takip ederse?" diye araya girdi Razik.

"Bu mümkün mü?" diye sordu Tessa, gözleri endişeyle açılmıştı.

"Evet, ama pek olası değil. Akira, Temural'a gideceğini varsayacak. Kimsenin onu takip etmesine izin vermeyecek," diye yanıtladı Xan.

"Peki portal açıldığında yanında biri varsa?"

Xan bakışlarını sabit tuttu ve bu yeterli bir cevaptı. Bu bir riskti.

"Hepimiz burada olduğumuza göre, biri bizi takip ederse, biz hallederiz," diye araya girdi Theon.

"Yapabilir miyiz?" diye sordu Tessa. "Eğer bir tanrı ya da tanrıça onu takip ederse?"

"Buraya gelemezler, Tessa," dedi sakince.

"Çünkü dengeyi bozacak mı?" diye sordu ağır ağır. "Buradayım, değil mi?"

"O kadar kolay olsaydı Achaz'ın Devram'a çoktan geldiğini düşünmüyor musun?"

Bu geçerli bir noktaydı. Tüm vizyonları aynı şeyi doğruluyordu. Buraya gelemezdi. Onu içeri girmekten alıkoyan bir şey vardı.

"Tamam," dedi elini uzatarak. "Yüzükleri bana ver."

"Tessa, eğer zamana ihtiyacın varsa-" diye başladı Theon.

"Hayır. Şimdi," diye ısrar etti, nefes almaya hazırlanırken gücü giderek huzursuzlanıyordu.

"Bundan sonrasını Tristyn'in devralması gerekecek," dedi Xan. "Bu artık Cadı büyüü."

Cadı büyüü. Kan büyüü. İşaretler ve büyüler. Bunların onun için pek bir önemi yoktu. Artık bu işi bitirmeye hazırdı.

Tristyn yakındaki yere ters bir üçgen çizmişti bile ve ona yaklaşmasını işaret etti. "Her noktaya bir halka yerleştir," dedi, yüzü koyulaşmış bir konsantrasyonla.

"Bunu daha önce yaptın mı?" diye sordu yüzükleri takarken.

"Bir portal anahtarını tamir ettim mi? Hayır," diye yanıtladı Tristyn. "Nadirdirler ve var olanlar da gizlidir." Başını sallayarak Tris'in onu üçgenin merkezine götürmesine izin verdi. "Normalde büyüler olurdu ama bu değiştirilmiş ve kanına bağlı olduğu için, kanın ve kaosun yeterli olacağını düşünüyorum."

"Sence?" diye sordu inanmaz bir tavırla, adam ona küçük bir bıçak uzattığında.

Göz kırparak omuz silkti. "Gerekirse doğaçlama yaparız."

"Bu doğaçlama yapabileceğimiz bir şey gibi görünmüyor."

"Her şeyi değiştiriyorsun, vahşi öfke," dedi. "Bu noktada her şey doğaçlama."

"Doğru," diye mırıldandı, Tristyn üçgenden çıkarken kılıcı avucunda sürükleyerek. Avcıları çağırma korkusuyla kılıcın yere damlamasına izin veremezdi, bu yüzden kılıcın birikmesine ve kaosunun da onunla birleşmesine izin verdi. Sonra, tıpkı Xan'ın tasmaında yaptığı gibi, gücünün ipliklerini çekip halkalara gönderdi.

Gücünün bunu yapmasına izin vermek bir şekilde doğuştan gelen bir şeydi. Bir şeyi yeniden yaratmak. Her

şey Kaos'tan geliyordu, bu yüzden kaosunun yeni bir şey yaratmaya yönelmesi gayet mantıklıydı.

Halkalar göz hizasına kadar havaya yükseldi, her birinden ışık fışkırdı ve ortada buluştu. O ışık karanlığa büründü, mor ve altın çizgiler parıldarken çalkantılı bir oniks kütlesine dönüştü ve sonunda o şeyden bir güç dalgası yayıldı.

Tessa gözlerini kırptırdı, ışık azaldı. Etrafındaki herkes ayağa kalkıyordu. Tristyn, Theon'u tutarken Xan, Luka'nın omuzlarını tutuyordu.

"Şu anda yanına gidemezsin," diye hırladı Tristyn. "Bu iş bitene kadar gidemezsin."

"Yapamam," diye hırladı Theon, Tristyn'i üzerinden iterek, ama Razik oradaydı, tanrıya yardım ediyordu.

"Bunun daha önce yapıldığını gördüm," diye çıkıştı Razik. "İşlemi kesintiye uğratırsanız, istemediğiniz bir şeye yol açabilir. Bir portal anahtarını tamir eden son canlıyı gördüğümde, bu durumdan sağ çıkamamıştı."

Theon bunun üzerine sustu ve "Bana böyle bir olasılık hiç söylenmedi." dediğinde sesi ölüm gibiydi.

"O Cadı'dan daha güçlü," dedi Razik dişlerini sıkarak. "Ama hiçbir şeyi riske atmak istemediğini varsayıyorum."

Önündeki taş artık renklerin karışımıydı. Beyaz ve morun aktığı mermerimsi oniks. Sihri ona uzanıyor, kaos sarmalları sıkıca etrafına dolanıp onu kendine çekiyordu. Tessa uzanıp taşı parmaklarının arasına aldı. Avucunda nabız gibi atıyordu. Düşünmesi tuhaftı. Avucunun içindeki bu dünya dışı güç. Elini kapatıp yeterince sıkarsa, belki de... yok olabilirdi.

Ya da belki yeni bir şey yaratabiliriz. O gücü kullanabiliriz. Onu kendimize mal edebiliriz.

Tessa! Luka içinden homurdanırken aynı anda Theon, Hayır, Tessa! diye çıkıştı.

Yavaşça başını tekrar onlara çevirdi. Luka ve Theon onları durduramazdı. Kimse onları durduramazdı. Tanrılar değil. Kader Tanrıları değil. Zaten burası onlarını. O da onlarını—

"Hayır, değilsin," diye hırladı Theon, karanlığı Tristyn ve Razik'e çarpıp onları geri savurarak. Yerdeki ritüel işaretini veya parmaklarındaki gücü umursamadan ilerledi. Çenesini kavrayarak gözlerini kendisine çevirdi. "Ait olduğun tek kişiler ben ve Luka'yız. Tanrılara değil. Kader'e değil. Ve kesinlikle o lanet Kaos'a ait değilsin. Anlıyor musun?"

Sen kontrol ediyorsun. Tam tersi değil, diye ekledi Luka.

Sonra o anahtar parlamaya başladı ve ne düşündüğünün bir önemi yoktu. Parmaklarından fırlayıp tekrar havada asılı kaldığında.

"Kahretsin," diye küfretti Theon, onu yakalayıp geriye doğru sürüklerken.

"Bunu bölmenin bir şeyleri mahvedeceğini söylemiştim," diye homurdandı Razik, Tessa Theon'un tutuşuna karşı savaşıırken ve o güce geri dönmeye çalışırken.

Çünkü yanıliyordu. O Kaos'tu ve Kaos da onundu. Onu çağırıyordu. Onun bir parçasıydı. O—

Kapı anahtarı yere düştü. Hava, sanki şeffaf bir perde varmış gibi parıldadı ve sonra içinden bir kadın çıktı. Kendikiyle aynı altın sarısı, dağınık ve dalgalı saçları göbeğine kadar iniyordu. Kan kırmızısı dudaklar ve uhrevi bir zarafet. Kalçalarına kadar uzanan altın bir kemerle neredeyse hiçbir şeyi gizleyemeyecek kadar ince, fildişi rengi bir elbise. Altın yüzükler. Altın küpeler. Altın ve menekşe rengiyle dönen gri gözler.

"Seni daha önce de gördüm," diye fısıldadı Tessa, Theon hala onu tutuyordu.

Kadın dönüp bakışlarıyla buluştu ve Tessa oradaki çılgınlığı görebildi. Kırgın ve öfkeli.

"Tekrar ayağa kalktın," dedi, aurasında enerji çıtırdarken, altın ve mor çizgiler gökyüzünü aydınlatıyordu. Gözleri Theon'a kaydı. "Ve senin olanı aldın."

Tessa'ya doğru bir adım attı ve Theon, karanlığını ortaya çıkararak Tessa'yı geri çekti.

"Yapma!" diye bağırdı Xan, ama yeterince hızlı değildi.

Kadının yüzünde çılgınca bir sırıtış belirdi, elindeki ışık Theon'un karanlığına tutunup onu kendine doğru çekti.

"Ne oluyor?" diye homurdandı Luka, ileri doğru yürüyüp kendi büyüünü çağırarak.

Dişi başını geriye atıp güldü, diğer elini de kaldırıp gücünü onunkine bıraktı. Luka, ışık aniden çekildiğinde sendeledi ve Tessa'nın görmesi gereken tek şey buydu.

"Yaklaşın yavrularım," diye şarkı söyledi dişi, bir adım daha atıp elini uzatarak. "Tadına bakayım."

Tessa ilerlerken, ışık ve karanlık ona çarpıp sırtını, sırtını, sırtını ittiğinde homurdandı. "İnsanlar benim olana dokunduğunda inanılmaz derecede vahşileşiyorum," diye hırladı Tessa, damarlarında öfkeyle dolaşarak.

"Hayır! Dur!" diye araya girdi Xan, Tessa ile kadının arasına girerek. "Akira, dur. Onlara zarar vermeyiz. İşte."

Erkeğin siyah alevleri belirdi, kollarından yukarı, köprücük kemiği boyunca kaydı. Altın rengi saçlarına doğru kıvrıldı.

"Nefes al ve iç," diye ikna etti Xan. "Sonra bak."

Gözleri kapandı, güç fırtınası Xan'ın kara alevlerinin etrafında döndü ve derin bir nefes aldı. Gözlerini açtığı anda, tıpkı Auryon'un küllerle dönmesi gibi, gri derinliklerinde altın rengi bir girdap oluşmuştu.

"Xan mı?" diye fısıldadı.

"İşte buradasın," dedi gülümseyerek. "Kontrol altında mısın?"

"Şimdilik," diye onayladı ve adam onu kucakladı. "Nerede? Temural nerede?"

"Burada değil," diye mırıldandı Xan, onu hâlâ sıkıca tutarak. "Ama tanışman gereken başka biri var."

Geri çekildi, eli sırtının ortasına düştü. Tessa, Akira'nın gözleri ona dikildiğinde fal taşı gibi açılırken, Theon ve Luka'nın arkasında olduğunu hissedebiliyordu. Tessa'nın elleri hâlâ havadaydı, parmaklarının ucunda kaos vardı. Gözlerinde bir girdap gibi döndüğünü hissedebiliyordu, Akira'nınkinin bir yansıması olduklarını, sadece farklı renkte olduklarını biliyordu.

"Tessalyn," diye fısıldadı Akira.

Ona doğru bir adım atmak için hareket etti ama Tessa, "Tessa. Benim adım bu." dediğinde durdu.

Akira başını salladı, parmakları iki yanında esnerken bir yandan diğer yana kaydı. "Burada çok fazla güç var," diye mırıldandı, sanki bir şeyi kontrol altına almaya çalışıyormuş gibi boynunu bir yandan diğer yana uzatarak. "Çok fazla. Burada çok fazla güç var." Aniden döndü, tişörtüne uzandığında Xan bileklerini yakaladı. "Onları incittim mi? Denemeye çalış-"

"Seni durdurdu," diye teselli etti, ejderha ateşinin daha fazlası kollarında gezinirken. Kaşları çatıldı. "Seni ne kadar süredir aç bırakıyor?"

"Çok uzun zaman oldu," diye mırıldandı. "Bana kızgın."

"Kim? Anala mı?"

Başını salladı, altın rengi saçları dalgalanıyordu. "Tessa. Öfkesini hissedebiliyorum."

Xan'ın gözleri ona kaydı ve Tessa ifadesiz bir şekilde ona baktı. Burada neler olup bittiğinden tam olarak emin değildi.

"Takip edildin mi?" diye sordu Tessa sertçe. Xan kaşlarını çattı ama umursamadı. "Biri seni portaldan takip mi etti?"

"Onları görmüş olurduk, Tessa," diye cevapladı Xan.

"Bunu bilmiyorsun," diye savundu. "Hayaletler sızabilir ve tanrıların isterlerse görünmez olamayacağını söyleyemezsin."

"O bilge," diye mırıldandı Akira. Tessa, derin bir nefes alarak omuzlarının yükseldiğini izledi ve ardından tekrar ona döndü. "Beni kimse takip etmedi, Tessa."

"Neredeydin?"

"Gidecek hiçbir yeri olmadan kendi dünyasına kapanmış."

"Bunca zaman mı?" diye sordu Tessa.

"On yıllardır."

"Ben orada mı doğdum?"

"HAYIR."

Tessa başını salladı, parmaklarını avuçlarının içine alıp volta atmaya başladı.

Ta ki Luka onu kendine çekene ve Theon avucunu saçlarından aşağı kaydırana kadar.

Akira'nın gözleri ilgiyle kısıldı. "Kim bunlar?"

Ama Tessa, ruhundaki gücün çarpıklığını ve çelişkili duygularını yansıttığını fark edince cevap vermedi.

"Onlar onun dengesi, Akira," dedi Xan yumuşak bir sesle. "İki?"

Xan gülümsedi. "O, Vahşi ve Öfke'nin kızı. Dengesini sağlamak için ikisine ihtiyacı var. Kader bunu sağladı."

"Kader Tanrıları bok yaptı," diye çıkıştı Tessa, erkekleri üzerinden atarak. Onların etkisinden kurtulunca kendini daha kararlı hissetti.

Akira mırıldandı. "Hangileriyle tanıştın?"

"Ne?"

"Hangi Kaderler? Bazıları diğerlerinden daha hoş," diye açıkladı Akira.

"Ben... Kader Tanrıçalarıyla tanıştın mı?"

"Sen yapmadın mı?"

"Bu konuşma dönüp dolaşıp aynı yere geliyor," diye homurdandı Theon ve Tessa omzunun üzerinden ona kuru bir bakış attı.

Bir şeyler hissetmesi lazım, değil mi? Bir tür ailevi bağ mı? Bir tür... bir şey.

"Ne oluyor?" diye bağırdı Luka, Akira aniden bir adım öne atıldığında. Tessa bir kez daha kendini geriye doğru sürüklenirken buldu.

"Hikayeleri sever misin?" diye sordu Akira, ellerini çenesinin altına koymuş, yüzü umutla dolu bir şekilde Tessa'nın bakışlarına karşılık veriyordu.

"Tanrılar adına, ciddi olamazsın," diye mırıldandı Theon kendi kendine.

"Hikayeleri severim," diye cevapladı Tessa.

"Ben de. Ben de," diye mırıldandı Akira, volta atmaya başlayarak. Küçük adımlarla, ileri geri, Xan'ın yanından ayrılmadan. "Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve bitişler."

"Aydınlık ve karanlık," diye ekledi Tessa.

"Ateş ve gölgeler," dedi Akira heyecanla.

"Gökyüzü, denizler, alemler," diye yankıladı Tessa.

"Evet," dedi Akira, volta atmaya devam ederken başını sallayarak. Her adımda enerji kıvılcımları yankılanıyordu. "Başlangıçlar ve Bitişler bir zamanlar arkadaştı, yıldızlardaki dengeyi korumak zorundaydılar. Ortak bir amaç ve güvenilir bir bağ. Ta ki biri daha fazlasını isteyene kadar. Bitişleri kendisine katılmaya ikna etti ve Anlaşmalar yapıldı, ta ki Bitişler yeni gerçeklikler yaratmak için örülmüş gerçekleri ve yalanları ortaya çıkarana kadar. Başlangıçlardan vazgeçti ve Düşleri de beraberinde götürdü."

"Arius ve Serafina," dedi Tessa yumuşak bir sesle.

"Güzel," dedi Akira başını sallayarak. Tessa'nın anlamasına sevinmiş gibiydi. "Başlangıç öfkeliydi. İntikam almak için başkalarını aradı, varlıklar ve ordular yarattı ama daha fazlasını istiyordu. Her zaman daha fazlasını. Kendisine bir çocuk verecek birini buldu ama çocuk da yeterli değildi. Kendisine ait olmayan bir şeyi çaldı ve onu elinde tutmaya zorladı. Bu onu yozlaştırdı. Yeni bir şeye dönüştürdü. Kontrol edilemeyen bir öfke yarattı ama o denedi. Kontrol etmeye çalıştı ama asla yeterli olmadı."

Sözleri acıyla örtülüydü, Akira'nın adımları her seferinde daha da hızlanıyordu.

"Onu memnun etmeye çalıştı. Onun istediği gibi olmaya çalıştı. Gittikçe daha fazlasını aldı, tutmaya ve tutmaya zorladı. Aldı ve tuttu. Aldı ve tuttu," diye devam etti.

"Bu hiç mantıklı değil," diye mırıldandı Luka.

"Hikayeyi bölme," diye çıkıştılar Tessa ve Akira aynı anda.

Ama Tessa için her şey çok mantıklıydı. Her kelimesini anlıyordu.

"Her seferinde, sahip olmaması gereken şeylere biraz daha fazla sapıyordu. Bu onu tüketiyordu. Onu memnun etmek için can atıyordu, bu yüzden onu tatmin edecek bir şey aramaya koyuldu. Yıldızların arasında saklıydılar. Rüyaların ve Ölümün Sırları."

"Saylah ve Temural," dedi Razik sessizce ve Akira ona doğru döndü.

"Evet! Evet! Vahşi ve Gölgeleler." Daire çizerek döndü, tekrar yürümeye başladı. Etrafında dönen enerji havada titreşiyor, şimşekler çakıyor ve gök gürültüsü uzaklardan duyuluyordu. "Onu ben buldum. Ya da o beni buldu. İz Sürücüleri buldu. Beni buldu ve dünya daha sessizdi," diye mırıldandı. Bir an duraksadı, parmakları iki yanında yumruk olmuştu. Bir sonraki konuştuğunda sesi sertti. "Ve sonra Başlangıçlar beni ondan aldı." Bakışları aniden Tessa'ya döndü. "Ama senden önce değil. Kaçınılmaz ve kontrol edilemez bir şeyden yaratıldı. Sana sahip olamazdı. Asla sana sahip olamazdı." Sesi çatladı, gözlerinde yaşlar birikti. "Asla sana. Bu yüzden seni uzaklaştırdı ve deliliğe düştü. Onu ve seni kaybetmenin tek yolu buydu. Bunun onu tüketmesine izin verdi. Tekrar ayağa kalkacak kadar güçlü değildi, bu yüzden yeni bir şey yaratmasına izin verdi. İntikam ve öfkeden doğan bir şey."

"Bir Öfke," dedi Tessa nefes nefese.

Akira başını salladı, gözleri kapandı ve Xan ona bir ejderha ateşi daha gönderdi.

"Anlıyor musun Tessa?" diye sordu Xan nazikçe.

Ve anladı. Her şeyi anlıyordu çünkü aynısını yaşamıştı. Asla yeterli değildi. Kendini kanıtlamaya çalışıyordu. Daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Al ve sakla, sakla ve al.

"Tessa?" diye sordu Theon yumuşak bir sesle, yüzünü avuçlarının arasına alıp ona doğru dönerek. "İyi misin?"

Ağlamaya başladığının farkında değildi. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Tessa annesine döndü, yumuşak bir sesle sordu: "Neden beni Temural'a göndermedin? Neden buraya?"

"Kaçaktı," diye cevapladı, gözleri biraz daha berraklaşmıştı. "Achaz, Ölüm ve Düşler'in tüm çocukları gibi onu da avladı. Seni elde edemezdi. Seni asla," diye ısrar etti. "Bu yüzden gelemeyeceği tek yeri seçtik. Temural daha

sonra öğrenecekti ama ben başkalarını gönderdim. Xan. Nylah. Roan."

"Ve onu nasıl içeri sokacağını anlayınca Auryon'u gönderdi," diye ekledi Xan. "Asla yalnız kalmaman gerekiyordu."

"Yalnız mıydın?" diye sordu Akira, gözleri yaşlarla dolup taşarak.

Tessa başını salladı, boğazını tıkayan duygudan konuşamıyordu.

"Bunu asla istemezdim," diye fısıldadı. "Yalnızlık acıdır. Arada kalan zaman çok fazla kabusla doludur. Fısıltılar insanı delirtir."

"Evet," dedi Tessa, sonunda birisi anladığı için yüzünden daha fazla yaş süzülüyordu.

"Ben..." Akira tereddüt etti, parmakları elbisesinin kumaşına dolandı. Gözleri, Tessa'nın arkasında yükselen erkeklere kaydı. "Sana sarılmak istiyorum ama yapamıyorum. Büyüm burada çok fazla ve sen hâlâ öfkелisin. Onu yutmaya çalışacak."

"Tamam," diye fısıldadı Tessa, kollarını kendine dolayarak.

"Ama daha fazla konuşmak istiyorum. Hazır olduğunda," diye ekledi Akira.

Tessa başını salladı ve Theon hafifçe boğazını temizledi. "Aslında burada olmanızın bir sebebi var. Kızınız dışında."

"Sen kimsin?" diye sordu Akira, gözlerini kısarak. "Ölüm'den çok uzaktasın, taşıdığın gücü taşıyamıyorsun."

"Bu başka bir zaman anlatılacak bir hikaye," dedi Theon ve Tessa, hikayeyi anlatmaktan kaçınırken kıkırdadı. "Ama bize, gücün bir varlıktan diğerine aktarılmasını kolaylaştırabileceğin söylendi. Ya da en azından Tessa'ya nasıl yapılacağını öğretebilirsin."

"Belki," diye onayladı, hâlâ ona bakıyordu. Bakışları sola kaydı. "Kim olduğunu biliyorum. Seni en son gördüğümde neredeyse yürüyordun. Sen onun musun?"

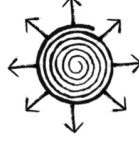
"Benim," diye cevapladı Luka.

Akira, arkadaşlarının geri kalanı hakkında soru sormadan önce, Tessa'nın geriye sendelemesine neden olan bir alev patlaması yaşandı. Sihirli mesajlara asla alışamazdı. Theon, sinirle homurdanarak ateşe uzandı ve bir parça kağıt çıkardı. Kaşları şaşkınlıkla kalkarak kağıdı gözleriyle taradı.

"Nedir bu?" diye sordu Luka, kağıdı elinden alarak.

Theon, Tessa'ya döndü. "Anala Krallığı'na davet edildik. Sabah bize eşlik edilecek."

50

AXEL

"Teşekkürler, kediciik," diye mırıldandı Axel, alevlerinin etrafında dans ettiğini hissederek.

Anala Krallığı'nın başkenti İdalia soğuktu. Bunu elbette biliyordu. Coğrafya derslerinin bir parçasıydı ve İdalia, Sulien Ormanı'nın hemen eteklerinde yer alıyordu. Diyarın en kuzey ucunda hava her zaman soğuktu ve anladığı kadarıyla ormanda yaz aylarında bile sık sık kar olurdu. En azından ormanın güney kesiminde, yıl boyu süren kar yağışı İdalia'yı o kadar etkilemiyor gibiydi.

Elbette, bunların hiçbiri Anala Krallığı için pek önemli değildi. Nüfuslarının önemli bir kısmı ateş büyüsüne sahipken, en azından. Anala Mirası dışında, başka krallıkların ateş perisi olmasına asla izin vermezlerdi. Katya nadir istisnalardan biriydi ve hâlâ onun Falein Malikanesi'ne nasıl geldiğini merak ediyordu.

Portal istasyonundan geçerek gün ışığına çıkmışlardı ve Axel güneşten korunmak için hemen ceketinin kapüşonunu başına geçirmişti. Eldivenleri yerinde ve tamamen örtülüydü, serin hava yeni doğasını yeterince iyi gizlemesine yardımcı oluyordu.

Portal istasyonu su kenarındaydı ve Axel, iki krallık arasındaki su kütlesinin üzerinden Ozul Dağları'nın belli belirsiz silüetini görebiliyordu. Gerçekten muhteşemdi. Dağlar Arius Krallığı tarafında su kenarına kadar uzandığından, orada yaşayan kimse yoktu. Casusluk için

birini gönderseler bile, portal istasyonundan krallığa giren birinin göreceğiyle aynı şeyi göreceklerdi. Axel krallığa daha önce yalnızca bir kez gitmişti ve bu, tüm mirasçıların başkentleri ve Peri Malikanelerini gezme geleneğinden kaynaklanıyordu. Bunun dışında, Leydi Kyra nadiren giriş izni verirdi.

Kat, Maddox'u göğsüne bastırarak onu yeterince sıcak tuttu. Birkaç günlüğüne İdalia'da kalacaklardı, bu da onu yanlarında getirmeleri gerektiği anlamına geliyordu. İkisinin de Anala Krallığı'na girme fırsatını kaçırmaması mümkün değildi.

Tessa, kürk astarlı ceketini daha sıkı sararak önlerinden yürüdü ve Luka, muhtemelen Kat'in Axel'e yaptığı gibi, ejderha sıcaklığından biraz vererek onun yanına çekildi. Theon diğer tarafındaydı, arkadaşlarının geri kalanı ise Axel ve Kat'in arkasındaydı.

Portal istasyonundan birkaç blok öteye, İdalia'nın kalbine doğru götürüldüler ve üç katlı tuğla bir binaya ulaştılar. Altın bir kubbeye kaplıydı ve güneş binadan yansıyor. Ön basamakları tırmanıp, zemininde güneş ve ateş mozaikleri bulunan zarif bir lobiye girdiler. Bir an sonra, topuk sesleri yankılanarak Leydi Kyra, kızı ve Kaynaklarıyla birlikte karşılarında belirdi.

Kat, diz çökme içgüdülerine karşı koyarak gergin bir şekilde yanına yaklaştı. Tessa, yanlarındaki hiçbir Peri'nin bunu yapmaması gerektiğini açıkça belirtmişti. Eğer bu değişikliği destekliyorlarsa ve Peri'nin eşit olarak görülmesini istiyorlarsa, kimsenin kimseye boyun eğmemesi gerektiğini söylemişti. Peri gergindi ama hiçbiri kendi Leydi'sine karşı gelmedi.

Leydi Kyra'nın parlak kehribar gözleri onları süzdü, başını hafifçe eğerken dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Leydi Tessa," diye selamladı başını kaldırıp bakışlarını yakaladı. "İdalia'ya hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim," dedi Tessa gergin bir şekilde. Hâlâ her şeyin bir tuzak olduğunu düşünmeye şartlanmıştı ve Axel

onu suçlayamazdı.

Leydi Kyra, dikkatini kardeşine çevirirken olası hakareti ya fark etmedi ya da dikkat çekmek istemedi. "Theon," diye selamladı öne doğru bir adım atarak. "Yanınızda epey misafir ağırlamışsınız."

"Davetin için teşekkür ederim Kyra," dedi. "Çok nadir rastlanan bir durum."

"İnan ki mecburiyetten," diye cevapladı, yüz hatları biraz daha sertleşerek. "Hafif bir öğle yemeği hazırladık. Gel, ye. Meseleleri konuşabiliriz, sonra tekrar görüşmeden önce seni odana götürebiliriz."

Hepsi onu, ortasında uzun bir masa bulunan geniş bir alana kadar takip etti. Servis yerine, bir duvar açık büfe tarzında çeşitli yemeklerle donatılmıştı. Herkes tabaklarını doldurduktan sonra, Kat yemek yemeye yerleşirken Axel, Maddox'u kucağına aldı.

Leydi Kyra masanın başında oturmuş herkesi gözlemlerken, "Artık hepimiz yemek yediğimize göre, belki biraz tanışabiliriz?" dedi.

"Elbette," dedi Theon, Tessa'ya bakarak. Tessa başını salladı. Arius'un Leydisi olabilirdi ama Theon'un krallığın kamusal yüzü olmasına izin veriyordu. Gerektiğinde müdahale etmediği söylenemezdi ama Theon'un kendisinden çok daha uzun süredir siyaset oynadığını anlayacak kadar zekiydi.

"Luka'yı tanıyorsun," diye söze başladı Theon.

"Elbette," dedi Kyra. Kaşlarını çatarak ekledi, "Leydi Tessa'nın diğer kocası."

Theon sırtıttı. "Doğru." Başka bir şey söylemeden masanın karşısına işaret etti. "Ve Axel'ı tanıyorsun. Bu karısı Kat ve oğulları Maddox. Birlikte Yeraltı Konseyi'nde yer alıyorlar."

"Kayıp ateş perisi," dedi Kyra başını sallayarak. "Oğlun için tebrikler."

"Teşekkür ederim, Leydim," dedi Kat yumuşak bir sesle, Axel'a bakarak ve Kat'in Falein Malikanesi'nde nasıl

büyüdüğünü hemen orada sormamak için elinden geleni yaptı.

"Ateş ve gölgelerin çocuğu kesinlikle..." diye geçiştirdi Kyra.

"Hoş geldin," diye araya girdi Tessa, çatalını ağzına götürmüş halde. "Krallığımıza ve diyarımıza hoş geldin."

Kyra anlayışla başını salladı, bakışları bir an daha bebeğin üzerinde durdu ve sonra yoluna devam etti.

"Xan Mors," dedi Theon. "Luka'nın babası, kardeşi Razik Greybane ve Razik'in eşi Eliza."

Kyra sandalyesine yaslandı, çenesini yumruğuna dayadı. "Sen Devramlı değilsin."

Razik ve Eliza birbirlerine baktılar, ama "Hayır, değiller." diyen Theon oldu.

Kyra hâlâ Eliza'ya bakıyordu ve bu, Razik'in ona daha da yaklaşmasına yetti. Ancak Eliza, Leydi'nin bakışlarını kaçırmamıştı.

"Başka sorunuz var mı?" diye sordu Eliza, sesinde hafif bir tedirginlikle.

"Aslında birkaç tane," diye yanıtladı Kyra. "Ama onları başka bir zamana saklayacağım. Ancak Xan Mors..." Odağını ejderhaya çevirdi. "Burada uzun süredir ayrı olduğun biri var."

"Var," diye onayladı Xan. "En kısa sürede ona götürölmek istiyorum."

Kyra başını salladı. "Ayarlanabilir." Theon masadaki bir sonraki kişiye geçmeden önce Kyra, "Caris Emersyn. Tanıtılmaya ihtiyacım yok. Seni tekrar görmek güzel," dedi.

"Dur, Caris'i tanıyor musun?" diye araya girdi Axel.

"Pekâlâ," diye yanıtladı Kyra. "Kardeşi bir zamanlar Lord'du. Aziz Orcas soyu krallığı ele geçirmeden önce birkaç konu üzerinde yakın bir şekilde çalışıyorduk. Açıkçası, bu ilişkiler yakın zamana kadar devam edemedi."

"Seni görmek güzel Kyra," dedi Caris nazik bir gülümsemeye. "Senin arkadaşlığını özledim."

Axel, biraz şok olmuş bir şekilde sandalyesine yaslandı. Hayatı boyunca Arius Krallığı'nın diğerleri tarafından dışlandığı söylenmişti. Aksini duymak... Eh, tüm krallıkların kendi anlatılarına uydurmak için tarihi nasıl çarpıttığını düşünürsek, pek de şaşırtıcı değildi. Anala Krallığı da tüm bunlarda masum değildi. Bir şeyleri değiştirmeye çalıştıklarını iddia etseler bile, sonunda yine de kayıtsızdılar.

"Sana gelince Corbin, tekrar hoş geldin," dedi Kyra. "Bu kadar çok sır sakladığın için teşekkür ederim."

Başını eğerek gülümsedi. "Elbette, Leydim. Yine de sizin de sır sakladığınızı keşfettim."

Başını salladı, yüzü biraz düştü. "Mecburiyetten, ama gurur duyduğum bir şey değil." Corbin'in dudakları ince bir çizgi haline geldi. "Yanında kim var?"

"Lange Castellon," diye cevapladı, iki sandalye ötedeki erkeğe başıyla işaret ederek. "Ve Priya Perin," diye ekledi. Çocuk, iki erkeğin arasında oturduğu sandalyesinde geriye doğru büzüldü.

"Tanıştığımıza çok sevindim Priya," dedi Kyra. "Yeterince yiyeceğin var mı?"

Başını salladı, turkuaz gözleri bu kadar küçük bir çocuk için sertti. Axel da buna şaşırdığını söyleyemezdi. Az önce yaşadıklarından sonra güvenmemesinde haklıydı ama sözlerine sadık kalarak Corbin ve Lange onu bir an bile geride bırakmamışlardı. İçlerinden biri her zaman yanındaydı. Axel, tıpkı Eviana'nın güvenini kazandıkları gibi, onun da güvenini kazanacaklarından hiç şüphe duymuyordu.

"Ve Xan'ın yanında Akira var," diye bitirdi Theon. "Tessa'nın annesi."

"Sen de Devram'dan değilsin," diye düşündü Kyra.

"Ben olmaması gereken bir şeyden geliyorum," dedi Akira yemeğine uzanırken.

Leydi Kyra çatalını alıp "Pekala, tanışma faslını atlattığımıza göre, hadi yemek yiyelim. Konaklamanız için odalarınız gösterildikten sonra, sizi krallığımızın ilginizi

ekeceğini umduğum bölgelerine gtrecekiz." diye bağırana kadar hava tuhaf bir sessizlikle doldu.

Yemeklerine daldılar, aralarında küçük bir sohbet geçti ve yemeğin yaklaşık yarısına geldiklerinde Tessa, Anala Hanım'a dönüp, "Size bir soru sorabilir miyim?" dedi.

Kyra gülümsedi, atal bıçak takımını bırakıp parmaklarını sildi. "Elbette, Leydim."

Bütün gevezelikler bitmişti ve Tessa şarap kadehini aldı. "Neden bütün ateş perileri Anala Krallığı'nda kalıyor?" Kat'e baktı. "Ya da çoğu."

Kyra mırıldandı. "Evet, çok az istisna var. O da onlardan biriydi, ama benim seçimim değildi. Sen sınırlarımızdan çıkana kadar bunu öğrenemedim Katya."

"Falein Malikanesi'ni umursamadım," dedi. Sonra ekledi: "oğunlukla."

Axel kendi kendine, "nemli değil, kıımın kenarı," diye düşündü ve bir ses çıkarmış olmalı ki Kat uzanıp elini uyluğuna koydu ve hafifçe sıktı. Burada büyümüş olsaydı, hiçbir öğrenciye hizmet etmek zorunda kalmayacağından oldukça emindi.

Kyra boğazını temizledi, bakışları Axel'dan uzaklaştı. "Devram yaratıldığından beri, ateş perilerinin Anala Krallığı'na hizmet edeceği konusunda anlaşmalar yapıldı. Anala, Mirasını buraya getirmeyi kabul etmeden önce bunu bizzat talep etti."

"Ama neden?" diye üsteledi Tessa. "Diğerlerinden hiçbiri böyle taleplerde bulunmadı. Silas. Sefarina. Anahita."

"Hiçbiri Birinci değildi," dedi Kyra. "Böyle taleplerde bulunabilecek durumda değillerdi."

"Pozisyonda değil misin? Onlar tanrı."

"Evet, ama onlar Küçükler. Devram'daki her şey, bir şekilde başka dünyaları yansıtır."

"Kaynak İşaretleri gibi mi?" diye sordu Tessa fazlasıyla tatlı bir şekilde. Theon ve Luka da bunu fark etti, ikisi de Tessa'nın ses tonu karşısında kaskatı kesildiler.

Kyra, konuşma ilerledikçe giderek daha fazla rahatsız görünüyordu ve Axel oldukça etkilenmişti. Odadaki en güçlü kişi olmak istemeyen Tessa, durumu diğerlerinden çok daha zarif bir şekilde idare ediyordu.

"Evet," diye onayladı Kyra. "Kaynak İşaretleri gibi."

"Bu başka bir şeyi yansıtıyor."

Kyra sandalyesinde kıpırdandı. "Dünyâda yozlaşma olduğunu inkâr etmeyeceğim, Leydi Tessa."

"Buna ortak olduğunuzu inkâr mı ediyorsunuz? İktidar koltuğunuzu korumak için buna katıldığınızı mı inkâr mı ediyorsunuz? Anala'nın koruma ihtiyacı hissettiği Fae'yi hâlâ ayaklarınızın dibinde hizmet etmeye zorlamayı mı?" diye üsteledi Tessa, gözlerinde şimşekler çakarak. Bakışları Kyra'nın Kaynağı'na, sonra da Gatlan'a kaydı. "Fae'leri böyle İşaretlere katlanmaya zorlamayı mı?"

"Burada onlara bizden aşağı muamele etmiyoruz," diye denedi Kyra, çenesini kaldırarak.

"Bunu kendi sınırlarının dışında yapman önemli değil. Sadece daha değerli gördüklerine öncelik veriyorsun," diye sertçe tükürdü Tessa.

"Tessa," diye mırıldandı Theon, elini tutmak için uzanırken.

"Hayır Theon," dedi Kyra elini kaldırarak. "Müttefik olacaksak, özgürce konuşabilmemiz gerekiyor."

"İkiz alevleri biliyor musun?" diye sordu Tessa, tırnağıyla şarap kadehine vurarak. "Kaynak İşaretleri'ne dahil olduklarını biliyor musun?"

Kyra boğazını temizledi. "Evet, biliyordum. Bu, ben yerime oturmadan çok önce oluyordu."

"Ve bu konuda hiçbir şey yapmayı düşünmedin mi?"

"Hepimiz hatalar yaptık. Hepimizin pişmanlıkları var. Sanırım bunu son aylarda çok iyi öğrendin," diye yanıtladı Kyra. Tessa'nın gözleri kısıldı ama devam etti. "Yüzyıllardır işlerin yapılış biçimini değiştirmek kolay bir iş değil Leydim, özellikle de iktidardakilerin çoğunluğu değişim istemiyorsa. Şiddetle karşı çıkıyorlarsa. Bunun yerine, daha küçük

değişiklikler yaparak başarılmalı. Onların daha büyük bir şeye dönüşmesine izin vererek. Tekrar tekrar, sonunda bir fark yaratılıyormuş gibi hissetmeseniz bile.

"Hediyeyi alan kişi dışında kimsenin bilmeyeceği bir şey fark yaratmaktır. Mümkün olduğunca çok kişiyi güvende tutmak ve kaybettiklerinizin yasını tutmaktır. Kaçmayı başaranları kucaklamak ve onlara sığınak sağlamaktır. En ufak bir sempati gösterenleri izlemek ve gözlemlemektir, çünkü belki, sadece belki, davaya katılabilirler. Hayatınız boyunca asla meyvesini göremeyeceğiniz bir şey için durmaksızın çalışmaktır."

Devam ederken sesi titredi. "Her şey kaybolmuş gibi hissettiğinde, bu dünyanın kurtuluşu ya da yıkımı olabilecek birini seçen genç bir varisin, her zaman olması gereken kişi olmasına izin vereceğini ummak. Onu ne kadar kırsa, kullansa ve hak etmese de, bu dünyayı da seçeceğini ummak. Anlamsız görünse bile, umut etmektir çünkü umut görünmeyi görür. Mümkün olanı. Karanlıkta saklanana, umut ışığa sürükler. Bir kişi daha iyisini hayal etmeye cesaret ettiği sürece umut asla gerçekten kaybolmaz."

Axel, Anala Hanım'a bakıyordu. Herkes bakıyordu. Oda sessizliğe ve durgunluğa bürünmüştü. Havada saygılı bir ifade vardı.

"Bir zamanlar umudun anlamsız olduğunu düşünürdüm," dedi Tessa yumuşak bir sesle.

"Fikrini ne değiştirdi?" diye sordu Kyra.

"Bir arkadaşım bana müzik verdi," diye cevapladı, gözleri Axel'ı buldu. "Dünyam yıkılırken, başka hiçbir şey yokken bana boğulabileceğim bir şey verecek kadar önemsediydi."

Axel ona küçük bir gülümseme sundu ve o da bu gülümsemeye karşılık verdi, biraz kısık ve hüzünlü olsa da.

"Ama aynı şeyi istediğimizi kabul ediyorum Leydi Kyra," dedi Tessa çatalını tekrar eline alarak.

Kyra da aynı şekilde gülümsedi. "O zaman burada inşa ettiğimiz şeyleri size göstermekten mutluluk duyarım."

Odaları gösterildikten sonra, Idalia'nın diğer tarafındaki bir binaya götürüldüler ve Axel, bunun başka bir portal istasyonu olduğunu görünce şok oldu. Herkesin kullanabileceği portallar - Miras, Peri, ölümlü. Önemi yoktu.

İlki onları Terrarun Nehri'nin doğu yakasındaki Sulien Ormanı'nın diğer tarafına, portal istasyonuna götürdü. Portal istasyonu onu şaşırtsa da, buldukları karşısında hayrete düşmüştü.

Bir Peri şehri.

Milyonlarca metrelik bir alanı kaplıyordu ve İdalia'dan daha büyüktü.

Hepsi, diğer krallıklardan güvenlik arayan Perilerdi. Çocuklarını kurtarmak isteyen anneler. Birlikte kalmak için can atan sevgililer. Miras'a meydan okumaya cesaret edip Yeraltı'yla veya ölümlü yüzleşenler. Sirana Villaları, Celeste Malikanesi ve Pantheon'daki tüm Periler.

Binlercesi burada barındırılıyordu ve açıkça alanları daralıyordu.

"Çok güneye gitme riskini göze alamayız," diye açıkladı Anala Varisi Tana, sokaklarda yürürken. "Oradaki şehirler çoğunlukla Legacy'den oluşuyor, ancak oradaki Periler adil bir şekilde istihdam ediliyor ve maaş alıyorlar. Hiçbir şey zorla yapılmıyor."

"Ve bu şehir korunuyor," diye ekledi Kaynak Gatlan. "Kuvvetlerimizin yüzlerce mensubu şehir dışında eğitim görüyor. Görevlerinin bir parçası olarak burada ve diğer şehirlerde dönüşümlü olarak görev yapmak zorundalar."

Axel, erkek ve Corbin'i izliyordu. Görünüşe göre Anala Malikanesi'ndeki çocukluk yıllarında arkadaşlıklar. Bu, Fae'lerin krallıklar için ne kadar fedakarlık yapmak zorunda kaldıklarının bir başka hatırlatıcısıydı. Dostlar. İlişkiler. Umutlar ve hayaller.

Kat'in beline kolunu doladı ve onu kendine doğru çekti, Maddox'u da omzuna aldı, bebek annesinin büyüyle ısınmış, mışıl mışıl uyuyordu.

Tessa şehirdeki bir okulu ziyaret etmeyi teklif etmiş ve dışarıda kalmayı tercih etmişlerdi. Anala Hanım'la baş başa kaldıkları nadir bir anda Axel, "Leydi Kyra?" diye sordu.

Gülümseyerek ona döndü, sorusunu bekliyordu.

"Kat'e 'kayıp ateş perisi' dedin," diye cesaret etti. "Ama tüm bu güvenlik önlemleriyle..."

"Nasıl oldu?" diye sözünü bitirince, Axel başını salladı ve Kyra iç çekti. "Neredeyse her krallıkta içeride adamlarımız var. Tahmin edebileceğiniz gibi, birinden bunu istemek tehlikeli bir şey ve bunu yaparak her şeyi riske atıyorlar. Ama tutku ve umut galip geldiğinde, risklerin bir önemi kalmıyor."

Maddox huzursuzlanmaya başlayınca Kat uzanıp onu kendine çekti. Başını eğmiş, oğullarına odaklanmıştı ama Axel, Kyra'nın onlara ne söyleyeceğini anlamaya çalıştığını anlayacak kadar onu iyi tanıyordu.

"Yirmi yıldan biraz fazla bir süre önce, en büyük varlıklarımızdan biri bize ulaştı. Achaz Krallığı'nın derinliklerindeydi ve gücü hissedebiliyordu," diye devam etti Kyra ve Kat'in başı hızla kalktı.

"Brecken'dan bahsediyorsun," dedi Kat, gözleri kocaman açılmış bir şekilde.

"Evet," diye onayladı Kyra hüzünlü bir gülümsemeye. "Devram'daki Periler için çok şey yaptı. Hem de herkesin fark ettiğinden çok daha fazlasını. Ama tüm o asil eylemlerin yine de bedelleri vardı ve sen de onlardan biriydin. Ne yaptığını bitene kadar bilmiyordum. Çok öfkeliydim ama o her şeyi düzelteceğine yemin etti."

"Kat'in Anala Krallığı'nın dışında olmasının sebebi Brecken miydi?" diye sordu Axel, konunun nereye varacağını anlamayarak.

"Öyleydi," diye yanıtladı Kyra. "Brecken çaresiz bir anneyle karşılaşmıştı. Bir Peri'den çocuğu olan bir Şekil

Değiştiren. Sirana Villaları'nda tutuluyordu ve Brecken'dan çocuğu alıp saklamasını rica etti. Nerede olduğunu söylemeyi reddetti, böylece sırrı ifşa etmeye zorlanamazdı."

"Corbin," dedi Axel, parçalar yavaş yavaş bir araya geliyordu.

Kyra başını salladı. "İttifakımız hâlâ yeni ve belirsizdi. Bana henüz tam olarak güvenmiyordu, ki bu adildi. Tüm Fae'lerimizin kayıtlarını sıkı bir şekilde tutuyoruz ve Malikane'de tam olarak kaç çocuk olduğunu biliyorduk. Çocuğu değiştirdi." Kat'e bir kez daha hüzünlü bir gülümsemeyle baktı. "Seni Falein Malikanesi'ne götürdü. Dediğim gibi, çok öfkeliydim. Nerede olduğunu söylemedi ama seni koruyup güvende tutacağına yemin etmişti. Seni sık sık kontrol ediyordu."

"Ve Seçim yılım yaklaştığında beni Tessa'ya götürdü," diye fısıldadı Kat.

"Bu detayları bilmiyorum," dedi Kyra. "Antlaşmalar uyarınca, ateş büyüün kendini gösterdiği anda seni o gece alacaktım ama..."

"Önce onu Arius'a verdim," diye bitirdi Axel. "Öfkeliydin."

Başını salladı. "Brecken da öyleydi ama sonunda işe yaramış gibi görünüyor. Kader bazen böyle komik olabiliyor."

"Tessa'nın Kaderler hakkında konuştuğunu duymasına izin verme," diye kıkırdadı Axel.

Kyra mırıldandı. "Evet, Kader Tanrıçaları ona pek nazik davranmamış." Birkaç saniye sonra, "Diğerleri dönmeden önce, burada ilgini çekeceğini düşündüğüm iki kişi var. Biriyle konuşmak istemeyebilirsiniz. Diğeriyle tanışmak isteyeceğini düşünüyorum." dedi.

Midesi bulandı.

Annesi ve kız kardeşi.

"Ben..." Sert bir nefes verdi, elini saçlarının arasından geçirdi. "Cressida," dedi sonunda. "Onunla konuşmak istiyorum." Katya'ya baktı. "Yalnız."

"Bunu ayarlayabilirim," dedi Kyra.

Herkes krallığı gezmeye devam ederken Axel, Kyra'nın Kaynağı ile birlikte Raghnall Dağları'nın eteğinde, Terrarun Nehri'nin diğer yakasındaki küçük bir kasabaya gitti. Sulien Ormanı'nın hemen içinde, bir dağın yamacına inşa edilmişti. Krallığın kendi mini Yeraltı Şehri gibiydi. Yine de tam olarak bir hapisane sayılmazdı. Parmaklıklar yoktu, ama çıkmalarına izin verilmeyen yarı konforlu odalar vardı.

"İşiniz bitince kapıyı çalın," dedi ve Axel başını sallayarak onu odaya aldı.

Sade bir yerdi. İki kişilik bir masa, bir kanepe, küçük bir çalışma masası ve bir kitaplık bulunan küçük bir oturma odası. Bir kapı, küçük bir yatak odası ve banyo olduğunu tahmin ettiği bir yere açılıyordu. Cressida kapıyı açıkça duymuştu çünkü bir an sonra odadan çıktı ve ardından kendi yerinde duran kişiyi görünce donakaldı.

"Axel?" diye sordu, ona doğru koşup kollarını boynuna doladı. "Arius'a şükür beni almaya geldin."

Kollarına uzanıp onu üzerinden çekip nazikçe birkaç adım geriye ittiğinde kaskatı kesilmişti. Dudakları kıvrılarak, "Senin için gelmedim. Sadece veda etmeye geldim," dedi.

Çünkü günün sonunda o hâlâ onun annesiydi.

"Elveda mı?" diye bağırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Theon'dan sakladın. Benden de. Arius Krallığı'na ihanet ettin ve Tessa'yı öldürmeye çalıştın," dedi Axel soğuk bir şekilde.

"Bu sırları saklamak zorunda kaldım," diye savundu. "Ve Arius Krallığı'na ihanet mi? Krallığa değil, babana ihanet ediyordum. Bana ne yaptığını biliyor musun?"

"Evet," diye cevapladı. "Buna katlanmak zorunda kalmana üzüldüm."

"Özür mü diliyorsun?" diye tekrarladı, yüz hatları soğuk ve öfkeli bir hal alırken. "Sanki bu bir şeyi değiştiriyormuş gibi."

"Öyle değil. Bunu biliyorum."

"Sanırım minnettar olmalıyım. Sonuçta seni sonunda yakaladım, değil mi?"

"Başka bir çocuğun yerini asla dolduramam" diye cevap verdi.

"Baban öyle demedi," diye alay etti. "Erkek. Yedek bir varis. Ona ilk seferinde böyle bir hayal kırıklığı yaşattıktan sonra, böyle bir şey sağlamaktan onur duyarım."

"Ama sen beni gerçekten hiç sevmedin, değil mi?" diye sordu.

Çenesini kaldırdı. "Elimden geleni yaptım."

"Bana tahammül ettin. Beni Valter ve Theon'a karşı bir silah olarak kullandın. Kin güttüğün için bana ayrıcalık tanıdın," diye devam etti Axel, ellerini ceplerine sokarak. "Yanıldığımı söyle bana."

Sessizdi ve bu sessizlik neredeyse iki dakika boyunca uzadığında, ona bakmayı reddettiğinde, haklı olduğunu biliyordu.

"Bir oğlum var," dedi ve kadının başı hızla kalktı, zümrüt gözleri kocaman açıldı.

"Ne?" diye soludu. "Torunum mu var?"

"Bir daha asla göremeyeceğin bir şey," diye cevapladı. "Çünkü burada kalacaksın. Ömrünün sonuna kadar."

"Ben senin annenim," diye bağırdı, öne doğru sendeleyerek ve kolunu tutarak. "Beni burada bırakamazsın!"

"Annem neredeyse on yıl boyunca Yeraltı'nda kilitli tutuldu," diye hırladı Axel, ellerini bir kez daha vücudundan çekerken. "Oğlumu kucağına aldı. Onu uyutmak için salladı. Senin Öteki Dünya'da olmamandaki tek sebep o."

Axel arkasını döndüğünde Cressida tekrar bağırdı: "Beni burada bırakamazsın!"

Kapıyı iki kez çaldı, bir an sonra kapı açıldı ve kapıdan içeri adımını atarken son bir kez omzunun üzerinden baktı. "Hoşça kal Cressida."

Kyra'nın Kaynağı onu küçük hapisane ünitesinden geri çıkarırken hâlâ onun öfkeli çığlıklarının yankılandığını duyabiliyordu ve bir kez daha gün ışığına çıktıklarında, tekrar başlığına uzandı.

"Dey? Burada olacağını bilmiyordum," dedi Peri erkek ve Axel onun kiminle konuştuğunu görmek için döndü.

Koyu kızıl saçları omuzlarına kadar kesilmişti, perçemleri zümrüt yeşili gözlerinin üzerinde kaşlarına değiyordu. Dar pantolon ve gömlek giymişti, uyluklarına hançerler bağlıydı. Belli ki dövüş eğitimi almıştı. Gözleri kısılmış, onu inceliyordu ve kim olduğunu anlamak için etrafında uçuşan gölgelere ihtiyacı yoktu. Kendisinden beş yaş büyük, Theon'dan haftalarca küçük olduğunu biliyordu.

Ellerini cebine sokup, onun ilk hamleyi yapmasını bekledi.

İlk basamağa çıktı, bir kez daha durdu. "Sen onun oğlu musun?" diye sordu.

"Beni o doğurdu," diye cevapladı. "Ama onu annem olarak görmüyorum."

Kadın cevap vermedi. Sadece onu daha fazla inceledi ve umursamadı. Başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü umursamayı çoktan bırakmıştı. Öldürebileceği bir ailesi ve bakımı altında insanlarla dolu bir Yeraltı Dünyası vardı. Kız kardeşi onunla hiçbir şey yapmak istemediğine karar verirse canı yanardı ama yoluna devam ederdi. Anlardı.

"Aiyana bana senden bahsetti," dedi sonunda, bir adım daha atarak.

"Bana da senden bahsedildi," diye yanıtladı. "Ama sanırım sen beni, benim seni tanıdığımdan çok daha uzun süredir tanıyorsun."

"Muhtemelen," diye cevapladı, bir basamak daha yaklaşarak. "Onunla mı konuşuyordun?"

"Son kez," dedi, onu takip eden gölgeleri izlerken. "Onunla tanıştın mı?"

Başını salladı. "Bir kez."

"Ve?"

Dudakları inceldi. "Gölgelerime bir baktı ve ağladı. Bir Arius varisi doğurmak için hayatının nasıl olması gerektiği konusunda hıçkırığa hıçkırığa ağladı."

"Hayatı mı?" diye sordu Axel.

"Beni duydun."

İnanmaz bir kahkaha attı. "Evet, bu onun için geçerli." Başını eğip onu inceledi. "Peki ya şimdi?"

Hâlâ ondan dört adım ötedeydi, omurgası çıkıntılıydı. "Aiyaana oğullarına dönecek ve ben..." Omuzlarını silkti.

Axel bu sefer bir adım aşağı indi. "Ne yapmak istiyorsun? Burada mı kalmak istiyorsun?"

Ellerini iki yanına koymuştu ve daha kelimeleri söylemeden ne söyleyeceğini biliyordu.

"Burada saklanmak zorunda kaldım" diye yanıtladı.

"Valter öldü. Artık Arius Lordu değil," dedi Axel. "Diyarın geri kalanını görmek ister misin?"

Gölgeleri kalınlaştı, onu eskiden ona yaptıkları gibi okşadı. "Kardeşin beni bir tehdit olarak görmeyecek mi?"

"O hükümdar değil, öyle olsa bile hayır. Hükümdar olmazdı ve senin için bir tehdit oluşturmazdı."

"Duydum... şeyler. Onun hakkında. Ve senin hakkında," diye cesaret etti, sonunda gözlerindeki gerginlik titreşerek.

"Çoğu doğru," diye kabul etti. "Ama çok şey de değişti."

Sessiz kaldı, yüz hatları sertti.

"Düşünsene," dedi merdivenlerden aşağı koşarak inerken. "Karıma ve oğluma dönmem gerek, ama sen hazır olduğunda seni bekliyor olacağız."

"Karın ve oğlun var mı?" diye seslendi arkasından.

Duraksadı ve sokakta geri geri yürümeye başladı. "Evet, öyle."

"İsimleri ne?"

"Kat ve Maddox. Seninki ne?" diye sordu.

Küçüktü ama dudaklarının köşeleri yukarı doğru kıvrılmıştı. "Kasdeya, ama herkes bana Dey der."

"Hazır olduğunda bana haber ver," diye tekrarladı.

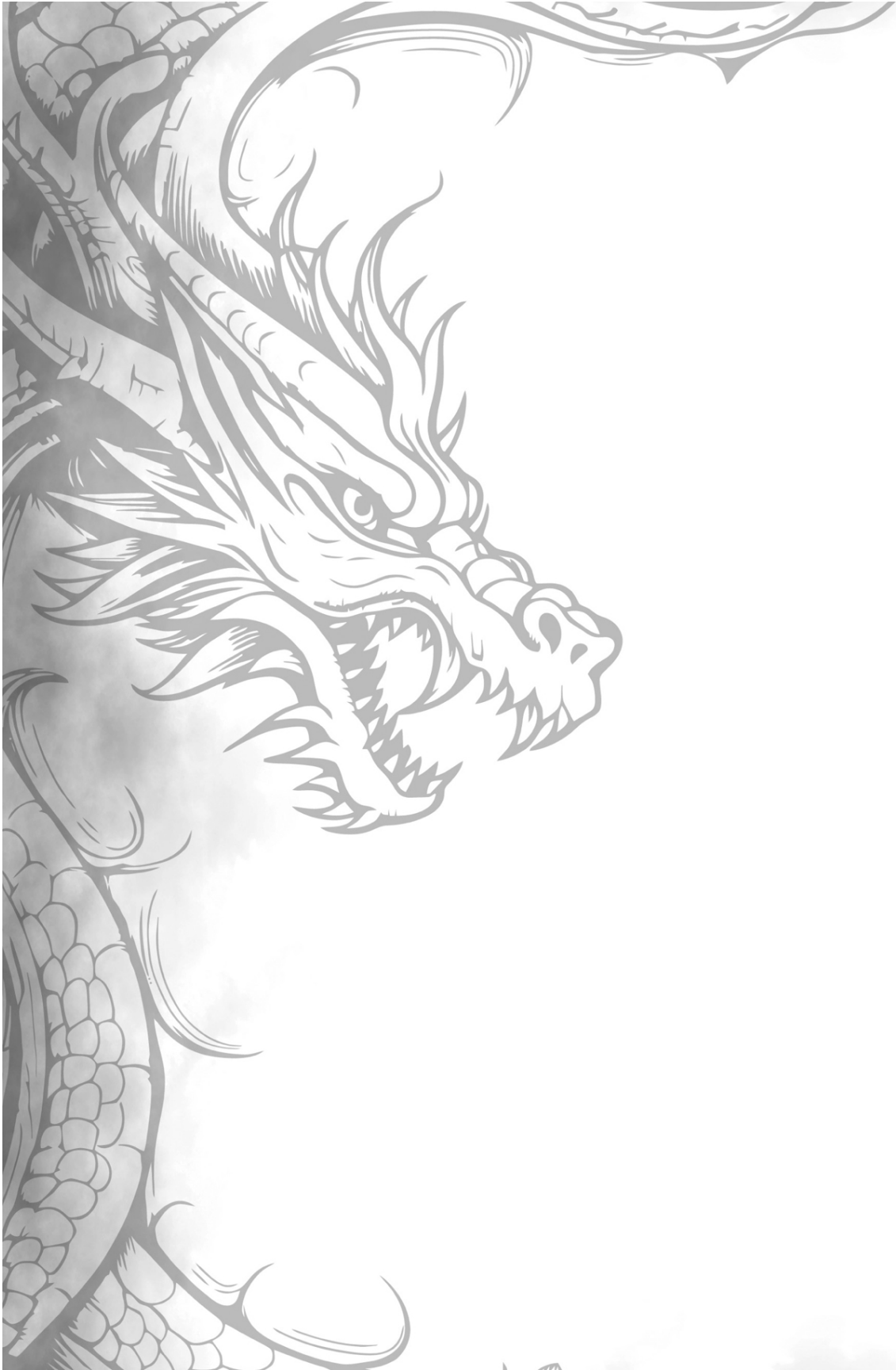
"Zamanı geldiğinde Mads'in gölgelerini kullanmayı öğretecek birine ihtiyacı olacak."

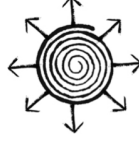
"Ben mi?" diye sordu kaşları havaya kalkarak.

Omuzlarını silkti. "Aileden daha iyisi kim olabilir ki?"

Gücü, gölgelerden oluşan bir panter şekillenene kadar yanında kıvrandı. Adam sırttı, kadın da ona sırttı. Ve o

anda, onu tekrar göreceklerini biliyordu.

51

LUKA

Krallığın diğer bölgelerine yaptıkları geziden dönerken, İdalia sokaklarında yürürken öğleden sonra geç vakitlerdi. Batıdaki Fae şehriyle birlikte Anala Malikanesi'ne götürüldüler. Axel, Cressida'yı görmeye giderken, diğerleri daha güneydeki bir şehre gitmişti. Dinlenmek ve bu akşam Kyra ve ailesiyle yiyecekleri akşam yemeğine hazırlanmak için odalarına gidiyorlardı.

Babası, yanında yürürken endişeliydi, Razik ise Eliza ile birlikte birkaç adım geride kalmıştı. Üçü de aynı kişinin ortaya çıkmasını beklerken duygularına kapılmıştı.

"Yeterince sıcak mısın, Tessa?" diye sordu Luka.

"Mhmm," diye mırıldandı Tessa sağ tarafından, elini kaldırıp gücünün parmakları boyunca yayılmasına izin vererek. Kollarındaki ışık şeritleri de daha parlak parladı ve içini çekti. "Burası çok güzel."

Ve öyleydi. Arius Krallığı'nın şık ve modern binaları ya da Achaz Krallığı'nın gösterişli mermer mimarisi değildi. Anala Krallığı, sade ve pratik bir zarafete sahip görkemli tuğla yapılardan oluşuyordu. Sokaklarda sıralanan lamba direkleri, gün ışığında bile yanıyordu ve kış aylarında bile soğğun burada asla hissedilmediğinden emindi.

Theon, Axel ve Kat'ten birkaç adım öndeydi. Axel'ın Cressida ziyaretini ve Kasdeya ile tanışmasını anlatırken onu dinliyordu ama Luka'nın sorusuna dönüp bakmıştı. Tessa eldivenlerini ve paltosunu kaybetmişti, şimdi onları Theon

taşıyordu. Gözlerinin rengine uygun uzun kollu bir elbiseyle kalmıştı. Ayakkabılarını da bir ara kaybetmişti, şimdi Theon'un parmaklarından sarkıyordu.

Güneş parlıyordu ve Kyra bugün havanın ne kadar alışılmadık derecede sıcak olduğundan defalarca bahsetmişti. Luka, bunun yanlarındaki anne ve kızla ilgili olduğundan oldukça emindi.

Akira, Xan'ın yanında kalmıştı ama geldiğinden beri Tessa çaba sarf etmişti. Bunu görmüştü. Theon da izlemişti. İkisi de bağ boyunca bunu izlemişti. Tessa hâlâ mesafeli durarak tereddüt ediyordu, ama Akira'nın büyüğü ve öfkesiyle mücadelesini izlerken bir rahatlama da hissediyorlardı.

"Burada kalacak mısın, Xan?" diye sordu Tessa aniden.

Luka kaskatı kesildi ve Xan soruyu duyunca neredeyse tökezleyecekti.

"Ne?" diye sordu Xan.

"Bu iş bittiğinde, eğer hepimiz hayatta kalırsak, Devram'da kalacak mısın?" diye açıkladı Tessa, kaosu artık avucunun içinde dönüyordu.

"Ben..." Luka'ya yan yan baktı, sonra tekrar bakışlarını kaçırdı. "Buna cevap veremem. Farklı dünyalarda çocuklarım, bir başkasında da bir Vesayet'im var, üstelik bir gün yeniden doğacak bir yuvam da var, bilmiyorum."

"Bir gün yeniden doğacak bir dünya derken neyi kastediyorsun?" diye sordu Luka, kaldıkları binaya yaklaşırken şaşkınlıkla.

Ama Xan ona cevap vermedi ve Luka'nın bunun nedenini anlaması bir saniye sürdü.

Erkek neden onları iterek geçiyordu? Theon ve önlerindeki diğerlerini neden geçiyordu? Adımları neden uzun ve kararlıydı? Neden avına kilitlenmiş bir ejderha gibi hareket ediyordu?

Çünkü aynısını yapan bir kadındı. Kahverengi saçları arkaya toplanmış ve toplanmıştı ve uzun boyluydu. Krem rengi teni, Luka'nın hafif bronzlaşmış teninden birkaç ton daha açıktı. Fit bir kadındı, dar siyah pantolon, gömlek ve

botlarıyla eğitimli bir savaşçının zarafetiyle kendini taşıyordu; uyluğuna sadece tek bir hançer bağlıydı.

Ne babası ne de kadın konuştu. Xan sadece yüzünü ellerinin arasına alıp ağzını onun ağzına yaklaştırdı.

Sonunda geri çekildiğinde, kaşlarını onunkine bastırdı ve Luka onun mırıldandığını duyabiliyordu. Ama ne söylendiğini anlamamıştı. Kelimeler farklı bir dildeydi, ama ne söylüyorsa, Luka'nın dönüp onlara bakmasına neden oldu. Gözleri ondan uzaklaştı, sonra onu geçti ve tekrar geri döndü. Luka, gözlerindeki yaşların selini izledi.

Aynı dilde başka bir şey daha söyledi ve Xan başını salladı.

"Ona her iki oğlunu da getirip getirmediğini sordu," dedi Akira kısaca.

Tessa etrafına bakındı. "Ne dediklerini biliyor musun?"

Dudaklarını büzdü. "Yıldızların birçok dilini akıcı bir şekilde konuşabiliyorum. Achaz bunu sağladı."

Ailesi onlara doğru yürüyordu. İkisi de. Ve tanrılar, o an gerçeküstüydü. Daha aylar önce, onların gittiğini sanmıştı. Yaklaşık bir yıl önce, türünün tek örneği olduğunu sanıyordu ve şimdi, uzun zaman önce ölmüş hayallerin yeniden dirilişini izliyordu.

Xan'ın eli onun beline değmiş halde, önünde durdular. "Bu —" diye söze başladı ama Xan sözünü kesti.

"Bunun kim olduğunu biliyorum," dedi, gözleri onu içine çekerken. "Senin büyümesini uzaktan izlemek zorunda kaldım, en çok ihtiyacın olduğunda yanında olamadım. Bunun için çok üzgünüm Luka, ama büyüdüğün kişiyle gurur duyuyorum."

O sırada öne doğru hareket ediyor, kollarını ona dolamıştı ve Luka da sırtını kavramıştı. Yirmi beş yıldır hissetmediği bir kucaklamaydı bu. Anısına tutunmaya çalışsa da unuttuğu bir kucaklamaydı.

"Tek başına katlanmak zorunda kaldığın hayat için üzgünüm," diye fısıldadı, gözyaşları gömleğinin içine süzülüyordu.

Luka ona daha sıkı sarıldı. "Yalnız değildim. Kardeşlerim vardı. Birlikte hayatta kaldık."

Başını salladı ama Luka bunun suçluluk duygusunu dindirmeye yetmeyeceğini biliyordu. Hiçbir şey asla yetmeyecekti.

Geri çekildi, omuzlarından tuttu. "Konuşacak çok şeyimiz var ama benim..."

"Biliyorum," dedi ve yanağına bir öpücük kondurmak için eğilip kenara çekildi.

Tessa oradaydı, kolunu onun beline dolamış, başını pazularına yaslamıştı. "İyi misin?" diye sordu ve kefaleti gönderdi.

Tamam kızım. İyiyim.

Annesi, diğer oğluyla arasındaki birkaç metrelik mesafeye bakarken derin bir nefes almıştı. Razik'in ona bakışı göz önüne alındığında, bu mesafe bir uçurumdan farksızdı. Gözlerinde her zaman var olan aynı sert kayıtsızlık.

Sonra hareket etti, adamın kaskatı kesilmiş olmasına ve geri durması için her türlü sinyali vermesine aldırmış etmiyor gibiydi. Kollarını ona doladı ve Razik kucaklamasına karşılık vermedi. Adam onu yüzyıllardır görmemişti ve sarılmasına bile karşılık veremiyor muydu?

Anneleri ise pek umursamıyor gibiydi. Geri çekildi ve Luka'ya yaptığı gibi geniş omuzlarını tuttu. Bakışları onu süzdü, inceledi.

"Ve senin için her şeyi kaçırdım. Uzaktan bile izleyemedim. Senin için savaştığımı söyleyebilirim. Her gün seni düşündüğümü söyleyebilirim. Sana her şeyi söyleyebilirim ama hiçbirisi önemli olmayacak veya bizden çalınan anıları telafi etmeyecek. Bunun için çok üzgünüm Razik," dedi, sözleri net ve kararlıydı. "Bir gün, kim olduğunu öğrenmek istiyorum ama bugünün o gün olmadığını anlıyorum."

Eliza uzanıp parmaklarını Razik'in parmaklarıyla kenetledi. Luka, aralarındaki bağı küçümsediğini varsayıyordu. Anneleri

de aynı şeyi düşünmüş olmalı ki, "Ben Aiyana," derken küçük bir adım geri çekildi.

"Eliza," diye cevapladı İtfaiye Generali. Önce Razik'e baktı, sonra tekrar Aiyana'ya baktı. "Onun—"

"Mai dragocen," diye araya girdi Razik. "O işte bu." Aiyana başını salladı ve ardından Razik, Xan'la konuştuğu aynı dili konuşunca gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bir ileri bir geri gittiler ve Tessa onun yanında iç çekti. Keşke ne dediklerini bilseydim, diye homurdandı bağın ucundan.

Luka kahkaha attı. Neden?

Çünkü merak ediyorum.

Theon yanına gelince kahkaha attı. Belki onlara biraz zaman tanımalıyız. Luka'ya baktı. Sen de kalabilirsin. Tessa ve ben akşam yemeği için hazırlanabiliriz.

Luka annesiyle vakit geçirmek istese de, bu akşam yemeği önemliydi. Kyra'ya Dagian'ın teklifini anlatıp, Akira'nın transferi gerçekleştirmesi için Dagian'ı buraya getirmesine izin vermesini isteyeceklerdi. Uzun bir tartışma gecesi onları bekliyordu ve Luka daha sonra annesiyle vakit geçirmek için zaman bulabilirdi.

"Kal Luka," diye mırıldandı Tessa, parmak uçlarında yükselip onu kendine çekerek dudaklarını çenesine bastırdı. "Theon ve ben iyiyiz. Acele etmeyin."

Acele etmeyin.

Herkes sanki dünyanın en uzun zamanına sahipmiş gibi davranıyordu ama o annesine bakıyordu. Kardeşine. Babasına. Tüm bu zamanı kaybetmiş ve belki de tüm bunları düzeltmenin bir yolunu bulamazlarsa bir daha asla göremeyecek bir aileye.

"Bütün hanımlar mı?" diye bağırdı Tessa, çok uzun bir akşam yemeğinden döndüklerinde odalarının kapısı henüz tam

olarak kapanmamıştı bile.

Güneş çoktan batmıştı ve Luka, Tessa'nın duygularının bütün akşam boyunca yükseldiğini hissetmişti. Yine de iyi iş çıkarmıştı. Sakinliğini ve kontrolünü korumuştur. Tepki ve tartışmayı bekliyorlardı. Kyra sonunda Dagian'ın Idalia'ya gelmesine izin vermişti. Ancak Kyra'nın onlara sadece Dagian'ın değil, diğer Leydilerin de sabah burada olacağını söyleyeceğini tahmin etmemişlerdi. Bu gece onlara haber gönderecekti.

"Bu o kadar da şaşırtıcı değil," dedi Theon sakın bir şekilde, takım elbisesinin ceketini çıkarıp kravatını gevşetirken.

"Peki buna karşı çıkarlarsa ne yapacağız? Bunu tartışacak günlerimiz yok Theon."

Zaten volta atıyordu.

"Karşı çıkmaları pek önemli değil," dedi Theon. "Bu Dagian'ın tercihi. Onların değil."

"Onların," diye karşılık verdi. "Krallıkların isteklerine karşı gelemeyiz. Bir veya iki kişinin istediğini elde etmesini sağlamaya çalışıyoruz. Sadece... istediğimizi yapmakla kalmıyoruz."

"Tessa," diye araya girdi Theon. "Bunu yarın yapacağız. Haklısın. İşler farklılaştığında, daha fazla görüş dikkate alınacaktır. Ama bu durumda değil ve kesinlikle onlarca yıldır değişim için her fırsatı değerlendiren ve tek yaptıkları kendi iktidar koltuklarını korumak olan aynı dört Leydi'yle değil. Hiçbir şeyi değiştirmeyecekler."

"Bu... Ya bir şeyler ters giderse?" diye sordu, duvara doğru ilerleyip parmaklarını üzerinde gezdirerek.

"Bu her zaman bir olasılık," diye yanıtladı Luka, her adımda etrafında çıtırdayan gücünü izlerken. "Sorunları önceden tahmin etmeye ve onlara elimizden geldiğince hazırlanmaya çalışabiliriz, ama sonunda atlamak zorundayız, Tessa."

Cevap vermedi ama kendi kendine mırıldanarak konuştu. "İşte bu. Kurtuluş mu, yıkım mı? Bilmiyoruz. Bilmiyoruz."

Bilmiyoruz." Kelimeleri tekrar tekrar söyledi, her seferinde sesi daha da acı dolu çıkıyordu. Parmakları saçlarının arasındaydı ve artık volta atmıyordu. Yerinde dönüyordu. "Son bir direniş. Son bir savaş. Kaos hüküm sürmeye başladığında kim ayakta kalacak? Ben mi? Onlar mı? Vizyonları gördük. Rüyaları gördük. Asla değişmezler. Hayır, değişirler ama asla... Her zaman yıkım. Her zaman—"

Theon ve Luka'nın ona gönderdiği güç dalgalarıyla derin bir nefes aldı, gözleri parladı. Bu, ona kaos çağrısıydı. Dikkatini dağıtıyordu.

"Bu yük sadece senin omuzlarında değil, Tessa," dedi Theon nazikçe.

"Öyle değil mi?" diye sordu, sesinde çaresizlik yankılanıyordu. "Kehanetin ta kendisi ben değil miyim? Kurtuluş. Yıkım. Diyar bana bağlı ve bunu ben istemedim!"

"Belki de sana bu yüzden verildi," diye karşılık verdi Theon.

"Bunun için doğru kişi ben değilim!" diye tekrar bağırdı. "Luka başından beri haklıymış. Ben..."

"Yeter artık," diye bağırdı Luka. "Bu da nereden çıktı? Aylardır Devram'da geziyorsun. Aynalı kapıları parçalıyorsun. Rordan'a karşı geliyorsun. Masum insanlara yardım ediyorsun. Şimdi de buradaki yerinin ne olduğunu sorguluyorsun?"

"Bir kişi için çok fazla!"

"Bizi bu yüzden yanına aldın," diye karşılık verdi Theon. "Bunu bu yüzden yapıyoruz. Bu kaderle tek başına yüzleşmeyeceksin, Tessa."

"Bizden önce iktidara gelenlerden ne farkı var bunun?"

"Çünkü umursadığımız için," diye çıkıştı Theon ve Luka onun hayal kırıklığını bağın aşağısında hissedebiliyordu.

Ve o da öyle yapabiliirdi.

"Bana duygularımı işlememi söyleyen sendin. Bunu yapmaya çalıştığım için bana kızamazsın," diye çıkıştı.

"Duygularını işlemene kızmıyorum," diye dişlerinin arasından tısladı. "Kendine yeterince değer vermediğin için

sinirleniyorum. Hâlâ tüm bunların kötü adamı olduğuna inanıyorsun."

Dudağı kıvrıldı ve Luka bu ruh halinin nereden geldiğini anlayamadı. "Bu dünya beni bir dünya yaptı, Theon!"

Theon onu omzuna attığında öfke dolu çığlığı süitte yankılandı. "Luka," diye bağırdı omzunun üzerinden.

Ama Luka sadece kıkırdadı, içki dolabına doğru yürüdü ve üç bardak kehribar rengi içkiyi, biri biraz daha az dolu olacak şekilde doldurdu. Bunun nereye varacağını zaten biliyordu. Bunu haftalardır planlıyorlardı. Doğum gününden çok önce ve Theon da görünüşe göre zamanının geldiğine karar vermişti.

Çok şükür.

Dikkat dağıtmak mı yoksa bir noktayı kanıtlamak mı, Luka'nın pek umurunda değildi. Elbette Theon sinirlenmişti, ama bu öfkeden veya kontrol ihtiyacından kaynaklanmıyordu. Aslında tam tersiydi.

Tessa'nın şu anda kontrolü ele alacak birine ihtiyacı vardı. Sorumluluk ve deliliğin yükünü üzerinden al. Düşünmek zorunda kalmaması için kararlar al. Sadece... olabilirdi. Vahşi ve evcilleşmemiş. Pervasız ve dürtüsel. Tam da olması gerektiği gibi olduğu sürece onu yakalayıp güvende tutacaklarına güvenerek.

Dünya anlamadı ama onlar anladı.

Theon onu çoktan bir sandalyeye oturtmuştu, karanlığı bileklerini ve ayak bileklerini sarmış, onu yerinde tutuyordu. İsteddiği zaman ayağa kalkabilmesi, Luka'ya değerlendirmesinde ne kadar haklı olduğunu gösteriyordu. İstedliğini nasıl isteyeceğini bilmediğinde her zaman kavga çıkarırdı. Ya da onu reddedeceklerini düşündüğünde.

Sanki onu asla inkar etmeyeceklermiş gibi.

Söylemesini sağla. Sürünerek elde etmesini sağla. Yalvarmasını sağla. Ama onu asla reddetmezler.

Luka, artık tam bir avcı gibi başını eğdi, Theon ise yanına gelip bir bardak içki aldı.

"Bak şuna, baştan çıkarıcı kadın. Bağlı ve bekliyorsun... neyi?" diye düşündü Luka, kadehini kenara koyup dolu olmayanını elinde tutarak. Ona dik dik baktı. "Bu gece ne yapacağımızı biliyor mu, Theon?"

"Hayır," diye homurdandı, gömleğinin düğmelerini açarken. Ama çıkarmadı, açıkta bıraktı. "Kravatını ver. Benimkini diğer odada bırakmıştım."

Luka ipi çözdü ve Theon ipi çekerek orada belirdi. Luka onu takip ederek Tessa'ya gitti ve orada ipek kumaşı gözlerinin üzerine koyup başının arkasına bağladı.

Görüşünü kaybedince nefes nefese kaldı. "Ne yapıyorsun?"

"Kendini kötü biri mi sanmak istiyorsun?" diye sordu Theon sert bir sesle. "Şimdilik sorun değil ama unut gitsin, güzelim."

"Neyi unuttun?" diye çıkıştı.

Kulağına fısıldayarak ona doğru eğildi. "İhtiyacın olduğunda senin kötü adamların oluruz."

Hareketsiz kaldı ve Luka karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Al bakalım bebeğim. Bu gece buna ihtiyacın olacak."

İçki bardağını dudaklarına götürdü, kaldırıp ağzına biraz döktü. Kadın öksürdü ve tükürdü, adam yine kıkırdadı. "Bize güven Tessa. Bunu isteyeceksin." Şimdi eğilmişti, kulağına sorarken sözleri karanlıktı: "Bize güveniyor musun?"

Yutkunduğunu duydu. Parmaklarının sandalyenin kollarını sıkıldığını gördü. Gücünün gergin bir beklentiyle çatırdadığını hissetti.

"Sözlü olarak onayla, Tessa," diye emretti Theon, kemerini çıkarma sesiyle başını ona doğru çevirdi.

"Evet," diye bağırdı. "Sana güveniyorum."

"Öyleyse iç," diye karşılık verdi Luka, bardağı dudaklarına geri götürerek. "O ağız için planlarımız var." Bu sefer bardağı kolayca içti, sadece küçük bir damla dudağına kaçtı. Luka yavaşça başparmağını damlatıp ağzına geri iterken ekledi: "Şu anda kontrolü ele geçiriyoruz, ama istediğin zaman geri alabilirsin, değil mi?"

Bir an nefes almayı bıraktığına yemin edebilirdi ama kadın yavaşça başını salladı ve bağın aşağısındaki o gerginlik, incecik örtülü bir heyecanla birleşti.

"Güzel," diye cevapladı Luka, parmak uçlarını çenesinde gezdirerek.

Sonra geri çekildi ve ejderha ateşi onun elbisesini yaktı, onu çıplak ve bir sandalyeye bağlı bıraktı.

"Bu elbiseyi çok beğendim," dedi öfkeyle.

"Sen Arius Hanımı'sın. Başka bir tane al," diye araya girdi Theon, önce gömleğini, sonra pantolonunu çıkararak. "Arius Hanımı. Yakında Achaz Hanımı olacak."

"Yapma," diye çıkıştı.

"Evet, yapma," diye mırıldandı Luka. "Tanrılar, bir krallığın tüm sakinlerini önemseyen birinin bundan sonraki politikalarda söz sahibi olmasını istemediğimizi biliyor."

"Bu değil-"

"Öyle, Tessa," diye sözünü kesti Theon. "İstediğin bu değil diyebilirsin ama davranışların aksini gösteriyor. Arkadaşlarını almam için bana yalvarıyorsun. Sirana Villaları'nı yok ediyorsun. Periler için savaşıyorsun. Eviana'ya kızı için savaşma şansı veriyorsun. Bu dünyayı kurtarmak için aynalı kapıları yok ediyorsun. Ama..."

"Ama ne?"

Sonra yine nefes nefese kalmıştı. Theon sessizce yanına doğru hareketlenmiş, artık tamamen çıplaktı ve göğsünden aşağı bir damla içki döküyordu.

"Luka?" dedi Theon kaşlarını kaldırarak.

Luka şu anda kimin söz sahibi olduğunu umursamıyordu. Tessa'nın çıplak bedenine doğru eğildi, diliyle göğüslerinden dökülen alkolü yaladı.

"Ah," diye soludu, bacaklarını daha da ayırmıştı bile. Görme yetisini kaybetmek, o anki diğer tüm hisleri daha da şiddetlendirecekti.

"Ama sen bir kötü adamsın, değil mi?" diye devam etti Theon, sanki bunların hiçbirisi olmamış gibi. "Yani plan,

onların sana güvenmelerini sağlamak ve sonra onları kendi kaderlerine terk etmek olmalı. Değil mi?"

"Bu değil-"

Sonra Theon göğsüne biraz daha alkol dökerken tıslamaya başladı ve Luka da oradaydı, onu temizliyordu. Dili teninde kayıyor, meme uçlarını çevreliyor ve sertçe emiyordu.

"Luka," diye soludu.

"Evet, lütfen dur Luka," diye alay etti Theon. "Bunu o istemedi."

"Theon, bu... Bu aynı şey değil," dedi dişlerini gıcırdatarak, onu yerinde tutan karanlığa karşı irkilerek.

"Öyle olmalı," diye çıkıştı.

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Ne?"

"Aynen aynı şey olmalı," diye homurdandı Theon, kadının önüne daha fazla alkol dökerek. Geçen seferkinden daha fazla. Ancak bu sefer, Luka önünde diz çöküp göbeğine doğru ilerleyen küçük sıvıyı yakalayıp gövdesini yalarken konuşmaya devam etti.

"Burada, sadece üçümüz varken, ihtiyacın olanın biz olmamıza güveniyorsun. Neye ihtiyacın olduğunu bilmemize. Dengeni sağlamamıza." Theon sandalyenin arkasını kavradı, eğildi ve kulağına sertçe konuştu. Eli çenesinin altına kaydı ve başını geriye yatırdı. "Dışarıda bile, Kaos'a çok fazla batarsan seni geri çekeceğimize güveniyorsun. Ama bu konuda dengeyi sağlamamıza güvenemiyor musun? Neredeyse tüm hayatımız boyunca üzerinde çalışıp hazırlandığımız bir şeyde?"

"Arius Krallığı'nı ele geçirmek için," diye soludu. "Hayır..."

"Söyle," diye emretti Theon. Hemen cevap vermeyince eli çenesinden boğazına kaydı. Parmakları kasılarak nabız noktasını ovdu. "Söyle, Tessa."

"Her şeyi ele geçirmeye çalıştığımızı düşünecekler. Rordan'dan farkımız olmadığını," diye haykırdı. "Peki bizim ne farkımız var? Başkalarından güç alıyorsunuz. Ben, başlangıcından beri diyarı yok edeceği kehanet edilen

şeyim. Üçümüz mü? Bu dünyayı diz çöktürüp ayaklarımıza tapınmalarını sağlayabileceğimiz bir sır değil."

"Kızım, bunun senin planın olmadığını defalarca kanıtladın. Tek istediğin buysa neden bunlarla uğraşasın ki?" diye sordu Luka, ellerini uyluklarına yerleştirirken, işkencesinin yüz hatlarında nasıl yayıldığını izledi.

Başparmakları küçük daireler çizerek, yukarı kaldırmaya çalışırken dikkatini dağıtıyordu. Çünkü bu haldeyken düşüncelerinin kontrolünü kaybediyordu. Düşüncelerini dışarı vuruyor ve başka kimseye asla itiraf etmeyeceği şeyler söylüyordu.

"Çünkü yapabilirim," diye fısıldadı. "Belki şimdi değil, ama güç... Belki şimdi değil. Yarın ya da gelecek yıl değil. Ama bir gün... Bunu istiyor."

BT.

Biz değiliz.

"Biz seniniz," dedi Theon karanlık bir sesle, eli aşağı doğru kayarak göğsünü kavradı. "Bizim olmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır. Bu öyle değil—"

"Çünkü eğer bizimsen, bunun asla gerçekleşmemesini sağlayacağımıza güvenirsin. Biz bir denge unsuruyuz, Tessa. Birbirimizi eleştiririz. Kavg ederiz. Sevişiriz. Birbirimizi deli ederiz. Konuşuruz. Aşık oluruz. Bu işi birlikte yaparız."

"Anlıyorum," diye fısıldadı.

"Bu pek ikna edici değildi," diye homurdandı Luka, başparmakları artık onun uyluklarındaki kıvrımları okşuyordu.

"Bizim misin?" diye sordu Theon tekrar.

"Evet."

"Hepiniz mi? Her bir parçanız mı?"

"Evet," diye mırıldandı.

"O zaman bu senin güvensizliklerini anlıyoruz demektir, Tessa," diye karşılık verdi, dişleri boğazını ısırtıyor ve onun tekrar tıslamasına neden oluyordu.

"Öfkeni anlıyoruz," dedi Luka, başparmağıyla bir kez onun ortasından geçerken. Lanet Sargon, sırılsıklamdı.

"Nefretini de sevgini de alıyoruz. Acını da zevkini de," diye homurdandı Theon tenine karşı. "Başka kimse değil ve sen bunları bize gönüllü olarak vermediğinde..."

"Onları alıyoruz," diye bitirdi Luka, ellerini çekip kaybın verdiği sızlanmaya sırtarak.

Karanlık dağılmıştı ve Luka, kravatı hâlâ yerindeyken onu kucaklayıp yatağa yatırdı. Theon hemen oradaydı, bacaklarını ayırıp tek bir hamleyle onun amına girdi; bu hamle, Theon'u inletirken, Luka da küfürler savurdu.

Luka hızla kendi kıyafetlerini çıkarıp yatağa çıktı ve yanına uzandı. Parmaklarını, teninden alkolü yaladığı yollarda gezdirdi.

"Biliyor musun, baştan çıkarıcı," diye alay etti. "Öfkelenmek yerine ne zaman sikilmek istediğini sorabilirsin."

Başını hızla ona doğru çevirdi ve eğer kravat orada olmasaydı, kızın kendisine dik dik bakacağını biliyordu.

"Siktir git Luka," diye tükürdü.

Karanlık bir kahkaha attı. "Yakında olacaksın." Başparmağını ağzına götürdü. "Buradan başlayıp aşağı doğru hareket edeceğim." Dudaklarıyla ağzını yakaladı, yaladı ve onu tadına bakmaya zorladı. Sonra alt dudağını ısırdı ve geri çekerken, "Ve bu gece sırayla öpüşmüyoruz, bebeğim," dedi.

"N-ne?" diye kekeledi.

Ama Theon pozisyonunu ayarlayarak, göğüsleri birbirine değecek şekilde üzerine eğildi. Kolları onun altına kaydı, onu sıkıca sardı ve hızlı hamlelerle becerdi. Luka, Tessa'nın kıvranıp nefes nefese kalmasından pozisyonun işe yaradığını anlayabiliyordu. Theon'un, onu zevke zorlayana kadar her hamlesinde mükemmel noktayı bulduğundan hiç şüphesi yoktu.

Çünkü hepsi onlarını.

Tessa nefes nefese kalmıştı ama Theon geri çekildi; penisi hâlâ sertti ve yukarı bakıyordu. Luka'ya başıyla işaret etti ama çoktan ondan öndeydi. Bir alev patlamasıyla, büyüünden bir şişe yağ çıkardı.

"Theon?" diye hırıltılı bir sesle sordu, nefesi hâlâ titriyordu.

Kalçalarını kavrayıp karnına doğru çekiyordu. "Zevkini ve acını bize emanet ediyor musun Tessa? Şüphelerini ve ihtiyaçlarını?"

"Evet," diye cevapladı Theon'un sözlü bir cevap talep etmesine fırsat vermeden.

Luka da bunu isterdi.

Theon ona doğru eğildi, başını Luka'ya doğru çevirdi ve mırıldandı, "Yani Luka isterse o ağzını kullanabilir mi?"

Ve evet, bunu kesinlikle istiyordu.

Luka uzanıp kravatını gözlerinden çekip çenesini kaldırdı. "İstediğin zaman kontrolü geri alabilirsin," diye hatırlattı. "Ama her şeyi seninle konuşacağız." Başparmağını dudağında gezdirirken, diğer eliyle aşağı uzanıp penisini okşadı. Her şey başladığından beri sertleşmişti. Alkolü teninden ilk yalayışından beri. "İhtiyacın olan şeyin biz olduğumuza güven."

Bir kez başını salladı ve Luka, çoktan bekleyen Theon'a baktı. Luka, bağın aşağısındaki sabırsızlığı hissedebiliyordu ve gözlerini kıstı çünkü eğer hemen çok sert davranarak her şeyi mahvederse, bir daha asla böyle bir şey yapmalarına izin vermeyecekti.

Ve bunu tekrar yaptıklarında sıranın kendisine gelmesini istiyordu.

"Nefes almayı unutma bebeğim," dedi Luka, aletini dudaklarına götürüp sıcak ağzına iterek. "Siktir," diye homurdandı Tessa etrafında sızlanırken. Theon yağla kaplı parmağını onun dar deliğine sokarken, sesin titreşimleri doğrudan testislerine ulaştı. Onu bastırıp hazırlıyordu. İkinci parmağını da eklediğinde, kız daha yüksek sesle inledi ve Luka elini saçlarına daldırdı, ağzına girip çıkarken

yumruklarını sıktı. "Ağzımın kirli olduğunu söylüyorsun ama şu haline bak bebeğim. Neredeyse götünü sikmesi için yalvarıyorsun."

Onu üzerinden çekti, gözleri kocaman açılmış bir şekilde yukarı baktı. "Tanrılar aşkına, Luka," diye mırıldandı.

Sadece sırttı ve eğilip şişmiş dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Seni seviyoruz," dedi dudaklarının içine. "Sana tapınalım."

Boğazı yutkundu. Endişeden mi yoksa beklentiden mi emin değildi. Muhtemelen ikisi birden.

"Nefes almayı unutma bebeğim," dedi tekrar, sesi alçak ve karanlıktı. "Nefes al. Olacak... İlk başta canın yanacak. Bize güven. Bunu bizim için yapabilir misin?"

Başını salladı, bu sefer onun ağzını almak için öne doğru sendeledi ve Theon penisini konumlandırırken o da onu orada tuttu.

Yavaş git Theon, diye uyardı Luka bağı.

Biliyorum, diye karşılık verdi dişlerini sıkarak.

"Bunu başka biriyle mi yaptın?" diye soludu Tessa. Theon'un ona biraz bastırıldığı kesindi çünkü geri çekildi. Parmakları yatağın üzerinde kıvrılmıştı ve gözleri sımsıkı kapalıydı.

"Hey, hey," dedi Luka yüzünü ona dönerek. "Öyle bir şey yok. Gözlerini tam burada tut ve istediğin zaman kontrolü geri alabileceğini unutma. Bunu durdurmak istersen gücün bizi lanet olası odanın öbür ucuna fırlatabilir."

Mor gözleri şehvet ve korkuyla parlıyordu, bakışlarını ona dikmiş, başını sallıyordu.

"Ve hayır," diye cevapladı Luka, saçlarını, sırtını ve kolunu okşayarak. "Daha önce bir dişi paylaştığımız ama hiç böyle olmamıştı."

Yüzünde daha önce hiç görülmemiş bir kararlılık, memnuniyete benzer bir ifade belirdi.

Çünkü o, onlardan daha sahipleniciydi.

Tekrar nefes nefese kaldı, vücudu kasıldı ve Luka ensesini kavrayıp tendonlarına masaj yaptı. "Rahatlamalısın

bebeğim."

"Nereden biliyorsun?" diye çıkıştı. "Kıçından mı becerildin Luka Mors?"

Onun alaycı tavrına havladı. "Hayır, baştan çıkarıcı, ama ben de payıma düşeni yaptım. Hâlâ o şımarık ağzını kullanıp saçmalıyorsan, yeterince iyi değiliz demektir."

Luka, altına ulaşabilmek için bir kez daha yanına uzanarak kendini topladı. Parmaklarını yalayarak vücudunun merkezine bastırdı, klitorisini bulup yavaş, kışkırtıcı daireler çizerek ovuşturdu. Luka derin bir nefes aldı ve aynı anda Theon daha da bastırdı.

"Siktir," diye tükürdü, kaşları yatağa doğru düştü. "Siktir, Luka. Theon."

"Arius aşkına, bu çok güzel," diye soludu Theon, öz denetimi sıkı bir tasmada.

"Çok iyi gidiyorsun Tessa. Onu duyuyor musun? Arius Lordu üzerindeki kontrolüne bak," diye övdü Luka, parmakları daha hızlı hareket ediyor, acı onu kovalarken kalçaları zevk arıyordu.

Theon daha fazla bastırıp parmaklarını kalçalarına bastırduğunda çığlık attı. "Nefes almaya devam et, güzelim," diye dişlerini sıktı. "Neredeyse başardım. Dikkatini dağıtmaya devam et, Luka."

"Ben hallederim," diye karşılık verdi. "Sen kendini kontrol altında tut. Nasıl hissediyorsun?"

"Çok sıkı," diye dişlerini sıktı Theon ve Luka, onun tamamen içine batmasını izledi. Tessa gergindi, eklem yerleri bembeyazdı.

"Nefes al bebeğim," diye üsteledi Luka, çenesini, omzunu, kolunu ısırarak için eğilerek. Yeni hislere alışırken dikkatini dağıtacak her şeyi yapıyordu. Kalçaları eline değdiğinde ve parmakları hâlâ klitorisini okşadığında, Luka'nın bunu başardığını anladı.

Theon'a baktı, hafifçe başını salladı ve geri çekilmeden önce tekrar itti.

Ve inledi.

Günahkâr, karanlık ve muhtaç bir şey.

"İşte böyle bebeğim," diye övdü Luka, parmakları daha hızlı hareket ederken. "Nasılsın?"

"Bu... tanrılar," diye hırıltılı bir sesle söyledi, Theon geri çekilip tekrar ileri atıldığında. "Evet," diye inledi.

Ona bir an verdiler, uyum sağlamasına ve rahatlamasına izin verdiler, sonra Luka mırıldandı, "Seninle işimiz bitmedi."

"Bu... çok fazla," diye hırıltılı bir sesle konuştu Theon hareket etmeye devam ederken.

"Alabilirsin. Alacaksın," diye cevapladı ve eğilip dudaklarına sert bir öpücük daha kondurdu.

Sonra Theon'un pozisyon değiştirip sırtüstü dönebilmesi ve asla ondan çıkamaması için elleri ve dizleri üzerinde durmasına yardım etti. Theon ağzını boynuna bastırıp emerken ve ısırırken, kadın nefes nefese kalmıştı, elleri tutunmaya çalışıyordu.

Luka arkasına yaslandı ve önünde müstehcen bir şekilde yayılmış olanlara baktı. Sırtı Theon'un göğsüne dönüktü. Başını onun omzuna koydu ve ayakları bacaklarını Luka'nın her şeyi görebilmesi için iyice açtı.

"İkimizin de seni aynı anda alma fikriyle gözlerinin nasıl parladığını hatırlıyorum, güzelim," diye fısıldadı Theon, karanlık bir sesle kulağına. "Beni derinden seviyorsun zaten. İkimizi aynı anda hissetmeyi de seveceksin."

Eli karnının üzerinde açıldı, aşağı doğru bastırdı ve pelvisini de aşağı doğru eğdi. Başını geriye attı ve Luka elini penisine koyup onları izlerken okşadı. İzlemeyi hiç umursamamıştı ama bu gece değil.

Öne doğru kayd, dizlerinin arasına çömeldi ve parmaklarını şişmiş karnında gezdirdi. "Sen kiminsin, Tessa?" diye sordu karanlık bir sesle.

"Senin," diye soludu, Theon boynunu okşuyordu.

"Ne kadarınız?"

"Her şeyim. Sana güveniyorum," dedi sert bir nefesle. "Sadece... lütfen."

"Derin bir nefes al, Tessa," diye ikna etmeye çalıştı Theon, Luka öne doğru bastırırken. "Şimdi sıkışık olduğunu düşünüyorsan, bekle."

"Aman Tanrım," diye haykırdı Luka, amına girip yavaşlamaya çalışırken. Kendini dizginlemesi Theon'unki kadar gergindi. Bunu daha önce hiç yapmamışlardı. Aynı anda olmazdı ve lanet olsun, bunun ne kadar iyi olacağına hazırlıklı değildi.

Alnındaki teri ve göğsündeki parıltıyı görebiliyordu, kendini biraz daha zorlarken. Theon'un penisinin onunkinden sadece ince bir bariyerle ayrıldığını hissedebiliyordu. Kaslarının bu müdahalelere karşı kasıldığını hissedebiliyordu. Her şeyi hissedebiliyordu.

Theon kulağına çirkin övgüler mırıldanıyordu, o da ellerini çarşaflara vuruyordu, tırnaklarını geçirebileceği bir şey bulmaya çalışırken tenini tırmalıyordu.

"Bize çok iyi davrandın Tessa," diyordu Theon. "Seni hak etmiyoruz, biliyorsun, değil mi? Ama sana ihtiyacımız var. Seninleyiz. Olması gereken bu. Üçümüz, her şeyimiz var."

Çılgınca başını sallıyordu ama gücü bir türlü ortaya çıkmıyordu. Bir kez olsun durmayı dilemedi. Bir kez olsun onları itmedi.

"Hepsini alacaksın, değil mi baştan çıkarıcı?" diye homurdandı Luka, sonra kalanını da iterek devam etti ve üçü de sustu. Sadece sert nefesleri, ritimsiz inip kalkan göğüsleri vardı. Theon ve Luka göz göze geldiler çünkü aman Tanrım. Bunu planlamışlardı. İkisinin arasında böyle olmasının nasıl bir şey olabileceği hakkında konuştular ama bu, kirli fantezilerinin hiçbirisiyle kıyaslanamazdı. Hatta yanına bile yaklaşamazdı.

"Hazır mısın, Tessa?" diye sordu Theon, elini uzatıp alnındaki saçları düzelterek.

Ve şu anda ona yaptıkları her şeye rağmen, dokunuşuyla gözlerindeki bir şey yumuşadı. Endişesiyle. Uzandı, elini boynunun arkasına kaydırıp ve diğer kolunu Luka'ya doğru uzattı. Başını eğdi, Luka'nın onu öpmek için ağzına

çekmesine izin verdi ve kalçalarını deneysel bir şekilde ileri doğru itti.

Ağızına doğru inleyerek onu tahrik etti. İtmeleri daha da sertleşti, başı Theon'un ağzından onunkine, sonra tekrar onunkine döndü. Ve her zaman olması gereken buydu. İlkel ve karanlık bir şey. Vahşi ve kutsal bir şey. Sadece onlara ait bir şey. Her şey onlara karşı olmasına rağmen bir şekilde buldukları bir şey.

Tessa çırpınıyordu ve Theon onu sıkıca tutuyor, Luka'nın istediğini yapmasına izin veriyordu.

"Ver ona Tessa," diye emretti Theon. "Bizim."

Başını iki yana salladı, tırnakları adamın kollarına batıyordu. Theon tenine karşı karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Ah, küçük fırtına. O zaman onu alırsınız."

Ellerinden biri karnına doğru kaydı, bastırdı ve Luka onun etrafında kasıldığını hissetti.

"İşte böyle, bebeğim," diye homurdandı Luka, saçları gözlerine düşmüş, kaşlarına yapışmıştı. "Öyle işte."

İnledi ve Theon'un parmakları daha fazla bastırarak kasıldı. Ve siktir et, bunu her yaptığında, daha da sıkılaştı. "Bize vermezsen, biz alırsınız," diye tekrarlardı sert bir nefesle. "Ama istediğin bu, değil mi? Seni daha fazla dayanamayacak hale gelene kadar zorlamamızı sağlamak."

"Evet," diye soludu. "Evet, lütfen."

Theon'un tutuşu daha da sıkılaştı ve Luka kalçalarını öne doğru savurdu, penisi derin ve hızlı bir şekilde ona sürtündü, sonunda onu sıkıca kavradı, dudaklarından bir çığlık yükseldi. İstese bile kendini durduramazdı. Onu zevke doğru takip etti, kasları içine boşaldığı kadar sert bir şekilde kasıldı.

"Siktir, Tessa," diye tükürdü, kalçaları hâlâ onun etrafında kasıldığı için boşalma sırasında hareket ediyordu. Orgazm devam etti, onu daha da derinlere sürükledi, ta ki sonunda geri çekilip sırtüstü düşene kadar.

Theon çoktan hareket etmeye başlamıştı ve Luka, tüm bunlar olurken gösterdiği özdenetim için ona minnettar

olmalıydı. Ama Tessa'yı Luka'nın üzerine yuvarlarken, beklemekten vazgeçtiği belliydi. Tessa'yı destekleyip kalçalarını kavradı, diğer deliğinden girip çıkarken, Luka'ya sarıldı; yüzünde şaşkın ve memnun bir ifade vardı ve Theon kendi zevkini yaşıyordu.

HAYIR.

Tessa ona zevk vermek için kendini ona adadı.

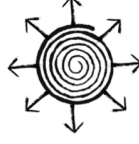
Her şeyden sonra onun tercihi.

Theon rahatlayıp onu duşta temizledikten ve hepsi battaniyelerin altına tekrar sarındıktan sonra, Theon onun alnına bir öpücük kondurup mırıldandı: "Sen kötü biri değilsin, Tessa. Senin kötü biri olmana izin vermeyeceğiz."

Sırtı Luka'nın önüne yaslanmıştı ve fısıldadığında sesindeki gözyaşlarını duyabiliyordu: "Korkuyorum Theon. Ya başarısız olursak?"

Theon yanağını okşarken yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı. "Başarısızlık hiçbir zaman bir seçenek olmadı, Tessa. Eğer öyle bir noktaya gelirsek, kötü adamlar biz oluruz, böylece sen olmak zorunda kalmazsın. Ama asla sen olmazsın."

52

THEON

Theon, Dagian'ın gücünü ona devrederek ne yapmayı planladıklarını açıklamayı bitirdiğinde konferans odası sessizliğe gömüldü. Kadınlar, ne diyeceklerini bilemez bir halde ona bakıyorlardı ve havadaki gerilim o kadar yoğunlu ki, bunaltıcıydı. Luka, Tessa'nın diğer tarafında kaskatı kesilmişti ve Tessa neredeyse... sıkılmış görünüyordu. Dün geceki halinden çok farklıydı. Sıkılmadığını biliyordu. Tessa, önce hangi tartışmayla karşılaşacaklarını görmek için bekliyordu. Tıpkı kendisi gibi. Ama söylediklerini kast etmişti. Kadınlar kabul etse de etmese de bu oluyordu. Bunun başlıca nedeni, Dagian'ın sadece teklifte bulunmakla kalmayıp ısrarcı olmasıydı. Erkek, Sasha'nın ölümünden beri aynı değildi.

Falein Hanım'ın ilk konuşan olması onu şaşırtmamıştı, sorusuna da şaşırmamıştı.

"Ne istediğinizi açıklığa kavuşturmam gerekiyor," dedi Leydi Farhan, avuçlarını masaya dayamış bir şekilde.

"Talep etmiyorum," diye düzeltti Theon. "Sadece gelecekte olacakları bildiriyorum."

Gözleri kısıldı, sözleri kısa ve özlüydü: "Achaz Varisi'nden iktidarı almanızı onaylamamızı mı istiyorsunuz?"

"Gönüllü olarak veriyor," diye düzeltti Theon.

"Mesele bu değil," diye araya girdi Celeste Hanım. "Mesele şu ki, sen hepimizden daha güçlü olacaksın."

"Ama Tessa'dan daha güçlü değil," dedi omuz silkerek. "O yine de Arius Leydisi olacak."

"Evlendiğin kişiyle," diye karşılık verdi. "Bizi bir kez kandırdın. Buna izin vermeyeceğiz."

"Eğer o Arius Hanımıysa, neden onun adına konuşuyorsun?" diye sordu Leydi Farhan.

"Benim adıma konuşmuyor," diye araya girdi Tessa. "Benden çok daha az... dramatik olma eğiliminde." Parmaklarını masaya vurarak vurguladığı nokta, tek bir şimşek çakmasıyla ortaya çıkıp masanın üzerinde sekerek ilerledi. "Ama benimle anlaşmayı tercih ediyorsan, öyle olsun."

Kyra hariç tüm hanımlar daha dik oturdular. "İki kocan var," diye patladı Celeste.

"Evet, evet," diye mırıldandı Tessa, elini umursamazca sallayarak. "Bu zaten belliydi, bugün burada olmamızın sebebi bu değil. Böyle nemsiz meselelerle uğraşacak vaktim yok."

"nemsiz meseleler mi? İkinci Maçları almamızı engelleyen ne?" diye alay etti Leydi Candra.

Tessa gözlerini kocaman açtı. "Hiçbir şey. Başka bir koca al. Bir eş al. Beş tane al. Zorla olmadıkları sürece umurumda değil."

şimdi ona göz kırıyorlardı, ne yapacaklarını ya da ne söyleyeceklerini bilemiyorlardı.

"Bu işler böyle yapılmaz," dedi Leydi Farhan sonunda.

Tessa parmaklarını şıklatmayı bıraktı. "Hayatımın büyük bir bölümünde boyun eğmek zorunda kaldığım ve son bir yıldır herkesin beni kullanıp kaderime karar vermeye çalıştığı bir dönemde, işlerin nasıl yürüdüğünü pek umursamadığım için beni affet."

"Hâlâ tüm bu insanların neden burada olduğunu anlamıyorum," diye araya girdi Serafina Hanım, sesi tekdüze olmasına rağmen. Sanki kendisi bile burada olmak istemiyormuş gibi.

"Onlar benim... danışmanlarım," dedi Tessa, bir kelime üzerinde karar kılarak.

"Kimsenin bu kadar çok danışmana ihtiyacı yok," diye savundu Celeste Leydisi. "Peri mi? Sargon Mirası mı? Bir vampir mi? Hepsini tanımıyoruz bile."

"Belki daha fazla olsaydı ve daha çeşitli olsalardı, şu anki gerçekliğimizle yüzleşmek zorunda kalmazdık," diye yanıtladı Tessa, elini masadan kaldırıp saçlarına doğru uzatarak. Ama Luka onu yakaladı ve parmaklarını onun uyluğuna koydu.

"Bu toplantının konusuna odaklanmamız gerekiyor," diye araya girdi Theon.

"Cevap hayır," dedi Celeste Hanım. Anala Hanım'a döndü. "Bizi bunun için buraya çağırdığına inanamıyorum."

"Onları dinlememiz gerektiğini düşündüm," diye düşündü Kyra, sandalyesine yaslanıp her şeyi sindirirken.

"Bu tamamen saçmalık. Her şeyi değiştirecek."

"Asıl mesele bu," diye mırıldandı Tessa ve Theon sırtışını gizlemek için çabalamak zorunda kaldı. Dün geceki güvensizlik ve gerginlik gitmişti. Onu mahvettiklerini söylemek isterdi ama tedirginliği hâlâ oradaydı. Diğer duyguların altında kaldığını hissedebiliyordu ama şu anda onunla inanılmaz gurur duyuyordu.

"Theon haklı," diye devam etti. "Bu hepinize bir nezaket göstergesi. İzin istemiyoruz. Gerekli düzenlemeler zaten yapıldı ve bu Dagian'ın isteği."

Serafina Hanım, Achaz Varisi'ne döndü. Dagian masanın başında oturmuş, sessiz ve perişan haldeydi. "Bu doğru mu, Dagian?"

Başını salladı ve her birinin gözlerinin içine baktı. "Haftalar önce Theon'a gelip bunu istemiştım."

"Haftalar önce mi?" diye sordu Falein Hanım. "Neden bize gelmediniz?"

"Neden sana gelmiyorsun?" diye alaycı bir şekilde tekrarlardı. "Sen, babama onlarca yıldır hizmet eden sen mi? Sen, bu diyarın gülünç geleneklerini sürdürmek için çalışan

sen mi? Sen, diğlerleriyle birlikte çarpıtan, entrika çeviren ve komplo kuran sen mi? Hayır, Leydi Farhan, bu endişeleri sadece birinizin babama fısıldaması için hiçbirinize anlatmam. Kendi mirasçılarınız bile, yerlerine oturduklarında onları etkileyecek meseleleri tartışmak için bu odada değiller. Ondandır nefret eden krallığa gittim. Onu yok edebilecek olana gittim. Tahtları sağlam kaldığı sürece dünyanın çöküşünü izlemekle yetinenlere değil, fark yaratabilecek olanlara gittim."

"Artık koltuğunu koruyamayacağını anlıyor musun?" diye sordu Serafina Hanım. "Babanla ilgilenildikten sonra Achaz Lordu olmayacaksınız, değil mi?"

Dagian'ın dudakları alaycı bir gülümsemeye kıvrıldı. "Bu masadaki en güçlü Achaz kanından değilim, Leydi Isleen."

Bütün gözler Tessa'ya döndü.

Birkaç saniyelik gergin bir sessizliğin ardından Celeste Hanım, "Tamam. Gücü devredeceğiz ama kimin alacağına birlikte karar vermeliyiz." dedi.

"Hayır," dedi Dagian kararlı bir şekilde. "Bu benim gücüm. Onu sadece Theon'a devredeceğim. Başka biri de aynı şeyi yapmaya kalkarsa, teklifi geri çekerim ve sen de babamla olduğun gibi yüzleşebilirsin."

"Hepimizin toplamından daha güçlü olamaz. Tessa bizim tarafımızda savaşıyorsa," diye itiraz etti Leydi Farhan.

Luka, "Rordan'ı yenmek için Tessa'nın tüm gücüne ihtiyacı olacak ve o zaman bile Achaz'a hizmet eden melekler tarafından alt edilebilecek kadar zayıflayabilir," dedi. "Bu, masada bir seçenek değil."

"Rordan'dan daha fazlası," diye ekledi Theon. "Tessa... bir Miras değil. O bir tanrı değil. O... daha fazlası. O daha fazlası ve biz bunu anlamaya çalışırken, başkaları onu arıyor. Onu almaya gelecek başkaları."

"Kimin gibi?" diye sordu Leydi Farhan.

"Ahaz," dedi Tessa basitçe.

"Tanrılar buraya gelemez."

"Şimdilik değil," diye onayladı Tessa. "Ama eğer koca bir dünya yaratıp sonra onu terk etmenin bir yolunu bulabilirlerse, size temin ederim ki eski Anlaşmaları bozmanın da bir yolu vardır."

"Ahaz bir tehdit," diye onayladı Theon. "Bir diğeri de Kaderler. Buraya gelmelerini engelleyen bir anlaşma yok."

"Kader Tanrıçaları mı?" diye sordu Kyra, kaşlarını çatarak. "Bu yeni bir bilgi, Theon."

"Hepimiz burada olduğumuza göre ve şeffaflık adına, bildiğimiz her şeyi paylaşmak istiyoruz. Bu, krallıkları ele geçirmek için büyük bir çaba değil, bu diyarı ve içindeki tüm insanları kurtarmak için çaresiz bir girişim."

"Onu iktidara getirerek mi?" diye alaycı bir şekilde sordu Celeste Leydisi.

Theon'un dudakları kıvrıldı. "Ona hepimizi bırakıp Kader'in diyarı yok etmesine izin vermesini söyledim. O kalıp bizim için savaşmayı seçti. Bundan daha iyi niyetli bir şey olamaz, değil mi?"

"Ama daha fazla güç kazanacak olan o değil," diye savundu Falein Hanım. "Sen kazanacaksın."

"Onun dengesi olmak için," dedi Theon. "Kader Tanrıları onu arıyor çünkü o bir dengesizlik. Başlangıçlar ve Bitişler. Hepimizin bildiği gibi, gücü çok büyük. Onu dengeleyecek bir şey olmalı."

"Ve o şey sensin?"

Theon'un kaşları çatıldı. "Denemenizi rica ederim."

Tessa'nın gücü çoktan artmıştı; etrafında kaotik közler ve ışık kıvılcımları uçuşuyordu. Tessa'nın gücü kontrol altında tutmak için çalıştığını hissedebiliyordu. Bu odada çok fazla güç vardı. Xan ve Akira'nın burada olmamasının sebebi buydu. Çünkü Tessa'nın gücü arayıştaydı; Akira'yı burada hayal edemiyordu.

Ama onun sözleri üzerine, Luka'nın ejderha ateşi kollarından birini sararken, Theon'un karanlığı çenesinde dalgalandı. Görünürde rahatladı, ama gözlerindeki güç artmadı.

"İkimiz de ona kontrolü sağlamasına yardım ediyoruz, ama Kader'in daha fazlasına ihtiyacı olacak," dedi Theon. "Rordan onlarca yıldır güç çalışıyor. Dagian'ın yeteneklerinin artması bile bunu telafi etmeye yetmeyecek, ama Tessa'ya kullanabileceği daha fazla şey verecek."

"Kaynağı olarak mı?" diye sordu Kyra, başını ilgiyle eğerek.

"Kaynağı olarak. Sevgilisi olarak. Eşiti olarak. Dengesi olarak," diye cevapladı. "Onun bana ihtiyacı olan her şeyim."

"Ve bunun Devram'ı yıkımdan kurtarmaya yeteceğine inanmıyor musun?"

Theon, Tessa'ya baktı ve soru üzerine dudakları büzüldü.

"Rordan'ın amacı Achaz'ı buraya getirmek. Başarılı olursa, Achaz'ın sadakatının ödülü olarak ona hükmedeceği bu dünyayı vereceğine inanıyor," dedi Tessa. "Gücünün gerçek derinliğini hiç görmedim ama hissettim. Benim Kaos'um daha fazlasını istiyor. Bir odada kimin en güçlü olduğunu bilir ve odada olduğunda, o her zaman odur," dedi Tessa. "Kader Tanrıları'na gelince, sanırım eşit bir güce ihtiyaç duyacaklar. Ben üç İlk Tanrı'nın torunuyum. Hayır, tek bir gücün Theon'a aktarılması yeterli olmayacak."

Kyra, avucundaki alevlerle oynayarak başını salladı. "Ama başka bir hükümdarın gücü yardımcı olurdu."

"Ne?" diye sordu Tessa, ama bu şaşkınlıktan değildi. Şoktu. Theon'un hissettiği şokun aynısıydı. Luka'nın da özüksediği şeydi bu, çünkü Kyra ne demek istediğini anlayamıyordu.

"Burada neler inşa ettiğimizi gördün," dedi Kyra ve Theon sesindeki hafif titremeyi duyabiliyordu. "Bir asırdan uzun süredir bu görevdeyim ve Dagian haklı. Çok şey yaptım ama daha fazlasını yapabilirdim. Bakımım altındaki insanların güvende olduğundan emin olmak için daha fazlasını yapabilirim. Bu diyarın güvende olduğundan emin olmak için." Derin bir nefes aldı, gözleri yaşlarla doluydu. "Çünkü değişim fedakarlık gerektirir. Değişim güzel sözlerden fazlasını gerektirir." Tessa'ya hafifçe gülümsedi. "Bu yüzden

gücümü de sunuyorum. Devram'ın ve tanrılar tarafından çoktan unutulmuş bir dünyada daha fazlasını hak eden herkesin iyiliği için. Onları kurtarmak için fedakarlık yapmaya istekli değilsem, kendime onların Leydisi demeyi hak etmiyorum."

Bildiri okununca oda sessizliğe büründü ve Theon ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini bilemedi. Tartışmalar ve çekişmeler bekliyordu, evet, ama işlerin böyle biteceğini hiç tahmin etmemişti.

"Ben de benimkini sunuyorum."

Theon'un başı, bakışlarının Serafina Leydisi'ne yöneldiği sağa doğru savruldu.

"Sen mi?" diye sordu Theon, çünkü söyleyebildiği tek şey buydu.

"Achaz Krallığı ile uzun süredir devam eden bir ittifakınız var," dedi Luka, Theon'un düşüncelerini dile getirerek.

"Ve o buna defalarca ihanet etti. Ne kadar derinden olduğunu göremeyecek kadar aptaldım," diye yanıtladı. "Ve şimdi... çok şey kaybettim. Çok şey gördüm ve sonunda..." Boğazını temizleyerek kendini kontrol altına aldı. "Belki de ihtiyaç duyulan şey bir başlangıç değil, daha fazlasına yer açmak için bir sondur."

Tessa'nın hafifçe iç çektiğini duydu. Falein Hanımı ve sonunda Celeste Hanımı da onu takip ederken, duygularının her yerde yankılandığını hissetti. Diyarın Hanımları, Devram'ın hayatta kalabilmesi için güçlerini ve Dagian'ın yanındaki yerlerini teker teker ona sundular. Bir şansları olsun diye. Rordan'ın kazanmaması için.

Böylece alemde bir kez daha denge sağlanabilsin.

O öğleden sonra, herkes İdalia'nın güneyindeki deniz kıyısında toplandı. Gölge Ovaları'nın, Ozul Dağları'nın eteklerinde Anala Krallığı ile birleştiği yer burasıydı.

Rordan'ın son saldırısından sonra Arius Krallığı'nda buna cesaret edemediler. Gücün ortaya çıkabileceği bir yer olması gerektiği söylendi. Büyünün birinden diğerine aktarılmasına karşı koyacaktı ve daha fazlasını aldıça, onu hemen kontrol altına almakta zorlanacaktı.

Tanıştıklarında hepsi Akira'dan çekiniyordu ve Theon onları suçlayamazdı. Tessa'nın kaotik hallerine kapılmasına alışkındı. Akira o ortamda kalıcı olarak yaşıyor gibiydi.

"Yani, açık olmak gerekirse," dedi Falein Hanım, "Theon aniden tüm ilk tanrılardan gelen armağanlara sahip olmayacak mı?"

Tristyn başını iki yana salladı. Tessa, bu sabahki toplantıda olaylar tırmanın gelmesini istemişti.

"İşler böyle yürümüyor," diye açıkladı Tristyn. "Onun gücünün kuvvetine sahip olacak ama bu kuvvet farklı bir şekilde ortaya çıkacak. Şu anda sahip olduğu karanlığa dönüşecek. Senin gücün ise onu daha da güçlendirecek."

"Peki ne olacaklar?" diye sordu Tessa, Luka yürümeye başlamadan önce elini onun elinin içine soktu.

Tristyn yöneticilere baktı ve Theon yüzünü buruşturduğuna yemin edebilirdi. "Ölümlü olmayacaklar ama güçleri de olmayacak. Sadece bir süreliğine kalacak bir Kalıcılıkla uzatılmış bir ömürleri olacak. Ne kadar süreceğini asla bilemeyiz."

Theon, Hanımların her birine baktı. "Bu sizin seçiminiz, efendiler," dedi. "Sizden bunu istemiyoruz ve teklifinizi geri çekerseniz anlarız. Kimse bunu size karşı kullanmaz. Hayatınız boyunca ruhunuza yüklediğiniz bir armağandan ayrılmak, isteyerek bile olsa, bir trajedidir."

"Teklifim geçerli," dedi Leydi Kyra. "Tek isteğim, krallıkları denetlemek için kurulacak yeni düzende Tana'ya hâlâ bir koltuk teklif edilmesi."

Yumuşakça gülümsedi. "Bu ayarlanabilir."

Tessa, "Zamanı geldiğinde tüm girdilerinizi değerlendireceğiz" diye ekledi.

"Ama bunu yapmazsak, bir önemi olmayacak," diye sertçe araya girdi Dagian. Sinirliydi ve rolleri değişse Theon da aynı durumda olurdu. Sadece hayatının büyük bir kısmını dizginlemek için eğittiği bir gücü değil, aynı zamanda sahip olacağını sandığı hayatı da kaybetmeye çok yakındı. "Hadi başlayalım."

"Ya Kaynakları?" diye sordu Tessa aniden. "Artık güçleri yoksa, Kaynaklarına ne olacak?"

Orada bulunan üç Kaynak kaskatı kesildi ve Tristyn ensesini ovuşturdu. "Bunu bilmiyorum, vahşi bir öfke. Bilsem bile, buradaki Kaynak İşaretlerinin yozlaşmışlığı yüzünden, yine de aynı olacağını sanmıyorum."

"Kaynak bağıni koparmanın tek yolu ölümdür," diye düşündü Tessa, Luka'nın elinden elini çekip yine de volta atmaya devam ederken.

"Ama güç yoksa, İşaret'in tutunabileceği bir şey var mı?" diye sordu Axel. "Döndüğümde bir Kaynak olsaydı, bunun ne anlamı olurdu?"

"Evet, ama gücünü kaybettin. Büyünün kendisi ölmüyor. Sadece başka bir şeye aktarılıyor," diye itiraz etti Tessa. Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu bağlar büyüyle birlikte aktarılacak mı?"

"Tekrar ediyorum, buradaki Kaynak İşaretleri gerçek bir Kaynak İşareti olmadığı için bilemeyeceğiz," dedi Tristyn. "Diğer İşaretler iç içe geçtiği için bilemeyiz."

"Dengeli olmayacak," diye araya girdi Akira, yaklaşarak.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Tessa annesine dönerek.

"Xan bana Kaynak İşaretleri'nden bahsetti," diye yanıtladı. "Biri ruhu birbirine bağlıyor. Biri gücü iç içe geçiriyor. Yaşam gücünü. Kalbi. Bir denge. Bu denge bozulursa, her şey paramparça olur."

"Nasıl emin olabilirsin?"

"Yıldızlarda hiçbir şey kesin değildir Tessa," diye şarkı söyledi, çömeliip toprağa bir İşaret çizmeye başladı. "Ama

sihir yeterince zorlanacak. Dengesiz bir bağı sürdüremeyecek."

"Peki onlara bağlı Periler?"

Akira ayağa kalktı, birkaç adım ilerledi ve aynı şeyi tekrar yapmak için çömeldi.

"Hayatları İşaretlere bağlı değil." Akira kaşlarını çatı. "Muhtemelen ölümünü hissedecekler. Bu, hediyelerini kaybetmek kadar acı verici olacak," dedi ve daha fazlasını çekmek için birkaç adım daha ilerledi.

Tessa, hepsinin rengi atmış bir halde Perilere döndü. "Bu artık sadece Hanımların tercihi değil," dedi. "İçinizden herhangi biri bunu yapmak istemezse, Hanım'ın teklifini reddederiz."

"Tessa-" diye başladı Theon, ama o elini kaldırdı.

"Hayır. Zaten zorla kefaletle serbest bırakıldılar. Ellerinden bu kadar çok şey alındıktan sonra kimse onları hayatlarını riske atmaya zorlayamaz," dedi Tessa. "Bu onların seçimi çünkü biz bunun için mücadele ediyoruz. Herkesin lanet olası bir seçeneği var."

Sessizlik çöktü ve sonunda Anala Hanım'ın Kaynağı konuşana kadar uzadı. "Bir Kaynak olarak hayatım diğerlerinden daha iyiydi," diye itiraf etti. "Ama bu, kimsenin bu amaç uğruna kendini feda etmek zorunda kalmayacağı anlamına geliyorsa, riski göze alacağım. Eğer uğruna savaştığımız şey buysa, Leydi Ausra, o zaman bu riski alır ve hayatta kalırsam senin yanında olurum."

Yumruğunu kalbinin üzerine koyup başını eğdi ve Tessa bir adım geri çekildi. Ama Theon çoktan onun önünde hareket ediyordu. Arius koltuğuna oturduğunda önünde eğilmişti ve şimdi de bu konuda dayanışmasını göstermek için bir Peri'nin yanında duracaktı. Anala Kaynağı'nın yanında durarak onun hareketlerini takip etti.

Sıradaki Axel'dı. "Bunu zaten biliyorsun ama Yeraltı seni takip edecek," dedi Theon'un yanında durarak. "Değerlerinin sıfıra indirilmesinin ne demek olduğunu anlayan biri. Birinin taşıdığı gücün -ister muazzam ister yok olsun- onu

tanımlamamasını sağlamak için mücadele eden biri. Damarlarında akan kanın veya nasıl bir varlık olduklarının umurunda olmayan biri. Onları insan olarak gören biri. Sadakatimiz seninle, Leydi Ausra."

Hafif ulumalar duyulurken herkes teker teker sıraya girdi. Nylah ve Roan belirdi, yanına doğru sinsice yaklaşp karınlarının üzerine eğildiler.

Peri.

Yeraltı.

Miras.

Devram'ınkiler ve yıldızların ötesinden gelenler.

Çünkü kader çağırmış ve fedakarlık gerektirmişti.

Ve o bunu istememişken, Kaos hüküm sürmeye başlamıştı.

Ve Kaos seçmedi.

Hepsi için savaşacaktı.

"Yeni bir şafak," dedi Akira kısaca. Theon başını kaldırdığında kızına baktığını gördü. "Çünkü her şeyde bir denge olmalı."

"Gökyüzü, deniz, diyarlar," diye yankıladı Tessa hafifçe. "Birinin diğerine hükmetmesi asla amaçlanmamıştı."

Akira daha genişçe gülümsedi, ellerini çenesinin altında birleştirdi ve heyecanla birkaç kez başını salladı. "Böylece Sonlar, Düşler meydan okumaya cesaret ettiği için keşfedildi."

"Evet," diye fısıldadı Tessa, dudaklarından inanmaz bir kahkaha yükseldi. Bakışları, yanında Luka'nın durduğu Theon'a kaydı. "Ve böylece savaşırız."

"Ve düşmeyeceğiz," dedi Theon karanlık bir sesle, sonra Dagian'a döndü. "Hazır mısınız?"

Achaz Varisi bir kez başını salladı ve Akira ellerini iki kez çırpı. "Çekelim, Tessa," dedi İşaretleri işaret ederek. "Daire şeklinde."

Anne ve kızı çember tamamlanana kadar çektiler ve ardından Akira, Theon'u ortaya doğru itti. "Gel, gel," diye ekledi ve iki erkek ortada durana kadar Dagian'a işaret etti.

"Hiçbir noktada teması kaybetmemelisiniz" diye talimat verdi Akira.

"Çok acı verici olacak, Dagian," diye ekledi Tristyn sertçe. "Bunu yapamam ama yapıldığını gördüm. Kendinden bir parçanın koptuğunu hissedeceksin."

"Sasha'yı kaybetmekten daha kötü olamaz," dedi gergin bir sesle. "Bize ne yapacağımızı söyle."

"Başka kimse giremez," dedi Akira, çemberin dışına doğru dans ederek. "Ya da güç başka birini seçebilir." Luka'ya baktı. "Onu kontrol altında tut. Kaosu onu isteyecek."

"Ya sen?" diye sordu Theon.

"Onu yakaladım," dedi Xan, Akira'nın yanına doğru yürürken Luka, Tessa'nın beline kolunu doladı ve onu göğsüne doğru çekti.

Dagian, Akira'nın talimatı üzerine ellerini kaldırdı ve avuçlarını yukarı çevirdi.

"Bir bıçak," diye teşvik etti. "Kanını birleştirmek için avuçlarının arasına koy."

Dagian büyüünden bir hançer çıkardı ve Theon nedenini biliyordu. Gücünü son kez hissetmek istiyordu. Avuçlarına hançer sürdükten sonra Theon'a uzattı. Theon, ellerini Dagian'ın ellerinin üzerine koyup alçak sesle, "Son bir şans Dagian. Fikrini değiştirirsen kimse seni suçlamaz," dedi.

Ama keskin yüz hatları daha da gerildi, yüksek sesle "Yap şunu." derken bakışlarını sabitledi.

"Kızım, senin kanın," dedi Akira. "İşaretlerin üzerinde."

"Ama Avcılar," diye itiraz etti Tessa.

Akira başını salladı. "İşaretler daha fazla. Eğer ortaya çıkarlarsa, güçleri ellerinden alınacak. Fedakarlığın gerektirdiği yere gitmeyecekler."

Tessa, Luka'yla birlikte çevrede hareket ediyordu ve kanları dökülürken İşaretler alevlendi. Akira, Theon'un bilmediği bir dilde konuşuyordu ama hiçbir şey olmuyordu. Sadece o, Dagian ve el ele tutuşarak bir daire içinde durmanın verdiği gariplik vardı.

Ta ki Dagian irkilene kadar.

İşte o zaman hissetti. Dagian dişlerinin arasından tıslarken avucunda hafif bir güç dalgası. Theon'un elleri içgüdüsel olarak sıkıldı, karışık kanları yere damlarken giderek daha fazla güç akıyordu. Sanki içeri girmenin bir yolunu arıyormuş gibi, ruhunda büyüyen ve kayan küçük damlalar.

Dagian acı içinde homurdanarak bir adım geri çekildi. "Bağlantının kopmasına izin vermeyin!" diye bağırdı Akira. "Durmak için çok geç."

Ama Dagian acı içinde nefes nefese bir adım daha geri çekildi.

"Dagian," diye mırıldandı Theon, erkeği var gücüyle kavrayarak. "Bunu yapabilirsin. Halkın için. Sasha için."

Dagian çılgınca başını salladı, dudaklarından bir işkence homurtusu daha yükselirken dizlerinin üzerine çöktü ve Theon'u da beraberinde sürükledi. Artık etraflarında neler olup bittiğini bilmiyordu. Tessa'nın ne yaptığını bilmiyordu. Akira'ya odaklanamıyordu. İçindeki her şey, çoktan fedakarlık yapmış ve şimdi daha fazlasını veren erkeğe odaklanmıştı. Bu fedakarlıkla fark yaratacağına güvenen, Sasha'nın hayatının boşuna harcanmamasını sağlayan adama.

Dagian nefesini tuttu, yer ayaklarının altında titriyordu. Denizden kıyıya dalgalar çarpıyordu ve şimdi ona gelen güç damlaları değildi. Bu, ruhuna çarpan büyü dalgalarıydı. Başka bir sebepten homurdandı, içine akan bir güç patlamasıyla kendini dik durmaya zorladı. Işık değildi. Enerji değildi. Ruhunda çalkalanan karanlık ve ölümdü ve Dagian'dan giderek daha fazlasını emdikçe gölge kanatlarının oluştuğunu hissetti. O bir varisti, Achaz Krallığı'ndaki en güçlü erkek olmaya adaydı. Eğer bu onun gücüyse, ya Leydiler? Bu yeterince şaşırtıcıydı. Daha fazlasını eklemek mi? Ve hâlâ Tessa kadar güçlü olmayacağını bilmek mi?

Biri adını haykırıyordu. Bir başkası hâlâ eski bir dilde ilahiler söylüyordu. Tek yapabildiği, üzerine hücum eden

gücü ele geçirmek, bir yandan da ruhunun derinliklerine inmeye çalışırken bir yandan da başka bir güç bulmaya çalışmaktı. Karanlığı onu yutuyor, alıp götürüyordu.

Çünkü hayat vermek zorundadır, ölüm ise almak zorundadır.

Sonunda her şey bitti ve Theon, Dagian'ın öne doğru eğilmesiyle omuzlarından yakaladı.

Akira onlara güvenli olduğunu söylemiş olmalı ki Tessa kollarını ona doladı ve o da onu sıkıca kavrayarak karanlığının onu sarmasına izin verdi. Luka, Dagian'ın ellerini bir şeye sararken temkinle izledi. Theon, kumaşı nereden bulduğunu bilmiyordu ama Dagian artık iyileşemeyecekti.

Tessa dudaklarını onun dudaklarına bastırdı, dudakları arasında oyalanarak sordu, "Nasıl hissediyorsun?"

"Huzursuz," diye mırıldandı, ruhundaki yeni büyüü kontrol etmeye çalışarak.

"Yardım edebilirim," diye fısıldadı, hâlâ kucağında oturuyordu. Adam, kaosunun orada olduğunu, karanlığını nazikçe sardığını hissetti. Onu kandırıyordu. Çağırıyordu. Sakinleştiriyordu.

Uyum sağlamaya çalışırken nefesi düzene girdi ve kadın yüzünü ellerinin arasına aldı. "Diğerlerini başka zaman yaparız. Bunların hepsinin bugün yapılması gerekmiyor."

Ama başını iki yana salladı. "Öyle. Şimdi hepsini yapıyoruz. Yavaş bir uyum süreci istemiyorum. Hepsini bir kerede yapmayı tercih ederim."

Başını salladı ve kaşlarını onunkine bastırdı. "Bunu birlikte yapacağız."

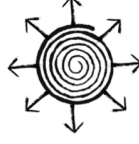
Başını salladı ve Luka onu ayağa kaldırmadan önce bir dakika daha bekledi. Tristyn, Dagian'la kenarda, alçak sesle konuşuyordu. Theon, yeni gücüyle endişeli ve tedirgin hissederek kollarını iki yana açtı. Sonra Kyra'ya baktı ve "Hâlâ istekliysen, hazırım," dedi.

Başını dik tutarak öne çıktı. "Az önce genç bir erkeğin, henüz koruması gereken bir krallık ve diyar için her şeyini feda ettiğine tanık olduk. Benden onlarca yıl genç olmasına

rağmen, kısa hayatında benim iktidar koltuğunda geçirdiğim onlarca yılda yarattığımdan daha büyük bir fark yarattı. Ben burada suçsuz değilim. Hiçbirimiz değiliz. Değişim fedakarlık gerektirir; günahlarımızı telafi etmek için değil, bizden sonra gelenlerin başarısızlıklarımızdan ders çıkarması umuduyla."

Böylece tekrar başladılar.

53

TESSA

"Keşke biraz zırh giyseydin," diye mırıldandı Luka. "Kanın yere değerse ne yapacağız?"

Mutfak adasının yanında durup kalçasını yaslayarak sırttı. "Zırh giymiyorum Luka. Avcılar belirirse, onların icabına bakarım. Oklarım onları öldürür. Auryon'unkiler öldürdü."

"Yeterince düşmanla karşı karşıya kalacağız. Daha fazlasına ihtiyacımız yok," diye savundu.

Mırıldandı, bileklerindeki ışık bantları açılıp kıvrıldıkça daha da parlaklaştı. "İyi olacağım," dedi, kahve kremasını buzdolabına geri koymak için tezgahdan inerken. "Belki de Theon'un karanlığıyla yaptığı gibi ben de ışıktan bir zırh yaparım."

"Harika. O zaman herkesi kendine çağıran bir işaret fişegi olacaksın," diye ciddi bir tavırla konuştu.

"Bu sabah neden bu kadar huysuzsun?" diye sordu kahkahalar arasında. "Geçirdiğimiz geceden sonra, huysuz olmaktan çok uzak olduğunu düşünür insan."

Çünkü onu fazlasıyla tok bırakan çok güzel bir gece geçirmişti. Tek bir rüya bile görmeden derin bir uyku çekmişti ve normalde bu sorun olmasa da biraz endişe vericiydi. Haftalardır bir vizyon görmemişti. Tristyn, birkaç gün önce ona bundan bahsettiğinde, bunun muhtemelen geleceğin çok hızlı değişmesinden kaynaklandığını söylemişti ve bu mantıklı olsa da, yine de onu gergin hissettiriyordu.

Bu yüzden kocaları onun aklından her türlü düşünceyi uzaklaştırmayı kendilerine görev edinmişlerdi.

"Neyi tartışıyoruz?" diye sordu Theon, odaya girip doğruca ona doğru yürürken. Başının üzerinden bir kupa alırken şakağına bir öpücük kondurdu.

"Luka zırhım olmadığı için sinirlendi. Yine," diye içini çekti ve Theon'a baktı.

Takım elbise giymemişti. Onun yerine cepli siyah taktik pantolon giymişti. Uzun kollu siyah gömleği gövdesini sarıyordu ve kemerine çoktan hançerler takılmıştı. Luka da aynısını giymişti ve bütün sabah boyunca ona bakmaktan kaçınmaya çalışmıştı.

"Onu yavaşlatıyor," diye hatırlattı Theon, tezgaha yaslanıp bir yudum kafein alırken.

"Gördün mü?" dedi Tessa, Theon'u işaret ederek. "Nylah ve Roan'ı alacağım. Gücüm sürekli beslenecek. Gerekirse gücü ikinize de aktarabilirim."

"Kesinlikle hayır," diye bağırdı Theon doğrularak. "Gücünü koruyacaksın."

Ona bezgin bir bakış attı. "Theon, şu an sahip olduğun tüm o güçle bir haftadan fazla süredir ara ara uyuyorsun."

"Ben de onunla antrenman yapıyorum ve onu nasıl koruyacağımı ve kontrol edeceğimi öğreniyorum" diye karşılık verdi.

"Evet, ama bir hafta yeterli bir süre değil."

"Zamanımız doldu, Tessa," dedi sessizce, cebinden telefonunu çıkarırken bir mesaj sesi geldi.

Yanılmıyordu. Bunu geciktirdikleri her gün, Rordan'ın bir sonraki hamlesini yapabileceği bir gün daha demekti ve bunu gerçekten de onlar yapmak istiyordu. Ama beklemek zorundaydılar. Theon, Leydiler ve Dagian'ın gücünü ele geçirmişti ve tanrılar aşkına, daha önce hiç bu kadar yürek parçalayıcı ve nefes kesici bir şey görmemişti. Leydiler'in eylemlerinin sorumluluğunu üstlenip, sadece iktidardakilerin değil, Devram'daki herkesin iyiliği için böylesine muazzam bir şey yapacağını hiç düşünmemişti.

Theon çok bitkin düşmüştü ve o uyurken, Leydiler de aynı şekilde iyileşmek için çabalarken, diğerleri stratejiler kurup planlar yapıyorlardı. Diğer krallıkların varislerini ve generallerini getirmişlerdi. Haritaları incelemişler ve Tessa da elinden geldiğince çok şey öğrenmişti. Ama bu onun uzmanlık alanı değildi. Güç ondaydı. Bunu biliyordu. Ancak Luka...

Tessa onu hayranlıkla izlemişti. Çeşitli güçlerden generaller oradaydı, evet, ama Luka, Xan ve Razik'in Sargon'un soyundan gelenler olarak odayı yönetmesini izlemek? İşte görülmeye değer bir manzaraydı. Eliza, krallık güçlerine liderlik eden erkeklerden savaş stratejileri ve düzenleri hakkında daha fazla bilgiye sahipti. Tessa'nın o kadar çok sorusu vardı ki, ama onların kendisine zaman ayıracak vakitleri olmadığını biliyordu. Daha sonra, bu durumdan sağ çıktıklarında, hepsini soracaktı. Yine de, o noktaya kadar yaşamış olacaktı. Deneyim her şeyden daha iyi bir öğretmendi.

Razik içeri girmeden önce kapı sertçe çalındı, yanında Eliza vardı.

Erkek, "Son birliklerin de yerlerine yerleştiği haberini aldık" dedi.

"Axel iki gece önce Underground'a taşındı," diye ekledi Theon. "İkiniz de kahve ister misiniz?"

Eliza dudağını büktü. "Hayır. O acı içkiden hiç hoşlanmadım."

"Bu yüzden krema ve şeker ekliyorsun," dedi Tessa.

"Ben çayda karar kılıyorum," diye cevapladı general kesin bir dille.

"Yakında kamplara doğru yola çıkıyoruz," dedi Theon. "Herkes hazır mı?"

Kaybedecek zamanları yoktu, ama buna ihtiyaçları vardı. Yüzlerce kuvveti bir araya getirmenin hızlı ve kolay bir yolu yoktu. Seyahat edebilen az sayıdaki kişi, bunu yapmak için muazzam miktarda güç kullanıyordu ve portal yapabilenler de aynısını yapıyordu. Mesele şu ki, Theon artık çok daha

fazla güce sahip olduğundan, portal yapabilen az sayıdaki kişiden biriydi. Mirasçılar da yapabiliyordu, ama bunun için Kaynaklarından çok şey çekiyorlardı. Herkesin rezervlerini yenilemesine fırsat vermek için her şeyi zamanlamalıydılar; ister doğal yollarla ister kan yoluyla.

Yani tüm krallıklar, güçlerini her yerden ziyade Dreamlock Ormanı'na yerleştirmişti. Faven'in karşısındaki Serafina ve Achaz Krallıkları arasındaki sınır daha iyi olurdu, ama o zaman ilerlemeye hazır olduklarında Wynfell Nehri'ni geçmeleri gerekecekti. Rordan hâlâ avantajlı olacaktı ve onlar da mahvolmuş olacaktı. Bunun yerine, Serafina Krallığı'ndan Dreamlock Ormanı'na azar azar gizlice girip Achaz topraklarına giriyorlardı. Ormandan herkes uzak duruyordu ve Rordan, güneyden saldıracaklarını asla beklemezdi.

Ama Priya'dan haberi yoktu.

Bir akşam, nerede duracaklarını tartışırken onlara bu bilgiyi Kat vermişti. Doğrudan Faven'a yönelmek beklenmedik olurdu, ama Rordan, Arius Evi'ne gelmişti. Onlar da aynı şekilde karşılık vereceklerdi.

Corbin ve Lange, Priya'nın bir şekilde ormanla dost olduğunu doğrulamış ve küçük bir grup, ormanı kendi gözleriyle görmek için oraya gitmişti. Küçük bir kızın Spryte'lar ve Perilerle konuşmasını izlediler. Ağaçlarla konuşmasını izlediler ve çiçeklerin onun için açtığına tanık oldular. Kendini evinde ve kendi ortamında hissediyordu ve Corbin ile Lange önünde eğilip bunu yapmasını istediklerinde, hiç sorgulamadan yapmıştı. O çocuk, kendisinden başka kimseye güvenmiyordu ve Tessa'nın tek düşünebildiği, hayatında başka hiçbir şey başaramasa bile, bu üçünün birbirini bulmasına yardım etmenin yeterli olduğu.

"Her şey paketlenmiş ve hazır mı?" diye sordu Luka, kahve fincanını durulayıp lavaboya bırakırken, Tessa bir anlığına geri dönüp yıkayıp yıkamayacaklarını merak etti.

Theon'un bakışları ona kaydığı için bu düşünce bağ boyunca açıkça duyuldu.

Yeter. Eğer böyle düşünmeye başlarsak, hemen yenilgiyi kabul etsek iyi olur, diye homurdandı Theon.

Dudaklarını büzdü ama karşılık olarak başını salladı.

"Hadi gidelim," dedi sertçe ve hep birlikte fuayeye doğru yürürken elini tutarak. Axel ve Kat oradaydı. Kat, Maddox'u göğsüne çekip başının tepesini öperken yüzünde gözyaşları vardı.

"Kalabilirsiniz," diyordu Axel, ikisini de sıkıca tutarak.

Başını iki yana salladı. "Bunu onun için yapıyoruz," diye fısıldadı Kat. "Bunun için savaşmazsak, bizden öncekilerden farkımız kalmaz."

Kyra burada, kenarda bekliyordu. Leydilerin artık elektrikleri olmadığı için, onlara başka görevler ve yardım alanları verildi. Kyra, Maddox'u dönene kadar yanında tutacaktı.

Dudaklarını bebeklerine son bir kez daha bastıran Tessa, Axel'in oğlunu bir başkasına vermesini izlerken yüreği göğsünde burkularak sızladı. Onu henüz kucağına almamıştı, ama onu diğerleri kadar sevmediği için değil. Her bakımdan mükemmeldi.

"Geri döneceğiz," dedi Axel kararlılıkla. "Yapman gerekeni yap—"

"Hayatım üzerine yemin ederim Axel," dedi Kyra yumuşak bir sesle. "Döndüğünde dünya farklı görünecek."

Uzun uzun bakarak Arius Evi'nin ön kapısından çıktılar. Axel ve Kat. Xan ve Akira. Razik ve Eliza. Caris. Herkes çoktan Dreamlock Ormanı'nda onları bekliyordu.

Bir çember oluşturacak şekilde durdular ve Tessa, bir zamanlar hapisanesi olan o heybetli eve baktı. O zamanlar kendini hiçbir şey sanıyordu. Çok vahşi ve evcilleşmemiş. Onarılamayacak kadar kırık.

Bunların hiçbirini hiç istememişti ama yavaş yavaş aldılar, aldılar. Yavaş yavaş onunla savaşmaya başladılar. O, onların

soylu sınıfına ait değildi. Taht istemiyordu ama yine de almaya geliyordu.

Rordan onun kendisine boyun eğeceğini düşünüyordu.

Dexter onu kontrol edebileceğini düşünüyordu.

Achaz, ona ihtiyacı olduğunu düşündü.

Ama kontrol edilemeyi kontrol edemezsiniz.

Theon ve Luka'nın ellerini tuttuğunda damarlarında karanlık ve kötü bir şeyler dolaşıyordu.

Tahtı ele geçirmiyordu. Lanet olası tüm diyarı ele geçiriyordu.

Her şeyi alacaktı ve sonunda kimin ayakta kalacağına o karar verecekti.

"Uyumalısın," dedi Luka yanına gelerek. "İki saat daha kıpırdamayacağız."

Bir onay mırıltısı mırıldandı ama cevap vermedi. Ağaçların kenarında durup, yakında her türden savaşçıyla dolacak olan açık alana baktı. Miras. Periler. Gece Çocukları. Şekil Değiştirenler. Cadılar, tanrılar ve ejderhalar. Sabahın ilk ışıklarıyla Faven'a doğru yürüyorlardı ve bu gerçekten de saatler sürüyordu. Ama diğerleri çoktan harekete geçmişti. Hazırlık yapacaklardı ama bu hissi üzerinden atamamıştı. Zihninin bir köşesinde bir şeyler kemiriyordu ve bilmesi gereken bir şeydi. Tanıması gereken bir şey.

"Kızım," diye iç çekti Luka, onu göğsüne çekerek, büyük avucunu saçlarından aşağı doğru kaydırды. "Bir krallığa karşı bir diyar."

Onun ruh halini gerginlik ve korkuyla karıştırıyordu ama o bu konuda ona yardım edecekti.

"On yıllardır ordusunda melekler olan bir erkeğin yönettiği güçlü bir krallık. Eğer bunu kazanırsak, kolay olmayacak," diye mırıldandı, yanağını göğsüne bastırarak.

"Kimse kolay olacağını söylemedi. Ama sen ve Theon ile. Bütün güçler-"

"Bir araya getirmek için çabaladığımız. Gerçek savaşı hiç tatmamış olanlar. Gerçekten hiç savaşmamış olanlar."

"Theon dün haklıydı," dedi Luka sertçe. "Böyle düşünemeyiz. Eğer böyle düşünüyorsak, hemen şimdi boyun eğmeliyiz."

"Bir daha asla kimseye boyun eğmeyeceğim," dedi sertçe. "Bir daha asla, Luka."

Parmakları çenesini kavradı ve yüzünü kendisine doğru kaldırdı. "Öyleyse emin olalım. Hazır mısınız?"

Kadın başını salladı ve adam dudaklarını onunkilere yaklaştırarak, şafak vakti bir kaos ve öfke fırtınası yaratmaya hazırlanırken ormanın kenarında onu derin bir şekilde öptü.

Ormandan akın ettiler. Yüzlercesi birden. Kanatlı olanlar, günün ilk ışıkları yere değdiğinde Faven'e doğru yürürken, yukarıda uçuyorlardı. Bekledikleri gibi, gökteki meleklerin cevap vermesi uzun sürmedi.

Razik, Eliza ve Caris sağdaki birlikleri yönetiyordu. Xan, Aiyana, Tristyn ve Cienna sol taraftaydı, annesi de onlarlaydı. Tessa, geri kalanını ortada, Theon ve Luka ise onun yanındaydı. Axel onlarlaydı. Cade ve Rayell. Kylian ve Giselle.

"Gökyüzüne çık ama yanından ayrılma," diye seslendi Tessa, Luka'ya. Elinde bir ok belirip yayına taktığında, Theon'a döndü, yüzünde saf bir delilik ifadesi vardı. "Ve böylece kaos yağar."

Theon boynundan yakaladı, onu kendine doğru çekti ve o da birkaç değerli saniye boyunca bunun tadını çıkardı.

Sonra geri çekilip o oku fırlattı.

Ve güneş ufukta belirince ilk melek düştü.

Bundan sonraki her şey, kendini Kaos'un derinliklerine bırakırken içgüdüsel oldu. O almak istiyordu ve o da buna izin verecekti.

Okları ıskalamadı, melekler birbiri ardına fırlattıkça çırpınan közlere dönüştüler. Kara kuvvetleri umurunda değildi. Nylah ve Roan yanındaydı ve kimsenin yaklaşmasına izin vermiyorlardı.

Gücü çırpınıyor, sarsılıyor, havadaki ölümün tadını alıyordu ama hazır değildi. Henüz değil.

Henüz değil.

Yakında.

Theon ise...

O beklemiyordu.

Karanlığı, her zamanki gibi, onu bir zırh gibi kapladı. Bree'den aldıkları kılıç elindeydi ve karanlığı onun da etrafını sarıyordu. Soyundan geldiği tanrı gibi hareket ediyordu. Güç akıyor, etrafındaki zemini kaplıyordu. Mürekkep gibi sisin derinliklerinden sarmaşıklar fışkırıyordu. Dalıp giderken meleklerin etrafına dolanıyor, onları ya İz Sürücüler'in ya da Theon'un bitirdiği yere çekiyorlardı.

Öfke dolu bir kükremeye başını kaldırıp sadece Xan ve Aiyana'yı değil, oğullarının da tamamen yer değiştirdiğini gördü. Gökyüzünü kara alevler kaplarken aynı anda gök gürültüsü patladı ve yağmur yağmaya başladı. Annesi miydi, kendisi miydi bilmiyordu ama bir fırtına koptu. Şimşek çaktı, ejderhalar ve melekler ondan kaçınmak için atladılar. Ancak bununla başa çıkmak zorunda kalacaklardı çünkü o bulut örtüsü melekleri alçalttı ve rüzgar büyüsü kullananların daha etkili bir şekilde müdahale etmesine olanak sağladı.

Tessa, bir Achaz savaşçısı Roan'ın yanından geçerken yayını göğsüne geçirmeden önce son bir ok attı. Eli fırladı ve hançerini kaldıran adamın koluna takıldı. Fiziksel olarak ondan daha güçlü değildi ama sonunda gücünü serbest bıraktı. Gücü adamın ruhuna derinlemesine işledi, kollarındaki ışık bantlarının daha da parladığını izlerken teninin altında aydınlık ve karanlık çitirdadı. Tenindeki

İşaretlerin de aynı şeyi yaptığını biliyordu. Savaşçı, Kaos'u ziyafet çekerken ve kullandığı büyüü yeniden doldururken acı dolu ve ızdırap dolu bir çığlık attı.

Daha fazla.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Kavgaya girerken her adımı kararlı, sakın ve yavaştı. Etrafında silahlar şingirdadı. Her iki taraftan savaşçılar Öteki'ye geçti. Ama büyüüne daha da derin battıkça, her şey yavaşlıyor gibiydi. Üzerinde kılıçlar sallanırken eğildi, gücü ruhundan fıskırdı. Ayaklarının altında karmaşık bir ışık ağı gibi yayıldı.

Theon mu? diye fısıldadı bağı aşağı indirirken, gücü daha fazlasını istiyordu.

Tessa? Neredesin?

Görüyor musun?

Ne oldu? Bir sessizlik oldu. Ne yapıyorsun?

Gücünü bizimkileri korumak için kullanabilir misin?

Tessa mı?

Lütfen Theon.

Kahretsin, diye mırıldandı. Evet, fırtına. Buldum.

Dikkatini dağıtacak kadar güç toplayınca bir nefes daha aldı ve bu ona pahalıya mal oldu. Birisi beline kolunu doladı ve ciğerlerindeki hava çekilirken onu ayaklarından kaldırdı.

Ta ki bir gurultu sesi duyana kadar ve tekrar yere düşene kadar.

Hızla döndü, büyüünü bastırmaya çalışırken hançerine uzandı ve Axel'ı çenesinden kanlar akarken buldu. Axel, onu tutan adamın boğazının yarısı artık eksikken, yanına bir ceset bıraktı.

"Kötü," diye mırıldandı sırtarak.

Axel sadece göz kırparak onu ayağa kaldırdı. Sonra elini başka bir boğaza dolayarak onu tekrar yere itti. "Hiç durmuyorlar," diye hırladı, parmaklarını esneterek.

"Buldum," dedi Tessa, adamın altından sıyrılıp hançerini bir kadının göğsüne saplayarak.

Sonraki birkaç dakika boyunca ikisi baş başaydı. Axel'in gücü ve kılıçları, büyüü onunla birlikte hareket ediyordu.

"Theon ne yapıyor?" diye sordu Axel, koşarak yanından geçerken bir Legacy daha kaparak.

Tessa sırtına bir hançer sapladı. "Bana yardım ediyor," diye soludu.

Çünkü ışık ağının üzerinde duran herkes karanlığa ve tanrılara bürünüyordu, bunun yeterli olacağını umuyordu.

"Git Kat'i bul," dedi Tessa. "Işıktan uzak dur."

Ne demek istediğini anlayıp aşağı baktı ve başını salladı. "İyi misin bebeğim?"

Roan, neye ihtiyacı olduğunu her zaman bilerek yanına sinsice yaklaşıyordu ve Tessa başını salladı. "Ona hepsini yakmasını söyle."

Karanlık bir şekilde gülümsedi. "Tamamdır."

Sonra, onun izini sürebileceğinden daha hızlı hareket ederek gözden kayboldu. Kat'i nasıl bulacağını bilmiyordu ama bulacağını biliyordu.

Hazır mısın Theon?

Hadi Tessa. Bunlara katlanmak çok zor.

Yüzünü gökyüzüne çevirdi, yağmurun yüzüne çarpmasına izin verdi ve bir sonraki şimşek çaktığında, gücünün tasmaşının kopmasına izin verdi. Enerjiye tutundu ve onu daha da yakınlaştırdı. Güç ağının merkezine çarptı, tüm çatlaklar kıvılcımlar saçarak patladı. Theon'un koruması altında olmayan herkes önce dizlerinin, sonra sırtüstü yere yığıldı ve enerji içlerinden tekrar tekrar geçerken çığlık attı.

Gücü onu alıp ziyafet çekerken ve yutarken.

Theon aniden yanında belirdi ve onu ayağa kaldırdı. Ne zaman dizlerinin üzerine çöktüğünü bile bilmiyordu ama şimdi gücünü serbest bıraktığında, gücü durmadı.

"Biraz al," diye soludu, Theon'un kolunu tutarak. "Biraz al, Theon."

"Hayır, Tessa. Sana lazım olan—"

"Sormuyordum," diye dişlerini gıcırdatarak iki avucunu da göğsüne bastırdı. Gücü, önündeki kuyuyu fark edince durdu

ve ona doğru koşarak hareketlendi.

"Kahretsin," diye homurdandı, ona çarptığında ve karanlığının onu karşılamak için yükseldiğini hissetti. Ona tutun. Onu kendine ait hisset.

Bunun nasıl işleyeceğini bilmiyorlardı. Kaynak İşareti iki taraflı çalışıyordu ama Razik ve Eliza, rezervlerini doldurmak için kanlarını birleştirmeliydi. Bunu daha önce hiç yapmak zorunda kalmamıştı. Gücü her zaman ona çekilmişti ve şimdi daha fazlası olduğu için, onun gücü de ona çekiliyordu. Açıklanamayan ve kontrol edilemeyen bir şey.

Ama sonra kolu beline dolandı, onu kendine çekti ve dönerken kılıcını kaldırdı. Onları almaya gelen melek, ucundan mızraklandı ve karanlığı yükselip erkeğin kanatlarını koparırken kanlar yağdı.

"Gülümsüyor musun, fırtına," diye mırıldandı, kılıcını indirip serafi çamurlu zemine düşürdü. "Acımasız bir savaşın ortasındayız ve sen sıırıyorsun."

"Biz çılgınlığı severiz," diye fısıldadı ellerini indirerek.

Yüzündeki kanı silerek güldü ama sadece bulaştırdı. "Onu gördün mü?"

Başını iki yana salladı. "O burada. Beni bulacak."

Ve sonraki dakikalar böyle geçti. Ya da belki bir sonraki saatti. Daha mı? Savaşırken zamanın anlamı kalmadı. Theon asla fazla uzaklaşmazdı ve Luka her zaman üstlerindeydi. Ara sıra ateşin parıltılarını yakalardı. Eliza veya Kat. Başka bir ateş perisi. Gece Çocukları acımasızdı ve Şekil Değiştirenler, Nylah ve Roan'ın yanına pençelerini ve dişlerini geçirdiler. Yukarıdaki ejderhalardan gelen ince bir kül tabakası, sürekli yağın yağmurla karışıyordu. Kan sıçradı, büyü alevlendi ve ayaklar çamurda kaydı.

Tessa, üç düşman kuvvetinin üzerine doğru gelirken çömeldi. Gök gürültüsü gürledi ve şimşek çaktı. Ya da çaktı. Kaos onu bir kez daha etkisiz hale getirdi ve tıpkı aylar önce bir bahçede olduğu gibi bir çatlak açıldı. Ancak avcılar bu sefer içinden sürünerek çıkmadı. Bunun yerine, Achaz savaşçıları düştü. Yakınlarda savaşan perilerin, sarmaşıklar

ve kökler yılan gibi kıvrılarak onları çatlakta tutarken, hem yerdekileri hem de alçaktan uçanları içeri sürüklediği için, toprak büyüü yaptığı belliydi.

Onların çalışmasını hayranlıkla izlerken hareketsiz durdu ve çatlak duvarlarına birkaç düzine bağlandıktan sonra, o Periler bir araya gelerek toprağı kapattılar.

Kutsal tanrılar.

O güçlüydü ama bu...

"Kat! Katya!"

Tessa, Axel'in karısını çağıran çaresiz sesini duyunca irkildi ve o sesi takip ederek düşünmeden koşmaya başladı. Theon'un arkasından seslendiğini duydu, ama Axel'in çığlıkları bu sesi bastırdı.

"Kat, hayır! Kat!"

Bu yalvarışları takip ederken gücü yolunu açarak koştu. Kargaşadan birkaç metre ötedeki küçük bir tepeye tırmandı, zirveye ulaştığında kalbi durdu. Kat'i veya Axel'i bulamadı; sesleri hâlâ yakınlarda bir yerlerde yalvarıyordu, ama Tristyn'i buldu.

Göğsünde bıçakla yerde yatıyordu.

"Tristyn!" diye bağırdı, tepeden aşağı kayarak yanına koştu. Dizlerinin üzerine çöküp onu süzdü. Siyah pantolon ve gömlek. Eliza'nın giydiği deri zırh. Bir zamanlar bıçakların durduğu kılıflar boş. Sayısız kesik ve çizik. Yüzünü ellerinin arasına aldığında gözleri hafif adaçayı yeşiliydi.

"Tristyn? Tris, beni duyabiliyor musun?"

"Vahşi bir öfke," diye soludu, nefesini verirken öksürdü. "Beni... bulacağını beklemiyordum."

"Ne yapmam gerekiyor?" diye sordu, sesinde panik vardı; yüzünü bırakıp göğsüne odaklandı. "Çıkarayım mı, yoksa bırakayım mı? Yapabilirim—Cienna'yı çağırırım. Yapabiliriz—"

Tristyn tekrar öksürdü, hareketle yüzünü buruşturdu. "Hiçbir şey yok... Başaramadım," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"Hayır." Bu kelime bir inkârdı, başını çılgınca iki yana salladı. "Hayır. Bir daha olmaz. Yapmayacağım—"

Tristyn'in buz gibi parmakları onun parmaklarını kavradı, sıktı. Ya da sıkmaya çalıştı.

"Nasıl?" diye sordu. Ona bağırdı. "Sen bir tanrısın! Öylece... Hayır. Hayır!"

"Ona söyleyebilir misin-" Tekrar öksürdü, kan geliyordu. "Ona o dansı ona hediye edeceğimi söyle, tamam mı?"

"Hayır!" diye bağırdı Tessa. "Sen söyle ona. Sen söyle—Tristyn'e mi?"

Çünkü gözleri artık parlamıyordu. Hareketsiz ve boştular, göğsü de hareket etmiyordu. Ve öylece ölemezdi. O lanet olası bir tanrıydı. Ölemezdi. O...

Havada bir kükreme yükseldi, panik halinden sıyrıldı ve başını kaldırıp siyah kanatlı gece mavisi bir ejderha ve birkaç ton daha açık bir ejderha gördü. Xan ve Aiyana. İkisi, yirmi veya daha fazla mekle karşı karşıyaydı. Kara alevler, büyü saldırılarıyla karşılaştı ve her iki taraf da darbe aldı. Aiyana, sanki bir şeyin peşindeymiş gibi aniden daldı, ama sonra sertçe yanaşarak bir...

Tessa ayağa kalktı, birkaç metre koştu ve küçük bir çalı kümesinin etrafından bakındı. Seraflar oradaydı, bir aleti beyaz taş cıvatalarıyla dolduruyorlardı. Aiyana'nın kıl payı kurtulduğu şey de buydu. Ejderhalara karşı silahları vardı.

Bir sonraki nefesinde gücü patladı. Havada çatırdadı, bulabildiği her meleke yapıştı. Tessa son nefeslerini verirken damarları ve kanatları aydınlandı, hepsinin önünde çığlık atıp kıvrandığını izledi. Öfkesi onu öylesine ele geçirmişti ki, gücünün öldürdüğünü fark edemedi, ama almıyordu. Bu ölümler hiçbir şeyi doldurmuyordu.

"Kat? Kat, neredesin?"

Arkasını döndü. Neredeydi lan o? Sanki tam buradaymış gibi geliyordu. Sanki...

Başka bir ses duyunca dönüp küçük tepeden aşağı yuvarlanan ve çamurda yüzüstü duran bir cesetle karşılaştı. Koyu saçlı. Uzun boylu. Eğer bu Axel ise...

Ayakları kendiliğinden hareket ediyordu ve sanki bedeninin içinde değilmiş gibi hissediyordu. Sanki yukarıda

asılı duruyor, hareketsiz bedene doğru fazlasıyla sakin bir şekilde yürüdüğünü izliyordu. Onu devirmek için tüm gücünü toplamasını izliyordu.

Ve sonra küçük St. Orcas kardeşini değil, Theon'u bulduğunda büyüünün patladığını gördü.

Çıglık atıyor ve öfkeyle yanıyordu. Bu... O, onun kadar güçlüydü. Olamazdı.

HAYIR.

Hayır, hayır, hayır.

Luka'yı kurtardığı gibi onu da kurtaracaktı. Bunu yapacaktı.

Ellerini göğsüne koyup, giydiği teçhizatı yırttı. Gömleğini. Gücü, tüm kontrolünü kaybederken her şeyi paramparça etti. Kendini tamamen büyüüne kaptırdı. Yaklaşan herkes sonunu buldu ve bu noktada hepsinin Achaz güçleri olup olmadığından bile emin değildi. Theon ondan alınırca, hepsi düşmandı. Theon ondan alınırca, diyarı kendisi yok edecekti. Bu işe yaramazsa, o...

Tessa duraksadı, bakışları adamın sol koluna kaydı. Sol bileğinde, birleşme işaretinin eksik olduğu yerde... Bu... olamazdı.

Bileğindeki Birlik Nişanı'nın hala bozulmamış halde olduğuna baktı.

Anlamaya çalışarak gözlerini kırıştırdı. Çünkü o işaret ölümle kaybolmazdı. Kaybolsa bile, onunki hâlâ oradaydı. Ve onun gücünü... hissedebiliyordu. Güçlü ve boyun eğmez. Bütün gün kullandığı için olabileceği kadar güçlü değildi ama yine de...

Bu doğru değildi.

Tessa yavaşça ayağa kalktı, kalbi hızla çarpıyor ve nefesleri çok hızlı geliyordu. Çevresini algılayarak, etrafındaki dünyanın kenarları bulanıklaşıyordu. Kaosu ruhunda çalkalanıyor, genişliyor ve onu ele geçiriyordu. Etrafında nabız gibi atan o diğer gücü hissediyordu. Sonra, sanki bir el uzatıyormuş gibi, bir sihir tabakasını soyuyordu.

Dex, açıklığın kenarında, yüzünde bir sırıtışla onu izliyordu. Elinde, son vizyonunda gördüğü tasmaya benzeyen taş bir tasma vardı. Sanki bir şey bekliyormuş gibi orada öylece duruyordu.

Theon'un cesedinin yattığı yere baktı, ama orada değildi. Bakışlarını uzayda gezdirince, Tristyn'in cesedinin de orada olmadığını gördü. Axel'dan çığlıklar yoktu. Tepelerinde ejderha kükemeleri de yoktu.

Bütün bunlar, Dex'in onu diğerlerinden uzaklaştırması içindi. Gerçekliğini değiştiriyordu. Sihrini hiçbir şey uğruna harcamasını sağlıyordu. Bu yüzden, daha önce serbest bıraktığı rezervleri yeniden dolmuyordu.

Tessa onu bir an daha izledi. Büyüsünün artık onu etkilemediğinin farkında değil gibiydi. Kendi Kaosu ona o kadar dikkatli bir şekilde karşı koymuş, onu ona karşı kullanmıştı ki, Tessa hâlâ onun Theon yüzünden kendini kaybetmesini izlediğini sanıyordu. Kendi gerçekliği değişmişti.

Denese bile tarif edemeyeceği bir öfkeyle titreyerek, büyüsünün girdabından bir hançer çıkardı. Kabzası da aynı derecede karanlık, uzun ve ince bir oniks bıçak. Brecken'in canını alan bir bıçak.

Melekleri yok etmek için yaratılmış bir bıçak.

Tristyn'in Brecken'in cesediyle ilgilendikten sonra ona getirdiği bir bıçak.

Sadece bunun için sakladığı bir bıçak.

Tam arkasında durana kadar büyüsünün onu tamamen parçalamasına izin vermedi. Pençeleri ve dişleriyle içine işlemesine izin verdi. O gücü yok etmesine izin verdi.

Dex, muhtemelen onu bir cesedin başında ağlarken bulamadığı için endişeyle doğruldu. Başını çılgınca çevirirken, o dönene kadar bekledi.

Sonra bıçağı onun göğsüne sapladı.

"Tessie?" diye soludu, gözleri hâlâ elinde tuttuğu, sonra yavaşça yüzüne doğru çektiği bıçağa kaydı. "Ne yapıyorsun?"

Sapı kavrayıp çevirirken gülümsemesi keskindi. "Kendi pisliğimi temizliyorum," diye hırladı.

Dex sendeleyerek dizlerinin üzerine çöktü ve kadın geri çekildi. Uzanıp hançeri göğsünden çekip inceledikten sonra, "Bunu nereden buldun?" diye sordu.

Şimdi onun etrafında dönüyordu. Avcı ve av. Işık ve karanlık parmak uçlarında dönüyordu.

"Görünüşe göre kendi pisliğini pek iyi temizleyememişsin," diye alay etti. "Oralia'ya sürekli güç vermemen onu biraz küstahlaştırdı."

"Bunu sana Oralia mı verdi?" diye sertçe sordu ve acı dolu iniltiyi gizlemeye çalışırken gülümsemesi daha da büyüdü.

"Brecken'ı onunla öldürdü," dedi Tessa kasvetli bir şekilde. "Ve onu öldürdükten sonra da sakladım."

Ölüm ona yaklaşırken tertemiz kanatlarının uçları griye dönmeye başlamıştı bile ama bu ona yetmiyordu.

"Bunca yıldan sonra, işte bu noktaya geldik," diye tısladı Dex, hançeri bir kenara fırlatarak. "Senin yanında oldum. Sana yardım etmeye çalıştım. Dünyayı ayaklarının altına serdim."

Onu terk eden kahkaha sesi tizdi. "Dünyayı ayaklarımın altına sermene ihtiyacım yoktu. Her şeyi tek başıma üstleniyorum, Dexter."

"Arius'un bir kuklası," dedi tiksintiyle, ölüm içine daha da sinerken ellerinin ve dizlerinin üzerine çökerek. O gözler hastalıklı gri tenine göre fazla koyuydu. Tüyler çürüyordu. Yanaklar çöküyordu.

"Ben kukla değilim," dedi karanlık bir sesle, geri dönüp önünde dururken. Kara bir kılıç çağırarak, bıçağın ucunu kullanarak çenesini kaldırdı. "Ama sen kukla olmanın ne demek olduğunu biliyorsun, değil mi? Achaz sana ne verecekti? Bu dünyayı sana da Rordan'a verdiği gibi mi vaat etmişti?"

Dudaklarını açıkça reddedercesine birbirine bastırdı.

"Bu soruyu ben cevaplarım Dex," diye şarkı söyledi. "İnanılmaz derecede... vahşileşebilirim."

Dudağı kıvrıldı ama bir nefes daha aldığında yüzünü buruşturduğunu gizleyemedi.

"Son şans," dedi, bıçağı hala boğazındaydı.

"Sen bir hayal kırıklığısın," diye homurdandı. "Ne için? Achaz seninle bizzat ilgilenecek. Sonuç değişmeyecek. Etrafına bak Tessa. Sonuç ne zaman değişti ki?"

Ama sonra, bıçak boynunu kesmeyince -hayır, bu onun için çok hızlı olurdu- acı içinde kükredi, sırtından aşağı indi, bir kanadını kopardı ve yere düşürdü. Diğer kanadı bıraktı, bıçağı koluna indirdi ve dirseğini tamamen kesti. Sonra bir ayağını. Bir kulağını.

"Tek yapman gereken söyleneni yapmaktı," diye alay etti kılıcını her savuruşunda. "Lanet olası bir soruya cevap ver." Ayağıyla vurarak onu sırtüstü yatırdı, sonra da kılıcını doğrudan karnına saplayarak onu yere yapıştırdı.

"Olmamı istediğin kişi olmaktan bıktım. Şimdi mi? Olmam gereken kişiyim," diye hırladı, gücünü adamın kalan uzuvlarında, gövdesinde ve boğazında gezdirerek. Bıçağın son nefesini almasını beklemiyordu. İstiyordu. Hayatının onu daha da besleyeceğini bilmesini istiyordu.

Başının üzerinde durarak, gücünü ruhunun her bir çatlağına yaydı. Acı dolu haykırışlarını dinledi. Ona hayat veren bir şarkı.

Ve o hareketsiz ve sessiz kaldığında. Boş, karanlık gözler boşluğa boş boş baktığında. Göğsü her şeyin adrenaliniyle kabardığında, soğukça fısıldadı: "Öfkeyi kaybettin."

"Tessa?" diye sordu alçak bir ses dikkatlice. Kara alevler ve ipeksi karanlık ruhunu yalayıp onu geri çağırıyordu. Onu eve çağırıyordu.

Döndüğünde Luka ve Theon'un orada durduğunu, ikisinin de kocaman gözlerle kendisine okuyamadığı bir şekilde baktıklarını gördü.

"Çok kinci," diye homurdandı Luka, Theon tetikte ve açıkça başkalarını uzak tutarken ileri doğru sinsice ilerlerken.

"Senden gelenleri... çok fazla hissettik," diye mırıldandı Theon, büyüsü etrafında dalgalanırken. "Keder ve ızdırap. Yürek parçalayıcı bir üzüntü. Ve sonra..."

"Öfke," diye ekledi Luka. "Tanrısız bir öfke, sonra da intikamını alan bir tanrıça bulduk."

Zayıfça gülümsedi, kontrolü geri almaya çalıştı. Sabahki o rahatsız edici his geri dönmüştü.

"Şuna bak," diye devam etti Luka, şimdi etrafında dönerek. "Yine kanlar içindesin."

Etrafına bir bak, Tessa. Sonuç ne zaman değişti ki?

Luka, aniden hissettiği panikle durakladı. "Tessa?"

Çevreyi inceleyerek döndü.

Fırtınalı gökyüzü her şeyi griye boyuyor.

Ölü otlar ve kavrulmuş toprak.

Her yerde cesetler.

Kan ve çamur.

Yağmur.

O zaman anladı.

Buraya geldiklerinden beri onu rahatsız eden şey, etrafına bakınırken savaşanlara ve düşenlere bakıyordu.

Bu onun vizyonuydu.

Her lanet olası zamanda.

İşte bu kadardı.

Ve asla kazanamadılar.

Hiçbir zaman.

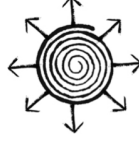
Bir el çenesini kavradı ve onu zümrüt derinliklere bakmaya zorladı. "Ne oldu Tessa?" diye sordu Theon.

"Sadece bir kişi ayakta kalabilir," diye fısıldadı, tam o sırada kör edici bir ışık patladı.

Theon ve Luka'yı yakalamak için gücünü kullanarak çırpındı. İkisinin de güçlerinin kendisine ulaştığını hissetti.

Sonra o ışık onları tamamen yuttu.

54

TESSA

Tessa sertçe yere düştü ve mermer zeminde birkaç kez yuvarlandı. Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktüğünde, Theon'un da birkaç adım ötede aynı şeyi yaptığını gördü. Peki ya Luka? Ondan çok uzakta olamazdı ya da...

Öfkeli bir kükreme yankılandı, altındaki zemin sarsıldı ve başını kaldırıp camdan kubbeli bir tavan gördü. Gökyüzünden yağmur damlaları fışkırıyor, camlardan aşağı akıyordu ve tepesinde Luka oturuyordu; tamamen dönmüş, safir gözleri öfkeyle parlıyordu, siyah alevler cama çarpıyordu. Su buharlaşıp yok oldu, ama cam çatlamadı bile.

İçeriden kubbeye aniden ışık vurmaya başladı, cam ışığı emip geçmesine izin veriyor, ejderhayı sarsıyordu. Luka sırtını çırptı, dışarıda süzülürken öfkeli bir kükreme daha koptu... nerede olurlarsa olsunlar.

Mekânı inceledi. Saf beyaz ve altın rengi duvarlar, tavanla aynı camdandı. Odanın tamamı daireseldi ve altındaki mermer zemin, üzerinde yuvarlanırken kırmızı ve kahverengi çizgilerle övünüyordu. Theon dizlerinin üzerindeydi, hiç konuşmayan o lanet melek, beş... Avcı yaklaşırken arkasında duruyordu.

Kahretsin.

Aşağı baktı, kollarındaki yaraların yere doğru damladığını gördü.

"Ona henüz zarar vermeyecekler."

Theon, dudakları ince bir çizgi halinde birbirine bastırılmış, gözleri Luka'ninkiyile aynı öfkeyle parıldayarak onu izliyordu.

Plana sadık kal, dedi Theon tahvili indirirken.

Tessa ondan uzaklaşıp sesin kaynağına döndü.

Rordan odanın karşısında, yükseltilmiş bahçe yataklarına eğilmiş gibiydi. Tertemiz lacivert takımı yerindeydi, sırtı ona dönüktü. Sanki bir tehdit değilmiş gibi. "Bahçeciliği oldukça rahatlatıcı buluyorum," diye devam etti Rordan. "Sanırım bu kanımda var. Işık ve başlangıçlar. Yeni bir şey yaratmak ve onu hayata geçirmek."

Cevap vermedi, bunun yerine her şeyi anlamaya çalıştı. Savaşın şiddetlendiği bir şehre bakan cam duvarlar. Faven Sarayı. Saraydaki bir odadaydılar. Onu hiç getirmediği bir odaydı ve şimdi nedenini biliyordu.

Ortada bir ayna duruyordu. Taş çerçevesine semboller işlenmişti ve aklının bir köşesinde, bu odaya nasıl aynalı bir kapı soktuğunu merak ediyordu. Aynanın sarayında olmasına şaşırmamıştı. Bilmeliydi. Başkası tarafından bulunması riskini asla almazdı, özellikle de yanında duran biri varken.

Gördüğü en güzel kadınlardan biri onu izliyordu. Altın rengi saçları kendisinininkinden birkaç ton daha açıktı. Altın rengi bir ten. Tertemiz kanatlar. Çıkık elmacık kemikleri. Gözleri berrak bir gökyüzü rengindeydi. Ruhani ve güç saçan, yere kadar uzanan beyaz elbisesi kolsuzdu ve omuzlarında metal tokalar vardı. Belinde altın bir kemer, ayaklarında ise altın rengi sandaletler vardı.

Dagian'ın annesi.

Tessa'yı kayıtsız bir yüz ifadesiyle, sırtında kanatlarını hışırdatarak izliyordu. Dagian'la olan anlaşma, onu bu işin dışında bırakmalarıydı, ama Tessa bu odada dururken bunu nasıl yapacaklarından emin değildi.

Ama yine de bu pazarlık Theon'laydı, onunla değil.

Bakışlarını melekten ayırdığında, büyüü onu dizginlemeye yetmedi. Bu odada çok fazla güç vardı.

Rordan. Theon. Melekler. Ayna.

Kollarını iki yana salladı, her şeyi algılamaya devam etti, ta ki odağını odanın karşısındaki başka bir yığına odaklayana kadar. Kırık bir beden, diye düşündü. Elowyn'e benzeyen bir beden mi?

"Görevlerini yerine getiremedi," dedi Rordan ve bakışları tekrar ona döndü, şimdi onu izliyordu. Elleri arkasında, başı yığına doğru eğikti. "Bir ara işe yaradı. Gücünü gizli tutmak için tonik yaptı ve sonra çayını değiştirerek vizyonlarını... geliştirebildik."

Bunun üzerine kaşını kaldırdı.

Kendi kendine kıkırdarak gülümsedi. "Bayan Davers'ın Theon'un çocuğunu taşıdığı sahne özellikle acımasızdı. Seni doğrudan kollarımıza itti." Neşesi azaldı. "Sonra her şeyi mahvetmek zorunda kaldın."

O... Bu gerçek bir vizyon değildi? Hangileri gerçektir? Herhangi biri? Son aylarda gerçek olmayan vizyonları değiştirmeye mi çalışıyordu?

HAYIR.

Evet.

Bu kadar uzaktan etkilemiş olamazlar değil mi?

Cienna'nın vizyonlara odaklanmamakta ısrar etmesinin nedenini birdenbire bambaşka bir seviyede anladı. Potansiyel bir geleceği değiştirmeye çalışmanın, tam da o geleceği nasıl beraberinde getirebileceğini.

"Seni kontrol etmeyi bıraktığımızda, onun faydası da sona erdi," diye devam etti Rordan, yaklaşarak. "Ama o gücün boşa gitmesine izin veremezdik, değil mi?"

"Onun büyüsünü aldın," diye mırıldandı Tessa, Elowyn'in parçalanmış bedenine bakarak. Büyün zorla elinden alındığında da böyle mi oldu?

Bir kükreme daha duyuldu, ardından camı tırmalayan pençeler duyuldu. Rordan sinirle homurdandı, elini kaldırıp tavana bir ışık dalgası daha gönderdi. Luka, bir kez daha geri çekilmek zorunda kalınca meydana okurcasına kükredi.

"Ejderhalar ve o lanet olası öfke nöbetleri," diye mırıldandı Rordan. "Onların icabına yakında bakılacak." Şimdi tam karşısındaydı, saçlarını okşamak için uzanıyordu.

"Ona dokunma," diye homurdandı Theon, karanlığı ortaya çıkarken, ama bir Avcı saldırının önüne geçti ve solgun dudaklarıyla mide bulandırıcı bir sırıtışla büyüü emdi. Başka bir Avcı derin bir nefes alarak yaklaştı.

"Ölümün kanı," diye tısladı, o uhrevi ses kemiklerini tırmaladı ve büyüü kıvranarak onu biraz daha aşağı çekti.

"Endişelenme Arius'un kanı," diye dişlerini sıktı Rordan. "Biz de senin için hazırlanıyoruz."

Güzel melek ona başını salladı ve bakışları Tessa'ya kaydı. "Oğlumu tanıyor musun?"

"Evet," diye temkinli bir şekilde cevapladı Tessa.

"Senden bahsetti. Kontrol edilemez."

Kelimeleri, sanki doğru kelimeleri kullandığından emin değilmiş gibi, baştan savma ve seçiciydi. Bu açıkça onun ana dili değildi.

Tessa ona sert bir gülümsemeye baktı. "Bazıları buna kontrol edilemez diyor. Bense buna delilik diyorum."

"Hain oğlumdan bahsetmek için burada değiliz," diye bağırdı Rordan. "Başla."

"Burada mı?" diye sordu kadın, etrafını işaret ederek. "Ahaz'ın bir çocuğuyla mı?"

"Onun için değil. Onun için," diye çıkıştı Rordan. "İşaretleri çiz."

Berrak mavi gözleri odanın diğer ucundaki Theon'a, diğer meleklerle ve Avcılara doğru kaydı ve sonra tekrar Tessa'ya döndü. "O, Arius'un bir yansıması."

Kadın çömelerek bir işaret çizmeye başladığında Tessa'nın kaşları çatıldı.

"Ama önce seninle ne yapacağım?" diye sordu Rordan, kadının söyleneni yapması üzerine.

Tessa'nın parmakları yanlarında kıvrıldı, büyüü onu biraz daha ele geçirdi, bu sırada kadının hareket ettiğini ve birkaç adım ötede bir tane daha çizdiğini izledi.

"Bizimle yapabileceğin hiçbir şey yok," diye yanıtladı Tessa, çenesini kaldırarak. "Hâlâ senden daha güçlüyüm."

"Sen buna mı inanıyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu.

"Neye inandığımın bir önemi yok. Gerçek gerçektir," dedi meleklerin yolunu izleyerek. "Ama daha da önemlisi, sen benim kadar değerli değilsin."

Rordan alaycı bir tavırla, gözlerinde bu küçümsemeye karşı bir ışık titreşti.

"Yanıldığımı mı düşünüyorsun?" diye sordu, hareket etmeye devam eden ve şimdi aynanın arkasında kaybolan kadını takip ederek. Rordan onu göremiyordu ama Tessa görebiliyordu ve Tessa durup yere baktı. O delici mavi gözler tekrar ona döndü. Sonra sanki sağ tarafta daire şeklinde çizmeye başladığı işaretleri değerlendiriyormuş gibi döndü.

"Deliliğin bir yansıması," diye mırıldandı melek. İşaretleri işaret etti. "Yanlış yöne akıyor."

"Biliyorum, değilim," dedi Tessa omuz silkerek ve dikkatini Rordan'a çevirdi. "Ben onun torunuyum, ya sen? Ondan o kadar uzaktasın ki, sana Achaz Mirası demek bile gülünç."

"Ve yine de ben Achaz'a sadık bir şekilde hizmet ediyorum, sen ise her fırsatta ona ihanet ediyorsun," diye homurdandı Rordan.

"Öyle mi?"

"Bir Arius Mirası ve bir ejderhayla evlisin. O, bu ihanetleri affedilemez bulacaktır."

"Belki de ben de ona benziyorumdur," dedi Tessa, aynaya doğru yürüyüp yansımasına bakarak. Çevresindeki kadının hareketlerini izlerken durumu anlamıştı. "Belki de ihanetleri de aynı derecede affedilmez buluyorum. Sanırım aileden geliyor." Duraksayıp Rordan'a baktı. "Bilemezsin."

Rordan'ın yüzü kızarmıştı ve kelimeleri zorla ağzından dökülüyordu: "Ahaz ejderhayla zamanında ilgilenecek. Arius Lordu'na gelince, onunla ben kendim ilgileneceğim. Achaz seninle ilgilenebilir."

Parmaklarını aynanın etrafındaki taşın üzerinde gezdirerek mırıldandı. "Yine de beni seçecek. Ben onun

kanıym ve onun özlemini çektiği bir şeye sahibim." Avucunda kaos dönerken elini kaldırdı. "Sen sadece onu memnun etmek için çok uzun zaman harcamış birisin." Yumruğunu sıktı, içindeki güç tükendi. "Ama bu konuda sana yardım edebilirim."

"Bana yardım mı edeceksin?" diye alay etti. "Buna inanmamı mı bekliyorsun?"

Tekrar omuz silkti. "Pekala. O zaman Arius kanını ona sunacağım." Omzunun üzerinden bakınca bir Avcı'nın bakışlarını yakaladı. "Bana bir hançer getir."

Avcı, doğal olmayan bir şekilde hareketsiz kaldı, beyaz gözleri ondan Rordan'a kaydı.

"Oyun oynuyorsun, Tessa," diye bağırdı Rordan.

"Onları Achaz'a getireceğimi söylemiştim. Sana sadece onun gözüne girmenin bir yolunu sunuyordum. Achaz'ın, ölmeden önce bir Arius Mirası'ndan güç almanı izlemekten hoşlanacağından eminim. Belki o zaman seni biraz daha... kendisine layık bulur."

Tessa... Bu plan değil, dedi Theon kefaleti indirirken.

Haklıydı. Konuştukları plan bu değildi ama zaten başkalarının onun adına yaptığı planları takip etmekte pek iyi değildi.

Bu yüzden onu dışarı itti. İkisini de dışarı itti. Çünkü odaklanması gerekiyordu ve büyüğü zaten yeterince gürültülüydü. Kafasının içinde de onlarla başa çıkamıyordu.

Theon'un gözlerinin bu hareket karşısında fal taşı gibi açıldığını gördü. Luka tekrar kükredi ve kuyruğunu pencere duvarına vurarak bir zayıf nokta bulmaya çalıştı. Ama yoktu. Faven Sarayı'nın bir zayıf noktası yoktu.

"Ama sadakatimi kanıtlamamı engelleyemezsin," dedi. Sonra Avcı'ya sertçe, "Bir hançer. Hemen." dedi.

Sözleri gök gürültüsüyle yankılandı ve altın rengi sis ayaklarının dibinde dönmeye başladı.

Avcı, başını eğerek ve ona altın bir hançer uzatarak belirdi. "Majesteleri."

"Bekle," diye araya girdi Rordan. Melek'e parmaklarını şıklattı. "Baştan başla. İşte," dedi ve aynanın etrafında bir daire çizdi.

"Burada mı?" diye tekrarladı kadın. "Burada akmasını mı sağlayalım?"

"Evet," diye atıldı. Tessa'ya döndü. "O zaman sadakatini kanıtla."

Avcının ona uzattığı hançeri kaptığında gözleri kısıldı ve hiç vakit kaybetmeden onu avucunda gezdirdi.

"Tessa, bekle. Dur!" dedi Theon ayağa kalkmaya çalışarak, ama arkasındaki melek ellerini omuzlarına koyup onu yerinde tuttu. Melek'in eli sanki bir şeye işaret ediyormuş gibi hareket ediyordu. Ya da bir şeyi durduruyormuş gibi. Tessa şu anda ne olduğunu anlamak için dikkatini dağıtamıyordu.

Bir Avcı yaklaştı, ama Tessa tıslayarak, "Ona dokunma. O Achaz'ın. Ondan çalar mısın?" diye sorduğunda durdu.

Avcı donakaldı. "Işık Kralı'ndan asla çalmayız."

"Güzel cevap," diye cevapladı ve elini üç iç içe geçmiş üçgenden oluşan sembolün üzerine kaydırды.

"Tessa!" dedi Theon, gözleri kocaman açılmış bir şekilde. "Tessa, ne yapıyorsun?"

"Hadi ama Theon," dedi küçümseyerek, ayna dönerken. "Bana sürekli bir tanrıyla tanışmak istediğini söylüyorsun. Artık tanışabilirsin."

Rordan, gözlerini aynaya dikmiş, dimdik duruyordu. "Bana yalan söylüyorsan, çocuğum..."

Seraph çemberi tamamladığında, kadın onun yanına doğru bir adım attı ve geniş bir adım geri attı.

"Sembolü benim kadar iyi görebiliyorsun," dedi Tessa ağır ağır. "Bu Achaz'ın sembolü değil mi?"

Ayna dönmeye devam ederken Rordan konuşmadı; altın ve gümüş közler ve kıvılcımlar etrafa saçılıp bir şekil alana kadar devam etti. Yanındaki erkekten, sanki soyundan geldikleri tanrıyı çağırdığına gerçekten inanmamış gibi

küçük bir nefes sesi geldi ve Rordan sevindi çünkü gücü aynaya ulaşırken kendi iniltisini gizliyordu.

Hayır. Buna izin veremeyiz.

Ama biz istiyoruz.

HAYIR.

Evet.

Biraz daha.

Birkaç dakika daha sürdü. Her zaman böyle olurdu ve bunun tanrıların dramatikliği tercih etmesinden kaynaklandığından oldukça emindi. Ama sonunda, işte oradaydı. Parlak altın beneklerle dolu mavi gözler. Etrafını saran ışıldayan bir aura. Bronz ten. Neredeyse çenesine kadar uzanan altın rengi saçlar.

Rordan dizlerinin üzerine çökmüştü ve Tessa da aynısını yaptı, tanrı aynada tamamen şekillenirken başını eğdi.

"Tessa!" diye bağırdı Theon.

Avcılar tısladı ve Theon sustu. Ona bakmaya cesaret edemedi.

"Torunum saygıyı öğrendi mi?" diye sordu Achaz, sesi dairesel odada yankılanırken. Başını kaldırdı ve Achaz'ın bakışlarıyla buluştu. Achaz, "Yine de bu doğru olamaz çünkü annen kayıp," diye ekledi.

"O burada. Oldukça dürtüsel olabiliyorum," diye cevapladı Tessa, gücünün bir kısmı serbest kalarak. Achaz, gözleri açlıkla dolu bir şekilde ona odaklandı. "Ama bilmem gerekiyordu. Onunla tanışmam gerekiyordu."

"Seni ona götürmeyi teklif ettim," diye azarladı Achaz. "Bütün bunlar önlenebilirdi. Yanlış anlamalar düzeltilebilirdi. İkinizle de ben ilgilenirdim."

"Biliyorum," dedi Tessa yumuşak bir sesle, gözlerini önündeki Marks'ın oturduğu yere indirdi. "Pek güvenmiyorum. Çok fazla insan beni kullanmaya çalıştı."

"Bunu hâlâ düzeltebilirsin. Gözümü yeniden kazanmak için ne yapman gerektiğini biliyorsun. Söz verdiğim gibi seni o dünyadan hâlâ kurtarabilirim," diye devam etti.

Hemen cevap vermeyince dikkati Rordan'a kaydı. "Bana ne vereceksin?"

"Efendim, Arius Efendim," dedi Rordan başını kaldırarak. "Gözlerinizin önünde onun hain gücünü ruhundan söküp atacağım."

Achaz'ın gülümsemesi ışık ve hayat dolu olmaktan çok uzaktı. Soğuk ve şeytaniydi, gözleri Arius'tan bir şey alma fikriyle daha da parlıyordu. "Onu getirin."

Melek, Theon'u aynanın önündeki çemberin içine itti ve Achaz'ın dudakları tiksintiyle kıvrıldı. "Tıpkı ona benziyorsun. O zaman bir kehanet. Senin ölümünü, onun da aynısını yapacağını göreceğim günün ön izlemesi olarak izleyeceğim."

"Kehanet böyle değil," diye araya girdi Tessa. "Bir hikaye duymak ister misin?"

Achaz'ın gözleri kısılarak ona baktı. "Hayır," diye dişlerini gıcırdattı.

"Bu çok üzücü," dedi Tessa ayağa kalkarken. "Harika hikâyeler anlatırım. Değil mi Theon?"

Theon, yüz hatları gergin bir şekilde onu izliyordu. "En iyi hikâyeler, zekice yazılmış fırtına. Hatta, bana azgınlaşıp neredeyse hepsini öldüren bir kadın hikayesi anlatabilirsen harika olur."

"Çok hoş görünüyor," diye hüzünle cevapladı Tessa, giderek daha fazla güç salarak. Gücünün yere, cam duvarlardan kubbeli tavana yayılmasını izledi. "Ama anlatacak başka bir şeyim daha var."

"Şimdi değil," diye çıkıştı Achaz.

"Her şeyde bir denge olmalı," diye tekrarladı Tessa. "Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Ateş ve gölgeler. Gökyüzü, denizler, diyarlar. Ama terazinin kefeleri değiştiğinde ve Kaos yağdığında, kim savaştık ve kim düşecek?"

Büyüsü daha hızlı dönmeye başladı, elinde yayı belirdi.

"Çünkü Karanlık eğilmeli." Bakışları Theon'a kaydı, başını eğdiğinde dudakları eğlenmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ve

Işık hükmetmeli."

Rordan öne doğru sendeledi, ama Theon karanlığın bir kırbacını savurarak onu aynaya fırlattı. Avcılar ileri doğru süzüldü ve o oku fırlattı. Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha.

"Ama Kaos seçim yapmaz. Kontrol edilemeyeni kontrol et, yoksa ikisi de Fury'ye kaybeder," diye tekrarladı son Avcı yok olurken.

Işık ve karanlık patladı ve çarpıştı, Theon ve Rordan yeteneklerinin tüm gücünü ortaya koydular, ama büyü odayı sarmıştı. Egemenlik için savaşıırken, Theon avucunu kesti ve yerdeki işaretleri buldu. Etraflarında dans etti, kanı döküldü ve Kaos'un derinliklerine doğru düşerken işaretler alevlendi.

"Hayat vermeli, ölüm almalı," diye şarkı söyledi, sesi her kelimedede yükseliyordu. "Ama Kader daha fazlasını ister."

"Hayır!" diye bağırdı Achaz, ellerini aynaya vurarak. "İmkansız. O Arius değil. O kadar gücü elinde tutamaz."

Tessa çemberini tamamlamıştı, etraflarındaki cam duvarlar artık çatlıyordu. Luka'nın onlara defalarca çarptığını duyabiliyordu. Yakınlarında kalıyorlardı. İyi. Çünkü bunun nasıl biteceğinden tam olarak emin değildi. Artık emin değildi.

Theon ve Rordan eşit güçteydi. Güç çalındı ve büyü cömertçe verildi.

Ama o daha fazlasıydı.

Çemberin içine doğru ilerledi, Kaosu Theon'un karanlığıyla birleşip onu güçlendirdi. Işığı da birleştirdi, ama Rordan'ın gücüyle, onu döndürüp ona karşı itti. Tıpkı bir zamanlar Theon'un gücünü ona yönelttiği gibi. Onu aynaya doğru itti ve Theon'un kemerinden bir bıçak çıkardı.

"Kader çağırıyor ve fedakarlık istiyor," diye tısladı, Theon'un karanlığı onu yerinde tutarken hançerini Rordan'ın avuçlarına saplarken. İşini bitirdiğinde, Theon'un gücünü kullanarak büyüünün iplerini kullanarak Rordan'ı döndürdü.

Onu dizlerinin üzerine, avuçlarını da cama bastırdılar ve kanı pürüzsüz yüzeye bulaştı.

Sonra Kaos'unun güçlü bir hamlesiyle Theon'u çemberin dışına itti.

"Tessa!" diye bağırdı uçarken, gölgelerin kanatları serbest kaldı ve umarım onu ayakta tutuyordu.

Rordan çırpınıyordu. Tutuşuna karşı koymaya çalışırken ışık parlıyordu ama Theon'dan güç alıyordu. Gözlerini kaldırıp aynada Achaz'ın gözleriyle bir kez daha buluşurken, aldıkça aldı.

"Kim ayakta kalacak," diye devam etti, ayaklarının yerden kesildiğini hissederken. Işığı ve karanlığı etrafını sararken. Enerji fışkırıp onları kapalı tutan camdan yansırken.

Sonra kelimeleri tekrarlamaya başladı. Annesinin, krallıkları uğruna güçlerini feda eden ve diyara getirdikleri haksızlıkların kefareтини ödeyen Hanımlar'ın tekrar tekrar söylediği kelimeleri. Yalan. Aldatma. Açlık ve açgözlülük.

Bu kelimeleri ezberlemişti. İçselleştirmişti. Bir kenara atmıştı ve şimdi bunları söylerken, Kaos'u hırlayıp hırladı, Rordan'dan akan gücü ayna kapısına çekmeye çalıştı.

Achaz ona küfür ediyordu. Theon adını haykırıyordu. Luka hâlâ içeri girmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

Ve o, hâlâ kelimeleri tekrarlıyordu, gücünün giderek artmasına izin veriyordu.

Savaş bittikten sonra bu aynalı kapıyı bulmaya gelmeyi planlamıştı. Diğerlerini de bulmayı planlıyordu. Rordan'ın onu buraya getirmesine şans diyecekti ama şans hayatında hiçbir rol oynamamıştı. Tesadüf de öyle. Kader deyin. Yazgı deyin. Artık pek umurunda değildi. Bu unutulmuş diyar onun amacıydı ve insanların korumakla yükümlü olduğu bir şeye dokunmasından hoşlanmıyordu.

Rordan şimdi acı içinde haykırıyor, ellerini camdan çekmeye çaresizce çalışıyordu ama Theon'un büyüğü onları orada tutuyordu. Uzuvarının doğal olmayan açılarla kırılıp bükülmesini izledi. Burnundan, kulaklarından, gözlerinden kan damlamasını izledi. Çaldığı tüm o gücün varlığından

vahşice kesilip aynaya akmasını izledi. Ayna kapısının her şeyi emerek çatlamaya başlamasını, küçük kırıkların mermer zemine çarpmasını izledi.

Ve o gücün son parçası Rordan'dan aynaya doğru hareket ederken, Achaz Lordu sessiz ve hareketsiz hale gelirken, Tessa kırık aynada Achaz'ın öfkeli bakışlarıyla bir kez daha karşılaştı ve "Kaos hüküm sürmeye başladı," dedi.

Büyüsünün tasmaını kopardı ve büyüü ayna kapısına doğru sıçradı, bir dalga gibi ona çarptı. Dünyanın sessizleştiğine, tüm o Kaos nabız gibi atarken, solurken ve dururken diyarın nefesini tuttuğuna yemin edebilirdi.

Sonra patladı, güç etrafa yayıldı. Odayı gücüyle kaplamış, onu kontrol altına almaya çalışmıştı ama güç onu bile aşmıştı. Havaya fırlatıldı, kaosunun her bir ipliğine tutunarak yıkımı havada tutmaya çalışıyordu. Müdahale edebilecek herhangi bir varlığa, masum hayatların bir kez daha bedel ödememesi için dua ediyordu.

Cam parçaları yağın yağmurla karışarak yere düştü. Melekler göğe yükselmişti ve yanında olan ikisinin hayatta kalıp kalmadığını merak etti.

En azından öyle olmasını umuyordu.

Yeterince şey yapmış olmasını umuyordu.

Ve Theon...

Tessa? Tessa, neredesin? Sesi bağın üzerinden yankılandı ve havada yuvarlanırken gülümsedi. Başarmıştı. Onu kurtarmıştı.

Bu iyiydi. Arius Krallığı onu hâlâ elinde tutacaktı.

Ve Axel ve Kat. Maddox güvendeydi.

Bu iyiydi.

Büyüsü tekledi ve bu çok tuhaf bir histi. Gücünün tükendiğini hiç hissetmemişti. Kilitlenip kafese kapatılmış, uykuya zorlanmıştı ama aslında hiçbir zaman tam anlamıyla hepsini harcamamıştı. Bu, ruhunda bir sızı bıraktı.

Ya da belki de Theon'u bir daha asla görememe düşüncesi idi bu.

Ölerek ondan kurtulamazsın.

Luka'nın hırıltılı sesi, karanlık bir gölgenin hızla oraya dalmasıyla bir an önce bağdan aşağı indi. Yaklaşırken kanatlarını çırdı, devasa bedeni yukarı çekerken, pençeli bir ayak onu sardı ve gökyüzüne geri çekti.

Tessa gözlerini kapattı, yüzüne çarpan yağmuru hissetti. Uzaktan Nylah ve Roan'ın ulumasını duydu. Kemiklerinde gök gürültüsünün gümbürtüsünü hissetti.

Yorgun.

O kadar yorgundu ki.

Bir anda yere yatırıldığını ve yüzünün eller tarafından kapatıldığını fark etti.

"Gözlerini aç küçük fırtına," dedi Theon, sözleri bir emir gibiydi. "Aç onları, kahretsin."

Her yeri acıyordu ve ağır göz kapaklarını kaldırırken kısık bir inilti duyuldu. Theon ve Luka, üzerine eğilmişlerdi. Yağmur hafif bir çiselemeye dönüşmüştü ve parmaklarını hareket ettirdiğinde altlarındaki çamuru hissetti.

"Ölmedin," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Bu iyi."

Luka, "Sen de ölmedin. Şanslısın," dediğinde Theon kahkaha attı.

"Ama hala bir eşeksin," diye mırıldandı ve adam gülümsedi -gerçek bir gülümseme- ona doğru uzanıp onu oturma pozisyonuna getirirken Theon da yüzündeki saçları itti.

Nerede olduklarını anlayınca gözlerini kırıştırdı.

Fırtınalı gökyüzü her şeyi griye boyuyor.

Ölü otlar ve kavrulmuş toprak.

Her yerde cesetler.

Kan ve çamur.

Yağmur.

Ama onlar hâlâ ejderha formlarında olan ve Nylah ve Roan'la birlikte çevreyi koruyan Xan ve Aiyana'ydı.

Razik ve Eliza'ydı bunlar, silahlar hâlâ dışarıdaydı ve şiddete hazırdılar.

Hayatta olan ve nefes alan kardeşler Cienna ve Tristyn'di.

Annesi ve Caris.

Kat ve Axel.

"Başardık mı?" diye sordu, Luka'nın göğsüne yaslanırken, Luka onu kucaklayıp tek bir güçlü hareketle ayağa kalktı.

"Başardın bebeğim," diye mırıldandı.

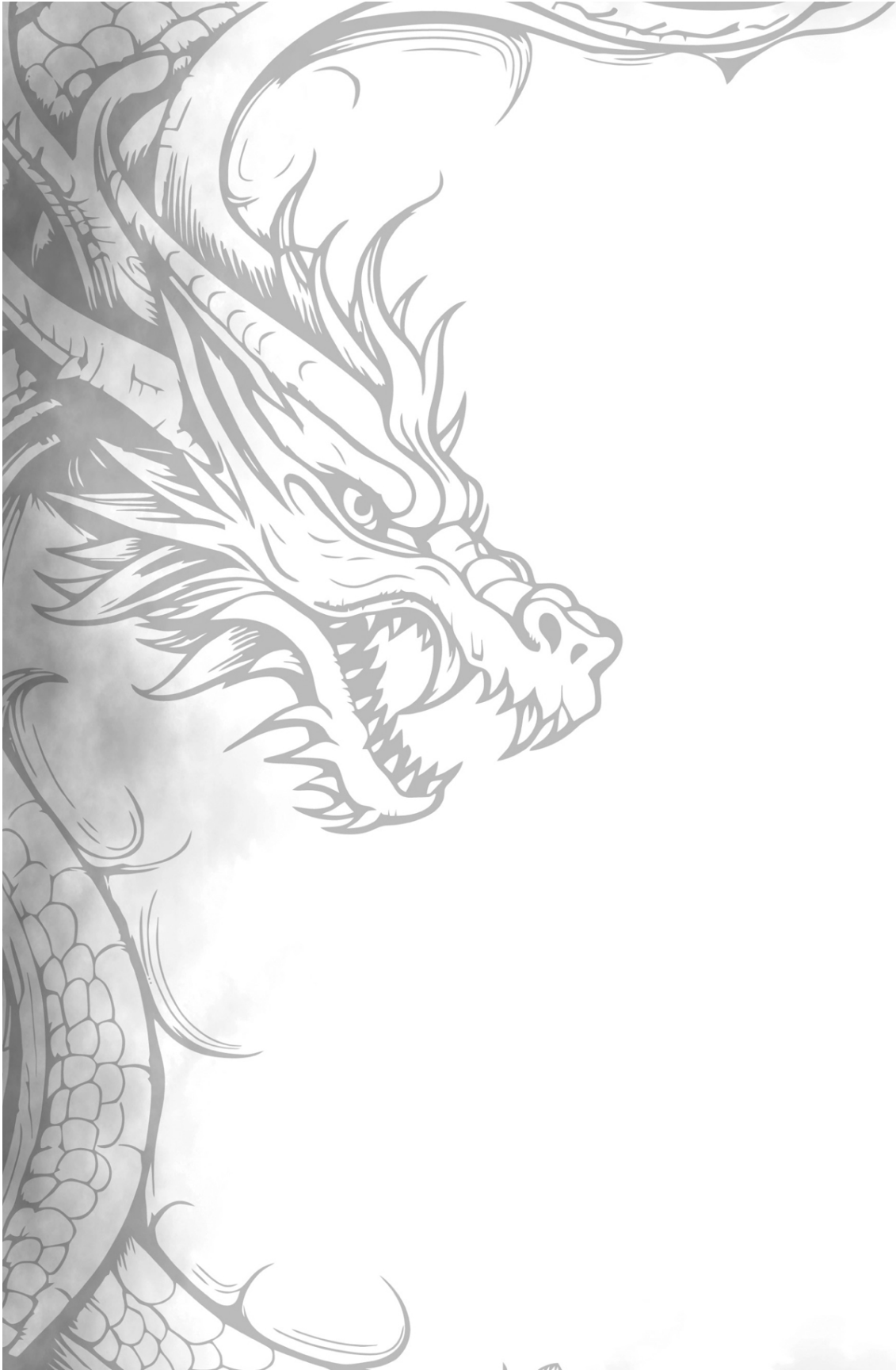
Başını salladı. Ya da onaylamaya çalıştı. Sadece eve gitmek istiyordu.

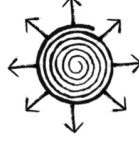
Ev.

Artık onlardan birine sahipti.

Bunca zamandan sonra ne kadar da tuhaf.

Yıkımlar arasında kurtuluş.

55

LUKA

Luka, karısının başını ürkütücü bir kahkahayla geriye doğru eğmesini izlerken gülümsedi, büyü, elindeki seraph'ın ağzını sessiz bir çığlıkla açmasını sağladı.

Achaz Krallığı'nın ayna kapısını yok ettiği günden bu yana neredeyse üç hafta geçmişti. Üstelik bundan daha fazlasını da yok etmişti. Faven Sarayı, Pantheon kadar büyük bir tahribata uğramıştı. Cienna ne olacağını anlamıştı -çünkü elbette anlamıştı- ve Tristyn'le birlikte saraydaki masum hizmetkârları almak için acele etmişlerdi. Tessa dışarıdakilerin çoğunu korumuş, koruyamadığı hizmetkârları ise Theon korumuştur. Gümüş közler ve altın sis gökyüzünü doldururken, karanlık yeri kaplamış, yıkımı olabildiğince kontrol altında tutmuştu.

Hâlâ can kayıpları yaşanıyordu. İster ayna kapısının patlamasından, ister kara savaşıdan olsun, fedakarlıklar yapılmıştı. Ayna kapısının yıkılması, muharebeyi ve savaşı fiilen sona erdirmişti. Rordan gitmişti. Valter gitmişti. Bree hapsedilmişti. Achaz kuvvetleri, Rordan'ın yokluğunda Dagian'ın talimatıyla teslim olmuştu. O sırada artık iktidarda olmadığını kimse bilmiyordu.

Ama şimdi yaptılar.

Şimdilik krallığı en güçlü Achaz kanından olanlar yönetiyordu.

Arius Hanımı ve Achaz Hanımı.

Diğer krallıklar, annelerinin yardımıyla mirasçılar tarafından denetleniyordu. Bir ay içinde, geçmişteki Mahkemelere hiç benzemeyecek bir Mahkeme toplanıyordu.

Ancak Achaz güçleri kontrol altındayken, melekler kaçmıştı ve her birkaç günde bir, Tessa'yı Nylah ve Roan'la birlikte ava götürüyordu ki gücünü tazeleyebilsin. Bu güç, onu gökyüzünden alıp molozların ve yağmurun arasına düştüğünde var olmayan bir güçtü.

Serafin yere düşmesine izin verdi ve derin bir nefes aldı. Akropolis'in hemen dışındaki nehirdeydiler. Faven Sarayı'nın yokluğunda, şehrin dışındaki Arius Malikanesi'nde kalıyorlardı. Güneş üzerlerine vuruyordu, yaz iyice gelmişti ve sanki o da ışığı emiyormuş gibi, etrafında uçuşan altın kıvılcımlar sıcaklık ışınlarını yansıtıyordu.

Luka, ona doğru ağır ağır yürürken, "Bugünlük işin bitti mi?" diye sordu. Çıplak ayaktı. Fiyongu göğsünün üzerinden geçiyordu. Siyah pantolonu tenine boyanmış gibi görünüyordu ve gömleği göbeğinin hemen üzerinde bitiyordu.

Gözlerini devirdi ve onun önünde durdu. "Sanki beni bu kadar vahşi gördükten sonra yere atıp hemen burada becermeyi düşünmüyormuşsun gibi."

Sırıttı, kolunu beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Haklıydı. Bunu yapmayı düşünüyordu. Keşke öğleden sonraya hazırlanmaları gereken başka bir şey olmasaydı.

Korktuğu bir şeydi.

Tessa, onun düşüncelerinin değiştiğini açıkça hissetti ve elini yukarı uzatarak, bağladığı yerden kaçan saç tutamlarını geriye doğru taradı.

"Bugün zor olacak" dedi.

Aslında umursamaması gerektiğini düşünerek omuz silkti.

Göğsüne sokuldu, yanağını kalbinin üzerine koydu.

"Sadakatim sana," diye mırıldandı.

Kaşlarını çattı. "Biliyorum. Neden böyle söylüyorsun?"

"Sadece bilmeni istiyorum. Zor günlerde bile yalnız değilsin."

Çenesini onun başına yasladı ve Wynfell Nehri'nin kara sularına baktı.

Burada durmanın zamanı durdurmayacağını bildiğinden, birkaç dakika sonra onları malikanenin ön bahçesine geri götürdü. Birlikte ön basamaklardan çıktılar ve Luka kapıyı iterek içeri önce onu soktu.

"Theon?" diye seslendi Tessa.

"Oturma odasında, güzelim," diye cevap verdi.

Luka da onu takip etti ve aniden durduğunda neredeyse ona çarpacaktı.

"Neler oluyor?" diye sordu Tessa yavaşça.

Luka onun şüphesini anlamıştı. Kara Kalp buradaydı ve yanında bir melek vardı.

Gri kanatlarından birkaç ton daha koyu gözleri. Özenle kesilmiş siyah saçları.

"Hiç konuşmayan bu," dedi Tessa, Luka'nın fark ettiği yırtıcı bir tavırla başını yana eğerek. "Burada ne yapıyor? Hediye mi?"

Tristyn kahkaha attı. "Hayır, vahşi bir öfke. Bana bir istekle geldi."

"Bir rica," diye tekrarladı, biraz hayal kırıklığına uğramış bir sesle. Luka, büyüünün daha fazlasına dayanmaya hazır olduğunu belli eden gerginliği azaltmak için birkaç tutam ejderha ateşi gönderdi.

"Bana yardım etti," dedi Theon ellerini ceplerine sokarak. "Rordan'ın bizi sarayına götürdüğü gün. Sen... Rordan ve Achaz'ı meşgul ederken, o da Avcıları uzak tutuyordu. Ne halt ettiğini anlamama yardım etti."

"Bizim tarafımızda olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu Luka, ciddi bir tavırla. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"İçeride çalışan melekler var," diye atıldı Tristyn. "Brecken'a bak."

Haklıydı. Dex'in annesi de hayatta kalmıştı ve ikisi de Coveyll'de istekleri doğrultusunda sessiz sakin bir hayat sürüyorlardı. Luka'nın bu konuda çekinceleri vardı. O, ilk meleklerden biriydi. Elbette biri onu aramaya gelirdi, ama

önümüzdeki günlerde araştırmaları gereken birçok şeyden biriydi bu.

"Peki bu istek nedir?" diye sordu Tessa, parmaklarını yanlarına doğru kıvrarak.

Tristyn, önce Luka'ya, sonra Tessa'ya baktı. "Bugün yola çıktığımızda o da bizimle gitmek istiyor. Scarlett onu oradan gitmesi gereken yere götürebilir."

Tessa, kanepenin arkasında parmaklarını gezdirirken "Illithor, değil mi? Adın bu mu?" diye sordu.

Melek gözlerini kıstı ve başını salladı.

"Peki nereye gideceksin? Ahaz'a mı?"

Gri gözler Tristyn'e döndü. "Başka seçeneği yok, vahşi bir öfke. Ama elinden geldiğince yardım etmek için konumunu kullanıyor. Tıpkı Brecken'ın yaptığı gibi."

Seraf'ı bir an daha inceledi, gücü onu sınırcasına ilerledi. Seraf, bakışlarını ondan ayırmadan, tamamen hareketsiz durdu.

"Ona güveniyor musun, Tris?" diye sordu.

"Evet."

"O zaman o senin sorumluluğunda olacak."

Kaşını kaldırdı. "Bunu kabul edebilirim."

Başını salladı, Luka'ya baktı ve yüz ifadesi yumuşadı. "O zaman gidelim."

"Sizi bekleyen çok endişeli bir kral ve kraliçe var," dedi gümüş saçlı kadın, kocası yanında, aynalı kapıdan çıkarken. Sonra Eliza ona sarıldığında gülmeye başladı. "Ben de seni özledim dostum," diye mırıldandı Scarlett, onu aynı şekilde sıkıca tutarak. Gümüş bakışları Razik'e kaydı. "Ejderha pipisi."

"Canımı sıkıyorsun," dedi gergin bir sesle.

Scarlett geri çekildi, Eliza ise Sorin'e sarılmak için harekete geçti.

Ve sonra hepsi sadece... birbirlerine bakıyorlardı.

Elbette Tessa ve Theon da buradaydı. Axel ve Kat da, çünkü onlar da Yeraltı'ndaydı.

Ancak Luka'nın odaklandığı kişiler anne ve babasıydı.

Bu, muhtemelen dördünün bir odada bir araya geldiği son seferdi. Kan bağı olan bir aileyi yeni bulmuştu ama şimdi bir kez daha birbirlerinden ayrılıyorlardı.

Tanışmalar yapıldı ve oda tekrar sessizliğe büründüğünde, yerdeki bir çantaya uzanan kişi Razik oldu. "Kılıcı güvenli bir yerde sakla."

Luka eğlencesini yuttu. "Biz hallederiz. İlginiz için teşekkürler."

"Hangi kılıç?" diye sordu Scarlett.

"Bir ruh kılıcı bulmuşlar," diye iç çekti Eliza. "Razik onu ilk bulamadığı için üzgün."

"Üzgün değilim," diye homurdandı Razik.

"Neden?" diye sordu Scarlett, burnunu şaşkınlıkla kırıştırarak. "Bu bir kase değil."

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Razik. "Gidebilir miyiz?"

"Razik."

Adam, Xan'ın sesini duyunca hareketsiz kaldı. Yavaşça gözlerini olduğu yere doğru çekti.

Aiyana, yüzyıllardır görmediği büyük oğlunun kendisinden uzaklaşmaya hazırlandığını görünce gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

"Daha fazla zamana ihtiyacım var," dedi Razik sonunda.

Xan başını salladı ve Aiyana'yı yanına çekti. "Anlıyorum."

"Asla olmayacağını söylemiyorum ama-"

"Bekliyor olacağız. Hazır olduğunda," dedi Xan kasvetli bir şekilde.

Razik sertçe başını salladı ve Luka, annelerinin Xan'ın elinden kurtulup ona yaklaşmasını izledi. Uzanıp omuzlarını kavradı ve yumuşak bir sesle, "Senin için savaşmayı hiç bırakmadım. Şimdi de bırakmayacağım," dedi.

Razik'in çenesinde bir kas kıpırdandı ve onu kendine çekip sarıldıktan sonra yanağına masum bir öpücük kondurdu.

"Seni bekleyeceğiz." Geri çekilip Eliza'ya döndü. "Bizim başaramadığımız yerde onu bu kadar derinden sevdiğin için teşekkür ederim."

Eliza hüzünlü bir gülümsemeyle eşine baktı. "Sanırım tekrar görüşeceğiz."

"İkinize de teşekkür ederim," dedi Theon, öne çıkıp Eliza'ya elini uzatarak. "Yardımanız paha biçilemezdi."

Razik, Scarlett ve Sorin'e çenesini göstererek, "Burada olduklarından daha yardımsever olduklarından eminim," dedi.

"Şimdi değil, Raz," diye homurdandı Eliza, çantasını almak için eğilirken kaburgalarına dirsek atarak ama bir saniye sonra Razik onu parmaklarının arasından kaptı.

Bağın altından ani bir kalp ağrısı sızısı geçince Luka, Tessa ve Tristyn'in kendi başlarına, kısık sesle mırıldanarak konuştuklarını gördü. Tessa ağlıyordu, Luka ise onu göğsüne çekmeden önce gözyaşlarını eliyle yokladı.

"Onu bulacaksın," diye mırıldandı gömleğinin içine. "Bulacağınızı biliyorum."

Tristyn, Razik ve Eliza ile birlikte onların dünyasına gidiyordu. Görünüşe göre Razik'le üzerinde çalıştığı bir şey vardı ve karşılığında kardeşi, sevdiği Cadı'yı bulmasına yardım etmeyi kabul etmişti.

Tristyn, Tessa'yı Theon'a geri götürüp teslim etti ve Theon da Tristyn'e elini uzattı. Cienna'ya çoktan veda etmişti; Cienna, Gia ile birlikte olmak ve Devram'ı yeniden inşa etmelerine yardım etmek için burada kalıyordu.

"Kara Kalp," dedi Theon gergin bir şekilde. "Teşekkür ederim. Her şey için."

"Özellikle pizza ve lull-leaf, değil mi, vahşi öfke?" dedi göz kırparak.

Theon kaskatı kesildi. Tessa güldü, ama sesi hızla kayboldu. "Seni özleyeceğim Tris."

Elini uzatıp yanağına bir kez daha dokundu. "Düşecek kadar zayıfsan..."

"Tekrar ayağa kalkacak kadar güçlüsün," diye fısıldadı gözyaşları arasında.

"Buna tanıklık etmek benim için bir onurdu."

Gözyaşları şimdi daha hızlı akıyordu ve onları kontrol altına alması bir dakika sürdü. Ama kontrol altına aldığı anda, sanki bu vedaların acısını çok iyi anlıyorlarmış gibi, aynanın yanında sessizce bekleyen Scarlett ve Sorin'e döndü.

"Ahaz senin dünyanı mı almaya geldi?" diye sordu Tessa.

Scarlett'in kaşları çatıldı. "Denedi."

"Peki şimdi? Onu nasıl uzakta tutuyorsun?"

Dişinin gülümsemesi saf kötülüktü. "Beni geçmesi gerekecek. O bir tanrı, ama ben daha fazlasıyım. Sanırım bir noktada tekrar deneyecek ve bunu yaptığı anda, diyarımızın koruyucuları olarak hazır olacağız."

"Ayna kapılarını sen mi kontrol ediyorsun?" diye sordu Theon, Luka'ya bir şeyler hazırladığını anlatan bir tonla.

"Evet efendim," diye mırıldandı. "Ne de olsa bu yüzden buradayım."

"Senin dünyanda birden fazla var mı?"

"Orada."

"Ve bunun dünyanın güvenliği için bir risk oluşturduğunu düşünmüyor musunuz?"

İçini çekti. "Yalnızca Dünya Gezginleri, dünyalar arası seyahat için ayna kapılarını etkinleştirebilir. Geriye kalan tek kişi ben olduğum için, hayır, riskli bulmuyorum."

"Yani kalan üç aynayı burada bırakabiliriz. Her ihtimale karşı," dedi Theon, bakışlarını Tessa'ya çevirerek.

"Ne olursa?"

"Sana her zaman yardım edebiliriz. Ya da başka bir diyarda. İyiliğin karşılığını vermek için," diye yanıtladı Theon, kelepçelerini düzelterek. "Devram Savaşı'nın Ebedi Savaş'taki birçok savaştan sadece biri olduğu söylendi."

"Haklısın," dedi Scarlett. "Ve evet, aynalar kalabilir. Tanrılar buraya gelemeyebilir, yoksa Achaz çoktan gelirdi. Ama onları gözetleyeceğim."

"Not aldım," dedi Theon, çenesini hafifçe eğerek.

"Gitmeliyiz," diye araya girdi Sorin.

Aniden Luka'nın boğazında bir duygu tıkanı ve nedenini bilmiyordu. Ama Eliza, alışılmadık bir şekilde endişeli bir şekilde yaklaştı. "Umursuyor," diye fısıldadı. "Söz veriyorum umursuyor."

Luka başını salladı ve dişi, onu beklenmedik bir şekilde kucaklamak için ayak parmaklarının ucuna kalktı. Geri çekildi ve Razik, elinde iki paket ve yüzündeki o ifadesiz ifadeyle oradaydı.

"Bir daha kendini yalnız bulursan, beni nerede bulacağını biliyorsun," dedi Razik sertçe. Erkek, küçük ve gümüş rengi boş bir çerçeveyi uzatırken, önünde siyah alevlerden oluşan bir girdap vardı.

Luka'nın gözleri kısıldı ve onu elinden kaptı. "Bu benim."

Razik omuz silkti.

"Bunu sen mi çaldın?" diye sordu Luka.

"Geri verdim," diye homurdandı.

Scarlett homurdanarak güldü, ama yıldız ateşi ve kaos avucunda dönüp dururken mizah duygusu kayboldu. "Gerçekten gitmemiz gerek."

Son vedalar ve minnettarlık alışverişi yaşandı. Tessa ve annesinden yine gözyaşları. Tristyn'in Illithor'la birlikte önden gidip, omzunun üzerinden Tessa'ya son bir göz kırpmasını izlediler. "Kurtuluş ya da yıkım, vahşi bir öfke."

Ve Theon onu göğsüne doğru çekerken sessizce hıçkırıyordu.

Razik ve Eliza sonra sıraya girdiler, Axel ve Kat, Kat'in hamileliği konusunda yardım ettiği için İtfaiye Generali'ne bir kez daha teşekkür ettiler. Razik, anne babasına bakmadı ama Luka'nın bakışlarını yakaladı ve hafifçe çenesini eğdi.

Sonra Scarlett ve Sorin geldi ve kraliçenin gümüş gözleri hepsini süzdükten sonra Tessa'da karar kıldı.

"Rüzgarların yeni başlangıçlardan bahsettiği söylendi," dedi Scarlett, etrafında gölgeler uçuşurken. "Uyanan varlıklardan ve dünyalardan bahsediyorlar. Yeni bir şafaktan bahsediyorlar."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Tessa.

Scarlett omuz silkti. "Bilmiyorum ama seçilenlerin sadece biz olmadığımızı biliyorum, Kuzen."

Daha sonra Sorin'le birlikte aynalı kapıdan içeri girdiler.

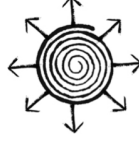
Ayna dönmeyi bırakıp yeniden sadece yansıtıcı bir cam haline geldikten sonra bile, diğerleri uzun süre sessizce durdular.

Sonunda hep birlikte yola çıktılar ve Arius Evi'ne geri döndüler. Akşamın ilerleyen saatlerinde, dolu bir yemek masasının etrafında oturup sohbet ve kahkahaları dinlediler. Arius Evi'ni daha önce hiç doldurmamış, ancak Axel ve Kat buraya kalıcı olarak taşındığından beri sıradanlaşmış iki şeydi bunlar.

Aile seçildi ve aile bulundu.

Theon bir şeyler söyledi ve Tessa, Luka'nın onlara dönmesine neden olan sert bir karşılık verdi, sonunda bütün bu boklukların arasında yerini bulduğunu hissetti.

56

AXEL

Kat yatak odasına girdiğinde Axel, okuduğu kitaptan başını kaldırarak "Mads nerede?" diye sordu.

"Dey ile," diye cevapladı, kapıyı arkasından kapatıp yaslanarak. "Önümüzdeki birkaç saat boyunca onu yanında tutacak."

Axel'in kaşları çatıldı.

Şu anda bir Achaz Leydisi için tek gerçek seçenek Tessa olduğundan, Akropolis'in dışındaki Arius Malikanesi'ne taşınmış ve Arius Evi'ni ona ve Kat'e vermişlerdi. Bir süredir garip bir durumla karşı karşıyaydı ve babasının onlarca yıldır oturduğu özel bölümü derinlemesine temizletmişti. Sonra Cienna'dan tüm Cadı yöntemleriyle temizlemesini istemişti. Ana yatak odasını tamamen boşaltıp tadilat için bir toprak perisi tutmuşlardı. Bu evdeki her odaya aynı şeyi yapıyordu ama en azından ailesiyle paylaştığı odalar önce temizleniyordu.

Bir zamanlar karanlık ve ürkütücü olan odalar yeniden canlanıyordu. Perdeler ardına kadar açılmıştı. Yeni döşemeler ve daha parlak duvarlar. Yumuşak gri duvarlar sayesinde mekan daha aydınlık, kırmızı ve turuncu vurgular ise sıcak ve samimi bir his veriyordu.

Her şey olup bittikten sonra kız kardeşi de Arius Evi'nde kalmaya gelmişti. Yeniden yapılandırılan akademilere, özellikle de güçlerini ele geçiren Legacy üyelerine yardım ediyordu. Gölgelelerini kendi başına kontrol etmeyi öğrenmek

zorunda kalmıştı ve başkalarının kendi glerini geliştirmelerine yardımcı olmakta bir niş bulmuş gibiydi. Axel, onun yanında olmaktan keyif alıyordu ve Maddox ile bolca vakit geçiriyordu; ancak odaları da evin başka bir kanadındaydı.

"Peki Maddox neden Dey'le birlikte?" diye sordu, kitabı kenara bırakıp onu izlerken. Maddox bakışlarını indirdi, gözleri ondan başka her yere bakıyordu ve bu, Maddox'un daha dik oturmasına neden oldu. "Kat, ne oldu? Neyin var?"

"Hiçbir sorun yok," dedi hemen. "Ben sadece..."

"Katya..."

"Bir sonraki kan teslimatını iptal ettim," diye patladı.

Axel'in kaşları çatıldı ve söyleyecek söz bulması birkaç dakika sürdü. "Tamam," dedi yavaşça. "Yiyecek teslimatımı iptal etmenizın özel bir nedeni var mı?"

"nk Maddox doğdu. Birkaç ay oldu," diye cevapladı, hâlâ ona bakmadan ama yanakları kızarıyordu.

Dudaklarının kenarında bir sırtıma belirdi, ne anlatmaya çalıştığını anlamıştı ama bunu istemek zorundaydı.

"Maddox'un doğumu kan ihtiyacımı ortadan kaldırmıyor, kedicik," dedi Axel, ayağa kalkarken sesi alaldı.

"Biliyorum ama sen demiştin ki-" Adam aniden karşısına çıkınca nefes nefese kaldı ve adamın çıplak gğ्सne vurdu. "Bunu yapmayı bırak," diye çıkıştı.

Bileklerini yakalayıp başının üzerine getirdi ve bir eliyle kapıya sabitledi. Diğer eliyle de bir parmağıyla çenesini yukarı kaldırdı.

Eğilip yanağını çenesine sürttü. "Küçük cam şişeleri kıskanmana bayılıyorum."

"Ben-" diye öfkeyle bağırdı, ne söyleyeceğini bitiremeden adamın ağzı onun ağzının üstüne geldi.

Elleri kalçalarına düştü ve kadın ona bastırdığında öfkesi inlemeye dönüştü. İnce ipek kumaştan gğ्स uçlarını hissedebiliyordu ve dudaklarını tekrar onunkilere yapıştırmadan önce üstünü başının üzerinden çekmek için geri çekildi. Nefesi yüzünde uçuşuyordu ve kadın kollarını

boynuna dolamış, onu yakınında tutuyordu. Çılgınca. Çaresiz.

Ellerini onun etrafında gezdirdi, kalçasını kavradı ve kadın hemen ayağa fırladı, bacaklarını beline doladı, kalçalarını ona doğru itti ve onu tekrar kapıya doğru itti.

"Şartlar var, kedicik," diye mırıldandı ağzına doğru, ellerinden biri geri gelip narin boynunu kavradı ve onu sabit tuttu.

Kehribar rengi gözleri coşku ve şehvetle parlıyordu. Bunu uzun zamandır istiyordu. Onun ihtiyaç duyduğu bir şeyi başka birinden veya bir şeyden almasını hiç sevmemişti.

"Bu her zaman senin seçimin," diye mırıldandı, dudaklarını çenesinde gezdirerek. "Her zaman. Eğer bir gün istemezsen—"

"Yapacağım," diye soludu, bacaklarıyla onu bir şekilde daha da yakınına çekerken.

"Ama eğer yaparsan," diye ısrar etti. "Sen kan bağımlı değilsin. Sen benim karımsın. Anlaşıldı mı?"

Başını salladı, aldığı her nefesle göğsü inip kalkıyordu.

"Ve eğer yapamazsam... Kontrolümü kaybedersem büyünü bana karşı kullanacaksın," dedi bakışlarını kaçırmadan. "Yemin et, Katya."

Bir anlığına ihtiyacı dağıldı ve yanağını avuçlarının arasına aldı. "Sana güveniyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Sen de bana güvenmelisin. Bu mantıklı. Ben buradayım ve —"

Kadının bu konuda mantığına dönmesi üzerine, adam karanlık bir kahkaha attı. "Gerginsin," diye takıldı, başparmağıyla nabzını yoklarken. Kadın gergin olduğunda her zaman mantığına dönerdi.

"Biraz," diye itiraf etti. "Sanırım bu, Dörtlü Ev'de bileğimden içtiğinden farklı olacak."

"Elbette," diye neredeyse homurdandı. "Bu sefer sevişme olacak, kedicik."

Derin bir nefes aldı, adam da karanlık bir şekilde gülümsedi.

Uzun bir süre birbirlerine baktılar, sonra adam yutkundu, kontrolü neredeyse kaybolmuştu. Çünkü o tam buradaydı ve Gece Çocuğu olduğu günden beri bu arzuyu bastırıyordu. Hiç bitmeyen kanına saniyeler kala olduğunu biliyor muydu?

Çaresizlik galip gelmek üzereydi.

"Emin misin?" diye sordu, kelimeleri çakıl gibiydi.

"Evet, Axel," diye fısıldadı, parmaklarını saçlarına dolayarak. "Yine de seni seçiyorum."

Titrek bir nefes aldı, dudaklarını bir kez daha çenesinde gezdirdi. Eli kalçalarına geri indi, ağzı boğazından aşağı kayarken onu kendine bastırdı. Sonra dişlerini nazikçe etinde gezdirdi ve sonra durdu.

Nefes alış verişİ düzensizdi, diğer eliyle de pazularını sıkıyordu.

"Sakin ol kedicik," diye mırıldandı. "Sadece bir saniyeliğine acıyacak."

"BEN-"

Ama adam dişlerini boğazına geçirdiğinde, bakırımsı ateşin ilk dalgası tat tomurcuklarında dans ederken, kadın nefesini tuttu.

"Kahretsin," diye soludu, adamın saçlarındaki parmaklar daha da sıkılaşıp onu boynunda tutuyordu.

Derin bir nefes aldı ve kadın inledi, başı geriye düştü ve kapıya hafifçe çarptı.

O her şeydi. Yasemin ve turunçgiller. Duman ve sıcaklık. Uzun bir nefes daha çekerken boynuna inliyordu. Yaşam gücü onu besliyordu, sanki bu şekilde hayatta kalmasının sebebi o değilmiş gibi.

Kendini geri çekmeye zorlamadan önce bir nefes daha çekti, iki deliğin izini ve şimdi onlardan damlayan kanı inceledi. Boynundan göğsüne, göğüslerine doğru.

"İyi misin, kedicik?" diye sordu ve ayakları tekrar yere değene kadar yavaşça vücudunun uzunluğu boyunca kaymasına izin verdi.

"Evet, ama yeterince aldın mı?" diye sordu nefes nefese. "Yeterli gibi gelmedi."

"Hiç de yakın değil," diye mırıldandı, dilini göğüslerinin arasından geçirip kan izini takip etmek için öne doğru eğilirken. Kadın tekrar nefes nefese kaldı, adamın altında kıpırdandı ve adam gülümsedi. "Sadece bir göz attım."

Aşağı indi ve ipek uyku şortunu da beraberinde çekti. Şortundan çıktı ve adam dizlerinin üzerine çökerek şortu kenara fırlattı. Parmaklarını baldırında gezdirerek dizinin arkasına geçti ve bacağını omzuna attı. Diğer eliyle başparmağını vücudunun ortasında gezdirdi ve klitorisine masaj yapmaya başladığında ne kadar iyi olduğunu fark etti.

"Axel," diye fısıldadı, başı tekrar geriye düştü. Sonra, adam uyluğunun iç kısmına bir öpücük kondurup daha yükseğe çıkıp aynısını tekrar yaptığında inledi, her öpücükte dili dışarı fırladı ve sonunda durup ona baktı. Adamın dişlerini uyluğuna batırıp tekrar içmesini izlerken gözlerinde korlar parladı.

Daha uzun.

Daha derine.

Islak gövdesine bir parmağını soktu, hâlâ klitorisini ovuyordu. Birkaç dakika boyunca, ikisiydi işte. O alıyor, o veriyordu. Parmakları saçlarını sıkıca kavramış, saç derisini çekiştiriyordu ama onu durdurmak için hiç kıpırdamıyordu. Her şekilde onun yanındaydı. Onun yanındaydı, kayıp bir bağ yüzünden değil, birbirleri için her şey olmayı seçtikleri için.

Son bir emmeden sonra geri çekilip ağzını yukarı kaydırды, kanın etine bulaştığını hissetti. Burnunu vajinasına sürttü, kanının tadı dilinde kalırken, tüm vücudunu içine çekti.

Şimdi başka bir şeyin tadına bakmak istiyordu.

Yavaşça öne doğru bastırdı, dilini onun üzerinden ayırdı ve klitorisini okşadı.

Elleri omuzlarına yapıştı, tırnakları derin bir nefes alırken saplandı. Diğer bacağını kaldırıp diğer omzuna attı ve kapıya yaslanırken onu kendi insafına bıraktı. Ağzı onu sardı, emdi, yaladı ve dilini döndürdü; bu tat, kanından çok daha tatlıydı.

"Daha fazla, Axel," diye boğuk bir sesle söyledi, kalçaları şimdi onun ağzına doğru sallanıyordu.

Ona hiçbir şeyi inkar etmeyen adam, dilinin altındaki zonklayan klitorisini daha sert emerken, iki parmağını da ıslak göbeğine soktu. Onun ağlaması, tam uçurumun kenarında titrediğini hissederken onu daha da tahrik etti.

Ona kan veren tek kişi olmak mı istiyordu? O, sonsuza dek ona kan veren tek kişi olacaktı.

Durmadı, pes etmedi, ta ki kadın bacaklarını kulaklarının etrafına sarıp saçlarını çekene kadar. Kadın sarhoşluğunun tadını çıkarırken ağzı kadının tam ortasına yapışmıştı ve tıpkı boğazından ve uyluğundan içtiği gibi hepsini içti.

Kapıya yaslanana kadar geri çekilmedi ve dilini bacağındaki kan lekesinin üzerinde gezdirdi. Nefesini kontrol altına almaya çalışırken, adam onu kucaklayıp yatağa taşıdı ve yavaşça battaniyelerin ve yastıkların arasına yatırdı.

Ve o gece, Dey onlara Maddox'u getirip Kat onu besledikten sonra, oğlunu kolunun altına almış, karanlık odalarında dolaşıyordu. Kat, Dey'in kendisinden kan alması yüzünden bitkin düşerek çoktan uykuya dalmıştı.

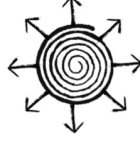
Kim onun buraya geleceğini düşünürdü ki?

Gece Çocuğu ve Yeraltı'nın lideri, onları karanlıktan çıkarmaya çalışıyor.

Her fırsatta karşı koyduğu, korktuğu, mücadele ettiği şeyler.

Artık yedek bir mirasçı değil, bir koca ve baba, oğullarının nasıl hayal kuracağını bilmesi için küllerinden bir dünya inşa ediyor.

57

THEON

"İkiniz de erken kalkmışsınız," dedi Theon, avluda Tessa ve annesinin tazılarına çubuk attığı yere doğru yürürken.

Tessa'yı Akira ile bulmaya alışmıştı, bir tür geçici ilişki kurmaya çalışıyordu ama onu annesiyle bulmak yeni bir şeydi.

"Ben de hazırlanmaya gidiyordum," dedi Caris gülümseyerek ona dönerek. "İkinizi yalnız bırakayım."

Theon, Tessa'nın yanından geçerken yanağına bir öpücük kondurdu ve ardından Tessa'yla arasındaki mesafeyi kapattı. Tessa, sopayı tekrar fırlatmaya hazır bir şekilde elini geri çekti ve Theon bileğini yakaladı. Tessa şaşkınlıkla ona baktı.

"Bunu kullan," dedi, avucunda karanlık bir top oluşurken.

Tazılar daha önce de heyecanlıydılar ama şimdi havlıyor ve zıplıyorlardı.

"Gösteriş yap," diye homurdandı, büyüünün kütlesine uzanırken.

Onu fırlattı ve tazılar onu ilk alan olmak için yarışarak kaçtılar.

"Bugünün nasıl geçeceğinden endişeleniyor musun?" diye sordu Theon, Tessa ellerini ceketinin ceplerine sokarken.

"Hayır," diye cevapladı, tazılar geri dönerken gülümseyerek, Rigel ödülle birlikte.

"Daha sonra ...?"

"Caris'e birkaç soru sormak istiyordum," dedi. "Hepsi bu. Gitmeye hazır mısınız?"

Kadın dönüp ona baktı, gülümsemesi biraz fazla parlaktı. Adam yanağını avuçlayıp eğildi ve burnunun ucunu onun burnu boyunca gezdirdi. "Bizden bir şey saklıyorsun, küçük fırtına," diye mırıldandı.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı. "Sadece... Mahkemelerden sonra konuşuruz. Önümüzde uzun günler var."

Takım elbisesini giymişti, kadın ise paltosunun altında bir elbise giymişti. Herkes onları Akropolis'te karşılayacaktı. Bu yüzden şimdilik boş verdi.

Tessa onları gezdirdi ve tuğla binanın merdivenlerini el ele çıktılar. Katılacak herkesi alabilecek kadar büyük bir yere ihtiyaçları vardı ve Akropolis'in batı kesimindeki bir akademi en iyi seçenek olarak ortaya çıktı.

Tessa, Luka ve Theon'un Axel, Leydiler, mirasçıları ve öndeki diğer birkaç kişiyle birlikte bir salona götürüldüler. Koltuklar doluydu ve sadece Mirasçılar, Periler, Gece Çocukları, Cadılar, Şekil Değiştirenler ve hatta bazı ölümlüler bile oradaydı. Bu iyiydi. Eğer bu başarılı olacaksa, herkesin sürecin bir parçası olduğunu hissetmesi gerekiyordu.

Herkes kalabalığa bakan masaların arkasına oturdu. Görkemli tahtlara değil, sade sandalyelere oturdular ve oda sessizliğe gömüldü.

"Sanırım krallıkların bundan sonra nasıl yönetileceğini düşünerek başlamalıyız," dedi Theon, ceketinin düğmelerini açıp sandalyesine yaslanarak. "Her türlü fikir hoş karşılanır. Odanın her yerinde herkesin kullanabileceği mikrofonlar var. Uzun birkaç gün bizi bekliyor, o yüzden başlayalım."

"Bir soyun en güçlüsü artık bir krallığın tek lideri olmayacak," dedi Tessa, masanın üzerinde duran mikrofona doğru konuşarak.

"Öyleyse kim yapacak?" diye sordu Celeste Leydisi. "En güçlünün o iktidar koltuğunu korumasının sebebi, evet. Ama aynı zamanda basitlikti de."

"Ve yine de altı yöneticinin anlaşmaya varması çoğu zaman saatler hatta günler alıyordu," diye araya girdi Serafina Hanım.

"Yani her krallık için birincil bir Lord veya Leydi tutuyoruz," diye önerdi Theon. "Sadece onlar, kendi krallıkları içindeki bir Konsey'e karşı sorumludur."

"Sadece Miras'tan daha fazlasını içeren bir Konsey," diye ekledi Tessa. "Perilerin de dahil edilmesi gerekiyor. Ölümlülerin de." Solunda, Axel'in oturduğu yere baktı. "Ve krallıklara yeniden katılmak isteyen Yeraltından gelenlerin de."

Sonraki birkaç saat boyunca konu üzerinde tartışmalar ve müzakereler devam etti ve en sonunda ayrıntıların çoğu üzerinde anlaşmaya varıldı.

"Her krallık için birer birincil Lord veya Leydi," diyordu Theon. "Konseylerde üç Peri, üç Mirasçı, bir Cadı, bir Şekil Değiştiren, bir Gece Çocuğu ve bir ölümlü olacak. Seçimler yapılabilir ve detayları ileride çözebiliriz. Şimdilik geçici liderlere ihtiyacımız var."

"Sanırım Tessa hem Achaz hem de Arius Krallıkları'ndaki yerini koruyacak," diye sordu Serafina Varisi ve Theon sırtışını gizledi. Leydiler durumu kabullenmiş olabilir, ama varisler hâlâ yıllardır süregelen düşmanlıklarını bozmaya çalışıyorlardı.

"Aslında hayır," dedi Tessa kısaca. "Şu anda Achaz Krallığı için başka bir seçenek yok, ama Arius Krallığı için daha iyi bir seçenek var."

"Theon mu?" diye sordu Anala Varisi.

"Axel," diye cevapladı Tessa.

"Bekle, ne?" diye sordu Axel, koltuğunda öne doğru sendeleyerek. "Tessa, ne diyorsun sen? Artık sihir gücüm bile yok."

"Hayır, ama karın istiyor," dedi gülümseyerek. "Arius Krallığı'na liderlik eden bir Gece Çocuğu ve bir Peri bana uygun görünüyor. Yeraltı'nda önemli bir isimsin ve sadakatini fazlasıyla kanıtladın."

"Ama o, Arius'un Mirası'nın en güçlü üyesi değil," diye araya girdi Falein Hanım. "Bu da az önce o koltuğu kimin işgal edeceğini belirleyecek olan şey."

Doğruydu. Varisler, Celeste, Falein, Anala ve Serafina Krallıkları'nın Hanımları olarak yerlerini alacaklardı. Ancak Tessa, hem Arius'u hem de Achaz'ı yönetemezdi. Bu onu çok zorlayacaktı ve Theon, Arius Krallığı'na geri dönebilse de, zamanını ve odağını bölmek istemiyordu. Tessa ile kalacaktı, Luka da öyle.

"Oğlu olacak," dedi Tessa. "Maddox yeterince büyüüp görevi devralmaya hazır olana kadar Axel ve Kat'in görevi üstlenmesini öneriyorum."

Axel, açıkça şok içinde ona bakıyordu ve insanlar arasında mırıltılar yükseldi.

"Dahası da var," diye devam etti Tessa, kalabalık bir kez daha sessizliğe gömüldü. "Görevi kimin devralacağını öğrenene kadar sadece geçici Achaz Hanımı olacağım. Bu konuda Dagian ile yakın iş birliği içinde çalışacağım."

Tessa mı? Luka, tahvili aşağı doğru homurdandı. Bunların hiçbirini hiç konuşmadık.

Kabul ediyorum, dedi Theon, ifadesiz bir yüz ifadesi takınmaya çalışarak. Ne yapıyoruz Tessa?

"Bütün bunlardan sonra her şeyden vazgeçeceğinize mi inanacağız?" diye sordu Leydi Isleen, sesindeki şüphe açıkça belliydi. "Peki ya siz ve... kocalarınız?"

"Başka sorumluluklarımız var" dedi Tessa.

"Örneğin?"

"Rordan ve Valter gitmişken Achaz gitmedi. Öteki diyarlar da aynı şeyle yüzleşecek ve Achaz muhtemelen tekrar deneyecek. Dahası, uğraşmamız gereken Kaderler var," dedi Tessa, zaman geçtikçe biraz daha yoğunlaşan kaosa rağmen sakinçe. "Üçümüzün yeni Koruyucular olmasını öneriyorum. Dışarıdan kimsenin haberimiz olmadan buraya gelmesini önlemek için diyarın Muhafızları olacağız. Böylece tarih bir kez daha tekerrür etmesin ve koruduğumuz insanlar bunun bedeli olmasın."

"Üçünüz Koruyucular mı olacaksınız? Her şey için oylama yapacağız ama bu konuda oylama yapmayacağız, değil mi?" diye sordu Celeste Hanım.

"Bu görevde aynı derecede etkili olabilecek başka birini aday göstermekten memnuniyet duyarız," dedi Theon, Tessa'nın küçük şaşkınlığından hemen kurtularak.

"Etkili olabilecek başka biri yok," dedi Kyra. "Tessa, Theon ve Luka'nın, sadece kendi krallıklarına değil, diyara da değer verdiklerini şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladıklarına inanıyorum. Tessa, üç Birinci Tanrı'nın torunu. Kendisine boyun eğmemizi talep etmiyor. Taht da talep etmiyor. Halkı korumaya odaklanabilmemiz için diyarı koruma sorumluluğunu üstlenmeyi teklif ediyor. Bu asil bir teklif ve teklifi kabul ediyorum."

"Krallığın politikaları konusunda hâlâ söz sahibi olacağız," diye araya girdi Theon. "Bu üçümüz için de önemli."

"Yani siz nesiniz? Sadece Diyarın Koruyucuları mısınız?" diye sordu Falein Varisi.

"Evet," dedi Tessa, aynı anda Theon da "Hayır," dedi.

Gözleri inanmazlıkla fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona döndü. "Ne?"

"Sen sadece Diyarın Bekçisi değilsin, Tessa," dedi. "Seni parçalamaya çalışan bir dünya için kanını akıtıp kendini feda ettin. Seni kullanmak isteyen bir diyar için savaştın. Hâlâ buradasın, unutulmuş bir dünyada hepimiz için savaşıyorsun. Gidebilirsin. O güce sahipsin. Gidebilirsin, Tessa ve kalmayı seçiyorsun." Başını salladı, Tessa'nın kocaman gözleri ona dikilmişti. Ayağa kalkıp elini tuttu ve önünde diz çöktü. "Bu diyarın hâlâ var olmasının sebebi sensin. Yani hayır, Tessalyn Ausra. Sen sadece Diyarın Bekçisi değilsin. Kaosun Yüce Tanrıçasısın, çünkü Devram'da mı? Kaos hüküm sürüyor."

"Theon, dur," diye tısladı. "Bu bir şey değil—"

Ama sandalyeler birbirine çarpınca konuşmayı bıraktı. Kalabalıktaki insanlar ayağa kalkınca. Odadaki herkes, onları ahlaksızlıklarının hesabını vermeye bırakabilecekken, diğerleriyle birlikte kötü adam olmayı seçen kişinin önünde diz çökünce.

"Bir şey görmem lazım."

"Lanet olsun Arius'a," diye bağırdı Theon, duştan yeni çıkmış Axel'la yüz yüze gelince. "Sınırlar, orospu çocuğu," diye mırıldandı ve yanından iterek geçti.

"Giyin," dedi Axel. "Sana bir şey göstermem gerek. Luka çoktan orada."

"Tamam," diye homurdandı ve hafif bir pantolon aldı.

Yirmi iki gün.

Yirmi iki gün boyunca saatlerce o salonda oturup yeni politikalar ve yeniden yapılanma üzerine tartışmıştık. Yeraltı nüfusunu krallıklara entegre etmek. Peri Malikanelerini ortadan kaldırmak. Yeni toplulukların nerede kurulabileceğini tartışmak. Perilere ücret vermek ve nerede ikamet edeceklerine karar verme özgürlüğü vermek.

Ve Kaynaklar.

Tanrılar aşkına, bu başlı başına üç tam gündü. Tessa, Kaynaklar konusunda geri adım atmayı reddetti ve bir daha Seçim yapılmamasını talep etti. Bunun yerine, her beş yılda bir, tıpkı katıldıkları gibi Mahkemeler, değişiklikler yapmak, yeni Konsey üyeleri seçmek ve daha fazlası için toplanacaktı. Peki ya Kaynaklar? Artık herhangi bir Miras, bir Fae'nin isteği üzerine bir tane alabilirdi. Lilura Soruşturması'nda, Fae'nin gönüllü olarak Kaynak olmayı teklif edebileceği yeni bir kayıt oluşturuluyordu. Eşleşmeler, karşılıklı olarak faydalı olduğundan emin olmak için birkaç danışmanlık seansından geçecek ve ardından tek bir Kaynak İşareti olacaktı.

Gerçek Kaynak İşareti.

Ama yirmi iki gün süren zihinsel olarak yorucu tartışmaların ardından, Tessa ve Luka ile yatağa girmeyi ve yarın güneş doğmadan önce uyanmak zorunda kalmamayı iple çekiyordu.

Arius Evi'ne geri dönmüşlerdi ve Akropolis'e dönene kadar birkaç gün tatil amaçlı kalmayı planlıyorlardı. Pantheon yeniden inşa edilmiyordu, ancak orada inşa edilecek bir ev vardı.

Onların evi.

Koruyucular ve Yüce Tanrıça için.

Bu arada Arius Malikanesi'nde kalacaklardı.

Theon, Axel'ı evin diğer tarafına, hâlâ bu kadar özgürce dolaşmanın tuhaf hissettirdiği özel kanada kadar takip etti. Birkaç kat merdiven çıktıktan sonra, Axel ve Kat'in özel odaları olduğunu bildiği yere geldiler.

"Axel?" diye içini çekti. "Bu bekleyemez miydi?"

Başını iki yana sallayarak onu oturma odasına, ardından yatak odasına götürdü. Luka ve Kat bir kapı eşiğinde duruyorlardı ve Theon'un kaşları çatıldı. Çocuk odasının kapı eşiğinde duruyorlardı ve Theon arkalarından yaklaşınca hareketsiz kaldı.

Tessa çocuk odasında sallanan sandalyede uyuyordu ve göğsünde uyuyan bir Maddox vardı.

"Beni buldu ve onu tutabilir miyim diye sordu," diye fısıldadı Kat. "Hemen duşa girerken onu onunla bıraktım ve geri döndüğümde..." Onlara işaret etti.

"Onu... almamızı mı istiyorsun?" diye sordu Theon, çünkü Maddox artık birkaç aylıktı ve Tessa onu ilk kez kucağına alıyordu.

"İyi," dedi Kat. "İstediğin kadar kalabilirsin. Eminim bir saat sonra yemek yemek için uyanacaktır."

Theon başını salladı, Axel ve Kat oturma odasına doğru yürüdüler ve Luka'yla birlikte loş çocuk odasına girip küçük kanepeye oturdular.

"Bunun neden böyle olduğuna dair bir fikrin var mı?" diye sordu Luka, bacaklarını uzatıp bileklerinden çaprazlayarak.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Theon, uyuyan bebeğiyle onu izlerken. "Belki de sadece zamana ihtiyacı vardı?"

"Sanırım," dedi Luka. "Bu, Maddox doğduğundan beri var."

"Evet," diye içini çekti Theon, çünkü haklıydı.

Ve Kat da öyleydi.

Maddox kıpırdanmaya başladığında yaklaşık yirmi dakika geçmişti ve Tessa'nın gözleri aniden açıldı. Ne yapacağını anlamaya çalışırken yüz hatları buruştu, ama Theon oradaydı ve yeğenlerini kucaklıyordu.

"Onu yakaladım, güzelim," dedi yumuşak bir gülümsemeyle.

Bakışları Luka'ya kaydığında biraz utanmış görünüyordu. "Uyumak istememiştim."

"Hepimiz bitkiniz, Tessa," diye cevapladı Luka, elini tutup onu ayağa kaldırarak. "Hadi odalarımıza gidelim."

Maddox'u anne ve babasına teslim edip evin içinden geri döndüler ve kapı arkalarından kapanır kapanmaz Maddox onlara doğru döndü.

"Sana bir şey söylemem gerek," dedi, dişlerini alt dudağına geçirerek.

Theon ve Luka, onun devam etmesini bekleyerek donup kaldılar.

"Ben..." Boğazını temizledi ve kollarını kavuşturdu, belli ki onlara bunu söyleyecek cesareti topluyordu. "Birkaç gün içinde Cienna'yı göreceğim ve bana biraz Mark verecek. Gitmeden önce sana söylemek istedim."

"Tamam," dedi Theon, Luka içki arabasına doğru yürürken çekinerek. Sanırım henüz yatmaya gitmiyorlardı. "Bu işaretler ne işe yarıyor?"

"Ben-" Elleri saçlarının arasındaydı, uçlarını çekiştiriyordu. "Çocuk istemiyorum," diye patladı.

Hem kendisi hem de Luka tekrar donup kaldılar, çünkü bu nereden çıkıyordu?

"Bu ani bir karar değil," diye devam etti. "Anne olmanın zerre kadar farkında değilim."

"Bu zamanla olacak bir şey, Tessa," dedi Theon dikkatlice, Luka içki ve şarap dağıtırken.

"Bu değil..." diye bir öfke sesi geldi. "Varlığım neredeyse bir diyarı yok ediyordu. Çocuğumu hayal edebiliyor musun?"

İkinizden biriyle mi? Luka ile, dört tanrının torunu olurdu. Senin ve senin fazladan gücünle mi? Bir çocuk avlanırdı. Dengeyi bozarlardı."

"Farklı olurdu Tessa," diye savundu Theon. "Çocuğumuz yalnız kalmazdı."

"Temural ve Akira'nın aynı şeyi düşünmediğini mi sanıyorsun?" diye karşılık verdi. "Çünkü düşünüyorlardı. Onunla vakit geçiriyorum. İsteddiği bu değildi ama hayat her zaman böyle ilerlemiyor. Onları nasıl bir kaderin beklediğini bilerek yıldızlara çocuk getiremem. Bu Maddox'a benzemiyor. Rastgele bir ölümlüden çocuğum olsa bile-" Adam ve Luka bu fikirden etkilenmemiş sesler çıkarınca duraksadı. "Yani benim çocuğum avlanacak. Bu onlara haksızlık. Ve ben..." Gözleri yaşlarla dolu bir şekilde birbirlerine bakıyor, anlamaları için yalvarıyordu. "Çoğu gün kendi Kaos'umla başa çıkamıyorum. Senin yardımınla bile sürekli bir mücadele." Gözyaşları serbest kaldı. "Bu senin rüyansa özür dilerim ama yapamam."

"Peki bu gece Maddox?" diye sordu Luka, uzun bir sessizliğin ardından.

"Ondan kaçındım," dedi, tamamen yenilmiş bir sesle. "Çünkü bunun senin istediğin bir şey olduğunu düşünüyorum ve ben sana bunu vermeye gönüllü değilim. Peki ya bu gece? Ona sarılmak istedim. Sadece bir şeylerin değişip değişmediğini görmek için. Bunu istemeye herhangi bir eğilimim olup olmadığını görmek için, ki yok. Keşke isteseydim."

Luka içkisini bir kenara koymuş, onu kendine çekmeden önce şarap kadehini geri alıyordu. "Kızım, ne zamandır böyle hissediyorsun?"

"O doğmadan önce bile, ben... Onun güvenliğini sağlamak için yapmamız gereken her şeye bak. Çocuğumun çok daha fazlasına ihtiyacı olacak," diye yanıtladı. "Ve öyle olmasa bile, istemediğim bir şey bu. Hayatımın geri kalanını ikinizle geçirmekten memnunum. Maddox, Priya ve başkalarının sahip olabileceği diğer çocukları şımartmak için. Çünkü bir

gün, bu dünyayı tekrar savunmak zorunda kalabiliriz ve bunu yaptığımda orada bir çocuk sahibi olamam."

"Tamam, Tessa," diye mırıldandı Luka, göğsüne sessizce ağlarken. "Seni asla zorlamayız. Bu senin seçimin. Başka kimsenin değil."

"Ama bir mirasçı-"

"Önemli değil," diye araya girdi Theon. "Varis doğurmaya zorlanan biri olarak, bu bir daha asla olmayacak. Hiçbirimizin başına gelmeyecek."

"Ama bu senin istediğin bir şey," diye fısıldadı, gözlerinde öyle büyük bir acı parlıyordu ki.

Theon şimdi yanlarına doğru yürüyordu, çenesini eliyle tutuyordu. "Senin kadar istediğim hiçbir şey yok Tessa. Anlıyor musun?"

"Ancak-"

"Aması yok. Luka'nın dediği gibi, bu senin seçimin. Bana şu işaretlerden bahset."

Kendini kontrol altına almak için birkaç kez yutkundu. "Eliza buradayken, göğsündeki işaret'i sordum-"

"Lanet İşareti almayacaksın," diye homurdandı Luka.

"Hayır. Biliyorum. Yani, düşündüm," diye itiraf etti Tessa. "Caris'i serbest bırakana kadar."

"Seni onunla ve tazılarla bulduğum sabah ona bunu soruyordun," dedi Theon anlayışla.

Başını salladı. "Onun İşaretleri kalıcı ve Eliza'ninkilerden farklı. Kalıcı olduğunu anlıyorum. Fikrimi değiştirsem bile, yıldızlara bir çocuk getiremem," diye tekrarladı. "Eğer böyle bir şey istiyorsak, kendi dünyamızda bir yuva kurabileceğimiz bir çocuk bulabiliriz, değil mi?"

"Ve sen bunu bir süredir mi düşünüyordun?"

Başını salladı. "Bunun üzerinde hiç durmadım. Maddox doğana kadar hiç durmadım ve birbirimize bağlanmadan önce bir şeyler söylemem gerektiğini biliyorum ama..."

"Tessa," diye sözünü kesti Luka, yüzüne bakabilmek için onu geriye doğru iterek. "Çocuklar çok uzak bir gelecekte bir

seçenektir. Sen hiçbir zaman bir seçenek olmadın çünkü her zaman kaçınılmazdın."

"Üzgün değilsin?"

"Şaşırdın mı? Evet. İşlemlememiz için biraz zamana ihtiyacımız olacak mı? Elbette," diye yanıtladı Luka, saçını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Ama beni üzen tek şey, bizimle konuşmak için bu kadar uzun süre beklemen."

"Yapmadan önce emin olmak istedim," diye mırıldandı.

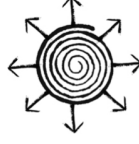
Theon elini tutup onu kendine çekti. "Seninle İşaretler'e gidiyoruz," diye cevapladı.

Başını salladı, ona yaslandı, düşüncelerinden bir yük kalkmış gibiydi.

Ve o gecenin ilerleyen saatlerinde, başını yumruğunun üzerine yaslamış bir şekilde onu uyurken izlerken, bu noktaya gelene kadar atlattıkları her şeyi düşündü. Çocuk sahibi olmayı hiçbir zaman bir hayal olarak görmemişti. Her zaman beklenen bir sorumluluk olmuştu. Gerçekten hayalini kurduğu tek şey, büyüdüğünden farklı bir aileydi ve o aile tam da yatağındaydı. Alışılmadık ve her bakımdan farklı.

Çünkü bu her zaman bir bağdan daha fazlasıydı.

58

TESSA

Parlak güneş ışığında gözlerini kırıştırdı, çıplak ayakları dalgaların kıyıya yavaşça vurmasıyla dalgaların üzerindeydi.

"Neredeyiz küçük fırtına?"

Tessa, Luka ve Theon'un sahilde yürüdüğünü görünce döndü ve gülümsedi. Rüyalarında bile onu bulmuşlardı.

"Bilmiyorum," diye cevapladı, sonsuz ışıltılı denize dönerek. "Ama çok güzel."

"İçine çekildiğim son görüntüden daha iyi," diye mırıldandı Luka ve ona sert bir bakış attı.

"Onları kontrol edemiyorum, Luka."

Omuz silkti. "Bu, senin diğer ölüm ve yıkım vizyonlarından ziyade bunu benimsediğim gerçeğini değiştirmiyor."

Gözlerini devirdi, güneşin sıcaklığının ruhuna işlediğini hissetti. Üçü birkaç dakika orada durup huzurun tadını çıkardılar. Ama bu uzun sürmedi. Hiçbir zaman da sürmezdi zaten.

Bu sefer de farklı değildi, birkaç figür belirdi. Sahilde değil, denizde, dalgaların üzerinde yürüyüp onlara doğru ilerliyorlardı. Hepsi, yüz hatlarını gizleyen, kapüşonları yukarıda, farklı renklerde cüppeler giymişti.

Theon ve Luka onu sırtında sürüklediler, kum ıslak ayak parmaklarına yapıştı ve kıyıya adım attıklarında aralarında birkaç adım mesafe olduğundan emin oldular.

Beş kişiydiler ama biri öne çıktı. Tessa, kapüşonunu geri çekerken grubun lideri olduğunu tahmin edebiliyordu. Bal

rengi gözleri üzerlerinde gezinirken, açık küllü sarı saçları deniz melteminde uçuşuyordu ve güneş teninin ne kadar solgun olduğunu ortaya çıkarıyordu.

"Tessalyn Ausra," dedi ipeksi bir yumuşaklıkla.

Tessa başını eğdi. "Adımı biliyorsan, ben de senin adını bilmeliyim, değil mi?"

Kadının dudakları alaycı bir sırıtışla kıvrıldı. "Avana," diye cevapladı. "Benim adım Avana ve Kader Tanrıçalarından biriyim."

Tessa geriye doğru sendeledi ama Theon çoktan kolunu beline dolamış, onu daha da geriye çekmişti. Tessa, kontrol altına aldıklarını düşündükleri bir tehdit ile karşı karşıya kaldıklarında, Luka'nın ejderha formuna dönüşmek için verdiği mücadeleyi hissedebiliyordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Theon.

"Biz sadece onunla tanışmak istedik," dedi Avana, elini kaldırıp arkasındaki dört kişiye işaret ederek.

"Bütün Kader Tanrıçaları sırf benimle tanışmak için mi geldi?" diye sordu Tessa ciddi bir tavırla. "Nedense bundan şüpheliyim."

Tekrar gülümsedi, keskin ve bilgiç bir tavırla. "Hepimiz değiliz. Sadece birkaçı," diye yanıtladı ellerini önünde kavuşturarak. "Aslında, üçünüzle de tanışmak istiyorduk. Size... müdahale edemedik."

"Yaratılış bağı," dedi Theon.

Avana başını salladı. "Evet, bunun bir kısmı buydu."

"Peki ya diğer kısım?"

"Tanrılara bir daha karışmamız yasak," dedi. "Ama yine de izliyoruz, olayların belirli şekillerde gelişmesini umuyoruz." Duraksadıktan sonra ekledi: "Luka Mors'un eklenmesi beklenmedik olsa da. Arius soyunla kendi kaderini yaratma eğilimini paylaşıyor gibisin."

"Hâlâ anlamıyorum," dedi Tessa, öfkesi giderek artmaya başlarken. "Bana teşekkür etmek için mi buradasın? Çünkü burada olma sebebin bu olmalı."

Luka onun yanında kıkırdarken Theon onu daha da sıkı kavradı.

"Kaos'un bir parçası," dedi Avana onu tepeden tırnağa süzerek. "Gerçekten ilginç. Öngörebileceğimiz bir şey değildi ve sorun yarattı."

"Çözdük," diye karşılık verdi Theon. "Ben onun dengesiyim."

"Sadece sen değil," diye yanıtladı Avana. "Ama ikiniz birlikte, evet. Bunu uzun uzun konuştuk ve artık buraya karışmamıza gerek olmadığına karar verdik."

"Sanki biz izin verecekmişiz gibi," diye hırladı Theon.

Ona yine bilmiş bir gülümsemeyle baktı. "Azimli ol, Arius'un kanı," dedi, kapüşonunu tekrar başına çekerken. "Kaderini bir kez değiştirmiş olabilirsin, ama bu kaderin seni bir daha bulmayacağı anlamına gelmez."

"Hepsi bu mu?" diye sordu Tessa.

"Şimdilik," diye onayladı. "Ama hepimiz geleceğin sürekli değiştiğini biliyoruz. Sakin anların tadını çıkar, Tessalyn. Fırtınalar kadar önemliler."

"Bizimle gelmeyeceğinden emin misin?" diye sordu annesi, Dreamlock Ormanı'ndan geçerlerken.

Ormanda Serafina Krallığı'nın ayna kapısı vardı ve bunu bilmesi gerekirdi. Elbette ayna, kabusların gerçeğe dönüştüğü ormanın tam ortasıydı.

Tessa, Ekayan Adası'ndaki ve Yeraltı'ndaki aynalarla birlikte bunu da olduğu gibi bırakmıştı. Falein Varisi, Ekayan ayna eşinin bekçileri olacak ve herhangi bir aktiviteyi anında Tessa'ya bildirecek iki saygın bilgin bulmalarına yardım etmişti. Cienna ve Rayell Yeraltı aynasını gözetliyorlardı ve burada mı? Corbin ve Lange, Dreamlock ayna kapısının bekçileriydi. Serafina Krallığı'nın başkenti Sanal'ın hemen dışında, arka bahçelerinde ormanlık bir evleri vardı ve

Corbin aynı zamanda Serafina Konseyi'nde de görev yapıyordu.

Tessa annesine hafifçe gülümsedi. "Benim yerim burası. Theon ve Luka'nın yanında."

"Ama... Temural buraya gelemez," dedi annesi kaşlarını çatarak.

Hayır, yapamazdı. Çünkü tanrılar ve tanrıçalar hâlâ Devram'a ayak basamamışlardı. Yapılan anlaşmalar, bozulamayacak bir büyüydü. Yine de geçen yıl bir şey öğrenmişse, endişelenmeleri gerekenlerin tanrılar olmadığıydı. Daha doğrusu, tanrıların müdahale etmesi için gönderdikleri kişilerdi.

"İyi olacağım, Akira," dedi.

Annesi başını salladı. "Çünkü artık yalnız değilsin."

"Doğru," diye fısıldadı, Akira'nın büyüünü kontrol altında tutmaya çalışmasını izlerken. Tessa, ruhunu sakinleştirmek için kendi büyüünden bir tutam gönderdi ve titrek bir nefes aldı.

Nihayetinde, Akira'nın gitme vakti gelmişti. Birkaç ay daha kalmıştı ve Tessa minnettardı. Hiçbir şekilde yakın değillerdi ama... üzerine inşa edebilecekleri bir şey vardı. Aynı dünyalarda olduklarında bunu yapmak kolay olmasa da, belki de son aynaları yok etmemek için bir bahane aramasının bir nedeni de buydu. Bunu yapacaktı - diyarı güvende tutmak için - ama aynı zamanda onlara hâlâ sahip olduğu için biraz rahatlamıştı.

Ağaçların arasından çıktıklarında Xan hüzünlü bir gülümsemeyle "Hoş geldiniz," dedi.

Annesiyle son bir yürüyüşe çıkmıştı. Onun burada olmasının tadını çıkarmak için son bir an ve şimdi başka bir vedayla karşı karşıydılar.

Ya da daha doğrusu üçü.

Çünkü Xan ve Aiyana da gidiyordu.

Scarlett ve Sorin bir kez daha aynanın karşısında durdular ve kuzeni geçen seferkinden çok daha sakindi. Belki de

başkalarını yıldızlara taşıyan ve sürekli bu vedalarda hazır bulunmak zorunda olan kişi olmak onu yoruyordu.

Aiyana, Luka'ya sarılıyordu, yanaklarında gözyaşları varken alçak sesle mırıldanıyordu. Kocasının yüz hatları her zamanki gibi duygusuzdu, ama aralarındaki bağın acısını hissedebiliyordu. Kendi acısından çok daha fazlasını. Luka'nın ailesiyle olan ilişkisi, Akira ile olan ilişkisinden çok farklıydı.

"Tristyn nasıl?" diye sordu Tessa kuzenine.

"İyi," diye yanıtladı Sorin. "Zamanının çoğunu Avonleya'da Razik'le geçiriyor."

Tessa başını salladı ve Xan önüne çıktığında başını geriye doğru eğdi.

"Ölüm yoluyla kurtuluşa giden bir yol," dedi ejderha, safir gözleri onun gözlerini araştırıyordu.

Ona isteksizce gülümsedi. "Teşekkür ederim. Çok üzgün olduğum zamanlarda bana eşlik ettiğin için..." Yutkundu. "Sadece teşekkür ederim. Çok önemli görünmeyebilir ama fark yarattı."

O sırada onu kendine çekiyordu ve o da ona sarılıyordu. "Bu ziyaretler benim için de en az o kadar değerliydi, Tessa. Yıllarca süren sessizliğin ardından, hoş bir mola oldun. Ve teşekkür ederim. Onu sevdiğin için."

"Geri dönecek misin?" diye fısıldadı. "Sizi yeni keşfettiği için ikinizi de çok özleyecek."

Xan onu bıraktı ve geri çekilerek, "Sanırım sen geleceğin ne getireceğini benden daha iyi biliyorsun, değil mi?" dedi.

"Gelecek sürekli değişiyor" diye karşılık verdi.

"Öyle canım," dedi kahkahalarla. "Öyle."

Tessa, Scarlett'in bakışlarını yakaladı ve başını salladı. Kuzeni de büyüsunu kullanarak gücü Timural sembolüne aktardı. Dakikalar sonra, dönen karanlığın ve beyaz közlerin arasında bir erkek belirdi.

Tüm tanrı ve tanrıçalar gibi uzun boyluydu. Uzun siyah saçları ensesinde toplanmıştı ve belinde iki kılıç vardı. Başında yaldızlı yapraklar ve tüylerden oluşan bir taç,

omzunda siyah bir kartal vardı ve çam yeşili gözleri Akira'ya dikilmişti.

"Vixen," diye selamladı Temural. Akira, ellerini çenesinin altına koyup aynanın önünde ona bakıyordu. Tanrının bakışları yukarı fırladı ve Muhafız'ına yöneldi. "Xan. Aferin."

Xan başını eğdi. "Sanki benim çocuklarımış gibi."

Tessa bunun ne anlama geldiğinden emin değildi ama aniden o çam yeşili gözleri üzerinde buldu. Theon ve Luka arkasındaydı ama babasını ilk kez görünce çenesini kaldırdı.

"Ben Tessa," dedi güçsüzce, çünkü bu noktada başka ne söylemesi gerekiyordu ki?

"Kim olduğumu biliyorum," diye cevapladı. "Annenin öfkesini ve vahşi doğanın vahşiliğini."

"Yalnızdı Temural," dedi Akira, parmaklarını saçlarının arasına sokarak. "Bunca zaman boyunca yapayalnızdı. Hiçbir şey yapamadık."

Gözleri Xan'a kaydı ve Xan bir an sonra Akira'ya ejderha ateşi gönderdi.

"Biliyorum Akira," dedi Temural, onlardan herhangi biriyle konuştuğundan çok daha yumuşak bir sesle. "İçeri girmenin bir yolunu bulur bulmaz Auryon ve İz Sürücüleri gönderdim." Gözleri tekrar Tessa'ya döndü. "Sana elimden gelen her türlü avantajı gönderdim ve Dünya İşçileri'nin Yüce Kraliçesi ile ek yardım göndermesi için pazarlık ettim." Tessa, hâlâ ne söyleyeceğini bilemeyerek başını salladı. "Annenle eve gelecek misin?"

"Burası benim evim," dedi Tessa. "Yani, hayır. Evimin olduğu yerde kalacağım."

Nylah ve Roan yanlarına sinsice yaklaşp karınlarının üzerine çökerken Temural başını salladı. "Öyleyse onları yanında tut kızım," dedi. "Ve eğer ihtiyacın olursa, burada her zaman senin için bir yer olduğunu bil."

"Teşekkür ederim," dedi Tessa yumuşak bir sesle.

"Üzgünüm," dedi Scarlett yüzünü buruşturarak. "Ama ayna kapısını sabit tutmak zorlaşıyor. Gitmeleri gerek."

Aiyana, Luka'ya bir kez daha sarıldı ve Xan da aynısını yaptı. Tessa annesine sarıldı ve ardından Akira aynalı kapıdan esintiyle geçerek fırtınanın dinginliğine doğru ilerledi. Kaos'unu susturup nefes almasını sağlayabilecek olana.

Sırada Aiyana vardı ve Xan içeri girmeden önce Luka'nın bakışlarıyla son kez karşılaştı. "Olduğun kişiyle gurur duyuyoruz Luka, ama daha da önemlisi, seni yıldızlar ötesinde bile sevdiğimizi bil."

Sonra gitti ve Tessa, Luka'nın onu kendine doğru çekmesiyle geriye doğru adım attı.

"Kusura bakmayın ama umarım bir süre yüzlerinizi görmem," dedi Scarlett, ayna kapısını son kez açmadan önce Sorin'den bir el hareketi çekerek.

Theon, "Hislerimiz karşılıklı." dediğinde Tessa kahkaha attı.

Kadın omzunun üzerinden ona alaycı bir sırıtış attı. "Bir dahaki sefere kadar, efendim."

Sonra onlar da gittiler, aynalı kapı yine durgun bir cam parçasına dönüştü. Kollarında döndü ve ona bakarak, "Luka?" dedi.

Ama o, onu tekrar göğsüne çekti.

Birlikte yalnız kalabiliriz, diye fısıldadı bağa doğru ve Luka onu daha sıkı tuttu.

Uzun bir süre Dreamlock Ormanı'nın ortasında öylece durdular, ta ki küçük bir kızın ayak seslerini ve gevezeliklerini duyana kadar.

Corbin, üçünün de hâlâ vedalaşmanın etkisinden kurtulamadığını görünce yüzünü buruşturdu.

"Özür dilerim," dedi Corbin, elinde bir cam kutuyla. "Huzursuzlanmaya başlamıştı."

"Bunu anlayan biri varsa o da benim," dedi Tessa, yüzündeki son ıslaklığı silerek. "Merhaba Priya. Sana söylediğim gibi mükemmel yeri buldun mu?"

Kız başını salladı ve hâlâ karın üstü yatan kurtlara baktı. Yaklaşma seslerini duyunca canlanmışlardı ama sonradan

tekrar rahatlamışlardı.

"Ormanın derinliklerinde ağaçlar ve çiçekler var. Spryte'lar bana gösterdi," dedi Priya. "Bir sürü çiçek."

Tessa ona hüzünlü bir gülümsemeyle baktı. "Kulağa harika geliyor. Yolu sen gösterebilir misin?"

Priya tekrar gülümsedi, Lange'nin elini tuttu ve onu başka bir yola doğru çekti.

"İyi uyum sağladı," dedi Tessa, Corbin'e ayak uydurarak.

"Ormana yakın yaşamayı seviyor," dedi Corbin sırtarak. "Sadece ormana ikimizden biri olmadan girmemek için kurallar koymamız gerekti."

"Ormanın ona zarar vereceğini sanmıyorum," dedi Tessa şaşkınlıkla.

"Onu değil, hayır, ama onu aramaya gitmemiz gerektiğinde?" Elini yüzünün üzerinden aşağı doğru çekti. "Sadece bir kez oldu ve bir kez fazlasıyla yeterliydi."

"Biliyor mu? O kutunun içinde kimin külleri var?"

"Hayır," diye iç çekti Corbin. "Eviana ona söylemememizi istedi. Annesinin ölümünde yanında olduğunu hatırlamasını istemedik."

Mantıklıydı. Çocuklar hakkında zor kararlar almayı ondan daha iyi kimse anlayamazdı. Ancak Eviana'ya verilen seçeneği elde edemedi. Zorla doğurduğu bir kız çocuğu. Umursamasa bile sevmeyi seçtiği bir kız çocuğu.

Bir süre sonra, ormanın derinliklerindeki küçük bir açıklığa çıktılar. Doğrusunu söylemek gerekirse, Priya'nın onu bulabilmesinin tek yolu bir Spryte'ın ona göstermesiydi. Patikadan o kadar uzaktaydı ki, ama Silas aşkına, çok güzeldi.

Alçak dallarıyla ağaçlar, sanki başka bir dünyaya adım atıyormuş gibi hissettiriyordu. Ortada küçük bir gölet vardı, üstünde nilüferler yüzüyordu ve etrafı her renkten kır çiçekleri ile çevriliydi. Parlak turuncular, morlar, pembeler ve sarılar. Devrilmiş kütükler yosunla kaplıydı ve her yerde eğrelti otları ve diğer küçük bitkiler vardı.

"Bu işe yarayacak mı?" diye sordu Priya, Tessa'ya dönerek. Turkuaz gözlerinde Tessa'nın asla geçeceğinden emin olmadığı bir sertlik vardı, ama aynı zamanda bir umut ışığı da vardı. Tessa, onları hayal kırıklığına uğratmaktan endişe ettiğini hissediyordu.

Tessa, önünde çömelerek cam kutuya elini uzattı. "Bu mükemmel, Priya," dedi Tessa yumuşak bir sesle. "Bulmamıza yardım ettiğin için teşekkür ederim. Yardımını bir kez daha isteyebilir miyim?"

Yavaşça başını salladı, gözleri Tessa'dan kutuya kaydı.

"Çok sevdiği birini kurtarmak için çok özel biri öldü," dedi Tessa, sesi titreyerek. "Çiçekleri ve ağaçları severdi."

Çocuğun gözleri fal taşı gibi açıldı. "Benim gibi mi?"

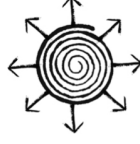
"Evet," dedi Tessa, ağlamasını bastırmaya çalışarak. "Evet, Priya. Tıpkı senin gibi. Bu yüzden onu çok sevdiği ağaçlara ve çiçeklere geri döndürmemize yardım edebileceğini umuyordum. Hangilerinin en iyi olduğunu sen bileceksin."

"Bunu yapabilirim," dedi ciddi bir tavırla. Sonra başını kaldırıp onu seven erkekleri aradı. "Lange? Corbin? Yardım edebilir misin?"

"Elbette, Bellana," dedi Lange, ona hüzünlü bir gülümsemeyle. "En güzellerini bulalım, tamam mı?"

Tessa geri çekildi ve Theon onu yanına çekti. Üçü, Eviana'nın küllerini çok sevdiği elemente geri verirken onu izlediler. Priya, kime dinlenme yeri verdiğini bilmiyor olabilir ama onlar biliyordu. Biliyorlar ve onun fedakarlığı sonsuza dek hatırlanacaktı.

Kaos Hüküm Sürerken

İKİ YIL SONRA...

"Evet!" diye bağırdı Tessa, kanepeden sendeleyerek kalkıp zıplarken, patlamış mısırlar etrafa saçılıyordu. Axel da yanındaydı, onu kucaklayıp daireler çizerek döndürüyordu. Başını geriye attı, dudaklarından kahkahalar dökülüyordu. "Whirlwinds senin en sevdiğin takım bile değil," diye kıkırdarak söylemeyi başardı.

"Evet, ama Mors'a Ateş Kanatları'nı yeneceklerine dair iyi bir miktar para yatırdım," dedi Axel, sırtarak onu tekrar ayağa kaldırırken.

"Serinin daha üç maçı var," diye homurdandı Luka, kollarını kavuşturmuş bir şekilde kanepede otururken.

"Biliyorsun," dedi Tessa, ağır ağır yaklaşıp kucağına otururken. "Whirlwinds ve Firewings her maç yaptığında, Whirlwinds kaybederse sızlanmamamı söylüyorsun."

Ellerini kalçalarına koydu ve daha da yaklaştı. "Ve her seferinde öfke krizi geçiriyorsun."

"Hayır," diye alay etti.

"Geçen sefer, tüm Ateş Kanatlarım gizemli bir şekilde ortadan kayboldu."

Kaşlarını çattı. "Hâlâ bir gizem."

"Mhmm," diye mırıldandı, tekrar arkasına yaslanıp onu kucağından iterek. "O maçtan sonra ben de huysuzlanıyorum. Firewings berbat oynadı. Whirlwinds'in ilk beş oyuncusunun yarısı eksikti, kahretsin."

Tessa, Şimdi kanepede uzandığı yerden, başını uyluğuna dayamış halde duran Theon'a bakarak tekrar güldü. Burnu elbette bir kitabın içindeydi. Kaosfer maçlarında hep böyle olurdu. Uzanıp sayfalara vurdu. Tessa onu görmezden geldi ama ağzının seğirdiğini gördü.

"Kat'e yardım etsem iyi olur," dedi Axel, dökülen patlamış mısırla doldurduğu k seyi masaya bırakırken. "Sabah mı dönüyorsunuz?"

"Kahvaltıdan sonra," dedi Tessa. "Mads'e krep yemeye kalacağımıza söz vermiştik."

 ocuğu, Kat'le gitmeye ikna etmenin tek yolu buydu; çünkü Kat'in normal uyku saati çoktan geçmişti.

"Güzel," diye yanıtladı Axel, yemek sandalyesinin arkasından sweatshirt' n  alırken. "Hâlâ uyanık olduğundan ve beni görür görmez tekrar soracağından eminim."

"İyi geceler Axel," diye seslendi arkasından.

"İyi geceler bebeğim."

Kapı arkasından kapandı ve Tessa uzandı. Arius Evi'nde düşündüğünden daha sık kalıyorlardı.

    n  Akropolis'in merkezinde büyük bir evi vardı ama haftada en az bir kez buraya gelirlerdi. Başka hiçbir yerde olmadığı kadar ev gibi hissettiriyordu burası ve Theon ile Luka'nın da aynı Şeyi hissettiğini biliyordu.

Elini uzatıp Theon'un kitabına tekrar uzandı. "Oyun bitti."

Bir sayfa çevirip, "Farkındayım, güzelim" dedi.

Ő minedeki ateş çıtırdıyordu ve Luka televizyonu kapatıp üzerlerine sessizliği bıraktı. Gecelerini bu Şekilde geçirmek onun en sevdiği Şeydi. Ya burada kanepede Chaosphere maçları izleyerek ya da yıldızların altında bir balkonda.

"Luka çok huysuz," diye iç çekti ve ayağıyla ejderhayı itti, ejderha da ejderhayı hemen savuşturdu.

" yle," diye onayladı Theon. Zümrüt yeşili gözleri onun gözlerine kaydı, derinliklerinde bir açlık parıltısı belirdi. "Bu konuda ne yapacaksın?"

Mırıldandı. " ok fazla seçenek var," diye düşündü. Sonra dizlerinin üzerine doğrulup ejderhanın kulağına

fısıldayabilmek için eğildi. "Bu gece sürünüyor muyum Luka?"

Ve sonra, üçü yatağa yığıldıktan, doyup nefes nefese kaldıktan, aralarında o varken kıvrılıp yattıktan sonra, Luka'nın o geceler önce ona canavarlardan biri olmadığını söylediğinde yanıldığını düşünmeden edemedi. Canavarlardan biri olamayacağını, çünkü canavarların mutlu sonları olduğunu söyledi.

Tam da bunu yapmıştı, ardında kanlı bir iz bırakmıştı. Geride kırık hayaller ve gözyaşları bırakmıştı. Zincirlerinden kurtulmuş ve istediğinden daha azına razı olmamıştı. Onu dibe çekmeye çalışan her şeye karşı savaşmış, sırları açığa çıkarmış ve beklentileri yerle bir etmişti.

Bunun için savaştı, onlarla savaştı ve yine de ayağa kalktılar. Tekrar tekrar. Üçü arasındaki bu çekişme aslında hiç bitmedi, sadece değişti.

Çünkü onlar onun kötü adamlarıyken, o da onların kötü adamlarıydı.

Yıldızlara meydan okuyan mükemmel bir denge.

Bonus İçerik

Devram'dan daha fazlasına mı ihtiyacınız var? Kim istemez ki? Web sitemde yepyeni bir bonus bölüm de dahil olmak üzere her türlü bonus içeriği bulabilirsiniz!

Tamamını www.melissakroehrich.com adresindeki Kitap Ekstraları bölümünde bulabilirsiniz.

Çalma listesi

Kitapların hikâyeyi takip eden çalma listeleriyle gelmesine bayılıyorum. Her şeyi daha çok hissediyorsunuz. Sizi daha çok içine çekiyor. Her şeyi canlandırıyor. Eğer siz de aynısını düşünüyorsanız, buyurun! Her bölüm için özenle bir şarkı seçmek için epey zaman harcıyorum (genellikle yazmaktan kaçındığım zamanlarda, haha!)

Tam listeyi web sitemdeki Kitap Ekstraları bölümünde de bulabilirsiniz:

www.melissakroehrich.com

Eğlence!

Melissa'dan Bir Not

Bunu yazarken bir pazar sabahı. Ailem hâlâ uyurken evim sessiz. Kahvem sıcak. Güneş parlıyor ve Border Collie'ler penceremin dışında güreşiyor. Sanki evren bu sabah sana bu notu yazacağımı biliyormuş gibi.

Bu not, bir kitabı dünyaya tanıtmaya hazırlanırken yazdığım son şeylerden biri. Bunu sona saklıyorum çünkü bitirmeye çok yaklaştığım an bu. Tünelin sonunda bir ışık var. Taslak hazırlamak ve düzenlemek, bilgisayar başında sonsuz saatler geçirmek ve son teslim tarihleri nedeniyle ailevi şeyleri kaçırmak zorunda kalmaktan oluşan bir tünel. Biraz doğruluk payı var mı? Tüm bu zorluğun ortasında, özellikle de düzenlemeler sırasında, karakterlerden biraz nefret ediyorum. Birlikte çok fazla zaman geçirdik ve hepimiz birbirimizden biraz (tamam, çok) bıktık. Peki ya bu nokta? Neredeyse bitirdiğimiz zaman? Nefes alabildiğim, geriye dönüp bakabildiğim ve düşünebildiğim zaman -özellikle de bir serinin sonunda? Evet, bu nokta gerçeküstü ve buruk.

Daha önce de söylediğim gibi, Miras Serisi asla gün yüzüne çıkmaması gereken bir şeydi. Karanlık serisinin iki kitabı arasında, o dünyadan bir mola vermem gerektiğinde, sadece kendim için yazmaya başladığım bir şeydi. Açıkçası, eğlenceli, küçük bir yan projeden çok daha fazlası oldu. Hayatımızı değiştiren seri oldu. Evet, Karanlık serisiyle işler yolunda gidiyordu. Gayet iyiydik, peki ya bu seri? Bu seri -

karmakarışık karakterleri, zorlu dünya görüşleri ve kırık kalpleriyle- beni ancak hayalini kurduğum zirvelere taşıdı. Ama işin sırrı burada yatıyor.

Hayal kurmaya cesaret ettim.

Legacy Serisi pek çok şeyden oluşuyor, ama umarım günün sonunda dengenizin tam da bu olduğunu anlarsınız. Sizin dengeniz. Başkalarından farklı görünebilir. Dünya size alaycı bir şekilde bakıp sizi kendilerini rahat ettiren kalıplara geri sokmaya çalışabilir. Ama onların rahatlığı sizin sorumluluğunuzda değil. Dengeniz başkalarına, kendinize veya çevrenizdeki dünyaya zarar vermediği sürece, onu sahiplenmek sizin elinizde.

Açıkça söylemek gerekirse, bu işin kolay bir yanı yok. Zor. Bazen yalnızlık hissi. Akıl sağlığınıza birden fazla kez sorgulayacaksınız. Sınırları zorlayacak ve sınır koymayı öğreneceksiniz. Başarısız olacaksınız. Aman Tanrım, başarısız olacaksınız ama düşecek kadar zayıfsanız, tekrar ayağa kalkacak kadar da güçlüsünüz.

Tekrar ayağa kalkmayı unutma.

Çünkü günün sonunda hayal kurmak için biraz deli olmamız gerekiyor.

Şu anda sırada ne olduğundan emin değilim. Bu kitap çıktığında, bir sonraki serimi duyurmuş olacağımdan eminim ama şu anda bilmiyorum. Birkaç farklı şey üzerinde düşünüyorum ve hangi karakterlerin en gürültülü olacağını görmeyi bekliyorum. Hem özgürleştirici hem de kesinlikle korkutucu. Bir planım olmasını seviyorum ve her zamanki gibi, kafamdaki insanlar bana ve planlarıma gülüyor. Bununla birlikte, Legacy Serisi bir kapanış yapmış olsa da, bir kapının aralık bırakıldığını hissettiren bazı küçük şeyler varsa, emin olun ki bu bir amaçtı. Kaos Evreni'nde daha yaşanacak çok şey var.

Ama bundan sonra ne olursa olsun, seni orada görmeyi umuyorum. Ruh sağlığı sorunları yaşayacağına söz verebilirim. Duygusal bir sarsıntı yaşayacağına söz verebilirim. Yakında Kaos Evreni'ne geri döneceğimize söz

verebilirim, ama o zamana kadar ayağa kalktığınızdan emin olun. Değerinizi bilin. Vahşı ve evcilleşmemiş olun.

Kaos hüküm sürsün.

Sevgilerimle,

Melisa

İçerik Bilgileri

Aşağıda The Legacy Serisi için olası tetikleyicilerin yanı sıra klişeler ve etiketler yer almaktadır. Bu bilgilerin Temmuz 2025 itibarıyla güncel olduğunu unutmayın. En güncel içerik bilgileri için lütfen Melissa'nın web sitesini ziyaret edin: www.melissakroehrich.com

Tetik Uyarıları

Depresyon, Cinsel Sahneler, Cinsel Saldırı/Tecavüz Tehditleri (FMC/MMC'ler arasında değil), Ölüm, Kaygı, Fiziksel İstismar (sayfada ve anılarda), Zorla Tıbbi Prosedürler, Cinayet, İşkence, Klostrofobi, İntihar Düşünceleri, Kan, Rehineler, Alkol İstismarı, Kaçırma, Cinsel İçerikli Sahneler, Gaslighting, Fahişe Utancı, Küfür, İğneler, Açık Şiddet, Markalama, Uyuşturucu Kullanımı, Psikolojik Manipülasyon, Bağımlılık, Geçmişteki SA'ya Atıflar, Hamilelik (FMC dışında), Hazırlık

Tropes

Zorla Yakınlık, Ona Dokun ve Öl, Bilinmeyen Güçler, Bunu Sana Kim Yaptı?, Karışan Tanrılar, Krallık Politikaları, Tek Yatak, Tek At, Önce O Düşer, Menfaat Sağlayan Düşmanlar,

İntikamcı FMC, Aranan Bağlar ve İstenmeyen Bağlar ve Bunlar Bağ mı?

Etiketler

Kaygı Temsilcisi, Travma Temsilcisi, Periler, Şekil Değiştirenler, Cadılar, Vampirler, Tanrılar, Ejderhalar ve Daha Fazlası, Kraliçe Normatif, E/K/E/Çok Eşli İlişki (ana ilişki dahil), E/K ilişkiler, E/E ilişkiler, LGBTQ+ Temsilcisi, Ahlaki Olarak Gri Karakterler (Evet, hepsinin yürüyen kırmızı bayraklar olduğunu biliyoruz.), Her Şey Göründüğü Gibi Değil, Peri Mahkemeleri, Çoklu Bakış Açısı (seri ilerledikçe), Üçüncü Kişi, Geniş Dünya İnşası, Birbirine Bağlı Evren, Çağdaş Yüksek Fantezi

Teşekkürler

Her seferinde, okuyucu olan senden başlamak zorunda kalıyorum. Sen olmasaydın, bu hayatım olmazdı. Sadece okuyarak bile birçok insanın hayatında iz bırakıyorsun. Teşekkür ederim.

Kensington ekibine: Alexandra Sunshine, Jackie Dinas, Alexandra Nicolajsen, Cassandra Farrin ve ekipteki diğer herkese, sadece bu kitaplara değil, bana da inandıkları için, tüm kalbimle teşekkür ederim. Tutkunuz, bilginiz ve iş birliğiniz benim için dünyalar kadar değerli ve Kensington ailesinin bir parçası olmaktan onur duyuyorum.

Temsilcim Katie Shea Boutillier ve Donald Maass Edebiyat Ajansı'na, bitmek bilmeyen e-postalarınız ve telefon görüşmeleriniz için teşekkür ederim. Siz olmadan tüm bu yeniliklerle baş edemezdim ve bana sürekli rehberlik edip telefonda konuşmama izin verdiğiniz için minnettarım.

Kitap Sürtükleri Dostlarım Brit Irvin, Sara Abel ve Tracey Goodson, birlikte koca bir dizi çektiğimize inanabiliyor musunuz? Hem de ne! Bitmek bilmeyen kaosumu yönettiğin için teşekkürler Brit. Ve Sara, rolüne dört elle sarılıp asla arkana bakmadığın için teşekkürler. Hepinizi ekibim olarak adlandırmaktan onur duyuyorum.

Ruh eşim Miranda Lyn'e: Ne diyeyim ki? Seninle tek bir gün bile konuşmadan geçirmek çok fazla. Sana en iyi arkadaşım diyebildiğim için çok gururluyum.

Sarah Mori ve The Realm Studios'a, son dakika bir grafiğe ihtiyacım olduğunda sürekli destek oldukları için teşekkür ederim. Dünyamı çok daha aydınlık hale getiriyorsunuz.

Meslektaşlarım ve dostlarım LJ Andrews, Frankie Diane Mallis, Penn Cole, Charissa Weeks, Amber V. Nicole, Helen Scheueuer, Emma Hamm, J.M. Kearl, Emily Blackwood ve L.R. Friedman'a, siperlerde canımız için mücadele ederken bize verdiğiniz cesaret için teşekkür ederim. Bazılarımız her gün, bazılarımız birkaç ayda bir konuşuyoruz ama zor zamanlarda ve kutlamalarda yanınızda olduğunuzu bilmek benim için dünyalar kadar değerli. Bu, başıma gelene kadar ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir şeydi ve hiçbirinizi hafife almıyorum.

Beta okuyucularım Ashley Nolan ve Rachel Betancourt, bu konuda bana yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim. Zaman çizelgemizin daraldığını biliyorum.

Editörüm Megan Visger, tireler konusunda tartışsak bile, beni ve yazılarımı daha iyi hale getiriyorsun. Bu yazı için harcadığın tüm emek ve zaman için teşekkür ederim. İkimizi de neredeyse öldürdüğünü biliyorum. Seninle After'a giderdim dostum.

Sesli kitap anlatıcılarım Laura Horowitz ve Christian Leatherman'a, bu karakterleri hayata geçirdiğiniz için teşekkür ederim. Yeteneğiniz eşsiz.

ARC/Sokak Ekibime, sevginiz ve coşkunuz eşsiz. Küçük dünyanın bir parçası olmayı seçmenizden büyük onur duyuyorum. Teşekkür ederim.

Kaos Arşivleri Patreon Üyeleri, kendinize bakın, mümkün olduğunca çok kaos biriktirmeye çalışan küçük ejderhalarsınız. Dünyanın şu anda bir karmaşa içinde olduğunu biliyorum ve Patreon'da benimle vakit geçirerek kaynaklarınızın bir kısmını harcamayı seçmenizden onur duyuyorum. Ve Kaos Katmanı'na çok özel bir teşekkür: Alyssa Hollis, Amelia Gage, Ashley VanDurmen, Rita Olander, Lauren Bollen, Tyla Smart, Jen Brisbois, Reem Santrisi, Missy VanDiepen, Alexia Nice, Heather Kerby,

Michaela Cason, Cait Juntti, Christina Smyth, Kate Broderick, Bridget Meyer, Charlee Umstead, Rachel Hatley, Malika Meidinger, Lauren Rando, Stuti Shah, Allison Arkle, Moira Reid, Bre Rivers, Olivia Klinkhammer, Rachel Rubio, Corina Clem, Katie Clark, Alli MacManus, Leyna Bertelli ve Cara Barbardo.

Oğullarıma: Dengeniz size özeldir. Dünyanın onu tanımlamasına izin vermeyin.

Kocama—Bitmeyen dramalarım ve kontrolsüz fikirlerime katlandığın için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

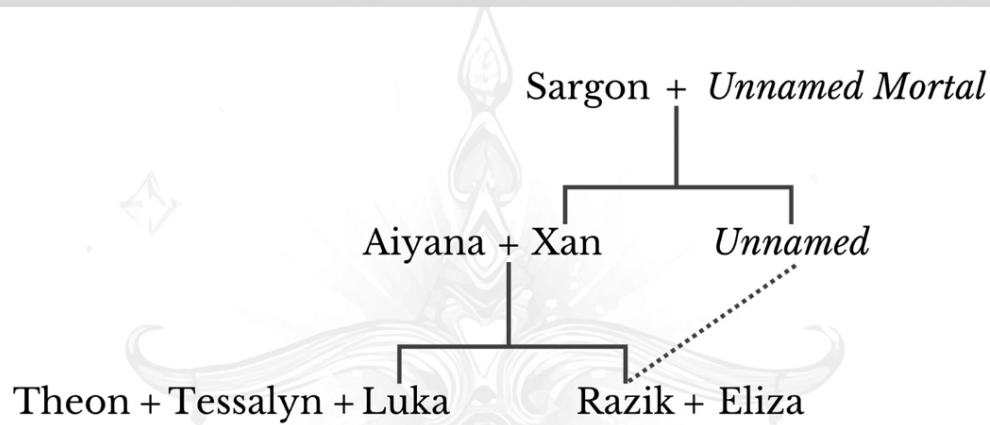
Yazar Hakkında

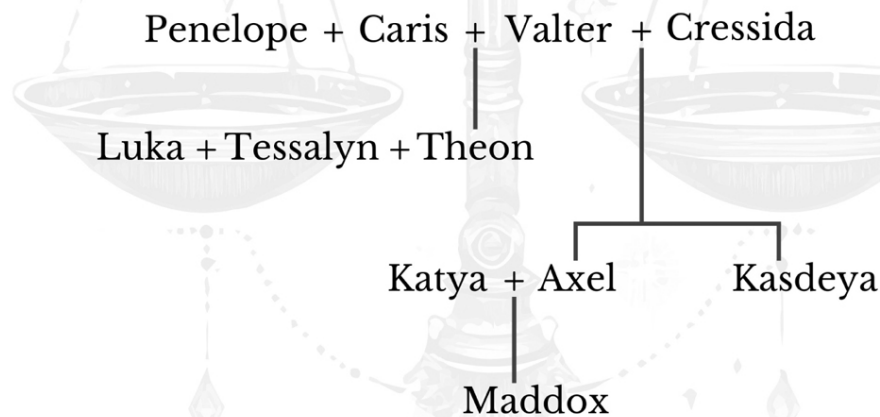
Melissa K. Roehrich, Kuzey Dakota'nın ıssız bir köşesinde hayatının en güzel dönemini yaşayan karanlık fantastik aşk romanları yazarıdır. Eşiyle birlikte üç oğluna evde eğitim

verdiği bir hobi çiftliğinde yaşamaktadır. Dört köpekleri, birkaç ahır kedileri ve tavukları vardır. Yazmadığı veya okumadığı zamanlarda, muhtemelen How I Met Your Mother veya Gilmore Girls dizilerinin tekrar bölümlerini izlerken, eşini çiftliğe keçi eklemeleri gerektiğine ikna etmeye çalışmaktadır. Kahveyi ve seyahat etmeyi sever ve bir gün bir ejderha sahibi olmayı hayal eder.

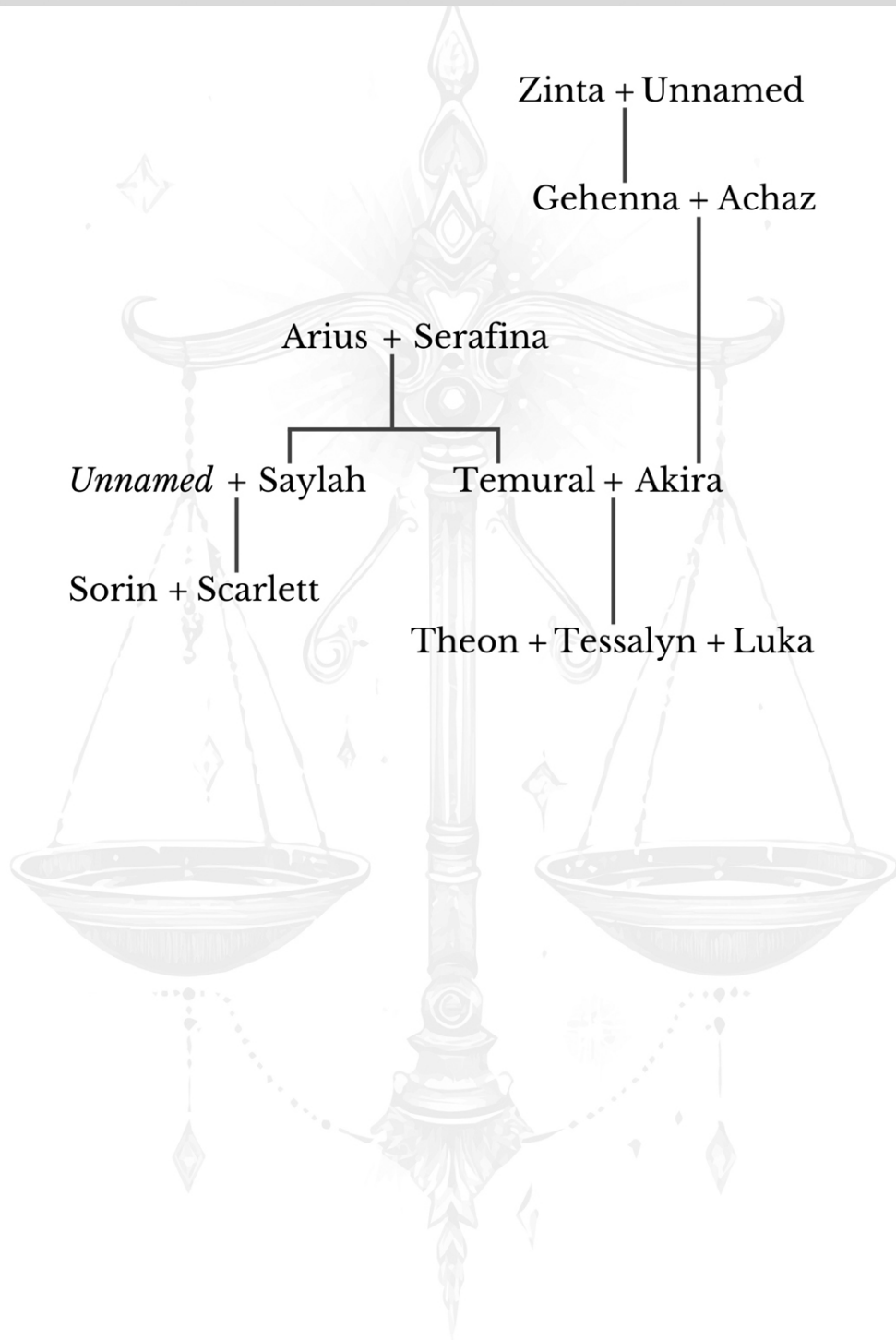
LUKA MORS

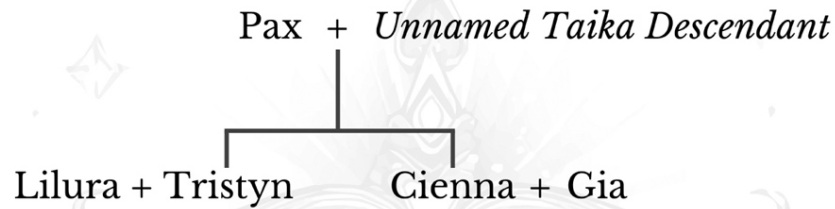
THEON & AXEL ST. ORCAS

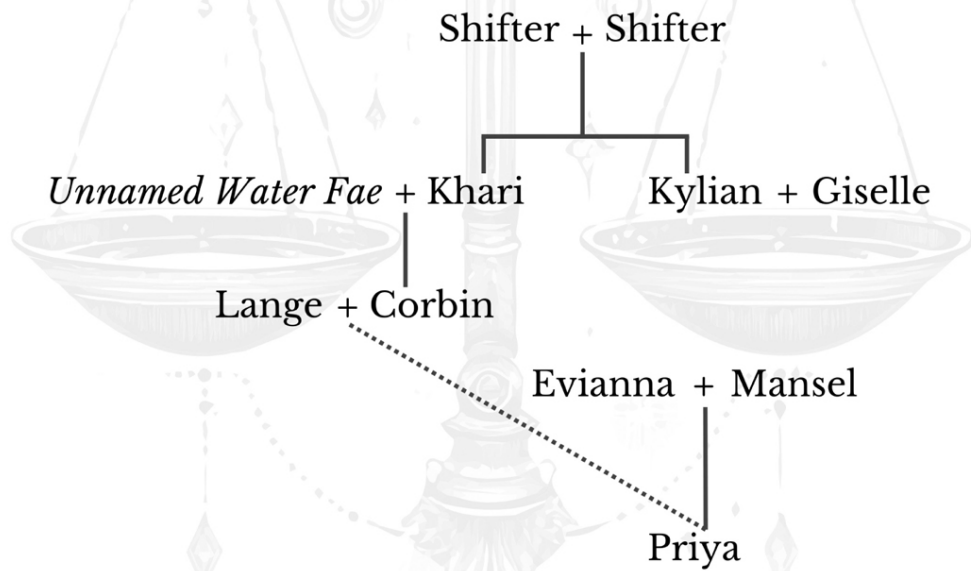
TESSALYN AUSRA

CIENNA & TRISTYN BLACKHEART

CORBIN

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

